

Tay

Du

Khát

Mang

Edic by free - Amieu

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 1: Trư Bát Giới xuất hiện

oOo

"Uỳnh! Uỳnh! Uỳnh!"

Sóng biển liên tiếp đập vào tảng đá ngầm, nơi Đại Nhiệt đang đứng.

Ánh mặt trời ấm áp như đôi mắt mơ màng trộm liếc đưa tình của Hằng Nga muội muội, gió biển lá lướt thổi qua người như được Hằng Nga muội muội phong tình vạn chủng xoa bóp vuốt ve.

Vì thế Đại Nhiệt nhịn không được muốn đem cả trái tim mềm yếu phát tiết ra ngoài bằng yết hầu:

- Onlyyyyyyy youuuuuu! Chịu giúp anh dọn chiếu xếp chăn! Là lá laaaa...

- Onlyyyy youuuu! Nguyện giúp anh dấm lưng rửa chân...

"Ầm!"

Ngay lúc đó, một khối đá lớn bên cạnh bỗng nhiên nổ tung, một gã tân thủ class Tôn Ngộ Không má hóp lông vàng được sinh ra.

Đá vụn văng tứ phía, rơi xuống biển làm bọt nước bắn tung tóe, khiến một con Thanh Bối Bàn Giải (cua mai xanh) sợ tới mức bật lên cao, rồi

bằng động tác của quán quân môn nhảy cầu thế giới vẽ ra một đường cong tuyệt đẹp, sau đó rơi chuẩn xác trên đầu Đại Nhiệt.

Con của này ra khỏi nước đáp lên một nơi xa lạ thì lập tức phản xạ có điều kiện giờ hai cái càng to tướng lên mà điệu võ dương oai.

Thấy thế, mấy vị Đường Tăng cùng Tiểu Bạch Long đang đứng gần đó cùng cất tiếng cười vang.

- Mẹ cha tiên nhân con khi kia! Mi không thể sinh muợn một tí à! Mi không thể sinh xa ra một tí à! Phá hủy hết tình tượng của ca rồi!

Đại Nhiệt oán hận trừng mắt nhìn vị Tôn Ngô Không vừa mới xuất sinh kia:

- "Tiểu Ngũ Ca", ca nhớ kỹ tên cái tên này rồi nhớ!

Đại Nhiệt đưa tay tóm lấy con của trên đầu, rồi dòn cắn thù mà cho vào miệng cắn mạnh một cái.

Hệ thống lập tức đưa ra dòng chữ đỏ nhắc nhở:

- Bạn vừa giết chết Thanh Bối Bàn Giải, thu được 5 exp.

Chớ có coi thường hải sản, bởi giá trị exp của chúng nó tuyệt đối là cao hơn đi giết chuột đồng, gà vịt trên cạn đấy.

Thấy đám muội muội* vất vả lắm mới gom lại được muốn đi, Đại Nhiệt vội vàng ra sức hét to:

- Mọi người chớ đi vội, vừa nãy chỉ là chút nhạc đệm của buổi diễn thôi, còn nhiều kịch hay ở đằng sau nữa cơ!

Có điều những người chơi nữ kia làm sao lại nghe lời hăn, cười hí hí rồi toàn bộ tản đi.

- Ài! Xem ra mình quả nhiên là thiếu hormone hấp dẫn người khác giới rồi!

Đại Nhiệt ủ rũ nằm ngửa lên trên tảng đá, gối đầu lên hai tay, tiếp tục phơi cái bụng to mà sười nắng.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng đá nổ tung vang mãi không dứt, Tôn Ngộ Không một con nổi tiếp một con xuất sinh. Vô số mảnh đá vụn bắn lên trên mặt biển tạo thành một lớp sương mù mờ ảo, dưới ánh mặt trời chiếu rọi càng thêm lóng lánh đẹp mắt.

Khó trách hầu tử nổi danh, phương thức xuất sinh tao nhã mà hoành tráng như thế, người chơi lựa chọn class này đương nhiên là nhiều nhất. Nhưng Đại Nhiệt lại cho rằng hình tượng Trư Bát Giới hòa khí sinh tài, càng dễ khiến cho người khác ưa thích, cho nên lựa chọn class Trư Bát Giới.

Lại nói về tình huống ở đây. Nơi đây là bên trong một game online mô phỏng thế giới thực tiên tiến nhất có tên là Tây Du Nhất Mộng, dựa theo cốt truyện trong Tây Du Ký, đồng thời chia làm năm class: Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Sa Tăng, Đường Tăng và Tiểu Bạch Long. Trong đó Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Sa Tăng là các class dành cho nam giới; còn Đường Tăng và Tiểu Bạch Long là dành cho nữ giới.

Năm class này có phương thức cùng địa điểm xuất sinh khác nhau, trong đó Tôn Ngộ Không là uy phong tiêu sái nhất khi sinh ra từ hòn đá trên bờ biển; mà Đường Tăng và Tiểu Bạch Long thì lại bí ẩn cùng mờ ám nhất khi sinh ra trong khuê phòng ở một ngôi nhà sát Tân Thủ Thôn. Nghe nói thời điểm họ xuất sinh chỉ mặc một bộ bikini che bộ vị quan trọng, đáng tiếc là cái khuê phòng kia người chơi nam không cách nào tiến vào, bởi vậy chỉ có thể đứng bên ngoài mà nuốt nước bọt ừng ực. Về phần Sa

Tăng thì trực tiếp sinh ra trên đại quảng trường trong Tân Thủ Thôn, còn chỗ thuộc về Trư Bát Giới quá mức đáng khinh không cần đề cập đến.

Game online mô phỏng thế giới thực đều sẽ tiến hành quét tròng mắt, ADN, giới tính, đặc điểm nhận dạng trên mặt, chứng minh thư, tài khoản ngân hàng cùng với nhiều hạng mục trọng yếu khác. Điều này vừa để đảm bảo tài khoản của mỗi người chơi, lại vừa trừ bỏ tận gốc khả năng xuất hiện tình trạng nam giả nữ, khiến người chơi có thể an tâm mà trao đổi tình cảm trong game.

Đáng tiếc là không hiểu nhân viên lập trình của Tây Du Nhất Mộng có kỳ thị gì với class của nam giới không mà hình tượng ban đầu của ba class cho nam giới là hoàn toàn cố định, hình dạng bên ngoài dựa theo mô tả kinh điển trên tivi, lại còn chốt một câu: đó là biểu tượng!

Tức là, Tôn Ngộ Không sẽ toàn thân lông vàng, mặt nhọn má hóp; Trư Bát Giới tai to bụng phệ; Sa Tăng tóc quấn râu rậm. Còn người chơi nữ thì ngoại trừ vóc dáng sẽ giống như hiện thật, dung mạo lại bị máy tính tạo dựng ngẫu nhiên. Đương nhiên, theo người chơi cấp bậc tăng cao, đến điều kiện nhất định sẽ có thể thay da đổi thịt, lấy được bề ngoài y hệt như trong hiện thực!

Đối mặt với thiết lập bất thường này, Đại Nhiệt cũng không thèm để ý. Hẳn vốn không phải đại soái ca "tay châm thuốc vạn nữ mê", cho nên việc bị che giấu đi mặt thật ngược lại còn tăng thêm cảm giác thần bí.

Đại Nhiệt bộ dạng uể oải nằm ở trên tảng đá, nhìn vô số người chơi mới vừa xuất sinh đã lao ra bên ngoài thôn giết quái làm nhiệm vụ đến nỗi bận tối mày tối mặt mà thở dài:

- Ngoài đời đã đủ bon chen mệt mỏi rồi, cần gì vào trong game mà vẫn vội vã xô bồ? Cứ như ca thành thoi nhàn nhã có phải sướng không!

Trước hết xin giới thiệu một chút: Tân Thủ thôn mà nhân vật chính của chúng ta đang ở gọi là Hoa Quả Thôn, là thôn thuộc phạm vi thành Trường An, cũng là nơi để game thủ trú chân cùng lăn lộn khi vừa lập tài khoản (lập account, lập acc) như 999 Tân Thủ Thôn khác. Cái thôn này khá lớn, rộng tới vài dặm, nhà cửa san sát nhau; nghe nói có thể chứa tới một vạn dân, lại vừa vắn dưng cạnh bờ biển, phong cảnh trời xanh biển rộng quả thực hợp lòng người.

Phóng mắt ra biển, nhìn thấy một ngọn núi cao ngất, đó chính là Tiểu Hoa Quả Sơn.

Vì sao lại gọi là Tiểu Hoa Quả Sơn?

Theo như nhà phát hành giới thiệu, ngọn núi này là do Tề Thiên Đại Thánh thấy hầu tộc sinh sản quá nhiều, Hoa Quả Sơn không còn đủ chỗ, cho nên dùng thần lực dời một quả núi trên đất bằng đặt vào trong biển, lại bắt chước tạo ra rừng đào, Thủy Liêm Động rồi đặt là Tiểu Hoa Quả Sơn. Nơi này dù là hàng nhái nhưng cũng rất nhiều người muốn tiến tới tham quan, đáng tiếc phải cần có thẻ thông hành mới có thể chèo thuyền lên núi, nên hiện chỉ có thể đứng xa xa mà nhìn.

- Đại Nhiệt, muốn tổ đội không?

- Ai làm tan mộng đẹp của ca thế?

Đại Nhiệt bực mình dựng người lên, chỉ thấy một tiểu đội đang đi tới, người mời hẳn là một vị Tôn Ngộ Không có hàng tên màu trắng hiện trên đầu là "Tiểu Ngũ Ca"!

Tây Du Nhất Mộng cũng như mọi game online khác, tên nhân vật hiện trên đầu từng người chơi, của người chơi mới là chữ trắng, sau này sẽ thay đổi theo bang hội và môn phái, còn chữ đỏ dành chung cho những người chơi chủ động giết người gia tăng điểm PK.

- Dù, lại là thằng cha phá chuyện tốt của mình lúc này!

Đại Nhiệt nhanh chóng liếc nhìn Đường Tăng cùng Tiểu Bạch Long trong tiểu độ kia, thiếu chút nữa ói ra:

- Lạy hồn! Mới vừa ăn một con cua xong còn no lắm, đừng có mang tận hai con hà mã tới chứ. (Ý là hai người chơi nữ kia rất phì nhiêu)

Hắn không chút do dự phát tay cự tuyệt rồi tiếp tục nằm dạng háng tằm nằng.

Năm class trong Tây Du Nhất Mộng có thể tạo thành một tổ đội có tính bù trừ hoàn hảo, bởi vì từng class đều có thuộc tính ngũ hành riêng, ngũ hành tương sinh tương khắc mỗi người mỗi vẻ. Đặc biệt level càng cao thì quái vật cũng sẽ thể hiện ra phân chia ngũ hành càng rõ. Bởi vậy đại bộ phận người chơi vừa xuất sinh sẽ chọn lập tổ đội đi giết quái thăng cấp để tiết kiệm thời gian và công sức.

Một điểm quan trọng nữa là năm class đều có một skill (kỹ năng) thiên phú độc môn ngay từ khi vừa xuất sinh, skill này có thể tu luyện tới cấp 3, mỗi skill mỗi vẻ với diệu dụng riêng.

Trong đó Tôn Ngộ Không thuộc hành Kim, skill thiên phú là Hỏa Nhân Kim Tinh (mắt lửa người vàng), là skill phụ trợ có tác dụng chủ động giám định thuộc tính vật phẩm trang bị của quái vật và người chơi khác.

Trư Bát Giới hành Mộc, skill tên Hạnh Vận Nhất Đầu Trư (một con heo may mắn), skill phụ trợ bị động, ngẫu nhiên nâng cao xác suất đánh quái rơi ra bảo vật.

Sa Tăng thuộc hành Thổ, thiên phú là Dược Định Tam Sinh (thông thuộc ba đời của các loại thuốc), kỹ năng phụ trợ chủ động, có thể giúp mình và đồng đội trị liệu thân thể, hồi máu.

Đường Tăng hành Hỏa, thiên phú Kim Cô Chú, kỹ năng phụ trợ chủ động, khi sử dụng có thể giam cầm quái vật và người chơi, phạm vi cùng uy lực đề cao tùy theo cấp bậc.

Tiểu Bạch Long hành Thủy, thiên phú Thiên Mã Cảm Tri (cảm nhận của thiên mã), kỹ năng phụ trợ chủ động, có thể đề cao thị lực cùng thính lực của bản thân lên một phạm vi lớn, tương đương với công năng của lính trinh sát. Nghe nói khi mãn cấp sẽ có thể sánh cùng "Thiên Lý Nhãn, Thuận Phong Nhĩ" trong truyền thuyết.

Nhưng mà thiên phú cũng không phải vừa xuất sinh đã có thể dùng, mà cần người chơi tu luyện tới cấp 10 mới có thể đi tìm Thiên Phú Khai Quang Sư của riêng từng class để mở ra, hơn nữa xác suất thành công không cao lắm, phải “khai quang” (1) bao nhiêu lần còn tùy vào kỳ ngộ cùng may mắn của từng cá nhân.

Đó là lý do mà người chơi vừa xuất hiện ở trong trò chơi đều vội vàng lập tổ đội đi giết quái luyện cấp, tranh thủ sớm lên tới cấp 10, đem thiên phú mở ra, lấy được phụ trợ trọng yếu. Cũng chỉ có gã heo lười Đại Nhiệt mới không nhúc nhích, giống như đang gửi thân tại bãi biển Ha-oai, hưởng thụ ánh nắng ban mai cùng luyện mắt bằng ngực nở mông cong qua lại.

Tiến vào trò chơi đã hơn 20 phút, hãn cũng chỉ mới giết được một con cua mà thôi.

Đối với thằng cấp tìm bảo, Đại Nhiệt hiện không hề hứng thú, thậm chí tranh thủ lúc nhàn hạ mà trốn vào trong game này du lịch thắng cảnh, hưởng thụ ánh mặt trời sáng lạn vài ngày.

Bỗng nhiên đánh rầm một cái, một con cá chép vàng bị đá vụn văng xuống cạnh chỗ nó đang bơi làm nó hoảng sợ nhảy lên khỏi mặt nước, vừa vọt bị Đại Nhiệt thò tay theo phản xạ bắt được.

- Bầu trời thả chim bay, biển rộng mặc cá bơi! Cho mày đi đi.

Đại Nhiệt vung tay ném con cá ra xa, nhưng xui xẻo thế nào con cá lại bay thẳng hướng một lão ngư ông đang ngồi thả lưới trên tảng đá cách đó mấy mét.

Lão ngư ông tên là Trương Tiêu, luôn ngồi ở chỗ kia, rất có phong phạm đại gia "nhâm bằng phong lãng khởi, ổn tọa điều ngư thai" (2). Trước đây rất nhiều người chơi đều chú ý tới vị NPC kỳ lạ này, ào ào lại đây cùng ông ta đối thoại, hy vọng có thể phát sinh nhiệm vụ ẩn tàng. Thế nhưng Trương Tiêu này đầu cũng chưa từng ngẩng lên, không ừ hử một tiếng, chỉ hết sức chăm chú nhìn tấm lưới của mình. Vậy mà lúc này thấy con cá chép vàng kia bay tới, ông ta lại giống như nhìn thấy bảo bối, đưa tay tiếp nhận rồi lớn tiếng khen:

- Cá tốt!

Chính lúc này, mặt trên bảng thao tác (3) của Đại Nhiệt lập tức hiện lên một dòng chữ nhắc nhở màu hồng: "Chúc mừng bạn đã mở ra nhiệm vụ: 'Tiên sinh xem bói cùng con cá chép vàng'. Đây là nhiệm vụ đầu tiên trong ba nhiệm vụ ẩn tàng liên hoàn, có tính chất duy nhất, thời gian hoàn thành hạn định: 6 giờ. Người chơi nếu vượt qua thời gian này còn chưa hoàn thành sẽ bị hệ thống đưa vào Hắc Đại Lao bỏ tù ba ngày!

Không thể nào? Còn có loại chuyện như vậy!

Đây không phải bị ép phải làm việc sao?

Đại Nhiệt lập tức ngồi bật dậy cười khỗ, sau đó lựa chọn mở ra bảng nhiệm vụ mà chăm chú đọc tin tức trên đó.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- Tên nhân vật chính là Đại Nhiệt nghĩa là cực nóng, nghe khá buồn cười.
- Các loài động vật dù là nhỏ cũng sẽ là quái vật để luyện cấp trong game, cho nên tên của chúng sẽ để nguyên Hán Việt và có chú thích.
- Class: game thủ khi vừa tham gia trò chơi sẽ được lựa chọn hình tượng đặc trưng của nhân vật theo hướng riêng, ví dụ hướng Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới
- Exp: giá trị điểm kinh nghiệm dùng để lên cấp (level).
- Tân Thủ Thôn: nơi người chơi sinh hoạt khi vừa tạo tài khoản đăng nhập và level còn thấp.
- Điểm PK: person killed - điểm tội ác, xuất hiện khi chủ động đồ sát người chơi khác.
- NPC: Non-player character, là những nhân vật được thiết kế sẵn trong game để hỗ trợ hoặc tương tác với người chơi.
- *Truyện Tàu rất hay dùng từ MM = mei mei = muội muội = em gái xinh đẹp, là cách gọi chung mà nam giới dành cho các cô gái, ý tán tỉnh là lời. Còn tình huống cụ thể kèm xưng hô thì muội muội sẽ là em gái.
- Các nhắc nhở của hệ thống sẽ được để trong dấu ngoặc kép ("nội dung").
- (1) Khai quang: “Khai” có nghĩa là mở ra, mở đầu, bắt đầu một điều gì đó mới mẻ; “Quang” có nghĩa là ánh sáng. Nói nôm na, khai quang tức là mở mắt để nhìn được những điều mới mẻ.
- (2) Nhâm bằng phong lãng khởi, ổn tọa điều ngư thai: dù cho sóng gió nổi lên, vẫn vững vàng ngồi câu cá = khi gặp tình trạng khó khăn, nguy

hiếm thì vẫn không dao động; dù ai nói ngã nói nghiêng lòng ta vẫn vững như kiềng ba chân.

- (3) Bảng thao tác: game online của tương lai như trong các bộ tiểu thuyết hoặc manga đều là người chơi tiến ý thức vào bên trong trò chơi và có thể tự do hoạt động, khi cần sẽ có một bảng thông báo/ điều khiển/ lựa chọn – gọi chung là bảng thao tác hiện ra ở giữa không trung chỉ mình bản thân người chơi thấy được.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 2: Tiên sinh xem bói cùng con cá chép vàng

oOo

- Phía Nam ngoài thôn, dưới gốc cây hòe, thấy đồng tử thì hỏi thăm, ám hiệu: ngày mai giờ Thìn kéo mây, giờ Tỵ nổi sấm, giờ Ngọ đổ mưa, cuối giờ Mùi tạnh, mưa đủ ba thước ba tấc lẻ bốn mươi tám giọt.

Đây là cái nhiệm vụ quái đản gì, chả lẽ muốn thi trí nhớ?

Đại Nhiệt học thuộc lòng yêu cầu cùng ám hiệu. Hắn coi như là một game thủ lão làng, ghi nhớ mấy dòng số liệu kia không khó khăn gì. Hắn cũng không muốn bị giam trong hắc lao mịt mù tăm tối, lại còn ở cùng một đám cuồng PK, vì thế chỉ có thể chấm dứt thời gian hưởng thụ ánh mặt trời, vội vàng quay về thôn.

- Ài! Muốn trách thì trách chính mình vô cơ sinh sự, đáng ra phải ăn con cá kia luôn mới phải, giờ thì phải lết thân già này vất vả bôn ba.

Đại Nhiệt giống như con vịt sấp vào nồi nước sôi, quang quác than oán không thôi.

Trong thôn dòng người nhốn nha nhốn nháo, ngựa xe đông nghịt, đường xá ách tắc chặt như nêm cối. Càng thế lại càng có nhiều người tranh cãi, nhất là những người chơi class Trư Bát Giới, tai to bụng phệ, một người liền chiếm hai chỗ, trở thành cái đích cho mọi người oán hận.

Chen chúc ở trong dòng người, Đại Nhiệt không ngừng kêu khổ, chỉ thấy người chơi mới xuất sinh liên tục không dứt, chân vừa chạm đất đã gấp gác đeo lên vũ khí tân thủ được tặng trong hành trang rồi chạy nhanh tới mấy NPC áo xanh áo đỏ trong thôn nhận nhiệm vụ tân thủ. Những nhiệm vụ này quanh quanh gồm giúp Trần đại nương tìm lại kim thoa, giúp tiểu Hồ tử làm ná bắn chim, giúp Lý đại thúc lột da con tinh tinh..., phần thưởng cũng thấp đến đáng thương, không có tí bổ béo nào.

Đại Nhiệt vất vả lắm mới chen được ra cửa thôn đầu hướng Nam, quả nhiên thấy một cây hòe lớn cao vút, tán rộng như chiếc ô sừng sững mà đứng. Hắn vừa đi qua đã nghe thấy có người tụng niệm:

- Chúc long bốn mạng, chúc hồ tương xung!

Dưới gốc cây hòe kia có đặt một ban thờ, bên trên trống rỗng không có đồ vật gì. Một đứa bé áo xanh trắng treo bụ bẫm, tóc buộc chỏm chỉ lên trời đang nằm sấp đằng trước ban thờ, vừa cắn hạt dưa vừa tụng niệm. Xung quanh đứa bé đã có mấy người chơi vây quanh, tựa hồ muốn kiếm nhiệm vụ, thế nhưng cả đám không ai dò hỏi được cái gì, chỉ có thể giương mắt nhìn.

Đại Nhiệt tách đám người ra, tiến lên bắt chuyện với đứa bé.

Đứa trẻ dùng đôi mắt đen láy ngờ vực đánh giá Đại Nhiệt, hỏi:

- Ngày mai khi nào thì trời mưa? Mưa to bao nhiêu?

Hóa ra ám hiệu có tác dụng như vậy, Đại Nhiệt vội một chữ không lọt trả lời.

Đứa bé vui sướng nhảy lên, tóm lấy tay Đại Nhiệt, nói:

- Mau đi theo ta.

Đại Nhiệt trước mắt tối sầm, thoáng cái đã tiến vào một gian mật thất. Người chơi chung quanh thấy hai người biến mất, biết nhiệm vụ đã bị nhận lấy, chỉ có thể giải tán.

Gian phòng này hơi nhỏ, chỉ có một chiếc giường cùng một cái bàn. Trên bàn bày la liệt la bàn, que xăm, bát quái..., hiển nhiên là nơi sinh hoạt của một thầy tướng số. Ngồi trên giường là một vị tiên sinh tướng mạo nho nhã lịch lãm, bên cạnh đặt một tấm vải được treo dọc lên cây gậy, mặt trên viết bảy chữ to "Thần toán tiên sinh Viên Thủ Thành".

Thấy Đại Nhiệt xuất hiện, vị tiên sinh Viên Thủ Thành kia nét mặt giãn ra, vui vẻ nói:

- Đại Nhiệt thiếu hiệp, người tới thật đúng lúc, ta đang có một vấn đề lo lắng không thể giải quyết.

- Có việc gì xin cứ phân phó, ta là đặc biệt đến phục vụ cho ngài.

Đại Nhiệt tươi cười đáp lại.

Tuy rằng việc này không phải là hãn tình nguyện, nhưng trăm triệu lần không thể đắc tội NPC.

Viên Thủ Thành thở dài một hơi nói:

- Việc này đều tại ta xem bói quá chuẩn, tiết lộ thiên cơ, khiến họa từ miệng mà ra. Phía Tây Hoa Quả Thôn có lão ngư ông Trương Tiêu biết ta thích nhất ăn cá chép vàng, mỗi ngày đều đem một con tới đây. Ta không muốn nợ nhân tình, nên mỗi ngày đều tính cho ông ta một que, chỉ cho nơi thích hợp nhất để thả lưới. Kể từ đó, Trương Tiêu mỗi lần đều thắng lớn trở về. Ai ngờ việc này bị Đông Hải Long Vương Ngao Quảng biết được, sợ rằng cứ thế lâu dài sẽ có việc nhân khẩu Thủy Tộc giảm mạnh, cho nên sai Tuần Hải Dạ Xoa tới giết ta diệt khẩu.

Chuyện này cùng diễn cố trong Tây Du Ký có sai lệch, dù sao thì nhà phát hành đương nhiên sẽ không dựa theo nguyên mẫu 100%. (1)

Nghe xong, Đại Nhiệt hít một hơi lạnh:

- Sẽ không phải bảo ta đi đối phó Tuần Hải Dạ Xoa chứ? Như thế khác nào bảo ta đi chịu chết?

Hắn mở ra bảng thuộc tính cơ bản của mình:

Người chơi: Đại Nhiệt;

Cấp bậc: cấp 1;

HP: 100; (2)

Tiên thuật: 0 cấp;

Phật pháp: 0 cấp;

Thiên phú: Hạnh Vận Nhất Đầu Trư, chưa mở ra;

Hồn phách: bình thường;

Căn cốt: thấp;

Công đức: 0 điểm;

Tọa kỵ: không có;

Phụ trọng: 100 cân;

Tốc độ di động: 10%;

Tốc độ công kích: 10%;

Phòng ngự hệ Kim: -10%;

Phòng ngự hệ Mộc: 0%;

Phòng ngự hệ Thủy: 0%;

Phòng ngự hệ Hỏa: 0%;

Phòng ngự hệ Thổ: 10%;

Lực công kích hệ Hỏa: 0-10;

Ngũ hành tương khắc: 20%

Ngoài ra còn có hơn mười hạng thuộc tính là 0, ngưng ngừng không thể khoe ra. Thuộc tính siêu cùi bắp của tân thủ, đừng nói tiểu Boss Thủy Tộc Tuần Hải Dạ Xoa, tùy tiện một con tôm binh cá tướng nào đó cũng đủ để khiến hãn chết không có chỗ chôn.

- Ý của ngài là...

Đại Nhiệt thử hỏi.

Viên Thủ Thành vuốt râu nói:

- Ta tuy rằng trên thông thiên văn, dưới tường địa lý, thế nhưng lại trói gà không chặt, chỉ biết trốn vào mật thất, tham sống sợ chết. May mà bình thường giao thiệp không cạn, nhận thức vài kỳ nhân dị sĩ. Người có thể giúp ta tìm người đến hỗ trợ không? Lão hủ tất có tạ ơn.

- Hừ chết ca! Còn tưởng rằng muốn ca tự thân tự động thủ chứ.

Đại Nhiệt nghĩ lại, cảm thấy mình quá lo xa: trò chơi dù biến thái thế nào, cũng sẽ không khiến một tân thủ đi gặp Boss Thủy Tộc a! Nếu thế

chẳng hóa là một cái thiên đại BUG. À mà còn không biết nhiệm vụ này có cái phần thưởng gì.

Hắn nói lỏng xả giận, cười hỏi:

- Bằng hữu của ngài ở nơi nào? Ta cam nguyện liều thân khuyển mã.

- Cách nơi này ngoảnh về phương Nam hơn mười dặm có tòa Hắc Phong Sơn, trên đó có tòa Hắc Phong Miếu, trụ trì trong miếu Trí Điền đại sư là hảo hữu của ta, pháp lực thông thiên. Nhờ người mang theo ngọc bội này lên núi, hắn thấy ngọc bội, tự nhiên sẽ ra tay tương trợ.

Viên Thủ Thành nói xong lấy ra một miếng ngọc bội tinh xảo màu xanh da trời lấp lánh hào quang đưa cho Đại Nhiệt.

Đại Nhiệt thấy bảo vật thì mừng rỡ, vội tiếp lấy cẩn thận nhìn xem:

"[Thủ Thành Chi Ngọc], vật phẩm nhiệm vụ, không thể rơi xuống, không thể giao dịch."

Thuộc tính hữu dụng gì cũng không có, thật tiếc cho một khối ngọc tốt, hắn lập tức bỏ vào hành trang.

- Việc này đường xá xa xôi, nguy cơ khắp nơi, mong hiểu hiệp đến tiệm thuốc mua chút dược phẩm dự phòng.

Cuối cùng Viên Thủ Thành thực thân thiết dặn.

Hắc hắc, có tiền lì xì sao? Đại Nhiệt vội thử hỏi lại.

Viên Thủ Thành lại không có phản ứng, chỉ không ngừng lăm bằm:

- Bệnh do tâm sinh, họa từ miệng xuất, nhớ lấy! Nhớ lấy!

Xem ra đoạn dẫn của nhiệm vụ đã chấm dứt, Đại Nhiệt đành phải cáo từ, theo đứa bé ban nãy truyền tống đi ra bên ngoài.

Mở ra hành trang, hần nhìn con số 0 tròn trĩnh đáng thương ở góc tiền bạc, thuận miệng mắng:

- Cái lão Viên Thủ Thành kia đúng là keo kiệt, muốn ta giúp người cũng không chịu đưa mấy đồng, cả đời này người cứ trốn không ra ánh sáng đi.

Tức thì tức, nhiệm vụ vẫn phải làm.

- Hiện tại đi đánh quái kiếm tiền khăng định không kịp, tỷ lệ rớt tiền thấp không nói, quái tại Tân Thủ Thôn còn đánh 10 không được 1 con rớt bạc. Chỉ có thể đi kiếm da thú bán lấy tiền, nhưng thứ đó mà phẩm chất thấp bán chẳng được mấy, hơn mười cân chưa tới một đồng, quả thực là lãng phí thời gian, còn phẩm chất cao lại lột da 100 con chưa được 1...

- Hay thử cứ đi không cần mua thuốc? Không ổn, tùy tiện gặp một con dã thú cao cấp thì mình thập tử vô sinh.

Đại Nhiệt suy đi nghĩ lại, cảm thấy đau đầu! Nếu là một người chơi nữ, diện mạo chỉ cần không quá xấu cũng có thể giả vờ đáng thương lừa mấy thanh niên đại gái chút tiền mua thuốc, nhưng bị ai hần lại là nam, còn mang tạo hình một con heo.

Tính toán mãi, một ý niệm to gan xuất hiện trong đầu hần: đi ăn cướp! Có khi may mắn lại gặp được một con gà, đem đồ sát rớt đồ ra, có tiền mua thuốc.

Đại Nhiệt nói là làm, lập tức ra ngoài thôn, tới một bãi quái thả rồi mai phục trong một góc hẻo lánh, chờ đợi xem có gã Sa Tăng nào luyện cấp một mình không —— tìm class tương khắc xác suất thành công sẽ tương đối cao.

Nhưng mà nơi này người chơi không tổ đội ít đến thương cảm, mà Sa Tăng đơn lẻ lại càng ít.

Thời gian từng phút trôi qua, Đại Nhiệt chôn chân hơn một giờ không thu hoạch được gì, đúng lúc sắp nản chí thì bỗng thấy một bóng người từ rừng trúc phía trước đi ra.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- Hành trang: chính là túi mà nhân vật mang theo bên người, chứa đựng các loại vật phẩm nhặt được hoặc chủ động mang cùng.

- (1) Nguyên mẫu ở đây là vị thầy tướng này bói cho lão ngư ông kia khiến ông ta ngày nào cũng bắt được rất nhiều cá, làm kinh động đến Long Vương. Long Vương biết chuyện, không tin có người bói tài như thế, nên cải trang thành tú tài áo trắng đến gặp Viên Thủ Thành. Hai bên đánh cược về lượng mưa ngày mai xảy ra. Khi Long Vương tự tin mưa gió do mình khống chế thì nhận được thánh chỉ từ Ngọc Hoàng Đại Đế phải cho mưa đúng như Viên Thủ Thành đã bói. Không cam lòng, Long Vương cố tình làm sai đi một chút, sau bị Thiên Đình biết được, khép vào trọng tội và bị xử tử. Tiếp đó còn dài, đọc thêm tại: <http://bit.ly/1QPJVKq>

- (2) HP: health point, lượng máu nhân vật có.

- BUG: lỗi của game, có thể bị người chơi lợi dụng cho bản thân.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 3: Anh có thể cướp em không?

oOo

Đại Nhiệt máu xông lên não, cái gì cũng không để ý, vác theo trúc kiếm tân thủ hệ Mộc có lực công kích 0-5 nhảy ra, ngăn ở giữa đường, quát:

- Núi này là ta mở, cây này là ta trồng...

Khi thấy rõ người tới là một máy bay tay to như bắp đùi, cầm theo kiếm gỗ cấp 2 thì Đại Nhiệt lập tức sửa hai câu sau thành sơn ca rồi vừa nhảy chân sáo vừa hát:

- Thỏ cứ chạy nữa đi, anh thương em, thỏ cứ chạy tiếp đi nhaaaaa!

Em máy bay này quả thật lực lưỡng, vừa to vừa béo, nhìn sơ qua ước chừng phải vượt quá 100 cân, lại còn level cao hơn mình, làm sao có thể là đối thủ? Tên của đối phương Đại Nhiệt cũng không dám nhìn, lo sợ buổi tối gặp phải ác mộng.

Máy bay to bự kia hoài nghi liếc mắt nhìn Đại Nhiệt một cái, cũng không để trong lòng, cất bước chạy đi.

Nguy hiểm thật! Nếu mà máy bay này xuống tay, Đại Nhiệt tin tưởng mình không chịu nổi quá 2 hiệp. Hăn lau mồ hôi, về lại cái xó kín chỗ gốc cây, tiếp tục nhàm chán chờ đợi.

- Một đồng tiền bức tử anh hùng, không thể tưởng được ca một đời thiên kiều mà lại lưu lạc tới mức này.

Đại Nhiệt đang ngăn người, có người gọi:

- Trư ca ca, anh đang làm gì đó?

Hắn giật mình nhìn lại, thấy một thiếu nữ tóc dài đứng thẳng trước mặt, tuy rằng tân thủ đều là áo vải quần cộc nhưng không che giấu được mị lực của nàng: chân dài eo nhỏ, ngực to hông vênh, đáng tiếc trên mặt lại có một tấm lụa mỏng che đi dung nhan —— vì bảo vệ riêng tư cá nhân, hệ thống ở thời điểm mỗi tân thủ sinh ra đều tặng kèm một tấm khăn che mặt tính là vật phẩm trang sức, không có thuộc tính. Tuy rằng lúc đầu tướng mạo của người chơi nữ đều là do máy tính ngẫu nhiên tạo ra, nhưng có vài người vẫn ưa thích mang lên khăn che mặt.

Nhìn không thấy dung mạo, nhưng đối mặt với vóc dáng khêu gợi ma quỷ này, Đại Nhiệt cũng không khỏi nghĩ bậy nghĩ bạ, trái tim không có tiền đồ nhảy tango liên hồi.

Nhìn nhìn hàng chữ trắng trên đầu thiếu nữ —— "Thiên Tâm Ái", tên không tồi! (Thiên Tâm Ái: tình yêu ngàn năm)

Đại Nhiệt thấy nàng thân kiều thể yếu, là tân thủ mới từ thôn đi ra, trong lòng mừng thầm, xốc lại tinh thần sau đó giơ cao kiếm tân thủ, hét lớn:

- Cướp đây! Khụ khụ khụ, anh đang muốn cướp em đó, được không?

Bị sặc, chê cười rồi! Lấy hơi có chút không đủ!

Thiên Tâm Ái lại ngây thơ nở nụ cười, bộ dạng rất tò mò:

- Cướp? Cướp là sao ạ? Anh đang ở đây làm nhiệm vụ sao?

Đại Nhiệt ho liên tục, mãi mới cố gắng nuốt mấy ngụm nước bọt rồi tăng âm lượng quát:

- Anh là ăn cướp! Nghiêm túc tí đê!

- Trư ca ca, anh muốn tiền hả? Nhưng mà em chỉ vừa mới chơi, cũng không có tiền rồi.

Thiên Tâm Ái hiểu rõ ý đồ của Đại Nhiệt, vẫn tươi cười đáp.

Ngất, quên mất chuyện này. Đại Nhiệt tức thì cụt hứng, tâm tình thương thức sắc đẹp cũng không còn, uế oải cất kiếm đi rồi trở lại nằm trên mặt đất.

Thiên Tâm Ái không có vội đi, đôi mắt biếc chớp chớp, hỏi:

- Trư ca ca, anh rất cần tiền sao?

Nói nhảm, ca không cần tiền thì chạy chỗ khi ho cò gáy này hóng mát chắc? Đại Nhiệt gật gật đầu, tỏ vẻ thừa nhận.

- Trư ca ca, thế sao anh không đi lĩnh nhiệm vụ làm, một lát sẽ có tiền thưởng thôi mà.

Đại Nhiệt giải thích nói:

- Phần thưởng có tiền của tân thủ rất ít, 10 không được 1, lại nhiều người tranh, đợi anh làm xong đến đêm mất, anh lại không có nhiều thời gian như vậy.

- Ồ, vậy Trư ca ca định làm thế nào?

Đại Nhiệt tức giận nói:

- Em không thấy tên anh là Đại Nhiệt sao? Không cần cứ Trư ca ca Dài ca ca Ngắn ca ca, khó nghe chết đi được!

Thiên Tâm Ái cười khúc khích, nói:

- Không khó nghe mà, em cảm thấy rất đáng yêu!

Đáng yêu? Ca đây đang đúng tiêu chuẩn của Trư Bát Giới nặng 280 cân, tai vẩy gió, mũi chỉ thiên, bụng chín tháng, hình tượng này cũng có cái gì liên quan tới đáng yêu? Ca xem chừng là thẩm mỹ có vấn đề thì có.

Đại Nhiệt thầm than, cũng lười cùng nàng nhiều lời, tiếp tục nhìn xung quanh tìm kiếm mục tiêu.

Thiên Tâm Ái thấy hăn lờ đi, nhú nhú mày, cũng không mở miệng, huy động trúc kiếm tân thủ đi chém giết Hôi Thỏ Tử gần đó. (Hôi Thỏ Tử: thỏ con màu xám)

Hôi Thỏ Tử là quái vật cấp 2, so với gà vịt sát thôn cao hơn một cấp, cũng sẽ không chủ động công kích người, giá trị exp có 15 điểm. Khuyết điểm của loại quái này là sinh mới rất chậm, lại rải rác, hơn nữa còn biết trốn trong hang cỏ, khó tìm kiếm. Bởi vậy nên người chơi tới nơi này giết thỏ rất ít.

Không ai cướp, Thiên Tâm Ái giết đến hăng say, thoáng cái đã giết hơn mười con thỏ. Nàng giết xong một con lại lập tức dùng skill Đồ Tế Thuật thu lấy bì nhục (da), một điểm tài nguyên cũng không lãng phí —— Đồ Tế Thuật cùng Thái Tập Thuật là hai skill cơ bản, đều là cấp 1, người chơi vừa xuất sinh đã tự động có được.

Đại Nhiệt nằm trên mặt đất, miệng ngậm một cọng cỏ đuôi chó, ánh mắt nhìn chăm chăm lên cặp mông tròn căng của Thiên Tâm Ái đang theo động tác của nàng mà uốn éo, không khỏi nước miếng chảy đầy đất.

- Em làm xong nhiệm vụ rồi, phải về thôn trả đã đây.

Đối phó xong con thỏ cuối cùng, Thiên Tâm Ái vẫy vẫy tay, lưu lại một chuỗi tiếng cười như chuông bạc, thoáng cái đã không thấy bóng dáng, chỉ để lại Đại Nhiệt ngơ ngác.

Đại Nhiệt thở dài một tiếng, chờ lâu vô ích, xem ra chỉ có thể không mang theo thuốc đi Hắc Phong Sơn, về phần trên đường có thể sẽ xuất hiện tình hình nguy hiểm cũng không lo kịp nữa. Hắn ục ịch vác bụng phệ đứng lên, mới vừa phui phui mông mẩy cái thì thấy hoa mắt, Thiên Tâm Ái lại chạy trở về.

- Hi hi, em vận khí không tệ. Vừa rồi làm xong nhiệm vụ được thưởng 4 đồng, bán bì nhục được 1 đồng nữa, anh đang cần dùng gấp thì cho anh cả này.

Bảng thao tác của Đại Nhiệt lập tức xuất hiện khung giao dịch, năm đồng tiền lớn vàng óng lẳng lẳng quay tròn trước mặt.

Đại Nhiệt sửng sốt, miệng nói:

- Thế này ngại lắm, sao anh lấy của em được?

Thế nhưng một bên thì lập tức đồng ý giao dịch. 5 đồng vừa khéo mua được một liều thảo dược, đây chính là vật cứu mạng rồi.

Thiên Tâm Ái cười nói:

- Chút lòng thành ạ, ai chẳng có lúc khó khăn. Hẹn gặp lại! Trư ca ca!

- Hóa ra nụ cười đẹp nhất thế giới này chính là nụ cười của tình yêu, ca rốt cuộc tìm được lý tưởng của mình rồi, đó chính là —— ọc, quên thêm hảo hữu với nàng rồi!

Chức năng chat trong Tây Du Nhất Mộng thiết trí rất quái lạ, tán ngẫu riêng nhất định phải thêm hảo hữu mới có thể tiến hành. Đối với cái này cái, rất nhiều người chơi tỏ vẻ bất mãn, nhưng công ty Thánh Đại vẫn không thay đổi. (Tên công ty phát hành game này)

Đại Nhiệt hối hận không thôi, bỗng nhiên nghĩ đến nàng nếu quay về thôn, hiện tại hẳn là cũng ở trong thôn, vội chạy trở về tìm.

Trong thôn người đến người đi, một khi khuất mắt làm sao tìm được? Đại Nhiệt đành phải chỉnh lý tâm tình, đi mua thuốc chuẩn bị lên đường làm nhiệm vụ.

Tiệm thuốc vây quanh mấy tầng người, đủ từ Đường Tăng tới Tiểu Bạch Long. Trong game online mô phỏng thế giới thực thể này, nhân vật được đắp nặn trông rất chân thực sống động, ở tình hình như thế, giữa nam nữ khó tránh khỏi có chút tiếp xúc thân mật!

Ở trong trò chơi, loại tiếp xúc thân thể này kỳ thật hẳn là một cái tiểu BUG, có lẽ là nhân viên thiết kế vạ cái cẩn thận có một cái sơ sót, cũng có thể là bọn hắn muốn gia tăng trình độ ướm át trong trò chơi, bởi vậy khi người chơi tiến hành thân mật tiếp xúc không có quy tắc chế định "cần được đối phương cho phép". Thế nhưng điều này cũng không có nghĩa là nam giới có thể làm ầu, bởi vì người chơi nữ cũng không phải ngồi không, các nàng đồng dạng có thể tặng người một cái tát như trời giáng giống trong hiện thực, thậm chí đuổi giết người khắp mấy con phố.

Mặt khác, vì phòng ngừa tình huống "ý mạnh hiếp yếu" phát sinh, hệ thống còn định ra một cái tội danh gọi là "quấy rối tình dục". Điều kiện cấu thành tội danh này là: người chơi tiến hành ba lượt tiếp xúc thân thể không an phận với người chơi khác, bao gồm cả khác giới lẫn đồng giới (người chơi đã xác lập quan hệ phu thê không tính, va chạm trong khi PK cũng không tính). Sau khi thỏa mãn điều kiện này, người chơi bị "quấy rối" có thể thông qua kênh khiếu nại trên hệ thống (1), cung cấp địa điểm cùng thời

gian cụ thể mình bị "quấy rối", hệ thống sau đó thông qua điều tra sẽ tiến hành quyết định, một khi tội danh thành lập, ha ha, vậy người cứ chờ mà nhận "Mãn Thanh thập đại khổ hình" đi. (2)

Có văn bản pháp luật rõ ràng bảo hộ, lại có tư tưởng "nam nữ bình đẳng" được truyền bá qua bao thế hệ, cho nên ở dưới tình huống bình thường, khái niệm "trêu ghẹo phi lễ" cũng chỉ là dừng lại ở trên đầu lưỡi, mà một khi vượt qua giới hạn dù là một bước thôi cũng sẽ phải trả giá thật nhiều.

Bốp!

Trong đám đông chen chúc bỗng nhiên vang lên một tiếng bập tai!

Một cô gái tay vẫn giữ tư thế tát đứng trước mặt một gã họ Trư, trợn mắt nhìn:

- Vô liêm sỉ!

Chung quanh lập tức quẳng đến ánh nhìn phần nộ dành cho sắc lang.

Đại Nhiệt trong lòng kêu to oan uổng, hẳn chỉ là vội vã mua thuốc, bởi vậy chen chúc nhiệt tình một chút, cộng thêm thân hình to béo, diện tích tiếp xúc hơi lớn, ai biết lại bị người coi là sắc lang, còn chịu một bập tai — phụ nữ hiện đại thực không phải là cường hãn bình thường đâu.

Ở chỗ này nói rõ một chút, trong thành trấn tuy rằng không thể PK, nhưng mấy hành động như là "tát vào mặt", "đá hông", "cốc đầu" v.v... đều được phép làm, miễn là đối phương không có tổn thương gì.

May mắn mua được thuốc, Đại Nhiệt nhanh chóng rời đi nơi thị phi này, mở ra ô dược phẩm (3) đặt dược thảo hồi máu vào trong đó. Một liều thuốc hồi máu có thể sử dụng sáu lần, mỗi lần khôi phục 40 điểm HP, hẳn là đủ dùng.

Chuẩn bị thoả đáng, Đại Nhiệt xách theo trúc kiếm tân thủ đi về hướng Nam. Mới ra đến cửa đã có vài người mời hẳn tổ đội, có điều hẳn có nhiệm vụ trong người, không rồi đi luyện cấp, trực tiếp từ chối mà đi thẳng.

Bên ngoài nơi nơi đều là đám người tổ chức thành đoàn thể giết quái, truy đuổi gà vịt dê sinh sôi không ngừng chung quanh Tân Thủ Thôn. Những con vật này đều là quái vật tân thủ, sẽ không chủ động công kích người, lại gần như không có lực công kích, giết rất dễ, giá trị exp cũng không tệ lắm.

Đại Nhiệt chỉ một lát sau đã rời khỏi khu vực tân thủ, cảnh sắc bắt đầu hoang vu, quái vật nơi này thay bằng những con to lớn hơn như heo hay trâu, người chơi cũng dần dần giảm bớt.

Men theo biển chỉ đường tiếp tục đi tới, một đường chỉ toàn cây cao cỏ rậm, thật xa không thấy một bóng người, Đại Nhiệt khẩn trương hết nhìn Đông tới nhìn Tây, tâm lý luôn luôn cầu nguyện:

- Quan Âm Bồ Tát phù hộ, đừng có chuyện ngoài ý muốn!
- Cứu mạngggggggg!

Một tiếng cầu cứu thất thanh vang lên, rất nhanh từ bên tay phải đã thấy một cô gái vẻ ngoài xinh đẹp chạy tới, vẻ mặt kích động, dòng tên trắng hiện trên đầu: Thiên Tâm Hương! (hương thơm ngàn năm)

Cái tên nhìn thật quen mắt, chẳng lẽ là bạn của Thiên Tâm Ái? Hiện tại chơi game online phần lớn là kết bè kết đội, phương thức đặt tên nhân vật liên quan lẫn nhau đã trở thành một truyền thống.

Hắc hắc, chẳng lẽ tỷ muội đồng vận, nàng cũng bị người cướp bóc sao?

Tình cảnh anh hùng cứu mỹ nhân kinh điển bị Đại Nhiệt đụng tới, vì thế quát to:

- Mỹ nữ đừng sợ, lão Trư tới đây!

Vừa mới chuẩn bị rút kiếm lên đi hỗ trợ, bỗng nhiên hăn thoáng nhìn thấy thứ đuổi sát đằng sau Thiên Tâm Hương —— đó là một con Đại Hôi Lang cấp 4! (sói xám lớn)

Má ơi!

Đại Nhiệt lập tức quay đầu, chạy trốn so với thỏ còn nhanh hơn.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Trong game sẽ có các tần số chat riêng gọi là các kênh, ví dụ kênh đoàn đội, kênh bang phái...

- (2) Mẫn Thanh thập đại khổ hình: mười cách hành hình có trong triều đại nhà Thanh.

- (3) Game online có các ô đặt vật phẩm như máu, mana, Thổ Địa Phù; có tác dụng giúp sử dụng các vật phẩm này một cách nhanh chóng bằng cách bấm phím tắt. Ở dạng game tương lai như trong truyện thì các ô này giúp người chơi lấy vật phẩm ra nhanh hơn.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sấu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 4: Một đôi Tú Hoa Hải

oOo

Trong Tây Du Nhất Mơng, thời kỳ tân thủ, có một thiết định có thể coi là biến thái: người chơi một khi bị giết chết không phải đơn giản là rớt exp, rớt cấp bậc linh tinh, mà hệ thống sẽ trực tiếp đem người này tẩy sạch.

Cái gọi là tẩy sạch, chính là cấp bậc của người đó xuống thẳng cấp 1, vật phẩm trang bị cùng tiền bạc trên người cũng bay ra cả, một lần nữa trở về trạng thái vừa mới xuất sinh.

Thử nghĩ xem, nếu bạn đã luyện được level kha khá, toàn thân cực phẩm, bởi vì ngoài ý muốn tử vong mà bị tẩy sạch là chuyện tàn khốc đến cỡ nào. Thiết định này tựa như một thanh kiếm sắc không lồ treo lơ lửng trên đầu người chơi. Không cần nghĩ cũng biết, nhất định sẽ có rất nhiều người chơi bởi vì tử vong bị tẩy sạch, phải bắt đầu lại từ đầu — thất bại vốn là mẹ của thành công, thế mới nói vạn sự khởi đầu nan, nhưng chỉ cần bạn chịu đựng vượt qua giai đoạn tối gian khổ này, con đường ánh sáng đã ngay ở trước mặt chờ bạn, trích lời công ty phát hành game.

Lấy trạng thái hiện tại của Đại Nhiệt, chết cũng không sao; nhưng biết rõ không địch lại mà còn xông lên cho người ta biết mình hữu dũng vô mưu chính là đáng ê mặt. Nhân vật cấp 1 đi giết quái cấp 4, quả thực là trứng chim gặp tảng đá, hãn cũng không có bị sắc đẹp mê vầng đầu — vĩ nhân từng dạy qua: đánh thắng được thì đánh, đánh không lại thì chạy.

- Ối!

Thiên Tâm Hương kia cuống cuồng mà chạy nên vấp té ngã sấp xuống.

Nghe thấy rên rỉ, Đại Nhiệt chậm lại, quay đầu thoáng nhìn cô gái kia ngây người ngồi dưới đất chờ chết, bản tính thương hoa tiếc ngọc như núi lửa bạo phát không thể ngăn cản.

- Thôi, nói thế nào cô ta cũng là đồng bạn của Thiên Tâm Ái, nể mặt 5 đồng kia, ca sẽ đại nhân đại nghĩa ra tay một lần!

Tự nhủ thế, Đại Nhiệt quay đầu trở về, nhân lúc Hôi Lang chưa đuổi tới lấy thân che trước người Thiên Tâm Hương.

Đại nạn đến nơi, hăn vẫn không quên quan sát mỹ nữ: Thiên Tâm Hương so với Thiên Tâm Ái cao hơn nửa cái đầu, không mang che mặt, mắt hạnh mi dài, anh tư hiên ngang, có một phong vận rất khác —— không thể không nói vẻ ngoài máy tính tạo ngẫu nhiên này rất hấp dẫn người.

Đại Nhiệt khăng khái lên tiếng:

- Cô nương đi trước, nơi này có lão Trư ta chống đỡ! Cho dù chết, ta cũng sẽ không để con sói này tổn thương cô mảy may.

Tình cảnh hiện tại, một câu sẵn sàng hi sinh nhảy vào đầu sôi lửa bỏng này nói ra thì vô luận mỹ nữ cao ngạo bao nhiêu cũng phải đổ gục, lại còn ở lại cùng mình kề vai chiến đấu, sống chết cùng nhau, hắc hắc!

Đại Nhiệt lại bắt đầu mơ tưởng.

Thiên Tâm Hương nhanh chóng đứng lên, liếc mắt nhìn hăn, vừa nhanh chân bỏ chạy vừa la lớn với lại:

- Đại Nhiệt, cảm tạ anh, tôi sẽ giúp anh báo thù.

Sau đó chỉ trong nháy mắt nàng đã chạy biến đi mất.

- Đệch!

Người nào đó trợn mắt há hốc mồm, tự tát bốp một cái lên mặt:

- Nữ nhân càng xinh đẹp thì càng độc, ca làm sao lại quên cổ huấn* này nhỉ?

Vội vàng xoay người tiến vào trạng thái phòng bị, Hôi Lang đã đến trước người, một đôi mắt to hung tàn đang chăm chú nhìn thẳng hăn.

Nếu cùng Thiên Tâm Hương liên thủ có lẽ còn có cơ hội thắng. Ai ngờ Thiên Tâm Hương vong ân bội nghĩa, một mình chạy trốn, còn lại Đại Nhiệt một thân một mình hăn là lạnh ít dữ nhiều đi.

Trò chơi thiết lập một thiết định đáng hận: một khi hệ thống nhận định tiến vào trạng thái chiến đấu sẽ không thể đăng xuất —— điều này tức là trong hiện thực người chơi có thể tùy ý logout nhưng nhân vật trong trò chơi lại không biến mất mà trở thành cái xác không người điều khiển, mặc kẻ khác chém giết.

Xem ra chỉ có liều mạng, Đại Nhiệt vội đưa thảo dược đặt ở chỗ thuận tay nhất, tùy thời có thể dùng.

Năm class trong Tây Du Nhất Mộng đều có đặc điểm riêng: Tôn Ngộ Không né tránh cao, Đường Tăng công kích chuẩn, Sa Tăng phụ trọng lớn (1), Tiểu Bạch Long tốc độ công kích nhanh, mà Trư Bát Giới thì máu trâu. Có cái này cộng thêm một liều thảo dược, cho dù chết, Đại Nhiệt cũng phải cùng con sói này cá chết lưới rách!

Vì thế hăn bắt đầu như phát điên, múa loạn kiếm tâm thủ, không thèm phòng thủ mà lao đến con sói.

—9!

Sát thương không tệ, có thể phá phòng thủ của nó, có tư cách độ sức.

Đại Nhiệt đang đắc chí, không đề phòng bị con sói cắn lại một phát, rớt mất 70 máu.

- Hừ chết lão tử, đối mặt class khác còn không phải là miếu sát (2).

Hắn vội vàng nhai được thảo rồi vung kiếm đáp trả.

—10!

Hôi Lang bị thương, càng thêm phát điên, vuốt sắc vả đến thiếu chút nữa rút ra tim của Đại Nhiệt.

HP chạm đáy, Đại Nhiệt cuống quýt né ra vài bước, cắn được thảo hồi máu.

Lúc này con sói kia lại đánh tới, Đại Nhiệt ra sức một kiếm bổ trả.

—8!

Chuyện tình khiến người khác tròn mắt đã xảy ra, con sói kia rú thảm lên một tiếng rồi ngã xuống đất tử vong.

"Bạn giết chết Hôi Lang, thu được 100 exp."

"Chúc mừng bạn lên cấp 2."

Một con quái vật cấp 4 có ít nhất 90 máu mà nhỉ, đây là chuyện gì xảy ra? Lẽ nào có thần tiên giúp đỡ? Đại Nhiệt nhìn chung quanh, động tĩnh gì cũng không có, chỉ thấy xác con quái đã biến mất, nơi đó xuất hiện một đôi giày, hắn lập tức lết cái thân to béo nhào lên nhặt tới tay:

[Tú Hoa Hài] (nữ), cấp bậc yêu cầu: cấp 1, trọng lượng 5, độ bền 10/10, tốc độ di động +10%.

- Uầy, giày tăng tốc độ di động, tại sao không phải giày nam? Ca khóc!

Đại Nhiệt vui mừng đi qua chính là tiệc nuôi.

Trong Tây Du Nhất Mộng trang bị vũ khí chia làm hai loại lớn: trang bị phổ thông cùng pháp bảo. Đương nhiên, trong đó lại chia làm cao thấp ưu khuyết, cần người chơi từ từ tự mình tìm hiểu.

Trang bị phổ thông kèm theo rất ít thuộc tính, tựa như quần áo mũ nón linh tinh chỉ thêm máu cùng phòng ngự, binh khí thì cộng công kích, còn trang sức các loại thuộc về vật phẩm hiếm thấy, thêm thuộc tính cũng tương đối khá; về phần giày thì cộng thêm thuộc tính tạp nhất, nhưng chủ yếu cộng máu, phòng ngự cùng nhanh nhẹn, trong đó tốt nhất chính là tốc độ di động. Mặc kệ là trò chơi gì, chạy trốn nhanh hơn người khác đều thập phần có hiệu quả.

Pháp bảo thì là những item có ma pháp tiên lực thần kỳ, tương truyền là vật sở hữu của thần tiên phật ma, uy lực kinh người, diệu dụng vô cùng. Thế nhưng chúng đều là khả ngộ bất khả cầu, mà cũng chỉ người hữu duyên mới có thể nhìn thấy.

Đại Nhiệt tuy rằng tức giận, nhưng [Tú Hoa Hài] này bán đi cũng không tồi, nên ném vào hành trang, tiếp tục đi.

Đọc theo đường đi, việc con sói kia chết bất đắc kỳ tử như cũ trăm mỗi vẫn không có cách giải.

Hắn vừa rời đi không lâu, vèo vèo ba bóng người chạy tới chỗ con sói chết, Thiên Tâm Hương cũng có mặt.

- Ờ, Trư Bát Giới kia chạy rồi?

Một gã chơi Sa Tăng tên Thiên Tâm Lôi (sét ngàn năm) ứng tiếng nói:

- Hẳn là cũng giống chúng ta, bị quái thịt rồi.

Thiên Tâm Hương quan sát bốn phía, lăm bẫm:

- Chưa chắc, con sói kia đã gần hết máu, tở dùng hết thuốc nên mới phải chạy. Nếu như hẳn mang theo thuốc nhất định có thể chống đỡ. Hiện cả người cả sói đều mất, khả năng cao nhất là hẳn đã giết chết quái. Thật đáng tiếc, không biết rơi ra cái gì. Trên diễn đàn nói vượt cấp giết quái sẽ rơi đồ tốt lắm.

Người còn lại là một Tôn Ngô Không tên Thiên Tâm Phong (gió ngàn năm) lớn tiếng mà mắng:

- Mẹ nó, chỉ cần nhiều hơn hai bình máu thì con sói đấy là của chúng ta rồi, lại bị gã Trư Bát Giới kia chiếm tiện nghi.

- Hắt xì!

Ai đang tán dương ca?

Đại Nhiệt xoa xoa cái mũi.

Một cơn gió núi thổi tới, chỉ thấy mát mẻ khô sạch mồ hôi.

Điểm tốt của game online mô phỏng thế giới thực chính là hoàn cảnh tự nhiên được bài trí như thật, có tiến vào trong game mới thấy trình độ chân thật cao đến cỡ nào.

May mắn là một đoạn đường núi này không gặp chuyện gì bất ngờ, Đại Nhiệt đại khái tiêu phí mười phút liền chạy tới Hắc Phong Miếu tọa lạc dưới bóng mát cạnh một hồ nước trong.

Đang định đi vào, đã thấy một chú tiểu mày ủ mặt ê đem hẳn ngăn lại:

- A di đà phật, Đại Nhiệt thí chủ, thí chủ tới vừa đúng lúc, ngày hôm qua sư phụ ra một câu đố cho tiểu tăng, tiểu tăng vắt óc suy nghĩ mãi không giải được, thí chủ có thể giải đáp giúp tiểu tăng được không?

Đại Nhiệt căn bản không rảnh đi lo chuyện linh tinh với NPC, muốn né mà đi, nhưng phía trước giống như có một bức tường vô hình chặn lại, căn bản không thể đi vào. Xem ra giải đố cũng là một bước trong nhiệm vụ, hẳn bất đắc dĩ hỏi:

- Là câu đố thế nào?

- Khổng Tước bay đi hướng Đông Nam. Hỏi nó họ gì?

Câu đố này không làm khó được hẳn, đọc lại câu đố, chữ "Khổng" xóa đi nét ở phía Đông, chữ "Tước" bỏ nốt nét ở phía Nam, còn lại không phải là chữ "Tôn" sao? (3)

Đại Nhiệt lập tức nói ra đáp án.

Chú tiểu kia mừng rỡ cho đi, nói:

- Ngã phật từ bi, thí chủ vào gặp sư phụ của tiểu tăng đi.

Đại Nhiệt tiến vào trong đại điện, thấy Trí Diên đại sư râu trắng dài ngang ngực đang niệm kinh.

NPC cũng có tên riêng hiện trên đầu, nhưng là màu lam.

Đại Nhiệt xuất ra Thủ Thành Chi Ngọc, nói rõ ý đồ tới đây.

Trí Diên đại sư thu lấy ngọc bội, lớn tiếng nói:

- Ngao Quảng lấy tâm tiểu nhân can thiệp nhân đạo, bần tăng nhất định sẽ bầm lên Thiên Đình, trị hẳn tội nhiều loạn nhân gian!

Lão hòa thượng này, xuất gia đã vài chục năm mà tính tình vẫn nóng như lửa.

- Đại Nhiệt thí chủ, thí chủ trở về nói cho lão bằng hữu của bản tăng không cần kinh sợ, việc này đã có chừng mực.

Liên như vậy xong rồi, ha ha, cố nốt đơn giản thôi.

Đại Nhiệt vội vàng vui vui về chạy xuống núi, đi tìm Viên Thủ Thành lĩnh thưởng.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- Tú hoa hài: Giày thêu hoa, vì là item nên sẽ giữ tên Hán Việt viết hoa.
- Cổ huấn: lời dạy của người xưa
- (1) Điểm phụ trọng hay khả năng chịu tải: trong game này mỗi item sẽ có thêm 1 chỉ số trọng lượng, nhân vật tùy theo điểm phụ trọng mà mang được tổng trọng lượng từ các item tương ứng. Ví dụ, phụ trọng 5 không thể mang cây búa trọng lượng 10.
- (2) Miếu sát: chết ngay không kịp phản ứng.
- (3) Câu đó này dựa trên kiểu chơi chữ tiếng Trung bằng cách thêm bớt các nét trong cùng một từ, ở đây là Khổng Tước 孔雀 – Tôn 孙

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 5: Sắc lang tiệm thuốc

oOo

Đại Nhiệt trở lại thôn, tìm được Viên Thủ Thành trả nhiệm vụ.

Viên Thủ Thành bảo toàn được mạng nhỏ, vui mừng cười nói:

- Đại Nhiệt thiếu hiệp, rất cảm tạ người, chút kính ý nho nhỏ mong thiếu hiệp vui lòng nhận cho.

Lập tức hệ thống nhắc nhở: "Bạn hoàn thành xong nhiệm vụ 'Tiên sinh xem bói và con cá vàng', bạn đạt được phần thưởng là 1000 exp, 50 đồng tiền, công đức 1 điểm, [Ngưu Bì Hài] một đôi."

"Chúc mừng bạn lên tới cấp 3."

"Chúc mừng người lên tới cấp 4."

Ha ha, làm một nhiệm vụ còn hơn người khác cày mấy giờ, thoải mái!

Đại Nhiệt vội mở ra hành trang xem đôi giày phần thưởng:

[Ngưu Bì Hài] (nam), trọng lượng 5, cấp bậc yêu cầu: cấp 3, độ bền 10/10, phòng ngự hệ Kim +3%, tốc độ di động +20%.

Phát tài rồi, giày nam tăng 20% tốc độ, lại còn cộng phòng ngự hệ Kim mà Trư Bát Giới thiếu thốn nhất (1). Đại Nhiệt lập tức mang vào, tốc độ

nhanh hơn hẳn, chạy trên đường làm rất nhiều người phải ghé mắt.

Hắc hắc, nếu đeo đôi giày này mà chạy đua, tốc độ chắc chắn nhanh hơn cả Lưu Tường (2), nhìn thấy các bé gái xinh đẹp ngoài đường thì chạy lên sờ soạng rồi chạy, ai đuổi cho kịp?

Đại Nhiệt nghĩ đến chỗ đặc ý, cười gian không thôi, ánh mắt gian tà bắt đầu tìm kiếm mục tiêu.

- Đại Nhiệt đại ca, xin dừng bước!

Đại Nhiệt đứng lại, nghiêng đầu nhìn về phía người vừa gọi mình.

Đệch, lại là gã "Tiểu Ngũ Ca" kia.

Thấy thằng này liên tục phá hỏng tâm ý của mình, Đại Nhiệt không chút khách khí hỏi:

- Muốn làm gì?

"Tiểu Ngũ Ca" tươi cười như tú bà trong lầu xanh:

- Giày anh đeo có bán không?

Trong trò chơi, thuộc tính trang bị trên người người chơi có thể bị thấy, trừ phi cố tình ẩn đi. Mà sau khi ẩn thuộc tính đi cũng chỉ có "Hỏa Nhân Kim Tinh" của Tôn Ngộ Không mới có thể xem rõ.

Phá hủy chuyện tốt của ca, giờ còn muốn chặn ca cướp sắc, thằng khốn này thật đáng giận! Đại Nhiệt quyết định đùa giỡn hắn một phen, nói:

- Bán, cậu trả bao nhiêu?

Nghe được có hi vọng, "Tiểu Ngũ Ca" hai mắt tỏa sáng, mau mắn nói:

- Tiền trong trò chơi thì em không đủ, đổi thành 200 nhân dân tệ được không? (khoảng gần 700k tiền Việt)

Đại Nhiệt lập tức mở lớn con mắt, cơ hồ không thể tin được lỗ tai của mình, chỉ một đôi giày như vậy bán được 200 nhân dân tệ, quá khoa trương. Lẽ nào hẳn cũng muốn dựa vào tốc độ đi vô mộng gái?

Thấy Đại Nhiệt không có phản ứng, "Tiểu Ngũ Ca" nghĩ rằng giá còn thấp, vội nói:

- Nếu không hài lòng có thể tăng thêm.

Đại Nhiệt ho khan mấy cái, nói:

- Cái này... Thật ra đôi giày này tôi còn dùng tới, tạm thời chưa muốn bán.

"Tiểu Ngũ Ca" nghe thế tức thì xì mặt ra như đưa đám.

Đại Nhiệt nhìn thấy không đành lòng, vội nói:

- Giày là làm nhiệm vụ lấy được, nếu cậu muốn làm thì đi ra bờ biển bắt một con cá vàng đưa cho lão ngư ông tên Trương Tiêu, sẽ phát động được nhiệm vụ.

- Thật sao!

"Tiểu Ngũ Ca" như được hồi sinh, lớn tiếng cảm ơn rồi vội vàng đi bắt cá.

Từ đó về sau trên bờ biển có nhiều thêm một vị Tôn Ngộ Không bắt cá, gió mặc gió, mưa mặc mưa, trở thành một phong cảnh đặc trưng kỳ lạ trên bờ biển.

Đại Nhiệt tiếp tục định tiến hành kế hoạch sắc lang, bỗng nhiên nghĩ đến trong hành trang còn có một đôi giày nữ cộng tốc độ, sao không bán đi? Đồ không vốn, ít cũng là lời!

Nói làm là làm, tiền bạc chiến thắng sắc đẹp, hần chạy đến quảng trường rồi lớn tiếng mời chào:

- Bán giày đây bán giày đây! Tú Hoa Hài cho mỹ nữ, tốc độ di chuyển thêm 10%, mỹ nữ nào ưa thích mau tới đây.

Kỳ thật trong trò chơi cũng có hệ thống chợ đấu giá, chỉ cần đặt đồ lên chợ đợi người mua rồi hệ thống sẽ tự chuyển tiền về, nhưng bị tính 10% thuế —— chính quyền tham lam khiến dân phải luôn lách tự lực mưu sinh.

Vừa dứt lời, đã thấy một đám người ào ào vây quanh, đương nhiên các muội muội chiếm đa số.

Thuộc tính quan trọng nhất trong game online là gì?

Tốc độ!

Có tốc độ, mặc kệ là chạy tìm đường, hay là giết người cướp của, hoặc là chạy trốn thoát thân, đều có thể phát huy tác dụng trọng đại.

- Bao nhiêu tiền?

Mọi người nháo nhào chen chúc hỏi.

Đại Nhiệt xách giày trên tay, ha ha cười nói:

- Đông thế này, tôi muốn đấu giá! Khởi điểm là 10 đồng, mỗi lần tăng thêm ít nhất 5 đồng.

Trong Tây Du Nhất Mộng, tiền tệ chỉ có một loại, đó là ‘đồng’. Bởi vì trò chơi mới vừa open beta, người chơi đang ở giai đoạn tân thủ, kiếm được

chút đồng ít ỏi qua làm nhiệm vụ cùng bán tài liệu, cho nên tiền lưu thông vẫn còn cực kỳ khuyết thiếu. Tuy rằng nhà phát hành giới thiệu trong trò chơi sẽ cài thêm hệ thống hoán đổi, có thể dùng tiền hiện thực đổi thành tiền trò chơi; cũng có thể đổi ngược lại nhưng sẽ mất 5% phí thủ tục —— chém đẹp; nhưng thời điểm hiện tại hệ thống hoán đổi này tạm thời còn chưa mở, nên tình huống cụ thể chưa rõ ràng lắm.

- Tôi trả 20 đồng.

Lập tức có người nâng giá.

- Tôi trả 25 đồng.

Là một nàng Tiểu Bạch Long, diện mạo diễm đạm nho nhã nhưng lúc ra giá thì gân cổ lên hét át tiếng người khác.

- Tôi trả 30 đồng.

Bảng giá nhanh chóng tăng cao, Đại Nhiệt mở cờ trong bụng: tranh đi tranh đi, phụ nữ trả giá không phải là cái tội, càng nhiều càng tốt.

- Trư ca ca, còn nhớ em không?

Là giọng nói của Thiên Tâm Ái.

Đại Nhiệt mừng rỡ nhìn qua, thấy Thiên Tâm Hương đi cùng Thiên Tâm Ái, phía sau còn có một Tôn Ngộ Không và một Sa Tăng, tên đều lấy chữ Thiên Tâm ở đầu, lần lượt là Thiên Tâm Phong và Thiên Tâm Lô.

Thiên Tâm Ái vẫn dùng tấm lụa che mặt, trên người đã thay một bộ đồ thướt tha. Thấy nàng xuất hiện, Đại Nhiệt giống như giữa trưa hè được uống một cốc nước mát, sáng khoái từ đầu tới chân, cười nói:

- Đương nhiên, anh cả đời cũng sẽ không quên em.

Đây cũng không phải là lời ngon tiếng ngọt, hẳn duyệt qua vô số người, lại chưa bao giờ gặp được ai hồn nhiên trong sáng như nàng, ấn tượng tương đối tốt.

Lúc này Thiên Tâm Hương cũng nhận ra Đại Nhiệt, âm thầm tức giận: đôi giày đấu giá kia khẳng định chính là Hôi Lang rơi ra, Trư Bát Giới này đúng là gặp phải vận c-ứt chó. Nàng giữ chặt Thiên Tâm Ái, kỳ quái hỏi:

- Tiểu Ái, sao em lại biết hẳn?

Thiên Tâm Ái kể lại quá trình nhận thức Đại Nhiệt. Sắc mặt Thiên Tâm Hương lập tức trầm xuống, rủa thầm: Trư Bát Giới nhà người giỏi lắm, dám dùng thủ đoạn hèn hạ như thế gạt tiền của em gái ta!

- Tú Hoa Hài thật khá nha, rơi ở đâu thế ạ?

Thiên Tâm Ái nhìn chăm chăm đôi giày trong tay Đại Nhiệt, mắt to chớp chớp.

- Muốn sao? Anh tặng em đó.

Đại Nhiệt hào phóng bấm chọn thỉnh cầu giao dịch với nàng, rồi đặt đôi giày lên.

- Thật sao, vậy cảm ơn anh.

Thiên Tâm Ái lập tức tiếp nhận, xỏ giày vào chân.

Sắc mặt Thiên Tâm Hương lại không mấy thoải mái, nói:

- Chúng tôi không có lấy không đồ của anh, ra giá đi.

- Tất cả mọi người đều là bạn, khách khí làm gì, cứ việc cầm đi.

Đại Nhiệt pha trò nói, nếu nàng là đồng bạn của Thiên Tâm Ái thì việc vong ân bỏ chạy lúc trước không cùng nàng tính toán nữa.

Thiên Tâm Hương lại không lĩnh tình, lạnh lùng nói:

- Ai là bạn với anh? Nhanh ra giá đi.

Bố con dở hơi, cho mặt mũi còn không biết xấu hổ! Trái ngược với thông thường ta cầu người nhận lấy các kiểu, Đại Nhiệt đảo đảo mắt, cười hì hì nói:

- 100 đồng đi.

Giá này cũng không phải là cao, từ ban nãy đã đấu giá lên đến 80 đồng, không khí vẫn còn rất nóng, sớm hay muộn cũng sẽ vượt 100.

Trong những game đang hot thế này, chỉ cần có trang bị tốt sẽ bán được giá tốt.

Thiên Tâm Hương lập tức chuyển 100 đồng sang —— trò chơi mới mở không lâu đã có nhiều tiền như vậy, không đơn giản a, khẳng định đã làm kha khá nhiệm vụ. Đương nhiên tiền này cũng tính là quỹ do cả đội cố gắng, nhìn bộ dáng nàng hẳn là nữ quản gia trong đội, tiền đều để ở chỗ nàng.

Không thích miễn phí thì thôi, một trăm đồng vàng lấp lánh vào túi, Đại Nhiệt tâm tình thật tốt, hô:

- Các vị mỹ nữ, giày đã bán giá 100 đồng, thật ngại, mời lần sau tiếp tục chiếu cố.

Các muội muội còn đang hăng say trả giá nghe thế mất hứng hứ một tiếng bất mãn rồi từ từ tản đi.

- Trư ca ca, cùng bọn em tổ đội luyện cấp đi.

Thiên Tâm Ái nhiệt tình mời, sắc mặt Thiên Tâm Hương không dễ nhìn, có điều nể mặt em gái không tiện phủ định.

Đại Nhiệt một lời đáp ứng, nói:

- Tốt, mọi người ở đây chờ một lát, tôi đi mua chút thuốc.

Bàn chân hần gia tốc, chạy tới tiệm thuốc.

- Sắc lang tiệm thuốc đến kìa!

Không biết ai hét lên một tiếng, đám muội muội đang chen lấn mua thuốc lập tức kéo giãn khoảng cách, trợn mắt nhìn.

- Ngất, từ lúc nào ca có thêm ngoại hiệu "sắc lang tiệm thuốc" thế, oan uổng, oan uổng quá!

Đối mặt với ánh nhìn thù hằn cảnh giác của các cô gái, Đại Nhiệt có chút bất an. Nữ nhân cũng không phải là động vật ngồi không, một khi bị họ ghét lúc nào cũng phải cảnh giác, quá không dễ chịu. Xem ra sau này phải kiểm đạo cụ ẩn đi tên trên đầu, tránh thành chuột chạy qua đường.

Đại Nhiệt mua thuốc xong, rút lui trong một đám ánh nhìn chán ghét, cùng Thiên Tâm Ái bốn người hội họp tổ đội, không thể tiếp tục lười mà đi luyện cấp.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- Ngưu Bì Hài: giày da trâu

- (1) Class Bát Giới thuộc hệ Mộc trong Ngũ Hành, bị hệ Kim khắc nên phòng thủ hệ Kim là yếu nhất.

- (2) Lưu Trường: người đoạt HCV chạy điền kinh cự ly 100m Olympic 2004.

- Cụ thể về ngũ hành tương sinh tương khắc: <http://bit.ly/1Ug2A2o>

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 6: Thiên Tâm Ái

oOo

Vườn rau, ruộng lúa, đồng hoa dại/ Cầu nhỏ, ao trong, sát cạnh nhà.

Cảnh sắc vùng ngoại ô tươi mát tự nhiên, không hề nhìn ra chỉ là thiết trí trong trò chơi.

Thiên Tâm Ái còn chưa hết tính trẻ thơ, thân ảnh yếu điệu đuổi theo cánh bướm nhiều màu sắc.

Đại Nhiệt dùng đôi ánh mắt gian tà nhìn chòng chọc lên cặp mông tròn xoe của nàng, âm thầm nuốt nước miếng đánh ực một cái.

- Anh kia, đừng có đánh chủ ý lên em gái tôi!

Thiên Tâm Hương thấp giọng, hung tợn nói. Nhìn bộ dáng hăn Thiên Tâm Ái là em ruột của nàng nên mới quan tâm như thế.

- Cô xem tôi là ai chứ, huống hồ trò chơi mà thôi, có cần nghiêm túc thế không?

Đại Nhiệt còn lâu mới đặt lời nàng ở trong lòng, trong hiện thực may ra còn an phận, chứ trong game thì phải xét.

Thiên Tâm Hương lại không dễ nói chuyện như thế, xách kiếm tân thủ tựa như vô ý đi tới, vung kiếm chém thị uy trong không khí, nói:

- Tóm lại cách xa con bé một chút, nếu không anh sẽ chết rất khó coi.

Hô hô, còn muốn uy hiếp ca?

Đại Nhiệt cố ý làm mặt quỷ đáp trả, sau đó tăng tốc chạy vọt lên đằng trước, đem họ ném lại mặt sau. Thiên Tâm Ái thấy, cười thật tươi đuổi theo, muốn chạy thi với hắn.

Thiên Tâm Hương ba người chỉ có tốc độ cơ bản, bị ném lại mặt sau, tức giận không thôi.

Một đường truy phong, Đại Nhiệt cố tình thả chậm tốc độ, cùng Thiên Tâm Ái kề vai mà đi, khoan khoái như đang trượt trong một sân băng trống trải không người.

Chỉ chốc lát hai người đã tới đồng cỏ phía Bắc Hoa Quả Thôn, phóng mắt thấy đây đất đều là hươu dê cấp 2, heo bò cấp 3, đã có mấy chục tổ người ở chỗ này luyện cấp, mỗi tổ định rõ một phạm vi, bình an vô sự riêng biệt luyện cấp.

Tốc độ sinh mới của hầu hết quái trong trò chơi này là rất cao, một đám giết hết, vài giây sau đã lại có, bởi vậy sự kiện cướp quái chưa có phát sinh, trừ phi là cướp Boss.

Đại Nhiệt cùng Thiên Tâm Ái hỗn hển chạm đích là một cây đại thụ, sau đó trèo lên, tìm một chạc cây to rồi thoải mái nhàn nhã sóng vai nằm cùng một chỗ, thân mật giống như một đôi đang yêu.

Cơ hội hiếm có, Đại Nhiệt lập tức hướng Thiên Tâm Ái chọn thêm hảo hữu.

- Trư ca ca, tại sao anh lại đặt tên là Đại Nhiệt, cái tên này thật kỳ quái, anh là fan của Trương Quốc Vinh sao? Em nhớ chú ấy có một ca khúc tên là Đại Nhiệt.

Thiên Tâm Ái trước tiên đặt câu hỏi.

Đại Nhiệt ha ha cười, thuận miệng nói:

- Đúng vậy, anh rất thích bài hát kia, cho nên lấy tên này.

Kỳ thật "Đại Nhiệt" là tên cúng cơm của hắn, theo như cha mẹ hắn nói, hắn sinh ra vào một mùa hè nóng như lửa, cho nên có cái tên này, cũng chỉ có người nhà của hắn mới gọi như vậy, rất hiếm người ngoài biết. Hắn rất có cảm tình với cái tên cúng cơm này, vì thế khi lập acc đăng ký Tây Du Nhất Mộng liền thuận tay dùng tới. Nhưng lý do này thuộc vấn đề riêng tư cá nhân, cho nên Đại Nhiệt cũng không tính giải thích nhiều hơn.

- Ý, quả nhiên là như vậy!

Thiên Tâm Ái cho là mình đoán trúng, rất đặc ý reo.

Đại Nhiệt liếc nhìn bộ ngực vênh cao của nàng, hỏi:

- Em là Otaku (1) sao?

- Không ạ, sao anh hỏi vậy?

Đại Nhiệt nở nụ cười:

- Tên của em có ý tứ như thế.

- Tại em thích phim hoạt hình Spirited Away (2) nên đặt thôi.

Đại Nhiệt "à" tiếng:

- Thì ra là thế, có điều đặt tên như vậy khả năng trêu chọc tai họa đấy. Hiện game online trong nước có rất nhiều người chơi cực kỳ ghét Nhật bản, nếu hiểu lầm em theo phe Tây Ngưu Hạ Châu lại nhao nhao xông lên đòi PK với em mất.

Tây Du Nhất Mộng chia toàn bộ Châu Á làm bốn server, phân biệt gọi là: Đông Thăng Thần Châu, Tây Ngưu Hạ Châu, Nam Chiêm Bộ Châu, Bắc Câu Lô Châu (3); ngoại trừ khác tên ra thì các công năng khác được thiết kế cơ bản nhất trí. Trong đó server "Đông Thăng Thần Châu" phần lớn là người chơi Trung Quốc, "Tây Ngưu Hạ Châu" người Nhật Bản chiếm số đông, "Nam Chiêm Bộ Châu" dành cho người Ấn Độ còn "Bắc Câu Lô Châu" hầu hết là người Hàn Quốc. Về phần Âu Mỹ, bởi vì văn hóa khác biệt nên trong thời gian này chưa có kế hoạch phát triển.

Bốn server này đồng bộ vận hành, độc lập mà không cô lập, khi người chơi mang nhân vật của mình đi thỉnh kinh thành công, khai khiếu nhập đạo xong, có thể hướng NPC biên ải xin nhập cảnh tiến sang server khác, mà "Châu chiến" đại quy mô cũng là điểm hấp dẫn nhất trong Tây Du Nhất Mộng. (Chiến liên server)

Thiên Tâm Ái tranh luận nói:

- Em cũng không thích những quý tử xâm lược Nhật Bản, nhưng không thể đánh đồng tất cả, người ta có nhiều thứ tân tiến để chúng ta học hỏi mà.

- Người khác lại không quản nhiều như vậy, lòng yêu nước cũng giống như tình yêu, đều là mù quáng.

Đại Nhiệt không có nói ngoa, sự thật đúng là như thế.

- Vậy làm sao bây giờ?

Đối với những tình huống này, Thiên Tâm Ái từng có nghe nói, vội vàng bật dậy —— bị người PK là việc nhỏ, nhưng bị chửi là Hán gian rất khó nghe.

Đại Nhiệt mỉm cười nói:

- Có thể đem tên ấ đi mà.

Nàng tỉnh ngộ, nghĩ nghĩ, lại gấp gáp nói:

- Nhưng em không có đạo cụ ẩn tên, nghe nói vật này rất khó kiếm, làm sao bây giờ?

Đã bước đầu lấy được tín nhiệm, Đại Nhiệt bắt đầu ngửa tay ngửa chân, cố ý ra vẻ suy tư, thân mình lại lặng lẽ sát tới gần, tay trái khe khẽ chuẩn bị làm chút chuyện mờ ám.

- Tiểu Ái, xuống dưới!

Đúng lúc này, ba người Thiên Tâm Hương đã thờ hồng học đuổi tới.

Thiên Tâm Ái ngoan ngoãn nhảy xuống cây, kể hết chuyện vừa cùng Đại Nhiệt nói. Thiên Tâm Hương hung hăng trừng mắt nhìn Đại Nhiệt một cái, nói:

- Làm gì có chuyện vợ đưa cả năm như vậy, hửn nói hửn nói vượn, không cần để ý tới hửn.

- Đểu nhá, ca là ít nhiều cũng là ân nhân cứu mạng của cô, lại chưa làm cái gì quá đáng, sao cứ nhè ca mà mô-kích? Hay là thấy ca chỉ cửa em không chưa chị nên ghen tỵ sao? Ủm! Rất có thể.

Đại Nhiệt lười cùng nàng tranh luận, nhắm mắt tự mình yy.

- Còn anh nữa, cũng xuống giết quái đi chứ!

Phía dưới Thiên Tâm Hương lại kêu Đại Nhiệt.

Đại Nhiệt cười dài trả lời:

- Đối phó vài con tiểu quái chỉ cần mấy người là đủ rồi, không cần lão Trư ra tay.

Thiên Tâm Hương thở phì phì nói:

- Nghĩ hay lắm, bọn tôi mất công đi chém giết, con heo nhà anh lại đòi nằm ngủ đợi chia exp!

Tức giận lên đỉnh, mấy lời thô tục cũng muốn tuôn ra rồi.

Đại Nhiệt không thèm để ý, cười hắc hắc nói:

- Giết quái là rèn luyện rất hữu ích, có thể nâng cao trình độ chiến đấu của mọi người. Chỗ này không lớn, quái vật cũng không phải rất nhiều, tôi không muốn cùng mọi người cướp quái nên mới nhịn đau làm khán giả. Huống hồ, nếu có đồ gì rớt ra thì bọn cô lấy cả, còn muốn thế nào nữa?

Trong trò chơi, có không ít thuộc tính nhân vật được đề cao phụ thuộc vào số lượng quái đã giết, ví dụ nhanh nhẹn, bạo kích v.v...

- Anh ấy nói cũng có phần đúng, kệ đi chị.

Thiên Tâm Ái lên tiếng hoà giải.

Thiên Tâm Hương rất yêu thương em gái, không muốn làm trái ý nàng, hừ một tiếng rồi bắt đầu an bài giết quái.

Thiên Tâm Hương là Đường Tăng, Thiên Tâm Ái là Tiểu Bạch Long, cộng thêm một Tôn Ngộ Không một Sa Tăng, cả nhóm phối hợp linh hoạt, vị trí hợp lý, bất kể là đối phó loại quái gì cũng đều sóng vai tiến lên, 4 loại binh khí đồng loạt bay múa, chuyên hướng chỗ yếu hại của quái vật mà xọc, cơ hồ đều là miêu sát.

Có bọn hãn kéo (4), Đại Nhiệt tránh được việc phải buồn tẻ luyện cấp. Hãn cũng không có hứng thú rút kiếm đọ sức với mấy tiểu lâu la này, đã hiếm rơi đồ, mà đồ chẳng may có cũng toàn hàng lờm, gần như không có thuộc tính, mang về bán lại cho tiệm tạp hóa cũng chả đáng bao nhiêu, chưa

kế đẳng cấp thượng lưu như lão Trư đây còn lâu mới đi nhạt nhẽo mấy thứ này.

Trong trò chơi này, lúc ban đầu tổ đội giết quái thì exp sẽ chia như sau: đội trưởng được 50%, còn lại 50% các đội viên khác chia đều, cho nên mặc kệ ở tình huống nào, đội trưởng đều là người chiếm lợi ích lớn nhất. Bởi vậy rất nhiều đoàn thể người chơi, bất kể là chuyên nghiệp hay không chuyên, đều để thủ lĩnh của bọn họ làm đội trưởng, tranh thủ trong thời gian ngắn nhất tăng lên level.

"Chúc mừng bạn lên tới cấp 5!"

Hệ thống nhắc nhở một tiếng. Hắc hắc, bọn họ giết quái hiệu suất thật cao nha, nhanh như vậy đã thăng cấp, rất có phong phạm của game thủ chuyên nghiệp.

Thoải mái, Đại Nhiệt ngáp dài một cái, chuẩn bị ngủ.

- Có chuộtttttttttt!

Từ chỗ sâu trong rừng ồn ã truyền tới những tiếng kêu kinh hoàng, sau đó ló nhố bóng người chạy ào ra.

Phặc, con người thời hiện đại thật là yếu đuối, có con chuột cũng sợ! Đại Nhiệt nhin không được đáp lại:

- Con chuột có cái gì đáng sợ?

- Chuột lớn lắm!

Cả một đám người vẻ mặt kích động thấy gốc cây lớn vội vàng chạy tới núp, không ít người còn loang lỗ vết máu trên thân, giống như đã chịu qua công kích sắc bén.

- Có nhiều không?

Đại Nhiệt lớn tiếng đặt câu hỏi, có điều đã không ai trả lời. Hắn tò mò theo hướng ánh mắt họ mà nhìn, đã thấy con quái vật lớn kia đang đuổi đến.

"Bịch!"

Đại Nhiệt sợ tới mức bám tay không kịp, từ trên cây rớt xuống.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- Links bài hát Đại Nhiệt của Trương Quốc Vinh: <http://bit.ly/1XRrnZL>
- (1) Otaku: từ dùng để chỉ những fan hâm mộ cuồng nhiệt manga hay anime.
- (2) Spirited Away hay Vùng đất quỷ dữ: là một bộ phim hoạt hình Nhật Bản ra mắt vào năm 2001. Nội dung phim kể về Ogino Chihiro, một cô bé 10 tuổi luôn buồn chán, bị mắc kẹt ở thế giới của những linh hồn và ma quỷ sau khi bố mẹ cô bị biến thành heo trên đường chuyển đến nhà mới. Cô bé buộc phải làm một công việc tại nhà tắm công cộng của Yubaba để tìm cách giải thoát bố mẹ và mình rồi trở về với thế giới loài người. Ở trong truyện cái tên Thiên Tầm là phiên âm từ Chihiro.
- (3) Đây là tên bốn châu lớn trong truyền thuyết Phật giáo.
- (4) kéo: được mời vào đội dẫn theo để chia kinh nghiệm, không cần đánh vì đang treo máy, hoặc cấp quá thấp, hoặc là “lười chơi”.
- Minh họa hình dáng Đường Tăng và Tiểu Bạch Long phiên bản nữ: <http://bit.ly/1P7zmed> , <http://bit.ly/1TH5Vrk>

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 7: Sơn Thử Tinh

oOo

Hù chết lão tử, đây là chuột núi hay heo núi hả!

Chỉ thấy con chuột kia lông đen bóng, thân hình nhìn sơ cũng phải hơn 200 cân, đầu nhọn đuôi dài, mắt hí răng sắc, tốc độ lại cực nhanh, chạy ào ào như gió, một bé Tiểu Bạch Long trốn không kịp, bị nó cắn một nhát tức thì hóa thành một luồng sáng trắng quay về điểm hồi sinh trong thôn.

Cũng chính nhờ nàng hy sinh, Đại Nhiệt mới tranh thủ được thời gian quý giá mà trèo lại lên cây.

Đại Nhiệt còn chưa hết hoảng hồn, vội vàng nhìn trái nhìn phải cảnh giác.

Chỉ thấy trên cây đã đầy người nằm úp sấp, mặt ai nấy đầy kinh hoàng, Thiên Tầm Ái cũng nằm trong số đó. Những người này dùng khinh công leo lên cây từ lúc nào vậy, thật tài tình!

- Hu hu hu! Vừa rồi đáng sợ quá...

Một vị Đường Tăng nhát gan thậm chí khóc ra thành tiếng.

Con chuột khổng lồ đuổi tới gốc cây, ngừng hơi người bèn dừng bước, ngẩng đầu nhìn lên, con mắt ti hí lóe lên ánh sáng u ám đáng sợ rồi

bỗng rít một tiếng, lông lá dựng hết lên.

Đường Tăng nhát gan kia sợ tới tái mặt, tuột tay rơi xuống, được miễn phí về thôn. (Bị chết sẽ trở về thôn hoặc thành nơi lần cuối mở rương chứa đồ)

Chết cũng là một lựa chọn không tệ, chí ít có thể miễn được việc tiếp tục bị kinh sợ hết hồn.

Xử lý một người, con chuột có vẻ thấy chưa đủ, đặt móng ngồi xuống, canh chặt dưới gốc cây.

Trên cây mọi người hít vào một ngụm khí lạnh.

Thiên Tâm Hương nhăn mày, buồn bực nói:

- Chỗ này cách thôn không xa, sao tự nhiên lại xuất hiện một con chuột đã thành tinh như vậy chứ? Xem bộ dáng của nó hẳn là từ chuột núi tiến hóa mà thành.

Quái vật trong Tây Du Nhất Mộng chia làm sáu chủng loại, phân biệt là: Thú tộc; Thủy tộc; Yêu tộc; Quỷ tộc; Tiên tộc; Phật tộc. Trong đó Thú tộc nhỏ yếu nhất, Boss cao cấp nhất là Thú Vương chẳng qua chỉ có cấp 50 mà thôi. Chúng nó đại bộ phận đều phân bố theo quy luật quanh khu vực Tân Thủ Thôn, mà càng gần thôn thì cấp bậc quái càng thấp. Thế nhưng chỗ hiện tại cách thôn chỉ quá lắm là 2 dặm, tại sao lại xuất hiện một con Boss ít nhất cấp 20 thế này?

Trong mọi người chỉ có Đại Nhiệt còn có thể cười được, trêu ghẹo nói:

- Có lẽ con chuột núi này uống trộm nước tiểu đồng tử Tiên Phật, cho nên lập địa thành tinh. (1)

Thiên Tâm Hương hung hăng trừng mắt nhìn hẳn, nhịn xúc động muốn chửi mắng, lại nhú chặt mày nghĩ kế thoát thân. Nhưng trong đám người ở đây cấp cao nhất mới là cấp 6, sao là đối thủ? Huống hồ hiện tại đã tiến vào trạng thái chiến đấu, không thể log out —— tuy trong trò chơi có đạo cụ có thể trực tiếp bay trở về thôn hoặc thành gọi là Thổ Địa Phù, nhưng đây thuộc vật phẩm hiếm, hệ thống không bán, xác suất đánh quái rơi ra lại thấp, giai đoạn game mới mở này không có khả năng thu được.

Cứ như thế, tự sát tựa hồ trở thành lựa chọn duy nhất.

Đã không có đường về, dù sao cấp bậc còn thấp, lại không có trang bị gì đáng giá, thà miễn phí về thôn rồi chơi lại cho nhanh còn hơn ngồi mãi ở đây chờ đợi vô ích.

Vì thế, đông đảo người chơi ở đây đều mất đi kiên nhẫn mà tự động nhảy xuống nhận mệnh.

Sơn Thử Tinh đương nhiên sẽ không để cho bọn họ thất vọng, đều là miêu sát.

- Hơn mười người cùng nhau tự sát, khung cảnh thật bi tráng!

Đại Nhiệt vui sướng khi người gặp họa xuýt xoa nói, được đáp lại bằng hơn mười ánh mắt khinh bỉ.

Có kẻ ló ra sáng kiến chia thành tổ ba người cùng nhau nhảy, chia hướng mà chạy trốn, nhưng chuột tinh tốc độ quá nhanh, giết phía Đông xong giết sang phía Tây, nhoáng cái đã xong việc liếm mép trở lại gốc cây canh mối.

Chỉ chốc lát trên mặt đất đã rơi đầy trang bị, dược phẩm, tiền cùng một đồng lớn thảo dược da thú trải qua tân tân khổ khổ mới thu thập được của những người chơi chết trước. Máy thứ này bình thường ai nấy đều thèm

thường mong chúng nó rút trước mặt, nhưng giờ người nào dám xuống nhặt?

Cuối cùng, tính cả Đại Nhiệt ở bên trong, trên cây còn thừa lại bảy người.

Không tính nhóm bốn người Thiên Tâm, còn lại hai Sa Tăng cấp 5, một người tên "Sa Trung Hành" (Đi trong cát), mặc trên người một cái Hồ Bì Khố (2) cực phẩm +2 né tránh; một người tên "Mày Là Cháu Tao", đội trên đầu một cái Qua Bì Mạo +10 sinh mệnh. (3)

Bọn hăn thật vất vả luyện đến cấp 5, lại tiếc hai trang bị này cho nên không chịu tự sát.

- Sống có gì vui, chết có gì khổ? Vừa rồi mọi người sát thân thù nghĩa, thật khiến người khác cảm động.

Đại Nhiệt thoải mái mà nằm trên chạc cây, bâng quơ nói mát.

Thiên Tâm Hương hận không thể một kiếm cắt đầu lưỡi của hăn, tức giận nói:

- Thế sao anh không nhảy xuống đi? Cũng làm một hồi sát thân thù nghĩa.

- Không nên nhảy, rất nguy hiểm.

Thiên Tâm Ái vội lên tiếng nhắc nhở.

Đại Nhiệt cười hắc hắc nói:

- Không cần sợ, cho dù anh nhảy xuống, Sơn Thử Tinh cũng không có biện pháp bắt được anh.

- Khẩu khí thật lớn, anh dựa vào cái gì?

Thiên Tâm Hương khinh miệt nói.

Đại Nhiệt vỗ vỗ Ngưu Bì Hài xỏ ở chân, phúi phúi mấy hạt bụi trên mặt giày, bộ dạng uể oải nói:

- Dựa vào đôi giày +20% tốc độ di chuyển này.

Thiên Tâm Hương chợt lóe lên một ý trong đầu, hưng phấn mà nói:

- Đúng rồi, anh đeo giày cộng tốc 20%, chỉ cần anh nhảy xuống là có thể dựa vào tốc độ dự Sơn Thử Tinh chạy đi, không phải mọi người đều được cứu sao?

Nghे thấy có đường sống, mọi người sáng mắt lên, đồng loạt nhìn chăm chăm lên mặt Đại Nhiệt.

- Người đẹp cũng thông minh lắm, thế nhưng các người dựa vào cái gì bắt tôi nhảy xuống dẫn quái? Phải biết rằng tuy tôi chạy nhanh nhưng không phải không có nguy hiểm đâu.

Đại Nhiệt ngồi dậy, ánh mắt lóe lên vẻ gian xảo.

Thiên Tâm Ái mở miệng:

- Em đeo giày cộng tốc 10%, không thì em và anh cùng nhảy xuống, có thể phân tán chú ý của chuột tinh.

Thiên Tâm Hương lập tức quát lên cắt lời nàng:

- Tiểu Ái, hãn đường đường nam tử hán, không cần em hỗ trợ.

Ngon, kích đều ca hả! Nhưng dù nàng không nói như vậy, Đại Nhiệt cũng sẽ không để Thiên Tâm Ái đi gặp nguy hiểm, cười nói:

- Tiểu Ái, em cứ yên tâm ngồi trên cây xem anh biểu diễn đi, chuyện không nắm chắc anh chưa bao giờ làm.

Thiên Tâm Ái có chút không tình nguyện cắn cắn cái môi nhỏ.

"Sa Trung Hành" lấy lòng cười nói:

- Đại Nhiệt đại hiệp, xin đại hiệp xả thân vì nghĩa, làm việc tốt một lần đi, chúng tôi đều vô cùng cảm kích.

Đại Nhiệt dè biiu:

- Muốn làm việc tốt thì ra hiện thực mà làm, dắt người lớn tuổi qua đường, nhặt được tiền mang nộp cảnh sát hay việc gì đại loại thế còn có chút ý tứ. Game online á? Đừng có đi thuyết giáo tư tưởng cách mạng với tôi.

"Mày Là Cháu Tao" lịch duyệt tương đối phong phú, hiểu được toan tính của Đại Nhiệt, hỏi:

- Vậy ông muốn thế nào?

Đại Nhiệt ha ha cười:

- Yêu cầu không cao, mỗi người cho tôi 10 đồng, tôi cam đoan kéo Sơn Thử Tinh rời đi.

Hai Sa Tăng mặc dù mặc trên người đều là hàng cấp thấp, nhưng lại có thêm hai cái thuộc tính không tệ, giá trị đã hơn 10 đồng, mà hiện tại có tiền chưa hẳn đã mua được; hơn nữa còn có thể miễn chết rồi bị luyện lại từ đầu, cho nên chấp nhận giá 10 đồng.

Về phần nhóm Thiên Tâm Hương, 100 đồng mua giày còn có, càng sẽ không keo kiệt món tiền nhỏ này.

- 10 đồng, ông định ăn cướp đấy à?

Thiên Tâm Phong nổi trận lôi đình.

Đại Nhiệt làm vẻ thân sĩ mỉm cười:

- Ông nói sai rồi, tôi cũng chỉ lấy đúng giá thôi. Mạo hiểm tỉ lệ thuận với lợi nhuận mà, nếu ông cũng muốn kiếm số tiền này thì nhảy xuống đi? Tôi cho ông 10 đồng.

Thiên Tâm Phong á khẩu không trả lời được, không có giày cộng tốc hẳn nhảy xuống chỉ có đường chết, không có bất cứ ý nghĩa gì.

- Được, chúng tôi đồng ý.

Thiên Tâm Hương không cần tính toán, lập tức giao ra 40 đồng.

Đại Nhiệt chỉ lấy 30 đồng, nói:

- Tôi không thu phần của tiểu Ái, lúc trước nếu không phải em ấy cho tôi 5 đồng thì đã không có ngày hôm nay.

Đây gọi là chịu ân người một giọt nước, báo đáp lại cả dòng suối, so với 5 đồng lúc đó phần tiền lãi này đáng giá.

Thiên Tâm Hương cũng chỉ nhú mày một cái, lười đùn đẩy, thu tiền dư về.

"Mây Là Cháu Tao" cùng "Sa Trung Hành" cũng gom đủ số giao ra, đau lòng đến giật giật cơ mặt. Đây chính là tiền mồ hôi nước mắt bọn hăn mệt chết mới kiếm được, trong nháy mắt đã bị Trư Bát Giới khốn khiếp này thặt sạch.

Không thể tưởng được giày cộng tốc chẳng những có thể cướp sắc, còn có thể giật tiền.

Đại Nhiệt thầm đắc ý, đứng thẳng lên, quan sát hoàn cảnh chung quanh, phát hiện phía Đông địa hình rộng lớn, lại cách Tân Thủ Thôn gần nhất, thích hợp để chạy trốn.

Thiên Tâm Ái mặt mày căng thẳng dặn:

- Trư ca ca, anh phải cẩn thận nhé.

Đại Nhiệt lấy tay làm dấu V chiến thắng, cười nói:

- Tiểu Ái, cho anh thơm một cái lấy may đi.

Mặt Thiên Tâm Hương lập tức phủ kín mây đen, quát:

- Nhảy thì nhảy mau lên, đừng dài dòng! Đi xuống hôn con Sơn Thủ Tinh kia cho đã đi.

Đại Nhiệt cười ha hả, thả người nhảy xuống.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- Sơn Thủ Tinh: chuột núi thành tinh.

- (1) Chế từ câu ‘phóng hạ đồ đao, lập địa thành Phật’ tức là buông dao đồ tể thì lập tức thành Phật.

- (2) Hồ Bì Khố: quần da hổ.

- (3) Qua Bì Mạo: mũ quả dưa.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 8: Ngụy Trưng cùng Trảm Long Lệnh

oOo

Chân vừa chạm đất, Đại Nhiệt lập tức chạy như điên về hướng đình sẵn.

Sơn Thử Tinh nhìn thấy, mặt chuột giận dữ, dùng cả bốn chân đuổi sát không bỏ.

Mọi người trên cây thoát khốn, lau mồ hôi rồi mau chóng nhảy xuống.

- Trư Bát Giới này chạy trốn quá con mẹ nó nhanh, có giày cộng tốc sướng thật.

Sa Trung Hành cảm thán.

Thiên Tâm Phong hắc hắc cười gian:

- Chạy nhanh thì thế nào? Lần này hãn chết chắc rồi, đợi hệ thống tẩy sạch đi.

- Sao lại thế ạ?

Thiên Tâm Ái rất là khó hiểu.

Thiên Tâm Phong cười ha ha, định liệu trước nói:

- Theo quan sát của anh, Đại Nhiệt căn bản không chạy nhanh bằng Sơn Thử Tinh, anh cam đoán hẳn còn chưa tới cửa thôn đã bị giết chết.

Nghe vậy, Thiên Tâm Ái sốt ruột hỏi:

- Vậy sao vừa rồi anh không nói?

Thiên Tâm Phong dương dương tự đắc:

- Gã đó thích hồ báo, không cho hẳn chịu chút đòn đau thì không biết trời cao đất rộng.

- Chuẩn, tên khốn Trư Bát Giới đó mượn gió bẻ măng, cho hẳn nghẹn chết với số tiền phi nghĩa kia đi!

Sa Trung Hành lên tiếng phụ hoạ.

Đáng tiếc Đại Nhiệt đã không có cơ hội nghe mấy lời này. Hẳn mới chạy chưa được nửa dặm cũng đã cảm giác không ổn. Tốc độ của Sơn Thử Tinh kia rõ ràng là nhanh hơn hẳn một chút, chỉ thoáng chốc đã khiến tiên cơ chạy trước của hẳn thành hư ảo.

Khổ rồi, tính kế không thoả đáng, lần này ăn trộm gà không xong còn mất năm gạo. Bé chuột thân yêu, ca bộ dáng không soái, bụng to tai lớn, toàn thân là dầu, đuổi ca làm cái gì chứ?

Đại Nhiệt một bụng nước đắng không có chỗ xả, chỉ có thể liều mạng chạy như điên, hy vọng tìm ra một đường sinh cơ ở phía trước.

Chạy đến cây cầu độc mộc bắc qua sông cũng là lúc thể lực của hẳn dần hết đèn tắt, thân hình đình trệ, cuối cùng không có biện pháp tiếp tục trốn. Sơn Thử nháy mắt vượt qua, Đại Nhiệt thậm chí ngửi được mùi tanh tươi toát ra từ miệng nó.

"Chát!"

Lưng Đại Nhiệt trúng một đòn, —330, cơ hồ đem hãn miểu sát. May mắn lên tới cấp 5, HP tăng lên thành 350 — Trư Bát Giới thăng một cấp thêm 50 máu, mà class khác chỉ thêm 30.

Đại Nhiệt mang theo vạch máu cuối cùng ngã lăn trên mặt đất, thuốc cũng không kịp uống, chỉ biết nhắm mắt chờ chết.

Không để hãn đợi thêm, con Sơn Thủ Tinh kia há to cái miệng đỏ lòm như chậ máu, nhằm cổ hãn mà cắn tới.

Thế nhưng đúng lúc này, "ào" một tiếng thật lớn, nước trong sông bị khuấy động bắn tung tóe, một quái vật toàn thân đen xì nhảy ra, đỉnh ba bằng thép trong tay bay ra, sắc ngọt đóng đinh con chuột tinh trên mặt đất.

- Thật mạnh!

Đại Nhiệt trợn mắt há hốc mồm, thất thanh kinh hô! Thật sự là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, xem tốc độ kia, rất có xu thế sét đánh không kịp che mắt — ngượng ngùng, quá mức kích động, có vẻ như dùng sai ngữ pháp.

Tuy rằng quái vật mới xuất hiện càng thêm hung thần ác sát, nhưng trong lòng Đại Nhiệt không chút kinh hoảng, bởi vì trên đỉnh đầu quái vật có một dòng chữ hiển thị tên màu lam — đây là dấu hiệu riêng của NPC.

[Tuần Hải Dạ Xoa]!

Tên rất quen thuộc.

Đại Nhiệt chợt nhớ ra, đây không phải là kẻ được Long Vương phái tới giết Viên Thủ Thành sao? Vì sao xuất hiện lúc này, còn đúng lúc cứu mình một mạng?

Hắn chật vật đứng lên, trước tiên dùng thuốc hồi máu, lại nhìn sang thấy nơi xác Sơn Thủ Tinh biến mất có một chiếc nhẫn đang lóe sáng, không khỏi vui mừng quá đỗi, nhanh chóng chạy qua định nhặt lên.

Vật phẩm trang bị trong Tây Du Nhất Mộng rơi ra rất ít, trong đó loại trang sức càng là ít xuất hiện nhất, cho dù là đồ rác rưởi cũng có thể bán cái giá tốt. Mà xuất phẩm từ chuột tinh hẳn sẽ không quá lờm.

"Thật xin lỗi, vật phẩm này tạm thời không thể nhặt, xin mời thử lại sau!"

Ngất, quên mất không phải mình đánh chết quái thì phải qua ba phút mới có thể nhặt. Đại Nhiệt vội đứng dậy, lấy chân đè lên che cái nhẫn đi, mặt tỉnh bơ huýt sáo. Nhìn thấy thứ tốt, ai không đỏ mắt? Mang ngọc mắc tội, nếu là bị người khác nhìn thấy, hùa nhau vây công, vậy hẳn liền chết không toàn thân.

- Trư ca ca, anh không sao chứ!

Thiên Tâm Ái pm đến, quan tâm hỏi. (1)

- Tạm thời không có việc gì... A, hiện tại anh đang có chút chuyện, lát nói chuyện sau nhé...

Đại Nhiệt ngẩng đầu, thấy Tuần Hải Dạ Xoa mang theo binh khí, đằng đằng sát khí đi tới.

Trong lòng hắn sợ hãi: sẽ không phải bởi vì chính mình tìm Trí Điền đại sư giúp Viên Thủ Thành, bị Long Vương giận lây, phái Dạ Xoa tới giết mình tiết hận chứ?

Không đúng, NPC giết người chơi là phạm pháp!

Dạ Xoa tới cách người Đại Nhiệt ba bước, bỗng nhiên cúi đầu vái chào:

- Đại Nhiệt thiếu hiệp, tiểu nhân hữu lễ.

Đại Nhiệt há to miệng đến mức có thể nhét nguyên một con trâu vào, vội hoàn lễ nói:

- Dạ Xoa đại nhân, ngài có sự tình gì cứ mở miệng, hà tất đa lễ.

Vừa dứt lời, hệ thống đã có nhắc nhở: "Bạn gây ra nhiệm vụ 'Ngụy Trưng cùng Trảm Long Lệnh', nhiệm vụ này là nhiệm vụ thứ hai trong ba nhiệm vụ ẩn liên hoàn, có tính chất duy nhất, thời hạn hoàn thành: 12 giờ. Vượt quá thời hạn nếu không hoàn thành sẽ kích thích cơn giận vì chủ của Dạ Xoa, đem bạn xuyên chết!"

Đại Nhiệt lấy lại tinh thần, từ kinh sợ chuyển sang vui mừng, thì ra là tiếp sau nhiệm vụ lúc trước. Ngon ngọt của nhiệm vụ ẩn đầu tiên hẳn đã hưởng qua, cửa thứ hai phần thưởng nhất định còn tốt hơn. Có điều nếu không hoàn thành trừng phạt cũng tương đối tàn khốc, ai chịu được một xuyên của Dạ Xoa chứ? Tuyệt đối chết không toàn thân.

Hắn vội hỏi:

- Dạ Xoa đại ca, có chuyện gì xin cứ nói thẳng.

Dạ Xoa đứng thẳng, uy phong凛冽, cao hơn Đại Nhiệt hai cái đầu, nói:

- Long Vương của chúng ta bởi vì can thiệp sự vụ nhân gian, bị trụ trì Hắc Phong Tự Trí Điên đại sư tố cáo lên Thiên Đình, Ngọc Đế ban hạ Trảm Long Lệnh, muốn xử tử Long Vương. Tháo chuông cần người treo chuông, việc này đã từ thiếu hiệp mà bắt đầu, hi vọng giờ thiếu hiệp lại làm người kết thúc. Sau khi chuyện thành công, bảo bối Long Cung mặc cho thiếu hiệp lựa chọn.

Một câu "bảo bối Long Cung mặc cho thiếu hiệp lựa chọn" làm Đại Nhiệt mừng rỡ như điên. Tục ngữ nói: "Giàu cũng chỉ bằng Long Vương", hiển nhiên bảo bối là nhiều vô số kể, nếu mặc hăn chọn lựa, muốn không phát tài cũng khó.

Đại Nhiệt nghĩ nghĩ thêm chút, đối phương khẳng khái như thế, nhiệm vụ khẳng định không đơn giản, lập tức hỏi:

- Dạ Xoa đại ca, đại ca muốn ta làm gì? Mặc kệ lên núi đao xuống biển lửa cũng tuyệt không chối từ.

Dạ Xoa nói:

- Ta đã dò xét được tin tức, lần này thừa lệnh xử trảm Long Vương là quan Nhân Tào Ngụy Trưng (2). Hăn đã tiếp nhận Trảm Long Lệnh Thiên Đình ban xuống, đang trên đường đến, đêm nay sẽ ngủ lại Hoa Quả Thôn. Nhân cơ hội này, thiếu hiệp hãy đi trộm Trảm Long Lệnh, chủ công của ta sẽ được bình yên vô sự.

- Nhưng ta làm thế nào trộm đây?

Tuần Hải Dạ Xoa nói:

- Cứ yên tâm, hiện tại ta sẽ truyền cho thiếu hiệp thần châu thuật Thập Bát Mô. (3)

Thập Bát Mô! Tên này thật thâm đặng, Đại Nhiệt vừa rửa thềm vừa vội đi tiếp thụ.

Dạ Xoa đặt một ngón tay lên trán hăn, một luồng sáng đen lóe ra, trước mắt Đại Nhiệt xuất hiện hơn mười ảo ảnh động tác kỳ quái.

Hệ thống nhắc nhở: "Bạn đã học xong thuật ăn trộm: [Thập Bát Mô]."

Đại Nhiệt mở ra bảng skill, mặt trên quả nhiên nhiều hơn một đồ án hình cánh hoa mai: [Thập Bát Mô], thượng cổ kỳ thuật, tương truyền năm đó Tề Thiên Đại Thánh đại náo Thiên Cung, khi ăn trộm đan dược của Thái Thượng Lão Quân đã ngẫu hứng sáng chế, diệu thủ không không, quỷ thần khó lường; trước mắt cấp bậc là 0, exp thăng cấp 0/100, mỗi lần ăn trộm thành công exp tăng trưởng 10%; không thể sử dụng đối với người chơi.

Hắc hắc, cái này thực phát tài rồi, lại có chú thích không thể sử dụng đối với người chơi, như vậy liền tỏ rõ có thể sử dụng đối với quái vật. Dùng cái thuật ăn trộm này chui vào giữa bày quán, không quan tâm Thần Tiên Ma Phật, đực cái, đẹp xấu, thấy túi tiền trống thì mò mấy cái, chẳng phải là tài nguyên cuồn cuộn đến đây sao?

- Vậy tính mệnh Long Vương chúng ta xin toàn bộ nhờ thiếu hiệp, tiểu nhân ở đây đợi tin lành.

Dạ Xoa kích động đến rơi nước mắt, thật là một trung thần.

Đại Nhiệt ha ha cười nói:

- Cứ việc yên tâm, chờ tin tốt của ta đi.

Thời gian đã đến, hắc vôi vàng nhắc chân móc cái nhẫn lên.

[Thử Tinh Chỉ Hoàn] (tay trái) —— một người chơi người nhiều nhất có thể trang bị hai cái nhẫn, hơn nữa phân rõ tay trái tay phải, không thể sử dụng lẫn lộn.

Sức nặng 1, độ bền 10/10, cấp bậc yêu cầu: cấp 10, mỗi giây khôi phục sinh mệnh 4 điểm.

Chớ xem thường 4 điểm hồi phục sinh mệnh này, thời khắc mấu chốt, nhiều một chút máu là có thêm một đường sinh cơ, hơn nữa có thể liên tục không ngừng hồi máu sẽ tiết kiệm rất nhiều tiền mua thuốc.

Thứ tốt, hiện tại ít nhất có thể bán hơn 1500 đồng. Đáng tiếc cấp 10 mới có thể đeo, giờ còn chưa đủ.

Đại Nhiệt cáo từ Dạ Xoa, cũng không đi chỗ khác, canh ở cửa thôn, chờ đợi Ngụy Trưng kia tiến đến.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Pm = private message: tin nhắn riêng, tin nhắn mật giữa hai người chơi với nhau.

- (2) Ngụy Trưng: là một nhà chính trị và sử học có thật sống ở thời đầu nhà Đường. Ở trong Tây Du Ký, tác giả Ngô Thừa Ân xây dựng ông thành một ả thần, thẳng thắn, làm thừa tướng dưới triều vua Đường Thái Tông, nhận lệnh của trời chém Long Vương sông Kinh. Chi tiết xem lại link đính kèm ở chap 2.

- (3) Thần thuật Thập Bát Mô : thuật trộm thành thần Sờ 18 Chỗ.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 9: Thập Bát Mô

oOo

Đợi chờ buồn chán, nhìn mặt trời vẫn còn đang lảng vảng ở cuối đường Tây, thời gian còn sớm (thời gian trong hiện thực và trong trò chơi là tương đương), Đại Nhiệt liền tháo dụng cụ mô phỏng dùng để tiến vào trò chơi xuống, thoải mái mà vắn vắn cái lưng.

Cũng giống như những game online mô phỏng thế giới thực khác, người chơi trong Tây Du Nhất Mơng thông qua đội lên đầu dụng cụ mô phỏng để kết nối với máy chủ. Dụng cụ này rất nhẹ mà lại tinh xảo, gần như màu đen, nhìn bề ngoài giống như một cặp kính để lặn xuống nước. Còn tại sao lại không phải là dạng mũ đội đầu như mũ hấp tóc, hay là dạng khoang thuyền vũ trụ cứu sinh linh tinh, Đại Nhiệt cũng không biết, hẳn chỉ là một người chơi, không tìm hiểu, cũng không muốn tìm hiểu chuyện này.

Mặt khác, trong dụng cụ này còn bố trí công năng đồng bộ với hiện thực, người chơi sau khi tiến vào trò chơi vẫn rõ mồn một những chuyện xảy ra trong hiện thực, một khi gặp khác thường lập tức được cảnh báo, bởi vậy không cần lo lắng sự cố ngoài ý muốn, dù là đột nhiên mất điện cũng đã có pin dự phòng.

Chiếc đồng hồ quả lắc treo trên tường vừa vắn đánh lên tiếng chuông báo hiệu sáu giờ chiều, chơi game luôn là cách giết thời gian nhanh nhất.

Bụng Đại Nhiệt đã kêu lên ùng ục, đòi nạp năng lượng. Hắn xuống dưới lầu, quán ăn nhỏ của lão Vương đã sớm mở cửa, bánh bao, cháo, thịt nướng v.v... đầy đủ mọi thứ.

- Lão Vương, cho một suất cơm đặc biệt.

Lão Vương dáng người mập mạp nhìn thấy Đại Nhiệt thì cười nói:

- Tiểu Trần, hôm nay chơi game có thu hoạch gì hả?

Ông ta và Đại Nhiệt rất quen thuộc, biết rõ nội tình.

Đại Nhiệt là một sinh viên, chính xác ra, là một sinh viên vừa mới tốt nghiệp. Vốn cha mẹ của hắn giúp hắn chạy được một công việc tạm tạm, nhưng bởi vì từ trước tới nay chỉ biết ăn với học, Đại Nhiệt phát hiện mình sản sinh ra một loại cảm giác sợ hãi đối với xã hội phức tạp hỗn loạn, nên hắn nói với cha mẹ mình muốn học tiếp lên cao, ở lại trường để nghiên cứu chuyên sâu. Đối với quyết định này, cha mẹ của hắn đương nhiên đồng ý, chỉ là họ kèm theo một điều kiện: bởi vì sợ con trai mình học mãi đến già có khi lại thành hâm cho nên trong thời gian tiếp tục học tập này nhất định phải tìm được một cô vợ thích hợp.

Đối với yêu cầu này, Đại Nhiệt cũng đồng ý cả hai tay hai chân, trai lớn lấy vợ là việc hết sức bình thường, coi như không có nhu cầu về tâm sinh lý cũng sẽ là vấn đề về luân lý đi!

Nhưng mà việc kiếm lão bà nói dễ hơn làm. Đại Nhiệt bình thường sống rất khép kín, bất hiển sơn bất lộ thủy, tuy rằng cũng quen không ít nữ sinh xinh đẹp nhưng tất cả các nàng đều không thích hợp để có thể đeo đuổi thăng cấp lên "lão bà". Kỳ thật Đại Nhiệt không phải người ưa kén chọn, không có cái ý tưởng buồn cười "không đẹp như tiên không cưới", nhưng đối với các nàng chính là thiếu một loại cảm giác —— một loại cảm giác chân chính có thể cùng đầu bạc răng long.

Thời gian đăng ký dự thi cao học còn rất xa, Đại Nhiệt chỉ có một mình ở trong căn phòng thuê cạnh trường học, treo biển tự học, thực chất là để tiện cho các hoạt động giải trí của mình. Vừa vặn gặp được Tây Du Nhất Mộng tung ra thị trường, tuyên truyền quảng cáo tận trời, Đại Nhiệt liền động tâm, lập tức mua một bộ thiết bị online trở về, lập acc tiến vào. Kỳ thật hẳn còn mang một tâm lý cầu may: nếu ở trong hiện thực khó tìm lão bà, sao không lên mạng thử thời vận? Còn về mấy về đề tình ảo mau quên, lừa tình đào mỏ trong game linh tinh mà báo chí đăng cũng không cần quá lưu ý, chẳng may gặp phải coi như trải nghiệm là được.

Đại Nhiệt chọn một vị trí tương đối sạch sẽ trong quán ngòi xuống, rất nhanh, suất cơm đã được đưa tới, thêm một chai bia Châu Giang.

Tuy rằng đói, nhưng hẳn ăn rất chậm. Hẳn luôn coi quá trình ăn cơm là một loại hưởng thụ, ăn hết cũng không vội rời đi, châm một điếu thuốc, nhấm nháp chai bia, lẳng lẳng nhìn thế giới chung quanh.

Trên đường người đến người đi, xe cộ tấp nập, phảng phất như đang sống trong một game online khổng lồ.

Đại khái nghỉ ngơi mười phút, Đại Nhiệt nhớ đến nhiệm vụ, trả tiền quay về phòng. Thời điểm vừa mở cửa hẳn gặp Vương tiểu thư phòng bên cạnh trở về, nhìn thấy hẳn nàng lại như gặp quý, trốn tránh chạy vọt vào trong phòng.

Dùng lương tâm mà nói, Đại Nhiệt nhìn bề ngoài chỉ bình thường, vóc dáng không cao, mặt mũi không soái, thân thể trông thoáng hơi gầy, có vẻ yếu ớt. Nhưng đó cũng không phải là nguyên nhân Vương tiểu thư sợ hẳn như thế.

Cùng thuê một tầng, vốn bọn hẳn ở chung không tồi, gặp mặt vẫn thường chào hỏi. Nhưng vào một buổi tối giữa tháng trước, Đại Nhiệt đi nhập khuya, lúc trở về đầu óc có chút men say, bắt chuyện cùng hai nàng

"bướm đêm" ven đường, vừa vấp bị Vương tiểu thư thấy, cho là hấn đi chơi gái, liền cùng hấn chặt đứt lui tới.

Bị hiểu lầm oan uổng, nhưng Đại Nhiệt cũng không muốn giải thích thêm, miễn cho càng giải thích càng đen. Hơn nữa, hấn căn bản không cần phải giải thích với nàng —— cho dù Đại Nhiệt từng có mấy đêm mơ bậy mơ bạ về bộ ngực kết cấu 36C của Vương tiểu thư.

Trở lại phòng, Đại Nhiệt nằm thẳng cẳng lên trên ghế dựa, đeo lại dụng cụ, lập tức tiến vào thế giới internet mộng ảo mà như thật.

Hấn mới vừa xuất hiện ở cửa thôn, đã thấy một đội nhân mã đang từ từ đi tới.

Dẫn đội là một người đầu đội mũ Kim Quan thân mặc áo Mãng Bào, râu dài ba chỏm, không giận tự uy; trên đỉnh đầu hiện tên màu xanh lam: Ngụy Trưng. Phía sau gồm bốn gã đại đao thị vệ, hộ vệ nghiêm ngặt.

Đội chính chủ đi vào thôn, Đại Nhiệt lập tức hữu ý vô tình tới gần, trong nháy mắt trước lúc đám thị vệ kịp động thủ xua đuổi đã mờ ám thi triển skill.

"Bạn thi triển Thập Bát Mô đối với NPC Ngụy Trưng, kết quả thất bại! Bạn sẽ bị đưa vào Phòng Trừng Phạt."

Còn chưa biết có ý tứ gì, trước mắt tối sầm, hấn đã tiến vào bên trong một cái ngục thép, ở ngoài có một gã thị vệ vẻ mặt dữ tợn đứng canh:

- Điêu dân to gan, dám bất kính với Ngụy đại nhân, đáng tội gì?

Dù Đại Nhiệt đã chơi qua vô số game, nhưng chưa bao giờ gặp phải tình cảnh như thế, không khỏi á khẩu không trả lời được.

- Chuẩn bị bắt đầu ba câu thử thách IQ, nếu sai 2/3 sẽ bị xử lý xem như tử vong!

Phặc, đây quả thực là ép mua ép bán!

- Câu thứ nhất: bạch miêu có màu trắng, hắc miêu có màu đen, hùng miêu (1) có màu gì?

- Màu trắng đen!

Đại Nhiệt phản ứng thật nhanh, không cần nghĩ bật thốt.

- Chính xác. Câu thứ hai: vừa bằng hạt đỗ, ăn giỗ cả làng. Hỏi là con gì?

Đại Nhiệt trầm nghĩ một giây, lập tức nói ra đáp án:

- Con ruồi!

- Chính xác. Chúc mừng bạn đã vượt qua.

Thoắt cái đã lại trở ra đến bên ngoài, ở nguyên vị trí cũ. Thấy Ngụy Trưng vẫn còn đứng bên cạnh, Đại Nhiệt không khỏi mừng rỡ, lập tức lần thứ hai tung skill.

"Bạn thi triển Thập Bát Mô đối với NPC Ngụy Trưng, kết quả thành công, trộm được một vật phẩm, exp kỹ năng gia tăng 10%."

Ha ha, xác suất thành công không tồi, đặc thù dễ dàng như vậy.

Đại Nhiệt mở ra hành trang, thấy một vật hình tam giác lẳng lẳng nằm ở bên trong, vui sướng mà xem, thiếu chút nữa té xỉu:

[Quần lót của Ngụy Trưng], không thể sử dụng, không thể giao dịch, không thể rơi xuống; độ bền 1/1, làm bằng lụa tơ tằm, rất thấm mồ hôi, mềm mại thoáng mát.

Đại Nhiệt ngậy người ước chừng 3 giây, cái này... Cái game này cũng quá hài hước đi.

Lần một không thành, lần hai bị troll, lần thứ ba xuống tay, lại thất bại, lại tiến vào Phòng Trường Phạt.

Lần này thị vệ ra đề mục cũng không phải hỏi đáp nhanh ba câu như ban nãy:

- Bên trong gian phòng có hai bóng đèn, ngoài cửa có hai cái công tắc, không thể đi vào hay nhìn vào phòng khi có đèn vẫn sáng, hỏi, làm thế nào biết công tắc nào điều khiển bóng đèn nào?

Dường như không có gì khó khăn, Đại Nhiệt vội nói:

- Xem dây dẫn điện.

- Trả lời sai, dây điện đặt chìm trong tường, không thể nhìn thấy.

Đại Nhiệt lau mồ hôi một cái, ngẫm lại, nói:

- Bật một công tắc lên trước, một lát sau tắt đi, sau đó tiến vào phòng, sờ xem bóng đèn nào nóng thì ứng với công tắc vừa mở.

- Trả lời chính xác, xuất quan.

Toát mồ hôi, may mắn bình thường hẳn đọc đủ loại sách, không phải chỉ biết ngơ ngẩn cầm đầu chơi game. Nhưng cũng phải nói Tây Du Nhất Mộng phát triển theo con đường không tầm thường, khắp nơi đều có huyền cơ.

Đại Nhiệt thấy Ngụ Trưng kia muốn chuẩn bị tiến vào khách điểm (2), vội vàng lại ra tay.

"Thực xin lỗi, Thập Bát Mô của bạn cấp bậc quá thấp, tạm thời một ngày chỉ có thể sử dụng 3 lần!"

Cái @\$%^& nó chứ! Ai định ra cái hạn chế đáng khinh như vậy, lúc Dạ Xoa truyền thụ nửa chữ cũng không đề cập qua —— lừa đảo, Dạ Xoa này tuyệt đối là một đại bịp!

Đại Nhiệt tức giận đến cơ hồ muốn chửi ầm lên. Mà lúc này Ngụy Trưng đã tiến vào trong khách điểm.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Hùng miêu: gấu mèo hay gấu trúc.
- (2) Khách điểm: cách gọi nhà trọ, khách sạn thời xưa.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 10: Sơn Tặc vào thôn

oOo

- Ngụy đại nhân dừng bước!

Đại Nhiệt cuống cuồng không biết làm sao, theo bản năng chạy tới muốn xông vào khách điểm, tiếp tục tìm Ngụy Trưng tiến hành công tác ‘nghiên cứu thân thể’. "Bộp", bụng hấn trúng một quyền, bị một gã đái đao thị vệ canh giữ ở cửa đánh bay ra ngoài.

Thị vệ kia rút đao khỏi vỏ, hô lớn:

- Khách điểm này đã trở thành trụ sở lâm thời của Ngụy đại nhân, người không có phận sự không được tới gần, nếu không tuân, giết bất luận tội!

Đại Nhiệt hít một hơi lạnh, cái này phiền toái lớn. Hấn không cam lòng rình mò dưới một gốc cây đại thụ cách khách điểm không xa, con mắt loạn chuyển tính cách.

Thứ nhất: Ngụy Trưng đã tiến cung, à không đúng, là tiến khách điểm, mà giờ này vào chắc sáng sớm ngày mai mới ra; coi như hấn buổi tối đói bụng muốn ăn bữa khuya, lấy thân phận của hấn tuyệt đối sẽ không tự mình ra cửa đi mua.

Thứ hai: số lần dùng Thập Bát Mô ngày hôm nay đã hết, phải chờ qua 0 giờ mới có thể sử dụng lại, nói cách khác, coi như hiện tại Ngụy Trưng

đứng ở trước mặt mình, mình cũng vô kế khả thi. Như vậy, thừa dịp bây giờ còn có chút thời gian, làm mấy chuyện có ý nghĩa trước đi.

Nghĩ vậy, Đại Nhiệt lập tức pm cho Thiên Tâm Ái, chuẩn bị ước hẹn nàng đi xem trăng ngắm sao chẳng hạn, bồi dưỡng tình cảm. Ai biết nàng lại không online, chỉ có thể chặt đứt ý niệm này. Hắn lại không có tâm tình đi luyện cấp làm nhiệm vụ, vì thế ra ngoài thôn, tiến về phía bờ biển mà tản bộ.

Ban đêm trong trò chơi không phải là một màu tối đen, bởi vì mỗi khi trời tối sẽ có mặt trăng xuất hiện, ánh sáng chỉ dịu nhẹ hơn chứ không kém ban ngày bao nhiêu, hơn nữa vô cùng lãng mạn. Bởi vậy trừ khi xâm nhập vào những huyết động hay hầm ngầm, người chơi căn bản không cần dùng đến nền đuốc linh tinh.

Biển đêm tĩnh lặng mà không kém phần trang nghiêm, bọt sóng vỗ rì rào lên bờ cát, giống như đang thì thầm bên tai tình nhân.

Bờ biển lúc này gần như chỉ còn sóng và gió, hiếm thấy bóng người, bởi vì người online đến giờ này cũng đều đang vội vàng luyện cấp, ai rảnh rỗi nổi hứng ra đây ngắm biển, hơn nữa nghe nói khi đêm xuống, bờ biển thường có yêu quái Thủy tộc trời lên mặt nước, cắn nuốt sinh linh. Theo một nhân chứng kể lại, yêu quái này thân cao tám trượng, vòng eo cũng tám trượng, mắt như chuông đồng, miệng to như chậu máu, mười phần dọa người. Hắn nói rất chân thật, giống như tả một con quỷ trong truyền thuyết, khiến mọi người sợ hãi mà trốn tránh.

Đại Nhiệt cũng mặc kệ, dẫm chân lên bờ cát mềm mịn, cảm thấy cả người thoải mái. Bỗng nhiên hắn nhìn thấy phía trước cách đó không xa có một bóng đen, tay cầm một cây gậy trúc, đang không ngừng đập đập lên mặt nước, bộ dáng rất khả nghi.

Liên tưởng đến đủ loại đòn đả đáng sợ, Đại Nhiệt nuốt nước miếng ực một cái rồi lấy ra kiếm tân thủ, thật rón rén đi lại gần, lúc này mới nhìn rõ kia là người quen –Tôn Ngộ Không tên Tiểu Ngũ Ca.

- Lão đại, em mò cả một ngày mà vẫn không ra con cá chép vàng nào!

Nhìn thấy Đại Nhiệt, Tiểu Ngũ Ca lội từ dưới nước lên, kể khổ nói.

Đại Nhiệt ngạc nhiên, bỗng nhớ ra cả hai nhiệm vụ mình đã nhận đều có thêm dòng ‘có tính chất duy nhất’, người chơi khác căn bản không thể nhận được nữa. Ài, lúc ấy không chú ý, thuận miệng một câu, lại làm chậm trễ tuổi thanh xuân của một vị Tôn Ngộ Không.

Hắn nén cười, nói:

- Cũng không biết nữa, lúc đó anh đang nằm phơi nắng, là con cá chép vàng kia tự động nhảy lên.

Hệ thống nhiệm vụ trong Tây Du Nhất Mộng được phát triển rất phong phú, lấy mức phần thưởng khi hoàn thành nhiệm vụ để chia làm từ thấp đến cao: nhiệm vụ tân thủ nhập môn, nhiệm vụ công chúng, nhiệm vụ ẩn, nhiệm vụ ẩn duy nhất, nhiệm vụ hệ nhân vật (nhiệm vụ cho từng class) cùng nhiệm vụ mỗi người đều phải làm là thỉnh kinh v.v....

Hiện đa phần người chơi đều đã sinh cảm giác mệt nhọc với việc giết quái luyện cấp đơn thuần, bởi vậy các nhà phát hành game cũng đồng loạt cải tiến, thiết trí thêm các loại nhiệm vụ dựa theo nội dung cốt truyện để tăng phần kích thích; mà phần thưởng từ những nhiệm vụ này là exp cùng vật phẩm, có thể giúp người chơi thăng cấp và đạt được thứ tốt, một công ba việc.

Tiểu Ngũ Ca chán nản cất gậy trúc đi:

- Sao em không có may mắn này nhỉ? Còn không bằng đi luyện cấp.

Đại Nhiệt an ủi vỗ vỗ bả vai hắn, có chút không đành lòng, nói:

- Cái gì của mình sẽ là của mình, còn không thì đừng quá cưỡng cầu, nghĩ thoáng chút đi.

- Em phải đi luyện cấp bù lại đây. Anh cùng đi không? Chúng ta tổ đội luyện cấp.

Đại Nhiệt lắc đầu nói:

- Ngại quá, anh còn có việc, chưa thoát thân ra nổi.

Vì thế hai người thêm hảo hữu với nhau, Tiểu Ngũ Ca cáo từ, vội vàng rời đi.

Trời càng lúc càng tối, thủy triều đập dùi cao thêm dần.

Đại Nhiệt đón gió mà đứng ở trên một tảng đá ngầm, ngược mắt trông về phía xa, thấy Tiểu Hoa Quả Sơn một mảnh tối đen, giống như một bóng ma khổng lồ, quỷ bí nói không lên lời.

Tiểu Hoa Quả Sơn này chính là chỗ cao cấp nhất trong khu vực tân thủ, trên đó tùy tiện một con khi con cũng đã ngoài cấp 30, Boss là một con khi trăm năm gọi là Mã Hầu Kiện Tướng, do chính Tề Thiên Đại Thánh năm đó ban tên. Tuy rằng nó còn chưa có tu luyện thành yêu, nhưng trời sinh thần lực, dũng mãnh vô cùng, nghe nói ngay cả Thú Vương được xưng là tân thủ Boss Vương cũng không dám cùng nó giao đấu. Đương nhiên, Mã Hầu Kiện Tướng sinh hoạt trên hải đảo, Thú Vương thì sinh hoạt tại dãy núi phía Nam Tân Thủ Thôn, cả hai là cả đời không qua lại với nhau, tự nhiên cũng không có cơ hội so chiêu.

Bỗng nhiên, trên đỉnh Tiểu Hoa Quả Sơn lóe ra hào quang xanh biếc chói mắt, chiếu sáng cả một vùng trời đêm.

Đại Nhiệt thấy, hoảng sợ:

- Kia là bảo vật gì? Xem hào quang kia, hình như là pháp bảo!

Đột nhiên lỗ tai hắn dựng lên, tim nháy mạnh một cái, một cảm giác nguy hiểm sinh ra khiến hắn vội nháy xuống bên dưới tảng đá mà ẩn núp, cả thở mạnh cũng không dám.

Chỉ thấy mặt biển yên ả bỗng nổi lên sóng gió, trong tiếng sóng như sấm rền, hai con quái vật dữ tợn trời lên mặt nước.

Trong đó một con Đại Nhiệt nhìn thấy quen mắt, đúng là Tuần Hải Dạ Xoa, có điều Dạ Xoa này không phải Dạ Xoa lần trước, cũng không phải là NPC mà là một con đại quái Thủy tộc chính tông cấp 40. Con quái còn lại dáng mập lùn, đầu nhọn trán lõm, không biết là yêu quái gì.

Hai yêu đứng lại, ánh mắt nhìn phía Tiểu Hoa Quả Sơn, vẻ mặt âm trầm, hiển nhiên cũng bị dị biến vừa rồi làm kinh động, muốn đi xem chân tướng.

Dạ Xoa mở miệng nói:

- Gần đây trên ngọn núi kia thường có hào quang xuất hiện, lẽ nào Mã Hầu Kiện Tướng kia lại khai quật được bảo bối gì tốt? Tiểu Hoa Quả Sơn này tuy không phải chính tông, nhưng dù sao cũng là ngọn danh sơn thần phong Đại Thánh gia tìm kiếm hồi lâu mới lựa chọn được, linh khí mười phần, chôn giấu rất nhiều thứ tốt.

Con yêu quái mập thờ dài, nói:

- Ta sớm đã nghe nói núi này có bảo, trước đây cũng từng mấy lần lên lên núi, hy vọng có thể có cơ duyên mò được ít bảo bối. Thế nhưng mà trên núi hầu tử nhiều lắm, ta căn bản không tìm được lúc nào hạ thủ. Hôm kia ta nghe nói có Độc Giác Quỷ Vương ở núi Lạn Đào động Thủy Tạng tới núi

khí này làm khách. Nó cùng con khí già kia là quen biết cũ, xưng huynh gọi đệ, vẫn luôn cấu kết với nhau làm việc xấu, lần này không biết lại tính toán cái gì đây?

Dạ Xoa cả giận nói:

- Con khí này ỷ vào uy phong của Đại Thánh gia, cả ngày tác oai tác quái, ức hiếp Thủy tộc chúng ta đã lâu, ngày sau có cơ hội, nhất định phải đòi lại cả vốn lẫn lời.

Con yêu mập cười khố:

- Đại Thánh gia là ai? Chính là kẻ dám đánh xuống mười tám tầng Địa Ngục, làm loạn chín tầng trời, đi tiểu trên bàn tay Phật Tổ Như Lai đấy! Cho dù chúng ta hận thấu xương nhưng vẫn phải ngoan ngoãn kêu hăn một tiếng Đại Thánh gia! Hăn để ý mặt mũi, lại cực kỳ bao che khuyết điểm, ngay cả Thủy tộc chúng ta số lượng ngàn vạn, cũng không trêu chọc nổi hầu tử hầu tôn của hăn.

Dạ Xoa nghe được nghiêng răng nghiêng lợi, nói:

- Chúng ta cũng không phải trứng mềm, nghe nói Tam Thái Tử đang đang bế quan tu luyện Cửu Sắc Chân Long Thân, một khi thành công, có thể cùng Đại Thánh gia...

- Im miệng!

Thấy hăn để lộ tin mật, con yêu mập vội cản lại, đôi mắt tam giác phóng tinh quang nhìn ra bốn phía, quan sát một hồi lâu, xác định không có người ngoài mới nói:

- Bây giờ còn không phải lúc, trước hết nhanh đem việc này báo cho Quy thừa tướng đi.

Dạ Xoa cũng biết mình lỡ lời, không dám nói thêm, cùng con quái kia nhảy lại vào trong nước rồi chìm xuống, biển khơi lại khôi phục yên tĩnh.

Đại Nhiệt lau mồ hôi thò mặt ra, thầm thở dài nói:

- Thời buổi này yêu quái nhiều thế nhỉ, mới vừa gặp phải Sơn Thủ Tinh suýt thì ẹo rồi; giờ lại trời ra hai con này. Nơi đây không nên ở lâu, vẫn là quay về thôn an toàn hơn.

Hắn mới vừa trở lại cửa thôn đã nghe vô số tiếng la hét ồn ã, chỉ thấy cả ngàn người chơi đang chạy loạn, mỗi người trong miệng hô to:

- Sơn Tặc vào thôn! Sơn Tặc vào thôn!

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sấu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 11: Hy vọng

oOo

Sơn Tặc, thuộc về quái vật hình người, cấp bậc ở trong khoảng trên dưới cấp 10, Boss là Sơn Tặc Đầu Mục cấp 15. Chúng nó chủ yếu dùng đao thương làm vũ khí, lực sát thương thuộc loại nổi bật trong lớp quái tân thủ, bình thường đều ở rừng sâu núi thẳm, có phạm vi thể lực cố định, thường chia thành tốp ba tốp năm làm mấy hoạt động kiểu như cướp đường, nhưng bởi vì số lượng không nhiều lắm, hành tung bất định, bởi vậy không được tính vào hệ quái vật hình thể lớn trong trò chơi. Thế nhưng đêm nay không biết tại sao mà Sơn Tặc khó gặp lại xuất hiện nhiều như thế, có tới hơn 300 tên, như phát điên mà công phá từ phía Tây Hoa Quả Thôn. Có câu kiến cắn chết voi, với số lượng này đám Sơn Tặc trở nên hết sức lợi hại, hơn nữa trong đó còn mười tên Sơn Tặc Đầu Mục cấp 15. Mười tên này bình thường đều là một núi không thể có hai hồ, bây giờ lại thông đồng cùng một chỗ, sắp xếp bộ hạ trở thành một đại đội Sơn Tặc không thể khinh thường.

Tiếng ồn ào lúc này chính là do số lớn người chơi bị đại đội Sơn Tặc một đường gió cuốn mây tan giết qua, đem bọn họ đánh kêu cha gọi mẹ, tử thương vô số.

Tân Thủ Thôn không có NPC vệ binh thủ hộ, Sơn Tặc như ong vỡ tổ vọt vào trong thôn, đại khai sát giới. Bọn chúng cũng rất thông minh, đi

vào trong thôn cũng không tản ra, giống như một cơn sóng mãnh liệt ập đến, nơi đi qua đến con chuột cũng không lưu lại.

Kỳ thật hiện tại người chơi ở Hoa Quả Thôn có hơn hai ngàn, cấp bậc phổ biến từ cấp 5 đến cấp 8, cũng coi như một lực lượng lớn, mỗi người chém một đao cũng có thể diệt sạch đội Sơn Tặc. Nhưng địch đến quá đột ngột, người chơi lại phân tán không kịp ứng phó, làm sao tổ chức được chống cự cùng phản kích hữu hiệu? Kết quả là thất bại thảm hại, chạy trốn tứ phía, còn đám NPC trong thôn thì kẻ ôm gà, người kéo trâu, ào ào đóng cửa tắt đèn mà trốn trong nhà.

Đại đội Sơn Tặc tốc độ quá nhanh, hơn mười phút sau đã tới gần điểm hội sinh trong thôn. Một khi điểm hội sinh bị chiếm cứ, tình thế của người chơi lại càng không tốt, chỉ có thể chết rồi hồi sinh rồi lại chết, tuần hoàn liên tục.

Sự phát ngoài ý muốn, Đại Nhiệt không biết là họa hay là phúc, bỗng nhiên nghĩ đến một việc quan trọng hơn, không để ý nguy hiểm chạy tới khách điểm, giám thị động tĩnh của Ngụy Trưng.

Khách điểm nằm ở mặt Đông của thôn, Sơn Tặc chưa giết tới nên vẫn an toàn, trước cửa ra vào còn có hai con gà mái mơ đang nhàn nhã bới đất bắt giun.

Xem ra Ngụy Trưng cũng không có bị kinh động, Đại Nhiệt thở phào rồi suy tư đối sách. Bỗng nhiên cửa khách điểm mở toang, bốn gã đại đao thị vệ xách đao nháy ra, vẻ mặt căng thẳng. Ngay sau đó, Ngụy Trưng ăn mặc chỉnh tề đi ra, hỏi:

- Chuyện gì xảy ra vậy? Sao lại náo loạn lớn như thế?

Một gã thị vệ đáp:

- Để thuộc hạ đi dò xét.

Hắn vừa định đi, Đại Nhiệt đã giả vờ về mặt kính hoảng chặn đường, hét lớn:

- Ngụy đại nhân, ngài nhanh chóng quay về khách điếm đi, thôn đang bị một đoàn Sơn Tặc vây công đấy ạ.

- Sơn Tặc?

Bốn gã thị vệ kinh ngạc bật thốt, trong đó một gã nghi hoặc nói:

- Chẳng lẽ bọn chúng biết được Ngụy đại nhân nghỉ đêm nơi này, muốn đến làm khó dễ?

Đại Nhiệt sửng sốt, ngẫm lại lại cảm thấy được rất có lý: Ngụy Trưng này chính là đại quan đương triều, một NPC đẳng cấp cao, gần như chỉ ở trong đô thành Trường An, hiện tại bởi vì muốn chém rồng mà đi tuần tới Tân Thủ Thôn cấp thấp này, đương nhiên sẽ khiến cho hệ thống biến hóa, cho nên Hoa Quả Thôn mới bị đông đảo Sơn Tặc tấn công! Ha ha, nếu như cả ngàn người chơi vô tội bị hại kia biết Ngụy Trưng là đầu sỏ gây nên việc này, không biết sẽ có cảm tưởng gì, cũng không biết có định làm cái gì không?

Ngụy Trưng giận tím mặt, quát:

- Đương kim Thánh Thượng thánh minh, giang sơn thống nhất, vạn dân an cư, lại vẫn có tặc đảng làm loạn! Người đâu, nhanh bắt chúng về đây!

Bốn gã đao thủ thị vệ cùng hô lên ứng tiếng, rút đao khỏi vỏ, hướng đoàn Sơn Tặc mà giết tới.

- Trời cũng giúp ca! Đang lo không có cơ hội, thật là "Liễu ám hoa minh hựu nhất thôn"! (1)

Đại Nhiệt lập tức chạy đến bên người Nguyệt Trưng, chuẩn bị xuống tay, có điều vừa nhìn thời gian lại còn kém mười phút mới đến 0 giờ, thật sự là gấp chết người. Hắn đảo đảo cặp mắt, thử bắt chuyện:

- Nguyệt đại nhân, Sơn Tặc có tới vài trăm người, ngài chỉ phái ra 4 thủ hạ sợ là không phải đối thủ.

Nguyệt Trưng cười ha ha, lòng đã tính trước trước nói:

- Bốn thị vệ của ta đều là cao thủ đại nội, cấp bậc ở khoảng 50, chút ít Sơn Tặc này còn không đáng nhắc đến, người cứ yên tâm cùng lão phu ở đây đợi tin lành đi!

Cấp 50? Đại Nhiệt sợ tới mức lè lưỡi: chẳng trách Nguyệt Trưng ung dung như thế, nếu bốn cao thủ này là thủ hạ của mình thì tốt biết mấy.

Bỗng hệ thống phát nhắc nhở: "NPC Nguyệt Trưng vì khen ngợi bạn tích cực cung cấp tình báo, hướng bạn phát ra lời mời tổ đội!".

Cái này cũng được? Đại Nhiệt vui sướng ngây ngất, lập tức đồng ý gia nhập đội ngũ. Ha ha, game online mô phỏng thế giới thực chính là không hề tầm thường, NPC không chỉ là một cái hệ thống cứng nhắc mà còn rất nhiều biến báo, muôn màu muôn vẻ, nhân tính hóa mười phần.

Kinh hi còn tại phía sau, chẳng bao lâu, bảng hệ thống của Đại Nhiệt 'ting ting' không ngừng, đều là nhắc nhở hắn thu được exp. Exp đạt được tần suất cao, trị số cao, cao đến mức Đại Nhiệt phải tròn mắt, tựa như một kẻ ăn mày bỗng dựng hóa thành đại tướng quân, nhàn nhã chỉ huy binh sĩ đi giết giặc còn mình ngồi chờ công huân!

Không cần phải nói, nhất định là bốn gã đại đao thị vệ kia đã tiến công. Quả nhiên không hổ là cao thủ đại nội, giết Sơn Tặc cường hãn mà như cắt đậu hủ, một đao trăm mấy tên, đánh đâu thắng đó. Bọn hắn là hộ vệ thân tín bên cạnh Nguyệt Trưng, nhất cử nhất động đều vì Nguyệt Trưng phục vụ, giết

quái thu hoạch exp tự nhiên cũng không ngoại lệ, chỉ tiện nghi cho con heo lười Đại Nhiệt, nghe tiếng ‘ting ting’ nhắc nhở như nghe một khúc nhạc giao hưởng Beethoven. Hãn đã muốn hạnh phúc đến quên thời gian trôi qua, quên luôn cái nhiệm vụ đê tiện kia, chỉ ngây ngốc cười rồi tận hứng mà hát:

- Ô! Anh chỉ là cho em một nhánh cây, mà em lại trả anh một cây đại thụ. Ồ! Anh vốn chỉ tặng em quả trứng gà, mà em lại trả anh cả con gà. Ồ ô! Anh chỉ muốn xem bộ ngực của em một chút thôi, mà em lại cho anh xem sạch...

Cùng lúc đó, rất nhiều người chơi đang luyện cấp bên ngoài đã nghe tin chạy về, dưới sắp xếp của một vài nhân vật lão đại tập kết thành một đội ngũ mấy nghìn người ở cửa Nam thôn, tiếng hét vang trời, thề đem Sơn Tặc một lưới bắt hết. Nhưng bọn hãn vào đến thôn thì chỉ còn thấy bốn đái đao thị vệ kia vung trường đao trong tay một lần cuối cùng...

Đội ngũ ngàn người nhất thời lặng ngắt như tờ, mọi ánh mắt đều đổ dồn lên trên người bốn cao thủ đại nội, giống như nhìn thấy người ngoài hành tinh:

- Đại ca, chúng ta là đang nằm mơ hay là đang xem phim bom tấn của Hollywood thế?

- Cả hai đều không phải, chúng ta đang xem tiểu thuyết

- Tiểu thuyết? Tiểu thuyết gì biến thái như vậy?

- Tiểu thuyết YY trên Internet!

- % ¥)(. . . ! # ¥ ¥ # ¥ % ... —*^...

Exp rất cực ngừng tăng, Đại Nhiệt như ở trong mộng mới tỉnh, phát hiện mình ngồi tên lửa một phát từ cấp 5 lên cấp 16, quá hạnh phúc, còn cái

gì hạnh phúc hơn việc có người chu cấp cho mình ăn no rồi nằm, nằm chán lại ăn đây?

Ngụy Trưng vuốt râu cười to nói:

- Sơn Tặc đã diệt, không chịu nổi một kích!

Tiếng cười của hắn khiến Đại Nhiệt lập tức phục hồi tinh thần lại: thiếu chút nữa quên đại sự! Nhìn thời gian, đã qua 0 giờ, hắn lập tức động thủ.

"Bạn thi triển Thập Bát Mô đối với NPC Ngụy Trưng, kết quả thành công, trộm được một kiện vật phẩm, exp kỹ năng gia tăng 10%."

Lạy trời lần này mò trúng đi, đừng có hết quần lót lại đến áo lót nhé.

Đại Nhiệt nhanh chóng xem hành trang, quả nhiên là một tấm lệnh bài lấp lánh màu vàng: [Trảm Long Lệnh]!

"Lệnh bài chém rồng làm từ huyền ngọc! Lệnh bài vừa ra, vạn long thần phục! Đây là vật phẩm nhiệm vụ, không thể giao dịch, không thể sử dụng, không thể rơi xuống!" Hàng chữ chú thích khí phách mười phần, uy phong凛冽 biểu lộ rõ thân phận lệnh bài.

Đạt được ước muốn, Đại Nhiệt cầm lệnh bài, sung sướng chạy đi tìm Dạ Xoa trả nhiệm vụ lĩnh phần thưởng. Mà Ngụy Trưng không hề phát hiện, còn đứng ở cửa khách điếm, cười dài nghênh đón 4 thị vệ chiến thẳng trở về...

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Liễu ám hoa minh hựu nhất thôn: ý nói trong khó khăn tìm được lối thoát. Nguyên câu thơ là của Lục Du: “Sơn cùng thủy tận nghi vô lộ/

Liều ám hoa minh hựu nhất thôn” – “Núi cùng nước tận ngờ hết lối, Qua
liều thấy hoa lại gặp làng”.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sấu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 12: Lừa đảo, lừa đảo vô si

oOo

Bóng đêm mênh mông, có đom đóm bay múa.

Tuần Hải Dạ Xoa đứng im như tượng ở đầu cầu làm đông đảo người chơi vây xem, nghị luận sôi nổi. Không ít người thử cùng hăn đối thoại, nhưng đều chỉ được đáp lại cùng một câu:

- Ai dám cùng Long Vương của chúng ta so tài sản, túi tiền chỉ rung một cái, tiền bạc chảy ra có thể đem người dè chết.

Đại Nhiệt thật vất vả chen vào, Dạ Xoa thấy, lập tức thay đổi sắc mặt:

- Đại Nhiệt thiếu hiệp, thiếu hiệp đã trở lại? Vật kia có đặc thủ không?

Đại Nhiệt lấy ra Trảm Long Lệnh, cười nói:

- Lão Trư đã ra tay thì sao lại về tay không được!

NPC trong trò chơi có thể có thể đồng thời tương tác với nhiều người chơi, nhưng mỗi người đều là một tình cảnh riêng biệt, người bên ngoài không thể thấy được.

Dạ Xoa mừng rỡ, cúi đầu vái:

- Thiếu hiệp nghĩa bạc vân thiên, cứu Long Vương của chúng ta, tiểu nhân vô cùng cảm kích.

Hệ thống nhắc nhở: "Bạn hoàn thành xong nhiệm vụ 'Ngụy Trưng cùng Trảm Long Lệnh', bạn đạt được phần thưởng 100 đồng, 50.000 exp, công đức 5 điểm."

Nhoáng cái đã lên thêm một cấp, tới cấp 17, Đại Nhiệt nhin không được đắc ý cười... Ơ! Không đúng, sao lại chỉ có exp cùng tiền, trang bị đâu? Hăn vội hỏi Dạ Xoa.

Dạ Xoa cười nói:

- Thiếu hiệp an tâm chớ vội nóng nảy, bảo bối tới đây.

Hệ thống nhắc nhở: "Bạn hoàn thành xong nhiệm vụ, đạt được phần thưởng nhiệm vụ là một kiện vật phẩm!"

Đại Nhiệt sung sướng cười híp mắt, thầm nghĩ: bảo bối đến rồi, nói không chừng còn là một kiện pháp bảo hào quang vạn trượng ấy chứ —— tại tình huống bình thường, pháp bảo càng lợi hại thì phát ra hào quang càng mạnh.

Hăn cực kỳ hứng thú mở ra hành trang xem xét, nhưng bên trong dù là nửa đóm sáng cũng không thấy. Đại Nhiệt duỗi thẳng cổ, mở to hai mắt, rốt cục tìm thấy ở một góc hành trang có một đồ vật —— là một cái hồ lô! Một cái hồ lô nhỏ màu xanh đen!

Ha ha, quả nhiên là xuất phẩm từ Long Cung, toàn tinh phẩm! Hồ lô là cái gì? Đồ chơi này 99% đều là pháp bảo lợi hại, tựa như Trảm Tiên Phi Dao Hồ Lô của Lục Áp, Kim Hồng Hồ Lô của Ngân Giác Đại Vương, không cái nào không trâu bò a.

Đại Nhiệt mở cở trong bụng vội vàng xem thuộc tính:

"Một cái hồ lô không rõ lai lịch, có vẻ rất cổ xưa, đã cũ nát không chịu nổi, xem qua không có ích lợi gì!"

Đọc dòng chú thích này, Đại Nhiệt ngây dại —— đây là thuộc tính của hồ lô? Hãn thử muốn đeo hồ lô lên hông, hệ thống lại lập tức nhắc nhở: "Vật phẩm này không thuộc về trang bị hoặc pháp bảo, không thể mang lên."

Cái quái gì đây? Thậm chí cả tư cách làm đồ trang sức cũng không có.

Đây là phần thưởng? Hãn không từ bỏ tiếp tục tìm kiếm, nhưng ngoại trừ hồ lô này cùng chiếc quần tam giác của Ngụy Trưng thì đến cả một cọng lông cũng không có.

- Xoa ca, phần thưởng đâu?

Dạ Xoa chớp chớp con mắt, nói:

- Ngay trong hành trang của thiếu hiệp đó, chính là cái hồ lô đó!

Đại Nhiệt cố gắng nhếch miệng tạo thành một nụ cười, nói:

- Đừng giỡn chứ đại ca! Hồ lô kia rõ ràng chỉ là cái bình rượu của con ma men nào đó, sao lại là phần thưởng được?

Dạ Xoa sầm mặt lại, lớn giọng quát:

- Ai nói giỡn! Đó chính là phần thưởng!

Đại Nhiệt gấp đến cuống cả lên, tóm lấy cánh tay Dạ Xoa, nói:

- Xoa ca, nhiệm vụ này tiêu đệ phí sức chín trâu hai hổ, mạo hiểm cử tử nhất sinh mới hoàn thành. Làm sao ngài có thể thưởng cái đồ chơi này đây?

Xem hấn nói thành khẩn, Dạ Xoa tựa hồ động tâm, trầm ngâm một lát, nói:

- Phần thưởng thì không cách nào đổi, nhưng nhìn thiếu hiệp làm nhiệm vụ mệt nhọc như vậy, ta thêm vào phần thưởng một tấm lệnh bài thông hành Tiểu Hoa Quả Sơn. Đây là thưởng riêng của ta để biểu đạt lòng cảm kích với thiếu hiệp.

[Lệnh bài thông hành Tiểu Hoa Quả Sơn], đạo cụ cần có để tiến nhập Tiểu Hoa Quả Sơn, số lần sử dụng hiện tại 1/1.

Thấy Đại Nhiệt còn muốn đòi thêm ưu đãi, Tuần Hải Dạ Xoa vội vàng muốn chuồn, thi lễ nói:

- Thiếu hiệp bảo trọng, chúng ta cáo từ.

Sau đó hấn lập tức nhảy vào giữa sông, khiến đám người chơi đang vây xem giật mình, không hiểu chuyện gì xảy ra.

- Lừa đảo, lừa đảo vô sỉ!

Đại Nhiệt tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, lại nghĩ tới lúc Dạ Xoa truyền thụ Thập Bát Mô cũng không hề đề cập đến hạn chế của skill, rõ ràng cũng là cố ý, càng khiến cho hấn căm giận thêm:

- Tên lừa đảo khốn khiếp! Lần sau đừng có rơi vào tay ca, nếu không ca sẽ cho mi lên bàn nhậu!

Lại mắng vài câu, hấn mới hơi nguôi giận, định ném cái hồ lô kia đi để khỏi tổn diện tích.

"Hồ lô này đã khóa, không thể rơi xuống!"

Sặc! Còn có quy định này, Đại Nhiệt đành phải thôi. Lần làm nhiệm vụ này mặc dù không được thứ gì tốt, nhưng học xong Thập Bát Mô cũng có

thêm một tấm lệnh bài thông hành Tiểu Hoa Quả Sơn, cũng coi như có chút thu hoạch. Công dụng của Thập Bát Mô còn cần kiểm chứng thực tế, lệnh bài thông hành Tiểu Hoa Quả Sơn cũng xem như vật phẩm hiếm lạ, tuy rằng nhà phát hành nói chỉ cần là quái vật đều có xác suất rơi xuống thứ này, nhưng nghe nói xác suất này cùng việc bà bầu sinh đôi không sai biệt lắm.

Lại nói tới Dạ Xoa kia sau khi nhảy xuống nước thì bơi một đường về Long Cung phục mệnh, khoe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh:

- Hừ! Rõ ràng là người mật báo với Trí Điên đại sư, ta không xiên người đã là tốt lắm rồi, còn muốn thứ tốt!

Bỗng nhiên dòng nước trước mặt cuộn lên, một con yêu quái béo lùn, đầu nhọn trán lõm chắn trước mặt hắn.

Tuần Hải Dạ Xoa vội vàng đứng lại thi lễ, cung kính nói:

- Bạng đại nhân vạn an! (1)

Bạng đại nhân kia trầm giọng hỏi:

- Lệnh bài thông hành Tiểu Hoa Quả Sơn đưa ra ngoài chưa?

- Đã theo như phân phó của đại nhân đưa ra ngoài.

- Tốt lắm!

Bạng đại nhân lại xuất ra một bó to lệnh bài, nói:

- Người đem Trảm Long Lệnh hồi cung phục mệnh đi, sau đó tiếp tục phát số lệnh bài này ra ngoài.

Dạ Xoa tiếp nhận, cười nói:

- Chiêu ‘Giá họa Giang Đông’ (2) này của Bạng đại nhân quả nhiên cao minh, lệnh bài ồ ạt xuất hiện, đám khỉ trên Tiểu Hoa Quả Sơn sẽ không thể an nhàn được nữa. Chỉ là thuộc hạ có một chuyện không rõ, hồ lô kia tới cùng là lai lịch gì, trước kia thuộc hạ chưa từng có nghe nói qua, tại sao tự dưng lại bị lựa chọn làm phần thưởng tặng ra ngoài?

Bạng đại nhân nói:

- Lai lịch hồ lô này ta cũng mới biết từ Quy thừa tướng, nghe nói năm trăm năm trước khi Tam Thái Tử du lịch hải nhân (3) Đông Hải, ở một nơi đáy biển sâu ba nghìn dặm đã phát hiện một gốc cây hồ lô kỳ quái, trên đó kết ra một trái hồ lô màu xanh đen. Tam Thái Tử lúc ấy hết sức cao hứng, nghĩ rằng chiếm được tiên mộ thượng cổ, vì thế hái trái hồ lô kia xuống, mang trở về cung chuẩn bị luyện thành một kiện pháp bảo lợi hại. Ai ngờ hồ lô kia thoát nhìn rất chắc chắn, nhưng nửa điểm pháp lực linh khí cũng không có, căn bản không có tiềm chất trở thành pháp bảo. Tam Thái Tử thất vọng, liền đem hồ lô ném vào thương khố (4) chứa các loại vật phẩm cấp thấp nhất. Mà lần này thì nó được chủ quản thương khố chọn ra làm phần thưởng.

- Thì ra là thế, ha ha, gã Trư Bát Giới kia mà biết chuyện chắc tức đến hộc máu mất, tổn công mất sức lại chỉ đổi được một đồ vật rác rưởi như thế.

Hai yêu hắc hắc cười gian, biến mất ở dưới làn nước sâu thẳm.

Đại Nhiệt trở lại thôn, đầu tiên đeo lên Thử Tinh Chỉ Hoàn, sau đó tới tiệm rèn mua trang bị cho cấp 15, đầu tiên là phác đao (5) hệ Hỏa công kích 5—30, tiếp đến quần áo mũ nón các loại đều đổi, toàn bộ chọn tăng kháng Thủy. Mặc dù đều là đồ lỏm khờm, nhưng có còn hơn không, tuy lực công kích thấp một chút, nhưng phòng ngự cùng sinh mệnh cao, cộng thêm đôi giày cộng tốc độ, đủ để dù bại vẫn khó tử.

Kế tiếp Đại Nhiệt đem phần tiền còn thừa đưa vào rương chứa đồ cá nhân — nhân vật nếu chẳng may chết, tiền cùng đồ để trong rương chứa đồ (có tại mỗi thôn hoặc thành thị và thông với nhau) sẽ không bị rơi ra hay biến mất. Khi hẳn chuẩn bị đem cái hồ lô nát kia bỏ vào rương thì hệ thống lại nhắc nhở: "Vật phẩm này không thể cất giữ trong rương chứa đồ!"

Quả thực là cổ quái! Hay là có huyền cơ gì? Đại Nhiệt cầm hồ lô trên tay tung qua lại, cũng không phát hiện thêm cái gì ngoại trừ mấy vết nứt trên mặt, trong hồ lô lại còn bốc ra một mùi hôi thối ghê tởm, Đại Nhiệt thậm chí hoài nghi nó từng bị sử dụng làm cái bô đi tiểu.

- Quên đi, vẫn là tranh thủ thời gian đi tìm Thiên Phú Khai Quang Sư mở ra thiên phú Hạnh Vận Nhất Đầu Trư đã.

Đại Nhiệt dự định xong sớm nghỉ sớm, ai ngờ lon ton cả nửa ngày ở khu vực chỉ định vẫn không tìm được sư phụ khai quang thiên phú Trư Bát Giới, chỉ thấy những sư phụ các class khác đang rất nhiệt tình đứng ở trước cửa phòng kỹ năng, tiếp đón người chơi qua lại.

Bất quá hiện tại đại bộ phận người chơi đều ở dưới cấp 10, nên khu vực này có vẻ vắng tanh. Cấp bậc không phải dễ tăng lên như vậy, chẳng qua Đại Nhiệt đứng dịp vận heo dẫm phải cứ-t chó mới có cái tốc độ tên lửa kia.

Chờ mãi không thấy ai hỏi, nhóm sư phụ khai quang thiên phú bèn tùm tùm tán gẫu.

Sư phụ khai quang thiên phú Tôn Ngộ Không không ngừng than thở:

- Đám hầu tử hầu tôn hiện giờ một đời không bằng một đời, trò chơi đã mở lâu như vậy, lại mới có hai người đến cấp 10, trong đó một gã còn không đủ tiền.

Sư phụ khai quang thiên phú Sa Tăng mày ử mặt ê:

- Người nên biết đủ đi, ta còn chưa được khai trương đây.

Đại Nhiệt tiến đến định hỏi thăm, còn chưa kịp mở miệng thì sư phụ khai quang thiên phú Tôn Ngô Không đã ngay lập tức mặt đen như đất nồi quát:

- Con heo ngốc này, nó nghiêng cái gì, định lên vào trộm cắp hả?

Buồn bực, hấn bắt đặc dĩ bỏ ra 10 đồng hỏi NPC Vạn Sự Thông —— đây là NPC trợ giúp, có thể tra bản đồ luyện cấp, phương hướng tọa độ v.v....

- Ha ha, người muốn tìm sư phụ khai quang thiên phú Trư Bát Giới sao, người hỏi đúng người rồi đấy, hấn hiện đang ở tọa độ 97: 89.

Theo chỉ dẫn của Vạn Sự Thông, Đại Nhiệt tìm tới tọa độ kia, lập tức choáng váng:

- Cái đêch! Lẽ nào Vạn Sự Thông kia cũng là kẻ lừa đảo? Thu tiền của ca, lại tùy tiện chỉ cho ca cái chỗ rách nát này?

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Con bạng = con trai.

- (2) Kế "Giá họa Giang Đông" bắt nguồn từ "Di thi giá họa" tức là di chuyển xác chết để gán tai họa cho người khác, là đem xác chết hay đồ vật quốc cấm gì bỏ vào nhà người khác để giá họa. Thời Tam Quốc, Đông Ngô giết Quan Vũ rồi gởi thủ cấp sang cho Ngụy Vương Tào Tháo nhằm giá họa cho Thục Hán Lưu Bị đánh Ngụy. Ai dè Tào Tháo biết rõ âm mưu của Đông Ngô nên sai tạc một thân người bằng gỗ trầm hương ghép vào thủ cấp Quan Vũ, làm lễ hậu táng trọng thể. Quả nhiên, Lưu Bị không đánh

Ngụy mà kéo quân đánh Đông Ngô. Vì vậy, kế "Di thi giá họa" sau này còn được gọi là "Giá họa Giang Đông".

- (3) Hải nhãn: nôm na là một cái động không đáy ở trên biển, chứa tinh hoa của biển trong đó, vô vàn nước biển cũng từ hải nhãn mà ra.

- (4) Thương khố: nhà kho, kho chứa đồ.

- (5) Phác đao: là một loại vũ khí lạnh thời phong kiến ở Trung Quốc, ngày nay vẫn còn được sử dụng trong tập luyện nhiều môn võ thuật Trung Hoa. Phác đao được biết đến như là một loại vũ khí để chặt chân ngựa do nó đã được dùng để chặt chân ngựa trong các trận hỗn chiến. Lưỡi của phác đao có hình dạng giống như lưỡi của các loại đao khác, nhưng phần lưỡi của nó dài hơn, thường là tới 2 m với mặt cắt ngang có dạng tròn. Phiên bản phức tạp hơn của loại vũ khí này đôi khi còn được gọi là quan đao hay yển nguyệt đao.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sấu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 13: Hạnh Vận Nhất Đầu Trư

oOo

Nơi này không ngờ là một cái chuồng heo nằm ở chỗ hẻo lánh nhất tại Tân Thủ Thôn, ba con heo mập đầu đen đang ủn ỉn lội qua lội lại trong cái chuồng nhớp nháp, tùy tiện đại tiểu tiện, mùi hôi tạt trời.

Sư phụ khai quang làm sao có thể ở nơi như vậy?

Đại Nhiệt đang chuẩn bị đi về tìm Vận Sự Thông tính sổ, lại thấy bên cạnh chuồng heo có một vị NPC đang ngồi, dòng chữ màu lam trên đầu có chút bắt mắt: "Trư Bát Giới Thiên Phú Khai Quang Sư".

Té ra hăn chạy tới đây đại tiện? Chẳng lẽ là bản tính của heo tới giờ vẫn không sửa được sao?

Đại Nhiệt tiến lên bắt chuyện, vị sư phụ kia ăn mặc rách nát, duy nhất cái mặt là có vài phần phong thái Trư tộc, thấy hăn đi vào, tức thì một phen nước mắt nước mũi khóc lóc kể lể:

- Đệ tử giỏi, cuối cùng người cũng tới rồi! Ta quả thật quá khổ a!

Đại Nhiệt tò mò hỏi:

- Sư phụ, sao lại tới mức này?

Khai quang sư (sư phụ khai quang) ngửa mặt lên trời thở dài, nói:

- Hết thầy đều phải trách cái miệng của lão tổ tông chúng ta, sau khi hấn được Phật hiệu 'Tịnh Đản Sứ Giả' thì mỗi ngày đều sống phóng túng, không nói miệng ăn núi lở, còn thiếu một đồng nợ. Hấn không trả nổi, võ mông chạy lấy người, trốn lên Hoa Quả Sơn của Tề Thiên Đại Thánh. Đám chủ nợ không dám trêu chọc Đại Thánh, liền hướng Ngọc Đế xin lệnh niêm phong, niêm phong toàn bộ điền sản gia tư của Trư gia chúng ta. Ta không nhà để về, chỉ có thể chạy đến chuồng heo này an thân.

Thì ra là thế, thực ủy khuất hấn.

Đại Nhiệt cười nói:

- Sự phụ yên tâm, ta thân thế là heo trong loài người (1), tuyệt đối sẽ không bàng quan ngồi nhìn gia đạo xuống dốc.

Khai quang sư mừng rỡ:

- Có khí khái, có tiền đồ! Gánh nặng ngàn cân làm rạng rỡ tổ tông toàn bộ nhờ vào ngươi. Xem ngươi cốt cách đặc biệt, hai mắt hữu thần, thật sự là trư tài luyện võ vạn heo có một, ta đây đang có một quyển thiên phú bí tịch Trư môn [Hạnh Vận Nhất Đầu Trư] muốn truyền thụ cho ngươi, thấy ngươi là đệ tử đầu tiên học nghệ, giảm giá 8 thành, chỉ lấy 100 đồng.

Miệng Đại Nhiệt lập tức há thành hình chữ O.

Khai quang sư mặt mày hồng hào:

- Vui lắm phải không, còn tặng kèm một tờ bì mặt dát bạch kim số lượng giới hạn có chữ ký của chính ta. Đừng nên coi thường tờ bì này nhé, mặc dù không có đại thần thông, nhưng đối với chút ít quý quái bình thường cũng rất có hiệu quả.

Đại Nhiệt dờ khóc dờ cười nói:

- Sư phụ, ngài không thể truyền thụ miễn phí sao?

Khai quang sư vội vàng xoa tay:

- Tay không truyền kinh Phật, hậu nhân làm quý đỏi, vậy nên kinh không thể dễ dàng truyền thụ, càng không thể truyền tay không.

Lời vừa nói ra, quả thực nhất châm kiến huyết (2)! Nói hết chân lý thiên hạ.

Không có biện pháp, thiên phú nhất định phải mở, chỉ đành ngoan ngoãn giao nộp học phí.

Chỉ là khai quang thiên phú đã mắc như vậy, chẳng phải kỹ năng cấp cao về sau càng kinh khủng hơn? Đành tính toán để dành chút tiền phòng trước.

- Sư phụ, nghe nói xác suất khai quang thiên phú thành công không phải là 100% đúng không ạ, vậy thực tế nó là bao nhiêu?

100 đồng vào túi, khai quang sư cười đến không thấy đất mẹ đâu, cũng không ngẩng đầu lên, trả lời:

- 50%

- Cao như vậy sao, ha ha, ta đây có xác suất thành công rất lớn nha.

Khai quang sư ha ha cười nói:

- Không phải thành công chính là thất bại! Đương nhiên đều là 50% cơ hội.

Thì ra là 50% như vậy! Đại Nhiệt chỉ thấy choáng váng.

Khai quang sư đưa bàn tay to béo ấn lên trán của hấn, giả bộ vận khí, sau đó ngâm nga:

- Tịnh Đàn triệu hoán, mộc chi thần linh; khơi đồng tro tàn, mở ra thiên phú!

Hai mắt hấn đột nhiên bắn ra hai đạo hồng mang, chiếu thẳng vào con người của Đại Nhiệt.

- Mở!

Một tiếng hét lớn đột ngột, khiến mấy con heo trong chuồng sợ tới mức đồng loạt tiều ra.

Nghi thức làm xong, Đại Nhiệt xem qua bảng hệ thống —— không có có bất kỳ nhắc nhở nào, nhìn nhìn lại chính mình, bụng vẫn to, tai vẫn lớn, không có biến hóa gì, cuối cùng lại nhìn khai quang sư.

Khai quang sư ngượng ngùng sờ sờ mũi to, nói:

- Đã lâu không phát công, có chút lự nghề, không sao, ta tiếp tục thay người làm lại lần nữa!

Ngây người bất động một lúc, Đại Nhiệt mới tròn mắt mà nói:

- Sư phụ, ngài nhanh lên, ta còn có chuyện gấp phải đi làm.

Khai quang sư không thèm để ý, duỗi bàn tay to béo ra, cười nói:

- Mời nộp tiếp 100 đồng!

Sặc, Đại Nhiệt ngẩn ngơ, gấp gáp nói, thiếu chút nữa cắn phải lưỡi:

- Sư phụ, 100 đồng không phải là bao khai quang thành công sao?

Khai quang sư ha ha cười nói:

- Phát công mỗi lần 100 đồng, bất kể thành bại, không khuyến mãi!

- Ngài, ngài giết ta luôn đi!

Đại Nhiệt tức đến hỗn hển không ra hơi.

Khai quang sư cười hề hề nói:

- Sao thế được, sinh mạng là đáng quý, mau giao tiền nào.

Câu này sao quen tai thế nhỉ, hình như là câu cửa miệng kinh điển của mình, bị hấn cướp dùng. Đại Nhiệt nhìn vào hành trang, chỉ còn lại có 134 đồng. Liều ăn nhiều, hấn cắn răng một cái, đem tiền giao ra.

- Sư phụ, đây là toàn bộ tích góp của ta, ngài ngàn vạn lần không cần hạ thủ lưu tình a!

Lại thu vào 100 đồng, vẻ mặt khai quang sư hưng phấn đến hồng lên, nói:

- Phật dạy: không thể nói trước... Vi sư chỉ biết hết sức mà làm thôi.

Xem bộ dáng hấn không chút để ý, Đại Nhiệt tim đập thình thịch như đang đợi án tử.

- Mở!

Lần này khai quang sư la lớn hơn nữa, khiến mặt đất cũng phải rung chuyển, tro bụi bay múa. Ngay sau đó một luồng sáng xanh từ đỉnh đầu Đại Nhiệt bay ra, uốn lượn mấy vòng quanh thân rồi từ từ chui vào giữa trán của hấn.

"Chúc mừng bạn thành công mở ra thiên phú [Hạnh Vận Nhất Đầu Trư], cấp bậc hiện tại là cấp 1, giá trị may mắn gia tăng 5%. Để tăng lên cấp tiếp theo, cần sử dụng ngộ tính 10 vạn điểm."

Giá trị may mắn trong Tây Du Nhất Mộng không phải là tăng xác suất rớt trang bị khi đánh quái, mà là đề cao chất lượng trang bị rớt xuống, nói cách khác tức là may mắn càng cao thì trang bị đạo cụ do giết quái tuôn ra càng tốt. Giá trị may mắn của mỗi người có thể đạt nhiều nhất là 50% dựa vào mang đồ cộng may mắn thuộc loại trang bị hoặc binh khí, nhưng thuộc tính này khó xuất hiện nhất, trong trăm không có một. Mà Hạnh Vận Nhất Đầu Trư đầy ba cấp có thể cho gia tăng 15% may mắn cho người chơi, cái này ý nghĩa bạn sẽ có thêm 15% xác suất được thứ tốt so với người khác. Bởi vậy Trư Bát Giới được coi như class thích hợp sẵn bảo nhất.

Khai quang sư phát công xong, mặt béo phì rõ ràng quắt vào không ít, thở gấp nói:

- Đại Nhiệt, ta hao tổn đại lượng nguyên khí, cần điều tức dưỡng thần, người tự mình đi mau đi.

- Vâng, tạ ơn sư phụ!

Đại Nhiệt thở phào một cái, câu "cảm tạ" này chính là từ đáy lòng. Nhưng vừa đi ra hai bước, hần đã nghe thấy khai quang sư ở phía sau lầm bầm:

- Rốt cục kiếm được tiền! Mẹ nó, phải cho mụ tú bà Di Hồng Viện biết thế nào là mắt chó nhìn người! Hắc Hắc! Tiểu Hồng, ca tới đây! Đêm nay cùng nàng đại chiến ba trăm hiệp!

Vèo!

Tiếp tục quay đầu thì bóng người đã mất tăm.

Trư môn bất hạnh a!

Đại Nhiệt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép thở dài, mở ra hành trang nhìn tờ bìa có chữ ký kia: Tấm bìa Trư Bát Giới Thiên Phú Khai Quang Sư

tự tay ký tên, số lần sử dụng 1/1, có một chút linh khí, có thể dùng để trừ tà.

Hơ, tựa hồ có chút công hiệu, hai trăm đồng cuối cùng lấy về được chút vốn. Lúc này Đại Nhiệt mới xem thời gian, không ngờ đã 2 giờ sáng.

Log out, hẩn theo thường lệ đến quán nhỏ của lão Vương ăn khuya, uống một chai bia Châu Giang. Cơm nước no nê, hẩn ngồi nguyên tại chỗ ngơ ngác nhìn bốn phía.

Đêm đã khuya, trên đường rất ít người qua lại, đô thị phồn hoa rất cục phôi bày một mặt tịch mịch của nó. Thi thoảng có vài chiếc xe chạy như bay mà qua, lớp xe ma sát với mặt đất vang lên những tiếng chói tai, lại có vẻ lạc lõng trong đêm tối. Trái ngược bên ngoài, lúc này lại không ít người ngồi trong quán của lão Vương, phần lớn là các cặp đôi, nam tiêu sái, nữ ôn nhu, hoặc thì thăm cười đùa, hoặc liếc mắt đưa tình.

Đại Nhiệt đột nhiên cảm giác được mình cùng hoàn cảnh này không hợp nhau, không khỏi thở dài, thanh toán rồi trở về tắm rửa, xem tivi, sau đó lên giường đi ngủ.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Heo trong loài người: nhái câu rỗng trong loài người/ nhân trung chi long - ý chỉ người nổi bật. Chương này còn nhiều câu nhái như thế nên đừng thắc mắc nếu đọc thấy lạ lạ nhé.

- (2) Nhất châm kiến huyết: đâm một cái là thấy máu, ý nói ‘đi thẳng vào vấn đề, không vòng vo’.

► Mời các bạn tìm đọc thêm:

+ [Đô Thị] - Sử Thượng Đế Nhất Yêu

+ [Võng Du] - Tử Thần Chi Tiến

+ [Huyền Huyền] - Quốc Vương Vạn Tuổi

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 14: Cái chết của Ngụy Trưng

oOo

Sáng sớm, Đại Nhiệt không vội đánh răng rửa mặt ăn điểm tâm, mà mặc mỗi cái quần lót đi một bài Thái Cực Quyền ngay trong phòng —— bộ Thái Cực Quyền này là gia truyền, theo châm ngôn tổ tông lưu lại thì thường xuyên luyện sẽ giúp cường thân kiện thể, kéo dài tuổi thọ. Dưới sự thúc ép lẫn dụ dỗ của cha mẹ, Đại Nhiệt không sai biệt lắm đã luyện 20 năm, ngoài thân thể linh hoạt như khi thì hiệu quả ở phương diện tinh thần cũng không tồi, bình thường ăn uống cũng tốt, răng miệng cứng chắc, đại tiểu tiện thông thoáng. Nhưng chân chính để cho hãn kiên trì mỗi ngày thôi luyện là hãn phát hiện nhờ luyện công mà công năng một phương diện nào đó của mình có vẻ trở nên rất cường đại. Vì sao phải nói ‘có vẻ’, bởi vì hãn chưa từng có "nghiệm chứng lâm sàng" qua, chỉ thông qua một ít tài liệu văn hóa phẩm không dành cho trẻ em mà tạm thời kết luận.

Luyện xong một lần, vệ sinh ăn uống chỉnh tề, Đại Nhiệt lại đeo dụng cụ tiến vào trò chơi.

Người trong thôn dường như vĩnh viễn cũng sẽ không giảm, ai nấy đều vội vã đi tới đi lui.

- Mọi người dậy sớm thế!
- Sớm nhi! Ăn sáng chưa?

- Buổi sáng tốt lành! Mỹ nữ! Trộ ôi, mới có một buổi tối mà nơi đó của em to thêm nhiều thế!

Đại Nhiệt tựa như một gã lãnh đạo đi kiểm tra công tác trong cơ quan, hai tay bắt chéo sau lưng, nhả nhổ tươi cười, càng không ngừng chào hỏi với những người đi gần mình, hoàn toàn không ngại ánh mắt cổ quái mà buồn bực của người khác! Khi thấy một người chơi nữ dáng người đầy đặn thì Đại Nhiệt lập tức lộ nguyên hình, ánh mắt mê đắm nhìn chòng chọc tới.

Người chơi nữ kia trừng mắt liếc hắt một cái, lần này mắng ra không phải hai chữ, mà là ba chữ: "Bệnh thần kinh!" rồi nghênh ngang rời đi.

Đại Nhiệt không thèm để ý chút nào cười hắc hắc, tiếp tục tản bộ, tiếp tục chào hỏi. Khi hần đi qua một con đường tắt thì đột nhiên hai gã đá đao thị vệ như lang như hổ bổ nhào ra, một bắt tay trái, một tóm tay phải, đem hần giải đi.

Đại Nhiệt rùng mình một cái, nhận ra hai người này chính là cao thủ đại nội thủ hạ của Ngụy Trưng, không ngừng kêu khổ: khẳng định sự việc đã bại lộ, Ngụy Trưng biết mình trộm Trảm Long Lệnh của hần, muốn đem mình thiên đao vạn quả. (1)

Hai thị vệ sai bước, xách theo Đại Nhiệt tựa như xách một con gà, đi thẳng về khách điểm. Người chơi đi trên đường thấy cảnh này, đều kinh ngạc không biết chuyện gì xảy ra. Có vài muội muội đầu óc mau lẹ, liên tưởng phong phú lập tức cho rằng: Trư Bát Giới này nhất định là quấy rối mỹ nữ nào đó vượt quá giới hạn, bị người ta tố cáo, giờ chuẩn bị đi chịu "Mãn Thanh thập đại khổ hình" trong truyền thuyết. Lời này một truyền mười, mười truyền một trăm, trăm truyền hàng nghìn hàng vạn, rất nhanh khơi ra một màn mưa gió trong thôn. Không ít người tò mò bám theo thị vệ, muốn tới xem náo nhiệt, đáng tiếc là đến khách điểm thì thị vệ bèn đem Đại Nhiệt ném vào, sau đó đóng chặt cửa lại canh gác bên ngoài, bất luận kẻ nào cũng không được tiếp tục tiến vào.

Bên trong có chút tối tăm, hai thị vệ khác của Ngụy Trưng đã ở sẵn nơi này, thấy Đại Nhiệt vào đồng thời trợn mắt nhìn. Đại Nhiệt lập tức có tật giật mình cúi đầu. Chỉ thấy trên chiếc giường đặt cạnh góc tường, Ngụy Trưng đang nằm nhắm mắt, mặt mày tiêu tụy tựa như đang bệnh nặng.

- Ngụy đại nhân!

Đại Nhiệt cố lấy can đảm khẽ gọi một tiếng.

Ngụy Trưng khó nhọc mở ra hai mắt, vẫn đục vô thần, nào có nửa điểm phần chấn tối qua.

- Đại Nhiệt thiếu hiệp, người, người tới rồi.

Xưng hô rất lễ mạo, xem ra có hi vọng! Đại Nhiệt lại tăng vài phần dũng khí, an tâm hơn không ít, hỏi thẳng:

- Vâng, không biết ngài có gì phân phó?

Ngụy Trưng ho khan hai tiếng:

- Thiên Đình ban lệnh, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng mạo phạm Thiên điều (2), lệnh lão phu giám trăm (3), ai ngờ bảo hộ không chu toàn, ta làm mất Trảm Long Lệnh, phạm tội không làm tròn bốn phận. Ngọc Đế tức giận, mệnh lệnh Câu Hồn Sứ Giả Địa Phủ vào lúc mặt trời lặn ngày mai tới đoạt hồn phách của ta, mạng ta không còn bao lâu nữa rồi.

Đại Nhiệt nghe chuyện buồn mà lòng lại vui vẻ, biết được chuyện tốt đến, vội hỏi:

- Ngụy đại nhân, ta đây có thể giúp gì cho ngài đây?

Ngụy Trưng thở dài nói:

- Lão phu hiện có một biện pháp có thể bảo toàn bạc mệnh, không biết thiếu hiệp có chịu trợ giúp ta một tay hay không?

Đứa ngốc cũng biết kế tiếp sẽ phát sinh chuyện gì, đứa ngơ cũng sẽ đồng ý.

Hệ thống nhắc nhở: "Bạn gây ra nhiệm vụ 'Cái chết của Ngụy Trưng', nhiệm vụ này là nhiệm vụ cuối cùng trong ba nhiệm vụ ẩn liên hoàn, có tính chất duy nhất, nhất định phải hoàn thành. Một khi không vượt qua, bạn sẽ phải thay thế Ngụy Trưng để Câu Hồn Sứ Giả Địa Ngục lấy đi hồn phách."

Ặc ặc! Nhiệm vụ này trừng phạt có chút biến thái! Ở bên trong trò chơi, hồn phách có thể nói là thuộc tính cực quan trọng, thậm chí so với tính mạng còn quan trọng hơn. Bởi vì nhân vật đánh mất tính mạng còn có thể sống lại dễ dàng, nhưng mất hồn phách lại chỉ có thể thông qua pháp bảo "Chiêu Hồn Phiên" (lá phướn gọi hồn) trong truyền thuyết, sử dụng đại thần thông mới có thể gọi trở về. Trừ cách đó ra, cơ bản không có phương pháp khác, coi như người tự sát hồn phách cũng không về được. Mà trong tình huống không có hồn phách, nhân vật không thể tu luyện pháp thuật, đồng dạng không thể sử dụng pháp bảo, nói ngắn gọn, đó chính là một phế nhân, vĩnh viễn phế nhân.

Đại Nhiệt có chút hoang mang, nhưng hiện đã tiếp nhận nhiệm vụ, không quay đầu được, chỉ đành kiên trì nói:

- Ngụy đại nhân, cần ta làm gì xin cứ phân phó!

- Hiện ở Phong Đô Âm Ti có vị phán quan trông coi sổ sách sinh tử tên là Thôi Giác, hẳn là đại thần thời Thái thượng tiên hoàng, từng cùng lão phu kết nghĩa huynh đệ. Đêm qua người này báo mộng cho ta, nói: nếu lão phu có phương pháp xua đuổi đi Câu Hồn Sứ Giả Địa Ngục, hẳn có thể gian lận sửa sổ sinh tử giúp lão phu tránh được kiếp nạn này.

Nguyên lai thành quỷ cũng có thể không làm tròn trách nhiệm, bởi vậy mới biết hiện thực không làm tròn trách nhiệm là phổ biến cỡ nào.

Đại Nhiệt vội hỏi:

- Vậy dùng phương pháp gì mới có thể xua đuổi Câu Hồn Sứ Giả?

Ngụy Trưng ho khan dữ dội, phun ra một cục đàm, một hồi lâu mới nói:

- Câu Hồn Sứ Giả vốn là vật tà vọng, cần dùng đến ba bảo vật trừ tà. Thứ nhất: [Đào Phù], thiên môn vạn hộ đồng đồng nhật, tổng bả tân đào hoán cự phù (4). Cây đào là tinh hoa ngũ hành, lấy đào phù treo lên cửa có thể quản thúc trăm loại quỷ. Thứ hai: [Bồ Đề Phật Châu] (tràng hạt làm từ gỗ bồ đề), tương truyền Phật tổ Thích Ca Mâu Ni năm đó tu đạo thành Phật ngồi dưới gốc bồ đề, cây bồ đề cũng trở thành vật có duyên với Phật, có được công đức vô lượng, bởi vậy gỗ bồ đề trở thành một trong những tài liệu phổ biến nhất để chế tạo pháp khí. Thứ ba: [Hắc Cầu Huyết] (máu chó đen), màu đen tượng trưng cho sự thần bí cùng sát khí, có tác dụng làm kinh sợ u linh quỷ quái thông thường, có công hiệu trừ tà. Tập hợp được ba vật này sẽ giữ lại được tính mạng của ta.

Mấy thứ đồ này Đại Nhiệt cũng đã nghe nói, hỏi tiếp:

- Ba thứ này có thể lấy được từ đâu?

- Phía Tây Hoa Quả Thôn, cạnh bãi biển Đầu Chó thường có chó đen hoang xuất hiện, giết chết chúng nó nếu may mắn sẽ thu được Hắc Cầu Huyết. Lại qua phía Nam lên Hắc Phong Sơn, trụ trì Hắc Phong Miếu Trí Diên đại sư vốn là cao tăng đắc đạo, hẳn có thể chế tạo Bồ Đề Phật Châu. Về phần Đào Phù thì phải đi lên Tiểu Hoa Quả Sơn trên biển, nghe nói trên người Mã Hầu Kiện Tướng có Đào Phù trăm năm, giết chết nó sẽ tới tay.

- Hỡi hồn, không bằng ngài kêu ta tự sát luôn đi cho xong!

Đại Nhiệt nghe xong, hai mắt tối sầm, cơ hồ muốn đã bất tỉnh. Nhiệm vụ này thậm chí so với phẫu thuật chuyển giới còn biến thái hơn, hai vật trước còn dễ nói, Đào Phù thì gần như không thể nào hoàn thành, cấp 17 đòi lên Tiểu Hoa Quả Sơn giết Mã Hầu Kiện Tướng chẳng khác nào cóc ghê đòi ăn thịt thiên nga, không thể tưởng tượng.

- Thiếu hiệp đã nhớ cả chưa?

Ngụy Trưng thúc giục nói.

- Đã rõ...

Đại Nhiệt gằn giọng phun ra hai chữ, đầu óc quay cuồng.

- Vậy người có thể đi rồi... Chậm đã, trước tiên trả quần lót lại cho lão phu!

Đại Nhiệt sững sốt, thiếu chút nữa cười sặc sụa, ngượng ngùng mà đem [Quần lót của Ngụy Trưng] kia trả lại cho hắn, bớt việc hôm nay hắn lại phải thả rông ra đường.

Khúc nhạc đệm nhỏ làm cho Đại Nhiệt buông lỏng hơn một chút, nhưng vừa đi ra bên ngoài, lập tức bầu trời mặt đất cùng lắc lư, hắn lại bắt đầu muốn ngất.

Thì ra ngoài khách điểm còn mười mấy người nhiều chuyện vây quanh, thấy Đại Nhiệt đi ra tức khắc vọt lên, tóm vai hắn mà lắc như trống bỏi rồi hỏi:

- Thế nào rồi? Bị tra tấn mấy kiểu?

- Là những kiểu gì, khó chịu không? Nếu không khó chịu tôi cũng muốn đi thử.

- Đại Nhiệt ca, anh là thần tượng của em! Đâu có gái là ta cứ đi, nòng pháo không lùi bước!

Đại Nhiệt vốn đang buồn bực, bị đám người nhặng xị như ruồi này làm cho càng khó chịu, chỉ hừ một tiếng rồi tách đám đông xông ra ngoài.

Mọi người thấy sắc mặt hắc đen kịt, đều âm thầm suy đoán đủ kiểu, trong đó một kẻ buột miệng nói:

- Trời ạ! Chẳng lẽ là lòi vào trong rồi “cắt”?

Lời vừa nói ra, bừng tỉnh người trong mộng, đoàn người sôi nổi đồng ý cách nói này, kẻ nào kẻ nấy sợ tới mức cả người không được tự nhiên, làm sao còn dám suy nghĩ cái gì biến thái, đều tán đi luyện cấp.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Thiên đao vạn quả: chém nghìn vạn nhát đao, chết không toàn thân.

- (2) Thiên điều: giới luật của trời.

- (3) Giám trảm: giám sát việc xử trảm.

- (4) Đào phù hay thẻ đào, bùa đào: biểu tượng trên miếng gỗ đào, loại gỗ được cho là kỳ ma quý, có vẽ hình, viết chữ. Hai câu: ‘Thiên môn vạn hộ đồng đồng nhật/ Tống bả tân đào hoán cựu phù’ tức là ‘Khắp muôn nhà, ngàn ngõ rạch rỡ ánh bình minh/ Nhà nào cũng treo thẻ đào mới thay cho thẻ đào cũ’, đơn giản hiểu là vào ngày đầu năm, người xưa thường treo thẻ đào mới, thay cho chiếc năm cũ để cầu may mắn bình an.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 15: Bồ Đề Phật Châu

oOo

Trời bỗng đổ mưa, mưa nhỏ, tí ta tí tách xối lên hồng trần, cũng xối lên tâm hồn của Đại Nhiệt. Tâm tình của hãn vốn không tốt, cơn mưa này trở thành tưới dầu lên lửa, lại càng buồn bực. Hãn ngẩng đầu nhìn bầu trời u tối, miệng thốt ra một câu:

- Không biết thần tiên trên trời uống bia hay rượu mà nước tiểu lắm thế nhỉ!

Đường lên Hắc Phong Sơn vốn đã khó đi, bị nước mưa làm ướt lại càng thêm trơn trượt. Đại Nhiệt loạng choạng leo dần lên, một thân thịt béo đều rung lắc — hãn là dưới lý trí điều khiển mà trèo lên Hắc Phong Sơn, cho dù nhiệm vụ có biến thái nữa thì hãn cũng sẽ không bó tay chịu trời, ngồi chờ chết. Tục ngữ nói trứng chim gặp tảng đá, ngay cả tan xương nát thịt quả trứng cũng phải để tảng đá dính đầy chất nhầy tanh tươi nữa là, xá gì chút rắc rối ở trong trò chơi?

Đại Nhiệt đứng lại, lau mồ hôi trên trán, muốn nghỉ ngơi một chút, bỗng nhiên cái lỗ tai lớn dựng lên, giống như nhận thấy được nguy hiểm tiến đến, thân hình to béo lập tức lấy tốc độ nhanh như chớp lặn một vòng ra xa. Thật không biết bằng cái thân hình có thể trọng tiêu chuẩn 280 cân của Trư Bát Giới là thế nào làm ra động tác ấy được.

Tiếng gió rít vang, một cây gậy lớn bằng gỗ nện thẳng tới vị trí vừa rồi Đại Nhiệt đứng, nếu không phải hấn lăn nhanh thì dính một đòn này tuyệt đối đi đời nhà ma.

[Sát Uy Bông]!

Skill chiến đấu cấp 20 của class Tôn Ngộ Không.

Hệ thống skill trong Tây Du Nhất Mộng được thiết lập khá đơn giản, thời kỳ tân thủ kéo dài đến cấp 50, skill chỉ có hai loại, một là thiên phú được mở ra ở cấp 10, hai là đến cấp 20 bài sư học tập skill chiến đấu (Thải Tập Thuật cùng Đồ Tế Thuật thuộc về kỹ năng sống cơ bản không có sát thương, không tính). Người chơi có skill chiến đấu so với người không có giống như trẻ con cùng người lớn, cho nên đây là một ranh giới tuyệt đối về thực lực.

Skill chiến đấu của từng class cũng max ở cấp 3, đồng thời hạn chế theo cấp bậc của người chơi: chỉ đến cấp 30 mới có thể tu luyện skill lên cấp 2, đến cấp 40 có thể tu luyện cấp 3. Ngoài ra sau khi có được ngộ tính sẽ có thể khai khiếu, khai khiếu xong có thể tự nghĩ ra tiên thuật Phật pháp, hoặc là hữu duyên được Tiên Phật truyền thụ đại thần thông pháp thuật v.v..., nhưng chuyện này đều phải chờ tới lúc đi thỉnh kinh, trong khi còn ở giai đoạn tân thủ thì người chơi cứ từ từ chịu đựng đi.

Đại Nhiệt chật vật đứng lên, cho là mình gặp phải kẻ cướp chặn đường, nên phản ứng đầu tiên là hô to một tiếng:

- Hảo hán tha mạng!

- Ớ!

Vẻ mặt Tôn Ngộ Không kia vốn đang đờ đờ sát khí nhưng khi thấy rõ tên Đại Nhiệt thì ngơ ngác một chút, cũng không xuất ra gậy thứ hai.

Đại Nhiệt vẫn chưa hoàn hồn, chỉ thấy Tôn Ngộ Không này tên là Long Quyển Phong (lốc xoáy/vòi rồng)! Chẳng những tên uy phong, trang bị trên người càng uy phong, nguyên một set đồ da hổ cấp 20 cho class Tôn Ngộ Không, cực phẩm Hắc Mộc Bồng (gậy gỗ đen) hệ Kim công kích 20-50, còn cộng thêm tốc độ tấn công 10%, chẳng thể trách vừa rồi hấn đánh mạnh như vậy, hơn nữa người còn cao tới 1m9 (chiều cao nhân vật là tương đương với hiện thực), quả thực uy phong lắm liệt.

Long Quyển Phong trợn trừng hai mắt, sử dụng ra thiên phú "Hỏa Nhân Kim Tinh", phát ra hai tia kim quang rọi lên xuống trên người Đại Nhiệt, sau đó hừ lạnh một tiếng rồi xoay người sải bước rời đi.

Đại Nhiệt đến giờ vẫn chưa hiểu chuyện gì, há mồm định hỏi, nhưng lời đến yết hầu lại nuốt xuống —— nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, Long Quyển Phong này cũng là một gã biến thái, chỉ trong thời gian ngắn ngủi đã luyện đến cấp 20, và lại xem bộ dáng còn là một kẻ buồn vui thất thường, tốt nhất không nên dính đến.

Lúc này mưa cũng đã tạnh, Đại Nhiệt đang muốn đi tiếp, chợt nghe từ cánh rừng bên tay trái truyền ra một tiếng hét thảm, lại nghe một người hô to:

- Long Quyển Phong đại hiệp, xin tha mạng, anh muốn bao nhiêu tiền em cũng xin đưa!

Đại Nhiệt động tâm, vội vánh tai nghe.

Long Quyển Phong kia hừ một tiếng, lạnh lùng nói:

- Ta chỉ muốn mạng của mi!

- Hiểu lầm hiểu lầm! Đại hiệp, em cũng không có trêu chọc anh mà!

Long Quyển Phong nói:

- Nhưng con heo nhà mi trêu chọc cô ấy, nói mấy lời không nên nói!

Con heo kia rùng mình một cái, tựa hồ nghĩ ra nguyên do, vội nói:

- Em chẳng qua là thấy cô ấy quá đẹp, nhìn không được ca ngợi mấy lời, tuyệt đối không có ý tứ gì khác.

- Dù mi chỉ liếc nhìn cô ấy một cái cũng không được!

- Aaaaa!

Sau tiếng kêu thảm thiết đã không còn nghe thêm gì nữa, không cần phải nói, Long Quyển Phong hạ độc thủ rồi.

Nghe tới đây, Đại Nhiệt cũng đoán được bảy tám phần, té ra một gã Trư Bát Giới nào đó trêu chọc bạn gái của Long Quyển Phong, bị Long Quyển Phong biết được, một đường đuổi giết tới đây, vừa lúc đụng phải chính mình, nhận lầm người, thiếu chút nữa để mình biến thành bia đỡ đạn.

Nơi này không thể ở lâu, Đại Nhiệt vội tăng tốc chạy lên Hắc Phong Miếu, đã thấy chú tiểu nhờ giải đố lần trước đang uể oải ngồi trong sân, nhóm một đồng lửa, hóa ra đang nướng cánh gà, mùi thơm nức mũi.

Ban ngày ban mặt, việc làm ô nhiễm cửa Phật thanh tịnh thế này nhìn được hay không?

Đại Nhiệt lập tức xông lên trước, hét lớn:

- Cao tăng, giúp ta nướng một phần!

Chú tiểu liếc mắt nhìn hắn, cười hì hì nói:

- Thí chủ lại tới sao, lần này có chuyện gì?

- Không có việc gì không lên điện Tam Bảo (1), ta có nhiệm vụ trong người, muốn tìm Trí Diên đại sư.

Chú tiểu chuyên tâm nướng thịt, nói:

- Thật không may, sư phụ của tiểu tăng mới vừa vân du từ hôm qua.

Nhà đột gặp cả đêm mưa, Đại Nhiệt vội hỏi:

- Trụ trì đi bao lâu?

- Nhanh thì ba ngày năm ngày, lâu thì một năm nửa năm.

Chú tiểu nhàn nhã trả lời, thấy cánh gà đã chín, lập tức cầm lên gặm như hổ đói.

- Ngất, đây không phải là chậm trễ đại sự sao?

Đại Nhiệt gấp gáp nói:

- Chú có cách nào gọi trụ trì về không?

Chú tiểu nhồm nhoàm gặm lấy gặm để, một cái cánh lớn nhoáng cái đã chỉ còn bộ xương, sau đó chùi mép nói:

- Không có!

Tiếp đó lại đi nướng một cái cánh gà khác.

Khổ rồi! Đại Nhiệt thiếu chút nữa ngã lăn ra đất.

Đột nhiên một cơn gió kỳ quái từ đâu thổi tới, khiến bụi đất bay mù mịt. Từ cuối bức tường bao bên ngoài miếu có một bóng đen lén lút xuất hiện, mang theo một mùi tanh hôi.

Chú tiểu kia vội buông cánh gà ra, giống như hóa thành người khác, nhướng mày trợn mắt quát lên:

- Nghiệt chướng nơi nào đến tác quái!

Hắn tháo chuỗi tràng hạt màu xanh đeo ở cổ tay ra, niệm chú, tràng hạt biến lớn lên, ô ô rung động rồi xoay tròn bay đi. Chỗ nó đi qua, gió yên sóng lặng. Đến đầu tường chuỗi hạt chợt dừng lại, giống như đã phát hiện được cái gì đó.

Sắc mặt chú tiểu khê biến, nói:

- Yêu tà giỏi lắm, thừa dịp sư phụ đi vắng lại muốn tạo phản!

Hắn cầm ngón tay giữa, lấy máu viết một chữ "Định" lên lòng bàn tay, niệm chú, chuỗi hạt kia tăng thêm pháp lực, hình dạng lớn hơn vài phần. Vật trốn ở góc tường không chịu nổi, hú lên quái dị, chạy thoát thân mà đi.

- A di đà phật! Cửa Phật có đức hiếu sinh, hôm nay tha cho người một mạng!

Mịa, rõ ràng pháp lực không đủ còn sĩ diện, thất tình lục dục còn nguyên như mi có mà tu hú.

Đại Nhiệt chú ý tới chuỗi tràng hạt kia, cả vật thể thanh tịnh đẹp đẽ, tinh xảo mười phần, không phải phàm phẩm, hỏi:

- Chuỗi hạt này của chú...

- Ha ha, đây là chuỗi Bồ Đề Phật Châu mà sư phụ tiểu tăng đích thân chế tạo, hàng yêu trừ ma toàn bộ nhờ vào nó.

Sơn trọng thủy phúc nghi vô lộ, liễu ám hoa minh hựu nhất thôn! (2)

Đại Nhiệt hưng phấn đến nhảy dựng lên, nói:

- Chính là vật này, có thể cho ta không? Ta phải làm nhiệm vụ.

Chú tiểu vội giấu chuỗi hạt đi, như sợ bị hăn trộm mất, nói:

- Không thể được, hiện sư phụ đi vắng, tiểu tăng toàn bộ nhờ nó mà thủ hộ sơn môn.

Không thèm nói nhảm thêm, Đại Nhiệt lập tức tung skill Thập Bát Mô.

"Bạn thi triển Thập Bát Mô đối với NPC chú tiểu, kết quả thất bại!"

Lần này không có tình cảnh trừng phạt.

Chú tiểu giống như phát hiện, nhảy dựng lên:

- Thí chủ làm gì vậy?

Đại trượng phu có việc không nên làm, có việc nên làm, Đại Nhiệt không cùng hăn phân bua, lần thứ hai động thủ.

"Bạn thi triển Thập Bát Mô đối với NPC chú tiểu, thành công! Exp kỹ năng gia tăng 10%."

Đại Nhiệt mừng rỡ, vội xem hành trang, nào có chuỗi chiếc gì, rõ ràng lại là một cái khố tứ giác, mặt trên thêu một bông hồng to tướng, tục không chịu được. Phía dưới bông hoa có một hàng chữ nhỏ: Thúy Hoa yêu thương kính lên. Hóa ra gã sư hổ mang này còn có nhân tình dưới chân núi.

Đại Nhiệt đang chuẩn bị lần thứ ba xuống tay, chú tiểu đã che đũng quần, lớn tiếng kêu:

- I FU-CK YOU! Sao người lại dùng cái thủ đoạn đê tiện này, ta thua ta thua!

Đại Nhiệt hắc hắc cười gian:

- Mau đưa Phật Châu ra đây, tha cho người một lần! Nếu không cái khố ước hẹn này sẽ không trả lại cho người!

Sắc mặt chú tiểu biến sang hồng, lập tức thay đổi vẻ mặt trang nghiêm, chấp tay nói:

- Sư phụ luôn răn dạy phải mở rộng cửa Phật mà trợ giúp chúng sinh. Phật Châu này thí chủ cầm đi! Nhưng mà cái khố kia nhất định phải đưa trả tiểu tăng.

Ha ha, đưa sớm có phải khỏi lòi cái xấu ra không. Đại Nhiệt một tay đưa khố, một tay cầm tràng hạt, xem thuộc tính của nó: [Bồ Đề Phật Châu], pháp bảo phổ thông, mang theo thanh quang cửa Phật, nơi ánh sáng của nó tỏa đến, yêu ma không chỗ che thân; vật phẩm nhiệm vụ, không thể trang bị, không thể giao dịch, không thể rơi xuống.

Pháp bảo trong truyền thuyết a! Đáng tiếc là một vật phẩm nhiệm vụ, chỉ có thể nhìn mà nuốt nước miếng.

Cất kỹ chuỗi hạt, Đại Nhiệt cáo từ xuống núi.

Chú tiểu căn bản không để ý thêm tới hăn, tay cầm khố, thịt cũng không nướng nữa, kinh hoàng khăn trương chạy vào trong miếu trốn đi.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Tục ngữ có câu: “Không có việc không lên điện Tam Bảo” (vô sự bất đặng Tam Bảo điện). Vậy Tam Bảo điện là nơi nào? Tam Bảo điện là từ chuyên môn của Phật giáo. Tam Bảo tức là: Phật, Pháp, Tăng. Phật là chỉ Đức Phật, Pháp là chỉ kinh điển Phật giáo, Tăng là chỉ người tu hành. Tam Bảo điện là chỉ nơi tổ chức sinh hoạt của Phật giáo, ví dụ như Đại Hùng Bảo điện (chánh điện). Ngoài ra, nơi để sách kinh là Tàng Kinh các và tăng

phòng là nơi người tu hành nghỉ ngơi. Chúng đều là những nơi tôn nghiêm quan trọng, người ngoài không thể tùy tiện vào. Vì thế, nếu không có việc gì quan trọng thì không được vào nơi Tam Bảo, từ đó có câu “vô sự bất đặng tam bảo điện”.

- (2) Sơn trọng thủy phúc nghi vô lộ/ Liễu ám hoa minh hựu nhất thôn:
hai câu thơ trong bài Du Sơn Tây Thôn của Lục Du, dịch nôm là ‘Núi cùng nước tận ngò hết lối/ Bóng liễu hoa tươi một thôn làng’, hiểu rộng là tưởng chừng việc đã đi vào bế tắc mà tự dừng lại thấy cơ hội nảy sinh.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 16: Anh hùng xuất thân từ giết chó

oOo

Chỉ dùng 15 phút, Đại Nhiệt đã chạy tới bãi biển Đầu Chó. Hắn không muốn lãng phí thêm giây phút nào nữa, tranh thủ phần dành lại nhiều thời gian còn đi lên Tiểu Hoa Quả Sơn kiếm Đào Phù.

Bãi biển Đầu Chó tên rất tục, nhưng phong cảnh lại rất độc đáo. Hình dạng bãi biển giống như một vầng bán nguyệt, rộng chừng trăm mẫu, có hàng trăm ngàn con chim biển kết bè kết đội vui chơi trên đó, thỉnh thoảng bị tiếng vang kinh động, vù một tiếng đồng loạt bay lên trời, nhưng rất nhanh lại đậu xuống cách đó không xa, tiếp tục vui đùa kiếm ăn. Sâu vào trong bờ biển thêm chút nữa là một đồng cỏ thơm xanh biếc, mấy bước lại xen lẫn vài khóm hoa không tên, nhìn qua rất nên thơ.

Đám [Dã Cẩu] (chó hoang, tên quái nên để Hán Việt) ngàn vạn con chính ở sinh ra trên đồng cỏ này, có trắng có xám có vàng, muôn hình muôn vẻ, riêng chỉ ít thấy màu đen. Chúng nó ở nơi này chủ yếu dựa vào việc chạy ra bãi biển vồ lấy một loại quái ngư lớn bằng lòng bàn tay làm thức ăn, nhưng hiện tại chúng nó đã từ kẻ đi săn trở thành con mồi, bởi vì người chơi tới nơi này luyện cấp thật sự nhiều lắm.

Trò chơi thiết định người chơi cần lên tới cấp 50 mới có thể rời khỏi Tân Thủ Thôn, đi tham gia nhiệm vụ thỉnh kinh. Mà trước đây, cấp 1 đến cấp 10 có thể ở quanh thôn giết quái, cấp 10 đến 30 đến Tê Ngư Trại (trại

tê giác), Hắc Phong Sơn, bãi biển Đầu Chó, Dã Trư Lâm (rừng lợn hoang) luyện cấp, còn cấp 30 tới 50 thì đi Kiếm Các Thục Đạo giết hổ báo, hoặc lên Tiểu Hoa Quả Sơn giết khí v.v...

Hiện tại trò chơi đang trong giai đoạn đầu, hầu hết người trên đều khoảng trên dưới cấp 10, bởi vậy bãi biển Đầu Chó chật kín, so với mùa du lịch đỉnh điểm ở Hawaii còn náo nhiệt hơn nhiều.

Dã Cầu thuộc Thú tộc, giá trị exp là 1000 điểm, lực công kích tuy rằng không cao nhưng chúng luôn đi thành đàn hơn 10 con, người chơi đơn thương độc mã rất dễ bị vây công. Có điều ưu thế số lượng mà loại quái này luôn lấy làm tự hào giờ đã sớm hóa thành hư ảo. Tương phản hoàn toàn, hiện tại đều là mấy người chơi vây đánh một con Dã Cầu, một khi có con ngã xuống lập tức bị lột da lóc thịt, cặn bã cũng không còn.

Người chơi luyện cấp tại nơi này đều tổ chức thành từng đội, mỗi đội theo thứ tự đến trước sau sẽ phân ra các bãi riêng, rất có trật tự, phân tán khắp cánh đồng.

Đại Nhiệt không cần lo lắng tìm không thấy đội ngũ, bởi vì với ưu thế tăng lên may mắn, bất kể ở đâu class Trư Bát Giới cũng đều là nhân vật được hoan nghênh. Quả nhiên, hắn vừa đến đã được mời vào một tiểu đội có mười hai người. Trong đội ngũ còn có người quen, là Sa Tăng tên "Sa Trung Hành" bị chuột tinh vây trên cây lúc trước, hiện cũng đã cấp 16, xem ra chơi thâm đêm.

Sa Trung Hành khắc sâu ấn tượng với kẻ làm thịt gọn ghẽ số tiền xương máu của mình, lập tức hỏi:

- Đại Nhiệt, là ông sao! Đã lâu không gặp, hôm qua bị chuột tinh đuổi không sao chứ?

Đại Nhiệt cũng nhận ra hắn, trả lời qua loa:

- Ha ha, hữu kinh vô hiểm, thuận lợi chạy được về thôn.

Mở miệng ba phần giả, chính là đạo lý giang hồ.

Nghe được hẳn không chết, Sa Trung Hành cực kỳ thất vọng, lại đau lòng nhớ đến 10 đồng kia, sắc mặt liền lạnh lên. Đại Nhiệt đương nhiên biết chút tâm tư này của đối phương, không khỏi hơi hơi cười lạnh, cũng không nhiều lời, chuyên tâm đi tìm Dã Cầu màu đen.

Ai ngờ chó đen ở bãi này thật sự hiếm lạ, Đại Nhiệt nhìn xung quanh nửa ngày cũng không thấy một con, trong lòng bắt đầu buồn bực, không lòng dạ nào giết quái, rời khỏi địa bàn của đội mà sang nơi khác, hy vọng may mắn đụng trúng một con.

Đại Nhiệt nhìn xung quanh một vòng, chợt thấy có một người chơi nữ đang đứng trước biển, hết sức chăm chú thưởng thức phong cảnh, một mình một bóng, gió thổi tà áo tung bay, tạo một cảm giác siêu phàm thoát tục. Đại Nhiệt nổi sắc tâm, định chạy lại bàn chút chuyện nhân sinh thì...

Cô gái kia bỗng quay đầu lại, hậu thiên tiền quý, mặt rỗ chẳng chịt, nhất thời dọa Đại Nhiệt nổi một thân da gà.

- Sau lưng nhìn muốn phạm tội, trước mặt lại muốn tự vệ! Hố to rồi!

Đại Nhiệt nhanh chóng dừng tâm tư, tiếp tục thăm dò, hẳn tinh mắt phát hiện phía trước năm bước chợt sinh mới một Dã Cầu màu đen, một thân lông đen mượt bóng loáng.

- Thủ hạ lưu...

Chữ 'tình' còn chưa kịp ra, con chó kia đã bị miêu sát, sau đó mấy người cùng xuất Đồ Tế Thuật đi lên, cuối cùng chỉ để lại một bộ xương trắng hếu.

Mấy người chơi thấy Đại Nhiệt chạy vội mà đến, lập tức rút binh khí quay sang, quát:

- Muốn làm gì? Định cướp quái hả?

Xem bộ dáng, chỉ cần một lời không hợp, liền lập tức máu tươi phun năm bước.

Đại Nhiệt nuốt nuốt nước miếng, vội vàng xoa tay cười nói:

- Qua đường mua xì dầu, qua đường mua xì dầu... (1)

Sau đó hần nhanh chóng chạy về bãi của đội mình. Đáng hận, máu chó đen là vật phẩm nhiệm vụ, người chơi không nhận được nhiệm vụ tương tự căn bản sẽ không thể đánh ra, cũng tức là hần chỉ có thể tự mình chậm rãi săn giết, thuận tiện rèn luyện Đồ Tế Thuật.

"Bạn nhận được 30 miếng thịt chó!"

"Bạn nhận được 5 miếng da chó!"

"Bạn nhận được 8 cái cầu tiên ('hàng' của chó đực)!"

Gì cơ? Đại Nhiệt tò mò mở ra hành trang, thấy 8 vật hình thể dài nhỏ bên trong, bội phục sát đất, thở dài:

- Hóa ra cái gì cũng không bỏ sót thật.

Chỉ không biết vật này tác dụng gì, lẽ nào có thể chế tạo xuân dược?

Giết tới 6 tiếng (giữa chừng có log out một lần giải quyết vấn đề sinh lý), Đại Nhiệt đã lên tới cấp 19, thu thập đầy một hành trang tài liệu chó hoang, nhưng trang bị lại cả một kiện bỏ đi cũng không có. Mà chó đen cũng cố tình không xuất hiện, thế nhưng ở bãi của đội khác lục tục có đến mấy con. Đại Nhiệt trông mà đỏ mắt, thật muốn chạy sang cướp một con.

Nhưng hắn còn chưa động bước, bên cạnh đã có hai đội ngũ vì vượt ranh giới giết quái mà xuất thủ, đao quang kiếm ảnh một lúc đã chết mấy người.

Về nguyên do? Chẳng qua là đoạt một con Dã Cầu, khiến chiến tranh bùng lên, máu chảy thành sông. Có điều trong trò chơi chính là như vậy, người tranh nhau khẩu khí, Phật tranh nhau nén hương, rất khó dùng quy tắc hiện thực mà xét.

Thôi đành chờ thêm một chút, đừng vì một con chó mà giao ra tính mạng.

Lên tới cấp 20, bãi của đội Đại Nhiệt rốt cục xuất hiện một con chó đen.

Mặt trời của ta! Ông cuối cùng cũng mọc lên từ đằng Đông.

Đại Nhiệt lập tức như lang như hổ nhào lên, lúc trước hắn đã cùng đồng đội bắt chuyện qua, bởi vậy không ai cùng hắn cướp. Nhưng Đại Nhiệt vẫn sợ đêm dài lắm mộng, một bên giết, một bên khẩn trương nhìn xung quanh, thẳng đến lúc con quái ngã xuống, hắn mới thở phào rồi lập tức phát động Đồ Tế Thuật.

"Bạn nhận được 9 miếng da chó!"

"Bạn nhận được một phần [Hắc Cầu Huyết]!"

[Hắc Cầu Huyết], vật phẩm nhiệm vụ đặc thù, màu đen, có công hiệu trừ tà, không thể giao dịch, không thể rơi xuống.

Ha ha! Đắc thủ, Đại Nhiệt nhin không được cười ha hả. Các đồng đội kỳ quái nhìn hắn, Sa Trung Hành hỏi:

- Ông không sao đấy chứ!

- Dĩ nhiên là có sao! Có đại hỷ sự! Ồi...!

Hắn đắc ý vừa dứt lời, việc vui liền biến thành tai hoạ, tai hoạ bất ngờ, một khối thân thể Trư Bát Giới nặng chừng ba trăm cân quỹ dị bay tới, giống như Thái Sơn áp đỉnh đè bẹp Đại Nhiệt trên mặt đất.

Sự phát đột nhiên, người chung quanh đều thất kinh.

Đại Nhiệt cảm giác xương trên người mình đều muốn gãy ra, đang định ra tay đẩy con heo chết tiệt nọ đi xuống thì trên người chột nhẹ, Trư Bát Giới bay tới như ngọn núi kia đã hóa thành một luồng sáng trắng, quay về điểm hồi sinh.

- Còn một kẻ nữa, gọi là Sa Trung Hành, mau ra đây nhận lấy cái chết!

Giọng của Long Quyển Phong vẫn lạnh như vậy, ngọt như vậy!

Đại Nhiệt đứng lên, nghĩ thầm:

- Lẽ nào lại có người trêu chọc đến lão bà của hănh sao? Ô! Sa Trung Hành cũng có phần?

Hănh đang cảm thấy kỳ quái thì Sa Trung Hành kia đã trốn tới sau lưng hănh.

Đại Nhiệt cười hắc hắc, thấp giọng nói:

- Tiểu Sa à, trốn cái gì, đi lên liều mạng với người ta đi, tôi ở phía sau yểm hộ cho.

Sa Trung Hành còn không rõ chuyện gì xảy ra, chỉ nhìn thấy Long Quyển Phong không nói một lời vọt tới, một chiêu đập bay Trư Bát Giới kia, tiếp đó lại hô to nói muốn giết mình. Phản ứng đầu tiên của hănh chính là trốn, vọt la lên:

- Đừng nhúc nhích! Thân thể của ông to béo, để cho tôi trốn một hồi đi.

Đại Nhiệt tiếp tục khiêu khích:

- Tiểu Sa, nếu ông đã dám cho hãn đội nón xanh (2) thì sợ gì không đánh với hãn? Ngoan, là nam tử hán thì đứng ra đi, đừng thẹn thùng!

Sa Trung Hành buồn bực nói:

- Ai khiến hãn mang nón xanh, tôi còn là xử nam đấy!

- O, lẽ nào ông không vô lễ với lão bà của hãn? Vậy hãn vì cái gì la hét muốn giết ông?

Sa Trung Hành gấp đến độ muốn khóc lên:

- Ai vô lễ lão bà hãn chứ, tôi cả ngày đều ở đây giết quái!

Đại Nhiệt buồn bực nói:

- Lẽ nào Long Quyển Phong kia thích trúng một con cầu cái rồi bị ông giết mất?

Sa Trung Hành dờ khóc dờ cười, bỗng nhiên giống như ra cái gì đó, lầm bầm:

- Chẳng lẽ là tối hôm qua gây ra họa?

- Tối hôm qua? Tối hôm qua chú làm cái gì sao? Nhìn lên con gái nhà người ta tắm rửa?

Đại Nhiệt rớt cục nghe mùi một vụ bê bối tình dục, hưng phấn đến hai mắt sáng lên.

Sa Trung Hành tức giận nói:

- Ông nghĩ cái gì thế. Tối qua tôi chạy về thôn mua thuốc, ở cửa thôn đụng phải một mỹ nữ tựa như thiên tiên, nhịn không được lên tiếng chào,

cô ta lại không thèm để ý nên tôi đi luôn.

Đại Nhiệt mở to hai mắt, hỏi:

- Chỉ vậy thôi? Ông xác định không nói câu nào đòi trụ? Hoặc là tay chân táy máy rồi chạy hả?

Sa Trung Hành trợn mắt, tại sao việc đứng đắn tới miệng gã Trư Bát Giới liền thay đổi hoàn toàn? Hắn cười khổ nói:

- Tôi chỉ nói một câu 'xin chào', ông bảo đòi trụ chỗ nào?

Đại Nhiệt trầm mặc: nếu việc này là thật, như vậy giải thích duy nhất chỉ còn Long Quyển Phong này là một gã ghen đến bệnh hoạn! Tổ sư, lẽ nào lão bà của mi là tranh vàng tượng ngọc? Người khác nhìn một chút, chào một câu cũng không được?

- Sa Trung Hành, đừng tưởng rằng nhà người trốn ở chỗ này ta sẽ tìm không thấy, rác rưởi chính là rác rưởi, cũng chỉ biết giết chó!

Long Quyển Phong một bên lục soát trong đám người, một bên hét to khích tướng, mà một câu này lại vô hình đắc tội với toàn bộ người chơi đang có mặt ở bãi biển Đầu Chó, nhưng hắn một chút cũng không để ý, ngạo mạn mà hét lớn khắp bốn phương tám hướng.

Chợt nghe được một tiếng cười to phóng khoáng, một người lớn tiếng nói:

- Anh hùng xuất thân từ giết chó, tiểu nhân chỉ có đám khí hôi. Các hạ thật nhiều uy phóng, thực sự cho là chúng ta đi giết chó thì không có anh hùng sao!

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Qua đường mua xì dầu (quá lộ đả tương du): Ở Trung Quốc trước đây, khi muốn mua xì dầu người ta phải mang chai đến cửa tiệm để mua. Cụm từ này phát sinh trong một trường hợp như sau: Có một người MC thực hiện chương trình truyền hình trực tiếp, trong quá trình cần phỏng vấn 1 số người dân, khi MC đó gọi 1 người qua đường và phỏng vấn thì nhận đc câu trả lời là “Đả tương du” rồi người này liền đi mất, ý nói là người đó chỉ đi mua xì dầu mà thôi, ko quan tâm đến việc khác. Sau này từ này thường đc dùng trong các trường hợp có 1 người đi ngang qua nhưng ko để tâm đến những gì diễn ra bên cạnh.

- (2) Đội nón xanh: ý chỉ việc bị cảm sùng. Về nguồn gốc từ này có thì một thuyết như sau: Thời xưa, có một đôi vợ chồng nhà nọ. Người chồng là thương gia thường xuyên phải ra ngoài, còn người vợ thì ở nhà và cô ả có dung mạo xinh đẹp. Vì chồng thường xuyên không có bên cạnh nên cô ta cảm thấy rất cô đơn, rồi bỗng một ngày cô ta quen với một người bán vải trên phố. Thế là từ đó 2 người thường tình tự với nhau mỗi khi chồng cô ta đi vắng. Nhưng đến một lần, người chồng trở về nhà mà 3 tháng rồi vẫn chưa ra ngoài, khiến người bán vải trên phố rất là sốt ruột. Rồi đến một buổi sáng nọ, người chồng cưỡi ngựa ra ngoài thành săn bắt, đi ngang qua chỗ anh bán vải, anh bán vải mừng thầm, tưởng rằng người chồng ra ngoài làm ăn rồi. Thế là tối hôm đó không đợi được, anh ta lên vào nhà cô kia, vừa chuẩn bị hành sự thì người chồng về, cũng may anh chàng bán vải kịp núp xuống dưới giường. Sau sự việc đó, người vợ mới xin anh bán vải một ít vải màu xanh lá, làm một chiếc mũ cho chồng mình và còn hẹn với anh bán vải rằng: Khi nào nhìn thấy người chồng ra ngoài mà đội một chiếc mũ màu xanh lá thì tức là người chồng phải ra ngoài làm ăn buôn bán. Người vợ cầm chiếc mũ nói với người chồng rằng: “Bên ngoài gió bụi nhiều, chàng đội chiếc mũ này để khỏi làm bẩn tóc. Màu sắc này rất hợp với chàng, trông chàng càng anh tuấn hơn. Sau này mỗi lần ra ngoài, thiếp đều làm cho chàng một cái. Cứ coi như là thiếp luôn ở bên chàng, chàng không cần bận tâm cho thiếp”. Tưởng vợ thương mình, người chồng rất hăm hở đội chiếc mũ đó. Mỗi lần người chồng đội chiếc mũ màu xanh lá ra ngoài là

tối đó anh bán vải sẽ ngủ trên giường của anh ta. Thế là từ đó cụm từ “đội mũ xanh lá” hay “đội nón xanh” mang hàm nghĩa là bị cắm sừng.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 17: Anh hùng có bao nhiêu hùng?

oOo

Người nói là một Sa Tăng, thân cao thể tráng, còn hoành tráng hơn Long Quyển Phong kia một bậc, trang bị toàn thân đều ẩn đi, nhưng cây xẻng sắt* màu xanh trong tay hẳn đã tỏ rõ hẳn ít nhất đã đạt cấp 20.

Tên của hẳn cũng vang dội uy phong: Thiên Hạ Nhất Thủ!

Hắn vừa động, chung quanh lập tức có 18 thân ảnh to cao trật tự đứng đằng sau hẳn, giống như các vì sao vây quanh mặt trăng, vừa nhìn đã biết là 18 thị vệ trung thành.

Đám người chơi gần đó rồi rút lui ra sau tạo thành một con đường rộng rãi, hiển nhiên đối với nhân vật này vừa kính vừa sợ.

Thiên Hạ Nhất Thủ, một tay cân cả thiên hạ, duy chỉ có ta! Phần khí khái này há người bình thường có được?

Mắt Long Quyển Phong lóe ra kim quang, đã nhận ra thân phận của Thiên Hạ Nhất Thủ, trong lòng cả kinh: tại sao hẳn lại ở chỗ này luyện cấp? Sớm nghe nói người này trời sinh khí phách, không câu nệ tiểu tiết, quả nhiên có chút môn đạo. Long Quyển Phong lập tức nhướng mày, lạnh lùng nói:

- Thì ra là lão đại của Thiên Hạ Hội! Long thị gia tộc chúng tôi và Thiên Hạ Hội vẫn luôn nước giếng không xâm phạm nước sông, anh hiện cần gì phải dính vào vũng nước đục này?

Thiên Hạ Nhất Thủ ngửa mặt lên trời cười to, giọng hào sảng nói:

- Long sinh cứu tử, tử tử bất phạm (Rồng sinh chín con, con nào cũng không hề tầm thường). Nếu như không lầm, các hạ chính là Long lão tứ? Đại danh鼎鼎 như sấm bên tai, nay gặp được quả thực danh bất hư truyền. Có câu hẹn trước không bằng gặp bất ngờ, ít nhất cũng phải cùng cậu chiến ba trăm hiệp mới thỏa lòng ngưỡng mộ.

Câu sau cùng vừa dứt, hắc đã sôi sục chiến ý.

Sắc mặt Long Quyển Phong khẽ biến, thân là nhân vật số 4 trong Long thị gia tộc, hắc nổi danh bởi tính hi nộ vô thường, làm việc không hề cố kỵ. Thế nhưng hiện tại đối mặt với khiêu chiến của Thiên Hạ Nhất Thủ hắc lại có chút do dự —— hắc cũng không sợ bại, càng không sợ chết, có điều đại ca của hắc là Long Tiên Hương mới cách đây không lâu vừa cùng Thiên Hạ Nhất Thủ ký một bản hợp tác, hai bên xuất hết tinh anh tạo thành một đại đội ngũ chuẩn bị làm một chuyện lớn. Nếu hiện tại cùng đối phương trở mặt, chỉ sợ hợp tác song phương cũng tiêu tán. Vì thúc đẩy lần hợp tác này, đại ca đã trả rất nhiều công sức, Long Quyển Phong không muốn bởi vì chính mình nhất thời nổi hứng mà phá hủy hết thủy.

Nhớ tới đại ca, trong đầu Long Quyển Phong dần hiện ra một gương mặt góc cạnh kiên nghị.

Lúc này, những người chơi khác cũng không có tâm tư đi giết chó, háo hức đứng tùm tùm tạo thành một vòng tròn vây Long Quyển Phong cùng Thiên Hạ Nhất Thủ vào giữa, chờ mong hai cao thủ tiến hành một trận kịch đấu.

Đại Nhiệt không phải người thích xem náo nhiệt, hẳn luôn luôn cho rằng "quần chúng" là một thân phận đáng xấu hổ, nếu việc không liên quan đến mình thì cứ té cho xa. Máu chó đen tới tay, hẳn bắt đầu tốn tâm tư suy nghĩ như thế nào có được Đào Phù.

Sa Trung Hành lại rất kích động, tóm lấy cánh tay Đại Nhiệt, giọng run run:

- Đại Nhiệt huynh, mau xem kìa! Lão đại Thiên Hạ Hội đấy! Đại nhân vật như thế sao lại nương thân chốn này luyện cấp nhĩ? Nếu là tôi sớm đã mang mấy trăm tiểu đệ lao lên Kiếm Các Thục Đạo rồi!

Đại Nhiệt nướng mày, lười biếng nói:

- Thấy rồi, chẳng qua là lão đại Thiên Hạ Hội chứ có phải lão đại của thiên hạ tất cả mọi người đâu, ông làm gì mà như phát bệnh thế, đóng vai phụ quần chúng kích thích lắm sao!

Sa Trung Hành phản bác nói:

- Ông không hiểu! Ông có biết Thiên Hạ Hội là gì không? Đó chính là tập đoàn chuyên về game lớn nhất trong nước hiện tại! Nghe rõ chưa, là tập đoàn, không phải công ty!

Đại Nhiệt bĩu môi, không cho là đúng:

- Tôi lại sợ quá! Còn tưởng ông định nói Thiên Hạ Hội là hắc bang lớn nhất nước chứ!

Sa Trung Hành lớn tiếng nói:

- Trong game thì xã hội đen cũng kém Thiên Hạ Hội, chỉ cần là game bọn họ chọn tiến vào, vậy đại biểu cho vương giả, đại biểu cho bá chủ, vừa xuất hiện đã trên vạn người, trang bị tốt nhất, cấp bậc cao nhất, bang hội

cường đại nhất, như vậy thế đủ sức để lật tay gọi mây, phất tay làm mưa, ông dám nói không lợi hại sao?

- Lợi hại! Lợi hại! Có điều liên quan gì đến chuyện của tôi? Hẳn gọi mây của hẳn, làm mưa của hẳn, tôi xem mặt trời của tôi! Hẳn quản được sao?

Sa Trung Hành quả thực muốn điên:

- Tục ngữ nói tổ chim bị phá sao có trứng lành! Người ta là vương giả trong trò chơi, ông chơi trong đó còn cho rằng đang trong nhà mình, muốn đi tiểu thì đi tiểu, muốn xem JAV thì xem JAV sao? Người ta nhìn ông không vừa mắt, nhắc tay một cái là ông bị diệt rồi.

Đó là một vấn đề rất thực tế, Đại Nhiệt bắt đầu tự hỏi.

Sa Trung Hành cho là mình rất cục điểm hóa được cái đầu đá này, nhưng chỉ vài giây sau đã lại nghe Đại Nhiệt nói:

- Tôi phơi nắng trong vùng an toàn (1), bọn hẳn làm quái gì được?

Sa Trung Hành phun ra một ngụm máu tươi:

- Ông! Ông... ¥#... %... —##¥!!"

Đại Nhiệt chớp chớp con mắt, quan tâm hỏi:

- Tiểu Sa! Sa huynh đệ, có sao không? Lần sau nói chậm thôi, cắn lưỡi phọt cả máu rồi này...

Vừa dứt lời, Sa Trung Hành đã hóa thành một luồng sáng trắng bay trở về địa điểm hồi sinh.

Đại Nhiệt nhìn thấy mà kinh ngạc, con mắt trừng lớn muốn lọt cả ra ngoài: lẽ nào ca đã luyện thành tuyệt kỹ "Phật tại miệng" trong truyền

thuyết, một câu nói phán quyết sống chết của một người?

Có điều lần này hẳn chỉ kịp tự sướng trong vài giây, bởi vì hẳn nhìn thấy Long Quyển Phong!

Long Quyển Phong đang đứng ở đằng trước, cây gậy gỗ to tướng chỉ thẳng vào mặt hẳn.

Thảm rồi, nhất định là vừa rồi hai người nói chuyện quá to, tranh luận đến hăng say, khiến Sa Trung Hành ngay cả đại địch đi sát trước mặt cũng không biết. Mà Long Quyển Phong cũng là biến thái, hoàn toàn không để ý Thiên Hạ Nhất Thủ đã ra mặt, đáp trả bằng một gậy đưa Sa Trung Hành đuổi trở về trong bụng mẹ.

Gậy sát trước đầu, Đại Nhiệt cũng không sợ, hẳn chưa từng gặp qua lão bà của Long Quyển Phong, Long Quyển Phong dù không nói lý lẽ hơn cũng không thể đem hẳn giết đi.

Mục PK trong Tây Du Nhất Mộng thiết trí thế này: chủ động giết người tính là phạm tội, sau khi giết người sẽ bị giảm điểm công đức (các hình thức sơn trại chiến hoặc giáo phái chiến hoặc quốc chiến thì PK đều là hợp pháp) (2). Điểm công đức là một thuộc tính khá quan trọng trong trò chơi, chiếm núi xưng vương, mở giáo lập phái, hoặc ở trong giáo phái đảm đương chức vị quan trọng đều cần đến nó, cho dù bạn lập chí làm hiệp khách độc hành thì cũng cần tìm một cái động phủ làm chốn an thân đi, mà cái này đồng dạng cần có đủ điểm công đức mới thu được. Cho nên dưới tình huống bình thường, mọi người cũng không nguyện ý lạm sát kẻ vô tội.

Long Quyển Phong quả nhiên không có động thủ, sải bước trở lại giữa sân.

Nhìn bóng lưng Long Quyển Phong, Đại Nhiệt đột nhiên cảm giác được gã này thực đáng thương, một thằng đàn ông mà cả ngày cứ phải đi canh chừng lão bà chẳng lẽ không đáng thương sao? Đổi lại góc độ, kỳ thật

người phụ nữ của hắn càng đáng thương, cả ngày bị canh giữ, quyền lợi gặp mặt nói chuyện cùng nam nhân khác cũng không có, chẳng phải là càng đáng thương?

- Nếu có cơ hội, lão Trư ta phải cùng em gái kia hảo hảo mà thảo luận vấn đề tâm lý của đàn ông, ha ha, nếu có thể cùng nhau đưa vấn đề sinh lý giải quyết nốt thì không còn gì tốt hơn.

Hắn bỗng nhiên rất muốn gặp cô gái này, tại sao lại có ý như vậy nhỉ? Thì giống như một thiếu niên khi xem một bộ phim 18+ trên máy, nhìn thấy mỹ nữ trong đó đều ảo tưởng chính mình thân trần cùng nàng ‘đại chiến’ vậy.

Loại ý nghĩ này có chút u tối, nhưng nếu chỉ là một loại ảo tưởng, Đại Nhiệt cũng không ngại ảo tưởng hạ lưu một chút.

Long Quyển Phong đứng trước mặt Thiên Hạ Nhất Thủ, lạnh lùng nói:

- Chuyện của tôi đã xong rồi.

Thiên Hạ Nhất Thủ tiêu sái cười, cũng không hề bất bình vì hành vi tưởng chừng như coi thường mình vừa rồi của Long Quyển Phong:

- Kế tiếp nên tới chúng ta.

Long Quyển Phong do dự một hồi, lắc đầu, từ từ nói:

- Tôi không muốn đánh với anh!

Thiên Hạ Nhất Thủ giống như nhìn thấu tâm lý của hắn, cười nói:

- Chúng ta lần này đánh, bất kể thắng bại ra sao cũng không để lại oán thù, càng không liên quan người khác, chỉ đơn thuần là chiến một trận thôi, cậu có thể hoàn toàn yên tâm.

Long Quyển Phong nắm tay thật chặt như muốn bóp gãy cây gậy đang cầm. Kỳ thật hẳn luôn không phục Thiên Hạ Hội, sớm đã muốn cùng Thiên Hạ Nhất Thủ giao đấu một phen. Hẳn xuất thân từ gia tộc họ Long, một tập đoàn tài chính nổi danh trong nước, tiền nhiều thế lớn; cái gọi là Long thị cửu tử, chính là chín thanh niên yêu thích chơi game online trong gia tộc, bọn hắn đương nhiên là tụ tập lại một chỗ với nhau, cũng tự phát thành lập một nơi gọi là câu lạc bộ game Long thị, dưới tay nhân tài đông đảo, trong giới game online cũng coi như bá chủ một phương.

Giờ phút này đã không còn băn khoăn, Long Quyển Phong lập tức buông lỏng ý chí, kiêu ngạo nói:

- Tốt lắm, để cho tôi xem anh hùng như anh tới cùng có bao nhiêu hùng!

-----oo0oo-----

Chú thích:

*Vũ khí của Sa Tăng là quyền trượng, nhưng ở cấp thấp chưa có được, nên vũ khí sẽ chỉ ở dạng tương tự như nguyên bản, ví dụ Tôn Ngộ Không là gậy gỗ, Sa Tăng là xéng...

- (1) Vùng an toàn: nơi quái không thể tấn công người chơi, và người chơi không thể công kích lẫn nhau. Thường là bên trong thôn, thành, trấn.

- (2) “Sơn trại chiến”: các người chơi có thể chiếm núi xưng vương, sau đó phải bảo vệ sơn trại của mình trước người chơi khác. “Giáo phái chiến” tương tự “bang hội chiến”: các giáo phái tranh giành địa bàn với nhau, hay còn gọi là Công thành chiến. Còn “quốc chiến” là giữa các nước hay các Server riêng, còn gọi là “liên Server chiến”.

- Long thị gia tộc, Long thị: gia tộc những người họ Long.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sấu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 18: Cao thủ cao bao nhiêu

oOo

Hai người đối mắt, cách nhau chưa tới 1 mét.

Bốn phía mấy trăm người chơi làm thành một vòng tròn lớn đường kính chừng 50 mét, tất cả nín thở yên lặng dõi theo, cả bãi biển to như vậy cũng chỉ còn lại một loại âm thanh — tiếng kêu của chó hoang.

Vô số Dã Cầu sinh mới nhưng không ai đi giết, chúng nó càng được thể mà không chút khách khí giương nanh múa vuốt hướng người chơi đứng gần đánh tới.

- Oái! Chân của tao, con chó chết tiệt này, dám cắn lão tử!

- Cẩn thận, sao tự dưng nhiều chó thế này!

Ở vòng ngoài, vô số người chơi gặp công kích, luống cuống một trận rồi vội vàng vung binh khí đánh trả.

Thực khéo, một con chó đen lớn đột nhiên sinh mới ngay giữa Long Quyển Phong cùng Thiên Hạ Nhất Thủ, nó do dự nhìn trái nhìn phải, đang chuẩn bị chọn người mà hạ miệng.

Chớp đen lóe lên, cây xẻng sắt trong tay Thiên Hạ Nhất Thủ vung ra, chính là skill chiến đấu [Phương Tiện Sạn Pháp], máu tươi bắn ra, con chó

tức thì bị miêu sát.

Người vừa ra tay đã biết thực lực ra sao, một xéng này phối hợp tốc độ và góc độ gần như không chê vào đâu được, đạt tới hiệu quả sát thương lớn nhất.

- Hay lắm!

- Tiếp tục đêêêêêêêê!

Mọi người ủng hộ.

Đại Nhiệt đang ở vị trí quan sát tiện nhất bị tiếng thét của đám người làm choáng váng đầu, cái tai to lập tức sụp xuống:

- Mịa cái lũ cuồng này, hét như khi đực vào mùa thế nhỉ!

Long Quyển Phong không nhúc nhích, gậy gỗ dựng thẳng, lộ rõ phong phạm cao thủ.

Bọn hăn một là Sa Tăng, một là Tôn Ngộ Không, không tồn tại nhân tố ngũ hành tương khắc (1), cấp bậc ngang nhau, trang bị cũng không sai biệt lắm, như vậy quyết đấu ai thắng ai bại liền xem người nào kinh nghiệm chiến đấu phong phú hơn, năng lực nắm thời cơ tốt hơn.

Lúc này, lại có một con chó trắng sinh mới ngay dưới chân Thiên Hạ Nhất Thủ. Theo bản năng, nó lập tức há mồm cắn bộ bị yếu hại dưới đũng quần của hăn.

Thiên Hạ Nhất Thủ cười khẽ, một cước đá bay chó trắng ra ngoài.

Cùng lúc đó, Long Quyển Phong rút cục ra tay. Vừa rồi hăn không nhân cơ hội kia ra tay là một loại tôn trọng với đối thủ, nhưng lần này thì không khách khí nữa. Thiên thời địa lợi nhân hòa, hăn chẳng qua chiếm một chút tiện nghi khách quan mà thôi, không có gì đáng trách.

Thiên Hạ Nhất Thủ sớm dự liệu đối thủ sẽ lên, quát:

- Tới tốt lắm!

Sau đó hấn lùi về sau nửa bước, xẻng sắt quét ra. “Choeng”, xẻng cùng gậy va chạm làm tóe ra hoa lửa, hai người đều kêu lên một tiếng đau đớn, rút lui ba bước, trong lòng đều không khỏi cảm thán sức mạnh của đối phương.

Trong Tây Du Nhất Mộng thì sức mạnh thuộc về loại thuộc tính gân gà (2), dựa theo cơ năng thân thể trong hiện thực của người chơi mà tạo. Đại Nhiệt bởi vì hàng năm luyện Thái Cực Quyền, sức mạnh lại không ngờ đạt đến max, chỉ là việc này không có mấy tác dụng, bởi vì đến giai đoạn thỉnh kinh, các nhân vật mà người chơi chọn sẽ thoát thai hoá cốt cùng khai khiếu, ngày sau mặc kệ là tu tiên hay tu phật đều sẽ so đạo hạnh sâu cạn, pháp bảo mạnh yếu, và các thuộc tính sức mạnh nhanh nhẹn v.v... sẽ không còn mấy hiệu quả. Có điều ở thời kỳ tân thủ này, sức mạnh vẫn có chút tác dụng trong việc giết quái hoặc PK.

Long Quyển Phong xông lên, một chiêu [Thái Sơn Áp Đỉnh] hung hăng nện xuống.

Thiên Hạ Nhất Thủ thầm nhủ: không hổ cái tiếng kẻ điên, quả nhiên liều mạng đến tàn nhẫn!

Không dám khinh thị, Thiên Hạ Nhất Thủ vung xẻng chặn ngang, cùng hấn đối đầu.

Đại Nhiệt nhất thời không muốn ly khai, theo dõi thật kỹ cuộc chiến, rất nhanh liền suy nghĩ ra ảo diệu trong [Sát Uy Bổng] cùng [Phương Tiện Sạn Pháp]. [Sát Uy Bổng] ra rất mạnh, chiêu thức vô số, nặng công không nặng thủ, tấn công tạo thành bóng gậy trùng điệp, trong lúc rít gào còn chém ra từng luồng thanh quang nhàn nhạt, nghe nói [Sát Uy Bổng] cấp 3 còn chém

ra kim quang, uy lực hẳn là lớn nữa. [Phương Tiệp Sạn Pháp] lại đại khai đại hợp, tiến thoái chặt chẽ cẩn thận, ổn trọng mười phần.

Hai người này một công một thủ, tựa như cao thủ quyết đấu trong tiểu thuyết của Kim Dung, không đánh tới mặt trời lặn phía Tây, gà lên hết chuồng thì còn chưa phân ra cao thấp.

Đại Nhiệt gãi gãi cái cằm ngấn mỡ, nghĩ:

- Nghe nói skill chiến đấu của Trư Bát Giới gọi là [Hàm Trư Thủ] (tay heo sờ mó), nghe qua không phải thô bỉ bình thường đâu, còn không biết uy lực thế nào nhỉ?

Mọi người đang xem đến say sưa, bỗng nhiên đồng thời bị một âm thanh làm kinh động, đồng loạt quay đầu nhìn lại.

Đó là một tràng tiếng vó ngựa!

Ngựa trong Tây Du Nhất Mộng không thuộc về quái vật mà tính là vật dễ cưỡi. Nhân vật sau khi tới cấp 30 có thể tới NPC người bán ngựa trong thôn để mua một con ngựa bình thường làm vật cưỡi, sau khi cưỡi lên tốc độ di động gia tăng 30%, có thể cộng dồn với tốc độ vốn có của người chơi. Mặc dù không có công năng phụ trợ nào khác, nhưng tác dụng cũng cực kỳ rõ rệt, bởi trò chơi này không giống như trò chơi phương Tây có truyền tống trận hay quyền trục truyền tống gì gì đó, di chuyển hoàn toàn dựa vào chạy bộ hoặc vật cưỡi (3). Còn về thần thú có thể phi thiên độn địa, pháp thuật có thể cưỡi mây về gió, Cân Đầu Vân có thể dậm một cái đi xa cả vạn dặm v.v..., hay đấy, nhưng cứ chờ tiếp đi!

Có được vật dễ cưỡi, liền tỏ rõ người này đã đến cấp 30. Trò chơi mới mở được hơn 30 tiếng, biến thái này là làm thế nào luyện ra?

Cao thủ! Tuyệt đối là một cao thủ!

Tiếng vó ngựa lộc cộc, sau đó là một tiếng ngựa hí vang, cao thủ cuối cùng từ cuối con đường xuất hiện. Đám người chơi đang hóng nhất thời “ồ” lên một cái, tựa như chứng kiến một đại minh tinh cấp bậc Thiên hoàng.

Người tới là một Tôn Ngô Không, cưỡi một con ngựa có bộ lông màu xanh, mặc một thân giáp sắt cấp 30 bắt mắt, tuy rằng đội thêm chiếc mũ đồng nhỏ cắm hai chùm tua hồng* dựng cao quen thuộc có vẻ có chút buồn cười, nhưng ai cũng không dám lộ ra vẻ tươi cười.

Thiên Hạ Nhất Bôi! (Chén rượu đứng đầu thiên hạ)

Lại là một Boss của Thiên Hạ Hội.

Đại Nhiệt chớp chớp mắt, sắc mặt có chút chìm xuống —— hẳn rất cực cảm thấy khí thế hơn người của Thiên Hạ Hội kia.

Thiên Hạ Nhất Bôi thúc ngựa mà vào, Thiên Hạ Nhất Thủ cùng Long Quyển Phong cũng đã dừng trận đấu, đứng đối diện không nhúc nhích.

- Đại ca, làm sao vậy?

Thiên Hạ Nhất Bôi cảm giác không khí hiện trường có chút khẩn trương, tò mò hỏi.

Thiên Hạ Nhất Thủ ha ha cười, nói:

- Không có gì, trùng hợp gặp được Long lão tứ, cùng nhau luận bàn một chút thôi.

Thiên Hạ Nhất Bôi không phải người ngốc, tự nhiên hiểu được, nhưng hẳn cũng không hỏi nhiều, nói:

- Đến giờ rồi, chúng ta nên tới bến thuyền hội họp với mọi người thôi.

Thiên Hạ Nhất Thủ nhìn trời, quát:

- Các huynh đệ ở chỗ nào!

Một tiếng "có" đồng thanh vang như sấm, rầm rập hơn 40 người chạy đến, ai nấy đều dũng mãnh, cấp bậc tựa hồ cùng ở ngoài 20.

Lúc này Đại Nhiệt mới chính thức chấn động:

- Vãi chưởng! Thiên Hạ Hội này toàn là biến thái! Lại thêm vừa rồi lão đại bọn hắn một mình động thủ mà không hề có một ai sốt sắng bạo lộ nói rõ đội ngũ này còn thân kinh bách chiến kỹ luật nghiêm minh a.

Long Quyển Phong cũng thầm bội phục, Thiên Hạ Hội quả nhiên không giống bình thường, chẳng thể trách đại ca vẫn luôn tôn sùng.

- Đi!

Thiên Hạ Nhất Thủ ra lệnh một tiếng, vài chục người lập tức theo sau rời đi.

Đại Nhiệt khẽ động tâm, bước nhanh đuổi theo, vồ vồ một gã Trư Bát Giới có tên là Trư Môn Tửu Nhục Xú (nhà của heo chỉ toàn rượu hồng thịt ôi) cuối đội ngũ, tò mò hỏi:

- Đại ca, các anh đang đi đâu thế?

Trư Môn Tửu Nhục Xú thấy Đại Nhiệt cũng chơi class Trư Bát Giới, cảm giác thân thiết, cũng không giấu giếm, đặc ý nói:

- Anh sợ nói ra hù chết chú! Chúng ta đang muốn đi tấn công Tiểu Hoa Quả Sơn!

- Cái gì...! Không thể nào?

Đại Nhiệt vừa ngạc nhiên vừa vui mừng thốt.

Trư Môn Tử Nhục Xú rất hài lòng với phản ứng của Đại Nhiệt, càng thêm đặc ý, thối bay đến:

- Tiểu Hoa Quả Sơn có gì đặc biệt hơn người, Thiên Hạ Hội chúng ta chuyến này sẽ đi san bằng nó.

- Nhưng mà sao các đại ca lại có nhiều thẻ thông hành vậy?

- Việc này anh cũng không rõ lắm, nghe nói vị xếp thứ bảy trong hội chúng ta ngẫu nhiên nhặt được ở biển khơi, tổng cộng có hơn 100 chiếc.

Đại Nhiệt cơ hồ muốn một quyền đánh cái đầu heo trước mặt thành đầu voi, ở bờ biển nhặt thẻ thông hành, mi cho là nhặt vỏ sò chắc? Bất quá đối phương tại Thiên Hạ Hội chỉ là nhân vật cấp tiểu đệ, đương nhiên không có khả năng biết được bao nhiêu cơ mật. Đại Nhiệt lười hỏi nhiều, trong lòng sớm vui vẻ thoải mái:

- Trời cũng giúp ca! Có đội ngũ tinh nhuệ này lên Tiểu Hoa Quả Sơn, khả năng kiếm Đào Phù từ trên người Mã Hầu Kiện Tướng từ một phần ức đã tăng lên đến một phần mười vạn, phải nói là phi thường tiến bộ.

Đại Nhiệt lập tức chạy về thôn, đem toàn bộ tài liệu trên người đối thành tiền, mà cái 'câu tiên' kia đúng là đồ quý, lại có thể bán được 50 đồng. Hắn tiếp tục đem toàn bộ tiền mua thuốc loại trung cấp trở lên, một giây hồi 100 máu, sau đó phi nước đại đến bến thuyền.

- Trư ca ca, anh đang luyện cấp ở đâu vậy?

Là Thiên Tâm Ái, nàng mới online liền pm cho hắn.

-Ặc, cái này... Anh hiện đang bận, nói chuyện sau nhé.

Đại Nhiệt thực bất đắc dĩ mà tắt kênh chat đi. Mỹ nhân tuy rằng như ngọc, nhưng việc tối trọng yếu trước mắt là chuyên tâm kiếm được Đào

Phù, không quản được nhiều như vậy.

Cạnh bên tàu đang tụ tập ít nhất 200 người chơi cấp cao, nhưng lại chia làm hai bên, một bên là Thiên Hạ Nhất Thủ cùng Thiên Hạ Nhất Bôi dẫn đầu, bên kia lấy Long Quyển Phong làm thủ lĩnh.

- Á đù! Lẽ nào Long Quyển Phong không phục, tụ tập nhân mã tới đây đánh lén Thiên Hạ Hội sao? Nhưng mà nhìn bộ dáng lại không giống, an tĩnh như vậy, bình thản như vậy, một điểm sát khí cũng không có.

Đại Nhiệt cảm thấy buồn bực, luồn lách đứng vào đám người Thiên Hạ Hội, lại tìm được Trư Môn Tửu Nhục Xú kia, hỏi:

- Đại ca, các vị đang làm gì thế? Quyết chiến cùng Long thị gia tộc sao?

- Nói gì thế, lần này chúng ta cùng bọn họ liên thủ, cùng nhau tấn công Tiểu Hoa Quả Sơn.

Thì ra là thế, Đại Nhiệt mừng rỡ, tinh anh hai bên liên thủ sức mạnh sẽ càng lớn, xác suất mình thu được Đào Phù từ một phần mười vạn lại tăng lên một phần vạn, quả nhiên trời không tuyệt đường người a.

- Vậy tại sao còn không lên thuyền? Tranh thủ thời gian đi chứ, trời sắp tối rồi.

Trư Môn Tửu Nhục Xú quét mắt nhìn hẩn một cái, miễn cưỡng nói:

- Không vội, chúng ta còn phải đợi một người.

- Chờ người? Ai vậy? Là cao thủ sao?

- Nói nhảm, đương nhiên là cao thủ rồi.

Nghe nói lại có cao thủ gia nhập, con mắt Đại Nhiệt sáng lên, thực chờ mong hỏi:

- Cao bao nhiêu?

Trư Môn Tử Nhục Xú khụ một tiếng, ngẩng đầu nhìn hướng thôn trang mặc cho thân thể cao chưa tới 1 mét 6 nhiều nhất chỉ có thể thấy được cái mông của gã Sa Tăng to xác đứng trước, trầm giọng nghiêm túc nói:

- Chắc phải cao bằng Yao Ming (4) ấy!

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Sa Tăng thuộc hệ Thổ, Tôn Ngộ Không hệ Kim, không liên quan ngũ hành. Xem lại ở chap 5.

- (2) Gân gà: dùng để ám chỉ những thứ bỏ đi thì tiếc mà để lại không có nhiều tác dụng.

- (3) Game phương Tây thường có skill mở ra cửa truyền tống, đi lại tự do giữa các địa điểm. Còn game này hoặc game Tàu nói chung thường chỉ có thể truyền tống qua NPC hoặc địa điểm đặc thù, còn Thổ Địa Phù chỉ có thể từ bên ngoài về các thôn thành cố định, chứ không từ địa điểm này sang địa điểm kia theo ý riêng được.

- (4) Yao Ming: cầu thủ bóng rổ của Trung Quốc đang chơi tại NBA, cao tới 2 mét 29. Ý ở đây là cố tình hiểu từ "cao" trong "cao thủ" sang "cao to, cao lớn".

- * Tạo hình chung của nhân vật Tôn Ngộ Không: <http://bit.ly/1LJIhIk>

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 19: Sắc lang có bao nhiêu sắc

oOo

Mười phút trôi qua, cao thủ chưa tới. Một giờ qua đi, cao thủ vẫn như trên.

Trong đám Thiên Hạ Hội đã có người không kiên nhẫn, nhỏ giọng bàn tán. Thiên Hạ Nhất Thủ nghe thấy, quay đầu nhìn lướt qua, tiếng xì xào lập tức im bặt.

Long Quyên Phong cũng nhận ra phía đối phương bất mãn, vội ôm quyền, lớn tiếng nói:

- Nhất Thủ huynh, đại ca cùng nhị ca của tôi đã đi tìm cô ấy, chắc chắn sẽ mau chóng tới đây thôi.

Té ra cao thủ kia thuộc Long thị gia tộc, chẳng trách bên Long thị không ai chỉ trích!

Thiên Hạ Nhất Thủ cười nói:

- Đợi một chút cũng không sao!

Kỳ thật sốt ruột nhất chính là Đại Nhiệt. Hắn mang trọng trách sinh tử trong người, nhưng hắn chỉ là người ngoài, có sốt ruột nữa cũng không thể biểu hiện ra. Đại Nhiệt dứt khoát đặt móng ngồi phệt lên mặt đất, mắt đảo

quanh nhìn mông đám người chơi nữ đứng trước, nước miếng chảy ào ào, mùi phần đủ cả mùi là một sắc lang.

Có câu ‘nhàn cư vi bất thiện’, hẩn nhìn đến say mê, rồi không hiểu lá gan từ đâu mọc thêm ra mà động thủ, “bếp” một cái võ lên quả mông căng đét của vị nữ Đường Tăng đứng trước. Đường Tăng kia lập tức quay đầu lại, trợn mắt nhìn:

- Làm cái gì thế hả?

Đại Nhiệt nghiêm trang nói:

- Vừa có con muỗi đậu lên chỗ đó, tôi giúp cô đập.

Đường Tăng kia đại khái là cũng dạng ‘não bạch kim’, bán tín bán nghi, hung hăng trừng mắt nhìn hẩn vài lần nhưng cũng không có nổi bão.

Cái này cũng được? Trư Môn Tửu Nhục Xú đứng bên cạnh bội phục giọng ngón tay cái về phía Đại Nhiệt!

Đại Nhiệt đắc ý nhỏ giọng nói:

- Đại ca à, học tập đi, quân tử động khẩu không động thủ, sắc lang động thủ không động khẩu, chỉ nhìn không thôi thì được tích sự gì? Nhìn thấy là phải sờ, sờ xong chùi mép được, đấy mới gọi là sắc lang!

Trư Môn Tửu Nhục Xú như bưng tỉnh, lập tức phấn đấu quên mình xông lên trước, bóp lấy bộ ngực của Đường Tăng kia, reo lên:

- Uầy có con nhện to thế!

Đại Nhiệt hoảng sợ, đúng là người tài còn có kẻ tài hơn, sắc càng thêm sắc, xem cái mặt dâm đăng của vị huynh đệ kia, thêm tay chân múa may liên tục, lại còn phun kèm một câu kiểu ‘tình cờ thấy chuyện bất bình chẳng tha’, quả thực rành rành chính là một gã đại sắc lang!

Bốp!

Lần này lại không có quả ngon để ăn, Đường Tăng vung tay tặng cho Trư Môn Tửu Nhục Xú một quyền, thậm chí đây còn là mở PK, lập tức đập của hắn hơn 100 máu:

- Trên mặt người cũng có con ruồi kia!

Trư Môn Tửu Nhục Xú vội nhảy ra xa, cười làm lành nói:

- Đùa thôi, đùa thôi! Đừng đợi buồn quá nên đùa chút thôi mà!

Đường Tăng kia hừ một tiếng, không để ý tới hắn nữa.

Trư Môn Tửu Nhục Xú ngượng ngùng trở lại bên cạnh Đại Nhiệt, buồn bực nói:

- Chuyện tốt không có lần thứ hai!

Đại Nhiệt liếc mắg nhìn cười, tránh cho Trư Môn Tửu Nhục Xú thẹn quá hoá giận, không thềm cung cấp tình báo cho mình nữa, vì thế làm vẻ từng trải thờ dãi:

- Đại ca dù sao cũng vẫn là người trẻ tuổi, chỉ học được bên ngoài mà chẳng hiểu được bên trong, thất bại là phải rồi! May là cuối cùng còn có chút nhanh trí, cần học hỏi thêm, thực hành nhiều, thành tựu tương lai tuyệt tối sẽ không dưới em.

Trư Môn Tửu Nhục Xú nhăn mặt, lại càng bất mãn, nhỏ giọng oán giận nói:

- Tiên sư nó, cao thủ đầu rồi, không biết xem giờ là cái gì sao, để chúng ta lãng phí thời gian đứng không công chỗ này, một tiếng vừa rồi đủ cho ca lên cấp 21 rồi đấy.

Đại Nhiệt gãi gãi cằm, nói:

- Ai bảo người ta là cao thủ cao như Yao Ming chứ, đương nhiên là phải làm giá.

Trư Môn Tửu Nhục Xú buồn bực nói:

- Nghe nói này người đã cấp 35, thật không biết là cày thế nào được. Quái lạ, Long thị từ khi nào lại lòi ra một đại nhân vật như vậy chứ?

Cấp 35? Đại Nhiệt hoảng sợ, nói:

- Đại ca không đùa đấy chứ? Thăng cấp cũng có thể như ngồi máy bay thế sao?

- Thế mới nói chú chưa từng gặp qua cảnh đời, những nhân vật cấp lão đại sẽ tổ chức một đại đội do chính mình làm đội trưởng, giết quái 24/24, như thế đương nhiên tương đương ngồi máy bay phản lực, nhân vật số 2 của hội chúng ta chính là như thế lên cấp 30.

Hắn nói chính là Thiên Hạ Nhất Bôi.

Đại Nhiệt lè dài lưỡi, cả nửa ngày cũng chưa thu về. Tập đoàn chính là tập đoàn, nhân lực vật lực sung túc, nguyên lai cao thủ đều là như vậy luyện thành, nhất tướng công thành vạn cốt khô, bóc lột thủ hạ để kiếm exp. Bất quá phương pháp này cũng chỉ áp dụng được tại giai đoạn tân thủ, bởi vì sau khi thỉnh kinh thành công, tu vi cá nhân phải dựa vào ngộ tính cùng kỳ ngộ của bản thân. (1)

Trư Môn Tửu Nhục Xú tiếp tục bực tức:

- Nhưng nói gì thì nói, mới tí thời gian đã lên tới cấp 35 quả thật có chút biến thái, hắn là làm một ít nhiệm vụ lớn có phần thưởng phong phú. Xem ra vận khí của người này cũng sắp max rồi, có điều anh đã gặp cả bát tử

trong Long thị cứu tử rồi, cấp bậc đều chưa tới 35, chẳng lẽ cao thủ trong truyền thuyết là cô gái kia? Tiên sư nó, sao lại bị đàn bà cười lên đầu thế này?

Đại Nhiệt lười nghe hản lải nhải, tiếp tục ngắm ‘rừng’ mông trước mặt.

Tiếng vó ngựa vang, rốt cuộc đã tới!

Đoàn người hưng phấn mà nhìn lại.

Hai con ngựa màu xanh chở theo hai người chạy như bay mà đến, một là Tôn Ngô Không tên Long Tiên Hương, còn một là Trư Bát Giới tên Long Thành Tuế Nguyệt.

Xem ra Long thị gia tộc so với Thiên Hạ Hội còn mạnh hơn, lại hai cao thủ đã cười được ngựa, lúc này Đào Phù càng thêm có hi vọng rồi. Bất quá nhìn hai người này dáng người cũng không cao, không biết người nào mới là biến thái cấp 35 kia? Đợi lát nữa nhận rõ, nhất định phải đi lên hảo hảo chào hỏi một phen, để cảm tạ sự giúp đỡ của hản.

Đại Nhiệt nghĩ đến kích động, tùy thời chuẩn bị xông lên trước tặng hoa. (2)

Thế nhưng mặt Trư Môn Tửu Nhục Xú lại đầy thất vọng.

Long Tiên Hương đi vào trước đám người Thiên Hạ Hội, xuống ngựa liền ôm quyền, thực khách khí nói:

- Làm phiền Nhất Thủ huynh đợi lâu.

Nếu bạn cảm thấy cái tên Long Tiên Hương có chút nữ tính, bèn cho rằng người này là một gã éo lả, vậy bạn sai mười phần rồi. Làm lão đại Long thị gia tộc, Long Tiên Hương dĩ nhiên phải là cực phẩm trong nam

nhân, trí tuệ cùng khí phách không hề kém Thiên Hạ Nhất Thủ, tại giới game online cũng là một người thanh danh hiển hách.

Thiên Hạ Nhất Thủ cười nói:

- Không sao cả, lần này hợp tác chính là đại hành động, chờ chút cũng là đáng. Phải rồi, cô ấy đâu?

Nhắc tới “cô ấy”, sắc mặt Thiên Hạ Nhất Thủ trở nên vừa có chút căng thẳng vừa có chút lạ lạ. Mà bên cạnh hẳn Thiên Hạ Nhất Thủ lại càng duỗi thẳng cổ nhìn xung quanh, bộ dạng thực chờ mong.

Long Tiên Hương thở dài nói:

- Cô ấy? Ài, đáng tiếc là con bé nói nơi này đông người quá, nó không muốn tới.

Nghe vậy Thiên Hạ Nhất Thủ không khỏi có chút thất vọng.

Thiên Hạ Nhất Thủ nhíu nhíu mày nói:

- Quả thật đáng tiếc... Vậy ý của anh là muốn...

- Thiếu con bé, thực lực sẽ giảm trên diện rộng, trước mắt tuy rằng đội ngũ chúng ta có hơn hai trăm người cấp 20, nhưng cấp 30 lại ít ỏi không có mấy, tổng hợp thực lực vẫn còn chưa đủ. Tôi nghĩ không bằng mọi người bỏ thêm một buổi tối nữa đi luyện cấp, vào giờ này ngày mai chúng ta lên núi sau.

Thiên Hạ Nhất Thủ cười nói:

- Chính hợp ý tôi, lần này hệ thống không biết xảy ra tình huống gì, tuôn ra nhiều thẻ thông hành như vậy, căn cứ cái nhìn của tôi, không có khả năng sẽ có lần thứ hai, cho nên chúng ta phải thận trọng, nắm chắc cơ hội lần này.

- Tốt lắm, vậy giờ từ biệt, ngày mai tái kiến.

Hai người cáo biệt, ra lệnh, dẫn theo thủ hạ tản đi.

Đại Nhiệt còn tưởng rằng đội ngũ muốn bắt đầu lên núi, cao hứng nhảy dựng lên, xoa tay, chuẩn bị triển khai kế hoạch, thế nhưng lại thấy mọi người căn bản không có lên thuyền, mà là đường ai nấy đi, một hồi đã biến gần hết.

- Này, này...

Đại Nhiệt tròn tròn mắt, nhanh chóng đuổi theo Trư Môn Tửu Nhục Xú, hỏi:

- Đại ca, làm sao thế? Tại sao không lên núi?

Trư Môn Tửu Nhục Xú gãi gãi tai nói:

- Cao thủ chưa có tới, lão Đại của anh nói chưa nắm chắc, đợi mọi người tăng cao cấp bậc thêm, ngày mai lại đến. Giờ anh phải đi luyện cấp đây.

Cao thủ chết tiệt! Chờ người nửa ngày, lại giống rùa đen rụt đầu. Đại Nhiệt thầm hận không thôi, trong lòng sớm đem cao thủ này tổng xỉ vả đến 18 đời. Hắn lại hỏi thời gian tập hợp ngày mai, lúc này mới ủ rũ cúi đầu quay về thôn.

Buồn bực một hồi lâu, hắn mới đánh tỉnh tinh thần, đi tìm sư phụ truyền công phu chiến đấu class Trư Bát Giới để học skill chiến đấu cấp 20.

Học skill chiến đấu có thể thành công 100%, nhưng phải nộp 200 đồng phí truyền thụ. Thanh niên vô sản Đại Nhiệt đối diện với khuôn mặt heo tươi cười của sư phụ truyền công, hận không thể phun một bãi nước miếng lên.

Tiền a! Mặc kệ ở chế độ xã hội nào đi nữa, tiền cũng đều là thứ quan trọng số một.

May là tới cấp 20 người chơi có thể tiến vào hầm mỏ, tiến hành công việc kiếm tiền trong truyền thuyết —— đào quặng!

Nghĩ đến nghề nghiệp lợi nhuận cao này, Đại Nhiệt sáng mắt lên, kỳ hứng thú chạy tới cửa vào hầm mỏ tại Miếu Thành Hoàng.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Giải thích một chút: nhà phát hành game thiết kế max cấp tạm thời là 50, sau đó sự mạnh yếu của từng nhân vật là dựa vào phát triển các skill do bản thân người chơi tự nghĩ ra, kèm theo mở các hệ thống mới như pháp bảo, thú cưỡi... nói chung là tính vào trang bị và cấp bậc skill có được sau giai đoạn thịnh kinh.

- (2) Đại Nhiệt không thèm nghe Trư Môn Tửu Nhục Xú nói cao thủ là nữ nên vẫn chưa biết, tưởng một trong hai người vừa đến bên Long thị là cao thủ mọi người đang đợi.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sấu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 20: Bị Cường Thi dụng trúng

oOo

Hầu như game online nào cũng đều có mục đào quặng này. Có thể nói hầm mỏ là một trong những nơi mà các game thủ giao lưu tán phét vui vẻ nhất, cho nên nếu bạn là người thích chơi game online, vậy nhất định đã cùng bạn bè trải qua nhiều kỷ niệm khó quên khi đào quặng. Cùng nhau làm thợ mỏ, cùng nhau đánh Boss, cùng nhau công thành, đây là ba chuyện không thể thiếu.

Thiết kế của hầm mỏ trong Tây Du Nhất Mơng có chút kỳ lạ, là do một NPC có tên là Thổ Địa Tân Thủ Thôn đứng tại Miếu Thành Hoàng truyền tống đi vào. Mỗi Tân Thủ Thôn đều có hầm mỏ riêng biệt, chỉ cho phép người chơi sinh ra tại thôn đó đi vào đào quặng. Ra ngoài thôn, tới đại thành thị, trong thành thị cũng có hầm mỏ riêng biệt tương tự. Đương nhiên, hầm mỏ tại thành thị có quy mô lớn hơn tại thôn, quy tắc đào quặng cũng bất đồng, sau này sẽ tiếp tục giới thiệu.

Tới nơi, Đại Nhiệt nhìn qua một lần, chỉ thấy ngôi Miếu Thành Hoàng này mặc dù hơi nhỏ, nhưng lại trang hoàng lộng lẫy, người đến người đi nối liền không dứt, hương khói nghi ngút. Đại Nhiệt đi tới hòm công đức cúng một đồng tiền nhang đèn — một đồng này là hẵn bán một bó thảo dược mới có, tiệm thuốc mua lại dược phẩm có thể nói là siêu ép giá. Rất nhanh, một ông lão nhỏ gầy, tóc trắng xoá, chòm râu thật dài chống cây gậy gỗ đầu chó bước ra.

- Đại Nhiệt, người cũng muốn tiến hãm mỏ đào vàng sao. Ai! Hỏi thế gian tiền là vật chi, cứ khiến người ta sống chết không bỏ; đời người ngắn ngủi, thanh xuân tươi đẹp, mỏ quặng vô tình, tại sao cố chấp...

Nhìn NPC này một bó tuổi, mà nói nhảm lại càng là một bó to.

- Đào quặng mời dùng Cuộc Chim Hàng Xịn, già trẻ đều tin dùng, vừa sắc vừa bền, vĩnh viễn không han gỉ; sử dụng loại cuộc này, đục đá cực thoải mái, lấy bảo lại càng dễ.

Thuyết giáo chưa xong, quảng cáo lại tới, Đại Nhiệt hoàn toàn câm nín không biết nói gì.

- Ta đã chờ đợi ở nơi này trăm năm, nhìn người là người hữu duyên, sẽ đem Cuộc Chim Hàng Xịn này tặng cho người... Chậm đã, dù sao ta cũng đã già, lại không có con cái, cũng nên vì bản thân một lần. Ta thích nhất là ăn cá trăm cỏ ở suối Kim Tiền, người đi bắt hai mươi con, ta sẽ cho người cái cuộc!

Rốt cục đến chính đề, chỉ là nhiệm vụ nhỏ mà thôi, Đại Nhiệt vội đi Suối Kim Tiền nằm ở phía Bắc của thôn.

Người thật nhiều!

Bờ suối dài hơn mười dặm, tất cả đều là người, ai nấy bận rộn thò tay vào trong nước vớt cá — xã hội nguyên thủy a, không có dụng cụ.

May mắn trò chơi thiết kế hợp lý, cá trăm cỏ sinh sôi không ngừng, một lát là có thể bắt đủ, nếu không với từng này người nhất định nước suối đã sớm bị máu tươi nhuộm đỏ.

Đại Nhiệt thật vất vả tìm được một chỗ trống, xắn tay áo làm ngư dân. Hẳn chưa quen nên tay chân lóng ngóng, cá tới tay trượt một cái lại công cốc. Mãi lúc sau hẳn mới thành công bắt được một con, vội bỏ vào hành

trang. Chỉ thấy con cá trắm cỏ này màu xám nhạt, mắt lồi miệng rộng, vây tròn đều, to cỡ lòng bàn tay.

Mở đầu vớt gian nan, nhưng dần dần quen tay hay việc, mất đại khái nửa giờ, Đại Nhiệt rốt cục bắt đủ số cá, chạy về Miếu Thành Hoàng, dùng cá đổi một cái cuốc chim — người chơi một lần chỉ có thể đổi một cái cuốc, mà một cái cuốc chỉ có thể đào bới một tiếng. Sau khi đủ thời gian, cũng chỉ có thể lần thứ hai mang cá đi đổi cuốc.

Một luồng sáng lóe lên rồi vụt tắt, Đại Nhiệt đã bị truyền tống vào trong mỏ. Hắn lập tức đứng thẳng người đánh giá hoàn cảnh xung quanh.

Phản ứng đầu tiên của hắn — người thật nhiều!

Phản ứng thứ hai của hắn — người thực con mẹ nó nhiều!

Phản ứng thứ ba của hắn — người thực con mẹ nó siêu cấp nhiều!

Nói như thế nào đây, lúc trước dự tính trong hầm mỏ nhất định sẽ kín người chật chỗ, không mảnh đất cắm dùi, hóa ra còn rất lạc quan! Đừng nói cắm dùi, thoáng khoa trương một chút, nơi cắm cái kim cũng không có — làm nơi kiếm tiền chủ yếu trong trò chơi, người không nhiều mới là lạ!

Không gian nơi này cũng tương đương nhà hầm (1) trong hiện thực, cao cỡ 2 mét rưỡi, chạy sâu vào trong, rộng hẹp không đều. Trên vách hầm cứ cách mấy mét lại cắm một cây đuốc (đương nhiên là vĩnh viễn không tắt), chiếu sáng rõ như ban ngày, không hề tối tăm kinh khủng như trong tưởng tượng.

Đám người chơi đang hăng say mà đục đẽo vách đá, nhìn thoáng qua cũng phải cỡ một ngàn người, ai nấy ra sức giơ cuốc, hùng hục mà bở. Rất nhiều người chơi nam đào đến hứng khởi, cởi sạch chỉ còn mỗi cái quần cộc.

Đừng lo lắng đào đất bởi đá thể này sẽ khiến hầm mỏ tan nát, bởi hệ thống sẽ nhanh chóng thanh lý sửa sang như mới.

- Ha ha! Vừa tới đã đào được một khối quặng vàng, quá thoải mái!

Tại khúc quanh phía trước có một Sa Tăng hưng phấn mà reo lên — Thần Mỏ! Cái tên danh bất hư truyền.

Chung quanh vang lên tiếng ồn ào khen ngợi không dứt.

Lập tức có người hiếu chuyện hỏi:

- Ông làm thế nào đào được thế?

"Thần Mỏ" đặc ý nói:

- Tôi chọn một chỗ thoáng, mới hạ hai cuốc đã ra quặng vàng rồi.

Một người bí ai nói:

- Trời ạ! Tại sao bất công như thế! Tôi ở trong này đến 3 tiếng rồi mà chỉ đào được mười mấy khối quặng sắt!

- Ông thảm hơn tôi chắc! Tôi đào 8 tiếng mới được một khối quặng đồng!

Quả nhiên thực thảm, xem tên của hẳn — "Mỏ Chiến Tám Năm", Đại Nhiệt "phì" một tiếng bật cười.

Tài nguyên khoáng sản trong hầm mỏ được phân bố theo màu sắc của đá. Đá màu đen thông thường sẽ ra quặng đồng cùng quặng sắt có độ tinh khiết thấp, mà loại này bán tới cửa hàng chỉ được mấy đồng một khối; đá màu trắng thông thường ra quặng bạc, quặng bạc giá trị cao hơn, độ tinh khiết cao thậm chí bán được 20 đồng một khối; còn đá màu vàng sẽ có xác suất cao cho quặng vàng, hơn nữa còn có thể cho ra các loại quặng trân quý

như huyền thiết, thủy tinh, ngọc lục bảo, mã não v.v... — đương nhiên xác suất thập phần thấp kém. Mà những thứ xa hoa này giá trị cũng xa xỉ, bình thường đều có thể bán được cái giá tốt.

Đá quặng cũng được sinh mới liên tục, đào ra một khối, lại vài khối khác được biến hóa ra, chủng loại màu sắc xuất hiện ngẫu nhiên, nhưng cũng có một chút quy luật, chính là vào càng sâu trong hầm mỏ, nguy hiểm càng tăng, xác suất xuất hiện đá màu vàng càng lớn. Nhưng nhìn chung, xác suất đào đất đá ra đá quặng là không cao, nếu vận khí không tốt, bỏ nát mấy cái cuốc có khi cũng chỉ toàn ra được cả một đồng đá thường, không có giá trị. Cho nên đào quặng tuy kiếm tiền nhanh, nhưng cũng là một loại công việc tốn thời gian nhất, rất nhiều đoàn thể người chơi sẽ an bài những phân đội chuyên đảm nhận việc đào quặng, giải quyết vấn đề tài chính.

Đại Nhiệt dựa vào nguyên tắc ‘cầu phú quý từ trong hiểm nguy’, căn bản không ngừng lại, một đường đi tới, không biết đã xa bao nhiêu, chỉ thấy mặt đất ngày càng ẩm ướt, nhưng người vẫn nhiều như vậy, căn bản tìm không thấy vị trí nào lách được vào mà đào — may mắn trong hầm mỏ không cho phép PK, nếu không đã sớm máu chảy thành sông.

Hắn chỉ đành tiếp tục đi, tới khi phía trước xuất hiện một ngã ba. Theo như tình huống bình thường, ba con đường thì con đường ở giữa luôn là đường chính, mà đường chính khẳng định nhiều người, không thể được. Đại Nhiệt liền đi hướng bên tay phải.

Đường hầm này khá thấp, vách đá rất ẩm, không ít chỗ còn có nước chảy ra, nhỏ giọt kêu tí tách, ngoài ra yên ắng đến đáng sợ — người chơi dám can đảm đến bên này đào quặng quả nhiên không nhiều lắm, càng sâu vào trong, người lại càng ít, dần dần tới chỗ không người.

Hai bên vách đá đã vài chỗ xuất hiện màu trắng, không khí bắt đầu tràn ngập một mùi hôi thối như là mùi trứng ung, có chút ghê tởm.

Có điều Đại Nhiệt còn không có ý định dừng bước, một lòng muốn tìm chỗ có đá có màu vàng mới đào. Tuy rằng cạnh vùng đá màu vàng có xác suất xuất hiện Cương Thi (2) rất lớn, nhưng hãn cũng đành phải vậy, thăm nghĩ nhất định phải trong thời gian ngắn nhất kiếm đủ tiền học skill — nhiệm vụ gian khổ lấy Đào Phù đã lừa xem lông mày, đó mới là việc khiến người lo lắng.

Cương Thi thuộc về quái vật Quỷ tộc, có thể phun ra khí độc, tuy rằng hành động chậm chạp, nhưng công kích đều kèm sát thương độc (độc sát), quả thực là lợi hại. Chính vì có sự tồn tại của chúng nó, mới khiến cho người chơi không dám đi sâu vào trong hầm đào quặng.

Đại Nhiệt bước qua một khúc ngoặt, đi vào một con thông đạo liền kề, chỉ thấy cái mùi trứng ung kia càng ngày càng đậm, khiến người ta cảm thấy buồn nôn. Trong lòng hãn mơ hồ cảm thấy bất an — nếu không, ở chỗ này đào đi, đào đá màu trắng cũng sẽ có thu hoạch. Phía trước tuy rằng tiền đồ rất tốt, nhưng vạn nhất đụng tới nguy hiểm thì đúng là biểu tặng tính mạng không công, vậy thì xôi hỏng bỏng không, cái gì cũng xong rồi.

Hãn đang chuẩn bị dừng bước, "bịch", phần eo bị cái gì huých phải. Ngửa ngửa, hãn tưởng bị cò cây gì trên vách hầm quệt phải, liền thuận tay đẩy ra, vừa đẩy thì sờ thấy một vật thể hình trụ dinh dính, Đại Nhiệt không khỏi ngăn người ra — đó là một con Cương Thi!

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Nhà hầm: khu vực cao nguyên Hoàng Thổ ở Tây Bắc, Trung Quốc, người ta đào những cái hang trên vách núi đá để ở gọi là nhà hầm.
- (2) Cương Thi = Zombie, thầy ma.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 21: Yến Cường Đồ

oOo

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, Đại Nhiệt trước tiên úp sấp trên mặt đất — bởi vì Cường Thi chủ yếu dựa vào cánh tay cùng miệng để công kích nên trốn trên mặt đất sẽ có thể tạm thời tránh đi mũi nhọn.

Trên mặt đất vừa ướt vừa thối, nơi Cường Thi sinh hoạt có thể không thối sao? Nhưng vì mạng sống, cái gì cũng đành nhận.

Quái lạ là Cường Thi kia lại không tấn công hẳn, mà "gừ gừ" kêu rồi đi sang hướng khác. Chỉ thấy bên kia ánh đuốc nhấp nháy, một người đang nằm cạnh một khối đá quặng màu vàng, là một Tôn Ngộ Không, một Tôn Ngộ Không đang hấp hối.

Yến Cường Đồ!

Tên rất ngông cuồng, nhưng hiện cái tên này lại đại diện cho một thương binh hạng 5/8. Một thân giáp sắt cấp 30 mặc trên người hẳn đã tan tác, cái mũ gắn chùm tua hồng quen thuộc trên đầu tàn tạ chỉ còn lại vài sợi tua rua. Khóe miệng hẳn tràn đầy máu, sắc mặt tái nhợt, chỉ có cặp mắt vẫn sáng ngời, kim quang lóng lánh nhìn chăm chăm Cường Thi, cố gắng giãy dụa lấy muốn đứng lên, có điều hẳn thân chịu trọng thương, được phẩm đã muốn dùng hết, ngay đến vũ khí cũng không lấy ra nổi.

Đại Nhiệt chợt phát hiện, Cương Thi kia cũng đã bị trọng thương, một cánh tay đã gãy rời ra, cả người chi chít vết nứt rách, chất lỏng màu xanh từ trên người nó chảy ra nhào nhoét vương cả trên mặt đất, có điều nó vẫn còn hung mãnh, chân thấp chân cao nhích qua, muốn kết liễu Tôn Ngộ Không kia.

Xem ra giữa cả hai đã trải qua một trận chiến sống còn! Yến Cuồng Đồ này không biết là lão đại phương nào, cấp bậc tận 30, lại có thể cùng Cương Thi phân cao thấp.

Ngao cò đánh nhau, ngư ông đắc lợi! Ha ha, một khi vận khí đến thì ngăn cũng không ngăn được.

Đại Nhiệt cười đắc ý, nhanh chóng đứng dậy, giơ đại đao lên, bổ nhanh như chớp về phía Cương Thi.

—45!

Có thể phá giáp. Kỳ thật Cương Thi đáng sợ ở độc công của nó, một khi nhiễm phải thi độc, nếu không có thảo dược thì chỉ có thể trơ mắt đợi bản thân tụt hết máu mà bỏ mình. Trừ điều đó ra, các thuộc tính sinh mệnh, phòng ngự của Cương Thi cũng chỉ thường thường. Mà xác suất Cương Thi phát ra thi độc đại khái là 10%, Đại Nhiệt đặt cược "thương binh" này sẽ không chịu được mấy đao của mình, cho dù chẳng may dính độc thì hơn mười bó thảo dược trung cấp còn trong hành trang cũng không phải để bày cho đẹp, ít nhất có thể sống đến khi độc tan.

Cương Thi bị công kích liền buông tha cho Yến Cuồng Đồ, xoay người nhắm phía Đại Nhiệt.

Đại Nhiệt thấy khuôn mặt đáng sợ của nó thì có chút kinh hãi, vội vàng lui ra phía sau. Cương Thi gầm gừ dữ tợn, nhảy vồ tới, miệng há to phun ra một làn sương mù màu xanh thẫm.

Thi độc!

Ai! Thật sự là vận khí đến, muốn ngăn cũng không được. Đại Nhiệt cười khổ, một luồng khí độc đã chui vào lỗ mũi, nhanh chóng phát tán, hắt lập tức tức ngực buồn nôn, điểm HP nhanh chóng hạ với tốc độ còn đáng sợ hơn cả thị trường chứng khoán lúc đóng băng. Hắt luống cuống tay chân cầm lấy một bó lớn thảo dược nhai vào, bỗng nhiên thoáng nhìn thấy tấm bìa mà Thiên Phú Khai Quang Sư class Trư Bát Giới tự tay ký tên còn nằm trong hành trang, một ý lóe lên, vội vàng cầm trong tay.

Cương Thi tiến sát từng bước, vung cánh tay còn sót lại muốn móc tim Đại Nhiệt.

Đại Nhiệt cắn răng một cái, tấm bìa có chữ ký kia bay ra ngoài, chuẩn xác dán lên trán con Cương Thi. Quả nhiên, tấm bìa vừa tiếp xúc với da con quái thì lập tức phát ra một luồng hồng quang mờ mờ, nét chữ ký sáng bừng lên, như một ngọn lửa thâm nhập vào óc con Cương Thi. Trúng một đòn này, Cương Thi vốn đã bị thương nặng chỉ kịp thét thảm một tiếng, hồn phi phách tán, loảng xoảng một cái một kiện vật phẩm rơi xuống đất.

Đại Nhiệt như một mũi tên phóng tới, đưa tay bắt lấy vật kia.

[Cương Thi Thủ Sáo] (tay phải); độ bền 20/20; cấp bậc yêu cầu: cấp 20; sau khi trang bị vật phẩm này có xác suất 1% tung ra thi độc, thi độc liên tục thời gian 60 giây.

Ha ha, thứ tốt! Tuy rằng xác suất tung ra thi độc thấp một chút, nhưng một khi thành công thì dù đối phương có lợi hại cũng chỉ có thể chạy trốn chết giữ mạng. Có thể khắc chế thi độc, chỉ có vài món pháp bảo là thiên địch với độc vật, chứ phương diện dược phẩm cơ bản không thể tìm ra.

Đại Nhiệt lập tức đeo găng tay lên. Bên kia Yến Cuồng Đồ thấy, trong mắt lóe ra một tia thèm muốn. Đại Nhiệt không để ý tới hắt, tiếp tục không ngừng cắn thuốc bù lại số máu bị độc làm rớt, cộng thêm Thử Tinh Chỉ

Hoàn hồi 4 điểm sinh mệnh mỗi giây, khó khăn lắm mới giữ lại được mạng. Thẳng đến khi thi độc mất đi hiệu quả, trong hành trang của hắn cũng chỉ còn lại nửa bó thảo dược.

Yến Cuồng Đồi thấy hắn vẫn chống đỡ được, cảm thấy thất vọng, lòng thầm hận: con gà này sao vào mỏ mà lại mang nhiều thuốc như vậy nhỉ? Thật đúng là đầu người óc heo, người ngốc có phúc của người ngốc. Yến Cuồng Đồi nào biết đâu rằng số thuốc này Đại Nhiệt vốn là chuẩn bị để lên Tiểu Hoa Quả Sơn đánh Hậu Tử.

Đại Nhiệt cười hắc hắc, nói:

- Yến đại ca, anh đăm đõi nhìn tôi làm gì vậy? Tuy anh nhìn thế làm tôi rất cảm động, nhưng đôi găng này tôi không bán đâu.

Yến Cuồng Đồi hừ một tiếng, nhắm mắt lại, đả tọa tự trị thương cho mình. Hắn đã không còn thuốc để dùng, chỉ có thể dựa vào phương pháp ngu ngốc này. (1)

- Yến đại ca, nơi này còn nửa bó thảo dược, anh trước tiên cầm dùng đi.

Yến Cuồng Đồi sững sốt, mở to mắt, nói:

- Cậu không sợ tôi khôi phục xong sẽ cướp lấy quặng vàng sao?

Đại Nhiệt cười thần bí:

- Từ cái tên uy phong bát diện của anh, đến một thân trang bị ngon lành càn đào, rồi đến màn đại chiến sinh tử rung động tâm can với Cương Thi vừa rồi, tôi nhìn ra anh không phải là loại người như vậy.

Yến Cuồng Đồi nghe hắn nói, vừa bực mình vừa buồn cười, không chút khách khí cầm lấy thảo dược, rau rầu cắn nuốt sạch, rất nhanh khôi phục nguyên khí, đứng lên, chìa bàn tay to, tiếng như chuông đồng nói:

- Lão tử Yến Cuồng Đồ, tên thật cũng là Yến Cuồng Đồ, người Sơn Đông, thanh niên sắp già nhưng tính tình còn rất cuồng nhiệt, mỗi đêm đều phải đi mát xa thư giãn, còn cậu?

Đại Nhiệt dờ khóc dờ cười — người này không chỉ cuồng mà còn hơi hâm hâm a! Hả ha ha cười trả lời:

- Em chẳng qua là một sinh viên học dốt thôi, người Quảng Đông, tên thật cũng gọi là Đại Nhiệt.

Yến Cuồng Đồ nhướng mày, cười nói:

- Sinh viên đại học, mỗi ngày đều vui đùa tán gái, cái loại cuộc sống này, trước kia anh cũng từng trải qua.

Toát mồ hôi! Không ngờ là đồng đạo, đồng chí a!

Đại Nhiệt lập tức bắt thật chặt tay Yến Cuồng Đồ, tựa như hận gặp nhau quá muộn, rất nhanh liền tán phét đủ thứ chuyện trên trời dưới biển. Hóa ra Yến Cuồng Đồ cũng là một người chơi đơn lẻ, có điều vận khí của hắn không tệ, nhận được một nhiệm vụ liên hoàn quy mô lớn, có exp cùng phần thưởng phong phú nên cấp bậc tăng tăng mà tiến. Đến hầm mỏ này đào quặng cũng là một nhánh trong nhiệm vụ, trong đó yêu cầu đào ra 3 khối quặng vàng. Yến Cuồng Đồ một mình thám hiểm, đụng tới Cương Thi kia, sau một phen đọ sức đã lưỡng bại câu thương, nếu không phải Đại Nhiệt mơ mơ hồ hồ xông tới, hắn đã sớm chết. Cho nên ở ý nào đó, Đại Nhiệt tính là ân nhân cứu mạng của hắn.

Bọn hắn vừa tán gẫu, vừa bắt đầu đào quặng. Nơi đây có một khối đá màu vàng, Đại Nhiệt rất hào phóng tặng cho Yến Cuồng Đồ, chính mình sang bên cạnh đào một khối đá màu trắng. Yến Cuồng Đồ đối với hắn lại càng thương thức, khúc mắc từ Cương Thi Thủ Sáo bị Đại Nhiệt tiện nghi thu được trở thành hư không.

Lấy được hứng khởi, hai người bắt đầu kể chuyện cười trợ hứng giết thì giờ. Đại Nhiệt ngẩng đầu lên, kể một câu chuyện thể loại stand up comedy (2) nổi tiếng.

- Thời Dân Quốc, có một người gọi là lão Vương, cực kỳ nghèo, nhà chỉ có bốn bức tường. Ai ngờ một đêm nọ lại có kẻ trộm lẻn vào nhà ông ta. Lão Vương tỉnh giấc, nhưng cũng không la hét, dù sao chẳng có gì để lấy, lục lọi chán kẻ trộm sẽ tự đi. Lại nói gã trộm kia lục đến cả nửa ngày, đến nửa đồng xu cũng không tìm ra. Tục ngữ nói trộm không về tay không, hẳn nghĩ thế nào cũng phải kiếm chút tiện nghi, liền tính múc nốt ít gạo còn sót ở đáy vại nhà lão Vương, thế nhưng lại không có gì mà đựng, cho nên hẳn đành cởi áo ra trải trên mặt đất chuẩn bị làm cái bọc.

- Cái này khiến lão Vương tức giận, mắng thăm gã trộm cũng quá ác đi, một chút gạo cám cũng muốn lấy. Ông ta nảy ra một ý, khe khẽ xuống giường, giấu cái áo đi rồi lại lạng lẽ trở về giường giả vờ ngủ.

- Gã trộm kia nhắc xong vại gạo, đang định trút xuống cái áo nằm trên mặt đất, nhưng vừa sờ đến thì lại không thấy đâu nữa. Hẳn cảm thấy kỳ quái, lần mò mọi chỗ. Lần này tiếng động quá lớn, khiến vợ lão Vương tỉnh giấc. Bà ta nghe động, vội lay lão Vương tỉnh, nói 'Lão Vương, lão Vương, nghe thấy gì không? Trong nhà có trộm!'. Lão Vương âm thầm cười trộm, đưa cái áo túm ở trong tay, trả lời: 'Trộm đâu mà trộm, làm gì có!'

- Gã trộm kia tức quá, lớn tiếng nói: 'Ai nói không có trộm, không có trộm thì cái áo của tôi chạy đi đâu rồi?'

Câu chuyện này được Đại Nhiệt rất thích, xem đi xem lại, bởi vậy khi kể chỗ cần nhấn chỗ cần lướt giống y như trên truyền hình, nói rất thú vị, khiến Yến Cuồng Đồ cười ha hả.

Đến phiên Yến Cuồng Đồ, hẳn cũng kể một chuyện tiểu lâm:

- Truyện kể rằng, ngày xưa có một hoàng tử rất đẹp trai. Nhưng không may, chàng bị một bà phù thủy phù phép nên mỗi năm hoàng tử chỉ nói được một từ duy nhất. Vì thế, chàng rất buồn vì không nói chuyện được với ai. Cũng như mọi câu chuyện cổ tích, có hoàng tử thì sẽ có một nàng công chúa...

- Nàng công chúa cũng sống trong lâu đài nọ và xinh đẹp vô cùng. Hoàng tử đem lòng yêu nàng công chúa. Nhưng oái ăm thay, chàng không nói được, mỗi năm chàng chỉ có cơ hội thốt lên một tiếng và phải im lặng cả năm. Làm thế nào để tỏ tình đây? Chàng suy nghĩ và quyết định rằng hay là ta im lặng trong ba năm để được nói với nàng ba từ: "Anh yêu em".

Và chàng bắt đầu chờ đợi, ba năm trôi qua... Ngày tỏ tình đã đến, chàng chạy như bay đến nơi ở của công chúa để nói ra ba từ kia. Ai ngờ, vì gấp quá, vừa đến cửa phòng của nàng, hoàng tử vấp chân ngã muốn nhào ra đất. Theo bản năng, chàng giơ hai tay lên chống ngang trước ngực, miệng thì thốt ba từ: "Á, Đxx Mx".

- Và câu chuyện đến đây là hết rồi.

Hai người cười vang.

Cứ thế, hoạt động đào quặng đơn điệu buồn tẻ biến thành thời gian khoái hoạt, cả hai trong tiếng cười không dứt mà thu hoạch đủ loại quặng.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Đả tọa, hay ngồi xếp bằng khoanh chân trong game sẽ giúp phục hồi máu và mana.

- (2) Stand up comedy: loại hình nghệ thuật hài độc thoại trên sân khấu.

- Tạo hình mẫu của Đại Nhiệt: <http://bit.ly/21qEq4v> , Yến Cường Đồ: <http://bit.ly/1nI6LWL> và Thiên Hạ Nhất Thủ: <http://bit.ly/1SM2Bdr>

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 22: Biện luận

oOo

Qua trò chuyện, Yến Cường Đồ biết được Đại Nhiệt muốn lên Tiểu Hoa Quả Sơn đánh Mã Hầu Kiện Tướng lấy Đào Phù, lập tức vỗ ngực, bảo ngày mai nhất định sẽ theo hẳn lên núi trợ giúp một tay. Có cao thủ hỗ trợ, xác suất lấy được Đào Phù lại tăng lên, Đại Nhiệt thật là cao hứng.

Một giờ đào quặng qua rất nhanh, Yến Cường Đồ thu hoạch không tồi, đào được một khối quặng vàng cùng sáu khối quặng sắt. Hẳn thêm hảo hữu với Đại Nhiệt, sau đó truyền tống ra ngoài, tiếp tục đi bắt cá đổi cuộc. Đại Nhiệt có vẻ xui hơn, mới đào được mười lăm khối quặng đồng bỏ đi cùng hai khối quặng sắt kém tinh khiết, chẳng lẽ còn phải hành xác tiếp? Hẳn phiền não không thôi, nhưng run rủi thế nào nhất cuộc tiếp theo lại bới ra được một khối quặng sắt độ tinh khiết 50%, đem về bán cho cửa hàng rèn cũng ít nhất được 300 đồng. Đại Nhiệt vui mừng quá đỗi, cũng không đào nữa, đợi thêm một lát cho đủ một giờ, cái cuộc trong tay tự động biến mất, thân mình bị truyền tống ra ngoài hầm mỏ.

Trời đã chuyển về xế chiều, mặt trời đỏ rực đã chuẩn bị lặn xuống mặt nước biển xanh thăm thẳm, khung cảnh cực kỳ lộng lẫy. Nhưng Đại Nhiệt lại không có thời gian thưởng thức mà bước nhanh tới cửa hàng rèn, đem số quặng đào được bán với giá 336 đồng. Kỳ thật khối quặng sắt độ tinh khiết 50% kia chính là tài liệu tốt để rèn đúc giáp trụ binh khí. Sau khi thành kinh thành công, người chơi sẽ học được luyện kim thuật, lúc đó tự người chơi

có thể chế tạo binh khí giáp trụ, giá trị khối quặng sắt này mới chân chính thể hiện ra. Thế nhưng hiện tại ‘giai cấp vô sản’ Đại Nhiệt không nghĩ được nhiều như thế, hẳn cần tiền học skill, đành phải nhịn đau bán tổng bán tháo cho NPC.

Có tiền dễ làm đại sự, Đại Nhiệt lập tức đi tìm sư phụ truyền công phu chiến đấu class Trư Bát Giới, học skill [Hàm Trư Thủ].

200 đồng vào túi, NPC Trư Bát Giới kia cười đến miệng toét ra như một đóa hoa loa kèn, lái nhai nói:

- Định ra tiêu chuẩn học phí như vậy cũng không phải vì ta muốn kiếm lời đút vào túi mình, mà là vì vạn vạn đệ tử Trư môn đang chịu khổ khắp thiên hạ, chỉ mong heo nào cũng có cơm để ăn, heo nào cũng có gãi để chơi... Khụ, ngược ngùng, gấp quá nói nhịu. Bất kể như thế nào, đây đều là một việc công đức vô lượng.

Quá vô sỉ! Chẳng trách sao Trư môn ngày càng lụn bại.

Skill học đến tay, Đại Nhiệt lập tức phẩy tay áo bỏ đi.

[Hàm Trư Thủ], công phu chiến đấu của Trư Bát Giới, cấp bậc yêu cầu: cấp 20, đẳng cấp trượt mắt: 0; kinh nghiệm thăng cấp 0/1000; gia tăng lực công kích hệ Mộc 40%; đây là công phu quyền cước, không thể trang bị vũ khí, vốn là năm đó Trư môn tổ tông Tịnh Đàn Sư Giả sáng chế khi sống tại Cao Lão Trang. Vô chiêu vô thức, chủ công nơi ngực, bụng, hạ bộ của địch nhân, lợi hại phi thường.

Địch, không ngờ lại là bộ công phu quyền cước, thiếu binh khí, lực công kích chẳng phải là đại giảm sao? Lại đặc biệt tấn công ngực bụng hạ bộ của đối phương, chẳng may đối phương là nữ, kia không phải tự biến mình thành lưu manh biến thái? Quả nhiên danh xứng với thực, đáng khinh, cực kỳ đáng khinh!

Có skill mới, Đại Nhiệt liền bán binh khí đi, mua thêm một bình thuốc, hai tay trống trơn đi tìm một chỗ để luyện skill. Bãi biển Đầu Chó không muốn đi, quái vật trên Hắc Phong Sơn quá ít, Dã Trư Lâm quá xa, suy nghĩ một thoáng, hẳn cuối cùng quyết định đi Kiếm Các nằm dưới vùng núi phía Nam thôn.

Địa hình Kiếm Các không lồ phức tạp, vô số chủng loại quái vật Thú tộc, là một thiên đường lý tưởng để luyện cấp, rất nhiều nhân vật cấp bậc lão đại đều chọn tổ chức đại đội ngũ rồi tới đây tranh một bãi mà thăng cấp. Hơn nữa, đại Boss Thú Vương của giai đoạn tân thủ là quanh quần ở vùng này, hành tung bất định, nghe nói ngẫu nhiên sẽ xuống núi, đi qua Kiếm Các.

Tiến vào bản đồ dài liên miên hơn mười dặm, chỉ thấy những tảng đá hình thù kỳ quái nằm san sát, cây lạ mọc thành bụi, quả thực có chút âm u đáng sợ. Trên trăm con đường núi chia ra từ lối vào, mỗi con đường lại thông tới một vị trí khác nhau. Trên đường thỉnh thoảng có Tê Ngư cấp 25, Tiểu Báo cấp 27, Mãnh Hồ cấp 30 v.v..., giống như là một vườn bách thú thiên nhiên khổng lồ.

Đại Nhiệt căng thẳng, chọn một đường tiến vào, tập trung tinh thần đề phòng. Hẳn một mình tới nơi hung hiểm thế này luyện skill cũng có lý do, đó là bởi vì tốc độ tăng skill cùng cấp bậc quái vật bị giết có liên quan, quái vật cấp bậc càng cao, độ thuần thục skill tăng lên lại càng mau, càng dễ dàng thăng cấp.

Đi một đoạn chợt thấy tại bụi cây ven đường có một con gà rừng mập mạp, ngứa tay, Đại Nhiệt lập tức dùng Hàm Trư Thủ vỗ đến, tức thì khiến con vật nhỏ tội nghiệp chỉ có cấp 3 này thất khiếu chảy máu bỏ mình, đạt được 5 điểm exp.

Hắc hắc, ngượng ngùng, thử việc dễ trước cho chắc ăn!

Xào xạc một tiếng, từ bụi cây lại chui ra một con thỏ trắng, mắt tròn xoe nhìn chăm chăm Đại Nhiệt. Nếu là bình thường, Đại Nhiệt đã thương tình tóm lấy nó đem về làm nồi canh thịt, giúp nó hóa sang kiếp khác đỡ vất vả hơn, nhưng hiện tại không rảnh, liền hét lớn một tiếng:

- Nhìn cái gì vậy? Chưa thấy qua soái ca hả!

Con thỏ bị hoảng sợ, vèo một cái chui về bụi cỏ, đoán chừng là đi tìm đồng bạn để được an ủi.

Cứ thế thi triển uy phong với chút quái vật sơ cấp, Đại Nhiệt vênh váo tự đắc, rất nhanh tìm được một con Sơn Ngưu (trâu núi) cấp 26 đang ăn cỏ ven đường, lập tức luyện tay.

Con Sơn Ngưu này da dày thịt nhiều, chịu đòn cực tốt, lực công kích lại không cao, đúng là cái bia thích hợp để luyện tập.

Thấy không có nguy hiểm, Đại Nhiệt yên lòng, nổi hứng pm cho Thiên Tâm Ái:

- Tiểu mỹ nữ, đang ở nơi nào thế?

Thiên Tâm Ái online, nhưng lại mãi không thèm trả lời. (Giống truyền thuyết ‘Đã xem’ trên Facebook :]])

Đại Nhiệt cảm thấy kỳ quái, tiếp tục hỏi:

- Không có thời gian nói chuyện phiếm với anh sao? Đang làm nhiệm vụ hay đang đánh Boss?

Thiên Tâm Ái vẫn chưa hồi âm.

Đại Nhiệt thở dài, đổi giọng chanh chua:

- Hay là em tìm được bạn trai rồi, đang hưởng thụ hạnh phúc thế giới hai người?

Thiên Tâm Ái quả nhiên tức thì pm lại, có vẻ rất tức giận:

- Nói hưu nói vượn!

Không sợ gái mắng, chỉ sợ gái không nói lời nào! Đại Nhiệt lập tức nói:

- Thế tại sao em không để ý tới anh?

- Hứ! Không phải anh rất bận rộn sao? Em cũng không dám quấy rầy anh thanh tu.

Hóa ra là nàng tức giận hai lần trước pm mà hăn đều bơ đi. Đại Nhiệt vội giải thích, nói rõ đầu đuôi.

Nghe xong, Thiên Tâm Ái lập tức thân thiết nói:

- Thì ra là em hiểu lầm anh. Trư ca ca, em còn tưởng rằng anh cố tình không muốn nói chuyện với em ấy chứ.

- Làm gì có chuyện ấy? Em thiện lương, giàu tình thương người như Bồ Tát vậy, nói thêm được vài câu với em anh sẽ có thể ăn thêm một chén cơm, nụ cười trên mặt có thể nhiều thêm mười lần. Việc có ích cho thể xác và tinh thần nhường ấy làm sao anh không muốn cho được?

Nghe hăn ba hoa, Thiên Tâm Ái xì một tiếng rồi nở nụ cười:

- Em chỉ cho anh 5 đồng thôi mà? Sao có thể so sánh với Bồ Tát được chứ.

- Anh thấy so sánh như thế quá chuẩn, ai quy định Bồ Tát nhất định là phải phổ cứu chúng sinh, giải cứu địa cầu chứ. Một giọt nước đã phản xạ ra hào quang chói lọi của mặt trời, năm đồng cũng có thể biểu đạt ra đức tính

của em, một cô gái vừa xinh đẹp vừa tốt bụng, ngoại trừ so sánh với Bồ Tát, quả thực anh không tìm được hình mẫu thứ hai nữa.

Thiên Tâm Ái tựa hồ có chút ngượng ngùng, một lát mới đáp lời:

- Trư ca ca, anh đừng dùng những lời tâng bốc ấy nữa, nghe sến lắm... Em không thích nói chuyện với những người dẻo mồm quá.

Toát mồ hôi!

Đại Nhiệt gãi gãi mũi to, vội hỏi:

- Kỳ thật đâu, nói chuyện là một môn nghệ thuật, nghệ thuật đương nhiên cho phép sử dụng một ít thủ pháp tu từ. Nếu cứ hỏi gì đáp nấy thì khô khan lắm. Huống chi đây chẳng qua là đang trong trò chơi, trò chơi vốn là hư ảo, trong hư ảo nói chuyện cần gì nghiêm túc như thực tế chứ? Đùa giỡn một chút chẳng phải càng thêm vui vẻ sao?

Thiên Tâm Ái trầm mặc, hiển nhiên là đang nghiền ngẫm mấy lời này, một hồi lâu sau mới nói:

- Em không đồng ý quan điểm của anh. Trò chơi dù là hư ảo, nhưng người chơi trong đó lại chân thật. Tính cách bản chất của một người thế nào đều được phản ánh qua những gì họ làm và nói trong game, đây chính là thói quen suy nghĩ. Tuy rằng không phải hoàn toàn giống nhau, nhưng phần lớn sẽ tương tự, cho dù có chút hành vi cực kỳ trái ngược thì cũng chỉ là phần người đó giấu đi ở bên ngoài, mang vào game mới có điều kiện thể hiện ra thôi.

Cao! Thật cao! Vị tiểu cô nương có vẻ như không rành thế sự này đột nhiên nói ra một vấn đề lý luận hết sức uyên thâm, làm cho vị chuẩn Thạc sĩ Đại Nhiệt cảm thấy xấu hổ.

- Trư ca ca, em phải đi giúp chị làm nhiệm vụ đã, lần sau nói chuyện vậy nhé!

Đại Nhiệt đang chuẩn bị tài liệu hùng biện cùng nàng, nàng lại gợn gàng chạy mất.

Rơi vào đường cùng, Đại Nhiệt đành phải bỏ tâm tư, tập trung vào luyện skill. Sau khi hạ con trâu chú 39, Hàm Trư Thủ rốt cục luyện đầy cấp 1.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 23: Lão bà tới chơi

oOo

Làm class chiếm ưu thế về may mắn, Trư Bát Giới sẽ yếu hơn 4 class khác tại phương diện sức chiến đấu, đây là cân bằng của trò chơi. Đương nhiên, không thể có một class mà mọi thứ đều là đệ nhất thiên hạ rồi, nếu không người khác còn chơi cái rắm. Không có binh khí phụ trợ, lực công kích của Hàm Trư Thủ liền giảm xuống, nhưng bởi vì phương thức công kích cay độc, xác suất đánh ra bạo kích, hay còn gọi là gấp đôi công kích rất lớn, cho nên nhiều ít có thể vẫn hồi một chút nhược điểm. Hơn nữa, không thể cầm vũ khí thì vẫn còn găng tay, có vài loại găng tay cộng thêm hiệu quả công kích đặc biệt, ví dụ [Cương Thi Thủ Sáo] mà Đại Nhiệt đang mang, thi độc phóng ra còn lợi hại hơn vũ khí thông thường. Đương nhiên, loại găng tay đặc thù này đều là trang bị cực phẩm, không dễ dàng đạt được như vậy.

Luyện skill max cấp 1, cấp tiếp theo nhân vật phải tới cấp 30 mới có thể tu luyện, Đại Nhiệt liền chuẩn bị rời khỏi Kiếm Các. Nơi đây quái vật cấp cao đi thành bầy, một người chơi đơn lẻ như hãn căn bản không phù hợp, ở phía sát lối ra vào đánh một ít quái trâu núi heo núi đi lạc bầy luyện skill còn được, muốn thăng cấp thì chưa đủ.

Đột nhiên trên bầu trời ‘đùng’ một tiếng, sấm sét đua nhau nổ vang, một trận gió lớn thổi mạnh qua sau đó mưa trút xuống. Khí hậu trong game không khác gì hiện thực, quả thật phải khen ngợi nhóm kỹ sư lập trình.

Đại Nhiệt ướt sạch, trong lòng lại sinh một cảm giác thống khoái đầm ìa, vì thế nắm tay ngửa mặt lên trời rống to:

- Cố gắng!!! Phấn đấu!!!

Một con ếch xanh bỗng từ đâu nhảy lên tảng đá cạnh hẻm, oàm oạp kêu to, tựa hồ cười nhạo hằm phát bệnh thần kinh. Đại Nhiệt vươn tay tóm lấy nó, rung lắc thật mạnh:

- Dám xem thường tao này!!

Con ếch đáng thương bị lắc tới chóng mặt, quên cả việc kêu — thật sự là họa là từ ở miệng mà ra!

- Xin lỗi mau! Không xin lỗi ăn thịt mày!

Ếch vội vàng há mồm oạp oạp hai tiếng, cũng không hiểu là xin lỗi hay kêu cứu. Đại Nhiệt rất hài lòng, buông tay thả nó ra. Con ếch kia vội nhảy vào bụi cây lẫn mất, trốn so với thỏ con nhanh hơn, thề cả đời không bao giờ ra ngoài ca xướng biểu diễn nữa.

Mưa càng ngày càng nặng hạt, không phân biệt nổi Đông Nam Tây Bắc, Đại Nhiệt cũng mệt mỏi, liền log out.

Ngoài hiện thực lại cũng mưa, tiếng mưa cùng bóng đêm hòa tan vào làm một, khiến Đại Nhiệt có chút hốt hoảng, cảm giác như mình vẫn còn đang bên trong trò chơi. Chơi cái trò chơi này mới hai ngày, thể nghiệm cũng chưa nhiều, nhưng hằm đã có chút mơ hồ lẫn lộn. Đây không phải dấu hiệu tốt, hoàn toàn chệch ý định chơi giải sầu ban đầu.

- Xem ra quá nhập tâm, lần sau phải chú ý.

Đại Nhiệt tự đề tỉnh mình một câu rồi đi xuống lầu giải quyết vấn đề cái dạ dày. Mưa gió bão bùng, quán ăn của lão Vương cũng có vẻ quạnh quẽ,

khách khứa lác đác.

- Tiểu Trần, đói sắp chết rồi hả, hôm nay ta phần riêng cho cậu một phần canh gừng chống lạnh này.

Khách quen chính là có đãi ngộ tốt, Đại Nhiệt cũng không khách khí, bưng canh lên uống, đại bổ a! Hẳn lại kêu một phần mực xào cùng một chai bia Châu Giang.

Một trận gió thổi qua làm tấm bảng hiệu quán bị đổ lăn ra đất. Lão Vương vội luống cuống chạy ra nâng dậy, Đại Nhiệt cười cười, để đũa xuống đi giúp.

- Này! Có cô nào ngồi chỗ của cậu kìa, trông thật khá a!

Đại Nhiệt sững sốt, quay đầu nhìn theo hướng lão Vương chỉ, không khỏi khẽ ngẩn người.

- Không phải chứ, cô ta còn ăn đồ uống bia của cậu? Con gái thời nay sao tùy tiện vậy chứ, một chút lễ nghi cũng không có.

Lão Vương gặp qua vô số người, nhưng đây là lần đầu tiên thấy chuyện như vậy.

Đại Nhiệt thản nhiên nói:

- Hôm nay là sinh nhật lần thứ 20 của cô ấy, có làm chuyện gì cũng đều được tha thứ.

- Làm sao cậu biết hôm nay là sinh nhật cô ta?

Lão Vương chẳng hiểu chuyện gì, hỏi.

Đại Nhiệt cười lớn, vỗ vỗ bả vai ông ta:

- Cô ấy gọi là Tiểu Long nữ, là lão bà của cháu!

Lão Vương tròn xoe mắt, biểu tình kinh ngạc như là nhìn thấy UFO.

Đại Nhiệt trở lại chỗ ngồi, lấy thêm một chiếc cốc, rót bia vào rồi uống một hơi cạn sạch.

- Cậu tới rồi hả?

- Ừ.

Màn chào hỏi cực độ biến thái, nào có chút gì giống hai người yêu nhau.

- Chúng ta bao lâu không gặp rồi?

- Kém 60 giây là vừa vặn suốt 10 ngày.

Tiểu Long Nữ nhìn đồng hồ đeo trên tay, nghiêm túc trả lời

- Không thể tưởng được cậu nhớ rõ như thế... Này, chừa cho tớ chút bia chứ...

Tư thế uống bia của Tiểu Long Nữ rất đẹp, ngửa đầu, cổ như ngọc, tóc dài tùy ý phiêu đảng, năm ngón tay thon trắng nõn cầm lên vỏ chai bia màu xanh như một màn phối màu ấn tượng, tạo một hình ảnh rất thu hút thị giác.

Nhớ rõ lần đầu tiên nhìn thấy nàng, nàng cũng đang uống bia, một chai cỡ lớn chỉ dùng 10 giây đã uống xong, đồng bạn đánh cuộc với nàng bỏ lại 100 đồng rồi quay đầu bước đi.

Tiểu Long Nữ nguyên họ Long, tên là Hải Thanh, nhưng người biết nàng đều gọi nàng là "Tiểu Long Nữ". Nàng xuất thân dòng dõi trâm anh thế phiệt, áo cơm không lo, rất có cá tính, thích nhạc Rock, lại ưa làm chuyện phản nghịch như là trốn học, thức suốt đêm chơi game online... Nam nhân theo đuổi nàng rất nhiều, có cậu bé 16 tuổi mới biết yêu lần đầu,

có đại gia 50 60 tuổi, có soái ca si tình đến nhảy lầu thắt cổ... Theo thống kê từ đội râm trùng trường học, trong trường có ít nhất 85 nam sinh vì nàng mà chia tay với bạn gái. Nhưng nàng có vẻ như chưa bao giờ động tâm qua, quà cáp một món không nhận, tỏ tình nửa lời không đáp trả, cũng không đi một mình cùng nam giới, càng không cùng nam giới làm bất cứ hoạt động gì. Cứ thế một thời gian, tin đồn nàng đồng tính luyến ái lan ra làm xôn xao dư luận.

Vào một hôm Đại Nhiệt lên lớp như bình thường thì giảng viên có việc không tới được, lớp tự học. Tiểu Long Nữ đột nhiên chạy đến, ôm chặt cánh tay của Đại Nhiệt — lúc này hắn đang nằm trên bàn ngủ gục vì đêm qua thức muộn, tuyên bố một tin sét đánh:

- Tớ đã nhận lời tỏ tình của anh ấy, cuối năm nay tốt nghiệp xong chúng tớ sẽ kết hôn.

Mọi người có mặt trong phòng học đồng loạt ngây dại, giống như nghe được chuyện cổ tích Andersen.

Đại Nhiệt tỉnh luôn cơn buồn ngủ vì hoảng sợ, gượng cười nói:

- Sáng nay tớ đi trễ, vội vàng chạy tới lớp, lúc nào cùng cậu bàn chuyện kết hôn vậy... Tớ còn chưa kịp đánh răng đây.

Tiểu Long Nữ lại không để hắn nói tiếp, thân mật vít cổ hắn rồi hôn một cái.

Cái hôn này chính là Tử Thần đưa Đại Nhiệt xuống Địa Ngục, làm hắn trở thành kẻ thù chung của toàn bộ nam sinh, ngay cả con chó đực tên A Bàn do bảo vệ trường học nuôi mỗi khi thấy hắn cũng đều sủa loạn không ngừng.

Đến mãi tận hôm nay, Đại Nhiệt vẫn chưa nghĩ ra nổi ý đồ của Tiểu Long Nữ ngày hôm đó. Bốn năm đại học, học chung bốn năm, nhưng hắn

cùng Tiểu Long Nữ trò chuyện còn ít hơn lời thoại của nhân vật phụ trong phim Châu Tinh Trì. Thế mà tới lúc trước tốt nghiệp lại đột nhiên có cái hôn kia, đây là chuyện quái quỷ gì?

Thời gian đại học, Đại Nhiệt sinh hoạt rất quy củ, học ra học, chơi ra chơi, cộng thêm hình tượng văn nhược thư sinh, để mọi người muốn hình dung ra hẳn chỉ có thể dùng hai từ "bình thường". Tiểu Long Nữ tại sao lại chọn hẳn? Coi như muốn chứng minh tâm sinh lý của mình hoàn toàn bình thường, nam nhân vật chính nàng có thể chọn cũng không đến lượt dạng phàm phu tục tử như Đại Nhiệt. Chuyện này cũng đã trở thành một chuyện tình khó lý giải nhất trong trường học.

Càng ly kỳ chính là, từ ngày đó, Tiểu Long Nữ không có tiếp tục cùng Đại Nhiệt nói cái gì, giống như chuyện gì cũng không phát sinh. Loại trạng thái này diễn ra thẳng tới khi tốt nghiệp, đến lúc mọi người chia tay, đường ai nấy đi. Điều này làm cho Đại Nhiệt rất khó chịu, tuy rằng biết rõ ngày đó nàng hôn hẳn không hề mang theo tình cảm, nhưng thiếu niên nào chẳng hoài xuân? Nam nhân nào không muốn tình yêu bước chân vào cuộc sống bình thản của mình? Có điều hẳn lại ngược ngùng đi hỏi, chỉ có thể cho là Tiểu Long Nữ ngày đó vừa vắn 'đại di mục' đến, thần kinh bất thường một chút.

- Nghe nói cậu muốn thi Cao học?

Đại Nhiệt cười cười:

- Đúng! Cậu thì sao?

- Vậy giờ cậu còn chơi game nữa không? Ví dụ Tây Du Nhất Mộng đang thịnh hành?

Tiểu Long Nữ không trả lời mà chuyển sang đề tài khác.

- Chơi chứ! Còn cậu?

Ai ngờ Tiểu Long Nữ lại không nói, gắp miếng mực cuối cùng trên đĩa rồi dùng khăn tay lau miệng, nở một nụ cười thật đẹp nói:

- Có thể lên nhà cậu ngồi một lát không?

Nói chuyện với nàng cảm giác thật bó tay, hoàn toàn không theo sách vở nào cả. Một bụng nghi vấn không được giải, Đại Nhiệt chỉ biết nhún vai, làm cái thủ thế "mời":

- Không thành vấn đề.

Hai người lên lầu, tiến vào phòng ở, Tiểu Long Nữ hết nhìn đông tới nhìn tây, bộ dạng rất tò mò, bỗng nhiên đổ người ngã lưng trên giường của Đại Nhiệt, nói:

- Mệt quá à, đêm nay tớ nằm đây ngủ nhé.

Đại Nhiệt mở to hai mắt, nói:

- Thế tớ ngủ ở đâu?

Tiểu Long Nữ hướng hẳn nháy mắt mấy cái:

- Thì cứ ngủ cạnh tớ này!

"Phụtttttt!"

Đại Nhiệt mới vừa uống đến miệng hớp nước đã phun ra toàn bộ.

- Có ngủ hay không tùy cậu.

Nàng lại thật sự xoay người cho hai chân lên giường rồi chọn tư thế thoải mái mà nhắm mắt lại, thậm chí còn nép sang một bên nhường chỗ.

Nhìn dáng người bốc lửa, khuôn mặt tựa thiên sứ cùng bộ ngực căng tròn kia, Đại Nhiệt chỉ cảm thấy tim mình đập mạnh tới nỗi nghe rõ tiếng

thành thích trong đêm: rõ ràng là muốn dụ dỗ ca phạm tội! Mịa, sao không thêm tí nữa đi, tự cởi quần áo ra chẳng hạn? Chẳng lẽ muốn ca tự thân động thủ?

Vì thế Đại Nhiệt sai bước, hùng dũng oai vệ đi tới.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 24: Cô gái cá tính

oOo

Đại Nhiệt hồi hộp đi qua, hồi hộp vươn tay ra, sau đó... lấy cái chăn đắp lên thân thể bốc lửa đang nằm thờ nhẹ như đã chìm vào mộng trên giường của mình.

Đại Nhiệt không phải trẻ con mới lớn, một cô gái xinh đẹp lại ít liên lạc chủ động dụ dỗ bạn lên giường chỉ có thể có ba nguyên nhân: 1: cô ta là một kỹ nữ; 2: cô ta là một người cuồng "chuyện một đêm", 3: bạn đang đọc tiểu thuyết YY (tiểu thuyết tự sướng).

Là nguyên nhân nào thì cũng không thể từ Tiểu Long Nữ tra được, Đại Nhiệt cũng không muốn vừa nhào lên giường, một giây sau đã như chiếc lá vàng bị đá bay xuống. Theo hẳn nhìn nhận, Tiểu Long Nữ là một cô gái rất có chủ kiến, lại càng hiểu việc tự bảo vệ mình, nói khẽ một chuyện — nàng còn có một cái đai đen ngũ đẳng Karate! Đã có vô số gã đàn ông muốn chiếm tiện nghi của nàng bị đánh thành đầu heo, cho nên ‘người nào đó’ tạm thời không định tự biến mình thành đầu heo mới nhất.

Tiểu Long Nữ bỗng nhiên ti hí mắt ra nhìn, thấy bóng lưng Đại Nhiệt rời đi, khóe miệng cười thần bí, lại lập tức nhắm mắt lại, hàng mi đen thật dài thi thoảng lại nháy một cái, hiển nhiên còn không có đi vào giấc ngủ. Cũng không biết vì sao nàng tìm tới nơi này, bản thân nàng đã là một người đầy thần bí, nói chuyện như thiên mã hành không, hành vi tình quái, đến

nổi khiến Đại Nhiệt thường đem nàng liên hệ cùng một chỗ với nữ hiệp Hoàng Dung trong tiểu thuyết Anh Hùng Xạ Điêu của Kim Dung.

Đại Nhiệt bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề quan trọng, vội tới đánh thức nàng dậy:

- Tiểu Long Nữ! Hôm nay là sinh nhật cậu phải không?

Tiểu Long Nữ mở to mắt, nói:

- Làm sao cậu biết?

Đại Nhiệt ha ha cười, trêu ghẹo nói:

- Nếu ngay cả sinh nhật của lão bà mà tớ còn không biết thì có thể xem là đàn ông sao?

Tiểu Long Nữ vuốt mái tóc đen mượt như vải sa tanh, vẻ mặt nghi hoặc:

- Trong lớp chỉ có A Điển là biết sinh nhật tớ, chẳng lẽ cậu ấy nói cho cậu?

A Điển là bạn cùng bàn với nàng, sở hữu riêng một cái sân bay trước ngực, cũng là đối tượng đồng tình luyện ái trong lời đồn về nàng.

Kỳ thật sinh nhật của Tiểu Long Nữ sớm đã truyền lưu nhà nhà đều biết. Thân là tình nhân trong mộng của vô số nam sinh, muốn giấu chuyện quan trọng như "sinh nhật" căn bản là không thể. Lực lượng quần chúng là không thể coi thường, dưới điều tra trường kỳ của 'nhóm cây si', đừng nói sinh nhật, ngay cả sở thích cá nhân của nàng cũng bị đào bới ra hết, ví dụ thích ăn cái gì, thích mặc quần áo gì, mê chơi game gì v.v..., thậm chí còn được đông đảo 'cây si' đóng lại thành sách, truyền lưu rộng rãi.

Đại Nhiệt cười xấu xa nói:

- Vì sao tớ biết không quan trọng, quan trọng là... Ngày đặc biệt này cậu lại đột nhiên chạy đến tìm tớ, tớ sẽ hiểu lắm đấy.

- Cậu hiểu thế nào là việc của cậu, không quan hệ tới tớ.

Chốt hạ lời này, Tiểu Long Nữ lại bí hiểm nhắm hai mắt lại.

Thật sự là chó cắn mai rùa, không chỗ hạ miệng. Đại Nhiệt cắn răng một cái:

- Đừng ngủ vội, lẽ nào cậu không muốn trong ngày sinh nhật mình có bạn bè cùng chung vui chúc mừng sao?

- Không muốn!

Nàng trả lời so với chặt xương còn dứt khoát hơn.

- Dù cậu không thích náo nhiệt nhưng cũng nên ăn bánh mừng sinh nhật chứ.

- Không muốn!

Đại Nhiệt trợn tròn mắt, hỏi:

- Tiểu thư của tôi, cậu có phải là con gái không thế? À không, phải là cậu có phải con người hay không?

Nghe vậy Tiểu Long Nữ đang nằm bật dậy ngồi trên giường, mày cau lại, tức giận đến thở hồng hộc khiến bộ ngực lớn kia suýt bung ra khỏi áo, ấm ức nói:

- Cậu nói ai không phải là con gái?

Đại Nhiệt nuốt nước miếng đánh ực một cái, rất biết điều lắc đầu như trống bỏi:

- Tớ có nói gì đâu, cậu ngủ đi cho đỡ mệt.

- Cảm ơn!

Tiểu Long Nữ thực nhàn nhã lùi về trong chăn, chuẩn bị đi vào giấc ngủ.

- Này! Vậy cậu định ở đây bao lâu?

Đại Nhiệt hỏi một câu sau cùng.

- Có lẽ ngày mai đi...

Đại Nhiệt mới vừa thở phào, nàng đã bồi tiếp một câu:

- Cũng có lẽ sang năm mới đi...

Thực khinh ca có sắc tâm không có sắc đảm sao? Mặt Đại Nhiệt lộ vẻ dữ tợn, bước lên một bước. Nhưng Tiểu Long Nữ bỗng nhiên nghiêng người, sắc đảm vừa phồng lên của hắn đã biến hết đi đâu mất, bản thân cũng vội ù té quyền.

Ài, vẫn là cha nói đúng, tìm lão bà nên tìm cô nào gốc một chút. Bởi vì nói chuyện cùng một cô gái thông minh thật sự quá mệt mỏi, chẳng những chiếm không đến tiện nghi, còn suốt ngày bị hố, rất tổn thương lòng tự trọng.

Đại Nhiệt cũng không định tiếp tục tiến vào trò chơi, muốn nghỉ ngơi dưỡng sức cho hành trình lên núi khi vào ngày mai. Cũng may căn phòng hắn thuê còn có một gác xép chứa đồ, tuy rằng hơi dơ dáy bẩn thỉu một chút, nhưng dùng tạm một tối hắn là không có vấn đề.

Mưa đêm làm người ta ngủ ngon hơn. Ngày hôm sau Đại Nhiệt đúng giờ thức dậy, cả người chỉ mặc mỗi cái quần lót, theo thói quen chạy xuống giữa phòng luyện Thái Cực Quyền.

Đẩy lên đẩy xuống, đẩy trái đẩy phải, bài quyền này hẳn đã đi đến thuần thục, tựa như nước chảy mây trôi, không một chút khó khăn. Mãi một chốc, hẳn mới sức nhớ ra một điều, tim đập ‘thịch’ một cái.

Chết rồi! Quên mất đang có người, lại còn là nữ. Hắn ngẩng đầu, liền nhìn thấy đôi mắt sáng ngời của Tiểu Long Nữ đang mang theo ý cười mà thưởng thức bo-đỳ của hắn.

- Ê! Tiểu thư, nhìn đủ chưa, ca còn muốn thu phí đây.

Đã có quần lót che bộ phận quan trọng nhất, Đại Nhiệt cũng không quá xấu hổ. Lúc còn đi học hẳn không ít lần mặc mỗi cái quần đùi chạy không lên xuống trong ký túc xá, cũng gặp không ít nữ sinh đến ký túc nam "thăm người thân", phần lớn đều gặp là cười, không ai phải đỏ mặt.

- Nhìn cậu như tiểu bạch kiếm (1), không ngờ được cũng có cơ bắp săn chắc gớm.

Đại Nhiệt dương dương tự đắc, gồng tay khom người làm tư thế khoe thể hình tiêu chuẩn:

- Tiểu bạch kiếm chỉ là hình tượng bên ngoài của ca, kỳ thật ca là một người đủ sức đảm nhận vai nam chính.

Tiểu Long Nữ cười hì hì rồi bồng cúi đầu, bàn tay trắng nõn vội vàng cài lại cúc áo trên cùng — đêm qua ngủ bị tuột mất, giờ gặp làn gió buổi sớm thổi qua mát rượi nàng mới hay mình lộ cảnh xuân.

Chỉ một tích tắc kia thôi cũng đủ để ‘ai đó’ nhìn thấy một khoảng trắng lóa thiên kiều bá mị!

Đại Nhiệt khô hết cả cổ, ‘tuần mã’ dưới hạng lập tức tỉnh giấc muốn chạy chồm lên. Hắn vội vàng trèo lại lên gác xép, vừa cố nhắm báng cửa

chương vừa oán thầm: Lạ hồn! Đại tiểu thư của ca, cô là mỹ nữ đấy, sáng sớm ra đã thế này có để cho ca sống nữa không.

Tụng bảng cửu chương hồi lâu, ‘tuần mã’ giữa chân vẫn không có dấu hiệu muốn đi ngủ, Đại Nhiệt nhin không được cong ngón tay lại, búng búng vào vật kia mấy cái, nhủ thầm: bạn thân này, kiếm chế chút đi, dọa dẫm con gái nhà người ta không tốt đâu nhé.

Hắn thay y phục chỉnh tề xong, chỉnh đốn thành bộ dạng nghiêm trang, lúc này mới thông thả trèo xuống, rồi không khỏi trợn mắt há hốc mồm, trên giường đã trống không, Tiểu Long Nữ đi rồi.

Trên bàn sách có thêm một tờ giấy nhỏ, viết ba chữ rất đẹp: "Tớ đi đây!"

Tiểu Long Nữ này a, thật sự là rất có cá tính...

Đại Nhiệt lắc đầu cười khổ, lười hao tâm tổn sức suy nghĩ, giải quyết việc vặt xong xuôi bèn tiến vào Tây Du Nhất Mộng.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Tiểu bạch kiếm: mặt trắng nhỏ, dùng cho dạng con trai mặt non choẹt, dáng người thư sinh gầy gò.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 25: Việc tốt thường hay gặp trắc trở

oOo

- Gió thổi sóng nổi lên, mỹ nhân không mặc áo, trên giường che chăn mỏng, khách quan có biết không?

Yến Cuồng Đồ đón gió mà đứng trên một khối đá ngằm cao vút, há mồm hát vang mấy câu dân ứ. Đại Nhiệt bên cạnh lập tức lui bước, cùng hấn phân rõ giới tuyến.

Lão này chín phần là ngoài đời cam chịu, vào trò chơi tìm kích thích, bên trong hành vi phóng dăng ẫn núp một tâm hồn cô đơn đây, thảo nào không cần bận tâm hình tượng.

Căn cứ vô số sách báo mà thời gian còn đi học Đại Nhiệt đọc qua, suy ra được Yến Cuồng Đồ ở trong hiện thực nhất định sống rất khó chịu, buồn bực thất bại mà trở nên hận đời, cho nên chạy vào trong trò chơi tự do tự tại này, bản chất cuồng của hấn lộ hết ra không bỏ sót. Chẳng qua đúng là hấn có vốn ứ "cuồng": đào quặng xuyên đêm, hữu kinh vô hiểm hoàn thành nhiệm vụ quặng vàng, cấp bậc của hấn đã thăng lên 32. Ở giai đoạn ngựa vẫn còn tương đối hiểm này, không thể nghi ngờ hấn đã thành tiêu điểm trong mắt người chơi khác. Thậm chí có nhiều công ty game chuyên nghiệp còn tới tìm Yến Cuồng Đồ, muốn kéo hấn gia nhập, tiêu chuẩn đả ngộ thấp nhất cũng là cấp "trưởng phòng", đáng tiếc đều bị Yến Cuồng Đồ từ chối.

- Hiền đệ, xác suất hoàn thành nhiệm vụ lần này của chú lớn không?

Nghe được một tiếng xưng hô này từ Yến Cường Đồ, Đại Nhiệt không khỏi nhớ đến vụ kết bái huynh đệ giữa Tôn Ngộ Không cùng Ngưu Ma Vương.

- Ước chừng một phần ngàn đi.

Đại Nhiệt cũng không chắc chắn bao nhiêu, nhìn Tiểu Hoa Quả Sơn nguy nga trên biển, trong lòng nhất thời dâng lên một cảm giác áp lực như bị núi đè.

Yến Cường Đồ chép chép miệng, nói:

- Không ngờ chú so với anh còn cường hơn, theo phán đoán của anh, xác suất thành công chỉ có một phần vạn.

Lời này không sai, chưa tính việc trên Tiểu Hoa Quả Sơn là ổ của Hầu Tử cấp 30 – 40, chỉ riêng con Mã Hầu Kiện Tướng trăm năm tuổi kia đã đủ cân cả trăm người. Tuy rằng đội ngũ do Thiên Hạ Hội cùng Long thị gia tộc liên minh cũng có tới hơn 200 người, thậm chí so với hôm qua còn có thêm không ít người cười được ngựa, bao gồm cả lão đại Thiên Hạ Hội là Thiên Hạ Nhất Thủ, thế nhưng nhìn trên tổng thể mà nói, chênh lệch vẫn phải dùng đến kilomet làm đơn vị.

Thậm chí, cho dù đội ngũ gặp vận cứ-t chó thành công đánh lên núi, sau đó lại gặp vận cứ-t trâu thủ tiêu được Mã Hầu Kiện Tướng thì có thể đàm phán là nó chết trong tay Đại Nhiệt sao? Không phải hẳn đánh chết, Đào Phù sẽ không lấy được. Nhưng Thiên Hạ Hội cùng Long thị gia tộc người ta liên hợp hành động, là trải qua thời gian dài thảo luận cùng bày mưu, mục tiêu chỉ có con Boss kia, sao có thể đem lợi ích tặng cho một kẻ vô danh vô tiếng, tứ cố vô thân như Đại Nhiệt? Chẳng lẽ muốn Đại Nhiệt chạy tới nói với lão đại nhà người ta: lão đại ơi, em phải làm nhiệm vụ, các anh

đánh Mã Hầu Kiện Tướng trọng thương còn một vạch máu rồi để em phát cuối nhá!

Hay là có một ý tốt hơn, song phương liều mạng, lưỡng bại câu thương, cuối cùng Đại Nhiệt lao ra cướp hit cuối cùng, chém rụng Mã Hầu Kiện Tướng, bắt được Đào Phù, hê hê...

Cắt! Dừng ảo tượng! Cho nên phải nói đây quả thực là một nhiệm vụ không thể hoàn thành, gần như một phương trình vô nghiệm.

Đại Nhiệt càng nghĩ càng đau đầu, dứt khoát không thềm nghĩ nữa.

- Chú có tính chẳng may nhiệm vụ thất bại, bị câu mất hồn phách thì làm sao chưa?

Yến Cuồng Đồ cố tình không tha hỏi với.

Đại Nhiệt cười cười, nói:

- Em chưa nghĩ đến. Nhưng nếu vận mệnh như vậy, em đành mặc nó đến thôi. Không có hồn phách thì không có hồn phách, nhân vật bị phế thì bị phế, dù sao chỉ là trò chơi mà thôi, không sao cả.

Yến Cuồng Đồ cười ha ha:

- Chú nhìn thấu hồng trần rồi đấy! Có điều trò chơi này một người chỉ có thể lập một acc, không có hồn phách thì không học được pháp thuật, không dùng được pháp bảo, nói cách khác là không thể nào chơi tiếp.

- Cần gì đâu anh! Ai quy định chơi trò chơi nhất định phải tung hoành tứ hải, thiên hạ vô địch hay là phải tiền bạc đầy túi, mỹ nữ như mây? Không có pháp thuật không có pháp bảo, em vẫn có thể mỗi ngày nằm ở bờ biển phơi nắng, ngắm mỹ nữ.

Yến Cuồng Đồ ngẩn ngơ, không thể tưởng được Đại Nhiệt có thể tiêu sái như thế, chẳng qua có rất nhiều việc không thể nói trước được, mọi thứ đều có thể thay đổi. Hãn nhân tiện nói:

- Hiền đệ, chú yên tâm. Nếu chú bị câu hồn phách, anh nhất định sẽ tìm bằng được được Chiêu Hồn Phiên, giúp chú gọi hồn về.

Đại Nhiệt vỗ vỗ bả vai hãn, cười nói:

- Vậy em cảm ơn trước.

Lúc này, người của Thiên Hạ Hội cùng Long thị gia tộc đã tập kết xong, đang phân công vị trí khi bắt đầu lên núi. Đương nhiên rồi, tấn công Tiểu Hoa Quả Sơn sao đơn giản được, không an bài cẩn thận hoàn toàn có thể ‘đoàn diệt’ (chết cả đoàn).

Yến Cuồng Đồ bỗng nhiên nhòm vào hành trang rồi la lớn:

- Âu xít! Anh quên mất lên Tiểu Hoa Quả Sơn cần thẻ thông hành rồi, anh không có cái đó!

Đại Nhiệt thiếu chút nữa ngất xỉu! Hãn vốn tưởng rằng Yến Cuồng Đồ bảo đảm chạy tới, nhất định sẽ có thẻ thông hành, ai ngờ muốn đi thuyền Bá Vương (đi không trả phí).

- Hiền đệ! Không nên gấp, chờ anh một hồi, anh lập tức đi kiếm một cái.

Yến Cuồng Đồ nhảy khỏi tảng đá, cưỡi lên ngựa rồi phi nước đại, không biết định đi đâu.

Lạy hồn, có thể không vội sao? Đêm nay Câu Hồn Sứ Giả đến rồi đấy! Mà cho dù ca có thể đợi lần khác, đám liên minh cao thủ kia đợi được sao?

Đại Nhiệt lâu bầu rồi vội đi xuống, lạng lẽ chui vào giữa đội ngũ của Thiên Hạ Hội, lại tìm được Trư Môn Tửu Nhục Xú. Có chút giao tình cùng với hắn, không tìm hắn thì tìm ai? Nói gì thì cũng phải thấy may mắn cho Đại Nhiệt, hơn 200 người nên không ai biết được hết nhau, bằng không có khả năng hắn đã bị đá ra vì là người ngoài.

Trư Môn Tửu Nhục Xú hưng phấn đến độ đỏ cả mặt, nói:

- Ha ha, rốt cục có thể lên núi khi trong truyền thuyết. Thời khắc huy hoàng kiến công lập nghiệp sắp đến rồi.

Đại Nhiệt nhìn hắn một cái khinh bỉ, nghĩ thầm: bằng vào ông á, kiến công lập nghiệp lúc nào chưa biết, chứ lần này chắc chắn chỉ có đi làm pháo hôi!

- O, đúng rồi, chú lên Tiểu Hoa Quả Sơn làm cái gì?

Trư Môn Tửu Nhục Xú đột nhiên nghĩ ra một chuyện, cảnh giác nhìn chăm chăm Đại Nhiệt, ánh mắt kia tựa hồ đang nhìn “Vô Gian Đạo”. (1)

- À, em nghe nói phong cảnh trên Tiểu Hoa Quả Sơn rất đẹp nên muốn lên xem một chút ấy mà.

- Phét! Chú nghĩ rằng anh không biết chú định làm gì sao?

Trư Môn Tửu Nhục Xú nghiêm nghị nói.

Đại Nhiệt đã giật mình:

- Hả! Sao đại ca biết...

Chuyện xấu này nếu lan truyền ra ngoài, Thiên Hạ Hội chắc chắn sẽ không khoan dung cho một kẻ rình ks Boss (2) theo cùng lên núi. Đem hắn đuổi đi đã tính là khách khí lắm rồi, vạn nhất chọc giận người ta thì kết cục chính là thiên đao vạn quả. (3)

Trư Môn Tử Nhục Xú lại nở nụ cười bí ối, thấp giọng nói:

- Chút tiểu tâm tư này sao có thể tránh được pháp nhãn của anh? Chẳng phải là chú muốn cùng đội ngũ lên núi rồi đục nước béo cò, chiếm chút tiện nghi sao?

Đại Nhiệt thở phào một cái rồi giơ ngón tay cái lên khen:

- Bội phục bội phục! Đều bị đại ca nhìn thấu cả!

Trư Môn Tử Nhục Xú dương dương tự đắc, nói:

- Đó là đương nhiên. Chỉ tiếc cao thủ thần bí của Long thị hôm nay vẫn không xuất hiện, nếu không lần này lên núi càng có nắm chắc.

Nhớ tới đoạn thời gian vô ích dành cho chờ đợi ngày hôm qua, Đại Nhiệt cảm thấy khinh bỉ phát ra từ tận đáy lòng: cao thủ? Ca xem chẳng qua là hư danh ấy chứ, cả mặt cũng không dám chường ra!

Đêm dài lắm mộng, lên núi giải quyết vấn đề mới là chính đạo. Đại Nhiệt xuất ra thẻ thông hành, gấp gáp muốn lên thuyền.

Chỉ có duy nhất một con thuyền để lên Tiểu Hoa Quả Sơn, mỗi lần vận chuyển 50 người, chuyển sau phải đợi 15 phút. Nhóm đầu tiên lên thuyền chính là Thiên Hạ Nhất Thủ, Long Tiên Hương các loại tinh anh, bọn hãn cấp bậc cao nhất, trang bị tốt nhất, thích hợp mở đường nhất, như vậy mới có thể ở chân núi mở ra một chỗ an toàn, tiếp ứng đại đội ngũ.

Lúc này bọn hãn đã hướng thuyền phu giao nộp thẻ thông hành, thế nhưng đúng lúc đang sai bước chuẩn bị bước lên thuyền thì lại đột nhiên không hện mà cùng dừng bước.

Đại Nhiệt ở phía sau thấy, tim nhảy dựng lên — lẽ nào việc tốt thường hay gặp trắc trở, lại có biến cố?

Quả nhiên, một tin tức kinh thiên nhanh chóng truyền ra từ đám người:

- Thú Vương! Thú Vương muốn tấn công Hoa Quả Thôn!

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Vô Gian Đạo: một bộ phim nói về gián điệp hai mang của cả phe cảnh sát và xã hội đen. Ý ở đây là sợ Đại Nhiệt từ bang phái khác trà trộn vào phá hoại.

- (2) KS = kill steal: giành giết quái.

- (3) Thiên đao vạn quả: chém nghìn vạn nhát đao.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 26: Đêm trước đại chiến

oOo

Thú Vương, vua của Thú tộc, là Boss mạnh nhất trong giai đoạn tân thủ; hình dạng như sư tử, bốn chân có đờ, đầu mọc hai sừng, không có động phủ cố định, thường đi tuần quanh dãy núi phía nam. Con súc sinh này có lai lịch rất lớn, chính là do con sư tử cái lông vàng giữ cửa cung Đâu Suất của Thái Thượng lão quân một mình hạ phạm, động phạm tâm rồi giao phối với một con trâu đực dị chủng không biết tên mà sinh ra. Tuy rằng nó không có đặc đạo, không biết pháp thuật, nhưng trời sinh thần lực, toàn thân da dày thịt chắc, quả thực rất khó nhằn. Hơn nữa mỗi lần nó ra ngoài đều mang theo 5 con Cao Sơn Hùng Sư (sư tử núi) cấp 40 làm bảo tiêu, càng khó khăn thêm cho ý định làm thịt nó.

Có câu tính toán không bằng may mắn, buổi sáng hôm nay, một người chơi Tiểu Bạch Long rất ngoài ý muốn nhận phải nhiệm vụ bắt ba sợi lông đuôi của Thú Vương. Nàng phúc lớn mạng lớn, tìm được Thú Vương khi nó đang ngủ, bên người lại không có hộ vệ, vì thế bắt ba sợi lông của nó rồi chạy như bay quay về thôn.

Thú Vương bừng tỉnh, đã phát hiện người chơi này ra tay, giận tím mặt, lập tức triệu tập 5 con Cao Sơn Hùng Sư, nổi giận ùng ùng chạy xuống núi, muốn vào thôn truy sát người chơi xui xẻo kia.

Tin tức này truyền đến, không khí sôi trào lên như muốn nổ tung. Ai nấy kêu gào la hét, hô cha gọi mẹ mà xô đẩy nhau chạy về vùng an toàn... Vèo vèo mấy cái, theo vô số luồng sáng bay qua, người còn luẩn quẩn quanh vùng núi phía Nam thôn này tựa như đàn kiến bị thổi bay đi rồi đồng loạt tử ọ hơn nửa, hóa thành bạch quang bay về điểm hội sinh trong thôn. Thế nhưng nhìn lại thì tại thôn không thấy mấy người, tình cảnh vô cùng quái dị.

Đây là vì sao ư? Đều ù té hoặc log out tị nạn cả rồi chứ gì nữa!

- Long lão đại, Thú Vương vào thôn chính là cơ hội trời cho, không bằng chúng ta tạm thời dừng lên núi khi, trước tiên diệt Thú Vương đã. Trên người Thú Vương có thể rơi ra Thú Vương Đan, nuốt thứ đó vào sẽ lập tức lên tới cấp 50, chính là thần đan diệu dược nhất đẳng đó.

Thiên Hạ Nhất Thủ thúc ngựa chạy đến bên người Long Tiên Hương, nhắc tới Thú Vương Đan, trên mặt hắn cũng lộ ra vẻ ước ao.

Sắc mặt của Long Tiên Hương căng thẳng, đương nhiên hắn hiểu được công hiệu của Thú Vương Đan, có điều một Thú Vương chỉ có một Thú Vương Đan, vấn đề chia chiến lợi phẩm... Hắn thử hỏi:

- Nhất Thủ huynh, viên Thú Vương Đan kia...

Thiên Hạ Nhất Thủ là nhân vật bậc nào, sớm hiểu được bản khoản trong lòng hắn, ngắt lời nói:

- Chim nhận chưa bắn rụng đã muốn tranh công, chúng ta cứ tranh chấp như thế không khỏi khiến người chê cười. Long lão đại yên tâm, Thú Vương còn có thể rút ra một miếng Thú Vương Thiết Bài, có được thẻ bài này sẽ có thể thuần hoá thú ky, giá trị so với Thú Vương Đan chỉ có hơn chứ không kém. Nếu chúng ta may mắn giết được Thú Vương, hai thứ nó rút ra tùy anh chọn trước một.

Long Tiên Hương ha ha cười:

- Nhất Thủ huynh đã hào phóng như thế, tôi còn thắc mắc chẳng hóa tiểu nhân sao. Chúng ta trước hết đồng tâm hợp lực, lấy Thú Vương thử đao thôi.

Hai đầu sỏ đạt được nhất trí, lập tức hạ lệnh, dẫn dắt chúng thủ hạ chạy về thôn.

Đội ngũ quay đầu mà đi như thủy triều rút, khiến Đại Nhiên gấp đến độ luống cuống. Phặc phặc phặc, đến thuyền rồi còn đi, tiên sư nó chứ! Hãn diên lên cũng phải thôi, nếu bạn đang cùng một cô gái XXOO, đang chuẩn bị ‘trườn’ vào, cô gái lại đột nhiên nói ‘em đến kỳ’, vậy xin hỏi bạn có tức muốn diên lên không?

Có điều hãn nôn nóng cũng vô dụng, chỉ một lát đám người đã chạy hết. Đại Nhiệt cắn răng một cái, cũng đi theo, trở lại trong thôn.

Lúc này trong thôn ngoại trừ vài người chơi cấp cao gan lớn ra, cũng chỉ có người của Thiên Hạ Hội cùng Long thị gia tộc. Cứ đùa, Thú Vương là quái vật bậc nào chứ, người chơi cấp 20 trở xuống cơ bản đều là miếu sát, có ai thừa hơi ở chỗ này nhận lấy cái chết? Log out hoặc chạy ra xa bên ngoài thôn luyện cấp tránh đi mới là vương đạo.

Không có thể thông hành hạn chế, nhân số hai đại bang hội lập tức tăng lên gấp đôi, tập kết một đoàn đông nghìn nghịt ở trên quảng trường, chờ các lão đại ra lệnh. Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Sa Tăng, Đường Tăng, Tiểu Bạch Long, năm class đều đủ cả, phân chia theo tổ đứng chỉnh tề.

Giải thích một chút, hiện tại Thiên Hạ Hội, Long thị hay đoàn thể do hai bên liên minh thành cũng đều là tự phát, không được hệ thống tính là sơn trại hay giáo phái trong trò chơi, cũng không bị hệ thống hạn chế hoặc là hưởng ưu đãi gì.

Thiên Hạ Nhất Thủ ngồi trên lưng ngựa, ở phía trước đội ngũ ghìm cương thét một tiếng dài đầy khí phách:

- Các huynh đệ! Mọi người chuẩn bị xong chưa?

- Đã xong!

Mấy trăm người rống to đáp lại.

- Đây là một trận tử chiến, rất nhiều huynh đệ sẽ bỏ mạng!

Tiếng của Thiên Hạ Nhất Thủ càng lúc càng cao vút:

- Nhưng mỗi một phần cố gắng, mỗi một điểm cống hiến của mọi người đều sẽ được tôi cùng Long lão đại ghi nhớ trong lòng. Mọi người rút trang bị, chúng tôi sẽ bồi thường trang bị tốt hơn, mọi người bị đánh về cấp 1, chúng tôi giúp mọi người lên cấp còn cao hơn ban đầu! Như vậy, mọi người còn có vấn đề gì không?

- Không thành vấn đề!

Lại là tiếng trả lời đồng thanh âm vang.

Đứng bên ngoài, Đại Nhiệt thầm nghĩ: chiêu này thực quá hay, không hổ là cấp bậc lão đại, phải hưởng hần học tập nhiều hơn.

Thiên Hạ Nhất Thủ khơi dậy sĩ khí xong liền lui xuống, nhường cho Long Tiên Hương tiếp tục.

Long Tiên Hương mặc trên người một bộ giáp trụ hoàng kim lóng lánh, uy phong lẫm liệt, còn là cực phẩm giảm bớt 10% động tác bị thương. Ở trong trò chơi, nhân vật khi bị công kích sẽ có động tác ngửa ra sau không thể làm gì, thời gian ngửa ra sau này ngắn hay dài rất quan trọng, một giây quyết sinh tử. Mà thuộc tính "giảm bớt thời gian động tác bị thương" này sẽ chỉ xuất hiện trên y phục, nhỏ nhất là 10%, cao nhất là 100%. Nhưng đạt

tới 100% cũng không có nghĩa là sẽ không còn ngửa ra sau nữa, bởi vì trên vũ khí sẽ có thuộc tính tương khắc — gia tăng thời gian động tác bị thương, phạm vi cũng là từ 10% đến 100%.

Long Tiên Hương nói chuyện không phải kiểu hào hùng như Thiên Hạ Nhất Thủ, nhưng trong giọng nói lại toát ra một lòng quyết tâm không thể phủ định:

- Ngày hôm nay, Long thị cùng Thiên Hạ Hội liên thủ hợp tâm, muốn cùng Thú Vương nhất quyết sinh tử. Chờ Thú Vương đi vào, Thiên Hạ Nhất Bôi sẽ dẫn dắt một đội tách 5 con sư tử hộ vệ kia ra, sau đó Long Quyển Phong dẫn dắt một đội khác kéo Thú Vương tới khu hoang tàn phía Tây thôn, nơi đó địa thế phức tạp, thích hợp mai phục. Đại đội ngũ chúng ta sẽ mai phục sẵn tại đó, bày tốt các loại bẫy, chờ Thú Vương tự lao vào. Đây nhất định là một trận đánh lâu dài, mọi người cần phải tin tưởng lẫn nhau, Tiểu Bạch Long chuyên tâm làm tình báo canh gác, Sa Tăng tùy thời chú ý trị liệu cho đồng đội, những class khác toàn lực công kích mục tiêu, không cho nó có cơ hội nghỉ ngơi, mọi người rõ chưa?

Long Tiên Hương này quả thật rất có tài ở phương diện quản lý, là lãnh đạo trời sinh, chiến thuật bố trí hợp lý, trật tự rõ ràng, làm cho người ta cảm thấy tin cậy.

- Rõ!

- Tốt! Chuẩn bị — chiến đấu!

Long Tiên Hương hét vang một tiếng, cuối cùng cũng không quên cổ vũ sĩ khí! Trong lòng mọi người nhiệt huyết sôi trào, sĩ khí tăng vọt, cùng quát to đáp lại:

- Chiến đấuuuuuu....

Tài, để người khác đi chịu chết lại có thể tạo thành khung cảnh nhiệt tình vĩ đại như vậy, quá tài!

Đại Nhiệt cúi đầu thử tự so sánh chính mình, chỉ cảm thấy tự trọng tổn thương rất lớn.

- Đại Nhiệt, sao anh lại ở xá này rình xem thế hả?

Lại là Thiên Tâm Hương, một người cầm theo thanh cương kiếm, nhìn bộ dáng hẳn là khoảng cấp 20, đang mỉa mai cười nhìn hẳn.

Đại Nhiệt cười nói:

- Tôi không ở đây thì theo cô phải ở đâu?

- Nếu anh là đàn ông thì nên theo đội ngũ xông pha hãm trận, cùng Thú Vương chiến đấu.

Đại Nhiệt lập tức dè bĩu:

- Nghỉ đê! Dựa vào cái gì chứ?

- Không dám cứ việc nói thẳng, không phải đàn ông giờ cũng bình thường thôi, không ai thèm cười đâu.

Thiên Tâm Hương rất khinh thường nói.

Những lời này làm cho Đại Nhiệt hận đến nghiến răng nghiến lợi, cười tà nói:

- Sao cô biết tôi không phải đàn ông? Nếu không chúng ta lên giường thử một lần đi?

- Anh...

Nàng tức giận đến mặt mũi trắng bệch.

Cô gái này tuy lớn lên không tòi, nhưng tính tình quá nóng nảy, có khuynh hướng bạo lực nghiêm trọng.

Đại Nhiệt lười cùng nàng nói nhảm, xoay đầu bốn phía xem tình huống.

Thời gian đã qua chục phút, không khí càng lúc càng khẩn trương, vô số người chơi chạy tới chạy lui có tổ chức, dọn nơi này đắp nơi kia, gấp gáp tiến hành công tác chuẩn bị. Chỉ có heo lười Đại Nhiệt là khác biệt, nhìn Đông một cái, nhìn Tây một cái, nhàn nhã giống như đang dạo ở vườn hoa.

Bỗng nhiên, dưới tình huống không có bất kỳ dấu hiệu nào, một đám mây đen kỳ quái từ hướng Tiểu Hoa Quả Sơn trên biển bay tới, mang theo sấm sét vang dội, một bóng dáng khổng lồ lúc ẩn lúc hiện giữa tầng mây.

- Độc Giác Quỷ Vương! Trời ạ! Là Độc Giác Quỷ Vương!

Mọi người sợ ngây người, ngơ ngác nhìn đám mây đen kia, giống như tận thế tiến đến, lúng túng không biết nên làm sao bây giờ.

Lẽ nào yêu quái trong truyền thuyết này cũng muốn tấn công thôn? Đại Nhiệt tay chân lạnh lẽo, chuẩn bị log out lánh nạn. Độc Giác Quỷ Vương là thân phận gì? Đừng tưởng rằng nó bài danh phía cuối trong Yêu tộc là sẽ không khủng, một mình nó có thể chấp 5 Thú Vương, vậy lợi hại hay không?

- Khắc! Khắc! Khắc!

Một tràng cười nghe mà lông tóc dựng đứng theo giữa không trung truyền xuống, đã thấy Độc Giác Quỷ Vương kia khổng lồ chế mây đen bay đi cực nhanh, thoáng cái đã biến mất cuối chân trời.

- Đi qua mà thôi! Là đi qua mà thôi!

Mọi người như trút được gánh nặng, đồng loạt thở phào một hơi, rồi lại đồng loạt kéo ống tay áo lên lau mồ hôi lạnh...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 27: Kéo quái

oOo

Ở trong Tây Du Nhất Mộng, quái vật tấn công thôn thành thật ra là một nhiệm vụ ẩn, cần gây ra trình tự mới có thể phát động. Loại tình huống này không phải do nhà phát hành an bài, bởi vì bản thân Tây Du Nhất Mộng là do một máy chủ siêu cấp tự mình vận hành, chỉ khi nào gia tăng công năng hay nội dung bên trong trò chơi thì mới cần nhóm kỹ sư thiết kế đích thân tiến hành thao tác. Cũng do vậy mà trong trò chơi sẽ phát sinh ngàn vạn điều bất ngờ, quan hệ giữa người chơi cùng quái vật và NPC cũng đồng dạng phát sinh ngàn vạn chuyện ngẫu nhiên, hết thảy sẽ như một thế giới chân thật mà phong phú. Về chính đề, một khi gây ra nhiệm vụ quái vật công thành thì hệ thống sẽ có thông báo cho toàn bộ những người chơi đang ở bản đồ này, hơn nữa còn cho người chơi một thời gian nhất định làm chuẩn bị. Lần trước Sơn Tặc vào thôn, do chỉ là một loại quái vật sơ cấp nên không tính.

Đại Nhiệt cất bước tới khu hoang tàn hướng Tây thôn, cũng chính là trận địa chủ yếu để chiến đấu với Thú Vương.

Nơi này vốn là một ngôi miếu khổng lồ, không biết vì lý do gì mà tan hoang, tượng phật, ban thờ, vách gạch... tất cả đều mục nát, chỉ còn bốn cây cột đá yên lặng thê lương đứng đó. Trên cột bị người điêu khắc vô số bức phù điêu đủ loại, phần lớn là La Hán, Kim Cương, Bồ Tát v.v..., hoặc

đang ngồi thiền, hoặc đang cười thú, hoặc phổ độ chúng sinh, cực kỳ sinh động.

Hơn mười người chơi dưới sự chỉ huy của Long Tiên Hương mà đào một hố bẫy rộng chừng 2 mét, bề sâu 3 mét ở giữa bốn cây cột đá, đáy hố cắm đầy binh khí, cái nào cũng sắc lẹm lóe ra màu xanh đậm.

Độc! Không ngờ là độc!

Đại Nhiệt không khỏi sợ hãi than — đại bang hội này lại có được độc vật!

Trong Tây Du Nhất Mộng, độc vật cực kỳ hiếm thấy, hệ thống không bán, người chơi cũng không thể sản xuất, chỉ có thể thông qua Thái Tập Thuật cùng Đồ Tể Thuật để đạt được. Nhưng những vật có độc tính như độc thảo độc xà lại rất khó gặp. Về phần những loại xưng là vua của vạn độc như Khổng Tước đảm, Hạc đỉnh hồng (mật Khổng Tước, phần màu đỏ trên đầu con Hạc) v.v..., đều là cực phẩm chỉ có trên Chín Tầng Trời.

Độc có thể bất chấp ngũ hành, một khi nhiễm phải, nhẹ thì máu rút không ngừng, nặng thì trực tiếp miểu sát, lợi hại không có điểm dừng. Mà thi độc do Cương Thi Thủ Sáo Đại Nhiệt mang trên tay phát ra được tính hàng trung đẳng, khuyết điểm là xác suất phát ra thật sự quá thấp.

- Kinh thật! Nhìn qua ít nhất bơi 2 loại độc, nếu tính ra thóc bét cũng phải mấy vạn đồng, bọn họ đúng là bỏ được vốn.

Đại Nhiệt thấy tặc lưỡi khen.

Chuẩn bị bẫy xong, mọi người phủ che lên bằng một cái chiếu lớn sau đó lại rắc thêm một tầng đất bùn mỏng ở trên, nhìn qua không thể phát hiện.

Long Tiên Hương ra lệnh một tiếng, hơn hai trăm người chơi tinh anh trong tinh anh, chủ chốt trong chủ chốt liền tản ra bốn phía, kẻ nấp người chui ào ào trốn đi.

Đại Nhiệt nhanh chóng rời đi, miễn cho ai thấy lại bị kéo đi làm cu-li. Hãn trực tiếp chạy đến cửa vào thôn đặng Đông, lẫn vào trong đám người, trông mong nhìn xung quanh, giống như là một fan hâm mộ đang đợi ngôi sao Thú Vương tới.

Đội ngũ này do Thiên Hạ Nhất Bôi dẫn dắt, hãn ngồi ở trên ngựa, không hề nóng vội, bộ dạng uể oải nhắm hờ mắt. Hiện hãn là người chơi cấp bậc cao nhất của Thiên Hạ Hội, đã tới cấp 36. So với việc Thiên Hạ Nhất Thủ khí phách hào hùng, hãn lại là một người rất hiền hòa, bởi vậy nhân duyên khá cao, được đông đảo muội muội thân thiết gọi là Thiên Hạ nhị ca.

Nhiệm vụ của hãn là kéo 5 con sư tử bên cạnh Thú Vương. Đây không phải việc dễ, bất cần một chút chẳng những không kéo được sư tử mà còn đem mạng bồi vào. Huống hồ 5 con sư tử cấp 40 cũng không dễ đối phó như vậy, đội ngũ hơn 200 người cũng chỉ có mình hãn qua cấp 30, các tinh anh còn lại thì đều ở lại khu hoang tàn mai phục, nói trắng ra, thủ hạ dưới tay hãn lúc này đều chỉ là pháo hôi.

Đợi chờ nhàm chán, mọi người bắt đầu mở miệng vui đùa:

- Ông nói Thú Vương kia trông ra sao, sẽ không có tới tận ba ‘hòn’ đấy chứ?

- Tôi vỗ ngực nói cho bà biết, coi như nó có tới ba ‘hòn’ thì tôi cũng sẽ đem cắt sạch.

- Ha ha! Tôi chỉ sợ cắt còn chưa được ông đã tè ra quần rồi ấy!

- Nhảm, ca tính cả rồi, lúc thế này ngu gì mà mặc quần. Nếu bà không tin, hôm nào chúng ta cùng nhau nghiên cứu thôi, hê hê.

Người chơi thuộc Thiên Hạ Hội vốn đã cùng lăn lộn qua vô số game online, giờ lại tụ tập cùng một chỗ thế này, chỉ thoáng cái đã ồn ào náo động như cái chợ.

Chính lúc này Thiên Hạ Nhất Bôi bỗng nhiên mở mắt ra, trầm giọng nói:

- Mọi người chuẩn bị! Con mồi sắp đến.

Mọi người lập tức căng thẳng nhìn về phía trước.

Chỉ một chốc, đằng xa đã truyền đến tiếng chạy huỳnh huých như là sấm rền, từng tiếng từng tiếng nặng nề giống như giã vào tâm tình bồn chồn của mọi người.

Thú Vương rất cục xuất hiện uy phong bát diện: lông dài ngả theo gió, mặt đen như than, cặp mắt to phóng ra ánh nhìn dữ tợn, cộng thêm một đôi sừng nhọn dài chừng 50 phân sắc bén vô cùng — hình dạng sư tử phối với cặp sừng dài phong cách như vậy, cái danh tân thủ Boss vương hoàn toàn xứng đáng!

Đại Nhiệt lạnh lẽo về cuối đội ngũ, trong lòng thầm kêu một tiếng:

- Các vị anh hùng mau xông lên đi thôi! Ca sẽ ở đằng sau cầu nguyện cho mọi người.

Sau đó hấn cất bước bỏ chạy.

Thú Vương không phải động vật ngồi không, có kẻ bứt lông của nó thì cả thân sẽ phải trả giá. Tốc độ của nó so với chuột tinh lúc trước nhanh hơn không chỉ hai lần, người không có ngựa để cưỡi như Đại Nhiệt nếu bị nó thấy sẽ chỉ có một con đường chết, nên hấn đương nhiên phải tranh thủ rối loạn mà chuồn tới chỗ an toàn. Còn đám Thiên Hạ Nhất Bôi làm thế nào kéo quái là chuyện của bọn họ.

Quái vật công thôn thì NPC đều đóng cửa tắt đèn, ngay cả nơi quan trọng nhất là tiệm thuốc cũng đóng cửa, đường hòng từ lão chưởng quầy béo mập kia mua được dù là một cọng cỏ.

Đại Nhiệt lăm la lăm lét nhìn xung quanh, tìm kiếm một nơi ẩn thân an toàn.

Tiếng gầm giận dữ đột ngột vang lên ở phía sau, làm hấn giật bắn mình suýt ngã lăn ra, mà quay đầu nhìn lại thì càng sợ đến hồn phi phách tán.

Chỉ thấy Thú Vương kia đang lao đến, cách hấn không tới trăm mét. Bên cạnh nó vẫn còn hai con sư tử một trái một phải hộ tống, Thiên Hạ Nhất Bôi có thể kéo đi 3 con sư tử đã là cực hạn.

Thú Vương chạy đến vị trí này vốn là có một đội ngũ hơn trăm người do Long Quyển Phong dẫn đầu đợi sẵn, muốn kéo Thú Vương tới khu hoang tàn, thế nhưng 3 con súc sinh này rất biến thái, tùy tiện giương nanh múa vuốt một cái đã giết một mạng, bao nhiêu người cũng không đủ cho chúng nó thịt! Cuối cùng chỉ còn lại một mình Long Quyển Phong, hấn cười ngựa, trên chân ít nhất đeo giày tăng 40% tốc độ di chuyển, lại không ngừng có thủ hạ xả thân quên mình hỗ trợ, lúc này mới khó khăn lắm thoát được một mạng.

Thủ hạ của hấn cũng không phải là hy sinh hoàn toàn vô ích, trong hỗn loạn lại may mắn kéo được 2 con sư tử còn lại ra xa, chỉ còn một mình Thú Vương cô độc.

Con bà nó chứ! Sao nó chạy tới đây nhanh thế nhỉ!

Đại Nhiệt nhanh chân bỏ chạy, ở dưới loại tình huống này, phương hướng chạy trốn tự nhiên phải ưu tiên khu hoang tàn kia, chỉ có những người ở đó chặn đánh Thú Vương mới có thể tìm được một đường sinh cơ. Hấn vốn muốn lập tức log out, nhưng hệ thống lại nhắc nhở hấn đã bị Thú Vương đưa vào phạm vi công kích, không thể đăng xuất.

Cái tính thích hóng đáng chết! Cái hệ thống chết tiệt!

Lúc này Thú Vương đuổi theo Long Quyển Phong, Long Quyển Phong lại chạy ngay sau Đại Nhiệt, mà Đại Nhiệt trong bộ dáng heo mập lạch bạch tăng tốc, tình huống vốn mạo hiểm trở thành khá buồn cười.

- À uồmmm.....

Thú Vương nổi giận gầm lên một tiếng, tăng tốc, hai sừng hất Long Quyển Phong xuống ngựa sau đó không chút khách khí dẫm bàn chân to tướng lên, Long Quyển Phong lập tức tranh trước Đại Nhiệt đi gặp Hắc Bạch Vô Thường.

Mà nhờ chút thời gian quý báu Long Quyển Phong ‘tặng’, Đại Nhiệt may mắn chạy sát sát tới khu hoang tàn, nơi có hố bẫy đã sẵn sàng đợi Thú Vương bước chân vào:

- Mẹ nó chứ! Cuối cùng vẫn phải đến tay lão tử mới hoàn thành sứ mệnh lịch sử này, Thiên Hạ Hội Long thị gia tộc, đêm nay mời khách chứ hả?

Hắn đột nhiên cảm giác được không ổn, vội quay đầu lại, đã thấy cái miệng to như chậu máu của Thú Vương chỉ còn cách mình chưa đến 0,001 kilomet.

Một cảm giác tuyệt vọng trước nay chưa từng có dâng lên, người được mùi tanh hôi từ miệng Thú Vương, Đại Nhiệt theo bản năng xuất một chiêu Hàm Trư Thủ, trào rít gió mang theo một màu xanh đậm thấp thoáng, không ngờ là thi độc.

Nhưng tại thời điểm này, thi độc cũng vô dụng. Cái miệng khổng lồ của Thú Vương đã cắn xuống, hàm răng nhọn hoắt ngấp vào thân thể Đại Nhiệt...

-----oo0oo-----

Chú thích:

- Kéo quái: tụ tập quái lại cùng một chỗ hoặc dẫn dắt quái sang một vị trí cố định. Thường thường trong các game người chơi làm thế để tiện dùng các skill đánh quần thể, cùng lúc giết nhiều con kinh nghiệm sẽ tăng nhanh hơn, cấp cũng theo đó mà lên.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sấu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 28: Thú Vương Đan

oOo

Đi đêm lắm có ngày gặp ma. Lúc Đại Nhiệt đi ra từ điểm hồi sinh, ngay cả tâm tư muốn mua miếng đậu hủ mà đập đầu tự sát cũng có. Quần áo lờm rơi mất không nói, cả giày cộng tấc cùng Cương Thi Thủ Sáo cũng không biết giờ đã tiện nghi cho kẻ nào. Hiện trong thôn rối loạn, không biết bao nhiêu kẻ nhân cơ hội phát tài từ đồ đạc của người chết đây! Lúc này Đại Nhiệt một thân thịt béo suýt trần truồng, may còn được cái quần đùi màu hồng bó sát che đi bộ phận nhạy cảm, thiên phú cùng skill chiến đấu cũng cần phải lên lại cấp mới có thể sử dụng (chết nên bị tẩy sạch trang bị lẫn cấp bậc). Hắn mở hành trang nhìn lại, vật phẩm nhiệm vụ Hắc Cầu Huyết cùng Bồ Đề Phật Châu vẫn còn, nhưng tiền thừa sau khi học Hàm Trư Thủ lại rơi sạch, do hắn quên không cất vào rương chứa đồ.

- Ô!

Hắn ngạc nhiên kêu một tiếng, phát hiện cái hồ lô nát kia vẫn còn im lìm nguyên vị trí trong hành trang, phảng phất có chút huyền cơ — lẽ nào thứ đồ chơi phần thưởng nhiệm vụ này cũng không thể rơi? Bất quá, ngay cả như vậy, thứ này có ích lợi gì? Đã không thể ăn, lại không thể dùng, ca tình nguyện cái rơi mất là nó chứ không phải Cương Thi Thủ Sáo.

Đại Nhiệt thở dài, ngửa đầu nhìn bầu trời, có chút nản chí ừ ừ. Không ngừng có người xuất hiện ở điểm hồi sinh, nhưng bọn hắn vừa hiện đã lập

tức xông ra ngoài, xem ra muốn về chiến trường rồi nhảy nhót trình diễn trước mặt các lão đại, đợi được tính công đền bù thiệt hại.

Tiên sư nó chứ! Bọn hăn có tổ chức bù đắp, còn ca? Chỉ có thể đơn độc một mình gượng thân nghèo đói mà đối mặt gió mưa, thật đáng thương.

- Hiền đệ! Chú đang đâu thế? Anh có thể thông hành rồi.

Yến Cuồng Đồ pm đến, có vẻ rất hung phấn.

Ngất! Thẻ thông hành Tiểu Hoa Quả Sơn giờ lại thành mặt hàng lan tràn như cỏ dại thế sao? Đây tuyệt đối không bình thường. Có điều bây giờ còn có ý nghĩa gì đâu?

Đại Nhiệt thều thào trả lời như không có sức sống:

- Em ở điểm hội sinh.

- Cái gì? Chú lên núi rồi sao? Là Hầu Tử đã hạ thủ?

Yến Cuồng Đồ chấn động.

- Không phải, là Thú Vương.

Yến Cuồng Đồ trầm mặc một lát, nói:

- Chú đừng vội, anh tới bây giờ.

Khi Yến Cuồng Đồ Xuất hiện trước mặt thì Đại Nhiệt vẫn đang chán nản ngồi thừ ra ở điểm hội sinh.

- Hiền đệ, không cần tuyệt vọng, chúng ta luyện lại là được rồi.

Đại Nhiệt khinh khinh nói:

- Trang bị mất có thể kiểm lại; cấp bậc không có, có thể tiếp tục thăng; nhưng mà còn cái nhiệm vụ kia, mặt trời xuống núi đến nơi rồi, em làm kiểu gì kiểm được Đào Phù đây?

- Chú vẫn lên núi khi từ từ kiểm được mà!

Đại Nhiệt nhảy dựng lên, kích động nói:

- Phặc! Hiện em về cấp 1, toàn thân mặc mỗi cái quần đùi, chẳng lẽ móc ‘tiểu đệ đệ’ ra bắn Hầu Tử chắc?

Yến Cường Đờ cũng gấp, rồi tức điên lên chỉ Đại Nhiệt mà mắng:

- Bắn cái quái gì! Nhìn bộ dáng chú kia, chỉ biết ủ rũ than than thở thở có tí gì giống đàn ông không? Trời không tuyệt đường người đâu, đừng có mới thất bại một tí đã chán đời. Không ai khen chú thì anh khen, chú không ai tổ đội thì có anh mời, không ai bỏ phiếu cho chú đã có một phiếu của anh. Bất kể là bảng xếp hạng người mới, hay là bảng anh hùng, bảng PK, thậm chí bảng đo thời gian ai tiến cung dài hơn v.v..., toàn bộ có 2 chúng ta bỏ phiếu cho chú, đến lúc đó chú không phải vẫn chối lợi sao?

Đại Nhiệt nghe được hai mắt trắng bệch, mồm há hốc, dở khóc dở cười nói:

- Yến đại ca, tới cùng là anh định nói cái gì thế?

Yến Cường Đờ kích động nói như súng liên thanh một hồi, lúc này mới bình tĩnh lại:

- À à... Tức là chú không nên bỏ buộc.

Đại Nhiệt tâm loạn như ma, cười khố, quay đầu lại thấy Thiên Hạ Nhất Bôi cũng đang chật vật mặc một cái quần cộc xuất hiện ở điểm hồi sinh.

Ngay cả hân cũng toi mạng, có thể thấy được tình hình chiến đấu kịch liệt tới mức nào.

"Bạn thu được 13565 exp!"

"Bạn nhận được một viên Thú Vương Đan."

Đột nhiên hệ thống phát ra hai tiếng nhắc nhở làm Đại Nhiệt hoảng sợ, như lên cơn động kinh tóm lấy tay Yến Cuồng Đồ lắc mạnh.

Yến Cuồng Đồ vui mừng quá đỗi, nói:

- Hiền đệ, chú rốt cuộc hiểu rõ? Người không phong lưu uống thiếu niên, không làm mấy 'shot' không bõ tiền, giác ngộ rất tốt!

- Không, không phải... Em...

Đại Nhiệt đã lên tới cấp 15, vẫn còn kinh ngạc đến lắp bắp mãi chưa thành câu.

Yến Cuồng Đồ kỳ quái nhìn hân:

- Vậy chú làm sao? Hay là kích thích quá độ, điên rồi?

- Điên cái đầu gối! Em, em đã lấy được Thú Vương Đan.

Yến Cuồng Đồ ngẩn ra, mặt đồng cảm, vỗ vỗ bả vai hân:

- Hiền đệ, đừng cố thâm du tinh thần như thế, nhân sinh thay đổi rất nhanh, vui cái lại buồn là rất bình thường, giống như nước tiểu lúc cao lúc thấp vậy thôi.

Đại Nhiệt dựng ngón giữa lên, từ trong hành trang lấy ra một viên đan dược đen xì.

[Thú Vương Đan], linh đan Thú Vương tinh luyện trăm năm, có tác dụng thông mạch, người ăn được có thể tăng thêm trăm năm công lực.

Yến Cuồng Đồ lập tức ngây dại, nhìn viên đan kia, nửa ngày mới kịp phản ứng:

- Chú, chú...

Đại Nhiệt mỉm cười, dùng động tác tung kẹo rất tiêu chuẩn bỏ tọt Thú Vương Đan vào miệng, nhai rôm rốp. Lần này đến phiên Yến Cuồng Đồ phát điên, một phát bắt được cánh tay Đại Nhiệt:

- Hiền đệ, cảm giác thế nào?

- Mùi vị thật khá!

Đại Nhiệt liếm mép phun ra một câu rảm thối.

Yến Cuồng Đồ nghiêm túc nhìn hắn, dường như lần đầu tiên nhận thức, thật lâu sau, thở dài:

- Hiền đệ đúng là người trời, tu nhân tích đức nên gặp được kỳ ngộ, giống như thuyền đi được ngược dòng, làm cho người ta hâm mộ.

Đại Nhiệt bắt lấy tay hắn, kích động nói:

- Nhìn rất chuẩn, rốt cục có người hiểu được ca.

- Lượn, tiện nghi còn khoe mẽ!

Đại Nhiệt cười ha hả, cùng lúc toàn thân bao phủ trong một lớp sáng vàng nhàn nhạt. Lớp ánh sáng này vừa tan hết, nhìn lại cấp bậc, quả nhiên một bước lên mây, đã đến cấp 50.

Thống khoái! Không thể tưởng được một phát lên voi, hả lòng hả dạ!

Đại Nhiệt bắt đầu suy nghĩ đến lai lịch Thú Vương Đan này: khả năng duy nhất là do thi độc mà hấn đánh trúng Thú Vương trước khi chết.

Tây Du Nhất Mộng có một quy tắc, dưới tình huống không chung tổ đội, điểm exp từ quái bị giết sẽ tính theo % thương tổn của mỗi người chơi gây ra cho con quái đó để phân phối, đánh nhiều được nhiều, đánh ít được ít. Mà vật phẩm quái tuôn ra có hai phương thức, một là trực tiếp rơi xuống, phần lớn thuộc loại trang bị; một là do hệ thống phân phát tới hành trang của người chơi, cũng là những vật phẩm đặc biệt.

Lần này Thú Vương vào thôn, trước trúng thi độc từ Đại Nhiệt, sau đó tiến vào cạm bẫy, bị binh khí tẩm độc dưới đáy hố đâm bị thương. Bằng điểm phòng ngự cùng sinh mệnh biến thái của Thú Vương, đám người Long Tiên Hương căn bản không đủ giải cứu, chỉ có tác dụng kiềm chế, cho nên có thể nói, nó là bị độc từ từ mà chết. Mà những chất độc kia đều trôi trên binh khí vô chủ, bởi vậy hệ thống không tính số sát thương độc cho ai cả, cho nên Đại Nhiệt với thi độc có thể coi là một mình hưởng % đánh quái, hay đơn giản hơn, hệ thống nhận định Thú Vương là Đại Nhiệt xử lý, Thú Vương Đan dĩ nhiên phân đến hành trang của hấn.

Có lẽ còn có người hỏi, nếu không có thi độc của Đại Nhiệt, Thú Vương Đan sẽ phân phối như thế nào? Nếu như vậy, hệ thống cũng sẽ đưa Thú Vương Đan cho người gây ra sát thương ‘muỗi đốt’ nhiều nhất tại hiện trường, vì dù sao đám người Long Tiên Hương công kích yếu nhưng cũng đại khái mỗi lần 100 điểm sát thương.

Nghĩ thông suốt điểm ấy, Đại Nhiệt hơ hơ cười ngây ngô, tựa như vừa chạy ra từ bệnh viện tâm thần.

Đáng tiếc, không thể chạy về khu hoang dã kia kiếm thêm chiến lợi phẩm. Nguyên nhân còn phải hỏi sao? Hai đại bang hội dốc hết tâm huyết, hy sinh trăm ngàn huynh đệ lại thành ra giá áo cho người khác, tới đó không phải tự tìm đòn sao? Bất quá, bọn hấn cũng không phải không thu

hoạch được gì, ít nhất có thể đạt được một tấm Thú Vương Thiết Bài có thể thuần hoá thú kỵ. Có điều một tấm thiết bài, hai đại bang hội, he he, chia khó đây.

Yến Cường Đồ đột nhiên lôi kéo Đại Nhiệt bước đi.

- Anh, anh định làm gì? Em là người thuần khiết nhá.

Đại Nhiệt giật mình hỏi.

- Đệch, đương nhiên là đến cửa hàng mua trang bị, chú định lên núi đánh Hầu Tử bằng ‘tiểu đệ đệ’ thật à?

Á ù, thiếu chút nữa quên cửa ải này.

- Nhưng em không có tiền.

- Anh có!

- Thẻ thông hành của em cũng không còn.

- Anh có!

Có bạn hữu như thế, đời người còn muốn gì hơn!

Đại Nhiệt lần đầu tiên sinh ra ra một loại cảm xúc mới trong trò chơi, tên là cảm động!

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 29: Hữu tâm vô lực

oOo

- Đưa tiền ngàn dặm, cuối cùng cũng phải từ biệt, anh phải đi đây. Chú có chắc là cân được không đấy? Nếu không đợi anh xong việc quay lại giúp?

- Không cần, chuyện này em phải làm ngay rồi.

- Này hiền đệ, dù có gấp thì cũng phải cẩn thận đấy nhé, đừng có lại làm mất hết quần áo.

- Này! Lão đại, em là lên núi đánh khí chứ không phải đi kỹ viện đâu mà dặn!

- Ha ha ha! Cứ vậy đi, anh cũng phải đi kiếm ăn đây.

Yến Cuồng Đồ đưa thẻ thông hành của mình cho Đại Nhiệt, còn hăn có nhiệm vụ khác phải làm nên rời khỏi. Nói thật, hăn là một người rất hiếm gặp, có vẻ điên điên khùng khùng nhưng lại hết sức chân thành; nhìn thâm đãng thực tế lại thuần khiết như xử nữ; đã muốn làm gì tuyệt đối không do dự. Có lẽ bên trong vẻ phóng đãng kia là một trái tim cô độc.

Có người đem trò chơi trở thành một loại nghề nghiệp để kiếm sống; có người lại coi nó là bước đệm để nổi danh; càng nhiều người xem nó như là một nơi để giết thời gian rảnh.

Yến Cường Đồ thì sao?

Đệch! Từ khi nào mình lại trở nên ưu tư như vậy! Cảm xúc này rất phổ biến khi hồi quang phản chiếu chuẩn bị năm quan tài, không được, không được...

Đại Nhiệt nghĩ mà giật mình, vội vẫy tay cùng Yến Cường Đồ cáo biệt:

- Yến đại ca, cảm tạ tiền và thẻ thông hành của anh, lần sau có khó khăn em sẽ tiếp tục tìm anh.

Yến Cường Đồ nghe thấy, lập tức thúc ngựa chạy như ma đuổi: còn tìm nữa! Cho chú một bộ đồ cấp 50, thêm 10 bó thảo dược cao cấp, còn kèm một con ngựa ca đã muốn phá sản, thật xem ca là gà mái đẻ trứng vàng đấy à?

Nhìn bóng lưng h lẫn xa dần, Đại Nhiệt âm thầm thở dài: Yến Cường Đồ này đáng giá kết giao, cá tính khảng khái, có tiềm chất làm bạn tốt. H lẫn nhìn lên sắc trời, trong lòng căng thẳng — giờ báo tử sắp đến! H lẫn vội vàng thúc ngựa chạy ra bến thuyền, bắt chuyện với thuyền phu.

Thời thế thay đổi, giờ này nơi đây đã không còn một bóng người chơi nào. Thuyền phu đứng trách nhiệm hỏi:

- Đại Nhiệt, người muốn lên Tiểu Hoa Quả Sơn sao? Nơi đó chính là phạm vi thế lực của Tề Thiên Đại Thánh, hầu binh hầu tướng đông như kiến cỏ, hung mãnh dị thường, rất nguy hiểm.

Đại Nhiệt thực khảng định nói:

- Đúng, ta muốn đi.

- Người thật sự muốn đi? Suy nghĩ kỹ chưa? Thế gian không có thuốc hồi hần, ta phải nói cho rõ, là tự người kiên trì muốn vượt biển lên núi, tới

Tiểu Hoa Quả Sơn có trúng gió cảm mạo, gãy tay gãy chân, đau đầu nhức óc gì cũng không đều không liên quan tới ta. Giờ người còn muốn lên thuyền không?

Đại Nhiệt quả thật chỉ muốn cho hãn một bạt tai, lần nữa xác định.

- Tốt lắm, mời giao nộp thẻ thông hành cùng 10 đồng.

Xong xuôi thủ tục lên thuyền, Đại Nhiệt đứng ở mũi thuyền, một đường theo gió vượt sóng, rất tiêu sái. Trong hiện thực, Đại Nhiệt cũng đã từng ngồi thuyền, nhưng đều là tàu thủy cỡ lớn, đi trên mặt biển êm như đứng trên đất bằng, giờ ngồi loại thuyền buồm nhỏ chạy sức gió thế này lại có một cảm giác khác, dập dềnh theo sóng, lá lướt theo gió, chân chính cảm nhận được mùi vị của biển.

Hành trình không bao lâu, vừa mới lên bờ, hãn đứng còn chưa ấm chỗ, ngựa cũng chưa kịp ăn cỏ, đã nghe tiếng ‘chi chi’ vang lên, một con Đại Mã Hầu vô cùng hung mãnh vồ tới.

Đại Mã Hầu, Thú tộc cấp 35, con cháu đời thứ 18 có vị tổ tông theo hầu Tề Thiên Đại Thánh, giỏi leo trèo, tất sát kỹ: Hầu Trảo Thâu Đào!

Giới cho con súc sinh, vừa lúc lấy mào thử uy lực cấp 50. Đại Nhiệt xuất một chiêu Hàm Trư Thủ, gậy ông đập lưng ông cũng cho nó một đòn “hầu tử thâu đào”! (Khí trộm đào, hay chính xác là thò tay móc ‘trứng’)

—50!

Trị số sát thương này xuất hiện làm Đại Nhiệt trợn tròn mắt. Đại Mã Hầu động tác như bay, cũng thịt mất của hãn gần 400 máu.

Đây là có chuyện gì? Ca đã là cao thủ đỉnh cấp cấp 50, toàn thân trên dưới mặc dù là đồ trắng như cũng đều thuộc cấp 50, thuộc tính còn tốt hơn

những loại cực phẩm cấp 40 nhiều, thế mà lại đánh như gãi ngứa cho con Hầu Tử mới cấp 35!

Hiện thực tàn khốc không chấp nhận cho Đại Nhiệt quá nhiều thời gian suy xét, Đại Mã Hầu lần thứ hai xông tới. Cùng lúc đó, trên một thân cây cách đó không xa, hai con Trường Tí Hầu cũng bị kinh động, một bên ‘chi chi’ gọi đồng bọn khác, một bên lấy tốc độ như tia chớp mà bám dây leo đu xuống, giáp công Đại Nhiệt.

—455!

—610!

—523!

Sinh mệnh của Đại Nhiệt đúng là như nước sông Hoàng Hà chảy xiết ra biển, chỉ có thể liều mạng dùng thảo dược cao cấp một giây hồi 200 điểm sinh mệnh để bổ sung, thế mà vẫn còn không kịp. Đáng sợ hơn còn tại phía sau, phía chân núi cạnh biển đã có rất nhiều con khỉ khác nghe thấy tiếng gọi, lập tức toàn bộ vọt ra, nhìn qua có đến hơn 20 con, thấy Đại Nhiệt tựa như một đám sắc lang thấy mỹ nữ, hưng phấn đến ‘chi chi’ loạn lên, mặt đỏ hồng, chảy nước miếng mà nối đuôi nhau nhào tới.

Khô rồi! Đại Nhiệt bị dọa đến toàn thân đẫm mồ hôi lạnh. Ba mươi sáu kế, chuồn là thượng sách, hẩn vội xông ra khỏi vòng vây của ba con khỉ trước mặt, liếc mắt thấy chiếc thuyền ở bến đang chuẩn bị xuất phát về đất liền, lập tức trình diễn một màn nhảy xa trốn lên thuyền, vậy mà vẫn còn bị con Đại Mã Hầu kia kịp cào trúng một trảo ngang ngực, lượng máu còn sát đáy.

Trở về địa điểm xuất phát không bị hạn chế nào cả, chỉ cần lên thuyền là được. Đại Nhiệt kinh hồn chưa định, quay đầu nhìn lại, Tiểu Hoa Quả Sơn lúc này đã trở thành một chấm đen thần bí. Mà nghĩ cũng thương, con ngựa mới cưỡi chưa được bao lâu kia khẳng định thành thức ăn cho đám khỉ rồi.

Trong Tây Du Nhất Mộng, thú cưỡi cũng tính là một vật sống, nếu như không cất vào không gian thú cưỡi thì nó cũng có thể bị quái vật cùng người chơi công kích, và có thể bị thương hoặc chết.

Đây tới cùng là có chuyện gì?

Vừa rồi sự tình phát sinh quá nhanh, Đại Nhiệt căn bản không có cơ hội tự hỏi, hiện tại nằm ở trên thuyền, hần nghĩ mãi, rốt cục nghĩ đến một chỗ máu chốt, tay chân nhất thời lạnh lẽo cứng ngắt lại.

Sau khi ăn Thú Vương Đan, Đại Nhiệt lập tức lên tới cấp 50, sinh mệnh, công kích, phòng ngự cùng nhiều thuộc tính khác đều gia tăng giá trị tối đa lên, hơn nữa còn võ trang thêm trang bị cấp 50 càng như hồ mọc thêm cánh, đủ để ngạo thị quần hùng. Thế nhưng, skill chiến đấu Hàm Trư Thủ của hần thuộc loại quyền cước, không thể trang bị vũ khí cấp cao, từ đó không được cộng thêm lực công kích từ vũ khí, mà Hàm Trư Thủ của hần chỉ luyện đầy cấp 1, nói cách khác, hiện tại tổng thể lực công kích của hần chỉ nhỉnh hơn khi ở cấp 20 đôi chút. Hần không phải là không có nghĩ tới đem Hàm Trư Thủ luyện đầy cấp 3 mới lên Tiểu Hoa Quả Sơn, nhưng đã không có thời gian để cho hần làm như vậy.

Về phương diện khác, Đại Nhiệt vẫn là đánh giá thấp sự lợi hại của đám khí trên Tiểu Hoa Quả Sơn, xem nhẹ đến trí mạng. Hần vốn tưởng mình cấp 50, đối phó vài con khí cấp 30 40 hần không thành vấn đề, lại bản không có nghĩ đến, hầu tử trên núi chẳng những nhiều, hơn nữa lực công kích cao đến thái quá.

Do vậy, cái kết quả hần trọng thương xuống núi, chật vật chạy thoát thân đã là cực kỳ hợp tình hợp lý.

Cập bờ, Đại Nhiệt thất hồn lạc phách đi đến trên đất bằng, tâm tư tự tử bằng uống nước biển cho mận chết cũng có, thất tha thất thểu nằm sõng

soài lên một tảng đá, không biết nên làm cái gì tiếp. Nhóm đầu dậy nhìn quanh, trời bao la, biển mịt mờ, gió thổi váy tốc thật cao...

Đệch, giờ là lúc nào? Còn muốn nằm đấy mà ảo tưởng.

Đại Nhiệt ngơ ngác nhìn chăm chăm vầng mặt trời đỏ rực đang dần chìm cuối đằng Tây, tiếng của Ngụy Trưng lại quanh quẩn bên tai:

- Ngọc Đế tức giận, mệnh lệnh Câu Hồn Sứ Giả Địa Phủ vào lúc mặt trời lặn ngày mai tới đoạt hồn phách của ta, mạng ta không còn bao lâu nữa rồi.

Sau đó lại đến tiếng nhắc nhở lạnh như băng của hệ thống: "bạn gây ra nhiệm vụ 'Cái chết của Ngụy Trưng', nhiệm vụ này là nhiệm vụ cuối cùng trong ba nhiệm vụ ẩn liên hoàn, có tính chất duy nhất, nhất định phải hoàn thành. Một khi không vượt qua, bạn sẽ phải thay thế Ngụy Trưng để Câu Hồn Sứ Giả Địa Ngục lấy đi hồn phách."

Hôm nay là ngày cuối cùng, hiện tại mặt trời đã bắt đầu lặn.

- Tịch dương vô hạn hảo, chỉ thị cận hoàng hôn!

(Nắng chiều đẹp vô hạn, chỉ tiếc sắp hoàng hôn)

Từ lúc còn rất nhỏ Đại Nhiệt đã thuộc lòng hai câu thơ này, nhưng tới giờ hẳn mới thực sự hiểu rõ hàm ý trong đó, chính là cảm giác thời gian trôi qua thật thê lương, dù có tâm nhưng không khả năng thay đổi bất cứ chuyện gì.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sấu

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 30: Nếu đây là kết cục?

oOo

Giờ mình có thể làm gì nữa?

Lại đi kiểm thẻ thông hành lên núi? Tuy rằng thẻ thông hành Tiểu Hoa Quả Sơn có vẻ như đã thành hàng thông thường, nhưng một giờ nửa khắc cũng không kiểm nổi. Lại tiếp, cho dù kiểm được, quay lại nơi kia có tác dụng gì? Chỉ mấy con khỉ dưới chân núi đã có thể làm thịt mình, đừng nói đến giết Mã Hầu Kiện Tướng lấy Đào Phù, một sợi lông của nó sợ là cũng không sờ tới.

Tìm người giúp đỡ? Tình huống như vậy, người chơi cấp cao mà số lượng dưới một trăm cũng không nên chuyện, hơn nữa có thực lực như thế chỉ có Thiên Hạ Hội cùng Long thị gia tộc liên minh, nhưng trải qua trận chiến với Thú Vương đã đại thương nguyên khí, không có 3 ngày 5 ngày chuẩn bị căn bản không lên nổi Tiểu Hoa Quả Sơn.

Chơi xấu log out trốn chạy? Mơ đi, nghĩ hệ thống là gốc sao? Diêm Vương muốn người chết canh ba, ai dám giữ người đến canh năm? Huống hồ trừng phạt nhiệm vụ đưa ra là đoạt hồn phách, làm sao còn cần người chơi đồng ý, giờ log out, lúc online lại khẳng định phát hiện đã hồn phi phách tán.

Mặt trời đỏ rực từng chút từng chút ẩn vào mặt biển, rất chậm, là lưu luyến huy hoàng chiếu rọi thế gian sao? Hay là sợ bị bóng đêm vây quanh? Đại Nhiệt cảm thụ những tia nắng cuối cùng trong ngày, có chút thất lạc.

Vùng này có rất ít người chơi ghé qua, nửa ngày không thấy bóng ai, bởi vì nơi đây vừa không thể luyện cấp, phong cảnh lại không có gì đặc sắc. Xa xa mà trông, càng gần thôn nhân số càng tăng, người tới người lui, tùm nãm tùm ba, có vẻ rất náo nhiệt. Nhưng tất cả chuyện này cách Đại Nhiệt quá xa, bọn họ nói gì, làm gì hẳn đều không nghe không thấy rõ, chỉ là những hình ảnh nhòe đến mơ hồ.

Đại Nhiệt chợt phát hiện chẳng biết từ lúc nào mặt mình đã đầy nước mắt — hóa ra hẳn cũng không có tiêu sái như trong tưởng tượng. Hẳn đã sinh ra một cảm giác vô cùng gần gũi với trò chơi tên Tây Du Nhất Mộng này, có vui sướng, có bi thương, có rơi lệ, có đau lòng.

Phát hiện này làm cho Đại Nhiệt chấn động, hẳn là kiểu người rất lý tính, cho tới bây giờ vẫn chỉ cho rằng game online chẳng qua như hoa trong tranh, trăng trong nước, có vẻ thú vị đấy nhưng cũng chỉ để giết thời gian. Dựa theo ý nghĩ trước kia, mất đi hồn phách, thành phế nhân cũng chẳng sao cả, đơn giản là chơi game khác hay là đổi cách chơi, cả ngày nằm trên bờ biển phơi nắng. Thế nhưng vì sao hiện tại chính hẳn lại buồn như thế? Giống như không phải sắp bị mất đi hồn phách ảo, mà là thật sự sắp mất một phần tâm hồn, mất đi giấc mộng khờ dại của thiếu niên — thứ để đời người phải hoài niệm không phải là mối tình đầu, cũng không phải là thời khắc chói sáng, mà là giấc mộng chưa thành thưở còn non trẻ.

Chẳng lẽ mình đã đắm chìm vào trong đó sao? Vì trò chơi được tạo ra quá chân thực? Vì tình cảnh an bài rất kích thích? Hay là, bởi vì nơi này là chốn duy nhất có thể làm tan nỗi cô đơn?

Đại Nhiệt càng nghĩ càng giật mình thảng thốt, vội định log out. Giờ phút này trong lòng hẳn đang rối loạn, hành động out ra có lẽ là muốn bác

bỏ khả năng mình đã lún quá sâu vào Tây Du Nhất Mộng, cũng có lẽ là sợ nhìn thấy hồn phách, hoặc là giấc mộng của mình bị đoạt đi.

"Thật xin lỗi, bạn đã tiến vào giai đoạn đặc biệt chuẩn bị chấm dứt nhiệm vụ, tạm thời không thể đăng xuất, nếu cố ý đăng xuất, hệ thống sẽ phán định bạn phải ngồi tù 7 ngày tính từ lần đăng nhập sau."

Đệch! Lại dọa tống ca vào tù, có thể đổi trò gì mới không?

Đại Nhiệt khinh bỉ hệ thống một cái, chợt phát hiện mặt trời đã đi ngủ, trời cũng tối rồi.

Trăng đêm nay có chút mờ mịt, mặt biển liên tục truyền tới những âm thanh quái lạ, sương mù bao phủ khắp nơi, khiến từng phiến đá ngầm vô hại ban ngày nhìn qua thật dữ tợn, không khí có chút âm u đáng sợ. Đại Nhiệt khẩn trương giơ hai tay lên, các ngón tay co lại làm thành vuốt, tự lăm bằm tiếp can đảm cho mình:

- Đừng đến nhá, ca có chiêu Bóp Zú Long Trảo Thủ đấy!

Uỳnh! Một đợt sóng to đập lên tảng đá ngầm, khiến Đại Nhiệt sợ tới mức giật nảy người.

Đúng lúc này, một cơn gió kỳ quái thổi tới, mang theo một bóng đen cao lớn mà mơ hồ. Cái bóng này ngự không mà đứng, lúc ẩn lúc hiện trong sương mù, sau đó tung một sợi dây xích ra nện trúng đầu Đại Nhiệt, khiến hắn lập tức hôn mê.

Hôn mê là một loại trạng thái trong trò chơi, thời gian liên tục 60 giây. Người chơi bị vây trong trạng thái hôn mê sẽ đánh mất ý thức, sinh mệnh tiếp cận 0, tùy tiện dính một chút sát thương sẽ chết.

May mà Đại Nhiệt ngất trên tảng đá ngầm, bốn phía xung quanh không có bất kỳ người hay vật nào, hắn tạm thời không cần lo về sinh mạng.

Bóng đen rớt cục hiện thân, là một sinh vật chốn Âm Ti có dạng người, mặt mũi hung tợn, đầu có hai sừng, thân mặc áo giáp sắt đen thui, tay chân phủ kín lông, một sợi dây xích quấn quanh trên người như một con rắn độc đang ngoe nguẩy.

Câu Hồn Sứ Giả! Hẳn chính là Câu Hồn Sứ Giả.

Câu Hồn Sứ Giả đứng ở trước người Đại Nhiệt, dây xích lại động, đem Đại Nhiệt trói chặt, treo lơ lửng giữa không trung. Hắn đột nhiên chìa bàn tay khổng lồ tóm lấy đầu của Đại Nhiệt, cái miệng lớn đỏ lòm hét lớn một tiếng:

- Hồn phách đi ra!

Tình huống quỷ dị xuất hiện, theo Câu Hồn Sứ Giả không ngừng niệm pháp chú, trên đỉnh đầu Đại Nhiệt nhanh chóng bị hút ra một luồng khí xanh, sau đó lại tiếp tục một luồng một luồng, cuối cùng 10 luồng khí này đều vào cả trong bàn tay Câu Hồn Sứ Giả, tụ tập cùng một chỗ, dần dần hóa thành một đứa bé có đầy đủ chân tay mặt mũi. Nếu Đại Nhiệt còn thanh tỉnh, thấy đứa bé này, nhất định sẽ bị dọa gần chết, bởi vì bộ dáng kia có tám chín phần giống hẳn, không phải là giống vẻ ngoài được trò chơi thiết lập, mà là giống tướng mạo trong hiện thực.

Câu Hồn Sứ Giả cười quái dị, nắm lấy ba hồn bảy vía kia chuẩn bị rời đi.

Lúc này, một chuyện càng thêm quỷ dị đã xảy ra. Trên người Đại Nhiệt đột nhiên tỏa ra một làn hào quang màu xanh chói lọi. “Vèo~”, một cái tiểu hồ lô cũ nát màu xanh bay ra, không ngờ lại bay tới đỉnh đầu Câu Hồn Sứ Giả, miệng hướng xuống, phát ra hào quang rực rỡ, ào ào hút mạnh, đem hồn phách bộ dạng đứa trẻ kia hút vào trong hồ lô.

Câu Hồn Sứ Giả kinh hãi, vội vươn móng vuốt muốn chộp lấy hồ lô.

Hấp thụ ba hồn bảy vía của Đại Nhiệt xong, cái hồ lô lớn thêm gấp mấy lần, vốn đang phát ra hào quang xanh giờ lại lẫn thêm màu đỏ nhạt, trông rất đẹp mắt.

Ngón tay vừa mới chạm phải hồ lô, Câu Hồn Sứ Giả đã kêu thảm một tiếng, như chạm phải bị một vật gì đó cực nóng, nhanh chóng rút tay lại, rồi chạy trốn nhanh như bay.

Hồ lô kia không đuối, xoay tròn trên không mấy cái rồi biến lại nhỏ như cũ, cũng dừng tỏa hào quang, lại ‘vèo’ một cái trở về bên người Đại Nhiệt.

Đại Nhiệt từ từ tỉnh lại, chỉ cảm thấy tỉ tỉ vì sao trên trời đều lọt vào trong tầm mắt. Phản ứng đầu tiên chính là mở ra bảng thuộc tính xem xét, tại nơi thuyết minh hồn phách quả nhiên đã từ "Bình thường" biến thành "Không có". Hắn ngửa mặt lên trời phun ra một ngụm máu tươi.

- Hóa ra thật sự là như vậy. Mình chỉ đoán trúng phần mở đầu, lại đoán sai kết cục. (1)

Đại Nhiệt lập tức log out.

Cổ nhân cho rằng: phần tinh thần trong thể xác của con người được gọi là hồn và phách. Hồn có ba, một là Thiên Hồn, hai là Địa Hồn, ba là Mệnh Hồn. Phách có bảy, là Thiên Trùng, Linh Tuệ, Vi Khí, Vi Lực, Trung Xu, Vi Tinh và Vi Anh (2). Tây Du Nhất Mộng thiết lập hồn phách trở thành một loại thuộc tính quan trọng ảnh hưởng tới hướng phát triển của người chơi, mất đi hồn thì không thể luyện tập pháp thuật, mất đi phách thì không thể vận dụng pháp bảo. Đương nhiên, cũng tồn tại tình huống chỉ mất đi một, hai đạo hồn phách, như vậy coi như lạc quan, còn có thể học tập sử dụng một bộ phận pháp thuật pháp bảo. Đại Nhiệt hiện tại hồn phách hoàn toàn biến mất, nản chí ngã lòng, làm sao còn muốn tiếp tục chơi.

Thành thị huyền ảo, phố xá lên đèn, người xe tấp nập trên con đường lớn, ánh đèn pha nối nhau liên miên không dứt, phảng phất như là một dải

ánh sáng thật dài. Đại Nhiệt tựa vào cửa sổ, từ trên cao ngấn ngờ nhìn xuống.

Náo nhiệt vẫn là người khác náo nhiệt, sung sướng vẫn là người khác sung sướng, Đại Nhiệt không khỏi cảm thấy có chút chua xót, thậm chí hối hận vì đã không nghe ý kiến của cha mẹ, về quê làm việc, mà lại một mình tha hương nơi đất khách quê người, lưu lại thành thị mùa hè như lò lửa mùa đông như hầm băng này. Bạn học ngày xưa đều đã rời đi, đều bận rộn, đừng nói là gặp mặt, ngẫu nhiên thấy ở trên mạng, tán chuyện vài câu đã tan, không hề còn cảm giác thân thiết như lúc học chung ngày xưa. Hẳn thật sự cô đơn, vất vả mới tìm được Tây Du Nhất Mộng để giải sầu, nhưng lại sinh chuyện thế này, xem ra chính là thiên ý.

Ài! Nếu đây là kết cục, vậy nhận đi, hoặc là tìm thứ khác để giải trí, có lẽ sẽ có niềm vui mới, hoặc là mở sách ra ôn tập...

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Ý của Đại Nhiệt là hẳn đoán sẽ không thành công mà bị rút hồn phách, nhưng không nghĩ được mình sẽ buồn đến thế.

- (2) Tên gọi về ba hồn và bảy phách ở đây không thật sự đúng, có thể xem như do tác giả đặt ra.

Quyển 1 kết thúc tại đây! Chuyện gì sẽ xảy đến tiếp theo?? Mời đón đọc Quyển 2: Thịnh Kinh.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 1: Phế nhân trở về

oOo

Tán lá cây xanh biếc che đi ánh nắng chói chang, tạo thành bóng mát phủ lên khuôn mặt của Đại Nhiệt. Đại Nhiệt đang ngủ, bình yên như một đứa trẻ. Không biết hẵn đang mơ thấy điều tuyệt vời gì mà một dòng nước dãi theo khóe miệng uốn lượn chảy ra. Trên bàn đá hẵn đang nằm ườn lên có một quyển sách, tên là "Phân tích giấc mơ". Đại Nhiệt xuất thân viện văn học, sách đều đọc qua đủ loại cổ kim nội ngoại. Về phần ôn tập cho kỳ thi đầu vào cao học sắp tới, hẵn lại không hề lo lắng, kiến thức bản thân tốt, nhà trường lại hoan nghênh, vấn đề không lớn.

Gió mát hiu hiu, chim kêu chí chách, hơn mười gốc dây leo quấn quýt cùng một chỗ, vừa khéo kết thành một mái vòm tự nhiên che trên đỉnh đầu, bên dưới bố trí một chiếc bàn đá, hai chiếc ghế đá, chính là nơi tuyệt hảo vừa để đọc sách vừa để ngủ. Nếu mang bạn gái tới đây, ngay cả ‘đánh dã chiến’ cũng tuyệt vời, nhưng điều kiện đầu tiên là cả hai đều không thể kêu. Suốt một tuần nay, Đại Nhiệt mỗi ngày đều ngơ ngẩn tại nơi này, đọc sách, miên man suy nghĩ, hoặc là ngủ, giống như đã xem nó làm chốn yên vui.

Nơi đây là một góc nhỏ trong vườn trường đại học của Đại Nhiệt.

Ngôi trường này có lịch sử lâu đời, thế nhưng danh tiếng tựa hồ cũng bị bụi bặm lịch sử che đậy kín. Mùa nghỉ hè, vườn trường không có tiếng ồn

ào náo nhiệt của ngày thường, giống như lãnh cung của một phi tần bị hoàng đế ghẻ lạnh, vắng vẻ mà quạnh quẽ.

Trong khoảng thời gian này, cha mẹ hẳn đã rất nhiều lần gọi điện tới, nói thi cử còn tận mấy tháng, không bằng về nhà ôn tập đi, trong nhà cái gì cũng tiện, ăn uống còn có người lo, mà quan trọng hơn là thanh mai trúc mã với Đại Nhiệt, Mai Mai, cũng sắp trở lại, năm trước nàng thi Cao học có thành tích rất cao, có thể nhân tiện bày kinh nghiệm v.v...

Đại Nhiệt vốn có chút động tâm, đặc biệt là sau khi bỏ Tây Du Nhất Mộng, không còn chỗ tiêu khiển. Thế nhưng vừa nghe nói Mai Mai muốn cùng hẳn trao đổi kinh nghiệm, hẳn sợ tới mức lập tức tắt điện thoại.

Mai Mai là một cô gái rất xinh xắn, nhỏ hơn Đại Nhiệt một tuổi, nhưng bởi vì quan hệ hai bên gia đình mà Đại Nhiệt phải gọi nàng bằng chị. Mặc dù nhỏ tuổi hơn, nhưng nàng lại tốt nghiệp đại học sớm hơn Đại Nhiệt một năm. Chuyện này cũng không có gì lạ, Tiểu Long Nữ cùng lớp cùng khóa với Đại Nhiệt nhưng năm nay mới 20 tuổi, ài, người ta đều là thiên tài, không có biện pháp.

Đại Nhiệt chơi chung với Mai Mai từ nhỏ, chính xác 100% là thanh mai trúc mã, mà cha mẹ đôi bên cũng mong muốn sau này hai người có thể tiến tới thành một đôi vợ chồng tài tử giai nhân. Nhớ hồi đó, Đại Nhiệt rất thích ở chung một chỗ với Mai Mai. Hẳn trưởng thành sớm, khi học lớp 11 bắt đầu bị tiêm nhiễm vào đầu đủ thứ chuyện nam nữ, mà Mai Mai thì vừa tuổi 16 trở mã giống như một đóa hoa, Đại Nhiệt mỗi lần cùng nàng một chỗ đều thú huyết sôi trào, thường xuyên hữu ý vô ý vuốt tóc của nàng, sờ lấy tay nàng, quàng eo của nàng, mà càng đáng khinh là còn thi thoảng nhìn lén màu đồ lót của nàng. Mai Mai với hẳn cũng là tình đầu chớm nở, thường thường rất phối hợp hành vi đáng khinh của hẳn, ví dụ ngẫu nhiên sẽ dựa người sang, nhìn thấy con gián cũng sợ tới mức nhảy lên ôm chặt lấy, kinh điển nhất là có lần còn không mặc áo ngực mà cùng đánh cầu lông v.v...

Hết thảy đều rất đẹp tốt, phát triển theo hướng tất cả đều mong — thẳng đến khi Mai Mai lên đại học, nàng ngồi trước mặt Đại Nhiệt mặt mày hớn hở bàn kế hoạch trong đời của mình. Nàng nói nàng muốn vào năm 25 tuổi mua một đực một căn chung cư, 27 tuổi mua một chiếc BMW, 28 tuổi kết hôn, tổ chức một đại hôn lễ vĩnh viễn khó quên, rồi ở tuổi 30 sinh một đứa bé — chỉ sinh một đứa, đứa nhỏ lên 2 tuổi sẽ cho đi nhà trẻ, 4 tuổi học tiểu học, còn phải học piano, mỹ thuật, khiêu vũ v.v...

Thời điểm nàng trình bày những điều này trông rất hạnh phúc, có lẽ nàng ngầm ám chỉ muốn Đại Nhiệt làm nam nhân vật chính, lại hồn nhiên không biết lúc này Đại Nhiệt nhìn nàng giống như đang nhìn một người xa lạ.

Đúng vậy, Mai Mai là người sống rất có kế hoạch, làm việc gì cũng rất cẩn thận chu đáo, như là đồ này để ở vị trí này, mỗi ngày phải làm những việc gì, quần áo trên người phối thế nào, tất cả đều gọn gàng tỉ mỉ, chuẩn xác như tháp đồng hồ Big Ben tại nước Anh. Còn Đại Nhiệt? Hăn ăn hết bữa hôm nay tuyệt đối sẽ không suy nghĩ bữa sau ăn gì, hăn đi tiểu có thể ở phòng vệ sinh, có thể ở góc tường, cũng có thể ở một chai nước suối đã hết trong xe ô tô; đối với hăn mà nói, cải trắng đậu phụ cùng bào ngư vi cá khác nhau lớn nhất là ở màu sắc.

Hai người có tính cách hoàn toàn bất đồng làm sao có thể ở cùng một chỗ lâu dài?

Sau khi Đại Nhiệt phát hiện vấn đề này đã rất khủng hoảng: người mình vẫn luôn cho rằng thích hợp lại cũng không hợp, vẫn cho rằng sẽ không biến hóa lại phát sinh biến hóa, vẫn cho rằng suốt đời sẽ có nhau hóa ra chỉ là tuổi trẻ vô tri.

Đại Nhiệt từng thử hỏi nàng:

- Đời người đầy những chuyện bất ngờ, nếu kế hoạch của chị không thể hoàn thành thì phải làm sao?

Mai Mai rất nghiêm túc nghĩ một lát mới trả lời:

- Nếu kế hoạch không thể hoàn thành, chị sẽ rất khó chịu, cũng sẽ nghĩ xem mình đã làm hết sức hay chưa? Nếu đã hết sức thì sai ở chỗ nào? Nếu sai, chị sẽ tìm mọi cách để sửa chữa nó, khiến nó càng thêm hoàn thiện.

Câu trả lời của nàng khiến Đại Nhiệt phát điên, Đại Nhiệt không thể chịu đựng việc cuộc sống của mình biến thành một cuốn sổ kế hoạch, mà chính mình sẽ thành kế hoạch viết bằng mực đen trên một trang giấy trắng nào đó. Đối với hắn mà nói, sống như vậy không khác nào một con chim bị nhốt trong lồng, có lẽ áo cơm không lo, nhưng tuyệt đối không sung sướng.

Tính cách cá nhân cùng truy cầu cuộc sống khác biệt cuối cùng làm quan hệ hai người nhanh chóng lạnh đi, đặc biệt Đại Nhiệt còn cố ý lựa chọn một trường đại học xa xôi ngàn dặm, hai người cách xa nhau thiên sơn vạn thủy, liên hệ cũng ít. Kỳ thật cảm tình Mai Mai dành cho Đại Nhiệt không có thay đổi, mỗi lần được nghỉ về nhà đều qua tìm Đại Nhiệt, đương nhiên, kể rõ các loại kế hoạch của nàng là tránh không khỏi, còn thêm vào 4 năm đại học mỗi năm sẽ đọc sách nào, thi học kỳ phải đạt thành tích gì, tự học ngoại ngữ A ngoại ngữ B v.v...

Đối với những lời thuyết giáo dài dòng lê thê này, Đại Nhiệt cực kỳ cực kỳ không thoải mái, có đôi khi còn toát ra ý niệm muốn bịt miệng nàng lại. Không muốn phiền toái cái đầu, Đại Nhiệt bắt đầu sợ hãi đối mặt cùng nàng, không thể trêu vào còn trốn không được sao? Dần dần Mai Mai nhận ra hắn trở nên lạnh nhạt, thoáng buồn phiền rồi cũng biết điều ít khi tìm hắn, bởi dù gì quan hệ của hai người cũng chỉ là một loại vui vẻ hạnh phúc mộng lung, còn xa mới tới trình độ khắc cốt ghi tâm, ai cũng không hề bị tổn thương. Thế nhưng cha mẹ của Đại Nhiệt vẫn rất nhiệt tình, có cơ

hội là ghép vào, lần này kêu Đại Nhiệt về nhà cũng là ý đó. Có điều Đại Nhiệt sớm nhìn rõ "âm mưu" của cha mẹ, kiên quyết không trở về.

- Con khỉ kia đứng lại, ăn của lão tử một trảo!

Đại Nhiệt vốn đang ngủ say đột nhiên bật người dậy, hươ chân múa tay ra một chiêu "Hầu tử thâm đào", tóm được hai cái lá cây. Hắn mờ mịt chung quanh, mới phát hiện mình vừa rồi chỉ là nằm mộng, mơ thấy trở lại Tiểu Hoa Quả Sơn đại chiến cùng bầy khỉ.

- Ài, xem ra vẫn chưa hoàn toàn quên được!

Đại Nhiệt có chút thốn thức, nhìn đồng hồ đã thấy khá trễ, liền thu thập sách vở quay về phòng trọ.

Xử lý xong các hạng mục sinh hoạt, Đại Nhiệt nằm thanh thoi trên giường xem tivi, có điều thời gian này trên tivi không phải là mấy bộ phim về tình yêu không ồm mà rên thì cũng là các tác phẩm đã bị cải biên của Kim Dung, suốt ngày khóc sướt mướt như cha chết, một chút dinh dưỡng đều không có. Chán nản, ánh mắt của hắn vô tình nhìn thoáng qua thiết bị online Tây Du Nhất Mộng đã được gói ghém cẩn thận để ở trên mặt bàn cạnh đó. Game online mô phỏng thế giới thực đều nhất định phải sử dụng thiết bị online đặc biệt, chuyện này người địa cầu ai cũng biết.

- Máy móc tốt như vậy cứ để không thật đáng tiếc, dù sao rao bán còn chưa ai mua, không thì mình online vào tản bộ một lát...

Để hoàn toàn cáo biệt Tây Du Nhất Mộng, Đại Nhiệt đã rao bán bộ thiết bị này trên mạng. Thứ này có thể thay người dùng, chỉ cần đổi một con chip chứa thông tin cá nhân mới là được. Người hỏi mua như nước nhưng ai cũng chê đắt, nói là hàng cũ không nên bán giá cao như vậy. Đại Nhiệt cũng không vội, thứ này hắn mới dùng được 3 ngày, vẫn còn mới nguyên, bất kể thế nào cũng không định bán lỗ vốn.

- Không được, đã quyết tâm không chơi nữa, giờ sao có thể lật lọng, phải giữ chữ tín.

- Phặc, chữ tín là cái gì? Chữ tín là mình dùng cho người khác thôi, chứ mình dùng cho mình thì biến báo đi tí có sao đâu!

Nội tâm Đại Nhiệt đang đấu tranh tư tưởng kịch liệt.

- Nhưng chẳng may lại mê mẩn thì làm sao bây giờ?

- Không thể đâu, một cái phế nhân mà thôi, người gặp người né, quái gặp quái khinh, làm gì có chuyện còn tâm tình mà tiếp tục chơi?

Cuối cùng, tiếng “cạch” trong đoạn quảng cáo lần thứ 80 của máy lọc nước Kangaroo đã đánh bại Đại Nhiệt, hấn lập tức tắt tivi đi, hào hứng tháo lớp bảo hộ của thiết bị online ra, rồi nhuần nhuyễn khởi động.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 2: Tranh cãi trên diễn đàn

oOo

Đại Nhiệt vừa tiến vào, chợt nghĩ ra mình đã mấy ngày không online, người tin tức chậm sẽ thành lạc hậu, cho nên lên diễn đàn dạo một vòng.

Vừa mở diễn đàn lên, đã có một topic đập ngay vào mắt hấn: "Bàn về sự bất hợp lý của Thú Vương Đan". Viết bài là một người có nick Hồng Thủy Mãnh Thú. Theo quan điểm của hấn, công năng dùng Thú Vương Đan có thể làm cho người ta lập tức lên cấp 50 là không hợp lý. Bởi vì Thú Vương chính là tồn tại chỉ có đại đoàn thể mới có thể đối phó, mà thu được Thú Vương Đan bọn hấn thoáng cái đã lên cấp 50, còn người khác phải luyện tới hơn chục ngày mới có thành tựu này. Đây là một bất công thật lớn với những người chơi đơn lẻ không có thể lực. Cuối bài post còn đề nghị nhà phát hành thay đổi tác dụng của Thú Vương Đan v.v...

Phía dưới bài post có rất nhiều lượt bình luận, kẻ đồng ý không ít, nhưng cũng có người phản bác, còn liệt ra mấy lý do phản bác, thứ nhất: săn giết Thú Vương thập phần nguy hiểm, cho dù trên trăm người chơi cấp 40 cùng nhau vây bắt cũng sẽ tử thương vô số, trả một cái giá thảm như vậy, nếu không có hồi báo thật dày, ai đi làm việc thiệt mình thiệt người như thế? Thứ hai: sau mỗi 24 tiếng Thú Vương mới sinh mới một lần, lại ở nơi bất định trong cả dãy núi rộng lớn, muốn tìm được nó không phải dựa vào nhiều người là được, còn phải cần đến vận may. Thứ ba: Thú Vương Đan trực tiếp tăng cấp bậc nhân vật lên 50, thế nhưng cũng không ảnh

hưởng tới cân bằng của trò chơi, bởi vì trong trò chơi này cấp bậc cũng không phải tất cả, mặt sau còn nhiều yếu tố. Bởi vậy, tác dụng của Thú Vương Đan chẳng những hợp lý, mà còn hữu lý.

Còn có cả một bình luận là vạch trần Hồng Thủy Mãnh Thú, nói chủ thread sử dụng post bài này hoàn toàn xuất phát từ oán thù riêng: Hồng Thủy Mãnh Thú vốn cũng là một nhân vật cấp lão đại, bởi vì đối thủ một mất một còn của hắn dưới cơ duyên xảo hợp giết được một con Thú Vương, đạt được Thú Vương Đan, trực tiếp lên tới cấp 50, đã lấy được tư cách thành kinh, Hồng Thủy Mãnh Thú bởi vậy đổ kỵ. Lời này được không ít người biết chuyện sôi nổi xác nhận. Sau khi biết được chân tướng này, những người chơi khác lập để lại bình luận khinh bỉ Hồng Thủy Mãnh Thú.

Làm một người trực tiếp được lợi từ Thú Vương Đan, Đại Nhiệt đương nhiên đồng ý tác dụng của nó. Cho dù không có việc này, Thú Vương Đan tồn tại cũng là hợp tình hợp lý. Hồng Thủy Mãnh Thú hoàn toàn là vô cơ sinh sự, nếu dựa theo luận điểm của hắn, chẳng phải toàn bộ pháp bảo lợi hại đều không nên tồn tại, bởi vì Boss có thể tuôn ra pháp bảo đều lợi hại hơn Thú Vương nhiều lắm, mà pháp bảo so với Thú Vương Đan càng quan trọng, càng biến thái hơn.

Đại Nhiệt đang tiếp tục xem qua mấy topic khác thì đột nhiên thấy rung rung một cái, có tin nhắn thoại gửi đến.

Đại Nhiệt thoáng giật mình rồi chọn mở ra, đã nghe một giọng nói rất quen:

- Hiền đệ, có phải là chú bị bắt hồn rồi không? Đời người xưa nay ai chẳng có lúc xuống chó, chú đừng quá bận tâm nhé.

Đại Nhiệt xem lại chi tiết: "Hảo hữu Yến Cường Đồ của bạn nhắn cho bạn vào lúc 20 giờ ngày 16 tháng 7."

Tám giờ tối ngày 16 tháng 7 không phải là khi hãn bị đoạt mất hồn phách, sầu thảm mà log out sao? Chắc là Yến Cuồng Đồ sợ hãn chán nản làm liều nên nhắn tin an ủi.

Đại Nhiệt vốn định pm trả lời, nhưng chần chừ một lát vẫn bỏ qua. Hãn chỉ định vào game tán bộ, không cần tiếp tục làm phiền Yến Cuồng Đồ. Tiếp tục quan sát diễn đàn, lại phát hiện một topic rất náo nhiệt, người post tên Thiên Hạ Phong Vân, vừa nhìn đã biết là nhân vật đến từ Thiên Hạ Hội.

"Sự bỉ ổi của Long thị gia tộc", bài viết nói, vào ngày 16 tháng 7, bởi vì có người chơi gây ra trình tự nhiệm vụ, làm cho Thú Vương công thôn, lúc ấy hai đại đoàn thể Thiên Hạ Hội cùng Long thị gia tộc tạo thành liên minh cùng đối phó Thú Vương. Trong trận chiến này, Thiên Hạ Hội tổng cộng có 253 huynh đệ hy sinh, trong đó bao gồm cả Thiên Hạ nhị ca — Thiên Hạ Nhất Bôi; mà Long thị đại khái tổn thất hơn một trăm người. Cuối cùng, Thú Vương rơi vào cạm bẫy, trúng độc mà chết, rơi ra một miếng Thú Vương Thiết Bài cùng một số trang bị thông thường khác. Bởi vì độc là bôi ở bẫy, cuối cùng mọi người cũng không biết hệ thống quyết định ai giết chết Thú Vương, hơn nữa, hệ thống cũng không có thông báo. Lúc ấy lão đại Long thị Long Tiên Hương đứng gần cạm bẫy nhất, bởi vậy thu được Thú Vương Thiết Bài rớt ngay dưới chân. Vốn dựa theo trước hiệp nghị song phương, Thú Vương rơi ra Thú Vương Đan cùng Thú Vương Thiết Bài thì Long thị có quyền ưu tiên lựa chọn. Có điều tình huống lần này đặc thù, Thú Vương Đan không biết đi đâu, Long Tiên Hương lại một mực chắc chắn Thú Vương Đan đã rơi vào trong túi Thiên Hạ Hội, bèn chiếm lấy Thú Vương Thiết Bài. Hành vi này của hãn phá hoại nghiêm trọng hiệp nghị song phương, càng thêm lộ rõ bộ mặt tham lam. Thiên Hạ Hội chúng ta trịnh trọng hướng hãn kịch liệt kháng nghị cùng khinh bỉ!

Đằng sau có chừng trăm lời bình luận, chủ yếu đều là thành viên Thiên Hạ Hội cùng Long thị chiến tranh nước miếng, khói thuốc súng bốc cao trăm mét. Tiêu điểm tranh luận đại khái chia làm hai: Long thị nói bọn hãn

có quyền ưu tiên lựa chọn nên chọn thiết bài, hết thảy đều theo hiệp nghị, về phần Thú Vương Đan rơi xuống, lúc ấy vây giết Thú Vương, cao thủ Thiên Hạ Hội chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, nội đan nhất định là rơi vào tay người trong Thiên Hạ Hội, Thiên Hạ Hội đáng lẽ phải tra xét trong nội bộ; Thiên Hạ Hội thì phản bác, lúc đó cũng không ít thành viên Long thị, Thú Vương Đan cũng mới có thể rơi vào tay Long thị. Hơn nữa bất kể như thế nào, chiến lợi phẩm đều phải đợi mọi chuyện rõ ràng mới được sử dụng.

Kỳ thật không thể trách Long Tiên Hương, bởi người bên Long Thị đều là bạn tốt trong hiện thực, bọn hắn tuyệt đối sẽ không nuốt riêng Thú Vương Đan, như vậy Thú Vương Đan chỉ có thể là rơi vào tay Thiên Hạ Hội, cả một tập đoàn nhiều người nhiều miệng, chắc gì đã không tồn tại một kẻ lòng muông dạ thú, được Thú Vương Đan không giao ra. Long Tiên Hương tin được Thiên Hạ Nhất Thủ, không có nghĩa là tin toàn bộ Thiên Hạ Hội. Mà loại vụ án không chút manh mối này, muốn tra rõ không biết đợi đến khi nào, dù sao thiết bài nơi tay, hắn dùng trước nói sau. Có trách cũng phải trách Tây Du Nhất Mộng không giống những game khác, Boss bị giết đều có thông báo khắp thiên hạ, chẳng những người giết uy phong, những người chơi khác cũng đều có thể rõ chân tướng.

Đại Nhiệt xem hết, cười hắc hắc, dáng vẻ đặc ý tựa như một đứa trẻ ăn vụng được cái kẹo mà không bị người lớn phát hiện. Chân tướng việc này chỉ có hắn và Yến Cuồng Đồ biết, chính hắn là đánh chết cũng sẽ không nói, Yến Cuồng Đồ nhìn qua cũng không có tiềm chất làm kẻ phản bội, như vậy, chuyện này sẽ thật sự thành mê án, vĩnh viễn chìm xuống. Đại Nhiệt không hề có ý định cố tình đi châm ngòi mâu thuẫn giữa Thiên Hạ Hội cùng Long thị, nhưng chứng kiến hai đại cự đầu được các người chơi tôn sùng làm thần tượng, chỉ bởi một cử chỉ vô ý của mình mà biến thành hai ‘đại ngọc đầu’, một loại cảm giác vui vẻ cùng kiêu ngạo không tự chủ được lấp đầy quả tim hắn.

Tắt diển đàn, nằm trên đá ngâm, nhắm mắt lại, nghe gió biển sóng biển.
Hắn đã là một phế nhân, cũng không có định tiếp tục làm cái gì, lại trở về
thoải mái nằm tắm nắng như lúc ban đầu.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 3: Năm thiếu một

oOo

Mặt trời mọc ở phía Đông, Đại Nhiệt lại xuất hiện trên tảng đá ngầm. Hôm nay vào game tản bộ, hẳn đã không cần tiến hành đấu tranh tư tưởng gì, cứ thế đội thiết bị là online.

- Hiền đệ, chú rốt cục hiện thân, năm đang thiếu một, mau đến Đài Thịnh Kinh!

Chưa gì đã thấy Yến Cuồng Đồ pm, Đại Nhiệt cũng giật mình:

- Sao anh biết em onl?

- Khi hảo hữu online sẽ có nhắc nhở, mà thôi, lát nói sau, mau tới Đài Thịnh Kinh, anh chờ chú.

Đại Nhiệt chần chờ một chút, nói:

- Phế nhân như em tới đó làm gì?

- Nín, phế thì phế, có làm sao? Không làm được nam chính chẳng lẽ diễn không xong vai phụ?

- Nhưng em muốn làm nhân vật chính!

- Làm cái đầu chú! Thức tỉnh đi!

Đại Nhiệt âm thầm thở dài, nhìn xem chính mình, cũng tính là cao thủ max cấp lại chỉ có thể tránh ở một góc bờ biển phơi nắng ngắm mây, chỗ nào có bộ dạng nhân vật chính? Vẫn là Yến Cuồng Đồ nói đúng, phế thì phế, đi thỉnh kinh cho mở mang kiến thức có làm sao? Coi như du lịch giải sầu đi.

- Được rồi, xem như ca làm việc thiện, thành toàn tâm nguyện thỉnh kinh của mọi người. À, Yến Đại Ca, em không có tiền mua thuốc đâu, anh phải chịu trách nhiệm đấy.

- Không thành vấn đề.

Yến Cuồng Đồ trả lời rất kiên quyết.

- Còn nữa, trong quá trình thỉnh kinh, anh phải xông lên, em chỉ núp sau thôi.

- Không thành vấn đề, chú cứ yên tâm ở đằng sau ngủ ngon đi.

Việc cần nói đều đã giải quyết, Đại Nhiệt nếu không lên Đài Thỉnh Kinh thì quá không có nghĩa khí rồi.

Trong trò chơi, mỗi thành thị đều có một Đài Thỉnh Kinh, là từ Thổ Địa lão nhân tại Miếu Thành Hoàng trong Tân Thủ Thôn truyền tống vào, không cần thu phí, nhưng chỉ có người chơi cấp 50 mới có tư cách đi đi vào.

Tây Du Nhất Mộng có tất cả 1000 Tân Thủ Thôn, chia đều cho 4 server tức là mỗi server có 250 cái, trong đó từng server lại có 5 đại thành thị, mỗi thành thị quản lý 50 Tân Thủ Thôn. Nói cách khác, 50 Tân Thủ Thôn dùng chung một cái Đài Thỉnh Kinh. Người chơi lên cấp 50 là có thể lên đài, chờ đợi những người khác trong cùng khu vực đi lên, đợi tập trung đủ class theo ngũ hành sẽ có thể tạo thành một đội thỉnh kinh tiêu chuẩn gồm 5

người, sau đó nhận nhiệm vụ thỉnh kinh từ NPC Quan Âm Bồ Tát, tiến vào cảnh tượng.

Tây Du Nhất Mộng mới mở ra được hơn 10 ngày, người có thể lên tới cấp 50 cũng chưa có bao nhiêu, ngay cả thành Trường An rộng lớn chứa 10 vạn người, cường giả san sát cũng mới chỉ có 42 người tới cấp 50 mà thôi. Thật ra đáng lẽ con số này còn nhiều hơn, thế nhưng hệ thống thiết lập trừng phạt tử vong ở giai đoạn tân thủ quá biến thái, nếu chẳng may sa chân, cho dù đang ở cấp 49 99% cũng đành một lần nữa luyện lại.

Ánh sáng lóe lên rồi vụt tắt, Đại Nhiệt đã xuất hiện ở trên Đài Thỉnh Kinh, không khỏi có chút kích động.

Đài Thỉnh Kinh này không ngờ là nguyên một khối cẩm thạch phạm vi cả cây số được đẽo gọt mà thành, trôi nổi trong không trung, trời xanh ở trên, mây trắng quanh thân, khiến người ta cảm giác như đang trên chốn bồng lai tiên cảnh. Ngoảnh mặt nhìn về góc hướng Nam, pháp thân Quan Âm (1) cao đến cả trăm mét đứng sừng sững giữa trời, tướng mạo hiền từ, tay bắt pháp quyết, tay cầm bình ngọc lưu ly, nhìn qua cực kỳ đồ sộ.

Lúc này đã có đến vài chục người trên đài, thấy Đại Nhiệt xuất hiện, đồng loạt tiến lên, ồn ào hò hét í ới:

- Mau tới! Là Trư Bát Giới! Có Trư Bát Giới lên đài!

Đại Nhiệt chấn động, ca cũng không phải mỹ nữ, thịt cũng không bở như Đường Tăng xịn, sao dám dở hơi này lại nhiệt tình như vậy?

- Anh Đại Nhiệt, vào đội của em đi!

- Đại Nhiệt huynh đệ, đội của tôi tốt nhất, nhân cường mã tráng, thỉnh kinh 100% thành công.

- Bên tôi có tiền trợ cấp, một ngày 100 đồng!

- Bên này 200 đồng nè! Còn có mỹ nữ tiếp chuyện nữa.

Mọi người nháo nhào lôi kéo loạn cả lên, làm cho Đại Nhiệt đầu choáng não trướng, một hồi lâu mới nhìn ra manh mối, không khỏi cười lên ha hả. Nguyên lai ở đây đang có chừng hơn 40 người cấp 50, có Tôn Ngộ Không, Đường Tăng, có Sa Tăng, Tiểu Bạch Long, thế nhưng tìm không ra một gã Trư Bát Giới nào! Ngũ hành thiếu một sẽ không thể thành tổ thỉnh kinh, đành phải ở Đài Thỉnh Kinh đợi, cho nên vừa thấy Đại Nhiệt còn không phải điên cuồng tranh đoạt.

Ở trong trò chơi, số lượng người chọn class Trư Bát Giới không hề ít hơn 4 class khác, nhưng đây là class thiên về đánh bảo, lực công kích không cao, đặc tính cùng hình tượng cũng không được nhóm “pro” thích, do vậy trong những người lên cấp 50 đầu tiên này, trừ Đại Nhiệt ra không ai là Trư Bát Giới.

Đại Nhiệt không ngờ mình lên Đài Thỉnh Kinh được hoan nghênh tới mức độ này, tinh thần phấn chấn hẳn, đang muốn tự đấu giá, lại bị Yến Cuồng Đồ tóm lấy tay, kéo ra khỏi vòng vây.

- Hiền đệ, cùng bọn họ ồn ào làm gì, đội của anh chờ chú đã lâu.

Đại Nhiệt đánh giá đội ngũ của hẳn, lấp bắp kinh hãi, Tôn Ngộ Không là Yến Cuồng Đồ, Sa Tăng là Thiên Hạ Nhất Thủ, mà hai người chơi nữ còn lại không ngờ lại cười thú chứ không phải ngựa, một con mãnh hổ, một con báo gấm, đều đang nhếch miệng nhe nanh, cực kỳ hung mãnh. Người cười hổ mặc một bộ giáp màu trắng che đi dáng người, trên mặt còn đeo một chiếc mặt nạ hồ ly tinh xảo, chẳng những che tướng mạo, ngay cả tên cũng che nốt. Người cười báo tên Hoa Tiên Tử, eo nhỏ ngực cao, mi mục như vẽ, mũi nhọn bắn ra bốn phía, thật đúng là hồng nhan họa thủy!

Ở tình hình hiện tại, chỉ có lấy được Thú Vương Thiết Bài mới có thể thuần hoá thú kỳ (vật cười là thú). Theo tin tức trên diễn đàn, toàn bộ khu

vực thành Trường An gồm 50 Tân Thủ Thôn mới chỉ săn giết được hai con Thú Vương, một ở Lương Giới Thôn, một ở Hoa Quả Thôn. Chiến lợi phẩm ở Hoa Quả Thôn bị Long thị cầm, nhất định là để thành viên cốt cán sử dụng, mà cái tên Hoa Tiên Tử nhìn đã biết không phải Long thị, hẳn là đến từ Lương Giới Thôn. Vậy lẽ nào người cười báo kia chính là cao thủ cao như Yao Ming trong truyền thuyết?

Đại Nhiệt vận não suy nghĩ, nhanh chóng hiểu ra, lập tức đi lên trước, rất khoa trương thốt lên:

- Ô ôiiiiii, còn để cho người ta sống hay không đây?

Hoa Tiên Tử thấy bộ dáng của hắn, cười tươi như hoa nói:

- Trư ca ca, anh nói ai thế?

Một tiếng Trư ca ca này không giống Thiên Tâm Ái gọi ra, nghe muốn mềm nhũn đến tận xương, làm cho người ta cả người ngứa ngáy.

Đại Nhiệt không chút khách khí đẩy cô gái mang mặt nạ hồ ly sang một bên, tiến sát tới Hoa Tiên Tử, nói:

- Đương nhiên nói em rồi, xinh đẹp thế này không phải là muốn lấy mạng hết đàn ông con trai bọn anh sao? Anh tính trèo cao một lần, muốn kết bạn với mỹ nữ được không?

Cô gái đeo mặt nạ hồ ly kia bị đẩy ra, có chút căm tức, con mãnh hổ nàng đang cười cũng trừng mắt nhìn Đại Nhiệt, găm gù không thôi.

Đại Nhiệt quay đầu lại, cười hì hì nói:

- Hồ Ly, quản giáo tốt chó nhà cô, lộn xộn ca kiếm thêm riêng mẹ làm 7 món đấy.

- Anh gọi ai là Hồ Ly?

Không thể phủ nhận, giọng nói của nàng rất dễ nghe, đặc biệt là lúc tức giận.

- Hê hê, cô đeo mặt nạ hồ ly, cũng không biết cô tên gì, chẳng gọi Hồ Ly thì sao?

- Hừ!

Hồ Ly từ chối cho ý kiến, mặc kệ hần, đi qua một bên ngắm phong cảnh.

Yến Cuồng Đồ cười ha ha, nói:

- Hiện tại ngũ hành đã đủ, đội chúng ta đi gặp Bồ Tát nhận nhiệm vụ thôi.

Hần tự mình làm đội trưởng, mời tất cả vào nhóm.

Chức đội trưởng này có điều kiện là Yến Cuồng Đồ kéo được Đại Nhiệt vào đội. Trong nhiệm vụ thỉnh kinh, một khi thành công, đội trưởng sẽ được hệ thống tặng thưởng thêm 1000 điểm ngộ tính, cực kỳ hậu hĩnh. Phần thưởng như thế ai không đỏ mắt? Nhưng tổ không thành đội thì tất cả đều toi công, bốn người đều là nhân vật mắt cao hơn trời, không ai nhường ai, cuối cùng bàn ra một quy định, bất kể là ai, chỉ cần người đó mời được một Trư Bát Giới sẽ được làm đội trưởng.

- Yến đại ca, anh ở cùng một chỗ với bọn họ từ lúc nào thế?

Đại Nhiệt thấp giọng hỏi Yến Cuồng Đồ.

Yến Cuồng Đồ cười nói:

- Gặp nhau lúc đợi trên đài thôi. Bọn họ trang bị hoàn mỹ, thao tác linh hoạt, cam đoan thỉnh kinh thành công.

- Hả, Yến đại ca, anh ngồi vậy người sao? So với đứng vậy thì thế nào? Kiểm được nhiều khách chưa?

- Xuống Địa Ngục đi! Cũng phải nói là may có hiền đệ tới, nếu không anh đây cả vườn xuân sắc cũng không giam được.

Yến Cuồng Đồ nói chuyện thích trích dẫn thơ văn, nhưng lại thường dùng sai hoàn cảnh, có khi Đại Nhiệt cũng không hiểu nổi hẳn định nói gì, đành cười trừ cho qua.

Những người bên ngoài thấy Trư Bát Giới Đại Nhiệt đã vào đội của Yến Cuồng Đồ, đều ủ rũ vò đầu bứt tai rồi giải tán.

Yến Cuồng Đồ đi đầu, dẫn bốn người chạy nhanh tới bức tượng Quan Âm.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Pháp thân: là một trong ba thân của Phật. Lý giải khá phức tạp, ở loại truyện giải trí thế này mời tạm thời hiểu là hiển hóa của Phật Bà Quan Âm. Có bạn đọc nào theo đạo Phật nếu thấy giải thích không đúng xin thứ lỗi.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 4: Nội dung thịnh kinh

oOo

Năm người đứng trước mặt pháp tướng Quan Âm cao trăm mét, tựa hồ như năm con kiến nhỏ. Đội trưởng Yến Cuồng Đồ lập tức khởi động bảng thao tác, xin thỉnh kinh. Quan Âm nhìn xuống, hai mắt phát ra hai luồng kim quang trăm trượng đảo qua năm người để kiểm tra xem có phù hợp yêu cầu hay không, sau đó giọng hiền từ lên tiếng:

- Thế nhân hiện nay tham lam hiếu sát, dâm loạn dối trá, bất trung bất hiếu, bất nhân bất nghĩa, tạo thành tội nghiệt vô cùng...

Hoa Tiên Tử nghe đến nhức cả đầu, bất mãn thấp giọng nói:

- Giao nhiệm vụ thì giao đi, sao nói nhiều như vậy chứ.

Hồ Ly không đồng ý, hừ một tiếng nói:

- Cô biết cái gì? Đây không phải là đang nói đúng thực trạng xã hội sao? Nghe để mà tự xét mình!

Mọi người chú ý lắng nghe, quả nhiên rất hàm xúc, rất có tính giáo dục. Mà Hoa Tiên Tử bị trách móc một phen, sắc mặt có vẻ khó coi.

- Phật Như Lai hiện có chân kinh Tam Tạng (1), muốn truyền cho người đời. Tam Tạng tổng cộng ba mươi lăm bộ cùng một vạn năm nghìn một

trăm bốn mươi bốn cuốn. Có được kinh thư này có thể thành chính quả, hoặc làm thần tiên, tu nguyên thần được trường sinh; hoặc thành Phật thể, luyện kim thân được bất diệt. Con đường thỉnh kinh trăm cay nghìn đắng, không phải người đại trí tuệ ý chí kiên định không thể thành, chư vị đã chuẩn bị xong chưa?

Mọi người lập tức chọn sẵn sàng.

- Chư vị muốn thỉnh được kinh cần trải qua ba kiếp nạn, là từ tám mươi một kiếp nạn chọn ra, hiện tại mời đội trưởng rút thăm ngẫu nhiên.

Trên bảng thao tác của năm người đồng thời xuất hiện một cửa sổ thông báo, trên đó là tám mươi một nạn mà thầy trò Đường Tăng trong Tây Du Ký bản gốc đã trải qua, đương nhiên đã được lược bỏ cùng bổ sung cho phù hợp. Mà trên màn hình của Yến Cuồng Đồ thì nhiều hơn một nút ấn màu đỏ, dùng để bắt đầu lựa chọn ngẫu nhiên.

- Bắt đầu rút thăm, trước hết là kiếp nạn cấp độ dễ.

Yến Cuồng Đồ cũng không cần suy nghĩ, tùy tiện đè tay vào phím ấn.

Bảng thông báo chợt lóe hào quang, rút ra một nhiệm vụ, Boss — Độc Giác Quỷ Vương*! Cũng là con Boss từng bay ngang qua Hoa Quả Thôn! Thiên Hạ Nhất Thủ không tự chủ được “a” một tiếng, hiển nhiên là khắc sâu ấn tượng.

- Xin tiếp tục rút thăm kiếp nạn cấp độ bình thường.

Lần này Yến Cuồng Đồ bấm ra Bạch Cốt Tinh, cũng khó chơi không kém.

Cuối cùng chọn tới kiếp nạn cấp độ khó, Yến Cuồng Đồ lại ngẫu nhiên chọn trúng "Ngưu Ma Vương"! Lần này mọi người cùng “ồ” lên, trợn mắt

há hốc mồm. Huynh đệ kết nghĩa của Tề Thiên Đại Thánh, chính là tồn tại cấp bậc đế vương trong yêu quái!

Trong Tây Du Nhất Mộng, quái vật thuộc Yêu tộc chiếm số lượng nhiều nhất, cấp bậc của bọn nó phân chia từ thấp đến cao phân biệt là tiểu yêu, yêu tinh đầu mục, yêu quái trăm năm, lão yêu ngàn năm, yêu vương. Độc Giác Quỷ Vương thuộc về yêu tinh đầu mục, Bạch Cốt Tinh thuộc về yêu quái trăm năm, Ngưu Ma Vương tự nhiên là cấp cao nhất, yêu vương.

Tám đôi mắt đồng loạt nhìn chăm chăm vào Yển Cuồng Đồ. Yển Cuồng Đồ bị nhìn đến trong lòng sợ hãi, vội nói:

- Rút thăm may rủi mà, không phải tại tôi nhé.

Thiên Hạ Nhất Thủ cười ha hả nói:

- Cuồng Đồ à, bọn tôi khen anh còn không hết ấy chứ, lại rút được một cực phẩm như thế.

Hoa Tiên Tử cười duyên nói:

- Không tồi không tồi, vận may của Yển ca ca thật sự rất tốt, bọn em khen còn chưa kịp, sao lại trách được?

Đại Nhiệt mở to hai mắt, không biết tại sao bọn họ lại nói như vậy.

- Ba đại kiếp nạn đã xác định, khi nào chư vị đánh chết toàn bộ ba vị Boss chủ trì kiếp nạn là sẽ đắc đạo. Hiện tại mời vào trong cảnh tượng.

Phất trần trong tay Quan Âm vẫy một cái, năm người liền cười mây tiến vào một bản đồ hoàn toàn mới.

Lúc này, trên bảng thao tác của năm người xuất hiện thuyết minh của nhiệm vụ, trần thuật rất chi tiết mấy điểm quan trọng:

Thứ nhất: bản đồ thỉnh kinh của từng đội ngũ đều tồn tại độc lập, người chơi một khi tiến vào, trừ phi nhiệm vụ hoàn thành, nếu không không thể rời đi. Trong bản đồ ngẫu nhiên sẽ xuất hiện tiệm thuốc, tiệm rèn để phục vụ người chơi;

Thứ hai: nhiệm vụ thỉnh kinh thuộc về nội dung cốt truyện, không thể PK, nhân vật tử vong không phải chịu trừng phạt tẩy sạch, nhưng có tồn thất điểm ngộ tính nhất định. Nhân vật có thể hồi sinh tại chỗ, trong 30 phút tính từ khi hồi sinh sẽ không thể tiến hành chiến đấu, cũng sẽ không bị quái vật công kích;

Thứ 3: ở trong quá trình thỉnh kinh, nhân vật có thể đạt được loại điểm thuộc tính rất quan trọng — ngộ tính. Số điểm này nhiều hay ít quyết định bởi số lượng và chất lượng quái vật mà người chơi giết được trong bản đồ. Trong toàn bộ quá trình thỉnh kinh, mỗi người tối đa có thể đạt được 1 vạn điểm ngộ tính. Trong bản đồ, toàn bộ quái vật đều là tồn tại duy nhất, sẽ không có sinh mới, tổng cộng điểm ngộ tính quái vật cung cấp là 3 vạn điểm;

Thứ 4: nhân vật đạt được đủ ngộ tính là có thể khai khiếu. Đặc biệt lưu ý: số lượng điểm ngộ tính cần để khai khiếu của mỗi cá nhân là khác nhau, có quan hệ với căn cốt cao thấp của bản thân người chơi, càng kém càng cần nhiều! Sau khi khai khiếu nhân vật có thể lựa chọn tu luyện Tiên đạo hoặc là Phật đạo; sau khi nhập đạo người chơi có thể tự nghĩ ra Tiên thuật hoặc Phật pháp. Ngoài ra có thể sử dụng ngộ tính để thăng cấp pháp thuật tự nghĩ, cùng với nâng cao thiên phú, luyện chế các loại pháp bảo;

Cuối cùng, trong bản đồ thỉnh kinh còn có rất nhiều chỗ đặc biệt, mời người chơi tự mình tìm hiểu phát hiện.

Từ trên tổng hợp lại, đơn giản thỉnh kinh là một nhiệm vụ đặc thù có thể khiến người chơi tăng lên năng lực phạm vi lớn mà không có nguy hiểm, cũng chính là ván nhảy để người chơi tiến lên con đường cao thủ. Thêm

nữa, tính cạnh tranh trong đội năm người sẽ vượt xa tính đoàn kết, bởi vì ai cũng muốn ngộ tính mà quái vật chỉ cung cấp tổng cộng 3 vạn điểm, ai không muốn mình đoạt được nhiều điểm hơn?

Cho nên nói, trong lúc thỉnh kinh, ai cũng ước gì đồng đội ít chơi, thậm chí là không chơi. Ở trên lý luận, cho dù chỉ có một người, sau khi sử dụng thật nhiều ngộ tính để sáng chế cùng thăng cấp Tiên thuật hoặc Phật pháp cũng có thể tự mình đánh chết cả ba con Boss, chẳng qua mất thời gian lâu hơn một chút mà thôi. Dù sao hệ thống cũng không yêu cầu nhân số khi hoàn thành nhiệm vụ, chỉ cần giết cả ba con Boss là tất cả đều được tính đã thỉnh kinh thành công.

Cho nên lại nói, Yến Cường Đồi ngẫu nhiên rút trúng "Ngưu Ma Vương", đám Thiên Hạ Nhất Thủ lại khen hẳn, vì sao đây? Vì dù đây là nhiệm vụ có độ khó thật cao, thời gian hoàn thành có thể có rất dài, nhưng điểm ngộ tính thu được sau khi giết chết Ngưu Ma Vương quyết không phải loại quái Boss thường có thể so sánh, hơn nữa pháp bảo mà hẳn rơi ra cũng sẽ cực tốt. Bản đồ không sợ chết như vậy chỉ có một lần, ai không muốn nhân cơ hội kiếm thật nhiều ưu đãi đây?

Bản đồ thỉnh kinh của mỗi tổ đội cơ bản là như nhau, nói cụ thể một chút, đó là một vùng núi rừng rộng mênh mông, có sông có hồ, có núi có đồi, phong cảnh vừa hữu tình vừa tráng lệ. Ba con đại Boss được phân ở ba nơi khác nhau, không chia thứ tự trước sau. Nói cách khác, mặc kệ bạn chọn giết con nào đầu tiên cũng được, chỉ cần bạn đủ năng lực. Thế nhưng dù là định chọn con nào, đầu tiên cũng phải tiến từng bước, bởi vì người chơi mới vừa vào nơi này, cho dù toàn thân mang trang bị cực phẩm cấp 50 thì so với Boss yếu nhất cũng chỉ là châu chấu đá xe, cho nên tận lực giết tiểu quái, thu hoạch ngộ tính, tranh thủ khai khiếu mới là chính đạo. Khai khiếu xong có thể sáng lập Tiên thuật hoặc Phật pháp, so với skill chiến đấu ở thời kỳ tân thủ quả thực là ô tô so cùng xe đạp.

Năm người Yến Cuồng Đồ xuất hiện trên một sườn núi. Nơi này trong lành, cỏ hoa thơm ngát, cảm giác rất không tồi. Bọn hắn ngồi thành một vòng tròn, bắt đầu thảo luận kế hoạch bước tiếp theo.

Thiên Hạ Nhất Thủ nói đầu tiên:

- Tôi đề nghị trước hết cần chia ra kiểm ngộ tính đã.

Hoa Tiên Tử đồng ý nói:

- Không sai, ai đánh phần người nấy, không cần tranh giành, xem ai vận khí tốt hơn người ấy khai khiếu trước.

Yến Cuồng Đồ nhìn Hồ Ly, hỏi:

- Cô thì sao?

Hồ Ly thản nhiên nói:

- Tôi thích chơi một mình.

Yến Cuồng Đồ cười nói:

- Nếu đó là ý của tất cả mọi người thì tạm biệt đã vậy. Nếu đụng phải Boss nhớ báo cho nhau biết, có thể đánh thì đánh, không thì tránh đi.

Bọn họ chỉ là tạm thời chung một tổ, không hề có tình cảm, ích lợi trước mắt liền nhanh chóng tan rã, người lên núi người vào rừng, nhaoáng cái đã không còn thấy bóng dáng tăm hơi, cuối cùng trên sườn núi chỉ còn lại có Yến Cuồng Đồ cùng Đại Nhiệt.

- Hiền đệ, chúng ta cũng đi thôi!

- Đi đâu?

- Giết tiểu quái cày ngộ tính đó.

- Ngất, em tới đây du lịch chứ không phải đi đánh giết đâu nhé.

- Đệch, chả lẽ chú không muốn ngộ tính?

Đại Nhiệt khinh bỉ nói:

- Em muốn thứ đó làm gì? Hồn phách đã mất, khai khiếu xong không thể học Tiên thuật cũng không thể tu Phật pháp, còn không bằng nhường anh tất.

Yến Cường Đồ thở dài một hơi, nói:

- Nếu đã thế thì chú theo sau anh đi, rảnh thì giúp anh một tay. Hợp lực hai người đương nhiên phải mạnh hơn bọn họ đơn lẻ.

Đạo lý này nói không sai, tuy rằng ở trong đội ngũ hai người bọn họ trang bị kém cỏi nhất, thậm chí skill chiến đấu của Đại Nhiệt vẫn còn ở cấp 1, nhưng hai người đoàn kết lại sức mạnh sẽ càng lớn, hơn nữa cũng không có việc tranh cướp ngộ tính của nhau.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Tam Tạng: kinh điển Phật Giáo gồm ba loại: kinh, luật, luận.

- * Độc Giác Quỷ Vương: trong bản gốc Tây Du Ký gọi là Hỗn Thế Ma Vương. Sau khi học nghệ xong, bái biệt Bồ Đề Tổ Sư, Ngộ Không dùng phép Cân Đầu Vân bay về Hoa Quả Sơn, và việc đầu tiên cần làm là tiêu diệt Hỗn Thế Ma Vương trú tại động Thủy Tạng (hướng bắc Hoa Quả Sơn).

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sầu

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 5: Ngộ tính

oOo

Trong bản đồ thỉnh kinh, ngoại trừ Boss, còn lại toàn là tiểu quái, cấp bậc giống nhau, danh xưng cũng như nhau, gọi là [Tiểu Yêu], chỉ có hình dạng bên ngoài của chúng là bất đồng, như là thỏ tinh hồ yêu, hổ đầu phi báo v.v... mấy chục loại. Sau khi giết chúng có thể đạt được 1 điểm ngộ tính, không có exp — trong Tây Du Nhất Mơng, người chơi đến cấp 50 không thể tiếp tục cày exp để thăng cấp, con đường sau này dựa vào tu vi pháp thuật cùng pháp bảo để so mạnh yếu, mà muốn tu luyện pháp thuật pháp bảo cùng với đề cao cấp bậc thiên phú nhất định phải nhờ tới ngộ tính, cho nên nói, ngộ tính mới chính thức là căn cơ trong trò chơi này.

Cách chính để đạt ngộ tính là giết quái, giết tiểu quái được ít, giết đại quái được nhiều; cùng làm một số nhiệm vụ đặc thù có phần thưởng ngộ tính. Kỳ thật còn có một cái cách, chính là dùng linh đan diệu dược. Nếu bạn may mắn ăn được một viên đan dược do Thái Thượng Lão Quân luyện chế ra thì ngộ tính tăng thêm hơn một ngàn điểm là việc quá bình thường; mà nếu bạn ăn được một quả Nhân Sâm do Trấn Nguyên Đại Tiên Trấn Nguyên Tử trồng tại Ngũ Trang Quan, hắc hắc, ngộ tính lập tức gia tăng 10 vạn! Nhưng phải nhìn xem bạn có bản lĩnh này hay không.

Những Tiểu Yêu trong bản đồ thỉnh kinh không khó giết, mượn lời Yến Cuồng Đồ, bọn nó đại khái ngang với Đại Mã Hưu cấp 48 trên Tiểu Hoa Quả Sơn, hai người hợp lực giết sẽ càng nhanh. Khuyết điểm là Tiểu Yêu

phân bố quá phân tán, thường thường 30 mét chỉ có một con, mà chúng nó cũng không giống như quái ở bên ngoài, tự mình bại lộ vị trí hấp dẫn người chơi phạm tội, những Tiểu Yêu này sẽ lẫn trốn, thậm chí có loại hình dáng giống gấu Kaola, hoạt động trên cây, màu lông gần như trùng với màu lá, ngụy trang cực tốt. Nếu không phải tự nhiên bị một đồng 'shit' rớt trúng đầu, Đại Nhiệt còn không phát hiện ra nó.

Hai người đánh hơn hai giờ, chỉ giết được 58 con, Yến Cuồng Đồ đã lấy được 58 điểm ngộ tính.

Tiểu Yêu cùng Boss bất đồng. Với Boss, khi có trên một người đồng thời giết nó, mặc kệ là có tổ đội hay không, ngộ tính thu được từ nó đều tính theo % sát thương do người chơi gây ra để chia. Còn với Tiểu Yêu, bởi vì ngộ tính ít cho nên hệ thống nhận định người chơi đánh nó một hit cuối cùng sẽ là người duy nhất được hưởng lợi, ngộ tính cùng đồ vật rơi ra đều thuộc về người đó.

Quy định này đúng với nguyên tắc làm nhiều hưởng nhiều, cải biến triệt để việc tổ chức thành đoàn thể đi cày cấp có người chỉ theo sau không làm mà hưởng. Có lẽ sẽ có người hỏi, vì sao trò chơi lại thiết kế như vậy ở giai đoạn tân thủ — đây là xuất phát từ nhân tố thị trường, đoàn thể càng lớn đại biểu cho khách hàng càng lớn, tự nhiên phải cấp chút ngon ngọt, chẳng phải vĩ nhân cũng đã nói "Làm cho một nhóm người giàu lên trước" đó sao.

Huống hồ, thiết lập này ở giai đoạn đầu không đủ để ảnh hưởng cân bằng của toàn trò chơi.

Trong lúc tân thủ, cấp bậc cần một giá trị exp cố định, đủ exp sẽ thăng cấp. Mà từ thình kinh trở đi, ngoại trừ skill thiên phú của từng class, Tiên thuật hoặc Phật pháp đều không ghi rõ cần ngộ tính cụ thể là bao nhiêu, cũng không tồn tại việc Tiên thuật Phật pháp sơ cấp chỉ cần ít ngộ tính, cao cấp cần nhiều ngộ tính, mà phải thông qua phương thức tu luyện đặc thù để tăng lên, như với Tiên thuật là "đả tọa", với Phật pháp là "diện bích".

Huyền diệu trong đó chỉ có thể hiểu ngầm, không thể truyền ngôn, cần người chơi ở trong trò chơi chậm rãi tìm hiểu. Luyện chế pháp bảo cũng giống ý đó, cần pháp môn tu luyện độc môn, tại đây tạm thời chưa nói nhiều.

Đại Nhiệt giúp Yến Cuồng Đồ đánh Tiểu Yêu thành trọng thương thì né ra, núp sau Yến Cuồng Đồ. Hai người phối hợp ăn ý, rảnh rang lại tán phét mấy câu, thời gian qua đi rất nhanh. Đánh đến mỗi, hai người liền tìm một bóng cây râm mát mà ngồi nói chuyện phiếm:

- Yến đại ca, em chuẩn bị đem bán thiết bị online.

Yến Cuồng Đồ quét mắt nhìn hẩn một cái, thản nhiên nói:

- Chú bỏ được sao?

- Không có gì không bỏ được, một trò chơi thôi mà.

Yến Cuồng Đồ nhìn hẩn, nghiêm túc nói:

- Nghỉ làm gì, ở lại chơi cùng anh cho vui.

Đại Nhiệt cười lớn nói:

- Lạ hồn, đừng câu huyệt! Chúng ta chẳng qua ngẫu nhiên gặp trong trò chơi, mới nói chuyện vài ngày mà thôi. Ra khỏi trò chơi thì anh không biết em, em không quen anh rồi.

Yến Cuồng Đồ cũng rất nghiêm túc nói:

- Chú nhìn anh đi, nhanh!

- Nhìn cái gì cơ?

- Xem vóc dáng của anh, xem đôi mắt của anh, chú không phát hiện cái gì sao?

Yến Cuồng Đồ cho hẳn một chút gợi ý.

Đại Nhiệt liền trừng to mắt mà nhìn, không phát hiện ra hẳn có chỗ đặc biệt gì, mờ mịt nói:

- Dáng người anh cũng không tệ lắm, đáng tiếc là anh không phải phụ nữ, chẳng lẽ muốn làm trai bao?

- Đệch, lẽ nào chú không phát hiện ra anh uy phong lắm liệt, ánh mắt sáng ngời, vừa nhìn đã biết là người trời sinh làm đại sự sao?

Yến Cuồng Đồ nhảy dựng lên, hết sức bất mãn.

Đại Nhiệt dờ khóc dờ cười, nói:

- Coi như anh có thể làm đại sự đi, vậy liên quan gì đến em?

Yến Cuồng Đồ lập tức thay đổi một vẻ mặt khác, tận tình khuyên bảo nói:

- Hiền đệ, chú sai rồi. Hoa hồng nhất định phải có lá làm nền mới thể hiện ra vẻ đẹp của nó, mà anh hùng thì phải có câu hùng để so sánh mới nâng tầm vĩ đại lên...

Đại Nhiệt tựa hồ đã hiểu ý tứ của hẳn, nhảy dựng lên cao hơn cả Yến Cuồng Đồ ban nãy:

- FU-CK you! Chẳng lẽ anh bảo em làm lá cây với câu hùng?

Yến Cuồng Đồ vội xua tay nói:

- Hiếu lắm! Hiền đệ hiếu lắm, bằng cái miệng toàn lời kinh điển như Châu Tinh Trì của chú cùng tri thức hậu hiện đại mà nhân loại nhồi nhét vào đầu mỗi người, làm sao có thể ẩm ỨC làm lá cây hay cầu hÙNG được?

Sắc mặt Đại Nhiệt vừa mới chuyển sang vui, Yến Cường Đồ đã nói tiếp một câu:

- Tệ nhất cũng phải là vai nam phụ chứ!

- Thế còn không phải là một cái lá cây!

Đại Nhiệt kêu lên.

- Không phải vậy, lá cây cũng chia vị trí nặng nhẹ, chú có làm lá cây thì cũng làm loại lá gắn lên thân nhân vật chính là anh đây. Có câu “một hảo hán ba người giúp, một nữ nhân ba cái lỗ”! Chờ anh hoàn thành bá nghiệp, còn có thể bạc đãi chú sao?

Yến Cường Đồ thực tâm đang nói.

Đại Nhiệt lập tức cho hấn một ngón giữa, nói:

- Sát mép giường há lại khiến người khác ngủ say, anh không sợ em đoạt vị trí của anh sao?

- Đoạt với cướp cái gì? Huynh đệ chúng ta thế nào chứ, nữ nhân như quần áo, hai người cùng nhau mặc; huynh đệ như tay chân, ai làm tay ai làm chân mà chả được.

Đại Nhiệt bị hấn đả bại, nghĩ một lát, cũng có chút cảm động hỏi:

- Sao lại chọn em?

Yến Cường Đồ liếc mắt nhìn hấn, từ từ nói:

- Bởi vì người cam tâm tình nguyện làm phế nhân, nhu nhược giống như cái xác không hồn vì người phục vụ như chú hiểm như lông phượng sừng lân, trăm năm khó gặp.

Lời của hắn giống như kim đâm vào lòng Đại Nhiệt, hắn tức giận quát:

- Ai cam tâm tình nguyện làm phế nhân, làm người nhu nhược?

- Lẽ nào không phải chú sao? Vừa mới ngoài ý muốn một tí, mất tẹo hồn phách đã khóc sướt mướt cả ngày. Buồn bực hả, chơi trò mất tích hả, bây giờ còn có mặt mũi mà nói với anh là muốn bỏ, không gọi là phế nhân nhu nhược chẳng lẽ phải gọi chú là anh hùng sao?

Yến Cuồng Đồ mang chút châm biếm nói thẳng.

Sắc mặt Đại Nhiệt hết sức khó coi, cắn răng gằn từng chữ:

- Em – không – phải!

Yến Cuồng Đồ tiếp tục mỉa mai:

- Thiên tài cũng muốn chứng minh chính mình, huống chi phế tài như chú? Không phải chú phủ nhận sao? Giỏi thì chứng minh anh xem.

- Em không phải!

Đại Nhiệt cơ hồ là gào thét, xông lên trước, liên tục vung quyền xuất cước đánh chết một con Thiết Giác Hươu (hươu sừng sắt) xuất hiện cách đó mấy mét, rốt cục đạt được 1 điểm ngộ tính. Hàm Trư Thủ của hắn ở nơi này cũng đã luyện được rất nhanh, vừa đầy cấp 3.

- Tốt! Hiền đệ, ngộ tính của chú không thấp đâu, cuối cùng không uổng phí một phen khổ tâm của vi huynh.

Yến Cuồng Đồ vỗ vỗ hai bàn tay, cười dài nói.

Đại Nhiệt ngẩn ngơ, sau đó nhanh chóng hiểu ra — phép khích tướng! Yến Cuồng Đồ ra một chiêu này để hấn có thêm tự tin tiếp tục chơi. Mà chính hấn, hình như đã bị lừa. Người trẻ tuổi cuối cùng là người trẻ tuổi, ai cũng không chịu được việc bị người khác coi thường!

Yến Cuồng Đồ cười nói:

- Hiền đệ, vậy bây giờ thiết bị online của chú còn bán không?

Đại Nhiệt nhìn hấn, bộ dáng có chút ngây ngốc.

Yến Cuồng Đồ khoa trương xua tay nói:

- Ngàn vạn lần không cần cảm động, nam nhi không thể dễ dàng rơi lệ, nhất là khi còn chưa phải đứng trên bục làm lễ kết hôn!

Phì một tiếng, Đại Nhiệt liền bật cười, hay cho một câu "nam nhi không thể dễ dàng rơi lệ, nhất là khi còn chưa phải đứng trên bục làm lễ kết hôn", thực kinh con mẹ nó điên, không biết Yến Cuồng Đồ rốt cuộc là làm công việc gì ở ngoài đời, so với Châu Tinh Trì còn Châu Tinh Trì hơn.

Cười một tiếng, khúc mắc trong lòng Đại Nhiệt cũng cởi hết. Hấn vốn trời sinh là người hồn nhiên thoải mái, thích Tây Du Nhất Mộng là vì cốt truyện Tây Du gắn liền với tuổi thơ, cùng với có thể tự do tự tại phóng túng tâm tình của mình.

- Vậy giờ hiền đệ còn muốn giúp ta cày ngô tính sao?

- Giúp! Đương nhiên giúp!

Yến Cuồng Đồ ngẩn ngơ, cho là hấn còn không có hoàn toàn khôi phục tâm tình, vội hỏi:

- Vì sao?

Đại Nhiệt cười ha ha:

- Không trước tiên nâng anh lên thành cao thủ thì sau này ai giúp em gọi hồn về?

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 6: Khai khiếu

oOo

Liên tiếp năm ngày, Đại Nhiệt cùng Yến Cuồng Đồ đều online vừa hết 12 giờ giới hạn (trò chơi giới hạn thời gian online tối đa của mỗi người là 12 tiếng để đảm bảo tinh thần và sức khỏe cho người chơi). Bọn hăn gần như đều đồng thời, đồng thời online, đồng thời giết Tiểu Yêu, càng ngày càng thuần thục mau lẹ. Yến Cuồng Đồ đã kiếm được 987 điểm ngộ tính, mà Đại Nhiệt, ngưng ngưng, vẫn là 1 điểm.

- Yến đại ca, anh lên Tiểu Hoa Quả Sơn giết khi rồi chứ?

Vừa giết Tiểu Yêu, Đại Nhiệt vừa bắt chuyện.

Yến Cuồng Đồ thực tự hào nói:

- Đó là đương nhiên.

- Thật sự? Từ lúc nào?

Đại Nhiệt vội hỏi. Đối với Tiểu Hoa Quả Sơn, hăn vừa tò mò vừa buồn bực.

Yến Cuồng Đồ nói:

- Anh lĩnh một nhiệm vụ phải lên Tiểu Hoa Quả Sơn giết quái.

- Lẽ nào cũng là giết Mã Hầu Kiện Tướng?

Yến Cường Đồ nói:

- Không phải, là giết 20 con Thông Bối Viên Hầu.

Đại Nhiệt nghi hoặc hỏi:

- Một mình anh đi lên?

Yến Cường Đồ cười nói:

- Khi đó anh vừa 40 cấp, còn chưa có bốn sự tự mình xông vào Tiểu Hoa Quả Sơn. Anh là học chiêu của chú đi theo đội ngũ Thiên Hạ Hội, cũng quen Thiên Hạ Nhất Thủ vào lần đó. Người này khí phách hào hùng, làm người rất khá, đáng tiếc lại là một game thủ chuyên nghiệp, không thích hợp làm bằng hữu.

Ở trong trò chơi, game thủ chuyên nghiệp cùng game thủ nghiệp dư có khác biệt rất lớn, mỗi bên có một cách nhìn cùng truy cầu khác nhau, rất khó đi cùng một chỗ.

Đại Nhiệt lại hỏi:

- Lần đó có xử lý Mã Hầu Kiện Tướng không?

Nhắc tới Mã Hầu Kiện Tướng Đại Nhiệt liền bốc hỏa! Chính vì con khi này mà hồn phách của hắn bị đoạt mất, càng bốc hỏa hơn là ngay cả cái bóng của nó Đại Nhiệt cũng chưa từng thấy qua, thật sự rất uất ức, rất đáng làm vai phụ.

- Giết, nghe nói rơi ra rất nhiều trang bị. Đáng tiếc lúc đó anh đã làm xong nhiệm vụ nên đi rồi, không có mặt.

- Giết là tốt rồi! Hừ, bất kể như thế nào, cuối cùng cũng xả được cơn tức, con Mã Hầu Kiện Tướng này uổng danh thuộc hạ đặc lực của Đại Thánh gia, còn không phải chết nhăn răng sao! Gia gia đây tuy rằng không có hồn phách nhưng vẫn còn sống rất tốt.

Đại Nhiệt rất AQ nói. (1)

Người chơi một khi đã ra khỏi Tân Thủ Thôn thì như nước sông đã chảy đi, không thể quay trở về nơi đó. Cho nên dù Đại Nhiệt về sau luyện thành vô thượng đại đạo cũng không cách nào trở lại Hoa Quả Thôn trả thù. (Thỉnh kinh xong sẽ sinh hoạt tại các thành thị)

- Ồ! Kia không phải Hồ Ly sao?

Đại Nhiệt rất ngạc nhiên kêu một tiếng.

Đúng là cô gái mang mặt nạ hồ ly đang ở trước đó chừng 100 mét, đang giết một con Tiêm Nhĩ Hồ (hồ ly tai nhọn). Nàng giết Tiểu Yêu cũng rất mau, sử dụng skill chiến đấu của Đường Tăng là [Kim Thiên Trượng Thuật], thanh thiên trượng bằng đồng thau múa may trong gió kêu vun vút. Trọng yếu hơn, mãnh hổ mà nàng cười cũng là một trợ thủ tuyệt hảo, gương nanh múa vuốt tạo thành sát thương cho Tiểu Yêu không kém gì chủ nhân.

Thú kỵ chính là có ưu đãi như vậy, trừ ngoại hình phong cách cùng tốc độ nhanh còn có thể hiệp trợ chủ nhân chiến đấu. Mà trên thú kỵ là hai loại tồn tại còn lợi hại hơn — thần thú kỵ cùng ma thú kỵ, phân biệt cho hai đường Tiên Phật sử dụng, có ngoại hình và uy lực làm cho người ta yêu thích đến tận xương.

Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ, hai bên quả thật rất có duyên. Nói thật, đối với cao thủ ‘cao cao thủ’ giấu đầu rúc đuôi của Long thị này, Đại Nhiệt có ấn tượng không tốt lắm, thậm chí có điểm oán, bởi nếu nàng đến ngay từ phút đầu Thiên Hạ Hội cùng Long thị liên minh, nói không chừng

hắn đã theo lên núi sớm, nói không chừng hắn đã tranh được Mã Hầu Kiện Tướng, nói không chừng hắn đã lấy được Đào Phù hoàn thành nhiệm vụ rồi! Mặc dù có ba lần "nói không chừng", nhưng con người mà, chỉ cần có một phần ức hy vọng cũng có thể mở rộng ra vô hạn.

Đại Nhiệt liền múa quyền xông lên trước tiếp đón con Tiêm Nhĩ Hồ xui xẻo, miệng thì kêu to:

- Hồ Ly, ca tới giúp cô!

Phặc! Hắn giúp chỗ nào, rõ ràng là cướp.

- Tránh ra!

Hồ Ly quát lên.

Đại Nhiệt không hề định làm theo, càng ra chiêu nặng hơn.

Con Tiêm Nhĩ Hồ làm sao có thể chống lại cả ba phương công kích, nhanh chóng ngã xuống. Còn ngộ tính, không ngờ là Đại Nhiệt chiếm được.

Đại Nhiệt cười ha ha nói:

- Cảm tạ Hồ Ly tiểu thư hỗ trợ, rốt cục tôi có thể kiếm điểm ngộ tính thứ hai, tiến bộ thật nhiều nha!

Hồ Ly giận tái mặt, nàng đã gặp qua nhiều người nhưng chưa từng thấy ai mặt dày như vậy. Nàng cười khẩy nói:

- Anh chọn class Trư Bát Giới tại to mặt lớn thật chuẩn đấy nhỉ, mặt vừa to vừa dày.

Đại Nhiệt lập tức khom lưng gồng mình làm động tác khoe hình thể, rất khiêm tốn nói:

- Tai to mặt dày chỉ là hình tượng bên ngoài của ca, kỳ thật ca là một nam nhân đủ để đi làm vai chính!

Hồ Ly sững sốt, dùng ánh mắt rất kỳ quái nhìn hần!!!!

Đại Nhiệt bị nàng nhìn chăm chăm đến có chút sợ hãi, cười nói:

- Đừng trách tôi không đề tỉnh cô, cô cứ nhìn chăm chú tôi như thế sẽ dễ nảy sinh tình cảm với tôi lắm đấy.

Hồ Ly lại nở nụ cười, không thể phủ nhận, tiếng cười của nàng giòn tan trong vạt nghe thật thoải mái.

Lần này đến phiên Đại Nhiệt mờ mịt: lẽ nào ‘cao thủ’ này đầu óc có chút bất bình thường?

Hồ Ly hừ một tiếng, quay đầu rời đi, tìm một con Tiểu Yêu khác.

Đại Nhiệt vội theo sau, nói:

- Nơi này non xanh nước biếc, phong cảnh hữu tình, rất thích hợp để tình tự, Hồ Ly tiểu thư có thể cho tại hạ một cái mặt mũi, ngồi lại cùng ngâm diễn cảm ba trăm bài thơ Đường được không?

Yến Cường Đồ đằng sau cười sặc sụa:

- Đây hiền đệ, skill nói chuyện của chú cao hơn anh rồi đấy!

Hần nhìn hai người đấu khẩu còn tưởng rằng Đại Nhiệt nhìn trúng nữ nhân thần bí này.

- Tôi cảnh cáo anh, đừng có tiếp tục đi theo tôi!

Hồ Ly sầm mặt nói.

- Nếu tôi không nghe? Phải chịu trừng phạt gì sao? Chẳng lẽ là Mãn Thanh thập đại khổ hình hoặc là ngũ mã phanh thây?

Đại Nhiệt như cũ cọt nhả.

Hồ Ly bỗng nhiên đứng lại, hung hăng trừng mắt nhìn hăn:

- Anh muốn cái gì?

Đại Nhiệt ra vẻ chăm chú suy nghĩ rồi rất nghiêm túc nói:

- Đánh là được rồi, đừng xâm hại ca!

Yến Cuồng Đồ cười đến quặn ruột, mặt nửa cười nửa nhăn nhó, thờ không ra hơi. Hồ Ly kia lại tỉnh bơ, dường như sớm đoán được hăn sẽ nói như vậy, đổi giọng, cười nói:

- Vậy anh nói chúng ta nên ngâm cái gì trước đây? À, trước giường ánh trăng rọi thì sao?

Đại Nhiệt cùng Yến Cuồng Đồ đưa mắt nhìn nhau, bọn hăn vốn tưởng rằng bị trêu chọc như thế, cô gái này nhất định sẽ phát điên, không thể tưởng được năng lực chống cự cao đến bất ngờ, chạy mặ đều tiếp — cao thủ, quả nhiên là cao thủ!

Lúc này phía trước lại xuất hiện một con trư yêu (yêu quái dạng heo) đang lắc đầu vẫy đuôi, Hồ Ly lập tức mở màn công kích. Đại Nhiệt cũng lập tức động thủ cướp, hăn không tin cao thủ này không biết bốc hỏa! Không đến 30 giây, trư yêu biến thành tử trư (heo chết), mà ngộ tính lại vẫn là Đại Nhiệt chiếm được, ông trời không có mắt a!

- Ài, chẳng thể trách hôm nay mình may mắn như vậy, hóa ra nhờ gặp được mỹ nữ, muốn ngăn may mắn đến cũng không được.

Đại Nhiệt lắc đầu lắc cổ ra vẻ.

Hồ Ly lại như không nghe thấy, tiếp tục đi tới.

Đại Nhiệt không có biện pháp, sức nhẫn nại của cao thủ quả nhiên hơn người, xem ra phải dùng tuyệt chiêu.

Vận khí không tệ, bọn hăn mới đi thêm mười bước, mặt trên một tảng đá lại xuất hiện một con miêu yêu (yêu quái dạng mèo). Đại Nhiệt nhìn sang Hồ Ly, Hồ Ly lại không có ý định động thủ, tinh bơ đứng tại chỗ. Nàng không đánh, Đại Nhiệt cũng không đánh. Có điều bọn hăn đã tiến vào trong phạm vi công kích, con miêu yêu kia bèn không để ý chết sống nhào lên.

Nó vừa tấn công, con mãnh hổ của Hồ Ly cũng lập tức phản kích. Con thú kỳ này rất lợi hại, một mình đánh miêu yêu không thành vấn đề, chỉ là hơi chậm.

A ù! Lại còn có chiêu này!

Đại Nhiệt không thể tiếp tục khoanh tay đứng nhìn, vội vàng gia nhập chiến đoàn, mà Hồ Ly vẫn không có động thủ.

Con quái rất nhanh ngã xuống, nhưng lần này nữ thần may mắn không có tiếp tục chiếu cố Đại Nhiệt.

Bị một con súc sinh cướp quái, Đại Nhiệt mặt mũi quét rác, chẳng qua ngoài miệng vẫn cứng giọng nói mỉa:

- Xem mà mỗi ngày đều bị nữ nhân cười thật là đáng thương, cho mà què gặp mặt đó.

Yến Cường Đồ ôm bụng cười to.

Đạt được điểm ngộ tính này (thú kỳ đánh thì chủ nhân được điểm), Hồ Ly đột nhiên ngồi xếp bằng xuống, hai mắt nhắm nghiền, không nói một

tiếng nào. Đại Nhiệt cùng Yến Cường Đờ tròn mắt nhìn nhau, không biết chuyện gì xảy ra.

Bất thành linh phong vân biến sắc, một dải mây đen khổng lồ cuộn cuộn mà đến, tụ tập tại khoảng không phía trên đầu Hồ Ly. Dải mây không ngừng quay cuồng biến hóa, thỉnh thoảng lại lóe ra chớp giạt, nửa nén hương sau, trong mây đen bắn xuống một luồng sáng trắng chói lòa đường kính to như thùng nước, đem Hồ Ly bao lại.

- Khai khiếu! Đệch! Cô ấy muốn khai khiếu!

Lúc này Yến Cường Đờ kêu lên.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) AQ: cùng tên nhân vật chính truyện AQ chính truyện của Lỗ Tấn, viết về một người nhu nhược lại thích tự nghĩ ra những lý do bản thân thấy hợp lý để an ủi chính mình.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 7: Hồ lô tái hiện

oOo

Trong Tây Du Nhất Mộng, khai khiếu là tiền đề để nhân vật chọn tu Tiên hoặc tu Phật, cực kỳ quan trọng. Khai khiếu cần tích lũy điểm ngộ tính, khi số điểm này đủ một giới hạn nhất định mới có thể khai khiếu. Nhưng căn cứ vào trình độ căn cốt của mỗi nhân vật mà giới hạn này cũng bất đồng. Căn cốt là loại thuộc tính mà hệ thống sẽ ngẫu nhiên thiết lập cho người chơi khi vừa lập acc, chia làm bốn loại: thấp, bình thường, thượng thừa và tuyệt đỉnh. Đại Nhiệt là thấp, Yển Cuồng Đồ là thượng thừa. (Main mà cũng nhọ nhỉ -.-)

Theo lý thường mà xét, tốc độ giết Tiểu Yêu thu ngộ tính của Hồ Ly cộng cả thú kỳ hãn là không chênh lệch Yển Cuồng Đồ cùng Đại Nhiệt liên thủ, trừ đi một ít sai số, ngộ tính của nàng hiện tại nhiều lắm khoảng 1000 điểm, thế nhưng đã có thể khai khiếu. Nói cách khác, người có căn cốt thượng thừa muốn khai khiếu cần tầm 1000 điểm ngộ tính.

Phát hiện này làm cho Yển Cuồng Đồ mừng như điên, nói:

- Hiền đệ, mau lên, tìm Tiểu Yêu đi, anh cũng muốn khai khiếu.

Quá trình khai khiếu cần chừng 1 giờ, có thể tạm thời treo nick log out vì trong trạng thái này sẽ được hệ thống bảo hộ, không phải chịu công kích. Sau khi khai khiếu, mặc kệ tu Tiên hay là tu Phật cũng phải đi tìm sơn động

bế quan sáng lập pháp thuật, mà thời gian cho việc này cũng mỗi người mỗi khác. Tiếp nữa, mỗi cá nhân sẽ sáng lập ra một loại pháp thuật có độ mạnh yếu, hiệu quả, màu sắc và hình dạng khác nhau, và cũng phân ra ngũ hành.

Đại Nhiệt ngạc nhiên nhìn chăm chăm Hồ Ly đã bị luồng sáng bao bọc lấy, muốn thấy rõ ràng rốt cuộc thế nào là khai khiếu, luyện tiếc không muốn rời đi.

Yến Cuồng Đồ phải kéo hẳn theo, nói:

- Đi nhanh lên, lúc anh khai khiếu cho chú tha hồ xem!

- Shit ấy! Đực như anh có cái gì mà xem, em đang nghĩ không biết khi người chơi nữ khai khiếu liệu có màn quần áo toàn thân nổ tung không, thế mới đáng nhìn.

Nghĩ đến cảnh nóng, Đại Nhiệt bắt đầu chảy nước miếng.

Yến Cuồng Đồ dè bịu:

- Chú cho là hệ thống sẽ tùy tiện cởi quần áo của người chơi nữ sao? Ngoan ngoãn theo anh giết Tiểu Yêu đi.

Ngẫm lại cũng phải, Đại Nhiệt đành thu tâm ý lại, tiếp tục làm Robin trợ giúp Batman Yến Cuồng Đồ.

Giết một lần chính là bảy ngày đã qua, hai người giết đến đầu đầy mồ hôi, hai mắt đỏ ngầu.

Yến Cuồng Đồ đã đạt đến 2888 điểm ngộ tính, nhưng con số nhìn rất may mắn này lại không hề khiến hẳn cảm giác mình sắp khai khiếu. Đại Nhiệt cũng hoài nghi cái gọi là căn cốt thượng thừa của Yến Cuồng đồ liệu có phải đồ giả làm từ xương heo không. (căn cốt = cấu tạo xương, gân, mạch)

"Bốp!"

Đại Nhiệt tìm được một cơ hội, một quyền đập lên đầu Yến Cuồng Đồ, hung hăng nói:

- Cái đầu ngu này, có khai khiếu không thì bảo!

Yến Cuồng Đồ nhảy dựng lên:

- Đệch! Chú nhẹ tay chút không được sao?

Đại Nhiệt lập tức chạy, đợi khi Yến Cuồng Đồ hết xoa xoa cái đầu bị đau mới nhỏ giọng nói:

- Ngoan, vùng ơ mở đi!

Yến Cuồng Đồ mắt trắng dã, hỗn hển nói:

- Trước mặt chỉ có một giải thích, đó là Hồ Ly kia có căn cốt tuyệt đỉnh! Mẹ nó chứ, xác suất một phần vạn lại bị cô ta chiếm được.

Đại Nhiệt thở dài, lẩm bẫm nói:

- Tại sao vậy chứ? Tại sao cô ta là tuyệt đỉnh còn mình lại thấp không thể thấp hơn? Tại sao mình không có cha nuôi là Bill-Gates, nếu không thì Bill-Houses, Bill-WC cũng được mà!

Khi điểm ngũ tính của Yến Cuồng Đồ lên tới 3000, dải mây đen chết tiệt kia rất cục hàng lâm. Yến Cuồng Đồ quỳ trên mặt đất, giống như một lữ khách đang ở giữa sa mạc mà nguồn nước mang theo đã cạn kiệt, cầu nguyện nhiều ngày rốt cuộc thành công thấy một cơn mưa, trăm cảm xúc lẫn lộn, ngay lập tức kích động “phun châu nhả ngọc”:

- Đời người có bốn niềm vui sướng, nắng nóng lâu ngày gặp mưa to cõi trường ra tắm, có tên trên bảng vàng khi học vẫn ngu, đêm động phòng hoa

chúc không cần đeo bao, trốn nợ xa quê gặp bạn cũ là kẻ ngố. (1)

Nói thật, Đại Nhiệt có chút đỏ mắt, chuyện tình vừa uy phong vừa kỳ diệu như khai khiêu phi thăng ai không muốn? Nhưng hãn nhìn chính mình chỉ mới kiếm được 3 điểm ngộ tính, lại nhìn chú thích ở căn cốt là chữ ‘thấp’ to tướng, chán nản không thôi. Căn cốt thượng thừa còn cần 3000 ngộ tính, vậy thấp ít nhất cần 10000 đi.

Lúc này, hãn không có tâm trạng đi xem Yến Cuồng Đồ khai khiêu. Tận 1 tiếng, quá trình rất buồn tẻ, lại là một lão già dê xồm, có gì đáng xem? Đại Nhiệt nằm ườn lên bãi cỏ, bắt đầu ngủ.

Ngủ là một trạng thái Tây Du Nhất Mộng đặt ra, không khác biệt trong hiện thực lắm, một khi bị công kích sẽ gặp cường chế tỉnh lại. Bất quá Tiêu Yêu quanh nơi này đều đã bị tiêu diệt sạch, hãn có thể vô tư.

Đại Nhiệt say sưa ngủ, tiến vào trạng thái vô thức. Bỗng dưng, toàn thân hãn nổi lên từng vòng sáng màu xanh, hào quang càng lúc càng thịnh, cuối cùng một cái hồ lô màu xanh đen bay ra! Hồ lô này xoay tròn giữa không trung giống như khiêu vũ, sau đó miệng hồ lô không ngừng toát ra những làn khí xanh nho nhỏ, tổng cộng có 10 làn, kế tiếp chúng tụ tập lại làm một rồi biến thành một người tí hon có bộ dạng của Đại Nhiệt, nhưng so với lần xuất hiện trước Câu Hồn Sứ Giả thì rõ ràng hơn không ít, mắt mũi miệng đều rất chi tiết, chỉ có vẻ mặt là vẫn còn ngây dại.

Người tí hon này nhìn trái nhìn phải, bộ dạng rất tò mò, đột nhiên cái mũi khê hít hít, giống như người được mùi món gì thơm ngon, lập tức chui lại vào trong hồ lô rồi bay đi về hướng Tây.

Đáng tiếc Yến Cuồng Đồ còn nhắm mắt khai khiêu, mà Đại Nhiệt thì ngủ ngáy to như sấm, căn bản không phát hiện ra điều kỳ dị này.

Lại nói tới hồ lô kia, nó dùng tốc độ rất nhanh bay về hướng Tây, tới một ngọn núi cao chọc trời mới dừng lại. Núi này gọi là núi Tích Lôi, xung

quanh vách núi thẳng đứng, cực kỳ hung hiểm. Trên đỉnh núi có một động phủ gọi là động Ma Vân, chính là nơi ở của Boss cao cấp nhất tại bản đồ thính kinh này — Ngưu Ma Vương. Trò chơi an bài Ngưu Ma Vương không ở núi Thúy Vân động Ba Tiêu với Thiết Phiến công chúa mà lại theo điển cố Ngọc Diện công chúa dùng gia tài trăm vạn mua chồng, đưa Ngưu Ma Vương đặt ở nơi này. (2)

Uy danh của Ngưu Ma Vương tin rằng như sấm bên tai rất nhiều người. Hãn là huynh đệ kết nghĩa với Tề Thiên Đại Thánh, bản lĩnh không hề thua kém, tuy rằng về sau rất không trượng nghĩa, vì nữ nhân mà một đao chặt đứt tình huynh đệ, nhưng tổng thể mà nói vẫn là một tồn tại cấp bậc yêu vương. Bản thể của hãn là một con trâu trắng, đầu to như quả núi, sừng nhọn cứng như thép, từ đầu đến đuôi dài tới hơn một ngàn trượng, từ gót chân đến lưng cao tới tám trăm trượng, một khi hiện nguyên hình ai có thể đỡ? Ở trong Tây Du Ký cũng là dựa vào mấy đại cao thủ cùng vài món pháp bảo cực phẩm mới đem hãn thu phục.

Trừ bỏ bản thể uy mãnh ra, Ngưu Ma Vương trong trò chơi còn có một pháp thuật lợi hại gọi là Nguyên Thần Xuất Khiếu! Hãn tu luyện Tiên thuật, chuyên tu nguyên thần, đã có mấy trăm năm khổ tu nên nguyên thần cũng sắp thành hình. Một khi đại công cáo thành, nguyên thần có thể tùy ý xuất nhập bản thể, có thể lớn có thể nhỏ, có thể sử dụng các loại pháp thuật của bản thể, tựa như là một thuật phân thân hoàn mỹ nhất.

Lúc này, Ngưu Ma Vương đang ngồi yên vị trong động phủ, phân phó mấy trăm con Tiểu Yêu thủ hạ canh giữ con đường lên đỉnh núi, chính mình thì bắt đầu tu luyện Nguyên Thần Xuất Khiếu. Pháp thuật này của hãn còn chưa đại thành, bởi vậy lúc tu luyện không thể bị đánh động, mà bản thể cũng không thể cử động. Đầu tiên chỉ thấy từ hai cái lỗ mũi trâu của hãn thoát ra hai luồng khí trắng nhìn rõ bằng mắt thường, ngày càng dày đặc, cuối cùng kết hình trên không trung, biến hóa ra một con trâu to

lớn màu trắng. Con trâu này động tác linh hoạt, lắc đầu nghiêng sừng, có cảm giác sắp hóa thành thực thể.

Vừa lúc đó, trong động bồng nhiên nhiều hơn một cái tiểu hồ lô màu xanh cũ nát. Thân tiểu hồ lô kích phát ra một quang sáng xanh, miệng nhắm ngay nguyên thần hình dạng con trâu trắng kia mà bắt đầu hút. Cũng không biết trong đó tới cùng có huyền diệu gì, nguyên thần đã hóa hình kia lại biến lại thành trạng thái khí, bị hồ lô hút toàn bộ vào.

Nguyên thần bị bắt, Ngưu Ma Vương từ trong nhập định cũng bị kinh động, phụt một tiếng phun ra một ngụm máu tươi, nhất thời tẩu hỏa nhập ma, xác định bị phế đi kể từ lúc này — đối với người tu tiên, không có nguyên thần, một thân tu vi cũng sẽ không còn.

Hấp thụ nguyên thần của Ngưu Ma Vương xong, hồ lô kia đột nhiên lớn lên gấp trăm lần, to bằng cả lu nước, toàn thân thỉnh thoảng kích phát ra ánh sáng màu xanh, màu đen, màu trắng, màu vàng, lần lượt thay đổi dung hợp cùng một chỗ, kịch liệt chớp lên không thôi, giống như bên trong có người đang vận dụng đủ loại pháp thuật đánh nhau.

Một hồi lâu hồ lô mới ngừng chớp lên, từ cái miệng lộ ra một mặt người, không phải là Đại Nhiệt thu nhỏ sao? Người tí hơn dường như mới vừa cùng ai đại chiến một hồi, bộ dáng có chút mệt mỏi, có điều thoạt nhìn nó là người thắng cuối cùng. Nó hít vào thở ra mấy cái thật sâu, khoe miệng bồng lộ một nụ cười rất quý dị, sau đó lùi trở về bên trong hồ lô.

Lúc này đủ loại hào quang trên thân hồ lô đã dần dần tán đi, cuối cùng nó biến thành một cái hồ lô lớn hơn trước vài lần, màu sắc cũng thay đổi, màu đen bay hết, màu xanh càng đậm hơn, trong đó hỗn loạn hơn mười vết lấm tấm màu trắng, hình dạng tựa như móng vuốt lại tựa như cái sừng, rất thần kỳ.

Vèo, hồ lô bay ra khỏi động phủ, tốc độ nhanh vô cùng, chỉ để lại trên không trung một dải sáng xanh như đuôi sao chổi, trong nháy mắt đã trở lại cạnh Đại Nhiệt, rồi thần không biết quỷ không hay chui trở về hành trang của hần.

Mà lúc này Đại Nhiệt vẫn còn chìm trong giấc mộng...

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Nguyên văn, đây là bài thơ ‘Tứ Hỷ’, tức là bốn điều cực vui, gồm 4 câu tạm dịch là: Nắng lâu gặp mưa rào/ Xa quê gặp bạn cũ/ Đêm động phòng hoa chúc/ lúc đèn bảg vàng. Song bài thơ này lại có rất nhiều dị bản hài hước, Yến Cuồng Đồ cũng làm một dị bản như thế: đang nắng nóng thì có mưa được cởi truồng ra tắm; học ngu vẫn đỗ đạt cao; động phòng không cần dùng ‘ba con sói’ và đang buồn chán vì trốn nợ xa quê lại gặp bạn cũ là một đứa ngốc, nó sẽ không nghĩ tới việc báo công an bắt mình. Chi tiết dành cho ai muốn tìm hiểu thêm về bài thơ này:

<http://bit.ly/1SlcdK2>

- (2) Ngọc Diện Công Chúa: là một con hồ ly tinh, thiếp của Ngưu Ma Vương, ở núi Tích Lô, vô cùng giàu có, mỗi năm đưa lễ vật đến chỗ Thiết Phiến công chúa coi như tiền mua Ngưu Ma Vương về làm chồng. Sau này bị Trư Bát Giới đánh chết.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 8: Hồ lô kỳ quái

oOo

- Aaaaaaaaaaaaaaaaaa!

Yến Cuồng Đồ khai khiếu tới thời điểm cuối cùng, hấn đứng thẳng lên, ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng.

Đại Nhiệt ở bên cạnh rất hồi hộp nhìn theo, thi thoảng lại lau mồ hôi, dáng vẻ lo lắng nhìn như ông chồng đang chờ ở ngoài phòng hộ sinh.

Dải mây đen kia đi đùng sấm nổ, toàn bộ luồng sáng trắng còn lại hóa thành một cột sáng to cỡ bàn tay chiếu thẳng lên đỉnh đầu Yến Cuồng Đồ...

"Tách! Tách! Tách!"

Nghe như là tiếng của vật gì đó đang rạn nứt ra, cột sáng kia như một dòng nước rót hết vào đỉnh đầu Yến Cuồng Đồ, ngay sau đó hấn vung tay hét to một tiếng, chung quang hoa cỏ bay múa, là bị kinh khí từ trên người hấn tản ra chấn gãy.

Lẽ nào đây là bá vương khí (1) trong truyền thuyết? Cường hấn, thật sự là cường hấn. Đại Nhiệt nhìn mà thèm thớm, nước miếng chảy ròng ròng.

Yến Cuồng Đồ cười ha ha, nói:

- Hiền đệ, ngon rồi!

Đại Nhiệt cười dài hỏi:

- Yến đại ca, anh định tu Tiên hay là tu Phật?

- Tu Phật!

Yến Cuồng Đồ trả lời rất dứt khoát, hẳn là đã sớm tính trước.

Tu Tiên tu Phật đều có mạnh yếu riêng, mỗi đường mỗi vẻ, lựa chọn thế nào đều là sở thích cá nhân.

- Hiền đệ, anh muốn đi bế quan sáng lập pháp thuật, tạm thời chú cứ ở ngoài cày ngộ tính đi, chờ anh ra rồi đi giết Boss.

- Không thành vấn đề.

Yến Cuồng Đồ tìm được một sơn động tại sườn núi gần đấy, hai người vẫy tay từ biệt. Đại Nhiệt giúp hắn đẩy tảng đá che cửa động xong cũng không có dự định đi giết Tiểu Yêu, nhìn thời gian đã khá muộn bèn log out.

Sau khi ăn cơm tối xong, có người gọi điện thoại tới, nói là muốn mua thiết bị online của hắn. Đại Nhiệt không chút do dự từ chối, sau đó xóa tin rao bán trên mạng đi — hắn không thiếu số tiền này, sau khi trúng đòn khích tướng của Yến Cuồng Đồ, hắn quyết định tiếp tục chơi, mà kỳ thực hắn cũng không bỏ được cảm giác vui vẻ tự do khi tiến vào Tây Du Nhất Mộng. Tạm thời không có hèn phách, không thể dùng pháp thuật pháp bảo cũng đâu phải là tận thế? Trước hết cứ làm vai phụ đi đã. Còn việc lo lắng bản thân bị say mê chìm vào game, hắn tin tưởng mình có đầy đủ lý trí để điều tiết tốt, huống hồ còn có hệ thống giới hạn chỉ có thể 12 online tiếng mỗi ngày.

Ba ngày trôi qua, Yến Cuồng Đồ vẫn chưa xuất quan. Sáng lập ra một môn pháp thuật quả thật không đơn giản, không phải một sớm một chiều có

thể hoàn thành. Mỗi người chơi chỉ có thể sáng lập một môn pháp thuật, đương nhiên là phải thận trọng, các phương diện đều phải lo lắng chu đáo.

Chỗ này cần nói rõ một chút:

Thứ nhất, pháp thuật sử dụng có thể chia làm hai loại dựa theo hiệu quả: pháp thuật chiến đấu và pháp thuật phụ trợ. Pháp thuật mà người chơi tự sáng lập ra chính là pháp thuật chiến đấu, và mỗi người chỉ có thể sở hữu cùng sử dụng một loại pháp thuật chiến đấu;

Thứ hai, pháp thuật cũng phân chia cấp bậc: sơ cấp, trung cấp, cao cấp, đỉnh cấp. Về phần có thể sáng lập ra pháp thuật chiến đấu cấp bậc gì thì không hề có quy tắc cụ thể, phụ thuộc vào chính bản thân người chơi. Đương nhiên, pháp thuật là có thể tiến hoá, theo pháp lực cùng ngộ tính tăng trưởng, pháp thuật sơ cấp cũng có thể lên tới đỉnh cấp. Chẳng qua ngay khi vừa được sáng lập đã ở cấp cao sẽ có lợi cho phát triển trong tương lai.

Thứ ba, ngoại trừ một vài pháp thuật có công dụng phụ trợ ai cũng có thể sử dụng ra, toàn bộ pháp thuật khác đều phải phân vào ngũ hành, đối ứng với thuộc tính ngũ hành của người chơi, không có chuyện sai lệch. Pháp thuật ngũ hành đều có hiệu quả đặc thù, trong đó thuộc tính Kim kèm theo sát thương mê muội, thuộc tính Mộc kèm theo sát thương độc, thuộc tính Thủy kèm theo sát thương băng, thuộc tính Hỏa kèm theo sát thương tê liệt và thuộc tính Thổ kèm theo sát thương phiền muộn (2). Có thể nói, đến lúc này uy lực của ngũ hành mới chính thức biểu hiện ra ngoài.

Cuối cùng, cái gọi là pháp thuật phụ trợ đại khái gồm: ngự phong phi hành (cưỡi gió mà bay), phân thủy pháp (rẽ sông hồ ra tạo đường để vượt qua), Tiên thú kỵ thuật (chuyên dùng cho những ai tu Tiên), Ma thú kỵ thuật (chuyên dùng cho người tu Phật) v.v... Sau khi khai khiếu nhân vật có thể tự động học được những thuật này, ngoài ra có vài loại chỉ học được

từ NPC thần tiên nào đó, và học được không là dựa vào khả năng cùng kỳ ngộ của từng người.

Đại Nhiệt buồn chán muốn chết. Tiểu Yêu phạm vi một cây số quanh đây đều đã bị hấn xử lý, thu được 67 điểm ngộ tính, nhưng bản thân lười đi xa thêm, cho nên hiện tại hấn đang lủi thủi lang thang quanh cái sơn động mà Yến Cuồng Đồ bế quan, ngắm hoa bút cỏ, thi thoảng lại pm cho Thiên Tâm Ái, thế nhưng có vẻ nàng đang có nhiệm vụ quan trọng, mấy lần đều không trả lời.

Một khi tiến vào bản đồ thỉnh kinh thì chỉ có kênh chat riêng, kênh tổ đội và kênh khu vực còn hoạt động. Đại Nhiệt tha thần đến phát chán bèn thử rêu rao mấy câu trên kênh khu vực:

- Có ai ở đây khôngggg! Hồi âm một tiếng điiiiiii!

Thế nhưng đợi cả nửa ngày cũng không có trả lời, xem ra tất cả mọi người đều đang hoặc khai khiếu hoặc bế quan.

Một loại cảm giác cô đơn buồn chán, như bị thế giới ruồng bỏ nảy lên trong lòng Đại Nhiệt. Hấn ngồi xếp bằng ở dưới bóng cây, tiện tay mở ra hành trang, bỗng nhiên thấy bên trong có một cái hồ lô kỳ quái.

- Ơ! Thứ này chạy vào hành trang của mình lúc nào ấy nhỉ?

Đại Nhiệt rất ngạc nhiên lấy nó ra, xoay qua xoay lại trên tay mà nhìn. Hồ lô này cao chừng 30 cm, đường nét mượt mà, đường kính lớn nhất khoảng 15 cm, kỳ quái nhất là màu sắc của nó, chủ yếu màu xanh có xen kẽ hơn mười vệt trắng, nhìn qua tựa như một cái bình hoa.

Đại Nhiệt có thể khẳng định mình chưa từng thu được cái hồ lô như vậy. Bỗng trong óc hấn lóe lên một suy nghĩ, vội vàng đi kiểm tra lại hành trang, quả nhiên tiểu hồ lô phần thưởng của Dạ Xoa đã không thấy, lẽ nào "bình hoa" trước mắt này lại chính là hồ lô kia biến thành?

Quả nhiên có kỳ quặc, Đại Nhiệt hưng phấn lên: hay hồ lô này là đồ tốt? Tự nó đang biến hóa trưởng thành? Hắn bắt đầu xem xét thật nghiêm túc.

Thuyết minh thuộc tính của hồ lô cũng phát sinh biến hóa, không còn là câu trước kia: "xem tổng thể không có tác dụng gì", mà giờ đã đổi thành: "Một cái hồ lô không rõ lai lịch, bởi vì trải qua cải tạo, bề ngoài đã xảy ra một ít biến dị kỳ diệu, hiệu quả không rõ."

Thân hồ lô cũng nhẵn bóng hơn nhiều, những vết rạn nứt trước kia đều biến mất. Đại Nhiệt nắm lấy nó trong lòng bàn tay, mơ hồ cảm thấy một luồng khí lạnh truyền ra.

- Trải qua cải tạo? Có ý tứ gì?

Đại Nhiệt nhíu mày, nghĩ mãi không ra, thử đem hồ lô trang bị lên, có điều hệ thống lập tức nhắc nhở: "Vật phẩm này không phải trang bị hoặc pháp bảo, không thể sử dụng như trang bị."

Đại Nhiệt dí một mắt vào miệng hồ lô, cố soi vào bên trong, có điều chỉ thấy một màu đen kịt thi thoảng lác đác chút sương mù trắng xanh, cái gì huyền diệu cũng không nhìn thấy. Hắn lại đưa hồ lô lên miệng rồi hô to:

- Ê! Bên trong có quý hay không thế? Đi ra làm ca sợ một chút coi!

Tiếng âm vang làm hồ lô rung rung mấy cái, có điều ngoài như vậy cũng không còn phản ứng nào khác.

Xem ra đồ chơi này chẳng qua đổi 'áo' mới, vẫn chỉ là một phế phẩm.

Đại Nhiệt dùng một tay cầm lấy hồ lô, giơ lên ngang mặt, khe khẽ thở dài, lăm lăm với đồ vật trong tay:

- Tao biết mày có tài nhưng không gặp thời, trong lòng rất ấm ức, nhưng cũng không thể tự đày đọa mình thế chứ! Xem bộ dạng mày đi, mới không

thấy vài ngày đã béo múp múp thế này, cholesterol cao là nguy hiểm lắm đấy. Lại còn bày đặt học người ta trang điểm nữa, có biết là từ khi mày biến thành bình hoa ngay cả một tí tẹo cá tính cũng không còn không hả? Tao biết hiện tại bình hoa đang là xu hướng giới trẻ, nhưng mày cũng không thể a dua theo đám đông mà thay đổi chính mình chứ!

Hắn liên tha liên thiên một hồi, tựa như cái hồ lô kia có thể thật sự hiểu được.

May mà chung quanh không có ai lui tới, nếu không khẳng định cho là hắn mới từ trại tâm thần trốn ra. Kỳ thật Đại Nhiệt sống khá khép kín, hay một mình ca hát hoặc là lẩm bẩm. Đây chỉ là một loại phương thức biểu đạt tâm tình hơi bất thường một chút mà thôi, không cần phải quá ngạc nhiên.

Hồ lô không chút sứt mẻ, cũng không ừ hử một tiếng nào.

Đại Nhiệt bực mình, trợn mắt mắng nó:

- Xem bộ dạng không có chí khí của mày kìa, hồ lô không giống hồ lô, bình hoa không giống bình hoa, cả ngày chỉ biết trốn ở chỗ này tự kỷ, không biết tán gái cũng chẳng biết kể chuyện cười, có cái tiền đồ gì?

Hồ lô vẫn không thèm đếm xỉa gì đến hắn, nửa điểm phản ứng cũng không có, không biết bên trong tới cùng là bán thuốc gì.

Đại Nhiệt ca thán độc thoại một hồi cũng phát chán, thở dài một tiếng, thu hồi hồ lô, đang muốn log out.

"Ầm!"

Một tiếng nổ vang thật lớn, đá vụn bay tung tóe, Yến Cuồng Đồ đã phá quan, toàn thân tản mát hào quang vàng nhạt, cười gió mà đến, giống như là đắc đạo thành Phật.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Bá vương khí: để chỉ một người có khí thế mạnh mẽ, có thể áp đảo tất cả, là lãnh tụ trời sinh, khiến người khác không biết từ khi nào cảm thấy một mực tin tưởng những gì người đó nói và lãnh đạo, dễ thu được thuộc hạ.

- (2) Các loại sát thương mê muội, độc, băng, tê liệt có tác dụng như tên; riêng sát thương phiền muội thì giải thích thêm một chút, đó là khi trúng phải sẽ khiến đối tượng không muốn, hay không thể phản kích, thậm chí có tỉ lệ tự làm tổn thương mình trong khoảng thời gian vài giây.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 9: Ca muốn làm nhân vật chính

oOo

Đại Nhiệt tươi cười bước đến, chấp tay chúc mừng:

- Chúc mừng Yến đại ca khổ tận cam lai, rốt cục xuất quan, bước trên con đường thành Thần.

Mặt Yến Cuồng Đồ cũng tươi roi rói, xem ra rất hài lòng với pháp thuật chiến đấu mình sáng lập, nói:

- Trường Giang sóng sau đê sóng trước, ta lại làm một đời lão hán đẩy xe. Hiền đệ, sau này anh chắc chắn sẽ giúp chú cũng thành Thần.

(Yến Cuồng Đồ thích trích dẫn văn chương nhưng luôn lái sang kiểu bựa bựa thô bỉ)

- Một lời đã định, ngày sau em không thành Thần được thì anh phải chịu trách nhiệm.

Yến Cuồng Đồ phát tay phát lực, một tiếng ‘răng rắc’ vang lên, cây đại thụ cách đó ba mét gãy đôi đổ ụp xuống, hào khí bốc tận mây xanh nói:

- Ngày sau anh mà không giúp hiền đệ thì sẽ giống như cái cây này.

Đại Nhiệt rất giật mình, hỏi:

- Yến đại ca, pháp thuật chiến đấu anh sáng lập có vẻ rất lợi hại đó nhỉ.

Yến Cuồng Đồ tự hào nói:

- Là một pháp thuật trung cấp, anh gọi nó là Cuồng Phật Pháp Ấn!

Đại Nhiệt gãi gãi đầu, tiếp tục hỏi:

- Nghe tên tựa hồ rất bá đạo, có ý nghĩa thế nào?

- Mọi người đều nói Phật gia tĩn tu, không tranh sự đời. Anh thì lại muốn làm một vị Phật cuồng vọng, hay ngắn gọn là Cuồng Phật, còn pháp thuật này đánh ra có hình dáng như một bàn tay nên gọi là pháp ấn.

Yến Cuồng Đồ giải thích.

- Hình dáng bàn tay? Em có thấy gì đâu, chỉ cảm nhận được một luồng khí phóng ra thôi.

Đại Nhiệt có chút mờ mịt.

Yến Cuồng Đồ cười nói:

- Hiện tại mới là trình độ trung cấp, pháp ấn đương nhiên còn không rõ rệt, chỉ có hình dáng rất mơ hồ, tốc độ lại quá nhanh cho nên chưa thấy rõ. Đợi khi thăng lên cao cấp, pháp ấn kết hình sẽ giống như thực chất, nhìn được bằng mắt thường; đến đỉnh cấp càng khủng, pháp ấn có thể lớn có thể nhỏ, vận dụng tự nhiên, đó mới là lợi hại.

Đại Nhiệt vừa nghe hai mắt tỏa sáng, vừa có chút chờ mong vừa có chút mất mát: Yến đại ca mở ra con đường thành Thần, tiền đồ bừng sáng, thật là cao hứng thay cho anh ấy, mà chính mình vẫn nguyên một bộ dạng nửa sống nửa chết quả thật phát nản.

Yến Cuồng Đồ nhìn ra Đại Nhiệt đang nghĩ gì, vỗ vai hấn, trầm giọng nói:

- Anh có được hôm nay toàn bộ đều nhờ hiền đệ xuất đầu, không có chú có lẽ giờ anh còn đang ở Đài Thịnh Kinh ngơ ngẩn chờ đợi ấy chứ.

Đại Nhiệt cười ha ha, quên luôn cảm giác mất mát vừa rồi, nói:

- Lời này nghe thật xuôi tai.

- À, hai hôm nay có tin tức gì trên kênh thịnh kinh không? (Kênh thịnh kinh cũng là kênh khu vực ở đây)

Yến Cuồng Đồ hỏi.

Đại Nhiệt thở phì phì nói:

- Lông cũng không có một cái ấy chứ, có khi mọi người chui vào động bế quan cả rồi.

Yến Cuồng Đồ mừng rỡ:

- Thật tốt quá! Không có tin gì nghĩa là cả ba con Boss đều còn sống. Mau, chúng ta lên núi Lạn Đào động Thủy Tạng làm thịt Độc Giác Quỷ Vương đi.

- Chỉ hai người chúng ta sao? Không chờ bọn họ?

- Chờ cái shit! Một hòa thượng còn có nước uống, hai hòa thượng không còn gái mà chơi, chờ bọn họ ra cả chúng ta làm gì có phần?

Yến Cuồng Đồ nói.

Nhớ tới bóng quỷ dữ tợn cất tràng cười quái dị ẩn hiện trong mây đen lúc bao vây tiêu trừ Thú Vương, Đại Nhiệt cảm thấy bồn chồn trong lòng,

nói:

- Độc Giác Quý Vương rất lợi hại, có thể hô mưa gọi gió, một mình anh cân được không?

Yến Cuồng Đồ ngửa mặt lên trời cười to:

- Hiền đệ yên tâm, anh không còn là Ngô hạ A Mông nữa rồi (1), chú cứ an tâm theo anh.

Tóm lấy Đại Nhiệt, Yến Cuồng Đồ thi triển ra pháp thuật ngự phong, dùng tốc độ cực nhanh chọn ngọn núi lớn ở hướng Bắc mà đi.

Đại Nhiệt bị hấn xách theo, chân không chạm đất, mặc dù có chút mất mặt nhưng tốc độ so với cưỡi ngựa không biết hơn bao nhiêu lần, hai tai chỉ toàn tiếng gió rít veo veo, thật sự trải nghiệm cảm giác được bay trên trời.

Thoáng cái đã tới chân núi Lạn Đào, cùng lúc có một người cưỡi gió từ mặt Đông bay tới, đúng là Thiên Hạ Nhất Thủ. Thật khéo a, hấn cũng vừa mới xuất quan.

- Nhất Thủ huynh, không thể tưởng được chúng ta có duyên như thế, đồng thời xuất quan, chúc mừng.

Yến Cuồng Đồ rất lịch sự chấp tay chúc mừng Thiên Hạ Nhất Thủ.

Thiên Hạ Nhất Thủ mặt mày tươi tỉnh, tự nhiên pháp thuật hấn sáng lập cũng rất tốt:

- Yến lão đệ cùng vui!

Bọn hấn đã kết bạn từ lần lên Tiểu Hoa Quả Sơn, có chút ý vị anh hùng tán thưởng lẫn nhau.

Bỏ qua nói lời thừa, mọi người đều biết mục đích của nhau, lập tức thi pháp bay lên núi. Trên đường Thiên Hạ Nhất Thủ thấy Đại Nhiệt bị Yến Cuồng Đồ xách theo, không khỏi sửng sốt, không thể tưởng được Trư Bát Giới này còn chưa có khai khiếu.

- Nhất Thủ huynh tu Tiên hay là tu Phật thế?

Yến Cuồng Đồ hỏi.

- Phật!

Yến Cuồng Đồ vui mừng nói:

- Vậy là giống tôi rồi, chỉ không biết sáng lập ra pháp thuật thế nào?

- Cũng không tệ lắm, trung cấp, tôi gọi là Chưởng Ác Pháp Ấn!

Thiên Hạ Nhất Thủ cũng không giấu giếm, kỳ thật đây không phải là cơ mật quốc gia gì, sớm hay muộn mọi người đều sẽ biết.

Yến Cuồng Đồ cười ha ha, khen:

- Nhìn xuống thiên hạ, một tay nắm giữ! Cái tên rất khí phách. Mà cũng khéo, tôi cũng sáng lập pháp ấn, cũng trung cấp, gọi là Cuồng Phật Pháp Ấn, ngày sau nếu có cơ hội, chúng ta cần phải luận bàn một chút, nhìn ấn của anh cứng hay ấn của tôi dày!

Lời này của hãn mớ hồ có ý khiêu chiến.

Thiên Hạ Nhất Thủ không cam chịu yếu thế, nói:

- Một lời đã định, lúc nào tôi cũng sẵn sàng.

Hai người kẻ hỏi kẻ đáp, tựa như Đại Nhiệt chỉ là không khí, khiến Đại Nhiệt rửa thầm trong lòng: phặc, hai vị không phát hiện còn một phế nhân

ở đây sao? Người này ấn người kia ấn, có biết như thế là đang xúc phạm tới lòng tự trọng của một vị Trư Bát Giới cao quý không hả.

Rất nhanh đã tới đỉnh núi, bên ngoài cửa động Thủy Tạng. Ba người đồng thời rất kinh ngạc, bởi vừa tới nơi đã nghe tiếng vang mãnh liệt, hóa ra sớm đã có người tới đây đại chiến cùng Độc Giác Quỷ Vương.

Hoa Tiên Tử!

Đỉnh núi là một đồng hỗn loạn, thi thể Tiểu Yêu đầy đất, mà trong đó không ngờ còn lẫn cả thi thể thú kị Tiểu Báo của Hoa Tiên Tử, có thể thấy được cuộc chiến kịch liệt tới mức nào.

Đại Nhiệt nhìn xung quanh, không thấy bóng dáng của Hồ Ly, chẳng lẽ nàng còn chưa xuất quan?

Nhìn tình hình có vẻ Hoa Tiên Tử đã độc chiến với Độc Giác Quỷ Vương khá lâu. Nàng không có sử dụng binh khí mà là dùng chỉ pháp — binh khí thông thường không thể kết hợp cùng pháp thuật chiến đấu, chỉ có binh khí loại pháp bảo mới làm được. Chỉ pháp kia lúc linh nghiệm lúc không, mỗi chỉ thành công phóng ra sẽ kèm theo một dòng khí lưu nhìn thấy mờ mờ, rất có phong phạm của Lục Mạch Thần Kiếm do Đoàn Dự thi triển trong Thiên Long Bát Bộ.

Độc Giác Quỷ Vương quả nhiên danh bất hư truyền, một thân giáp sắt lẫn áo choàng đều màu đen, binh khí là một thanh đại đao bằng thép ròng, cùng Hoa Tiên Tử giao đấu không hề rơi xuống hạ phong.

Đại Nhiệt được nhìn tận mắt con yêu quái mà mới vài ngày trước trước chỉ nghe tin thôi đã làm cho người ta sợ mất mật thì không khỏi soi kỹ thêm mấy lần, chỉ thấy Độc Giác Quỷ Vương này quả nhiên có mỗi một cái sừng dài như cái cột thu lôi trên đỉnh đầu, mặt nhiều lông, mũi to miệng rộng, nói chung là chuẩn yêu quái.

Yến Cuồng Đồ cùng Thiên Hạ Nhất Thủ cũng không vội ra tay, nhìn một hồi, Thiên Hạ Nhất Thủ mỉm cười nói:

- Đáng tiếc cô ấy chỉ sáng lập ra pháp thuật sơ cấp, tuy rằng có thể phá phòng ngự của Boss nhưng sát thương không lớn.

Yến Cuồng Đồ nói:

- May mà là sơ cấp, nếu không chúng ta chỉ có thể đến ăn cơm thừa.

Bọn hắn liếc mắt một cái đã nhìn ra khí kinh từ chỉ pháp của Hoa Tiên Tử không đủ, mới ở trình độ sơ cấp. Đại Nhiệt xem Hoa Tiên Tử đang bị Quỷ Vương làm cho chật vật, tóc tai rũ rượi, bộ ngực sữa nhảy lên nhảy xuống như là hai con thỏ trắng bị sợ hãi thì lập tức giơ hai tay lên làm động tác ‘ngũ hổ vồ xôi’, muốn tiến lên ‘ đỡ ’ hộ.

Yến Cuồng Đồ nhanh tay lẹ mắt vội giữ chặt hắn, hỏi:

- Hiền đệ, chú định làm gì thế?

- Em muốn đỡ... À nhầm, em muốn đi làm nhân vật chính!

Yến Cuồng Đồ mắng:

- Địch! Lúc này mà lên làm nhân vật chính chỉ có chịu chết! Chú không sợ sao?

Đại Nhiệt chớp chớp con mắt, nói:

- Vấn đề chính là như vậy, em căn bản không có sợ chết!

Yến Cuồng Đồ ngăn người rồi lập tức hiểu ra, trong bản đồ thỉnh kinh một khi người chơi bị chết sẽ chỉ rút điểm ngộ tính, thế nhưng Đại Nhiệt có chưa nổi trăm điểm, rút thì rút, không sao cả. Cũng tốt, để hắn trải nghiệm

một chút. Bị quái vật cấp cao kích thích, có lẽ có thể kích phát hùng tâm tráng chí của hãn. Yển Cuồng Đồ nghĩ vậy bèn buông tay ra.

- Mỹ nữ! Nam chính đến đây!

Đại Nhiệt hô to lên, xông vào gia nhập chiến đoàn, muốn xuất ra "Bóp Zú Long Trảo Thủ".

Độc Giác Quỷ Vương liếc nhìn hãn một cái, cười khinh bỉ, đại đao lướt qua, chỉ sức gió thổi đã tiễn Đại Nhiệt lên đường — cái gì gọi là chênh lệc! Đây là chênh lệc!

Đại Nhiệt rất buồn bực hồi sinh tại chỗ, đứng ngoan làm người xem. Bên kia Yển Cuồng Đồ nhìn thấy hãn đã muốn cười đến gập bụng không thẳng người lên nổi, còn Thiên Hạ Nhất Thủ lịch sự hơn cũng tùm tùm nụ cười trên miệng.

Đại Nhiệt ủ rũ nói:

- Yển đại ca, anh xem đây, em hy sinh vì nghĩa, liệu đủ để được đề cử giải Oscar cho mục diễn viên xuất sắc nhất chưa nhỉ?

Dù sao đang có người ngoài, Yển Cuồng Đồ biết hãn bị đả kích, lập tức ngừng cười, tức giận nói:

- Hiền đệ đừng vội, ở một bên nhìn đi, để anh báo thù cho chú!

Báo cái shit, nghe giọng điệu buồn nôn này, Đại Nhiệt càng bực đến nghiến muốn gãy cả răng.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Ta không còn là Ngô hạ A Mông nữa rồi: là thành ngữ có ý chỉ bản thân người nói đã tiến bộ, không còn thiếu học thức hay kém cỏi như trước. Nó bắt nguồn từ một tích về Lữ Mông - một tướng quân dưới trướng Tôn Quyền trong Tam Quốc Chí, quyền lực số 2 của Đông Ngô như sau:

Lữ Mông vốn là võ tướng, Tôn Quyền bèn khuyên ông đọc sách, Mông thoái thác nói công việc bận rộn không có thời gian. Tôn Quyền lại khuyên - "Ta chỉ cần người đọc hiểu sách vở. Lẽ nào người còn bận hơn cả ta?"

Từ đó Lữ Mông mới bắt đầu nỗ lực "dùi mài kinh sử", lâu ngày tri thức của ông vượt xa nhiều văn thần cùng triều.

Trong khi đó, Lỗ Túc vốn là "Nho tướng", nên ông có phần xem thường Lữ Mông. Một lần, Túc đi qua nhà Lữ Mông, vừa hay nghe thấy Lữ Mông nói về 5 kế sách phòng bị Quan Vũ. Lỗ Túc nghe xong ngỡ ngàng, thốt lên rằng - "(Lữ Mông) không còn là Ngô hạ A Mông nữa rồi". Lữ Mông đáp - "Lâu ngày không gặp, nên nhìn người bằng con mắt khác", ý nói bản thân ông đã tiến bộ, Lỗ Túc không nên xem nhẹ như trước.

Từ đó, Lỗ Túc và Lữ Mông trở thành bạn tốt, câu nói của Lữ Mông đến nay đã trở thành câu thành ngữ nổi tiếng.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sấu

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 10: Dù thế nào ca cũng phải làm nhân vật chính

oOo

Yến Cuồng Đồ vừa ra tay, Thiên Hạ Nhất Thủ cũng phát chiêu — ngộ tính từ Boss sẽ phân chia theo % sát thương mà người chơi gây ra cho nó. Pháp thuật sơ cấp của Hoa Tiên Tử không gây ra bao nhiêu thương tổn cho Giác Quỷ Vương, có thể xem nhẹ, nhưng thay bằng Yến Cuồng Đồ ra tay, Thiên Hạ Nhất Thủ cũng không dám thờ ơ. Kỳ thật hẳn còn một ý khác, đó là lấy Độc Giác Quỷ Vương làm tiêu chuẩn, cùng Yến Cuồng Đồ phân cao thấp, xem pháp ấn của ai lợi hại hơn. Tuy pháp thuật của hai người đều là trung cấp, nhưng bởi vì cách thức ra chiêu cùng lý niệm khi sáng lập khác biệt nên uy lực đương nhiên cũng có khác biệt.

Vừa lúc Độc Giác Quỷ Vương này là hệ Thổ, không tồn tại vấn đề ngũ hành tương khắc với bọn họ — trong Tây Du Nhất Mộng quái vật cấp bậc Boss có phân ngũ hành tương tự như các class của người chơi.

Hai pháp thuật trung cấp đánh trúng Độc Giác Quỷ Vương, lập tức xóa của nó gần 2 vạn điểm sinh mệnh.

Độc Giác Quỷ Vương giận tím mặt, cái mồm đỏ lòm như cái chậu máu mở to, phun ra một làn khói đen trúng mặt Hoa Tiên Tử, lập tức khiến nàng choáng váng mặt mày, hai mắt tối sầm, cái gì cũng không nhìn thấy.

Thiên Hạ Nhất Thủ thấy nàng lâm vào hiểm cảnh, vội kéo nàng ra xa, tiện tay tung skill Được Định Tam Sinh của Sa Tăng. Hai người tuy rằng thuộc về quan hệ cạnh tranh, nhưng đều là cạnh tranh lành mạnh, huống chi đối phương còn là một mỹ nữ yêu kiều. Lòng thương hương tiếc ngọc là điểm nam nhân nào cũng có.

Được Thiên Hạ Nhất Thủ trị liệu, Hoa Tiên Tử dễ chịu hơn chút nhưng đã không cách nào tham gia chiến đấu, đành phải ngồi né sang một bên nghỉ ngơi điều dưỡng.

Sau khi người chơi khai khiếu, hệ thống sẽ hoàn toàn cải biến định nghĩa về trạng thái sinh mệnh cùng cơ năng thân thể. Ở thời kỳ tân thủ, tiêu chí sinh mệnh chỉ là lượng máu nhiều ít, sau khi bị tổn thất thì uống thảo dược sẽ hoàn lại, hoàn toàn là số hóa. Thế nhưng tới khi nhân vật khai khiếu chọn con đường tu luyện tiếp theo xong, sinh mệnh chung chung sẽ đổi thành Tiên thể hay Phật thể, và khi bị thương tổn trong chiến đấu sẽ không còn số hóa mà cũng biến thành loại thương tổn giống như hiện thực, trong đó lại chia làm nội thương cùng ngoại thương. Ngoại thương dạng nhỏ như rách da, bầm tím đều không đáng kể, có thể mau chóng tự lành, còn với những trường hợp như chân khí cạn kiệt, da tróc thịt bong, đứt gân gãy xương, đứt tay đứt chân v.v... đều phải dùng Tiểu Hoàn Đan trị liệu. Hệ thống có bán ra Tiểu Hoàn Đan, 1000 đồng một viên, cam đoan thuốc vừa vào đã hết bệnh. Về phần nội thương, tạng phủ bị hao tổn, hộc máu hôn mê linh tinh thì phải dùng Đại Hoàn Đan, giá cả so với Tiểu Hoàn Đan đắt hơn một chút, chính là thêm một số 0 ở đằng sau.

Bạn đừng chê đắt, không có giảm giá đâu, Quốc Khánh lễ tết cũng không có ưu đãi gì cả. Nếu bạn không có tiền mua? Yên tâm, không chết được, chẳng qua phải chịu đau chờ tự lành thôi, ngoại thương cần 24 tiếng, nội thương cần 48 tiếng, mà chỉ tính khi người chơi đang online, cho nên cứ từ từ thưởng thức nhé.

Trò chơi còn lập trình để khi nhân vật bị thương nặng sẽ giống như trong hiện thực, tức là không thể tham gia chiến đấu, thậm chí hành động cũng chịu ảnh hưởng; mà bị thương quá độ, cho dù uống thuốc khỏi hẳn, cũng phải mất một thời gian đả tóa hồi phục nguyên khí mới có thể hoàn toàn khôi phục trạng thái bình thường.

Có lẽ có người hỏi, đã không còn số hóa thì nhân vật chết bởi nguyên nhân gì? Rất đơn giản, ví dụ đầu bị chặt, tim bị móc, bị đánh thành thịt vụn v.v... các loại vết thương trí mạng như vậy đều khiến nhân vật tử vong. Nhân vật đã khai khiếu, khi bị tử vong cũng không còn bị tẩy sạch nhưng sẽ rất ngộ tính, còn có xác suất rớt ra trang bị, hơn nữa sau khi tử vong sẽ trở thành trạng thái cô hồn dã quỷ, phải bay về thành tìm NPC Ngư Đầu Mã Diện (đầu trâu mặt ngựa) bỏ 5 vạn đồng mua Thuốc Đầu Thai ăn vào mới có thể khôi phục nguyên thân, tiếp nữa cần mất thêm 1 tiếng để hoàn toàn khôi phục trạng thái cũ!

Có điều không việc gì là có tuyệt đối, nếu bạn tu luyện thành cảnh giới cao nhất của Tiên gia: nguyên thần xuất khiếu, hoặc là cảnh giới cao nhất của Phật gia: La Hán Kim Thân, thì cho dù bản thể tan xương nát thịt cũng không sao cả, tự mình có thể tùy thời lần nữa đắp nặn nhục thân. Chỉ là không biết bạn có bản lãnh tu luyện tới mức đó không thôi.

Dưới tình huống dược phẩm đắt đỏ, skill thiên phú Dược Định Tam Sinh của class Sa Tăng trở thành hàng hot. Dược Định Tam Sinh cấp 1 có thể trị liệu ngoại thương, đến cấp 2 có thể trị liệu nội thương. Đương nhiên, hệ thống sẽ phòng ngừa chén cơm bị tranh mất, cho nên thời gian trị liệu bằng Dược Định Tam Sinh dài hơn nhiều so với dùng dược phẩm, ngoại thương nặng một chút cần mấy tiếng mới có thể hoàn toàn khôi phục, nội thương thì càng lâu hơn, chỉ có khi luyện max cấp 3 mới có thể đem thời gian hao phí giảm đi một nửa.

Hoa Tiên Tử trúng sương độc của Độc Giác Quỷ Vương, chỉ có thể bắt đắ dĩ rời khỏi chiến trường, trong lòng thầm hận không thôi: nàng chọn tu

Tiên, sáng lập ra "Cửu Tiêu Chỉ Pháp" lại chỉ là sơ cấp. Nàng xuất quan trước Thiên Hạ Nhất Thủ và Yển Cuồng Đồ một giờ, làm đúng đạo lý tiên hạ thủ vi cường, nhanh chân tới động Thủy Tạng khiêu chiến Độc Giác Quỷ Vương, thế nhưng do pháp thuật chỉ ở sơ cấp nên tuy có thể phá phòng ngự nhưng sát thương rất thấp, đánh hơn nửa giờ mới làm rớt của Boss hơn 9 nghìn máu — phải biết rằng, Độc Giác Quỷ Vương có chừng 10 vạn điểm sinh mệnh. Cũng may nàng khai khiếu chọn đạo xong đã có Tiên Thiên Tiên Khí hộ thể, tiến thoái tự nhiên, trong lúc nhất thời Độc Giác Quỷ Vương cũng không thể tổn thương tính mạng của nàng. Chỉ là thú kỳ Tiểu Báo của nàng lại không có may mắn như vậy, bị đám Tiểu Yêu vây chết. Một tấm Thú Vương Thiết Bài trị mấy vạn cứ thế theo thi thể Tiểu Báo chìm dần vào lòng đất.

- Tiên tử, thương thế ra sao? Có muốn anh tới giúp em kiểm tra một chút không?

Đồng dạng làm khán giả còn có Đại Nhiệt. Hắn tiến đến bên cạnh Hoa Tiên Tử, quan tâm hỏi.

Lần này Hoa Tiên Tử cũng không có hòa nhã như lúc mới gặp, lạnh lùng nói:

- Anh không nói không ai bảo anh câm đâu.

Đại Nhiệt cười hắc hắc nói:

- Anh đây mở miệng không phải là càng chứng minh mình không câm sao?

Hoa Tiên Tử không có tâm trạng cùng hắn đùa giỡn, nghiêm mặt không tiếp lời.

Hài hước cũng phải có đối thủ, Đại Nhiệt cảm thấy không thú vị, lại quay ra xem Yển Cuồng Đồ đại phát thần uy.

Lúc này, cuộc chiến đã sắp có kết quả. Độc Giác Quỷ Vương căn bản không thể phá Nhiếp Thân Quang trên người Thiên Hạ Nhất Thủ cùng Yến Cuồng Đồ — vòng sáng này tương tự như vòng khí của người tu Tiên như Hoa Tiên Tử, người chơi tự động sở hữu sau khi khai khiếu chọn đạo, cùng người chơi tương thông tâm ý, từng thời từng khắc hộ chủ, cũng có thể sử dụng ngộ tính để tu luyện tăng cấp.

Không có vòng sáng hay vòng khí hộ thể chính là nguyên nhân Đại Nhiệt không chịu nổi một kích.

Chương Ác Pháp Ấn cùng Cuồng Phật Pháp Ấn thay nhau ‘chăm sóc’ Độc Giác Quỷ Vương, mỗi đòn đều đoạt đi một lượng HP rất khả quan, khiến Quỷ Vương cũng hoảng hốt, vung đao quét ngang gần khoảng cách rồi thi triển bản lĩnh cười mây đạp gió, muốn bỏ chạy.

Hai người Yến Cuồng Đồ há lại để nó chạy trốn, đồng loạt hét lớn, căn đầu ngón tay trích ra một giọt máu, uy lực pháp ấn lập tức đề cao gấp đôi, phóng ra đã mơ hồ hình thành hình dáng hai bàn tay, vỗ lên ngực Độc Giác Quỷ Vương. Con Boss tức thì kêu thảm một tiếng, từ giữa không trung ngã xuống, đi đời nhà ma, ‘leng keng leng keng’ tuôn ra bốn kiện pháp bảo — pháp bảo rơi trên mặt đất sẽ có hào quang tỏa ra, hơn nữa có điểm đặc biệt là người nào cũng có thể nhặt, không quản người giết quái là ai.

Thiên Hạ Nhất Thủ cùng Yến Cuồng Đồ theo bản năng lập tức chạy về chỗ pháp bảo rớt, sau đó lại không hẹn mà cùng dừng bước, nhìn nhau cười.

Yến Cuồng Đồ cười nói:

- Bốn kiện pháp bảo, vừa vặn chúng ta có bốn người, người có mặt là có phần, không bằng mỗi người lấy một món đi, tất cả cùng vui.

Nhìn bốn kiện pháp bảo này phát ra hào quang âm đạm cũng đoán được chẳng qua là mấy món pháp bảo cấp thấp, không bằng thuận nước giông

thuyền, Thiên Hạ Nhất Thủ cũng không hẹp hòi, nói:

- Như thế là tốt nhất, chúng ta cứ theo sức lao động mà quyết định thứ tự lựa chọn đi, Yến Cuồng Đồ, mời cậu chọn trước!

Tiêu diệt Độc Giác Quỷ Vương, hẳn lấy được 556 điểm ngộ tính mà Độc Giác Quỷ Vương ít nhất có 2000 điểm ngộ tính, nói cách khác, nói cách khác, phần lớn đều là Yến Cuồng Đồ lấy được, Thiên Hạ Nhất Thủ chấp nhận thua cược, có vẻ rất đại độ.

Yến Cuồng Đồ cũng không khách khí, đi lên trước chọn chiếc áo choàng màu đen có tên là Quỷ Vương Phi Phong, thuộc loại pháp bảo phổ thông, khoác ở trên người có thể triệu hồi ra một đám mây đen cản trước thân như lá chắn. Thiên Hạ Nhất Thủ chọn một món tên là Quỷ Vương Hào Giác (chiếc kèn của Quỷ Vương), có thể thổi ra một loại âm thanh quái dị làm đối thủ choáng váng vài giây. Lượt thứ ba đến phiên Hoa Tiên Tử, nàng chọn một cái dây lưng có tên là Quỷ Vương Trù Đái. Món cuối cùng đương nhiên thuộc về Đại Nhiệt, thế nhưng cả xem hẳn cũng không cần, ném cho Yến Cuồng Đồ. Yến Cuồng Đồ biết hồn phách của Đại Nhiệt đã hoàn toàn biến mất, cho dù cầm pháp bảo cũng không thể dùng, ngược lại còn làm thương tâm nên cầm giúp hẳn. Đương nhiên, mọi người chọn xong cả rồi, thứ hàng chót gần như là đồ bỏ đi.

"Chúc mừng đội ngũ Yến Cuồng Đồ đã diệt được Boss Độc Giác Quỷ Vương!"

Hệ thống phát lên ba lượt thông báo to rõ trên kênh khu vực.

Yến Cuồng Đồ nhú mày, nói:

- Kế tiếp, khả thi nhất là chúng ta cùng đi giết Bạch Cốt Tinh, hợp lực ba người hẳn là không có vấn đề.

Chuyện quá khứ đã qua, tự mình phải tìm cách chuẩn bị tương lai. Hoa Tiên Tử mau chóng hồi phục vẻ kiều mỹ, cười duyên nói:

- Đáng tiếc Hồ Ly kia còn không có đi ra, nếu không chúng ta càng thoải mái.

Nàng tiếp tục sử dụng cái tên Đại Nhiệt đặt cho cô gái cười mãnh hổ, còn hướng hấn nháy mắt tà lura một cái. Có điều Đại Nhiệt đang ngửa đầu xem mặt trời, không phát hiện.

Thiên Hạ Nhất Thủ lộ vẻ trầm tư, chậm rãi nói:

- Việc này có chút lạ, tôi khá rõ cô ấy, mặc kệ là làm chuyện gì cô ấy tuyệt đối sẽ không kém người khác.

Yến Cuồng Đồ cười nói:

- Ý của Nhất Thủ huynh là cô ấy đã sớm xuất quan hải, vậy sao không đến giết Độc Giác Quý Vương?

Đại Nhiệt chen lời nói:

- Có lẽ cô ta sợ Độc Giác Quý Vương có nhiều người đánh, hoặc là chê ngộ tính của nó ít, vì thế một mình đi giết Bạch Cốt Tinh rồi.

Thiên Hạ Nhất Thủ biến sắc, quát to:

- Chỉ sợ là như vậy, đi nhanh lên!

Lời vừa dứt, hấn đã cười gió mà đi.

Đại Nhiệt sợ run lên, chẳng lẽ miệng mình lại linh như thế, thân thể chột nhẹ bẫng, đã bị Yến Cuồng Đồ xách lên bay đi.

- Yến đại ca, mau lên, em còn phải đi làm nhân vật chính.

Yến Cường Đờ buồn cười nói:

- Chú ăn đau khổ một lần còn chưa sợ sao?

Đại Nhiệt cười hắc hắc:

- Dù thế nào em cũng phải làm nhân vật chính.

Khi hắn nói những lời này, bướng bỉnh giống như một đứa trẻ.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 11: Nhân vật chính là thế nào luyện thành

oOo

Yến Cuồng Đồ vượt qua Thiên Hạ Nhất Thủ, tò mò hỏi:

- Nhất thủ huynh, anh cùng cô gái mang mặt nạ hồ ly kia rất quen thuộc sao?

Thiên Hạ Nhất Thủ lắc đầu nói:

- Không có, tôi chưa từng gặp qua cô ấy.

- Sặc! Vậy sao lúc nãy anh nói như rất hiểu cô ta?

Yến Cuồng Đồ trợn trắng mắt hỏi.

Thiên Hạ Nhất Thủ nói:

- Cậu biết Long thị gia tộc chứ?

- Biết, đoàn thể giàu nhất trong game, tổ chức nghiệp dư duy nhất có thể đối kháng với tập đoàn game thủ chuyên nghiệp của anh. Nghe nói đều là con cháu những kẻ có tiền.

Yến Cuồng Đồ nói, giọng điệu không phục.

- Long sinh cứu tử, tử tử bất phạm. Những lời này là để hình dung chín nhân vật đầu não của tổ chức đó. Kỳ thật trong bọn họ, người chơi lợi hại nhất cũng không phải lão đại Long Tiên Hương, mà là người ít tuổi nhất, cũng là một cô gái duy nhất.

Yến Cuồng Đồ mở to hai mắt, hỏi:

- Chính là Hồ Ly?

Thiên Hạ Nhất Thủ nói:

- Chính là cô ấy, cô ấy là người chơi đầu tiên thăng cấp 50 của cả thành Trường An, trò chơi mở ra ngày thứ 5 thì đạt max cấp.

Những lời này Đại Nhiệt không đồng ý, ở trò chơi mở ra ngày thứ 3 hẳn đã lên cấp 50, mặc dù là dùng Thú Vương Đan nhưng cũng là một cách thăng cấp quang minh chính đại. Có điều hẳn không thể nói ra được, nhin đến khó chịu, đúng là "người phú quý không hồi hương, giống như áo gấm đi đêm", một chút cảm giác thành tựu cũng không có.

Yến Cuồng Đồ biết chân tướng, đương nhiên cũng không vạch trần, giả ngây giả dại nói:

- Thôn chúng ta không phải giết được một con Thú Vương sao? Nghe nói dùng Thú Vương Đan là có thể lên tới cấp 50, vậy người đầu tiên max cấp phải là người dùng Thú Vương Đan mới đúng.

Đại Nhiệt ngẩn ra, vội lạng lẽ lấy tay chọc vào lưng hẳn, ý bảo không nên để lộ phong thanh.

Thiên Hạ Nhất Thủ cười khở, hẳn cũng điên đầu muốn biết Thú Vương Đan rơi vào tay ai, nhưng tra xét suốt mấy ngày đều không có tung tích, lần tìm toàn bộ thành viên Thiên Hạ Hội cùng Long thị cũng không có ai đột nhiên lên tới cấp 50, khả năng người có Thú Vương Đan hoặc là không

dám dùng, hoặc là muốn để chuyện lắng xuống kín đáo bán đi, nhưng hai việc này đều không thể tra xét. Hãn hàm hồ nói:

- Dựa theo điều tra của chúng tôi, kẻ khốn khiếp lấy được Thú Vương Đan kia không dám dùng... Bởi vì Hồ Ly là người đầu tiên lên Đài Thành Kinh, cho nên nói nàng là người đầu tiên tới cấp 50 cũng không sai.

Sau khi người chơi tới cấp 50, muốn phát triển tiếp, tự nhiên phải lập tức đi lên đài, chỉ có kẻ ngốc mới nấn ná ở Tân Thủ Thôn thể hiện uy phong.

Đại Nhiệt cùng Yến Cuồng Đồ nghe mà buồn cười, lại không dám cười ra tiếng, vẻ mặt thật khó tả.

Yến Cuồng Đồ hỏi:

- Vậy Hồ Ly kia rốt cuộc là hạng người gì? Là gái mà chơi game pro như vậy hãn thuộc loại 'cá sấu' không ai thềm, tỉ phú thời gian rồi.

Hoa Tiên Tử đứng cạnh không đồng ý:

- Em chơi game cũng rất khá, anh thấy em giống người không có ai tán sao?

Đại Nhiệt nhìn nàng từ trên xuống dưới, trêu ghẹo nói:

- Chẳng lẽ không phải?

- Anh nói cái gì?

Hoa Tiên Tử xù lông giận dữ.

Đại Nhiệt cười hắc hắc nói:

- Bởi vì em quá đẹp cho nên zai nào cũng không đủ tự tin.

Nghe mấy lời mật ngọt, sắc mặt Hoa Tiên Tử lập tức như bầu trời sáng lại sau cơn mưa, cười duyên nói:

- Chắc gì chứ! Trư ca ca, không phải anh rất lớn mật sao?

Hai luồng sóng mắt kiều mỹ của nàng như vuốt ve trên mặt Đại Nhiệt, câu dẫn rõ ràng, đối lại là nam nhân khác chỉ sợ đã nhào lên cởi áo tụt thắt lưng, thề non hẹn biển rồi.

Đại Nhiệt nhìn nàng không chớp mắt, khiêm tốn nói:

- Đâu có đâu có, anh non gan lắm, cũng không dám mơ tưởng tới em.

Hắn càng nói như vậy, Hoa Tiên Tử lại càng thích trêu chọc hắn. Đối với nàng, câu dẫn hòa thượng phạm tội là chuyện kích thích nhất; mà câu dẫn một nam nhân tự ti khiến hắn một lòng yêu nàng, sau đó nàng sẽ vô tình đá bay càng là chuyện vui sướng nhất. Vì thế nàng lấy giọng làm nũng tiêu chuẩn thỏ thẻ:

- Trư ca ca, sao lại không dám? Người ta cũng có ăn thịt anh đâu.

Thấy nàng làm bộ, Đại Nhiệt nhin cười, đứng đắn nói:

- Bởi vì em quá đẹp, càng nghiêm trọng hơn là em cực kỳ quyến rũ. Biết xinh đẹp cộng thêm quyến rũ sẽ bằng cái gì không?

Hoa Tiên Tử nghe hắn ca ngợi rất vui vẻ, không ngờ tự dưng bị hỏi ngược lại, mờ mịt lắc đầu nói:

- Không biết.

- Là bằng chuẩn mực hồng hạnh xuất tường (1), anh là nam nhân Trung Quốc da vàng tóc đen, không thích đội nón xanh!

Hắn nói xong những lời này, sắc mặt Hoa Tiên Tử lập tức trở thành trắng bệch, chỉ vào hắn tức giận đến nói không ra lời:

- Anh... anh...

Bên cạnh, Yến Cuồng Đồ cùng Thiên Hạ Nhất Thủ đã cười đều gập người. Yến Cuồng Đồ vỗ vai Đại Nhiệt, nói:

- Tốt! Tốt! Hiện tại hiền đệ nói càng lúc càng thâm thúy, đất diễn cũng càng ngày càng nhiều, mỗi lúc một giống nam nhân vật chính.

Đại Nhiệt rất khiêm tốn nói:

- Tranh thủ nói thêm mấy câu lời thoại chính là nằm trong kế hoạch năm năm lần thứ nhất của em, em sẽ tiếp tục cố gắng hoàn thiện vai chính bộ phim “con đường thành Thần của tân thủ”, lần sau sẽ diễn thêm mấy cảnh đánh nhau.

Hoa Tiên Tử hận không thể một ngụm đem hắn cắn chết, hừ lạnh một tiếng rồi tách ra đi cách ba người một khoảng xa.

Ba nam nhân cùng một thôn đi ra, đương nhiên đứng cùng một mặt trận. Thiên Hạ Nhất Thủ hướng Đại Nhiệt giơ ngón tay cái lên, khen:

- Tuy rằng nói năng trong game không cần tuân theo quy tắc nào cả, chẳng phân Trung Tây kim cổ, nhưng chân chính xuất khẩu được thành thơ, ẩn ý tầng tầng lớp lớp, dung hợp tài nghệ trăm nhà, Đại Nhiệt huynh đệ chính là đệ nhất.

Đại Nhiệt cười ha ha, quay lại vấn đề Yến Cuồng Đồ hỏi ban nãy:

- Hồ Ly có phải là rất khó coi không?

Hắn muốn làm nhân vật chính mà, nhân vật chính phải hỏi nhiều mới thể hiện ra được vẻ khiêm tốn ham học hỏi, mới có thể hấp dẫn lực chú ý

của người xem.

Thiên Hạ Nhất Thủ lắc đầu nói:

- Tôi chưa từng thấy qua! Nhưng có người biết chuyện nói cô ấy quá thật hơi kém sắc.

Đại Nhiệt lẩm bẩm nói:

- Chẳng trách cô ta cứ đeo mặt nạ, coi như tự mình biết mình, không đi dọa người.

Yến Cuồng Đồ nói:

- Nhưng tướng mạo hiện tại là do máy tính giả định cơ mà...

Đại Nhiệt cười lạnh nói:

- Dung mạo máy tính ghép ra sẽ không có xấu sao? Bước một bước lại đập cứ-t chó, so với trong hiện thực càng xấu cũng không có gì lạ.

Yến Cuồng Đồ gật gù ra vẻ đã hiểu.

Bạch Cốt Tinh trú tại dãy núi tên là Bạch Hồ Lĩnh, khoảng cách khá xa, bốn người bay gần nửa giờ mới đến chân núi. Chỉ thấy nơi đây toàn là những tảng đá hình thù kỳ quái, chung quang khô cằn không một bóng cây, cũng không biết sơn động xây ở nơi nào.

Bốn người trước tiên nghỉ ngơi một lát dưới chân núi. Hoa Tiên Tử nghiêng tai lắng nghe, sử dụng skill thiên phú Thiên Mã Cảm Tri của class Tiểu Bạch Long, mặc dù mới là cấp 1 nhưng cũng có thể nghe được động tĩnh trên đỉnh núi. Nghe ngóng chốc lát, nàng lắc đầu, tỏ vẻ không có gì lạ thường.

Thiên Hạ Nhất Thủ nghi ngờ nói:

- Lẽ nào cô ấy không ở đây?

Yến Cuồng Đồ cười nói:

- Một người đối phó Bạch Cốt Tinh không khỏi quá ngông cuồng, trừ phi cô ta sáng lập ra pháp thuật cao cấp còn miễn cưỡng, mà xác suất cho điều đó là một phần vạn, liệu sẽ rơi trúng sao?

Lời thoại! Làm nhân vật chính thì việc quan trọng nhất là phải tranh lời thoại rồi!

Đại Nhiệt vội nói:

- Nói vậy cũng không chính xác! Căn cốt tuyệt đỉnh cũng có xác suất một phần vạn mà cô ta còn chiếm được thì sáng lập pháp thuật cấp cao có cái gì lạ. Trong game, mọi điều đều có thể.

Hoa Tiên Tử chỉ sáng lập được pháp thuật sơ cấp, nhịn không được chen lời nói:

- Nếu cô ta có pháp thuật cao cấp, em cho anh sờ một cái!

Nàng vừa dứt lời, hệ thống đã thông báo trong kênh thỉnh kinh: "Chúc mừng đội ngũ Yến Cuồng Đồ diệt được Boss Bạch Cốt Tinh!"

Bốn người nghe thấy, trợn mắt há hốc mồm.

Thiên Hạ Nhất Thủ lẩm bẫm nói:

- Cô ấy quả nhiên lợi hại!

Yến Cuồng Đồ tức giận nói:

- Cá sấu này vụng khí tốt như vậy sao không ở nhà mà chơi lô đề cho rồi, game làm chi?

Đại Nhiệt đắc ý cười lớn, nhìn sang Hoa Tiên Tử, giơ hai bàn tay lên.

Hoa Tiên Tử giật mình, lớn tiếng nói:

- Anh định làm gì!

- Cuộc thua rồi thì chấp nhận đi, đương nhiên anh muốn sờ một phen rồi!

- Vậy... vậy anh muốn sờ ở đâu?

Hoa Tiên Tử nói bằng giọng điệu hoảng sợ, nhưng khóe miệng lại lộ ra ý cười.

Đại Nhiệt nhìn thấy, trong lòng cảnh giác, nữ nhân lá lơi này tựa hồ rất muốn hấn sờ, lẽ nào có âm mưu? Hấn thầm nghĩ: ca không thể mắc mưu, lập tức hạ tay xuống, nói:

- Nghĩ lại rồi, để dành đấy đã.

Hoa Tiên Tử ngẩn ngơ, nàng vốn dự tính ở trong trò chơi trêu đùa với hấn một chút tìm kích thích, căn bản cũng chẳng thể làm gì quá đáng, còn có thể nhân cơ hội này đột phá phòng tuyến của hấn, khiến hấn si mê mình, sau đó hung hăng vứt bỏ dầm đạp để trả hận. Không ngờ hấn lại không mắc mưu, không động thủ.

- Anh nghĩ đợi khi anh làm được nhân vật chính, chờ em cởi sạch anh sẽ sờ!

Đại Nhiệt rất nghiêm túc nói ra kế hoạch của mình.

Hoa Tiên Tử lại bị hấn đùa bỡn, giận đến sôi máu, thét to:

- Đi chết đi!

Một tiếng hồ gầm, Hồ Ly áo trắng tung bay cười mãnh hồ chậm rãi đi xuống, toàn thân không nhiễm một hạt bụi, giống như thần tiên hạ phàm. Trên đường đi, nàng lướt qua bốn người, cũng không ngừng lại, lên tiếng:

- Giờ đến Ngưu Ma Vương.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Hồng hạnh vượt tường: ý chỉ người phụ nữ đã có chồng nhưng còn ngoại tình. Thành ngữ này xuất phát từ hai câu thơ trong bài thơ ‘Du viên bất trị’ – ‘Thăm vườn không gặp’ của Diệp Thiệp Ông, tạm dịch luôn là: Xuân sắc khắp vườn không cách giữ/ Một đóa hồng hạnh vượt tường ra.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 12: Cảm tạ các vị khán giả, lần này ca là nhân vật chính

oOo

Đoạn đường này đi rất thoải mái, mọi người giống như là vừa đi vừa bổ dưa thái rau, giết lên đỉnh núi Tích Lô, đi tới trước động Ma Vân. Chỉ thấy cửa động mở rộng, từ ngoài nhìn vừa sâu vừa tối, giống như một con mãnh thú mở sẵn cái miệng chờ con mồi bước vào!

Có lẽ chê ngộ tính từ Tiểu Yêu quá ít, dọc một đường Hồ Ly đều không có ra tay, lẳng lặng cười mãnh hổ, nhắm mắt dưỡng thần. Điều này làm cho Yến Cuồng Đồ thấp thỏm chờ mong được trông thấy uy lực của pháp thuật cấp cao cực kỳ thất vọng.

Năm người ngồi trước cửa động, bắt đầu thảo luận phương án đánh Ngưu Ma Vương.

Ngưu Ma Vương chính là tồn tại cấp bậc yêu vương, so với 2 con Boss trước thì cường hãn hơn không biết mấy trăm lần, đương nhiên bọn họ phải cẩn thận đối phó. Tuy rằng tại bản đồ này chết không đáng sợ, nhưng chết sẽ rớt ngộ tính, mà từ khi thỉnh kinh ngộ tính là loại điểm vô cùng trân quý.

Tất cả mọi người nhìn sang Hồ Ly. Nàng là người duy nhất sáng lập ra pháp thuật cao cấp, đương nhiên trở thành chủ chốt trong việc săn Boss. Có điều Hồ Ly lại giống như không biết mọi người đang đợi nàng phát biểu, chẳng ừ chẳng hử, hoàn toàn không có ý định muốn biểu đạt ý kiến.

Yến Cường Đờ nhin không được, hỏi:

- Hồ Ly, cô đánh Bạch Cốt Tinh mất bao lâu?

Hồ Ly không vui, nói:

- Đừng gọi tôi là Hồ Ly!

Đại Nhiệt vội cướp lời thoại:

- Không gọi Hồ Ly, lẽ nào gọi là Hồ Ly Tinh?

- Anh!

Hồ Ly tức giận đến bộ ngực phập phồng liên tục, tuy rằng có áo giáp che đi nhưng vẫn nhìn thoáng được đường cong dụ người.

Thiên Hạ Nhất Thủ trầm giọng nói:

- Mọi người đừng đùa nữa, mau thống nhất kế hoạch rồi triển khai thôi.

Hồ Ly thản nhiên nói:

- Không cần kế hoạch, kế hoạch cũng vô dụng, hiện tại cả năm người chúng ta còn chưa đủ để nhét kẽ răng cho Ngưu Ma Vương.

Hoa Tiên Tử mở to hai mắt, hỏi:

- Vậy mà cô còn bảo bọn tôi đến?

Hồ Ly nói:

- Là tự các người tới, tôi cũng không yêu cầu.

- Nhưng mà cô đã đến rồi, chúng tôi có thể không tới sao? Nói không chừng cô lại muốn ăn một mình!

Hoa Tiên Tử thở phì phì.

- Coi trọng tôi quá rồi.

Hồ Ly nhún nhún vai, bộ dạng rất vô tội.

Thiên Hạ Nhất Thủ nhú mào, nói:

- Nếu đã không có cơ hội, sao cô còn đến?

Hồ Ly nói:

- Chủ yếu là tôi muốn xem Ngưu Ma Vương này có thuộc tính gì, có cơ hội thì so một chiêu nửa thức, kiểm tra xem chênh lệch nhiều tới mức nào.

Mọi người ngạc nhiên, Hồ Ly này làm việc quả thực không phải kỳ quặc bình thường.

Hoa Tiên Tử cá giận nói:

- Vậy cô trực tiếp xông vào xem chẳng phải sẽ biết sao?

Yến Cường Đồ cười lạnh nói:

- Cô cho là Ngưu Ma Vương ở vườn bách thú sao? Muốn xem thì xem, xem xong đi? Nó tát một cái đã đem cô vả chết rồi đấy. Muốn xem cũng phải tạo cơ hội xem trộm.

Thiên Hạ Nhất Thủ trầm ngâm nói:

- Chỉ sợ cơ hội trở ra bình an không được bao nhiêu...

- Mệt quá! Thế này cũng không được, thế kia cũng không xong, vậy để tôi tới đi, tôi cũng không sợ chết!

Đại Nhiệt nhảy dựng lên, rất không kiên nhẫn, muốn lao vào trong động.

Yến Cuồng Đồ giữ chặt lấy hắn, hỏi:

- Hiền đệ, chú lại muốn làm nhân vật chính sao?

Đại Nhiệt ngửa đầu ưỡn ngực, đồng dục nói đầy khí phách:

- Mặc kệ chết bao nhiêu lần, mặc kệ bị đánh bao nhiêu thảm, lý tưởng của em là làm nhân vật chính, tựa như ngọn cỏ nhỏ mọc dưới tảng đá vậy, vĩnh viễn cũng sẽ không khuất phục.

Mọi người tròn mắt nhìn hắn, chỉ có điều không hiểu là ngưỡng mộ hay là ý gì khác.

Rốt cục hưởng thụ được vinh quang của nhân vật chính! Đại Nhiệt hét lớn một tiếng, hai tay múa quyền, kêu la ầm ĩ như heo lúc bị làm thịt mà vọt vào động Ma Vân.

- Yến lão đệ, hiền đệ này của cậu có phải hơi quá xúc động rồi không?

Thiên Hạ Nhất Thủ không khỏi thắc mắc.

Yến Cuồng Đồ đương nhiên sẽ không nói việc Đại Nhiệt đã mất hồn phách, trả lời:

- Cậu ấy là người tốt, chính mình không cày ngộ tính mà chỉ giúp tôi, cho nên trên người lúc này cũng không có bao nhiêu ngộ tính, không sợ chết.

Mọi người lúc này mới thoải mái.

Hoa Tiên Tử cười nói:

- Không ngờ anh ấy lại là người nhiệt tình như vậy, người tốt có sẽ gặp chuyện tốt, nói không chừng anh ấy sẽ tới gần được Ngưu Ma Vương, xem được thuộc tính của nó.

Yến Cuồng Đồ hừ một tiếng, nói chắc như đinh đóng cột:

- Đương nhiên, cậu ấy nhất định sẽ mã đáo thành công.

Hồ Ly đột nhiên chen vào một câu:

- Anh ta cũng không phải Tôn Ngộ Không, không có Hỏa Nhân Kim Tinh, thấy thuộc tính của Ngưu Ma Vương thế nào được?

Câu này khiến Yến Cuồng Đồ ngây người, hần lại quên mất điều này. Lẽ nào Đại Nhiệt muốn hi sinh vô ích sao?

Thiên Hạ Nhất Thủ cười khở nói:

- Đều không quan trọng nữa rồi, chúng ta lập tức chuẩn bị chạy trốn thôi.

- Tại sao?

Hoa Tiên Tử thắc mắc.

- Một khi Ngưu Ma Vương bị kinh động, nhất định sẽ đi ra đại khai sát giới, chúng ta không chạy, lẽ nào ở chỗ này chờ chết sao?

- À, vậy em đi trước.

Hoa Tiên Tử sẵn sàng tư thế, muốn chuồn đi sớm.

"Chúc mừng đội ngũ Yến Cuồng Đồ đã giết chết Boss cao cấp nhất trong bản đồ thỉnh kinh hiện tại — Boss Ngưu Ma Vương, thực hiện thành

công nhiệm vụ thỉnh kinh. Tiếp theo toàn đội sẽ bị hệ thống truyền tống đến bản đồ đặc thù Lăng Vân Độ."

Thông báo của hệ thống làm bốn người ngoài động ngậy ngấn, đưa mắt nhìn nhau, hoàn toàn không hiểu nổi chuyện gì xảy ra.

Đại Nhiệt mang vẻ mặt tươi cười đáng khinh thong thả bước ra ngoài, dường như đang tham dự một buổi lễ trao giải long trọng, mà hẳn chính là tiêu điểm trong đó. Dừng lại trước cửa, Đại Nhiệt ho khan một tiếng lấy giọng, sau đó nghiêm túc phát biểu một câu cảm nghĩ:

- Cảm tạ quý vị khán giả, lần này tôi là nhân vật chính!

RẦM, cả Hồ Ly cũng phải từ lưng hổ té xuống.

Chuyện này thật sự vượt xa dự đoán của mọi người! Xa đến một vạn tám ngàn dặm!

Có điều chưa ai kịp nói gì thêm, hệ thống đã phát động, một luồng sáng cuốn qua, năm người liền biến mất, trong nháy mắt lại xuất hiện cạnh một con sông sóng lớn gầm thét. Con sông này nước chảy xiết, rộng vài trăm mét, chung quanh không thấy một bóng người, không có cầu cũng không có thuyền, tại bờ sông có một tấm bia đá lớn ghi ba chữ: Lăng Vân Độ!

Lúc này mọi người lại không có xem xét hoàn cảnh chung quanh, toàn bộ nhìn chăm chăm Đại Nhiệt, giống như đang nhìn một con quái vật!

- Hiền đệ, chú... chú rốt cuộc là làm thế nào làm được?

Yến Cuồng Đồ tròn mắt nhìn Đại Nhiệt, giống như lần đầu tiên nhận thức hẳn.

Đại Nhiệt ngậy ngô cười nói:

- Em cũng không biết, em vừa xông vào thì thấy Ngưu Ma Vương ngồi ở trên giường đá không nhúc nhích. Em chẳng quan tâm nhiều, thi triển ra Hàm Trư Thủ đi lên quyền đấm cước đá, đánh đến thống khoái như đánh vào bao cát! Thế nhưng nó lại không có trả đòn, mặc em đánh, đánh đến mỏi tay thì thấy thông báo nó đã chết, em thu được 9961 điểm ngộ tính, đáng tiếc là không có pháp bảo rơi ra.

Nghe hẳn kể xong, mọi người im ắng, vẻ mặt kinh ngạc đến khoa trương, miệng há to cơ hồ nhét vừa cả quả trứng đà điểu.

Một hồi lâu sau, Yến Cuồng Đồ mới kịp phản ứng, giọng vừa tức giận vừa tiếc nuối nói:

- Mẹ nó chứ, hệ thống quá là khốn nạn rồi! Ngưu Ma Vương kiểu chết tiệt gì vậy, mất hết cả oai hùng trong nguyên tác! Thật làm cho người ta đau lòng mà...

- BUG! Tuyệt đối là BUG!

Hoa Tiên Tử lớn tiếng kháng nghị.

Thiên Hạ Nhất Thủ chỉ biết thở dài:

- Cái gì là nhân vật chính? Đây là nhân vật chính.

Hồ Ly lại không có lên tiếng, con mắt sáng ngời nhìn chăm chăm Đại Nhiệt, muốn xem hẳn có nói dối hay không.

- Hiền đệ, Ngưu Ma Vương kia thật sự không rơi ra pháp bảo sao?

Yến Cuồng Đồ kéo Đại Nhiệt qua một bên, hỏi thăm. Hẳn nghĩ vừa rồi Đại Nhiệt nói không rơi ra cái gì chẳng qua là che mắt người ngoài.

- Thật sự không có.

Đại Nhiệt trả lời rất chắc chắn.

Yến Cuồng Đồi vò đầu bứt tóc, bộ dạng rất khó hiểu — đường đường một Ngưu Ma Vương, lại cả cọng lông cũng không rớt ra, quá là bất thường! Có điều hẳn tin tưởng Đại Nhiệt không có lừa mình. Như vậy, vấn đề hẳn là ở con Boss Ngưu Ma Vương kỳ quái này. Nếu nó có thể bị một Trư Bát Giới còn chưa khai khiếu dùng skill chiến đấu xử lý thì không bạo ra thứ gì cũng dễ thuyết phục.

Lúc này trên mặt sông có một con thuyền đi tới, thuyền phu lớn tiếng hô:

- Lên thuyền, lên thuyền!

Tiếp tục tiến hành nhiệm vụ cốt truyện mới là cần thiết, mọi người không còn tâm tư truy cứu chuyện quái gỡ Đại Nhiệt dùng bàn tay trần đánh chết Ngưu Ma Vương nữa, vội vàng lên thuyền, giờ mới thấy con thuyền này cũng quái dị không kém, không ngờ lại không có đáy.

Thuyền phu kia đội một chiếc nón rộng vành che đi khuôn mặt, mặc một thân quần áo bằng vải thô, là NPC nhưng trên đầu không hiện tên tuổi, rõ ràng không phải NPC thông thường.

Mọi người không có thời gian ngẫm nghĩ, chọn vị trí để thuyền cân bằng. Dù thuyền không có đáy nhưng cả bọn lại đứng được vững vàng, như là bên dưới có vật gì đó vô hình nâng đỡ.

Thuyền phu nhấc lên cây sào trúc xanh biếc tinh xảo, dùng sức đẩy thuyền ra giữa dòng, đón sóng mà đi. Năm người ở trên thuyền không hề cảm thấy lắc lư, thoải mái mà xem tận mắt cảnh sóng to gió lớn.

Bỗng nhiên, từ đầu nguồn trôi đến một cái xác chết. Hoa Tiên Tử nhìn thấy lập tức kinh hãi, mặt tái mét hét lên:

- Xác chết, trong nước có xác chết!

Mọi người cẩn thận trông lại, Đại Nhiệt cười to nói:

- Mỹ nữ không cần sợ, là xác của em mà!

Hoa Tiên Tử ngẩn ngơ, rất nhanh hiểu được, chỉ một thi thể Trư Bát Giới vừa trôi tới, kêu lên:

- Anh cũng có, kia là anh!

- Tôi kìa, tôi kìa!

Tất cả mọi người vui mừng vỗ tay kêu lên, đây là quá trình đặc đạo viên mãn, thoát thai hoá cốt. (1)

Tổng cộng có năm thi thể chảy xuôi qua thuyền, sở hữu năm loại hình dạng: Trư Bát Giới, Tôn Ngộ Không, Sa Tăng, Đường Tăng, Tiểu Bạch Long!

Đến bờ bên kia, đợi năm người đi lên cả, thuyền phu lại đẩy thuyền ra giữa dòng rồi biến mất trên mặt sông, chỉ còn để lại tiếng hát vang:

Thuyền này đã có lúc trời sanh,

Đưa rước xưa nay những kẻ lành.

Tuy là không đày mà an vững,

Sóng gió không sao, chẳng tợ thành.

Lúc này dị biến phát sinh, trên thân cả năm người tản ra hào quang màu vàng chói mắt, sáng đến độ không thể nhìn gần.

Trên bảng thao tác trước mặt Đại Nhiệt lập tức hiện lên một dòng tin tức: "Chúc mừng bạn thỉnh kinh thành công, đặc đạo viên mãn, hiện tại có

thể phá bỏ hình dạng cũ, lấy tướng mạo thật sự ở ngoài đời để hiện thế. Nếu bạn không muốn bị người khác thấy dung mạo, có thể dùng khăn che mặt hệ thống tặng. Xin chú ý, vật này không có công năng che tên của nhân vật."

Ha ha, một đại nam nhân, sinh ra là phải đỉnh thiên lập địa, sao phải che mặt? Đại Nhiệt lười làm chuyện thừa thãi.

Ánh sáng tan đi, năm người cũng đã thay hình đổi dạng, khôi phục tướng mạo trong hiện thực. Hồ Ly vẫn đeo mặt nạ, như cũ không nhìn được cả khuôn mặt lẫn tên. Tướng mạo chân thật của Hoa Tiên Tử còn xinh đẹp hơn cả hình ảnh do máy tính dựng nên, ngực nở eo thon, da trắng mềm mịn nhìn cảm tưởng như miết vào có thể chảy nước, xem ra trong game online quả thật có lẫn mỹ nữ. Thiên Hạ Nhất Thủ thì là một người đàn ông cao lớn, khí vũ hiên ngang, mày rậm mắt to, rất có khí thế. Còn Yến Cuồng Đồ là một thanh niên, tướng mạo đúng như tên, mũi cao miệng rộng, râu quai nón bao quanh mặt, cảm giá con người rất phóng khoáng.

Yến Cuồng Đồ chớp chớp con mắt, vỗ bả vai Đại Nhiệt, có vẻ hơi ngạc nhiên nói:

- Chú là Bát Giới mà gầy vậy...

Đại Nhiệt nhin cười, vuốt tóc làm ra vẻ tiêu sái nói:

- Mỗi ngày đều phải đi làm nhân vật chính, có thể không gầy sao?

Thiên Hạ Nhất Thủ cười nói:

- Không thể tưởng được nam nhân vật chính của chúng ta là một tiểu bạch kiếm!

Đại Nhiệt lập tức khom lưng gồng người khoe hình thể, nói:

- Tiểu bạch kiểm chỉ là hình tượng bề ngoài của ca, kỳ thật ca có thể đảm đương vai nam chính!

Mọi người cười ha hả.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Trong Tây Du Ký, Đường Tăng đi thuyền không đày qua con sông Lãng Vân Độ thấy xác mình trôi đi, chính là bỏ lại xác phàm trước khi tới Thiên Trúc. Còn người chèo thuyền hay thuyền phu là Tiếp Dẫn.

Kết thúc Quyển 2. Mời theo dõi 'Quyển 3: Lấy Võ Nhập Đạo' để biết Đại Nhiệt của chúng ta thoát cảnh phế nhân bằng cách nào!

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 1: Chuyện xưa gây ra sự cố

oOo

Hoàng hôn.

Ánh tà dương như máu nhuộm đỏ cả bầu trời.

Ở một dải đất cây cỏ xanh um trên sườn núi, một con thỏ mập mạp đang nhớn nhớn nhấm nháp bữa tối, không một chút phòng bị. Bỗng từ sâu trong một bụi rậm, một con sói xám lớn ẩn nấp đã lâu lao ra, cái miệng đầy răng nanh ngay tức khắc cắn đứt cổ con thỏ tội nghiệp.

Sói xám liếm mép chuẩn bị thưởng thức thịt tươi thì bỗng dừng hai tai dựng lên, cảm thấy có nguy hiểm, lập tức ba chân bốn cẳng chạy bán sống bán chết.

Nó vừa chạy qua gò núi thì một con chim ưng to lớn sải cánh dài tới gần 2 mét từ trên trời nhào xuống, vuốt trái thò ra, cắm thẳng vào hậu môn con sói. Sói bị đau, há mồm quay lại muốn cắn trả thì con ưng lại dùng vuốt phải xẹt qua trán chọc vào mắt con sói, sau đó hai chân dùng sức, nhấc bổng con sói lên khỏi mặt đất. Thân thể lơ lửng trên không, con sói không cách nào chống cự, con chim ưng bẻ gãy sống lưng nó, kêu vang mấy tiếng rồi quắp con mồi vỗ cánh bay đi.

Đây cũng là điểm kỳ diệu của game online thực tế ảo, vật sống trong game đều có tư duy độc lập, càng cao cấp thì trí tuệ càng cao, có thể phát

sinh đủ loại cảm xúc mà không đơn thuần là những con số được mã hóa.

Thấy cảnh như vậy, Yến Cuồng Đồ bị kích động, ngay lập tức lại ‘phun châu nhả ngọc’:

- Cá lớn nuốt cá bé, cá bé chén tép tôm; trâu già gặm cỏ non, trẻ con chơi đồ cổ.

Đại Nhiệt trợn trắng mắt, làm vẻ cầu xin nói:

- Lạy hồn! Hồn đừng có chuyện gì cũng biến thành vấn đề đực cái như vậy chứ.

- Đệch! Cái đó gọi là phong tao, ‘phong’ trong phong nhã, ‘tao’ trong thanh tao!

Yếu Cuồng Đồ lớn tiếng đấu tranh vì danh tiết của mình.

Đại Nhiệt lăm bâm:

- Em lại nghĩ là phong trong phong hàn (trúng gió), tao trong phát tao (lãng lơ) thì có.

Yến Cuồng Đồ nhún vai, vẻ mặt bất đắc dĩ nói:

- Thế gian đều say, chỉ mình ta tỉnh! Thiên tài luôn cô độc mà.

Đại Nhiệt khinh bỉ liếc hằm, nói:

- Em không hiểu chỉ là chuyện nhỏ, chỉ sợ cô gái mà anh thích cũng hiểu lầm thôi.

Nghe được năm chữ "cô gái mà anh thích", sắc mặt Yến Cuồng Đồ lập tức thay đổi, tóm lấy hai vai Đại Nhiệt mà hét thẳng vào mặt hằm:

- Đừng nhắc đến con tiện nhân đó!

Đại Nhiệt cả kinh, hỏi:

- Sao anh lại gọi cô ấy là tiện nhân?

- Nó chính là một con tiện nhân!

Yến Cuồng Đồ quát to, đẩy Đại Nhiệt ra ngoài. Dưới cơn tức giận, hắn dùng sức mạnh đến nỗi hệ thống không còn tính là động tác thân mật mà chuyển sang hiệu quả PK.

Đại Nhiệt ngã nhào trên mặt đất, sinh mệnh hạ thấp, thiếu chút nữa chết oan uổng. (Đại Nhiệt chưa khai khiếu nên vẫn ở dạng sinh mệnh số hóa)

Yến Cuồng Đồ bấy giờ đã khôi phục lý trí, mờ mịt nhìn lại hai tay của mình, nhưng cũng không đỡ Đại Nhiệt dậy. Đại Nhiệt vội vàng ăn thảo dược, chật vật đứng lên, trong lúc nhất thời cũng không dám tiến lại gần Yến Cuồng Đồ, chỉ từ xa nhìn hắn như ngắm nhìn một con sư tử buồn vui thất thường.

- Anh không có cô gái trong mộng.

Yến Cuồng Đồ bình thản nói, cảm xúc đã trở lại bình thường.

- Anh có hay không thì liên quan gì tới em.

Đại Nhiệt thiếu chút nữa gặp tai họa ngập đầu, tức giận nói lại.

Yến Cuồng Đồ nhìn thẳng vào hắn, hỏi:

- Chú có trách anh tự nhiên đánh chú không?

Không hiểu vì sao mà thiếu chút nữa toi mạng, Đại Nhiệt không tránh khỏi có cơn tức giận trong lòng, gượng gạo mà hỏi lại:

- Anh thử nói xem?

Yến Cường Đờ có chút áy náy, trầm mặc một lúc rồi nói:

- Chú có muốn nghe chuyện cũ của anh không?

Đại Nhiệt lãnh đạm:

- Anh kể em sẽ nghe.

Yến Cường Đờ ngẩng đầu nhìn đi xa xăm, ánh mắt có chút mê mang, chậm rãi kể:

- Hồi anh học đại học, có thích một cô bạn cùng lớp, cô ấy rất xinh, rất dễ thương, là nữ thần thánh khiết ở trong lòng anh...

Đến rồi, đến rồi! Quả nhiên là chuyện yêu hận ngày trước.

- Anh tận lực theo đuổi cô ấy 3 năm, viết đến hàng nghìn bức thư tình...

Nghe thế, Đại Nhiệt trợn mắt trắng dã, thầm nghĩ: đã là thời đại nào rồi, máy bay đầy trời, smartphone đầy tay, lại còn viết thư tình đi của gái, đúng là con người âm lịch.

- Cô ấy luôn từ chối anh, anh vốn tưởng cô ấy có ánh mắt rất cao. Thế mà, buổi tối lễ Quốc Khánh, cô ấy lên ký túc xá, vào căn phòng sát vách với anh, ngủ cùng Ngô béo. Chú biết Ngô béo là ai không?

Yến Cường Đờ bỗng dừng kỳ quái hỏi một câu.

Đại Nhiệt lắc đầu như trống bỏi.

- Hả là một đồng cứ-t trâu, là một đồng cứ-t trâu có rất nhiều tiền, thế mà cô ấy...

Giọng Yến Cường Đờ trở nên nghẹn ngào.

Từ giọng nói tràn ngập khinh bỉ cùng oán giận của hắn, Đại Nhiệt hoàn toàn có thể nghĩ được Ngô béo là loại người gì, sự bất mãn trong lòng cũng nhanh chóng biến mất, đồng tình nói:

- Anh không cần nói tiếp đâu. Em nghĩ là em hiểu được.

- Không, chuyện này anh cả đời chỉ nói một lần, sau khi nói xong sẽ quên hết.

Yến Cường Đồ kiên trì kể tiếp câu chuyện thống khổ nhất đời hắn:

- Đêm hôm đó, ánh trăng rất tròn, anh ở ngoài ban công hút thuốc suốt cả đêm, cũng nghe rõ cả đêm, cô ta kêu rên như một con kỹ nữ ở ven đường giá 20 tệ một đêm... Sau đêm đó, anh rút cuộc cũng hiểu được câu "tìm người yêu hay là nuôi chó tốt hơn" trong bài hát "Cô gái xinh đẹp" của Hà Dũng*.

Hóa ra hắn từng trải qua cú sốc nặng như thế, may mắn là không có trở thành người điên mà chỉ biến thành cuồng nhân (hơi hâm hâm)!

Đại Nhiệt an ủi:

- Hỏi thế gian tiền là vật chi, cứ khiến người ta sống chết không bỏ? Vì tiền, sống chết còn không màng, huống chi là tình cảm? Anh hãy nghĩ thoáng một chút đi.

Yến Cường Đồ ngẩn ngơ, cúi đầu thì thào một vài câu không rõ lời, đến khi ngẩng đầu lên đã rơi lệ đầy mặt, nghẹn ngào:

- Một lần sảy chân hận nghìn đời, hoa rụng nước trôi xuân đi mất... Từ nay về sau, anh chỉ muốn dạo chơi nhân gian, gửi gắm tình cảm của mình vào game online.

Sau khi nói ra hết chuyện buồn, hắn có vẻ đã thoải mái hơn nhiều.

Đại Nhiệt lại nghĩ tới một chuyện quan trọng, hỏi:

- Vậy anh hiện nay đang làm gì? Tại sao có nhiều thời gian chơi game như vậy?

- Ha ha, anh đang làm trong một cái thư viện, không ai quản lý, công việc lại rất nhàn nhã.

Đại Nhiệt ‘à’ một tiếng, cũng không hỏi thêm, ngẩng đầu nhìn trời, ngắm xem có con thiên nga nào bay qua không — hẳn cũng không cần Yến Cuồng Đồ xin lỗi. Huống hồ, nghe xong câu chuyện buồn của Yến Cuồng Đồ, chút trách móc trong hẳn đã sớm tan thành mây khói, không cần nhắc nữa.

Yến Cuồng Đồ đúng là không định xin lỗi. Tính của hẳn chính là như vậy, nếu hẳn lỡ tay đánh chết Đại Nhiệt, hẳn tình nguyện tự sát trọng sinh, lấy phương thức cực đoan này chuộc tội chứ không nói nổi hai từ "xin lỗi".

Hẳn mất tự nhiên ngồi xuống bên cạnh Đại Nhiệt, mân mê cây cung trong tay — đây là cây cung cùi bắp giá 10 đồng hẳn mua trong thành Trường An, tầm bắn chỉ có gần 4 mét, tặng kèm 3 mũi tên, mà cung này chỉ có thể bắn được 3 lần, hết lượt tự động gãy. Không phải Yến Cuồng Đồ tiếc tiền không mua loại cung tốt, nhưng với cái túi tiền nhìn mà phát ngượng hiện tại thì đây đã tài sản lớn nhất hẳn có khả năng chi trả.

Sau khi thỉnh kinh thành công, bọn hẳn bị truyền tống đến bên ngoài thành Trường An, vốn rất vui mừng, có điều khi tới cửa thành lại được thông báo mỗi người muốn đi vào thành đều phải giao nộp 50 đồng lệ phí, mà còn là lệ phí cho mỗi lần vào.

Lừa đảo! Lừa đảo trắng trợn! Có điều hệ thống đã quy định như thế, ai cũng không có biện pháp.

Đại Nhiệt không cần phải nói, điển hình là một giai cấp vô sản trên rặng dưới catut, còn Yến Cuồng Đồ trải qua tiêu hao trong quá trình thỉnh kinh xong, chỉ còn lại có 112 đồng, mà đây là hãn bán 2 món pháp bảo hàng lờm sau khi giết Độc Giác Quỷ Vương cho NPC mới có. Thiên Hạ Nhất Thủ, Hồ Ly, Hoa Tiên Tử ba người tài lực hùng hậu nhóang cái đã đi vào, khiến bọn hãn ngay cả cơ hội mở miệng vay tiền cũng không có. Hai anh em thương lượng, quyết định để Yến Cuồng Đồ vào thành mua cung tên đến Hồ Thiên Nga ngoài thành sãn [Thiên Nga], 50 đồng còn lại vừa vận để một lần nữa đi vào bán thịt. (Thiên Nga cũng tính là quái nên viết hoa)

Trong Tây Du Nhất Mộng, Thiên Nga thuộc về tài liệu thực vật cao cấp, bán được cho tửu lâu, 1 cân thịt có thể bán 50 đồng, mà một con Thiên Nga ít nhất là 5 cân, bởi vậy đánh được một con thiên nga có thể tạm thời giải quyết vấn đề "ấm no" của hai người. Có điều Thiên Nga cũng không phải dễ giết, thứ nhất số lượng rất ít, tiếp theo chúng nó bay rất cao, bình thường đều ở ngoài bốn mét.

Lại nói pháp thuật chiến đấu mà người chơi sáng lập, sơ cấp có thể đánh xa nửa mét, trung cấp đánh xa khoảng 2 mét, cao cấp lên gần 3 mét, mà đỉnh cấp thì hơn 5 mét. Bởi vậy muốn dùng pháp thuật chiến đấu để giết thiên nga là không thực tế, ít nhất phải là pháp thuật đỉnh cấp mới có thể thực hiện được. Hơn nữa pháp thuật chiến đấu có uy lực quá mạnh, sau khi đánh trúng Thiên Nga thì nó sẽ lập tức thịt nát xương tan, vụn thịt cũng không tìm thấy. Vì lý do đó, Yến Cuồng Đồ chỉ có thể đi mua cung tên bắn Thiên Nga mà thôi. Kỹ thuật bắn tên trong trò chơi này người chơi có thể tự thành thạo, độ chính xác tùy thuộc vào thao tác của mỗi cá nhân. Yến Cuồng Đồ vỗ ngực tự tin nói hãn là thiên tài xạ kích, đảm nhận vai trò là xạ thủ (AD) còn Đại Nhiệt phụ trách vai trò trinh sát (tạm coi là SP =))).

Kết thúc quá trình ôn lại chuyện xưa, hai người bắt đầu công cuộc tìm kiếm Thiên Nga.

Đại Nhiệt đột ngột kêu to lên:

- Nhanh! Thiên Nga! Có Thiên Nga bay tới.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- * Bài hát ‘Cô gái xinh đẹp’: nội dung nói về cô người yêu đòi hỏi quá nhiều thứ ngoài khả năng của chàng trai, khiến anh ta phải thốt lên: cuối cùng thì nên tìm người yêu hay là nuôi một con chó thì tốt hơn. Link nghe: <http://bit.ly/1omeQ3D>

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 2: Ngày nghèo cùng nhau

oOo

Một con Thiên Nga trắng bay tới với cái cổ thật dài, từ xa nhìn lại ước chừng nhẹ nhất cũng phải tới 8 kg. Đại Nhiệt hung tợn nhìn chăm chăm nó như đang thấy 400 đồng vàng sáng chói bay trên trời, nuốt nước miếng ừng ực.

Yến Cuồng Đồ lập tức giương cung lắp tên, kéo căng dây, chờ Thiên Nga hạ thấp độ cao sẽ ra tay. Vận may của bọn hãn không tệ, con Thiên Nga bay qua đây chẳng những chậm lại mà độ cao cũng hạ xuống trong tầm bắn.

Yến Cuồng Đồ nín thở thả dây cung, mũi tên lao đi vun vút cắm thẳng vào giữa bụng con Thiên Nga — bách bộ xuyên dương (1), quả nhiên là thiên tài xạ kích!

Quá hạnh phúc, rốt cuộc cũng có thu hoạch! Yến Cuồng Đồ cùng Đại Nhiệt giơ cao hai tay, chuẩn bị đón lấy con mồi mà ‘ôm ấp’.

Bỗng nhiên, không biết từ đâu xuất hiện một con chim ưng đầu bạc, nhẹ nhàng xuất ra một trảo, cướp mất con mồi ngay giữa bầu trời, hưng phấn kêu lên một tiếng rồi bay đi mất dạng.

Nửa đường xuất hiện Trình Giáo Kim (2), Yến Cuồng Đồ trợn mắt há hốc mồm, sau đó nổi trận lôi đình, dựng ngón tay giữa chỉ lên trời mắng to:

- %#&@! Con chim khôn khiếp, đồ vật của lão tử cũng dám cướp!

Bên cạnh, Đại Nhiệt thấy thế, lập tức dựng thẳng cả hai ngón giữa rồi ‘hát’ đệm:

- Cha tiên nhân con chim già đầu bạc! Tao nguyên rửa mày mỗi ngày đều gặp mưa to gió lớn, lông ướt người hôi, cứ bay là bị sấm sét thông ass!

Khóe mắt Yến Cuồng Đồ giật giật, nói:

- Hiền đệ, không ngờ chú lại có tài mắng chửi đầy hương vị như thế.

Đại Nhiệt ngượng ngừng gãi gãi mái tóc rối bù:

- Yến đại ca, anh muốn phát tiết, đương nhiên em cũng phải phối hợp rồi.

Yến Cuồng Đồ chán nản, nói:

- Chuẩn bị hơn nửa giờ, toàn bộ toi công.

Đại Nhiệt an ủi:

- Không sao, cùng lắm chúng ta lại đợi nửa giờ nữa, chúng ta bây giờ cái gì cũng thiếu, chỉ có không thiếu thời gian.

- Vận may chỉ đến một lần, nghĩ con Thiên Nga nào cũng đều bay xuống thấp cho chú bắn đấy? Huống hồ, anh lần này bắn trúng chẳng qua chó ngáp phải ruồi thôi.

Đại Nhiệt hoảng hốt nhìn hẳn:

- Anh không phải tự tin bảo mình là thiên tài xạ kích sao?

Yến Cuồng Đồ bĩu môi, nói:

- Thế giới này làm gì có thiên tài, Edison đã nói: thiên tài chính là 99% cố gắng cộng 1% may mắn.

Đại Nhiệt không đồng ý với quan điểm của Yến Cường Đồi, bởi vì hẳn nghĩ trên thế giới này thật sự có thiên tài.

Ví dụ, cậu ấm cô chiêu vừa ra đời đã thừa kế tài sản bạc tỷ; lại ví dụ, đại soái ca mỗi ngày đều có ít nhất hai tiên nữ theo đuổi ngược; tiếp tục ví dụ, cao thủ ‘cao cao thủ’ của Long thị, đã có căn cốt tuyệt đỉnh lại còn thành công sáng lập pháp thuật cao cấp! Bọn họ chính là thiên tài, nhưng không phải như công thức của vị danh nhân kia nói, mà là ngược lại hoàn toàn: 99% may mắn cộng 1% cố gắng.

...

Ngược lại với thiên tài chính là ngu ngốc, Đại Nhiệt của chúng ta là một hình mẫu sống, một Trư Bát Giới ngộ tính lên tới 9999 điểm vẫn không thể khai khiếu.

Theo ngày càng có nhiều người chơi đạt cấp 50, tổ đội tiến vào bản đồ thỉnh kinh cũng ngày càng nhiều, nhân vật khai khiếu nhập đạo thành công cũng càng ngày càng tăng. Cùng với niềm vui sướng, mọi người sôi nổi lên diễn đàn chia sẻ kinh nghiệm của mình. Có người nhanh trí đã mau chóng biên tập đúc kết lại thành một bài tổng hợp về quy luật giữa số điểm ngộ tính cần thiết để khai khiếu và căn cốt, trong đó có các số liệu như sau:

Căn cốt tuyệt đỉnh: Không rõ, hi vọng có người bổ sung sau;

Căn cốt thượng thừa: cần 3000 điểm ngộ tính;

Căn cốt thông thường: cần 5000 điểm ngộ tính;

Căn cốt thấp: cần 6000 điểm ngộ tính.

Hệ thống coi như công bằng, căn cốt kém cỏi nhất cũng chỉ cần nhiều hơn so với căn cốt bình thường 1000 ngộ tính. Số liệu này đã được nhiều người chơi chứng thực qua nên rất chính xác, không thể nhầm lẫn.

Nhưng mà, tiêu chuẩn này đối chiếu lên Đại Nhiệt hoàn toàn không đúng. Sau khi hấn đánh chết đại Boss Ngưu Ma Vương trong truyền thuyết bằng tay không, ngộ tính đạt đến 9999 điểm, vượt xa mức giới hạn để khai khiếu của nhân vật có căn cốt thấp, thế nhưng một chút dấu hiệu sắp khai khiếu cũng không có, bầu trời của hấn vẫn vạn dặm không mây, mãi chẳng có gì thay đổi.

Chẳng nhẽ hồn phách bị bắt đi thì khiếu cũng không thể mở ra?

Nghĩ đến khả năng đáng sợ này, Đại Nhiệt muốn học máu.

...

Nghĩ đi nghĩ lại, Yến Cuồng Đồ cời cung tên ra nói:

- Thiên Nga đã khó giết như vậy, không bằng chúng ta đổi cách kiếm tiền khác, buổi tối anh em chúng ta mỗi người một cái cuốc lên núi đào trộm mộ đi.

Đại Nhiệt đang chìm trong suy nghĩ, nghe vậy tức thì ngã lăn ra, thất thanh kêu:

- Lạy hồn! Lão đại à, hiện tại không ai làm nghề thất đức này nữa rồi, hưởng hồ, trong trò chơi tuy rằng cũng có nội dung này, nhưng chưa ai biết phải làm sao mới thực hiện được đâu, anh định đi đâu trộm? Rồi định dùng công cụ gì để trộm?

Yến Cuồng Đồ gãi gãi đầu, chấp nhận sự thật này, sau đó lại dương dương tự đắc nói:

- Bằng trí tuệ của anh sao có thể nằm dưới gốc cây chờ nó lớn mà treo cổ, chúng ta còn có thể làm cường đạo, mai phục tại Dã Trư Lâm đi.

Dã Trư Lâm nằm ở phía Tây thành Trường An, là một khu rừng um tùm tối tăm, rất thích hợp cho chặn đường cướp của.

Đại Nhiệt khinh bỉ nói:

- Bằng vào trí tuệ của anh, em sợ là phải tốn hai cái cây mới thắt cổ chết nổi. Hiện tại thỉnh kinh thành công tiến vào thành Trường An cũng chỉ có năm người chúng ta, anh định cướp ai?

Yến Cường Đồ sừng sốt, vỗ đùi kêu lên:

- Anh quên mất điểm này đấy, nhờ vào công lao tay không đánh chết Ngưu Ma Vương của chú, chúng ta ít nhất ra sớm được 30 ngày. Cho dù người khác có thể rút thăm được Boss yếu hơn rất nhiều thì cũng phải vài ngày nữa mới có thể thỉnh kinh thành công.

Thiên Hạ Nhất Thủ không phải là người nhiều chuyện, vì vậy không có đem "hành động vĩ đại" của Đại Nhiệt lên diễn đàn, mà cho dù đưa lên thì có ai tin? Chuyện này quá mức kỳ dị, kỳ dị hơn cả trong Ma Thối Đền (truyện này đọc cũng được, đọc xong chắc ai cũng muốn đi đồ đấu 1 lần :D). Vì thế khi Hoa Tiên Tử lên diễn đàn tố cáo game có BUG, nhân viên kỹ thuật của nhà phát hành bị kinh động, phải lấy ra số liệu cùng video điều tra, cuối cùng kết luận là Ngưu Ma Vương lúc đó tẩu hỏa nhập ma biến thành 'phế yêu', vừa vặn lại là hệ Thổ, bởi vậy bị Đại Nhiệt hệ Mộc dễ dàng đâm chết. Đáp án này làm cho Hoa Tiên Tử bị kích thích cực độ, hormone tăng nhanh, thiếu chút nữa gặp 'đại di mục' sớm mấy ngày.

Về phần Đại Nhiệt, hẳn cũng có nhiều nghi vấn, nhưng không định tìm hiểu rõ ngọn ngành — nếu tự nhiên bạn trúng xổ số 500 triệu, bạn sẽ mở máy tính lên để tính toán xác suất nào khiến vé số của mình trúng sao?

Một tòa thành, năm người chơi, tình huống này ở một game khác là không thể xảy ra, thế nhưng trong Tây Du Nhất Mộng thì không những có thể mà còn đang hiện hữu.

- Tốt nhất vẫn là đi bản Thiên Nga thôi.

Đại Nhiệt nằm nhoài lên bãi cỏ, tiếp tục nhìn chăm chú lên trời.

Yến Cuồng Đồ cũng ngả lưng nằm xuống, miệng ngậm một cọng cỏ đuôi chó, đầu gối lên hai tay, hỏi:

- Hiền đệ, chú có cảm thấy hai chúng ta rất đáng thương không?

- Sao anh hỏi vậy?

Yến Cuồng Đồ chớp chớp con mắt, nói:

- Chúng ta ngay cả tiền vào thành cũng không có, nghèo rớt mùng tơi, chẳng nhẽ không đáng thương?

Đại Nhiệt thở dài:

- Chính xác nghèo rớt mùng tơi phải là em, tại em làm anh bị liên lụy.

- Chú nói cái gì?

Yến Cuồng Đồ nhảy dựng lên, nổi giận ùng ùng quát lớn:

- Chúng ta vừa gặp đã thân, tính tình hợp nhau. Tuy rằng chỉ là kết bạn tại game online, nhưng trong mắt anh, tình cảm chúng ta không thua kém chút nào so với ba huynh đệ kết nghĩa vườn đào trong Tam Quốc Diễn Nghĩa. Sau này chú còn nói lời đó, anh sẽ cùng chú tuyệt giao!

Nghe được lời nói chân thành của hẳn, Đại Nhiệt không hiểu vì sao cay cay sống mũi. Yến Cuồng Đồ tính khí cuồng ngạo nhưng tình cảm lại chân

thành như trẻ con, đúng là có chút giống Quan nhị ca năm đó, có thể làm tri kỷ. Đại Nhiệt cũng kích động:

- Nếu Yến đại ca đã ưu ái như vậy, em cũng xin với cao một lần, dùng cỏ làm hương, cùng anh kết bái huynh đệ!

Yến Cuồng Đồ cười to nói:

- Anh gọi chú một tiếng hiền đệ, chú gọi anh một tiếng Yến đại ca, chúng ta không phải sớm đã là huynh đệ sao? Cần gì phải quá để ý hình thức?

Đại Nhiệt cũng cười nói:

- Không sai, là em quá để ý linh tinh rồi. Có câu hoạn nạn mới biết chân tình, ngày hôm nay chúng ta cùng trải qua nghèo khó chẳng qua là hệ thống sắp xếp một lần hoạn nạn đúng lúc, chúng ta phải hoan nghênh mới đúng!

- Nói rất hay! Đời người phải có được tri kỷ rồi mới tới kiếm lão bà, từ nay về sau chúng ta liên thủ chinh Nam phạt Bắc, Phạt chẵn giết Phạt, Thần cản giết Thần.

Ánh mắt Yến Cuồng Đồ kiên nghị, biểu hiện ra một loại kiên định không thể hoài nghi.

Đại Nhiệt dờ khóc dờ cười, Yến Cuồng Đồ này quả thật là nhân tài, nói câu gì cũng thành ra triết lý, làm cho người ta không biết đường nào mà hiểu cho đúng, bèn trêu ghẹo nói:

- Chẳng lẽ Yến đại ca muốn cùng đám lão đại như Thiên Hạ Nhất Thủ tranh đoạt thiên hạ, xưng hùng xưng bá trong game này?

Yến Cuồng Đồ rất có khí thế nói:

- Vương hầu tương tương trử hữu chúng hồ (3)! Hiền đệ, lẽ nào chú không muốn?

Đại Nhiệt mỉm cười nói:

- Em cũng đã sớm nói, em muốn làm nhân vật chính. Từ nhỏ đến lớn, em luôn tự răn mình một câu: không thể làm duy nhất thì phải thành đệ nhất!

Lúc hăn mới tiến vào trò chơi, quả thực tư tưởng không tập trung, chỉ là muốn một nơi nghỉ ngơi thư giãn. Nhưng chơi được một thời gian, Đại Nhiệt càng ngày càng yêu thích cái game đậm đà truyền thống văn hóa dân tộc này, sau khi gặp phải đại nạn hồn phách bị câu đi mất, càng kích thích bản tính trời sinh không chịu thua nghịch cảnh, muốn từ nghịch cảnh ngược dòng vang danh tên tuổi — đây cũng là bản tính bình thường của con người, bất kể ở trò chơi hay ở hiện thực, có ai cam tâm tình nguyện làm nhân vật phụ? Chẳng qua điều kiện không cho phép mà thôi.

- Không thể làm duy nhất thì phải thành đệ nhất? Tốt! Đây mới chính là hiền đệ tốt của ta.

Yến Cuồng Độ rất thưởng thức một câu này của Đại Nhiệt, trầm trồ khen ngợi

Lúc này, trên bầu trời xanh thẳm, lại một chú Thiên Nga bay tới...

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Bách bộ xuyên dương: cách 100 bước bắn xuyên lá dương. Câu này bắt nguồn từ sự tích về Đường Do Cơ người nước Sở thời Xuân Thu. Ông là một danh tướng dưới hai đời vua Sở Trang Vương và Sở Cung

Vương, nổi tiếng về tài bắn cung "bách bộ xuyên dương" (cách xa 100 bước bắn xuyên qua lá dương).

Chuyện rằng có lần tướng Sở là Phan Đẳng tập bắn, bắn trúng 3 phát vào hồng tâm, mọi người đều khen ngợi. Vừa đúng lúc Dường Do Cơ đi ngang, tỏ ý xem thường. Sau đó Dường Do Cơ lấy mực bôi lên một cái lá cây dương, rồi bước ra xa ngoài trăm bước, giương cung bắn xuyên qua chiếc lá ấy.

Phan Đẳng vẫn không phục, cho rằng đó là nhờ may mắn. Đẳng lấy mực bôi lên 3 chiếc lá khác nhau. Dường Do Cơ lại bắn trúng cả 3 chiếc lá.

Phan Đẳng tuy phục nhưng vẫn muốn khoe sức khỏe của mình, bèn lấy 7 chiếc áo giáp xếp chồng lên nhau, rồi bắn xuyên suốt 7 lần áo giáp. Dường Do Cơ lại xin bắn thử, mũi tên của ông không cao không thấp, cắm đúng vào đuôi tên của Phan Đẳng, đẩy mũi tên đó xuyên qua bên kia, còn mũi tên của ông thì thay vào chỗ trống ấy.

Phan Đẳng bây giờ mới chịu phục.

(2) Trình Giảo Kim: Thời Đường có nhiều tướng tài giỏi cũng như thời Tam Quốc vậy, một trong những tướng dũng mãnh vũ lực cao nhất là Trình Giảo Kim.

Hào hán này khỏe như voi, thời trẻ phá làng phá xóm, lại còn làm thảo khấu vô cùng hung hăng ngang ngược. Sau này làm tướng thì chuyên gia lấy toàn lực đánh ba búa. Đánh xong mà địch không chết thì bỏ chạy, nghỉ ngơi một chút quay lại đánh ba búa tiếp.

Bởi vậy, hào hán này là chuyên gia phá bĩnh, chịu lợi chứ không chịu thiệt. Tên nào mà hay nửa đường nhảy ra phá bĩnh chuyện của người khác thường gọi là Trình Giảo Kim.

- (3) Vương hầu tương tương trữ hữu chủng hồ: là một câu danh ngôn trong sử ký của Tư Mã Thiên, nghĩa là: vương hầu soái tướng há cứ phải là dòng con cháu; ai cũng có thể kiến công lập nghiệp.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 3: Cao Lão Trang

oOo

Vận may của hai người vẫn còn tiếp tục, con Thiên Nga kia không thèm để ý bọn hăn mà đáp xuống hồ uống nước!

Đại lễ đưa tới cửa, Yến Cuồng Đồ đương nhiên không chê nhiều, một mũi tên bắn tới hóa kiếp cho nó. Đại Nhiệt chờ đã lâu vội xông lên trước, tung ra Đồ Tế Thuật, thu được 9 cân 3 lạng thịt Thiên Nga. Thịt tươi đến tay, Yến Cuồng Đồ nói hăn còn là một thiên tài bán thịt, tốc độ lại nhanh, vì thế trọng trách vào thành bán thịt Thiên Nga lại đặt lên người hăn.

Đại Nhiệt cầm cung tên, đứng tại chỗ cũ tiếp tục chờ Thiên Nga. Dù sao cung tên còn có thể sử dụng một lần nữa, không nên hoang phí, huống hồ có khi còn bắn thêm được một con thì phát tài rồi.

Ai ngờ qua hơn 20 phút Thiên Nga vẫn không có xuất hiện nữa, Yến Cuồng Đồ cũng không có đi ra. Đúng lúc Đại Nhiệt hết kiên nhẫn thì Yến Cuồng Đồ pm tới:

- Hiền đệ, trong thành quá lớn, phòng ốc san sát, anh tìm mãi không thấy tử lâu chỗ nào.

Đại Nhiệt thiếu chút nữa ngất:

- Fu-ck you! Từ lâu cũng tìm không nổi mà anh còn tự xưng là thiên tài bán thịt!

Yến Cuồng Đồ ngượng ngùng trả lời:

- Cho anh thêm 10 phút, anh nhất định sẽ làm xong rồi ra đón chú vào.

10 phút trôi qua, lại 10 phút nữa, lại tiếp tục mười phút... Nửa giờ sau, Yến Cuồng Đồ vẫn như đá chìm xuống đáy biển, im thin thít không thấy bóng dáng. Đại Nhiệt hận đến nghiến răng nghiến lợi. Hắn ngửa mặt nhìn bầu trời hồi lâu, cổ có chút mỏi nhừ, đang muốn cúi đầu mát xa thì ‘rầm’, một người vội vã chạy tới đụng trúng làm hắn ngã lăn ra đất.

Người kia cũng ngã, áo xanh mũ vải, là cách ăn mặc của gia đình, vừa đứng dậy đã mở miệng mắng:

- Có mắt không thể hả! Thật xui xẻo, đã bị ông chủ mắng, mới ra cửa còn bị người đụng.

Ô tiên sư, lão tử còn chưa thèm nói đấy? Đại Nhiệt đang muốn mắng trả, đã thấy trên đỉnh đầu đối phương có một hàng chữ hiển thị tên màu lam: Cao Tài. Thì ra là một NPC, hắn lóe ra một ý, vội hỏi:

- Huynh đài sao vội vàng thế, muốn đi đâu vậy?

Cao Tài liếc nhìn Đại Nhiệt từ trên xuống dưới, hỏi:

- Người muốn biết?

(Vì game bối cảnh đời Đường nên NPC với nhân vật xưng hô theo kiểu cổ nhé)

- Đương nhiên, cả đời tiêu đệ chỉ có hai sở thích: một là gái đẹp, hai là chỗ mũi vào chuyện người khác.

Cao Tài cười ha ha:

- Thì ra là người đồng đạo, dễ nói rồi, người đã nhiệt tình như vậy ta sẽ kể cho nghe.

Lúc này, bảng thao tác trước mặt Đại Nhiệt lập tức xuất hiện nhắc nhở: "Bạn gây ra nhiệm vụ cốt truyện 'Trư tinh ở rể' của class Trư Bát Giới, mời tiếp tục đối thoại cùng NPC để thu được tin tức nhiệm vụ."

Quả nhiên có kỳ quái! Đại Nhiệt phấn khởi, hoàn toàn quên việc mình đang là phế nhân, truy hỏi:

- Mời nói, nếu có thể giúp được tiểu đệ xin giúp toàn lực.

Cao Tài thở dài, nói:

- Thái công (1) nhà chúng ta chỉ sinh được một tiểu thư, năm nay vừa 20 tuổi, chưa gả cho ai, ngày thường xinh đẹp như hoa; ai ngờ hồng nhan bạc phận, bị một con yêu quái ở núi Phúc Lăng gần đây coi trọng. Nó hóa thân thành một đại hán da ngăm to khỏe, xin vào trang làm việc. Thái công thấy nó trong lột đại hán khỏe mạnh hơn người, lại cần cù, trung hậu thành thật, bèn có ý gả con gái cho nó, muốn giữ nó ở rể. Vào ngày đại hôn, nó uống say mèm, lộ nguyên hình là một con Hắc Trư Tinh (heo đen thành tinh). Đại họa này kinh động tứ phương, thái công hối hận không thôi, muốn từ hôn. Việc này khiến con yêu quái bị chọc giận, làm phép khiếp mây mù nổi lên cuộn cuộn rồi bắt cóc tiểu thư vào hậu viện, đóng cửa cài then mà tìm khoái hoạt. Thái công vừa giận vừa sợ, bỏ ra khoản tiền lớn sai ta đi mời vô số cao tăng tới làm phép cứu người, ai ngờ yêu quái kia yêu lực cao thâm, đem nhóm cao tăng này ăn sạch, còn hại ta bị thái công chửi mắng, nói ta vô tích sự, chỉ biết mời đám hòa thượng giả mạo vô dụng. Giờ ta lại phải ra ngoài tìm người, đang định lên Kim Sơn Tự mời Đường Tam Tạng đây.

Đại Nhiệt vỗ ngực một cái, cười ha ha nói:

- Vận may của người đến rồi nên mới gặp ta, việc này cứ giao cho lão Trư ta đi.

Cao Tài cảm kích nói:

- Nếu thiếu hiệp có thể cứu tiểu thư ra, thái công tất có hậu lễ.

Nói nhảm, không có hậu tạ thì ai thèm làm? Đại Nhiệt mặt ngoài tỉnh bơ, nói:

- Mời đi trước dẫn đường.

Lộ trình không xa, hơn mười phút đã tới nơi. Đích đến là một tòa trang viên (2) lớn có hàng liễu rủ phủ kín chung quanh, nằm ở phía Đông thành Trường An, tường trắng ngói xanh, cảnh sắc thanh tú. Bao quanh trang viên là một hào nước trong mát, mấy đứa nhỏ đang tại đó vầy nước vui chơi.

Cửa Đông trang viên mở, hai bên cửa là hai gốc liễu già thô to, phảng phất như hai ông thần giữ cửa. Phía trên lối vào treo một tấm hoành phi lớn, ghi ba chữ to rồng bay phượng múa: Cao Lão Trang.

Đại Nhiệt đi theo Cao Tài vào trang, một đường quanh co, chuyển qua mấy lần hành lang, chỉ thấy nơi nào cũng bày biện hoa thơm cỏ lạ, mùi hương thoang thoảng, cảnh sắc tao nhã yên bình, xem ra yêu quái kia cũng không có phá phách gì. Mấy nàng hầu gái xinh đẹp ngồi ở cạnh lan can, phe phẩy quạt hương bồ (3), xì xào trò chuyện.

Cao Tài kia cũng là kẻ phong lưu, nhìn thấy gái là sẽ chào hỏi.

- A Xuân, vài ngày không thấy, nơi đó của muội lại to lên rồi kìa.

- Tiểu Mễ Mễ, cái vòng trân châu ta tặng hôm qua muội có thích không? Nhớ buổi tối nay ta chờ dưới rặng liễu đó nha, ta vừa sáng tác mấy bài thơ muốn tặng muội.

Tại khúc quanh đoạn hành lang trước mặt, chợt một hầu gái béo híp mắt, mặt trát dày phấn nháy ra, chui vào lòng Cao Tài nũng nịu:

- A Tài, hai ngày rồi cũng không chịu tới, báo hại tối qua nhân gia tắm rửa sạch sẽ, đợi đến trắng đêm à nha.

Xem cái mặt to trắng bệch ra vì phấn cộng bóng lưng đại bác cỡ lu đựng nước kia đang lắc lư lớp mỡ trong lúc làm nũng, Đại Nhiệt cố gắng lắm mới tìm được cảm giác muốn ối tại trận.

Cao Tài lại như không có việc gì, néo néo cái má béo phệ, cợt nhả:

- Ta phải đi làm việc cho lão gia, mãi không dứt ra được. Tối nay tiếp tục tắm rửa sạch sẽ, ta nhất định đến.

- Vậy nhân gia chờ đó, đáng ghét quá à!

Chờ ‘hà mã’ đi xa, Đại Nhiệt lặng lẽ hỏi:

- Tài ca, hàng như vậy huynh cũng có thể nuốt trôi?

Cao Tài lờm hẩn một cái, thực tự hào nói:

- Mới thế có là cái gì, kinh hơn nữa ta cũng đã nếm qua.

Toát mồ hôi, không hổ là nhân tài Cao Lão Trang bồi dưỡng, cực phẩm gia đình a, quả thực tài tán gái đã đạt đến max level, diễm phúc tề thiên. Trò chơi lập trình ra cảnh tượng thế này quả thật gia tăng không ít niềm vui.

Rốt cục tới đại sảnh, đã thấy Cao thái công râu tóc bạc phơ, vẻ mặt lo lắng đang đi tới đi lui. Cao Tài chạy lên nói thăm vài câu, lập tức hai mắt Cao thái công sáng lên, chạy tới nắm lấy tay Đại Nhiệt, kích động nói:

- Thiếu hiệp, rốt cục thiếu hiệp đã đến rồi, Cao gia được cứu rồi.

Ông lão này dáng người gầy gò, da dẻ nhẵn nhúm xám xanh, nhìn qua đã biết là do ở chung cùng yêu quái lâu ngày.

Đại Nhiệt ho khan một tiếng, rất chính nghĩa nói:

- Trừ yêu hàng ma là bốn phận của văn bối, thái công không cần phải khách khí.

Hiện tại hãn đâm lao phải theo lao, chỉ có thể trước hết nhận lời, về phần trừ yêu thì từ từ tính biện pháp đi.

Lúc này Cao thái công bắt đầu cẩn thận đánh giá Đại Nhiệt, tức thì nhìn ra manh mối, thầm chán nản: "Lại một kẻ đến chịu chết! Mà càng quái lạ, kẻ này còn là một phế nhân không có hồn phách, phỏng chừng trư tinh kia liếc một cái cũng bị hù chết..."

Cao thái công không phải người hèn như Cao Tài có thể so được, liếc mắt một cái đã thấy rõ nội tình của Đại Nhiệt, ngẫm nghĩ: "Nên thế nào cho phải đây? Chẳng lẽ lại tiếp tục trở mắt nhìn con trư tinh kia náo loạn? Ta không thể chịu được nữa rồi..."

Lão tính tới tính lui, cắn răng một cái, cuối cùng làm ra một quyết định, mặt ngoài lại tỉnh bơ, cười nói:

- Đại Nhiệt thiếu hiệp nhiệt tâm trượng nghĩa, lão có một phần quà gặp mặt muốn tặng cho thiếu hiệp.

Hô hô! Còn chưa làm gì đã thu quà! Làm nhiệm vụ thật là tốt! Đại Nhiệt không cần nhìn qua, tiện tay ấn đồng ý nhận quà trong bảng thao tác.

Hệ thống nhắc nhở: "Bạn đã nhận địa khế (giấy tờ đất đai) của Cao Lão Trang từ tay Cao thái công, hiện tại bạn chính thức trở thành chủ nhân nơi này, Cao Lão Trang đã là động phủ của bạn."

Thấy nhắc nhở này, Đại Nhiệt trợn trừng mắt như muốn rớt hần con người ra ngoài, vội tóm lấy tay Cao thái công:

- Thái công, ngài làm cái gì vậy?

Vẻ mặt Cao thái công sầu khổ, nói:

- Trư yêu loạn phủ, lão sớm chịu đủ rồi, mỗi đêm đều nghe trư tinh kia khiến tiểu nữ kêu giống như giết heo, thật sự nếu không chuyển đi, lão sợ là sẽ phát điên mất, bởi vậy quyết định đem phủ đệ này tặng cho thiếu hiệp.

Đại Nhiệt vội la lên:

- Vậy không phải là ngài bắt ta sao? Ta không cần Cao Lão Trang làm động phủ đâu!

Thứ đã cho ra ngoài thì như bát nước đổ đi, Cao thái công không hề để ý tới hần, hô lớn:

- A Tài, a Tài, nhanh chóng sai người thu dọn đồ đạc.

- Ngài không nghĩ cho Cao tiểu thư sao?

Đại Nhiệt cố gắng dùng thân tình vẫn hồi thế cục.

Cao thái công lãnh đạm nói:

- Nó đã theo yêu quái, làm nhục gia phong Cao gia, từ lâu lão đã đem nó trục xuất khỏi gia môn rồi.

Lão giằng tay khỏi Đại Nhiệt, trước khi ra cửa còn không quên ẵm theo cái bình hoa cổ.

- Phặc! Ít nhất cũng phải nói cho ta trư yêu ở chỗ nào chứ!

Đại Nhiệt nghiên rặng nghiên lợi, hận không thể cầm cây lau nhà xông lên chà vào mặt cái đám bất nhân này.

- Ở hậu hoa viên...

Cao thái công bỏ lại câu này, tiếng xa dần, người đã không biết đi đâu mất.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Thái công: chỉ người cha, người đàn ông lớn tuổi trụ cột trong gia đình.

- (2) Trang viên hoặc trang: ngôi nhà rộng lớn có ao vườn, xem như biệt thự ngoại thành với đầy đủ không gian thời phong kiến.

<http://bit.ly/1q8hdcn>

- (3) Quạt hương bồ: loại quạt dạng tròn, có một đoạn chuôi kéo dài ra làm tay cầm, thường thấy các tiểu thư trong phim cổ trang sử dụng.

<http://bit.ly/1SqVyT5>

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 4: Động phủ

oOo

- Hiền đệ, chú đâu rồi? Anh đang ở hồ Thiên Nga mà ko thấy chú, đừng nói là chú rớt xuống hồ rồi nhé.

Cuối cùng thì Yến Cuồng Đồ cũng bán xong thị Thiên Nga, ra khỏi thành tìm Đại Nhiệt.

Nói đến hồ Thiên Nga, nơi này chẳng qua chỉ là một vũng nước cạn mọc đầy lau sậy, đến cả con gà con cũng khó rớt xuống. Yến Cuồng Đồ là sợ Đại Nhiệt trách móc nên pha trò đánh lạc hướng.

Đại Nhiệt tức giận trả lời:

- Em đang tại Cao Lão Trang.

- Cao Lão Trang? Là ở đâu? Chú ở trong đó làm gì?

Yến Cuồng Đồ nghi ngờ tuôn ra một loạt câu hỏi.

Đại Nhiệt buồn bực nói:

- Ngay tại ngoại ô phía Đông thành... Em là trang chủ Cao Lão Trang, tất nhiên là phải ở đây rồi.

- WTF?

Yến Cuồng Đồ kinh hãi:

- Chưa đến một giờ mà chú đã thành trang chủ, có động phủ? Hiền đệ đúng là kỳ ngộ liên tiếp, quả nhiên như ngựa thần lướt gió tung mây, như thuyền chèo được ngược dòng, làm cho người ta nửa mừng nửa lo, vận khí thực quá con mẹ nó tốt!

Hắn nói lời này là cảm khái xuất phát từ nội tâm. Hai người mới tách nhau ra một hồi, Đại Nhiệt đã trở thành trang chủ của Cao Lão Trang, sự tình biến hóa vượt xa tưởng tượng của hắn.

Thế nhưng Đại Nhiệt lại không vui vẻ gì, tức giận nói:

- Em đang muốn khóc đây! Kỳ ngộ cái shit!

Động phủ chính là nơi người chơi được yên ổn sinh sống, rất trọng yếu, hơn nữa cực kỳ hiếm có. Nhưng tại sao Đại Nhiệt chiếm được Cao Lão Trang lại không hề thấy vui mà ngược lại còn rất buồn bực? Yến Cuồng Đồ chưa rõ tình huống lúc này, vội vàng pm:

- Đợi chút, giờ anh qua đó xem.

Tốc độ chuyển nhà của Cao thái công cùng một đám NPC không những nhanh mà còn sạch sẽ, chỉ một lúc, Cao Lão Trang to lớn như vậy chỉ còn lại cái xác không, ngay cả chổi cùn rế rách cũng không để lại một cái.

Lúc này trên đầu Đại Nhiệt ngoài tên nick ra còn có thêm mấy chữ màu vàng: Trang chủ Cao Lão Trang. Yến Cuồng Đồ đến thấy, 'phì' một tiếng cười phá lên.

- Lão đại, trước mặt một người đang cực độ thương tâm cần được an ủi mà anh lại ngoác miệng ra cười, có quá thất đức không?

Đại Nhiệt trợn mắt mắng.

Yến Cuồng Đồ nhanh chóng thu lại nụ cười, sử dụng Hỏa Nhân Kim Tinh đọc chú giải về động phủ của Đại Nhiệt, rốt cuộc hiểu vì sao Đại Nhiệt có được Cao Lão Trang lại mất hứng như vậy, thở dài nói:

- Nơi này làm động phủ, đúng là có kém một chút.
- Còn bảo là kém một chút, kém xa mới đúng.

Đại Nhiệt buồn bực nói.

Trong Tây Du Nhất Mộng, mỗi người chơi chỉ có thể có một động phủ. Động phủ có yêu cầu về giá trị công đức, thấp nhất cần 5 điểm, còn như Cao Lão Trang thì yêu cầu đạt tới 100 điểm công đức. Động phủ được hệ thống bảo hộ, sẽ không bị quái vật cũng như người chơi công kích, bên trong cũng không có thể phát sinh PK. Động phủ một khi xác nhận được chủ thì không thể đem bán, vứt bỏ hoặc chuyển nhượng được, trừ khi chủ nhân chết đi động phủ mới bị hệ thống thu hồi.

Để có được động phủ chủ yếu thông qua 3 cách:

Thứ nhất: người chơi đi tìm ở các ngọn núi lớn nổi danh, nếu vận may tốt có thể gặp được động phủ cao cấp từ thượng cổ mà Tiên Phật lưu lại, tuy nhiên những nơi như vậy đều có cấm chế lợi hại, phải phá vỡ cấm chế mới có thể trở thành chủ nhân của động phủ;

Thứ 2: mua từ hệ thống, giá cả rất đắt đỏ, nghe nói rẻ nhất cũng đến lên đến năm con số;

Thứ 3: có một số nhiệm vụ dưới cơ duyên xảo hợp sẽ được NPC tặng động phủ. Ở tình huống này, động phủ được tặng có tốt có xấu, người chơi có quyền từ chối. Đại Nhiệt chính là trường hợp này, nhưng ‘chết vì thiếu hiểu biết’, bị hố to, Yến Cuồng Đồ cũng chỉ có thể tỏ thái độ chia buồn cùng với hắn.

Trong trò chơi, tác dụng của động phủ rất quan trọng, giống như cái nhà trong hiện thực, chủ nhân có thể ở bên trong nghỉ ngơi tản bộ, bày tiệc tiếp khách v.v... Người ngoài muốn vào thì nhất định phải được chủ nhân cho phép hoặc có thể thông hành riêng. Xây dựng trang trí động phủ cũng là một chuyện thú vị, trồng cây nuôi thú, bày tranh sắp chữ các loại đều thể hiện ra trình độ thường thức của chủ nhân. Quan trọng nhất, động phủ là nơi duy nhất người chơi có thể bế quan tu hành. Nói cách khác, không có động phủ, người chơi không thể tăng lên đẳng cấp pháp thuật, cho nên cho dù phải bán máu lấy tiền, người chơi cũng phải có một động phủ.

Tiêu chuẩn duy nhất phán đoán động phủ tốt hay xấu là giá trị linh lực. Linh lực là thuộc tính phụ trợ tốt nhất, người chơi sau khi có được động phủ mới có. Linh lực có thể đề cao xác suất thành công khi thăng cấp pháp thuật và pháp bảo, biên độ tăng trưởng từ 10 - 50%. Đừng có xem thường chỉ số này, nó có thể phát huy tác dụng rút ngắn thời gian bế quan tu luyện, đạt được hiệu quả làm ít ăn nhiều.

Cao Lão Trang vốn thuộc về NPC dân chúng phổ thông là Cao thái công, do gạch ngói xây thành, lại mới tồn tại được hơn 50 năm, do đó không có linh lực. Một động phủ không có linh lực tựa như một cái xác không hồn, gần như là không có tác dụng. Vậy mà Đại Nhiệt lại không thể đổi được — trừ phi chết. Có điều đến giai đoạn này rồi, hẳn có diên mới lại muốn chết*.

Đó là lý do khiến Đại Nhiệt không thể vui vẻ nổi. Dù hiện tại hẳn vẫn chỉ là một phế nhân, đừng nói pháp thuật pháp bảo, hồn phách cũng không biết đến năm nào tháng nào mới có thể gọi về, hiện tại không có linh lực, căn bản không có gì ảnh hưởng, nhưng mà sau này thì sao? Người không lo xa ắt có họa gần, có một động phủ không có linh lực cũng giống như mặc vào một cái quần lót vừa chật vừa nóng, đối với phát triển trong tương lai sẽ có bất lợi thật lớn.

Yến Cuồng Đồ an ủi:

- Hiền đệ, hiện tại gạo đã nấu thành cơm rồi thì cứ vui vẻ mà tiếp nhận thôi.

Sau một phen chán nản, Đại Nhiệt cũng đành chấp nhận số phận. Hãn vốn là người thích ứng nhanh với hoàn cảnh, thoải mái nói:

- Cũng đúng, nhaoáng cái đã có động phủ này coi như đỡ được rất nhiều khó khăn. Vô sản như em muốn gom tiền mua động phủ cũng không biết đến bao giờ. Vậy cũng tốt, đỡ đi một khoản thật to.

Hãn rút cuộc cũng tìm được một lý do để vui vẻ trở lại, nụ cười lại nở trên môi.

Yến Cuồng Độ duỗi bàn tay ra:

- Đưa thẻ khách khanh Cao Lão Trang ra đây.

Mỗi động phủ có thể có 3 vị trí khách khanh, người chơi có thể khách khanh từ trang chủ sẽ được tự do ra vào động phủ. Ngoài ra sau này trang chủ có vợ hoặc chồng thì hai người cũng có thể tự do tiến vào động phủ của nhau. Quan hệ vợ chồng so với khách khanh thì cao cấp hơn, có thể giúp chủ nhân của động phủ cải tạo kiến trúc cũng như trang trí thêm khung cảnh bên trong.

Đại Nhiệt mở ra bảng thao tác, chọn mục động phủ, lấy xuống một tấm thẻ khách khanh đưa cho Yến Cuồng Đồ. Thẻ này màu đen, bằng sắt, trên có khắc ba chữ nổi Cao Lão Trang. Lưu ý một điểm, với động phủ mà NPC tặng, nếu muốn thay đổi tên động phủ thì cần giao nộp cho hệ thống 1 vạn đồng gọi là phí đổi tên. Cao Lão Trang là một danh từ lịch sử mà ai đọc hay xem Tây Du Ký đều từng thấy qua cho nên Đại Nhiệt cũng không có ý định thay đổi, huống hồ hiện tại hãn đang nhẩn tui.

Cầm thẻ, Yến Cuồng Đồ cười ha ha nói sang chuyện khác:

- Hiền đệ, thịt Thiên Nga bán được 466 đồng, đây là 233 đồng của chú.

Cuối cùng thì cũng có tí tiền, Đại Nhiệt vui vẻ hẳn, trước tiên cất 100 đồng vào rương chứa đồ làm của để dành.

- Hiện tại có tiền rồi, chúng ta vào thành tranh thủ thời gian đào quặng thôi.

Yến Cường Đồ đề nghị nói.

Hiện ở trong thành mới có mỗi 3 người Thiên Hạ Nhất Thủ, đúng là thời cơ tốt để đào quặng. Hệ thống tạm thời chưa mở ra chức năng nạp thẻ, nên tiền lưu thông trong trò chơi còn rất khan hiếm, do đó đào quặng là cách nhanh nhất để kiếm chút sinh hoạt phí. Lại nói, tuy Tây Du Nhất Mộng là game free không mất phí giờ chơi, nhưng hệ thống lại thiết lập khéo léo để gợi ý người chơi phải bỏ tiền, đơn giản là đánh quái không rút tiền nhưng trăm thứ lại cần đến tiền: mua thuốc mất tiền, mua trang bị mất tiền, ngay cả vào thành cũng mất tiền, không có tiền trong game tựa như một tên đệ tử cái bang ngoài đời thực, nửa bước khó đi. Bởi vậy sau khi mở chức năng giao dịch nạp thẻ, chắc chắn sẽ có nhiều người đi đổi, đây là nguồn thu chủ yếu của nhà phát hành, ngoài ra tiền thu từ các hình thức quảng cáo trong game cũng rất khả quan.

Tuy nhiên, thiết kế của Tây Du Nhất Mộng cũng không giống với một số game hút máu khác, kỳ thật còn thiết trí hơn một nghìn cách thức khác giúp người chơi thu lợi trừ đào quặng ra, ví dụ đồ đấu (đào mộ :D) trong truyền thuyết, các loại phần thưởng nhiệm vụ, nhặt được đồ VIP rồi bán v.v... Phi hoạt bất phú (không làm thì không có ăn), tất cả đều dựa vào sự cố gắng của bản thân người chơi. Đương nhiên, nếu người chơi muốn trong thời gian ngắn có trang bị cực phẩm đắp lên toàn thân để hành tẩu giang hồ thì đơn giản là dùng nhân dân tệ thần chưởng đi.

Đại Nhiệt chợt nhớ ở hậu hoa viên trong động phủ còn có trư yêu đang làm loạn, không khỏi cảm thấy đau đầu. Đây thuộc về nhiệm vụ cốt truyện của class Trư Bát Giới, không thể nhờ người ngoài hỗ trợ. Xem ra, mấy ngày tiếp theo phải chạy tới thành Trường An lánh nạn, tránh cho trư yêu kia đột nhiên chạy tới xử lý mình.

Quyết định xong, Đại Nhiệt vội vàng cùng Yến Cuồng Đồ tới thành Trường An, kiểm tiền trước vậy.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- *Đại Nhiệt dù đã qua Lãng Vân Độ nhưng vẫn chưa khai khiếu, cho nên nếu chết sẽ quay về cấp 1 và không thể thăng cấp lần nữa do không thể quay lại Tân Thủ Thôn và giờ đánh quái chỉ có ngộ tính chứ không có exp. Quá bi ai cho nhân vật chính -.-

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 5: Mẹ ông họ gì?

oOo

Server Đông Thăng Thần Châu mà Đại Nhiệt đang chơi có tất cả năm đại đô thành, phân biệt là: thành Ngạo Lai, châu Ngọc Hoa, thành Ô Kê, phủ Kim Bình và thành Trường An. Năm nơi này cách nhau khá xa, nơi nào cũng có bố trí kết giới, bởi vậy cho dù bạn có Cân Đầu Vân nhún một cái bay xa vạn dặm cũng không cách nào bay thẳng vào trong, phải ngoan ngoãn chui qua cổng thành, đương nhiên cũng phải trả lệ phí vào thành cho NPC vệ binh.

Lúc trước vừa mới tới cổng thành đã phải vội vội vàng vàng đi lo phí vào cửa, Đại Nhiệt còn chưa quan sát kỹ tình hình cụ thể của đô thành Trường An, hiện tại nhìn gần, không khỏi sợ hãi than ra tiếng:

- Lớn quá!

Vẻ mặt hần lúc này dường như là nhìn thấy một món thần khí được luyện bằng thần công Cửu Âm Cửu Dương trong truyền thuyết!

Chỉ thấy thành này cao đến nhìn mỗi cổ, chọc thẳng lên mây, đồ sộ hùng vĩ vượt xa khỏi phạm trù tưởng tượng của hần. Tường thành nguy nga màu xanh nhạt dùng những tảng đá hoa cương khổng lồ khéo léo xếp đặt mà thành, mỗi tảng nặng ít nhất vài tấn, xếp kín kẽ không một khe hở, ngay cả lưỡi kiếm mảnh cũng không lọt. Đầu tường cờ bay phấp phới, đao thương

như rừng, tỏa sáng rực rỡ dưới ánh mặt trời. Không biết có được đi lên tường thành ngắm cảnh hay không, trên cao nhìn xuống hẳn sẽ có một phong vị khác.

Cổng thành cũng khổng lồ không kém, người đi qua cảm giác mình nhỏ bé như con kiến. Bước qua cổng thành, đập vào mắt là hai hàng NPC vệ binh hoàng gia mặc giáp vàng, võ trang đầy đủ, đứng thẳng như tượng, uy nghiêm quan sát người chơi ra vào. Những vệ binh này phụ trách an toàn của thành, thực lực cực cao, có thể chém giết bất cứ quái vật nào dám xâm phạm nơi này, cũng như bất cứ người chơi nào gây chuyện phạm tội trong thành.

Bên trong thành đường xá chằng chịt như bàn cờ, phòng ốc hàng nghìn hàng vạn, đường chính rộng cỡ chứa được hai mươi con tuấn song song chạy qua. Không gian kiến trúc rộng lớn như thế, cưỡi ngựa tản bộ hết một vòng chỉ sợ cũng mất đến hai ngày, chẳng trách vừa rồi Yến Cuồng Đồ có thể cưỡi gió mà cũng không tìm thấy tử lâu.

Đủ loại cửa hàng cửa hiệu mọc lên san sát ngay mặt đường, có tiêu cục, có tử lâu, có trà quán, có thanh lâu, có võ quán, có hoa viên v.v..., mỗi nơi mỗi kiểu kiến trúc cùng trang hoàng riêng, kèm theo đủ loại âm nhạc hấp dẫn người đi đường, làm cho người ta lưu luyến chỉ muốn chậm chậm mà thưởng thức. Ở đâu gọi là tòa thành trong game online, đây rõ ràng không khác gì một đại đô thị trong hiện thực!

Đại Nhiệt nhìn đến nhập thần, không khỏi thở dài:

- Thành thị thế này chỉ có thể là ảo, thế gian sao có nơi nào sánh nổi!

Yến Cuồng Đồ cười ha ha, tay chỉ một vòng cảnh quan trước mắt, lớn tiếng nói:

- Ngày khác chờ chúng ta lập giáo kiến nghiệp xong lại điều động bang chúng tới đây, đến lúc đó thành Trường An này chính là họ Yến...

Bỗng nhiên hắn ngừng lại, quay sang hỏi Đại Nhiệt:

- Hiền đệ, chú họ gì?

- Họ Trần!

Đại Nhiệt trả lời. (Đại Nhiệt là tên cúng cơm ở nhà, tên thật là Trần...)

Yến Cuồng Đồ nói:

- Tốt, vậy sau này thành Trường An là họ Yến cùng họ Trần.

Nghe hắn nói liên thiên toàn chuyện đầu đầu, Đại Nhiệt không khỏi dờ khóc dờ cười.

Trong Tây Du Nhất Mộng, sau khi người chơi thành lập giáo phái sẽ có thể hướng hệ thống xin công thành chiến. Một khi thành công, thành trì đó sẽ về tay giáo phái. Tự mình sở hữu một tòa thành là truy cầu cùng quang vinh chí cao vô thượng của bất kỳ giáo phái nào. Hơn nữa, việc giao dịch buôn bán trong thành mỗi ngày đều có thể thu về một khoản thuế không nhỏ, danh lợi cùng thu như thế ai không muốn làm? Nhưng công thành cũng không dễ dàng như vậy, đầu tiên thành lập một giáo phái rất không đơn giản, chưa nói đến tín vật lập giáo hiếm như phượng mao lân giác cùng khoản vốn khổng lồ ban đầu, phải làm sao gom đủ nhân số một vạn cũng đã làm người ta đau đầu. Thứ hai, cho dù lập phái ổn rồi, chiếm thành thành công rồi, sau đó lại liên tục đối mặt với nguy cơ bị các giáo phái khác chiếm thành.

Đại Nhiệt cười nói:

- Lão đại, đừng mơ tưởng viễn vông nữa, nhanh chóng tìm hầm mỏ kiếm sinh hoạt phí đi.

Yến Cường Đồ cũng cảm thấy vừa rồi mình mơ hơi xa xôi, xấu hổ gãi gãi đầu, trước mắt vẫn là đi đào quặng thiết thực hơn.

Có điều lối vào hầm mỏ ở nơi nào đây?

Hai người cười gió mà lượn lờ khắp mấy cái ngõ ngách không thu hoạch được gì, mà hỏi đường cũng không NPC nào chỉ, khiến bọn họ chỉ biết bi ai mà dừng lại tha thân ở ven đường.

Đại Nhiệt thở dài:

- Yến đại ca, giờ em cảm nhận được gian khổ lúc anh đi bán thịt Thiên Nga rồi.

Yến Cường Đồ thở phì phò, mắng:

- Tổ sư nó chứ! Cái game này gì cũng tốt, chỉ có việc tìm đường là khiến cho người ta học máu. Sao không học những game khác, một cái quyền trục là tới nơi có phải tiện bao nhiêu không!

Đại Nhiệt nói:

- Em lại cho là quyền trục gì kia thuộc hàng tây rồi, không thích hợp bối cảnh Tây Du Ký. Còn thì trò chơi sẽ không làm khó người đâu, nhất định sẽ có NPC chỉ đường, không phải như Tân Thủ Thôn có Vạn Sự Thông đấy sao?

- Vấn đề là NPC đó ở chỗ nào? Bình thường đáng lẽ phải đứng ở các nơi dễ nhìn thấy chứ, nhưng chúng ta đi mãi mấy chỗ như thế rồi mà đến cả con chuột cũng chưa gặp.

Đại Nhiệt cũng cảm thấy thật kỳ quái, cả ngã tư to như vậy lại hoàn toàn trống trải, không có NPC cũng không có người chơi, đi mãi không biết

đường ở nơi nào. (NPC tạm thời không xuất hiện trên đường mà chỉ ở trong khu vực nhất định, người chơi thì mới có 5 người Đại Nhiệt tới đây)

Bỗng nhiên, một tràng tiếng lộc cộc dồn dập vang lên, trên đường rất cuộc có người xuất hiện. Người này cười con mãnh hổ đang từ đầu đường chạy tới, không phải Hồ Ly còn ai? Xem nàng đang đi với tốc độ đua xe F1 thế kia, không dùng chút thủ đoạn sợ không chặn đường nổi.

Nàng còn cách cả trăm mét, Đại Nhiệt đã hươ chân múa tay chắn ở giữa đường, há mồm hét to:

- Hồ Ly! Anh yêu emmmmmmmmm!

Câu này vừa hét ra, Yến Cuồng Đồ bên cạnh thiếu chút nữa ngã đập đầu lên mặt đất — tỏ tình giữa đường trong truyền thuyết hóa ra lại kinh động lòng người như vậy sao!

Hồ Ly quả nhiên nghe tiếng mà ngừng, lạnh lùng nhìn Đại Nhiệt:

- Anh nói cái gì?

Đại Nhiệt cười nói:

- À, tôi hỏi là cô có biết hầm mỏ ở đâu không?

- Không biết, tôi không đi đào quặng.

Nàng vốn là cao thủ ‘cao cao thủ’ của Long thị, thân phận tôn quý, hết thảy phú tổn đều có người chống đỡ, đương nhiên không cần đi đào quặng, sau khi vào thành lập tức đi mua thuốc rồi ra ngoài giết quái.

- Ài!

Đại Nhiệt thở dài.

- Được rồi, để tôi hỏi giúp anh.

Hồ Ly nhảy xuống lưng hổ, dậm mạnh chân một cái, quát khê:

- Thổ Địa đi ra!

Chuyện khiến người khác kinh ngạc đã xảy ra. Mặt đất nơi nàng dẫm lên bỗng "uỳnh" một tiếng bốc lên một làn khói trắng, sau đó một ông lão nhỏ nhắn mặt mày phúc hậu, đầu đội mũ, hai bên mũ có hai tua phũ đến tận vai, tay cầm gậy gỗ đầu rỗng, râu tóc bạc trắng, tạo hình y hệt lão Thổ Địa thường bị Tôn Ngộ Không kêu đến hết đi trong Tây Du Ký xuất hiện, trên đầu có một dòng tên màu lam của NPC: Thổ Địa thành Trường An!

- Xin hỏi Thổ Địa, nơi đào quặng trong thành là nơi nào?

Hồ Ly hỏi.

Thổ Địa kia cung kính thi lễ, trả lời:

- Là vào từ Tiễn Tháp ở chính Bắc thành, tọa độ 213: 348!

- À, đã rõ, cảm tạ ngài.

- Nữ hiệp khách khí, đây là việc tiểu lão phải làm.

Thổ Địa xoay người, lại hóa thành một làn sương trắng rồi biến mất trên mặt đất.

Hồ Ly không nói thêm nửa câu, ngay cả danh hiệu Cao Lão Trang vang dội trên đầu Đại Nhiệt cũng không làm nàng kinh ngạc, lạnh lùng nhảy lại lên lưng hổ rồi chạy đi. Tốc độ thú kỵ của nàng chậm hơn cưỡi gió nửa nhịp, nhưng cưỡi gió cần tiêu hao pháp lực, bởi vậy ở thời điểm thông thường, thú kỵ vẫn là một lựa chọn di chuyển không tệ.

Đại Nhiệt cùng Yến Cuồng Đồ đưa mắt nhìn nhau, trăm miệng một lời reo lên:

- Mẹ nó! Thì ra hỏi đường như vậy!

Đại Nhiệt lập tức học theo, vung chân đạp mạnh lên mặt đất, hét lớn:

- Thổ Địa đi ra!

Hắn dùng sức, dậm đến bụi đất cuốn lên mù mịt, thế nhưng không thấy khói trắng, cũng không có Thổ Địa nào ra.

Lẽ nào đúng lúc có người đang gọi Thổ Địa nên nghẽn đường đây?

Đại Nhiệt chưa từ bỏ ý định, lại hung hăng dậm một cước:

- Thổ Địa đi ra!

Tình huống lại tương tự. Hắn khó hiểu nhìn Yến Cuồng Đồ.

Yến Cuồng Đồ cảm thấy kỳ quái, nói:

- Không đúng, vừa rồi cô ấy dậm chân rồi kêu một tiếng là ông lão kia ra rồi...

Hắn vừa nói, vừa lặp lại trình tự này.

Uỳnh! Khói trắng bốc lên, Thổ Địa thành Trường An xuất hiện, dọa Yến Cuồng Đồ giật mình một cái.

Đại Nhiệt trợn mắt mà nhìn: tiên sư nó chứ, hóa ra phải người khai khiếu rồi mới sử dụng được chức năng này sao? — Hắn đoán không sai, quy tắc chính là như thế.

Thổ Địa kia cung kính hành lễ, nói:

- Thiếu hiệp triệu hoán tiểu lão đi ra có việc gì mời cứ nói, tiểu lão biết sẽ trả lời.

Đại Nhiệt lại bị kỳ thị bởi cái mác phế nhân, trong lòng cực kỳ khó chịu, tức khí liền hỏi:

- Mẹ ông họ gì?

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 6: Nỗ lực! Phấn đấu!

oOo

- Hầm mở cho dân nghèo, mỗi người mỗi giờ cần giao nộp 100 đồng phí đào quặng;
- Hầm mở cho bình dân, mỗi người mỗi giờ cần giao nộp 300 đồng phí đào quặng;
- Hầm mở cho VIP, mỗi người mỗi giờ cần giao nộp 1000 đồng phí đào quặng.

Viên quan phụ trách đào quặng bộ dáng uể oải đứng ngay cửa Tiễn Tháp trong thành Trường An, mặt không chút thay đổi giới thiệu ba loại phí đào quặng cho Đại Nhiệt cùng Yến Cuồng Đồ. Gã này mặc một thân quan phục đỏ thẫm, má phị bụng phệ, vừa nhìn đã biết là hạng tham quan, từng câu từng chữ đậm chất hách dịch:

- Mỗi loại hầm mở đều có chia làm gian cho một người, hai người, ba người và gian lớn bốn người. Trong đó hầm mở VIP còn có sẵn dàn Karaoke cùng đầu chiếu phim, sẽ giúp các người vừa đào quặng vừa giải trí.

Nghe xong thuyết minh, Đại Nhiệt cùng Yến Cuồng đều cực kỳ phấn khích, biểu hiện giống như hai con gà bị tươi sống dẫn nước sôi.

Quy tắc đào quặng trong thành hoàn toàn bất đồng với trong Tân Thủ Thôn, theo giá cả chia ra ba cấp độ, cơ bản là bắt chước tiêu chuẩn ở khách sạn trong hiện thực. Hàm mỏ cho dân nghèo đa số là quặng màu đen, xác suất xuất hiện quặng màu vàng chỉ có 1%, quặng màu trắng là 10%. Hàm mỏ bình dân khá hơn một chút, xác suất đào trúng quặng màu vàng là 5%, quặng màu trắng 15%. Loại VIP đương nhiên là tốt nhất, quặng màu trắng đạt tới 30%, còn màu vàng là 10%.

Hàm mỏ phân cấp như thế, một mặt là trò chơi điều tiết nguồn tiền, một mặt là tăng thêm tính hấp dẫn cho trò chơi, bởi vì tình huống đào quặng thực tế vượt xa những thống kê xác suất là con số chết: cho dù là hàm mỏ dân nghèo, xác suất đào được quặng vàng thấp một chút, nhưng nếu đào ra một khối quặng sắt hoặc quặng đồng độ tinh khiết cao thì cũng sẽ bán được vài trăm đồng, thậm chí hơn một ngàn đồng, coi như một khoản không tệ; mà hàm mỏ VIP cũng có tỷ lệ đào tới mấy giờ đều không được thứ gì tốt, hao tiền nhọc sức.

Đặc biệt nói rõ một chút, trong quá trình đào quặng mỏ, bất kể là hàm mỏ cấp bậc gì, xác suất ra loại quặng nào cùng độ tinh khiết bao nhiêu đều hoàn toàn ngẫu nhiên, hay nói dân dã hơn là phát tài hoặc rủi ro đều phải xem nhân phẩm của bạn.

Nhân phẩm của Đại Nhiệt vẫn luôn rất đáng khinh, diễm phúc hay tiền của phi nghĩa gì gì đi chăng nữa đều không tới lượt hắn. Newton bị quả táo rơi trúng đầu mà thành nhà khoa học lỗi lạc ngàn đời, hắn lại bị quả dứa rơi xuống đập cho óc nở hoa! Archimedes chỉ đi tắm thôi cũng nghĩ ra định luật về sức nổi, hắn tắm thiếu chút nữa chết đuối v.v...

Tuy rằng số phận đen đui liên tục, nhưng Đại Nhiệt luôn luôn lòng ôm chí lớn, ánh mắt trông xa. Thuở nhỏ hắn được cha mẹ gửi về sống nhà bà ngoại ở nông thôn thì thích ngắm bầu trời đêm, nghiên cứu các vì sao, tới một ngày rốt cuộc tự kết luận được một điều ngây thơ: mặt trăng lúc vừa lên là gần mặt đất nhất, chỉ cần đứng từ chỗ cao là có thể tháo xuống. Muốn

làm anh hùng hái trứng, sáng sớm hẳn đã rời giường, hí hoáy chế tạo cả một ngày rồi chân trần đem công cụ mới chế ra theo lên ngọn núi cao nhất gần đó. Tay phải cầm câu liêm bằng gỗ, tay trái cầm túi tự đan bằng lưới, ‘anh hùng nhỏ’ trèo lên ngọn cây cao nhất phục kích, nào ngờ ánh trăng vừa lên đã cao xa như vậy...

Lại nhắc năm hẳn 10 tuổi, Đại Nhiệt hưng phấn khoe với mọi người rằng theo hẳn thăm dò cả một thời gian dài, hơn nửa đọc từ một cuốn sách cổ, biết được đoạn sông gần nhà có vàng cám chảy trôi. Vì thế hẳn bắt đầu hành động, cầm đầu vài đứa nhóc trạc tuổi càn quét lòng sông cả một buổi, mệt đến thở không ra hơi, cuối cùng bắt được bảy con cá chép, mười con lươn, một giỏ cua, còn vàng cám thì dùng lời Đại Nhiệt là:

- Vàng khẳng định ở khúc nào đó chưa mò đến thôi.

Sau khi lớn lên, Đại Nhiệt vẫn đầy ý nghĩ kỳ lạ như trước. Ngoại trừ lập chí làm Lỗ Tấn thứ hai giúp Trung Hoa đoạt lại giải thưởng Nobel văn học ra, ảo tưởng của hẳn cứ ùn ùn không dứt. Ví dụ như đi trên đường có thầm mong một cái túi đầy tiền rơi trước mặt, ngủ mơ thấy mình cùng đại mỹ nữ nào đó XOXO, đứng trước WC cũng nhìn chăm chăm vào bồn cầu mà ngẩn người, nghĩ thầm chính mình có khi nào vừa ngã vào sẽ xuyên việt trở về đời Đường đời Tống gì không...

Óc tưởng tượng phong phú là một trong những nguyên nhân khiến Đại Nhiệt thích game online, bởi vì bên trong thế giới ảo mộng kia người ta có thể thực hiện rất nhiều việc mà trong hiện thực vĩnh viễn không thể nào chạm đến — ví dụ bạn muốn làm đại hiệp để hành hiệp trượng nghĩa, bạn có thể chơi game thể loại võ hiệp; còn nếu muốn nắm giữ ma pháp, trăm rông trừ yêu thì chơi game loại ma huyễn v.v...

Không thể phủ nhận, từ sau khi nhận được nhiệm vụ ẩn liên hoàn gồm 3 vòng ở Tân Thủ Thôn, vốn ban đầu Đại Nhiệt định coi trò chơi là nơi tham quan văn cảnh cũng đã bắt đầu cố gắng: báo tin, đánh máu chó đen, tìm lên

Tiểu Hoa Quả Sơn... Có điều trò chơi cũng giống như hiện thực, không phải cứ trả giá bằng bao nhiêu cố gắng sẽ có bấy nhiêu thu hoạch, thậm chí rất nhiều người cố gắng cả đời cuối cùng vẫn chỉ là công dã tràng.

Hiện rơi vào hoàn cảnh hồn phi phách tán, nghèo rớt mồng tơi, cũng không phải do Đại Nhiệt lười nhác. Hắn đã cố gắng, nhưng chuyện lại không như mong muốn, rất nhiều việc đều không phải hắn có khả năng nắm trong tay. Chẳng qua thấy hắn luôn cố gắng nên trời cũng đáp lại, hoặc cũng có khả năng do class Trư Bát Giới hắn chọn có may mắn nhất game, cho nên bằng cách kỳ ảo nhất hắn lại diệt được Ngưu Ma Vương, đạt được hơn 9000 điểm ngộ tính, dù những điểm này hiện không có tác dụng gì.

Nói thì dài, điều quan trọng nhất là Đại Nhiệt chịu qua đả kích hồn phách bị đoạt mất, khiến hắn càng ngày càng nhiệt tâm với trò chơi này, đã thật sự coi Tây Du Nhất Mộng trở thành một giấc mộng, dụng tâm mà cố gắng phát triển. Trong đầu hắn thường xuyên xuất hiện hình ảnh trong một bộ phim của Châu Tinh Trì, nhân vật chính lẻ loi đứng một mình trước biển, tự an ủi khích lệ mình bằng cách gầm lên tranh tiếng với biển khơi:

- Nỗ lựccccc! Phấn đấuuuuuu!

* * *

- Nỗ lựccccc! Phấn đấuuuuuu!

Đại Nhiệt tự nhiên rống lên làm Yến Cường Đồ giật mình nhìn sang, trêu:

- Chú còn hô khẩu hiệu trước khi đào quặng sao? Rất có tinh thần cách mạng năm xưa đấy!

Đại Nhiệt lại nghiêm túc đáp lời:

- Tiền chỉ đủ đào một giờ, cho nên em cần tự cố động mình mới có tin tưởng đào được thứ tốt.

- Có tác dụng sao? Còn không bằng bật clip mà xem mỹ nhân kều 'kimochi' tăng hưng phấn.

Yến Cường Đồ không cho là đúng, dâm đang nói.

- Kimochi cái đầu anh, mau giao tiền đặt loại dân nghèo cho hai người đi.

Bọn hẳn giao tiền xong, một luồng sáng lóe lên rồi vụt tắt, đã tiến vào trong một gian hầm nhỏ có hai mặt là ván gỗ, hai mặt là vách đất đá. Nơi này rộng chừng mười mét, cao khoảng 4 mét, ánh sáng đầy đủ, hoàn cảnh không tồi.

Thời gian quý giá, hai người lập tức xuất ra cuốc mà vị NPC quan đào quặng tặng, mỗi người chọn một mặt rồi hùng hục mà bới.

Nói thật, đào quặng là một việc cực kỳ nhàm chán, vừa buồn tẻ vừa đơn điệu. Thế nhưng cũng đành chịu, trừ khi có tiền vào gian VIP sẽ có phim ảnh ca nhạc tiêu khiển, hai loại còn lại cũng chỉ có thể cùng bằng hữu nói chuyện phiếm giết thời gian.

Vận khí của Yến Cường Đồ không tệ, rất nhanh đã đào được một khối quặng màu trắng. Hẳn hưng phấn mà cười hô hố, rồi đợi kiểm tra thấy quặng trắng kia là một khối quặng bạc có độ tinh khiết 80% lại càng sung sướng cười to. Ở đây giải thích một chút: bất kỳ loại quặng nào thì độ tinh khiết tối đa đều là 100%, một khi lên đến 50% là có thể dùng để chế tạo pháp bảo. Đương nhiên, độ tinh khiết càng cao thì luyện chế ra pháp bảo càng lợi hại.

Khối quặng bạc này của Yến Cường Đồ bán cho NPC ít nhất có thể được 2000 đồng, mà bán cho người chơi để chế pháp bảo thậm chí có thể

lên tới 5000 đồng! Đương nhiên, nếu điều kiện cho phép, hắn cũng có thể giữ lại, đợi gom đủ các loại tài liệu mà rèn đúc pháp bảo của chính mình.

Quặng vào túi, Yến Cuồng Đồ cười mãi không thôi! Mặc kệ kế tiếp thu hoạch ra sao thì hắn cũng có lời rồi.

Có người vui mừng sẽ có người ưu lo, Đại Nhiệt bên kia lại rất không may bị đảm nhận vai trò "mặt đối lập". Hắn vất vả hơn nửa giờ, thế nhưng cả một mẫu sắt cũng chưa thu.

Một giờ nhanh chóng trôi qua, Đại Nhiệt hai tay trống trơn bị truyền tống ra ngoài, có một cảm xúc mãnh liệt là muốn hỏi NPC quan đào quặng kia một lần "Mẹ ông họ gì!". Tuy rằng Yến Cuồng Đồ thu hoạch lớn, tiền của hắn hoàn toàn thoải mái chia sẻ cùng Đại Nhiệt, nhưng loại viện trợ mang tính chất "giúp đỡ người nghèo" này làm Đại Nhiệt không thoải mái.

Đương nhiên là khi đứng trước mặt Yến Cuồng Đồ thì Đại Nhiệt sẽ không có biểu hiện gì khác thường. Hắn cùng Yến Cuồng Đồ mang chiến lợi phẩm đi bán hết — Yến Cuồng Đồ đợi không được ngày mình tự tay chế pháp bảo hay là ngày có đoàn người thỉnh kinh thành công tiếp theo vào thành Trường An, chỉ có thể mang khối quặng bạc độ tinh khiết 80% bán cho NPC. Đã chơi đến giai đoạn sau khai khiếu, đào quặng kiếm tiền chỉ là một phần nhỏ, cấp tốc mua thuốc ra khỏi thành giết quái cày ngô tính kiếm bảo vật mới là chính đạo.

Về phần Đại Nhiệt, Yến Cuồng Đồ phân cho hắn 1000 đồng, để cho hắn tiếp tục đào quặng. Không có biện pháp a, Đại Nhiệt vẫn chưa khai khiếu, đánh với quái ở bản đồ ngoài Tân Thủ Thôn không khác gì muỗi đốt da trâu, chỉ có thể tiếp tục tại hầm mỏ cố gắng phấn đấu.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 7: Tao là cha mày

oOo

Vào bữa khuya như thường lệ, lão Vương thêm riêng cho Đại Nhiệt một vật thể thần bí hình trụ có màu đen vào tô cháo, thơm ngon đến độ Đại Nhiệt ăn vào khen không dứt miệng, cũng dặn lão Vương chuẩn bị gấp đôi cho bữa đêm mai.

Sửng cái miệng lại hại cái thân, về tới phòng Đại Nhiệt như là phát sốt, toàn thân nóng rực đến nổi cởi sạch đồ trên người ra, hung khí giữa hai chân cứng đờ, dựng thẳng lên như cột thu lôi. (Dự thử trong bát cháo là ngẫu pín rồi :)))

Loại trạng thái này thật là muốn lấy mạng người, ‘kim thương bất khuất’ với FA thật khổ!

Đại Nhiệt hai tay gối đầu, nằm ở trên giường mãi không ngủ được, đành lấy điện thoại ra gọi cho số bạn nữ ít đến đáng thương của mình, muốn thử xem có thể sớm ngày hết độc thân không.

- Alo! A Lê phải không? Tớ là Trần Quân đây, cậu đang ở đâu thế? Cái gì? Đang ở tận Bắc Kinh sao... Vậy lần sau nói chuyện...

- Alo, tiểu Hồng hả? Anh là Trần Quân... Sao, em không nhớ hả? Vậy bao giờ nhớ thì gọi lại cho anh nhé.

- Alo, Mỹ Mỹ hả, tớ Trần Quân đây... Cậu chưa về nhà, muốn ở lại trường làm trợ giảng sao, tốt quá! Giờ cậu đang ở đâu? Sao? Trên giường á... À, bạn trai cậu cũng ở đó hả! Vậy hai người cứ tiếp tục, xin lỗi đã quấy rầy...

Gọi một loạt đều chung kết quả, Đại Nhiệt chỉ biết thở dài, đành xuống giường đi một bài Thái Cực Quyền, sau đó lại tắm nước lạnh mới dễ chịu hơn một chút. Ngủ là không có biện pháp tiếp tục tiến hành, hăn mặc quần đùi bước ra cửa, muốn lên tầng thượng hút điếu thuốc ngắm cảnh. Trên đường đi qua cửa phòng Vương tiểu thư cách vách, hăn lại nghe thấy một tràng tiếng rên rỉ rất cảm xúc.

Á à! Cô ả này có tình nhân từ lúc nào vậy?

Đại Nhiệt vênh tai lên, rất không có đạo đức mà áp vào cửa nghe lén. Vương tiểu thư kêu rất lớn, hoàn toàn không giống hình tượng trí thức nhã nhặn bình thường, làm cho Đại Nhiệt hiểu được một cái đạo lý: nữ nhân mặc đủ quần áo là thiên sứ, nữ nhân cởi quần áo ra là ma quỷ.

Đại Nhiệt nghe đến nhập thần, dục vọng tận lực áp chế muốn như núi lửa bạo phát ra. Hăn hận không thể phá cửa mà vào, đánh bất tỉnh nam chính trong đó rồi thay thế vào. Đấu tranh tâm lý kịch liệt một phen, hăn hung hăng phun một bãi nước miếng lên mặt đất, mắng thăm:

- Một đôi câu nam nữ!

Sau đó chạy như trời chết trở lại phòng của mình.

Không có cách nào để ngủ, vậy chơi trò chơi đi. Đại Nhiệt đang định đeo thiết bị online vào thì điện thoại vang lên.

- Chẳng lẽ có bé gái nào cũng đang cô đơn khó ngủ mà tìm mình làm chuyện một đêm?

Đại Nhiệt vui mừng quá đỗi, cả số hiện lên cũng không nhìn mà bấm ngay vào nghe, giọng làm ra vẻ thân sĩ nói:

- Xin chào! Tôi là Trần Quân.

Từ trong điện thoại truyền tới một giọng nam ồm ồm:

- Tao đang không ngủ được đây.

Đại Nhiệt sửng sốt, thắc mắc:

- Ai đấy?

- Tao là cha mày!

Giọng của đối phương lập tức tăng cường độ.

Còn không phải là giọng nam trung của ông già hăn sao? Đại Nhiệt hoảng sợ, vội nhìn lên đồng hồ. Đã sắp một giờ sáng, tại sao lão nhân gia lại đột nhiên gọi điện thoại, hay là muốn "khám phòng bắt gian"? Hăn vội đáp:

- À à, cha đó ạ, muộn thế này rồi sao cha còn chưa nghỉ ngơi, hay đang ăn bữa khuya ạ? Dạo này cha có khỏe không? Hiện tại thời tiết thay đổi thất thường, buổi tối đi ngủ cha nhớ mặc nhiều quần áo vào nhé...

Bên kia hừ một tiếng, nói:

- Mày còn biết quan tâm đến tao cơ à.

Cha của Đại Nhiệt là một cựu quân nhân từng trải qua mưa bom bão đạn, tuy rằng vì mang thương tích phải về hưu sớm nhưng vẫn duy trì tác phong nghiêm khắc của quân đội.

Một người cha nghiêm khắc và một người con lười nhác đương nhiên có không ít mâu thuẫn. Nhưng bởi vì Đại Nhiệt từ nhỏ đã tinh thông sách lược 'ngoài thuận, trong chống', hơn nữa còn một người mẹ hiền từ ở giữa điều giải, cho nên chuyện giữa hai cha con chỉ là "đấu tranh giai cấp" ngoài miệng chứ nội tâm lại vô cùng quan tâm đối phương.

- Cha, đã trễ thế này rồi còn gọi điện cho con, hay là ở nhà xảy ra chuyện gì?

Đại Nhiệt nghĩ đến một vài khả năng đáng sợ, vội thu hồi cợt nhả, lo lắng hỏi.

Cha hẳn đáp:

- Trong nhà phát sinh đại sự.

Đại Nhiệt tim đập thình thịch:

- Là đại sự gì ạ?

- Vợ của mày kết hôn với người ta.

Nghे vậy Đại Nhiệt thiếu chút nữa cảm đầu xuống đất:

- Vợ của con? Con kết hôn lúc nào? Rồi ly hôn khi nào nữa?

Đầu dây bên kia không hề có ý đùa, nghiêm túc nói:

- Là a Mai, nó cùng với người ta đính hôn. Mày không nhớ sao? Trước đây mày thường xuyên gọi người ta là lão bà đấy.

Đại Nhiệt nhớ lại, thời thơ ấu quả thật có chuyện như vậy, nhưng đó đã là chuyện thật lâu trước kia, lâu đến nỗi giống như một bức ảnh cũ đã ố vàng, nhìn mơ hồ không rõ.

- Giữa hai đứa tới cùng đã xảy ra chuyện gì? Trước kia không phải luôn rất tốt sao?

Cha hẳn hiển nhiên không thể chấp nhận sự thật Mai Mai đã cùng người khác đính hôn. Trong lòng ông, cô gái xinh xắn giỏi giang kia từ lâu đã là con dâu của mình.

Đại Nhiệt cười nói:

- Bọn con giờ cũng rất tốt, nhưng là bạn bè, không phải tình yêu.

- Đừng có nói nhảm, giữa nam và nữ làm gì có tình bạn đơn thuần! Một bên là rơm, một bên là lửa nóng, chỉ cần để cùng một chỗ nhất định sẽ phát sinh quan hệ vượt qua tình bạn. Nói mau, là mày trở thành Trần Thế Mỹ (1) hay là nó hồng hạnh vượt tường?

Cha Đại Nhiệt nói giọng gay gắt.

Đại Nhiệt nói:

- Tình cảm là chuyện phức tạp, rất khó giải thích, đã qua là đã kết thúc, nói lại cũng không có ý nghĩa gì đâu ạ.

Cha hẳn lại rất vô lý hét lên:

- Tao là cha mày, mày nhất định phải nói.

Lại là cái câu này.

Đại Nhiệt thở dài, nói:

- Con cảm thấy tính cách hai đứa không hợp, cho nên cố ý nhăng ra.

- Tính cách không hợp? Vì sao?

Đại Nhiệt dờ khóc dờ cười:

- Không hợp là không thích hợp, còn cần lý do nữa ạ?

Người ở đầu dây bên kia lập tức nổi tính bướng bỉnh:

- Không nói lý do?

- Không ạ...

- Tao là cha mày, tao hỏi mày có nói không?

- Vâng vâng, là con sai...

Đại Nhiệt đầu hàng, thay đổi sách lược, nói quanh co:

- Kỳ thật... Là bởi vì chúng con cách xa nhau, ít liên lạc, rất nhiều thứ đều bị thời gian làm nhạt đi... Hơn nữa, cha cũng biết đấy, con của cha đang tuổi thanh xuân cường thịnh, huyết khí phương cương, nhất thời nhin không được tìm một người bạn gái học cùng trường...

Hiển nhiên, lý do này càng thêm chân thật so với lý do "tính cách bất hoà" như sách giáo khoa kia, càng thêm có thể làm cho người tin tưởng.

Cha Đại Nhiệt hừ một tiếng, nói:

- Tao biết ngay mày trời sinh đã định làm loại bại hoại giống Trần Thế Mỹ mà!

- Ngất! Con cùng chị Mai vốn không có hôn ước, cũng không phát sinh cái gì vượt qua tình bạn, con giống Trần Thế Mỹ duy nhất ở cái họ, nhưng họ này cũng là cha truyền xuống, không quan hệ tới con.

- Thú lắm!

Cha hần chửi một câu, tạm dừng một lát, cảm xúc nhanh chóng yên tĩnh trở lại. Dưa hái lúc xanh sẽ không ngọt, dù ông chút ngang ngược nhưng

cũng sẽ không ép con trai cưới một cô gái mà nó không thích, trầm giọng hỏi:

- Theo lời mà nói thì mà có bạn gái rồi sao? Vẫn còn đang yêu nhau hả?

"Không tốt!" Đại Nhiệt thầm hô trong lòng, giả ngu hỏi:

- Còn thì sao ạ?

- Đừng có giả ngây giả dại với tao! Rất tốt, tháng sau là đại thọ 51 tuổi của tao, mà mang nó về nhà một chuyến. Nếu tao với mẹ mà cảm thấy ưng thì bọn mà cưới luôn, dù sao hiện tại đã cưới cũng vẫn có thể đi học.

Ông lão đột nhiên thay đổi, lập tức nghĩ đến một cái ý kiến hay.

Quả nhiên là muốn hồng bát! Đại Nhiệt cái khó ló cái khôn, kêu lên:

- Cha, con bị Tào Tháo đuổi, lần sau lại bàn nhé!

Lão Trần cười ha ha:

- Nếu hôm đó mà không mang bạn gái về nhà thì hậu quả rất nghiêm trọng đấy. Mà phải nhớ kỹ, tao là cha của mà!

Cúp điện thoại, Đại Nhiệt cũng không còn tâm trạng mà chơi trò chơi, nằm chết dí trên giường mà ngẫm nghĩ miên man — sinh nhật của cha là vào ngày 10 tháng sau, cách hiện tại chỉ có 20 ngày, thời gian ngắn ngủi thế mình từ nơi nào hô biến ra được một cô bạn gái đây? Lần này thật sự là mua dây buộc mình.

Hắn suy đi nghĩ lại đến mỗi mết, không ngờ cứ thế ngủ thiếp đi mất...

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Trần Thế Mỹ: là một nhân vật trong kinh kịch dân gian của Trung Hoa được truyền tụng gắn với giai thoại xử án của Bao Công. Trần Thế Mỹ xuất thân bần hàn nhưng học giỏi và đỗ trạng nguyên rồi kết hôn với công chúa nhà Tống trở thành phò mã. Sau đó, hãm bội tình, phản bội vợ con cũ của mình để theo vinh hoa phú quý. Trần Thế Mỹ đã bị Bao Công xử chém.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 8: Vấn đề khó khăn không nhỏ

oOo

"Nhắc nhở người chơi: lúc trăng tròn đêm nay, động phủ Cao Lão Trang của bạn sẽ bị trư yêu phá hủy, mong bạn hãy nhanh chóng trở lại hàng yêu trừ ma!"

Đại Nhiệt vừa mới online đã được hệ thống thông báo một nan đề tương tự như bệnh khó nói của nam giới như vậy. Hắn không khỏi run lên, miệng há to đến nỗi có thể nhét vừa cả một cái đầu heo.

Đúng là nhà dột gặp cả đêm mưa, cuồng dâm mà không có nơi giải quyết! Không thể tưởng tượng được nhiệm vụ cốt truyện "Trư tinh ở rế" của class Trư Bát Giới lại hạn chế thời gian. Nếu quá thời gian mà không giải quyết được trư yêu, nó sẽ hủy diệt Cao Lão Trang.

Theo lẽ thường, Cao Lão Trang là động phủ của người chơi, sẽ không chịu công kích của người chơi cũng như yêu quái. Nhưng vấn đề là trư yêu đã ở đó trước lúc Cao Lão Trang trở thành động phủ của Đại Nhiệt, cũng là Boss của nhiệm vụ cốt truyện. Đại Nhiệt gặp Cao Tài coi như là một loại kỳ ngộ ngẫu nhiên được sắp đặt trong trò chơi; Cao thái công quyết định tặng động phủ cho Đại Nhiệt lại tiếp tục là một kỳ ngộ ngẫu nhiên nữa, hai cái kỳ ngộ cộng lại liền hình thành một cái BUG — trư yêu có thể phá hủy Cao Lão Trang.

Động phủ bị phá hủy, chính là toàn bộ kiến trúc trong đó đều bị san thành bình địa, nhưng quyền sở hữu sẽ không phát sinh thay đổi. Nói đơn giản hơn, nếu Cao Lão Trang bị hủy thành một đồng hoang tàn, mất đi toàn bộ công năng thì vẫn thuộc về Đại Nhiệt, Đại Nhiệt cũng không thể đi tìm động phủ khác được.

Sau khi tình huống này phát sinh, người chơi muốn phải xây lại động phủ thì phí tổn rất lớn, ủy thác cho hệ thống xây lại một bức tường tốn gần 1000 đồng, xây nhà vệ sinh ít nhất cũng phải hơn 1 vạn, mà còn chưa được là vệ sinh tự hoại — đừng cười! WC là một trong năm bộ phận kiến trúc nhất định phải có của động phủ. Trò chơi thiết trí một động phủ chân chính tức là phải có đầy đủ không gian cần thiết, từ phòng ngủ đến WC.

Đương nhiên, nếu người chơi có sở thích ngao du tứ phương, bốn bể là nhà thì cũng có thể để mặc đồng hoang tàn tiếp tục hoang phế thôi.

Rất rõ ràng, Đại Nhiệt không phải dạng người như vậy. Hẳn tuyệt đối không muốn trơ mắt nhìn Cao Lão Trang biến thành đồng hoang tàn, nhưng hẳn cần phải làm gì bây giờ?

Bình thường, trong động phủ không thể phát sinh PK, cũng không thể sử dụng pháp thuật, cho nên Đại Nhiệt không thể nhờ người khác hỗ trợ. Nhưng hẳn hiện tại còn chưa khai khiếu, lực công kích thấp lè tè, phòng ngự lại càng tệ, bị Độc Giác Quỷ Vương miếu sát trong quá trình thỉnh kinh là một ví dụ tốt nhất. Trư yêu này so với Độc Giác Quỷ Vương chắc chắn là lợi hại hơn, đã không thể gọi người giúp, mình cũng bất lực, chẳng lẽ phó mặc cho ông trời sao?

- Ông trời ơiiii! Ngài hãy cho con một gợi ý điiiiii!

Đại Nhiệt đứng ở ngã tư giờ hai tay lên trời hét lớn.

Vừa hô xong đã có một mẩu giấy bị gió thổi tới, giống như trong phim, vừa vụn rơi vào tay Đại Nhiệt

Hồ, có huyền cơ! Hẩn nhanh chóng mở ra xem:

"Bạn muốn một trận thành danh sao? Bạn muốn vạn người ngưỡng mộ sao? Bạn muốn kiến công lập nghiệp sao? Vậy thì mời báo danh tham gia giải đấu 'Anh Hùng Tranh Bá' lần đầu tiên được tổ chức trong Tây Du Nhất Mộng đi! Giải đấu sẽ cử hành vào mùng 1 tháng 10, chính là thời điểm để phong vân tụ hội, quần hùng tập hợp. Những người chơi xuất sắc lọt vào top 3 sẽ đạt được lệnh bài lập giáo quý hiếm [Long Chi Giác] cùng với rất nhiều phần thưởng. Ngoài ra, những người chơi trong top 10 còn được hệ thống tặng một động phủ, nếu đã có động phủ thì sẽ lấy giá cả hiện tại quy thành phần thưởng tiền mặt. Bạn còn chờ gì nữa? Ở cửa hoàng cung trong mỗi thành thị, NPC Công Tào Quan phụ trách chiêu mộ tuyển thủ đang chờ bạn đến. Đặc biệt nhắc thêm, khi đi nhớ mang theo 500 đồng phí tham gia..."

Đạch! Thì ra là thông báo của hệ thống. Thật đúng là hiện đại, quá nhân tính hóa rồi, Đại Nhiệt chỉ mới giơ tay mà hệ thống đã rải truyền đơn vào tay hẩn.

Mùng 1 tháng 10, còn hơn một tháng nữa. Nhìn qua thì giải đấu Anh Hùng Tranh Bá này cũng không tệ lắm, phần thưởng rất có giá trị — không nói đến động phủ dù rách nát cũng trị giá đến năm con số, lệnh bài lập giáo Long Chi Giác (sừng rồng) kia càng được đông đảo nhân vật cấp lão đại thiết tha mong ước, giá trị liên thành.

Long Chi Giác chính là sừng trên đầu của Long Vương. Trong Tây Du Nhất Mộng có 4 vị Long Vương phân biệt là: Đông Hải Long Vương Ngao Quảng; Bắc Hải Long Vương Ngao Thuận; Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận; Nam Hải Long Vương Ngao Khâm. Muốn lấy sừng của Long Vương, chỉ có một cách đó là giết để lấy. Làm tứ đại chung cực Boss của quái vật Thủy tộc, bên cạnh Long Vương nhiều vô số kẻ hà binh giải tướng, trong đó không thiếu thủ hạ đặc lực có thực lực không tầm thường như Quy thừa tướng, Phi Thiên Dạ Xoa, Bạng thống lĩnh v.v..., cộng thêm long nữ

long tử số lượng không ít, thiên phú kinh người; cỗ lực lượng này rất khủng bố.

So sánh qua, tham gia đánh giải để lấy về Long Chi Giác có vẻ dễ dàng hơn nhiều.

Tuy nhiên, việc này cùng Đại Nhiệt có quan hệ gì đâu? Trước mặt một người ăn chưa no mặc chưa đủ khoe khoang bào ngư vi cá ngon đến thế nào chẳng có ý nghĩa gì cả.

Đại Nhiệt vung tay một cái, truyền đơn trong tay lại theo gió bay đi.

Trông người trông trời, không bằng trông vào chính mình!

Đại Nhiệt không còn tâm trạng nào ở lại thành, chạy nhanh về Cao Lão Trang. Hiện tại hăn không thể cưỡi gió, cũng không có giày cộng tốc độ, ngựa thì sau khi bị đám khỉ trên Tiểu Hoa Quả Sơn thịt cũng không mua lại — một con ngựa giá tới 500 đồng, huống hồ sau khi khai khiếu có thể cưỡi gió mà đi, ngựa sẽ không có tác dụng nữa.

Bởi thế tốc độ của Đại Nhiệt chậm như rùa, nửa giờ sau mới trở lại Cao Lão Trang.

Cao Lão Trang là một đại trang viên, ước tính sơ lược không kể đến hào nước bao quanh bảo hộ trang cũng đã rộng đến 700 mét vuông, trong đó tường cao mái cong, cây cối san sát, hoa cỏ khoe sắc đầy đất, khung cảnh tươi mát hợp với lòng người. Nếu không để ý đến giá trị linh lực thì nơi đây có thể nói là động phủ cực phẩm trong Tây Du Nhất Mộng. Nói thế là vì động phủ mà hệ thống bán ra đều ở trong thành, là những toà nhà san sát nhau, đừng nói đến hào nước bao quanh, phần lớn đều không có hậu hoa viên, cây cối hoa cỏ các loại đều phải tự mình mua thêm — dùng một phép so sánh đơn giản: Cao Lão Trang chính là một biệt thự nhà vườn xa hoa, mà động phủ trong thành chỉ là những căn hộ xây hàng loạt trong tiểu khu,

ai tốt ai kém, vừa xem đã biết. Về phần động phủ thượng cổ trong truyền thuyết, đó mới chỉ là nghe đồn thôi, quá là xa xôi, không nên kể đến.

Trang viên xinh đẹp như vậy, chỉ sợ chẳng bao lâu nữa sẽ bị hủy trong tay mình.

Đại Nhiệt đứng ở bên ngoài cửa trang, có chút thốn thức.

- Hiền đệ, đào quặng thu hoạch thế nào?

Lúc này, Yến Cuồng Đồ pm hỏi thăm.

Nói đến đào quặng, Đại Nhiệt than vãn:

- Đừng nói đến đào quặng nữa! Em vừa mất gần 500 đồng xong.

Kỳ thực đây không phải là do hãn quá xui xẻo mà đào quặng chính là như vậy. Cho dù ở Tân Thủ Thôn hay ở trong thành, rất nhiều người chơi đào thật lâu cũng chỉ đào được một số quặng vớt đi. Ở Tân Thủ Thôn còn tốt, nếu không đào được chỉ mất thời gian, trong thành thì lại khác, bỏ ra chính là tiền, mất đi cũng chính là tiền, nếu không có tiền thì căn bản không thể tiếp tục đào được nữa.

Yến Cuồng Đồ an ủi:

- Đào quặng cũng giống như đầu tư cổ phiếu, có người nháy lâu vì cổ, cũng có người trở thành phú ông vì phiếu. Chú chỉ mất một ít tiền, không cần để trong lòng. Anh đang cày ở Ngũ Hành Sơn cũng không tệ lắm, ngoài rất nhiều ngộ tính ra thì còn nhặt được hai kiện pháp bảo cứu phẩm, xem chừng có thể bán được mấy ngàn đồng.

Ngũ Hành Sơn là một dãy núi cách thành Trường An mấy chục dặm, trên núi rất nhiều Yêu tộc, là nơi rất thích hợp cho người chơi có pháp thuật trung cấp tu luyện. Tại đó, yêu tinh cấp Boss không ít, đây cũng không phải

là loại tiểu Boss hàng chợ như Độc Giác Quỷ Vương có khả năng so sánh, pháp bảo rút ra cơ bản không tệ.

Trong Tây Du Nhất Mộng, pháp bảo phân ra hai loại: pháp bảo Hậu Thiên cùng pháp bảo Tiên Thiên. Pháp bảo Hậu Thiên là do những Tiên – Nhân – Phật – Ma có đại thần thông chế tạo ra. Trong đó lại chia làm cửu phẩm, số phẩm càng nhỏ, uy lực càng cao. Nhất phẩm là cao nhất, ở cấp bậc này đều là những vật thanh danh hiển hách, như là Ngọc Tịnh Bình của Quan Âm Bồ Tát, Kính Chiếu Yêu tại Nam Thiên Môn trên chín tầng trời, Kim Cương Trác của Thái Thượng Lão Quân v.v...

Còn pháp bảo Tiên Thiên là một vài vật tồn tại từ thuở Bàn Cổ khai thiên, Hồng Mông sơ khai, hấp thu nguyên khí Hồng Mông, sinh ra linh tính, biến hóa mà thành. Trong trò chơi, pháp bảo Tiên Thiên chỉ đếm trên đầu ngón tay, chỉ cần có một món bất kỳ là đã có thể kinh thiên động địa, đại sát tứ phương.

Nghe được Yển Cuồng Đồ đánh ra pháp bảo, Đại Nhiệt cũng vui lây. Hãn vốn định nói ra nan đề mình đang gặp phải ở Cao Lão Trang, nhưng lại thôi. Việc này Yển Cuồng Đồ cũng không giúp được, mà nếu hãn biết nhất định sẽ bay trở về, như thế sẽ làm chậm trễ việc tu luyện của hãn, vậy nói làm gì đây?

Nhìn vào tấm hoành phi có ba chữ lớn màu vàng rồng bay phượng múa "Cao Lão Trang" trên cửa vào, Đại Nhiệt không ngừng đấu tranh trong lòng: đi vào gặp trư yêu chính là thập tử vô sinh, chết xong còn không biết đi đâu về đâu (hãn còn chưa khai khiếu, mà lúc này tử vong chưa rõ hệ thống sẽ xử thế nào); còn không vào, trư yêu kia sẽ đem Cao Lão Trang đập nát, ngày sau phải bỏ ra hơn 10 vạn tiền xây lại động phủ, đồng dạng tương đương muốn mạng của hãn...

Vào hay không vào? Đây quả là một vấn đề khó khăn không nhỏ.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 9: Một vạn điểm ngộ tính

oOo

- Ha ha, vận may cũng giống như ‘đại di mục’ của nữ nhân, một khi đã đến muốn ngăn cũng không được!

Yến Cường Đồ hớn hở nói, tựa hồ lại có được thứ gì tốt.

Đại Nhiệt dờ khóc dờ cười, ông trời sao cứ ưu đãi kẻ dâm đãng, không khỏi tò mò hỏi:

- Sao thế anh?

- Anh đánh quái được một tấm Ấn Thân Phù cứu phẩm! Lại còn rơi ra từ một con tiểu yêu nữa chứ.

- Ấn Thân Phù cứu phẩm!?

Đại Nhiệt vừa mừng vừa sợ.

Trong Tây Du Nhất Mộng, ấn thân là một loại trạng thái rất kỳ diệu. Khi bạn trong trạng thái ấn thân, chỉ cần không tham gia chiến đấu thì bất kể là quái vật hay là người chơi đều sẽ không phát hiện được bạn. Trạng thái này không thể đạt được nhờ pháp thuật mà phải dùng tới đạo cụ ấn thân, ví dụ Ấn Thân Phù. Ấn Thân Phù không thuộc về pháp bảo mà tính là một loại đạo cụ đặc thù tất cả mọi người đều có thể sử dụng, số phẩm càng thấp thì

thời gian sử dụng càng dài. Chỉ là Ấn Thân Phù có xác suất rút ra khá thấp. Nó cùng với Thổ Địa Phù có thể lập tức trở về thành khi đang ở bên ngoài và Hộ Thân Phù có thể bảo hộ tính mạng của chủ nhân khi bị công kích được xưng là tam đại thần phù. Đương nhiên, càng là đồ quý thì số lượng lại càng hy hữu.

- Hiền đệ, chú đang mất hồn phách lại chưa khai khiếu, thứ đồ chơi này là rất thích hợp rồi, để anh gửi qua mail cho chú.

Yến Cuồng Đồ vừa nói đã gửi Ấn Thân Phù qua hệ thống thư tín cho Đại Nhiệt.

Gửi qua hệ thống thư tín là một công năng trong trò chơi, quy tắc giống như chuyển phát nhanh ở hiện thực, nhưng thời gian ngắn hơn nhiều, tối đa ba phút đã tới nơi. Đương nhiên, dùng chức năng này là phải trả tiền, một lần mất 100 đồng phí phục vụ.

Đây chính là trân phẩm già trẻ đều thích, giá trị đến mấy vạn a! Đại Nhiệt lập tức nói:

- Hiện tại em hầu như toàn ở trong thành đào quặng, căn bản không cần vật này, anh tu luyện bên ngoài mới hay có nguy hiểm chứ, anh giữ lại mà dùng đi.

Yến Cuồng Đồ cười nói:

- Cổ nhân có câu “tuy nhiên vạn nhân, ngô vãng hĩ”, tức là dù địch có vạn người anh cũng sẽ坦然 bước tới, cần gì phải ẩn thân? Chú cứ cầm lấy, giờ không dùng thì để dành tới lúc cần thiết dùng.

- Vẫn là anh cầm hữu dụng hơn, tốt nhất là anh thu lại đi.

Đại Nhiệt kiên quyết từ chối. Nếu cứ thế tiếp nhận hẳn sẽ có cảm giác rất khó chịu trong lòng, bởi hẳn cảm thấy mình vô dụng, chỉ có thể nhờ

Yến Cường Đồ che chở.

- Mẹ kiếp, chú làm gì mà cứ đùn đẩy như đàn bà thế. Nếu không cần thì chú bán đi, tốt xấu gì cũng được mấy vạn. Dù sao anh cũng không thể thu hồi mail về.

Yến Cường Đồ có chút tức giận nói. Theo hẳn nghĩ, đánh ra thứ tốt phải cùng huynh đệ chia sẻ, huynh đệ không nhận chính là không nể mặt hẳn, không coi hẳn là huynh đệ. Tính tình của Yến Cường Đồ có chút thô lỗ nhưng lại không thể không nói rằng rất chân thành.

Cũng được, hiện tại hai người đang cần tiền, đem Ấn Thân Phù bán đi là một lựa chọn không tệ, tránh cho mình xấu hổ lại không chạm tới mặt mũi của Yến Cường Đồ, vẹn toàn đôi bên. Đại Nhiệt nghĩ vậy, không từ chối nữa.

Rất nhanh, trên bảng thao tác của hẳn đã hiện lên nhắc nhở của hệ thống: "Hảo hữu Yến Cường Đồ của bạn gửi cho bạn một kiện vật phẩm qua hệ thống thư tín, xin hỏi có tiếp nhận hay không?"

Đại Nhiệt chọn đồng ý, lấy tấm Ấn Thân Phù quý hiếm kia ra nhìn kỹ một phen. Chỉ thấy đó là một lá bùa dài chừng 20 cm, bề rộng bằng một nửa, có màu vàng, mặt trên dùng mực chu sa đỏ vẽ những đồ án không rõ nghĩa.

[Ấn Thân Phù], do tiên nhân thượng cổ chế tạo, phẩm cấp: cửu phẩm, số lần sử dụng 1/1. Sau khi sử dụng có thể bảo trì trạng thái ấn thân 60 giây, một khi tiến vào trạng thái chiến đấu sẽ tự động tiêu trừ.

Thời gian ấn thân 60 giây cũng không ngắn, có thể làm rất nhiều chuyện.

Đại Nhiệt thật cẩn thận cất Ấn Thân Phù vào hành trang, chuẩn bị đem bán. Đồ tốt như vậy, hẳn tính đặt vào nhà đấu giá của hệ thống mới có thể

thu được giá tốt nhất. Có món lời lớn này, hãn cũng vớt luôn ra sau đầu mỗi lo bị trư yêu hủy động phủ: mày phá thì phá đi, giữ được núi xanh lo gì thiếu củi đốt, phá xong ca dựng lại, không có tiền thì mượn Yến đại ca. Đối với vay tiền, Đại Nhiệt lại không thấy có cái gì phải ngại, có vay có trả, không ai thiếu nợ ai.

Hãn đang chuẩn bị trở về thành tìm nhà đấu giá thì chợt một cơn gió kỳ lạ từ trong Cao Lão Trang thổi ra, cuốn lấy Đại Nhiệt rồi kéo thẳng hãn vào bên trong.

- Chuyện gì thế này? Cứu mạng, cứu mạngggggggggg!

Đại Nhiệt kinh hoảng khi thân thể của mình bị cơn gió kia bốc lên giữa không trung, luống cuống tay chân không biết làm sao mới tốt.

Gió càng lúc càng mạnh, cuốn lấy Đại Nhiệt vào trong hậu hoa viên rồi hung hăng ném hãn lên mặt đất, làm rớt gần 1/3 giá trị sinh mệnh của hãn.

Đây là một khu vườn được xây dựng tinh xảo, có đủ hòn giả sơn, ao nước, cầu gỗ, nhìn qua cực kỳ trang nhã. Ngày xưa nơi đây nhất định là chốn ngắm cảnh thưởng hoa đông vui náo nhiệt, hiện tại lại bởi vì có yêu quái quấy phá mà hoang vu.

Cây cối hoa cỏ lâu không được tu bổ, mọc loạn bậy thành từng bụi, nhiều gốc còn khô héo, thi thoảng lại có cành khô gãy rơi. Chân tường bao quanh bám đầy rêu xanh. Ao nước không còn trong nữa mà đục ngầu, đừng nói cá, cả cóc cũng không có một con. Lá rụng bị gió cuốn, bay loạn trong không trung tạo thành những tiếng xào xạc khô khốc. Vị trí trung tâm hoa viên có một tòa tiểu lâu cao ba tầng, ngói xanh gạch đỏ, hãn là nơi yêu quái cầm tù Cao tiểu thư.

Đại Nhiệt vội đứng dậy, bày ra tư thế sẵn sàng chiến đấu, tay múa loạn quyền, tựa hồ thực uy mãnh, kỳ thật trong lòng sợ đến muốn chết.

Một giọng nói thô bạo từ trên lầu truyền xuống:

- Là tên ôn thần không sợ chết nào dám đến phá hư chuyện tốt của chúng ta?

Nghe tiếng nói, Đại Nhiệt trái lại bình tâm hơn, dù sao cũng là một lần chết, sao không chết uy phong? Vì thế hắn nắm chặt nắm tay, lớn tiếng hét to:

- Giữa ban ngày ban mặt, trăng sao còn chưa lên, yên nghiệt phương nào đã dám quấy phá, mau mau hiện hình!

Cửa lầu mở ra, một đại hán da ngăm nhảy xuống, bộ dạng rất hung ác, đầu đội mũ sắt đen, thân mặc áo giáp cùng màu, người cao 2 mét, bụng trương 1 mét, mặt to như cái mâm, mũi hếch lên trời, tai lớn bất thường, đôi mắt lóe ra những tia sáng đỏ lờm.

Trư yêu này lại hiểu được thuật biến thân, đã biến hóa thành dạng người.

Thuật biến thân là một pháp thuật cao cấp, sau khi pháp lực đạt tới mức thông huyền thì người chơi cũng có thể sử dụng. Mà quái vật hiểu được biến thân cũng rất nhiều, cấp bậc phổ biến tương đối cao, có chút ảo diệu thậm chí còn có thể biến thành bộ dáng người chơi đi rêu rao khắp nơi. Đối diện với những trường hợp này thì phải dùng tới pháp bảo tối cao là Kính Chiếu Yêu mới có thể phân biệt.

Tay trái đại hán vẫn ôm một tiểu thư, tay phải thì cầm một cây lang nha bổng (1), nhìn một lượt đánh giá Đại Nhiệt rồi cười lạnh nói:

- Các hạ đã mất đi hồn phách, hoàn toàn không có pháp lực, hà tất lại muốn đi tìm cái chết?

Đại Nhiệt nói trong lòng: ca cũng không muốn đâu, còn không phải bị mi gọi gió hốt tới. Thế nhưng hiện tại đã ở thế cười hổ cũng chỉ có thể tự bơm gan to lên giả làm anh hùng, hẳn ngoài miệng nói cứng:

- Ta thân là đệ tử trư môn, Cao Lão Trang lại là động phủ của ta, há để cho người tàn phá bừa bãi?

Đại hán thở dài:

- Ta vốn cũng là đệ tử trư môn, tên là Trư Cương Hồ, chỉ vì quá mức háo sắc, cùng sư huynh cướp nữ nhân, bị tổ tông trách phạt, trong lòng ta không phục, nghĩ rằng 'không cho thì ca không dám chắc', bởi vậy tới đây đem mỹ nhân bắt cóc thành thân, kiếm chút khoái hoạt qua ngày.

Mi thì khoái hoạt rồi, còn ca làm sao giờ? Đại Nhiệt lập tức đổi sắc mặt, cười làm lành nói:

- Nếu tất cả mọi người đều là đồng môn, ta đây hẳn là gọi người một tiếng sư huynh...

Trư Cương Hồ lập tức ngắt lời nói:

- Đừng làm trò, người đừng mơ sống sót rời đi!

Trư yêu hươu lang nha bông, muốn động thủ. Cao tiểu thư bên người nó nũng nịu nói:

- Phu quân, giết gà sao lại dùng dao mổ trâu, thiếp mới vừa thành yêu, đang cần chút huyết khí của người sống, không bằng để thiếp xử lý hẳn đi.

Đại Nhiệt cả kinh, giờ mới phát hiện Cao tiểu thư này đã không có tên của NPC trên đầu, toàn thân mọc một đám lông rậm, mặt mũi hung tợn, đã bị trư yêu kia yêu hóa.

Trư Cương Hồ cười nói:

- Rất tốt, tuy rằng tu vi của nàng còn thấp nhưng đối phó với phe nhân mất hồn phách này cũng đủ rồi.

Tiểu thư kia mừng rỡ, lập tức giương nanh múa vuốt đánh về phía Đại Nhiệt.

Phặc! Xem ca là quả hồng mềm sao? Không đem các người đánh đến mông đít nở hoa thì các người còn chưa biết tại sao hoa lại có màu hồng! Đại Nhiệt nảy sinh ý độc ác, thầm nghĩ có chết cũng phải kéo theo đặng lưng, vì thế ra sát chiêu, Hàm Trư Thủ liên tiếp đánh ra không cần chuẩn bị. Tiểu thư kia chẳng qua là bị yêu hóa, so với tiểu yêu thông thường còn không bằng, tức thì bị hấn xử lý.

"Chúc mừng bạn đạt được một điểm ngộ tính."

"Bởi vì ngộ tính của bạn đạt được một vạn điểm, gây ra trình tự khai khiếu! Bạn sắp khai khiếu."

Đại Nhiệt còn chưa kịp tiêu hoá tin tức mà hệ thống gửi thì Trư Cương Hồ đằng kia đã gầm lên đánh tới...

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Lang nha bống (gậy răng sói): loại vũ khí cán dài như giáo, phần đuôi vót nhọn, phần ngọn bịt sắt với hàng trăm chiếc răng nhọn như răng sói.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 10: Rốt cuộc khai khiếu

oOo

Trư Cương Hồ kia vốn là một con yêu quái xuất thân chính thống, đạo pháp tinh thông, một thân tu vi cơ hồ có thể sánh cùng yêu quái đã tu luyện trăm năm. Giờ hẳn thấy ‘ái thê’ bị đánh chết, không khỏi tức sùi bọt mép, lang nha bổng múa may, mang theo vô số bóng ảnh hung mãnh đánh tới Đại Nhiệt.

Uy lực của một bóng này, đừng nói Đại Nhiệt, cho dù là Yến Cường Đồ có Nhiếp Thân Quang hộ thể cũng kháng không được!

Thế bóng như sấm, nhưng Đại Nhiệt lại không tổn thương dù một cọng tóc — bởi vì tại thời khắc sống còn này, hẳn rốt cuộc khai khiếu!

Đại bóng của Trư Cương Hồ chỉ còn cách Đại Nhiệt chưa tới 1 mét thì động nhiên “cộp” một tiếng rồi dừng lại, giống như nện trúng một bức tường kiên cố vô hình trong không khí, lực phản chấn mạnh đến nỗi khiến cổ tay con yêu quái vỡ ra tung tóe máu tươi, lang nha bổng cũng lung lay như muốn bật khỏi tay. Bỗng nhiên phát sinh chuyện lạ khiến nó trợn tròn mắt, thần tình khiếp sợ không thể tin nổi.

Đại Nhiệt vẫn không nhúc nhích đứng ở trước mặt nó, giống như vốn đứng như thế cả ngàn năm, giống như đã cả ngàn năm chờ đợi giờ khắc này. Hẳn nhắm chặt hai mắt, vẻ mặt hiền hòa, cặp môi mỏng khẽ mím, nhìn

qua có vẻ cao thâm đặc đạo — Kỳ thật, giờ phút này hắn rất muốn hát vang một khúc ca để biểu đạt tâm tình sung sướng của mình, thế nhưng nhất thời không sao nghĩ được bài nào phù hợp, vì thế chỉ có thể giả bộ nghiêm trang.

Bộ dáng này làm cho Trư Cương Hồ càng điên tiết hơn, nó lần nữa vung lang nha bổng, như phát điên đập liên tục xuống. Tiếng “Cốp! Cốp! Cốp!” vang lên liên tiếp, nhưng mỗi lần cây bổng đều bị bật trở về, phần gai thép nhọn bọc ở đầu bổng gãy hết, cuối cùng chỉ còn trơ lại một khúc gãy thô to, uy lực còn lại bằng một cái chổi lông gà giúp Đại Nhiệt phẩy đi tro bụi chung quanh.

Thật ra đã đến bước này thì bất kỳ hành vi gì cũng không thể ngăn cản Đại Nhiệt khai khiếu.

Đại Nhiệt khai khiếu đã định trước là không giống người thường, độc nhất vô nhị, chưa kể tới cần đến yêu cầu kinh khủng một vạn điểm ngộ tính thì tình cảnh khai khiếu của hắn cũng đã quá phong cách.

Mây đen không phải là một đám, mà là cả một bầu trời, tựa như vô số chiếc kẹo bông màu đen rủ nhau mà ào ào đến, từng đám quần quýt cùng một chỗ, quay cuồng biến ảo. Cứ thế qua một hồi, cả trời mây kia dần dần xảy ra vô số biến hóa kỳ ảo, vốn toàn màu đen giờ xuất hiện đủ mọi màu sắc, tựa như đang trong một khu vườn toàn nụ hoa e ấp bỗng có một cơn gió xuân thổi nhẹ, khiến vô số bông hoa đua nhau nở bung khoe sắc, cực kỳ đẹp mắt.

Tiếp đó chính là tia chớp. Từng tia chớp đan chéo nhau chiếu sáng toàn bộ bầu trời, vô số vệt sáng hình dạng rẽ cây bắn ra bốn phía, nhìn qua lại giống như những cổ văn từ trên trời truyền xuống, làm lòng người sinh kính sợ không thôi.

Ngay sau đó tiếng sấm ầm vang mà đến, như vạn con ngựa cùng phi nước đại, thanh âm liên miên không dứt, đình tai nhức óc.

Trong ánh chớp chói lòa kia, mơ hồ có thể thấy được hình tượng một đại hán khổng lồ ở trần đang nhịp nhàng gõ chùy đánh trống, mỗi một nhịp gõ của người đó đều truyền ra một tiếng nổ vang. Bên cạnh đại hán là bóng một người phụ nữ, cầm trong tay hai dụng cụ cổ quái, chỉ cần hai thứ này đụng nhau sẽ tóe ra một ánh chớp.

Trời sinh dị tượng, Trư Cương Hồ chấn động, tựa hồ cân nhắc tới cái gì đó, lập tức cắn răng một cái, vứt bỏ binh khí trong tay, ngửa đầu rộng to, hai tay dãn ngực, hiện ra bản thể là một con heo đen thành tinh thân cao 5 mét. Nó lập tức găm lên rồi lao thân hình như một quả núi nhỏ tới gần Đại Nhiệt đang bị vây trong ánh chớp, muốn dùng tay không bóp chết Đại Nhiệt trước khi hãn khai khiếu.

Ầm!

Công kích của nó tựa hồ chọc giận hai bóng người trong không trung, khiến hai cái bóng kia lần lượt đổi hướng, thúc giục dụng cụ trong tay triệu hồi ra một tia sét dữ tợn, tựa như một thanh trường thương đánh trúng đỉnh đầu Trư Cương Hồ, khiến con heo tinh nhìn có vẻ rất cường đại tức thì hóa thành bột mịn.

"Bạn hoàn thành xong nhiệm vụ cốt truyện 'Trư tinh ở rể' của class Trư Bát Giới, bạn đạt được 100 điểm ngộ tính, bạn đạt được 5 điểm công đức."

Tiếng nhắc nhở của hệ thống đúng lúc vang lên, có điều Đại Nhiệt không hề kích động. Hãn khoan chân ngồi xuống, trong óc một mảnh trong sáng — đây là một loại trạng thái không thể nói rõ. Trong sấm sét vang dội, ở chỗ sâu trong đan điền của hãn như có thứ gì đó bị kích hoạt. Đó là một luồng khí, giống như một con rắn nhỏ ngủ đông giờ mới tỉnh, thò đầu ra nhìn, uốn lượn lung tung rồi tựa hồ bị sợ hãi mà chạy loạn. Thế

nhưng Đại Nhiệt đã nhanh chóng khống chế được nó, khiến nó di chuyển theo ý muốn, nhất thời theo tai trái chui ra, chon tai phải tiến vào; rồi lại từ miệng phun ra, từ mũi đưa vào, mỗi lần như thế đều khiến toàn thân thư thái đến nỗi hẳn muốn rên lên một tiếng thật to. Cuối cùng luồng khí kia tập kết ở hậu môn, mãnh liệt chui ra ngoài dưới hình thức một cú xì hơi thật dài.

Nếu không tính đến cảm giác mỹ quan thì một lần ‘xả hơi’ này tựa như tháo bỏ toàn bộ những trắc trở cùng buồn bực thống khổ mà hẳn gặp phải!

Gió mây tan đi, sấm rút sét dừng, màn khai khiếu uy phong bát diện tới đột nhiên, biến mất cũng đột ngột không kém.

Đại Nhiệt thoả ước nguyện đứng lên, chỉ cảm thấy toàn thân thư thái, gương mặt chung quanh, thiên địa vạn vật tựa hồ rõ ràng hơn trăm lần, thanh âm của gió thổi lá rụng, thanh âm của cá bơi trong nước đều lọt vào trong tai, thật sự là tuyệt không thể tả.

Đại Nhiệt hú to lên, giống như một con sói đang đắc chí!

- Mình rốt cuộc... khai khiếu rồi! Rốt cuộc bước qua... cánh cửa này!

Kích động rất nhiều, Đại Nhiệt bỗng nhiên muốn khóc — việc khai khiếu này với người khác là một trình tự dễ dàng có thể vượt qua, nhưng hẳn lại phải trả giá bằng vô số nhấp nhô, đi vô số đường vòng, kiên trì mãi cuối cùng mới lấy được thành công nho nhỏ đầu tiên này, có thể nào không vui buồn lẫn lộn?

Dư diệc năng cao vịnh, tư nhân bất khả văn! (1)

"Chúc mừng bạn khai khiếu thành công!"

"Bởi vì hồn phách của bạn đã hoàn toàn biến mất, cho nên không thể lựa chọn Tiên đạo hoặc là Phật Đạo!"

"Chúc mừng bạn mở ra con đường thứ ba vốn bị ẩn đi — Võ lực! Giờ bạn có thể lấy võ nhập đạo!"

Hệ thống theo sát nhắc nhở tới làm cho Đại Nhiệt mừng rỡ như điên — thì ra ảo diệu trong đó là như thế, hệ thống lại ẩn đi con đường tu luyện thứ ba!

Tại Tây Du Nhất Mộng, mỗi người chơi chỉ có thể xây dựng một nhân vật, hơn nữa không thể thay thế hay sửa đổi, mà nhân vật khi được tạo ra cũng sẽ không tồn tại trường hợp tàn tật phế nhân bẩm sinh v.v..., những điều này chỉ phát sinh trong quá trình tu luyện. Và dù ở trường hợp nào thì hệ thống cũng sẽ an bài một hướng phát triển thích hợp cho trường hợp đó, thế nhưng có thể tìm được hướng phát triển này không thì phải xem cố gắng cùng kỳ ngộ của cá nhân.

Ví dụ tình huống không có hồn phách của Đại Nhiệt, chỉ có hai phương thức giải quyết: thứ nhất là gọi hồn về; thứ hai là ngộ tính đạt tới một vạn, tiến vào trình tự khai khiếu, mở ra con đường thứ ba — Võ lực!

Hai cách này nói thì dễ, làm lại muôn vàn khó khăn. Muốn chiêu hồn cần pháp bảo Hậu Thiên nhất phẩm Chiêu Hồn Phiên; còn ngộ tính đạt tới một vạn, mẹ kiếp, đạt được nhiều thế thì phế nhân ở chỗ nào? Tự chặt hai chân làm ăn mày cũng không kiếm được nhiều như vậy. Hơn nữa, nếu hồn phách mất, người bình thường đều không thể kiên trì tới cùng, sớm đã vung đao tự cung chuyển trò chơi, làm sao còn ngậy ngốc mãi như Đại Nhiệt.

Cho nên Đại Nhiệt thành công có thể nói là ‘tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả’ (2), phi thường hiếm có.

Liên tiếp xui xẻo lại để hẳn mở ra con đường thứ ba, quả thật quá hoang đường! Nhưng ai bảo người ta là nam chính đây?

Đại Nhiệt vội nhìn thuyết minh cái gọi là "Võ lực" kia: trong vũ trụ vạn điều đều có thể, vạn pháp đều tồn tại, có tu Tiên, có tu Phật, có tu Võ lực.

Lấy võ nhập đạo, vốn là Tam Phong tổ sư năm đó sáng lập, bí quyết huyền diệu, uy lực vô cùng, đạt tới cảnh giới cao nhất thì có thể tùy ý đi bất cứ nơi nào, biến vạn pháp quy về làm một, diệt sạch phá kiệt, không có gì không thể, so với Tiên đạo Phật Đạo, chỉ có hơn chứ không kém.

Đoạn thuyết minh này cũng không biết là fan cuồng huyền huyền nào viết, thế nhưng đủ cao thâm hấp dẫn người.

Đại Nhiệt cười hắc hắc, đang chuẩn bị đi ra ngoài tìm chỗ sáng lập võ học — tu Tiên tu Phật gọi là pháp thuật, nhưng Võ lực đương nhiên cần đổi thành võ học.

Đột nhiên một tiếng cười dài truyền đến, một bóng người áo xanh cười một con quái thú nhanh chóng bay tới...

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Dư diệc năng cao vịnh, tư nhân bất khả văn: hai câu nằm trong bài thơ 'Dạ bạc Ngưu chữ hoài cổ' của Lý Bạch. Tạm dịch: Ta cũng có thể cao giọng ngâm thơ/Nhưng mà người nào đâu nghe được. Ý muốn nói ở đây là Đại Nhiệt giờ cũng đã khai khiếu rồi, nhưng với người khác đó lại chỉ là một việc cỏn con không đáng kể.

- (2) Tiên vô cổ nhân, hậu vô lai giả: trước chưa có ai, sau lại càng không thấy.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 11: Trương Tam Phong

oOo

Người tới là một ông lão râu tóc bạc trắng, dáng người cao lớn, bộ đạo bào màu xanh ông ta khoác trên mình chốc lại lay động trong gió, nhìn qua rất có tiên phong đạo cốt. Nhưng trông kỹ một chút thì hóa ra bộ đạo bào kia nhăn nhúm như may từ giẻ lau, khiến ông lão rớt thẳng xuống thành một kẻ thô lếch thếch, lưu lạc đầu đường xó chợ. Thế nhưng tiếp tục nhìn kỹ, ông lão này lại để lại cho người ta một cái ấn tượng khác — làn da hồng nhuận, ánh mắt sáng ngời, tinh khí nội liễm, rõ ràng đã đạt tới cảnh giới chí cao phản phác quy chân.

Rất rõ ràng, đây là một NPC, nhưng trên đỉnh đầu không có hàng chữ màu lam của tên riêng. NPC không hiển thị tên hiển nhiên có thân phận không hề tầm thường, có đại thần thông, vì thế mới có thể ẩn tên của mình đi.

Bộ dạng của con quái thú mà ông ta cười càng kinh thế hãi tục, dài 7 mét, cao 5 mét, hai mắt lóe hồng quang, miệng to như cái chậu, từ khóe miệng mọc ra hai cái răng nanh trắng nhọn hoắt dài đến nửa mét. Con thú này toàn thân phủ kín lân giáp màu xanh, chân như chày đập lên bốn đám mây, nhìn lúc thực lúc ảo, như thần như ma. Con thú này đã không thuộc về loại Thần thú kỳ của người tu Tiên hay Ma thú kỳ của người tu Phật nữa, mà là một Huyền thú!

Cái gọi là Huyền thú, chính là nói về loại thú cưỡi thân thể đúc từ pháp thuật, là vật hư ảo, chỉ có nhân vật có pháp lực thông huyền mới có thể triệu hoán chúng từ dị không gian ra. Mỗi người chỉ có thể triệu hoán được một con Huyền thú, pháp lực cao thấp sẽ quyết định mức độ lợi hại của Huyền thú được triệu hoán. So với Ma thú và Thần thú thì Huyền thú càng lợi hại hơn, không những linh trí cao hơn, công kích sắc bén hơn mà còn có được thân thể bất tử, chỉ khi chủ nhân chết đi nó mới bị đưa về không gian cũ, chờ đợi chủ nhân tiếp theo triệu hoán.

Mặt khác, Huyền thú cũng có thể tiến hóa, tự nó có pháp môn tu luyện, cho dù lúc mới triệu hoán rất yếu nhưng càng về sau theo trình độ tu luyện càng cao thì nó sẽ càng tiến hóa để trở nên mạnh mẽ hơn.

Ông lão nhảy xuống từ trên lưng Huyền thú, cũng không nhìn thấy thân động, chớp mắt đã tiến tới trước mặt Đại Nhiệt, cười hắc hắc, lộ ra hàm răng trắng bóng.

Đại Nhiệt chấn động, không tự chủ lùi lại một quãng, hét lên:

- Móa! Ông già, ông tới gần vậy hả, định làm gì ca?

Hắn sợ hãi trong lòng. Nếu không có điều kiện gì đặc biệt, bất kể người chơi hay NPC cũng không có quyền tiến vào động phủ cá nhân, ông già này đến tìm mình, không biết là phúc hay là họa?

Ông lão nhìn từ trên xuống dưới Đại Nhiệt mà đánh giá một lần rồi cười nói:

- Không ngờ đệ tử đầu tiên của lão đạo ta lại là một tiểu bạch kiếm!

Lại nghe được câu đánh giá quen tai này, Đại Nhiệt vội vàng bày ra tạo hình chiêu bài, nghiêm túc đính chính:

- Tiểu bạch kiểm chỉ là bề ngoài của ta, kỳ thật ta có thể làm nhân vật chính.

-Ồ, thế sao? Ta đây thật muốn nhìn!

Ông lão bỗng nhiên động thủ, nắm lấy góc áo của Đại Nhiệt, ‘vèo’ một cái bay ra ngoài. Thân pháp này, tốc độ này quả thực giống như sao băng. Làm một phép so sánh, nếu tốc độ cười gió mà bay của Yến Cuồng Độ là 60 thì tốc độ của ông lão này ít nhất cũng phải đến 600!

Vèo! Ông lão đưa Đại Nhiệt trở lại địa điểm cũ, trước sau chưa đến 5 giây!

- Hắc hắc! Cung nữ trong hoàng cung đẹp không?

Ông lão hỏi một câu rất kỳ quái.

Dưới tốc độ quá nhanh, mặt mũi của Đại Nhiệt bị gió ép đến độ biến dạng mãi chưa hồi, tóc cũng bị hất hết về bên trái, tạo hình như một cây chổi quét nhà, bộ quần áo bình thường cấp 50 trên người bị xé rách từng mảng lớn, lộ ra da thịt của chủ nhân. Một hồi lâu sau hãn mới hoàn hồn, hít sâu một hơi, nói:

- Không đẹp bằng tiên nữ!

Nguyên lai trong nháy mắt này, ông lão lại có thể dẫn hãn tới hoàng cung trong thành Trường An, du lịch ngắm cảnh một phen.

- Vậy ta kéo người đi xem tiên nữ.

Ông lão nói xong lại nắm cổ áo Đại Nhiệt rồi ‘vèo’ một cái bay lên trời.

Lần bay này chút nữa thì lấy đi cái mạng nhỏ của Đại Nhiệt. Hãn vừa mới khai khiếu, nhưng không biết lý do tại sao lại không có vòng bảo hộ như Nhiếp Thân Quang hay Hộ Thể Tiên Khí, dưới tốc độ nhanh như vậy,

thân thể làm sao chịu nổi? Cơ thể hẳn giống như là bị một lực ngàn cân đập trúng, khí huyết chạy loạn, phun ra mấy ngụm máu tươi; toàn thân từ trên xuống dưới, ngoại trừ cái quần lót được hệ thống bảo hộ vĩnh viễn không phai màu cũng như không thể rớt xuống, toàn bộ quần áo tất cả đều bị xé thành từng mảnh nhỏ, bay đầy trời.

Trở lại mặt đất, Đại Nhiệt tức đến sùi bọt mép, sắc mặt tái nhợt, nếu không phải ông lão vẫn nắm lấy thì hẳn đã sớm nhũn ra trên đất như một đồng bùn.

- Được! Tổ chất thân thể không sai! Lại có thể chịu đựng được, là một tài liệu tốt.

Sau một phen kiểm tra với Đại Nhiệt, ông lão lộ ra nụ cười thương thức.

Đại Nhiệt tròn tròn mắt, thều thào nói:

- Đừng khen không như vậy! Mau xuất ra mấy ngàn mấy vạn đồng cho ta mua thuốc đi! Chậm trễ sẽ tai nạn chết người đó.

Ông lão cười ha ha:

- Trương Tam Phong ta mặc dù lấy võ nhập đạo, nhưng công phu luyện đan cũng là độc bộ thiên hạ. Đây là Thái Cực Đan, người uống xong sẽ không còn việc gì nữa.

Trương Tam Phong? Thái Cực Đan?

Con mắt của Đại Nhiệt lập tức sáng lên — nói đến Trương Tam Phong ai mà không biết, ai mà không hiểu? Đó chính là đại nhân vật có rất nhiều sắc thái truyền kỳ trong lịch sử Trung Hoa, thần tiên sống, thanh danh cực thịnh trong nhân gian. Tuy rằng đây chỉ là trò chơi, nhưng chắc chắn nhà phát hành sẽ không dám bán bỏ thiết kế Trương Tam Phong trở thành một NPC nhỏ bé được. Từ đó mà đoán, lẽ nào Trương Tam Phong được thiết kế

thành nhân vật cấp bậc giáo chủ của con đường thứ ba "Lấy võ nhập đạo"? Cho dù ông ta không xuất hiện trong nguyên tác Tây Du Ký, nhưng danh tiếng không kém gì thần tiên trên trời, trò chơi bài trí như vậy coi như cũng ổn thỏa. Ừm, rất có thể! Móa nó, Trương chân nhân trong lịch sử nổi danh là Trương Lạp Tháp (Trương Lôi Thôi), lão ngoan đồng, giờ trò chơi thiết kế thành NPC vẫn giữ nguyên tính thích trêu chọc người khác như vậy, tí nữa thì đùa chết lão tử rồi.

Hắn nghiêng răng nghiêng lợi, cầm lấy viên đan dược đen thùi sáng bóng, không thèm nhìn mà cứ thế nuốt vào.

Quả nhiên là linh dược tốt, thuốc đến thương đi, thoải mái a! Đại Nhiệt sờ sờ cái bụng đã hết khó chịu. "Ục ục", từ đan điền phát ra một tiếng vang kỳ quái. Xem ra Thái Cực Đan cũng không đơn giản chỉ là trị liệu vết thương, hẳn là Tam Phong tổ sư còn đặc ý dùng để điểm hóa mình. Hắn lập tức khoan chân ngồi xuống, hít vào thở ra đều đặn, kích động chờ đợi sự biến hóa.

Đan điền không ngừng phát ra tiếng vang lạ, Thái Cực Đan giống như đã tan ra thành nước, giờ phút này nước thuốc đang sôi lên "ục ục" không ngừng. Lát sau, chỉ nghe "ùm" một tiếng, như là có thứ gì trôi lên khỏi mặt nước, khiến mặt nước lay động rồi từ từ xoay tròn, hóa thành một dòng xoáy lớn, không ngừng hấp thu khí tức trong kỳ kinh bát mạch. Xoáy nước càng lúc càng nhanh, càng lúc càng lớn, đạt tới cực điểm chợt "uỳnh" một tiếng, nổ tung, ngàn vạn dòng nước ấm dùng tốc độ nhanh nhất lan tràn khắp cơ thể, đợt sau mạnh hơn đợt trước, một đường đả thông toàn bộ kinh mạch, vận chuyển suốt ba mươi sáu đại chu thiên lại lần nữa hội tụ ở vùng đan điền, dần dần hình thành một vật thể hình cầu. Quả cầu này chậm rãi co bóp, tràn ngập lực lượng sinh mệnh!

Đại Nhiệt cảm nhận rõ ràng toàn bộ quá trình biến hóa của đan điền, không khỏi hạnh phúc đến độ chảy cả nước mắt. Cách người hẳn khoảng cách bằng một cánh tay xuất hiện ba thanh trường kiếm ở thể khí dài chừng

một mét rưỡi, lấy hãn làm trung tâm tạo thành một kiếm trận hình tròn đường kính hơn 2 mét, hào quang rực rỡ, hàn khí bức người.

Chân Vũ Độn Giáp! Hình thái hộ thể của người lấy võ nhập đạo. Trước mắt là cấp 1: Tam Kiếm Thành Trận! Một khi chủ nhân gặp nạn, sẽ tự động kích hoạt, tạo ra ba chuôi kiếm hư ảo hộ thân, có thể triệt tiêu 70% sát thương bên ngoài. Cấp bậc tiếp theo cần 5 vạn điểm ngộ tính

- Cuối cùng thì ta cũng đã giống được Yển đại ca! Ha ha, chỉ cần sáng lập ra võ học chiến đấu nữa, ta sẽ là game thủ độc nhất vô nhị! Thống khoái!

Đại Nhiệt hưng phấn không thôi, hướng Trương Tam Phong quỳ xuống một gối, cung kính nói:

- Cảm tạ Tam Phong tổ sư!

Trương Tam Phong cười ha ha:

- Bởi vì con đường thứ ba khá đặc thù, cho nên có một số việc ta phải tự thân tới truyền đạo tiếp dẫn, ví dụ như kiếm trận hộ thể, lại ví dụ như sáng lập võ học. Hãy chú ý, một khi người đã sáng lập ra võ học thì ngoại trừ một vài pháp thuật phụ trợ phổ thông, người sẽ không dùng được bất kỳ thứ gì khác ngoài võ học mình sáng lập ra nữa.

Đại Nhiệt vội nói:

- Đệ tử nguyện nghe sư tổ dạy bảo.

- Thể chất của người rất tốt, mấy loại thuộc tính nghe – nhìn – lực lượng – nhanh nhẹn đều đạt tới giá trị cao nhất, chính là đối tượng tốt nhất để luyện võ nhập đạo, có cơ hội tương đối lớn sáng tạo ra võ học đỉnh cấp!

- Võ học đỉnh cấp?

Đây là khái niệm gì? Ý nghĩa như thế nào? Hoàn không xuất thế, tiểu ngạo giang hồ? Đánh khắp thiên hạ không có đối thủ?

Hạnh phúc tới quá đột ngột khiến Đại Nhiệt ngỡ ngẩn cả người, giống như một người nhịn đói đã lâu đột nhiên bị bào ngư vi cá từ đâu tới nhét đầy cổ họng, cảm giác thật kỳ quái.

- Ngồi xuống, nghe ta giảng!

Sắc mặt Trương Tam Phong nghiêm chỉnh lại.

Đại Nhiệt lập tức ngoan ngoãn ngồi xếp bằng ở trước mặt ông ta.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 12: Lấy võ nhập đạo

oOo

Giải thích rõ ràng toàn bộ, Trương Tam Phong liền cười thú đi mất — NPC dù sao cũng là NPC, cho dù trí năng cao tới đâu, chỉ cần thực hiện xong trình tự sẽ lập tức rời đi, không hề nói thêm một lời!

Đại Nhiệt cũng mau chóng tiến vào mật thất trong Cao Lão Trang, bắt đầu sáng lập võ học.

Mật thất trong động phủ chính là nơi để người chơi tăng cấp pháp thuật hoặc pháp bảo, đương nhiên cũng áp dụng cho con đường thứ ba. Chỉ có chủ nhân động phủ mới có quyền tiến vào nơi này, đến lúc đó toàn kênh chat sẽ tự động đóng kín, ngăn cách bên ngoài — nơi an tĩnh nhất mới thích hợp nhất để sáng tạo!

Đại Nhiệt thả lỏng ngời xuống, trong đầu quanh quẩn những lời Trương Tam Phong đã nói:

- Lấy võ nhập đạo, thế nào là võ? Hiệp khách dùng võ là phạm pháp, quân vương dùng võ lại lập quốc, bất đồng hình thức mà thôi. Xét ba con đường tu luyện: Tiên giả (người tu tiên) tu nguyên thần được trường sinh, cảnh giới tối cao nguyên thần có thể xuất khiếu, co duỗi tự nhiên, có thể lớn có thể nhỏ, lên trời xuống đất, không gì làm không được; Phật giả tu kim thân có thể bất tử, khi kim thân thành, ba đầu sáu tay, pháp lực thông

thiên; Võ giả thì tu binh được bất diệt, có vô tình có hữu tình, lấy sát nhập đạo, tới cảnh giới tối cao có thể phá toái hư không...

Lời của Trương Tam Phong nghe có chút cao thâm, đầy triết lý, nhưng kỳ thật lại rất đơn giản — trong Tây Du Nhất Mộng, người chơi chọn tu Tiên sẽ tu nguyên thần, đầu tiên phải đi vào trong bản đồ Hồng Hoang (1), chém giết thượng cổ yêu để Đông Hoàng Thái Nhất (2), đạt được Yêu Nảo. Yêu Nảo: do tinh khí hồn phách của vạn yêu chi đế Đông Hoàng Thái Nhất cô đọng mà thành, màu vàng, chất mềm, vừa vào miệng đã tan, hương vị cực ngon. Người ăn vào có thể trực tiếp tạo phôi thể nguyên thần, nhưng để đạt được vật này thật sự quá khó khăn, cần có hàng vạn hàng nghìn cơ duyên mới tới tay, thật là vật báu vô giá. Sau khi tạo được phôi thể của nguyên thần, người chơi còn phải tu luyện một thời gian dài mới có thể chậm rãi phát triển trở thành nguyên thần hoàn thiện.

Người chơi tu Phật cũng phải đi vào bản đồ Hồng Hoang. Bọn họ phải chém giết mười hai Tổ Vu (3), đạt được đầy đủ mười hai cái Tổ Vu Cốt (xương của Tổ Vu) mới có thể hình thành cốt giá (khung xương) cho kim thân, cuối cùng tu được đại viên mãn. Mười hai Tổ Vu là nhân vật bậc nào, tin tưởng người Trung Quốc ai cũng biết.

Còn con đường thứ ba: lấy võ nhập đạo đương nhiên cũng không ngoại lệ, khó khăn cao nhất, phải đi vào Hồng Hoang luyện hóa thành công một kiện thần binh thượng cổ — danh từ này lần đầu tiên Đại Nhiệt được nghe, không phải tại hãn không chú ý đọc tin tức trò chơi, mà là vì trong Tây Du Nhất Mộng có rất nhiều yếu tố không được công bố, cần người chơi từng bước thăm dò. Theo tình huống của chính Đại Nhiệt mà suy đoán, thần binh thượng cổ khẳng định không thuộc về pháp bảo, bởi vì đây là thứ để người chơi mất hết hồn phách tu luyện theo con đường thứ ba sử dụng. Nghe tên mà đoán thì uy lực của nó hẳn sẽ rất lợi hại, tuyệt đối không thua gì pháp bảo cực phẩm. Thế nhưng thần binh cần ‘luyện hóa thành công’ chứ không phải là ‘thu được’, chỗ này có huyền cơ...

Nghĩ vậy, Đại Nhiệt không khỏi cực kỳ chờ mong — con đường tu luyện độc nhất vô nhị, cầm thần binh thượng cổ độc nhất vô nhị, chỉ hai điều này cũng đủ khiến hắn thành truyền kỳ. Một cảm giác thành tựu không thể ngăn chặn sinh ra trong lòng hắn. Từ nhỏ hắn đã tự răn mình: không thể làm duy nhất thì phải thành đệ nhất, tính duy nhất đương nhiên nặng hơn đệ nhất nhiều lắm. Dưới tư tưởng này, nhiều khi hắn tình nguyện làm một công việc vất vả nhưng độc nhất nào đó còn hơn là chọn làm một nhân viên an nhàn thường thường.

Hắn là một người như vậy.

Đại Nhiệt bước vào trạng thái tĩnh tâm, đưa tay cầm lấy chén rượu Thái Thượng Vong Tình, uống một hơi cạn sạch — rượu này cũng là Trương Tam Phong đưa tặng, màu xanh biếc, tên là Thái Thượng Vong Tình, vật tiền đề để chuẩn bị sáng lập võ học.

Từ lực phát tác, hắn dần dần tiến vào trạng thái minh tưởng...

Lại nói đến Yến Cuồng Đồ. Hắn có đại thu hoạch ở Ngũ Hành Sơn, vui sướng chạy về thành, lập tức tìm Đại Nhiệt.

Hệ thống nhắc nhở: "Hào hữu của bạn hiện đang bế quan tại mật thất trong động phủ để sáng lập võ học, tạm thời không thể nói chuyện được, mời bạn để lại lời nhắn."

Thấy nhắc nhở này, Yến Cuồng Đồ chấn động: Đại Nhiệt khai khiếu rồi sao? Còn nữa, không phải hiền đệ mất hết hồn phách sao? Vừa không hề tu Tiên cũng không tu Phật, vậy sáng lập võ học là thế nào?

Yến Cuồng Đồ nghĩ mãi không hiểu, cho là mình nhầm, lại pm lần nữa, kết quả vẫn là lời nhắc nhở kia. Hệ thống chắc sẽ không gạt người, vậy rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra? Hắn lập tức cười gió chạy tới Cao Lão Trang, tìm được mật thất trong đó, chỉ thấy cửa sắt bên ngoài mật thất đóng chặt, bên trên còn dính một tấm bảng: Trang chủ đang bế quan, xin chờ quấy rầy.

Yến Cuồng Đồ ngồi xếp bằng trước cánh cửa, mày nhíu chặt lại.

Không nghi ngờ gì nữa, Đại Nhiệt thật sự là đã khai khiếu, còn đang trong mật thất sáng lập võ học. Ngắn ngủi một lát, trên người hắn lại xảy ra sự kiện linh dị khó có thể tin nào sao? Trời ạ, hiền đệ của ta là thần thánh phương nào, vì sao suốt ngày nhận được kỳ ngộ bất ngờ? Hết lấy được Thú Vương Đan, tay trần đánh chết Ngưu Ma Vương, giờ lại tới quái sự này, vận may quá khủng rồi!

Đại Nhiệt thật sự đã không có hồn phách, điểm này Yến Cuồng Đồ có thể khẳng định 100%. Thuộc tính của Đại Nhiệt sớm đã bị hắn dùng Hỏa Nhân Kim Tinh xem rõ, không có khả năng giả bộ. Như vậy, lẽ nào dưới tình huống không có hồn phách mà khai khiếu sẽ được hệ thống tính vào một con đường tu luyện khác sao? Hắn là như vậy, khó trách hắn cần ngộ tính cao như vậy mới có thể khai khiếu.

Yến Cuồng Đồ tuy cuồng nhưng tuyệt đối không thiếu thông minh, hắn nhanh chóng đoán ra tình huống của Đại Nhiệt, mà thật sự rất chuẩn xác.

Sau khi có kết luận, Yến Cuồng Đồ nở nụ cười, hắn cảm thấy cao hứng thay cho Đại Nhiệt — bạn bè chân chính là phải vì thành công của đối phương mà vui mừng cùng tự hào!

Sắc trời mỗi lúc một u ám, bỗng nhiên gió nổi lên, cuốn tung đám lá rụng đầy trong hậu hoa viên ở Cao Lão Trang, nhìn như là những con bướm bướm đồng loạt vỗ cánh.

Yến Cuồng Đồ vẫn bất động. Hắn quyết định canh giữ ở ngoài mật thất, muốn thành người đầu tiên chia sẻ niềm vui cùng Đại Nhiệt khi hắn thành công sáng lập võ học xong, giống như Đại Nhiệt đã làm như vậy khi hắn bế quan sáng lập pháp thuật lúc trước.

Gió càng lúc càng lớn, đang giữa đêm nhưng chân trời lại là một màu xám trắng, không có trăng, không có sao, nhiệt độ mỗi lúc một lạnh, dường

như mùa đông sẽ lập tức tới.

Khí hậu trong trò chơi quả thật hay thay đổi, hoàn toàn không theo mùa mà hòa chung cùng với cốt truyện trong trò chơi. Nghe nói sau khi người chơi có được đại thần thông thì hô mưa gọi gió là việc rất đơn giản.

Yến Cuồng Đờ bỗng nhiên mở mắt, tựa hồ là cảm ứng được cái gì đó, nhìn chăm chăm vào cánh cửa mật thất trước mặt, vừa hồi hộp vừa chờ mong.

Quả nhiên, không lâu sau, ‘két’ một tiếng, cánh cửa đã mở ra. Yến Cuồng Đờ lập tức đứng bật dậy, vỗ tay như điên, miệng hét lớn:

- Hoan nghênh hoan nghênh, nhiệt liệt hoan nghênh...

Khi hẳn thấy rõ nam nhân vật chính đang đi ra chỉ mặc mỗi cái quần cộc màu hồng do hệ thống phát, tựa như một đóa hoa mai điểm trên tuyết trắng thì nhất thời ngây dại.

- Sặc! Tới cùng là hẳn luyện công pháp gì thế này? Mặc thành dạng này, chẳng lẽ là Quỷ Hoa Bảo Điển vung đao tự cung trong truyền thuyết? Chẳng trách nhanh vậy đã thành công, đây chính là võ học nổi danh vì tốc độ mà.

Đại Nhiệt không có thấy Yến Cuồng Đờ, hẳn đi ra vẫn nhắm chặt hai mắt. Vừa rồi sáng lập võ học thành công thì hệ thống nhắc nhở một tràng thật làm cho người ta kích động:

"Chúc mừng bạn đã thành công sáng lập ra võ học đỉnh cấp, bởi vậy skill chiến đấu Hàm Trư Thủ thời kỳ tân thủ sắp bị xóa đi. Hệ thống võ học đỉnh cấp của bạn chia làm ba cảnh giới, cảnh giới đầu tiên: Nhân Tài Thi Giáo, Vạn Vật Giai Bị Vu Ngã; cảnh giới thứ hai: Điểm Thiết Thành Kim, Hóa Hủ Hủ Vi Thần Kỳ; cảnh giới thứ ba: Vô Trung Sinh Hữu, Đoạt Tạo

Hóa Thiên Địa (4). Trước mặt bạn đang ở cảnh giới đầu tiên. Hiện tại, mời đặt tên cho võ học!

- Thái Cực Đạo!

Đại Nhiệt không hề do dự chọn lấy cái tên này. Hẳn có cảm tình rất đặc biệt đối với hai chữ "Thái Cực".

"Tên không bị trùng lặp, đặt tên Thái Cực Đạo thành công."

"Chúc mừng bạn chính thức lấy võ nhập đạo, mở ra một con đường hoàn toàn mới!"

Lúc này bảng thuộc tính của Đại Nhiệt đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất:

Tên nhân vật: Đại Nhiệt;

Trạng thái thân thể: khỏe mạnh;

Võ lực: võ học đỉnh cấp [Thái Cực Đạo], cảnh giới đầu tiên (thuộc tính này đã ẩn đi, chỉ có pháp bảo nhất phẩm Kính Chiếu Yêu mới có thể nhìn rõ).

Thiên phú: Hạnh Vận Nhất Đầu Trư, cấp 1;

Hồn phách: không có;

Căn cốt: thấp;

Công đức: 6 điểm;

Ngộ tính: 0 điểm;

Linh lực: 0 điểm;

Linh lực: 0 điểm;

Phương thức di động: cười gió;

Toàn hệ công kích: 70%;

- Ha ha! Ta cuối cùng thành công! Ta cuối cùng thành công!

Đại Nhiệt mừng rỡ như điên, giơ cao tay hô to, như là một đứa bé đang hân hoan nhảy nhót. Tựa hồ bị triệu hoán, gió Đông Bắc càng mạnh, trời chuyển rắng hồng, tức thì có vô số bông tuyết rơi xuống!

Tuyết rơi mau đến độ thoáng cái đã phủ kín cả đầu lẫn vai Yến Cường Đồ. Hấn trợn mắt ngửa mặt lên trời, tức giận nói:

- Phặc! Thành công thì thành công chứ cần gì phải làm ra phản ứng lớn như vậy!

Mà tuyết thì càng ngày càng dày...

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Hồng Hoang: thời kỳ sơ khai của vạn vật. Trong Thiên Chúa giáo là 7 ngày đức Chúa trời tạo ra vạn vật, ngày cuối cùng tạo ra con người. Trong văn hóa Trung Quốc, thời hồng hoang là thời Nữ Oa vá trời. Còn ở Việt Nam là thời kỳ Lạc Long Quân và Âu Cơ gặp nhau rồi sinh ra 100 người con, tổ tiên của dân tộc Việt.

- (2) Đông Hoàng Thái Nhất: vị thiên đế của vạn yêu. Có một cách hiểu đơn giản mang chút hài hước như sau (theo nguồn lichsvietnam chấm net):

Trước Ngọc đế, đảng phái Yêu môn giữ vai trò đảng cầm quyền ở thiên đình. Thời gian này thì kiểu cách của Yêu môn giống như là đảng độc quyền, thiên đình do hai người chấp chương là Thiên đế Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất. (Mười con quạ - mặt trời chính là mười đứa con trai của Đế Tuấn)

Sau một thời gian cầm quyền của Yêu môn, đã bắt đầu có nảy sinh xung đột lợi ích trầm trọng giữa các thế lực, nổi bật là xung đột giữa Yêu môn và Vu môn.

Đảng phái Vu môn nắm giữ chiến lược rất mạnh, được lãnh đạo bởi các vị Tổ Vu.

Mâu thuẫn giữa Yêu môn và Vu môn ngày càng dâng cao. Có một vụ xung đột mà nhiều người đều biết, chính là vụ Hậu Nghệ (một người của Vu môn) bắn rớt chín mặt trời là con của Đế Tuấn.

Sau khi mâu thuẫn dâng lên đến đỉnh điểm thì hai đảng phái này bắt đầu gây chiến. Kết quả là Yêu môn bị đánh bại phải từ bỏ thiên đình, cả Đế Tuấn và Thái Nhất đều tử trận.

Vu môn dù thắng nhưng nguyên khí đại thương, lại có bất hòa trong nội bộ. Hai vị tổ vu là Chúc Dung và Cộng Công bất hòa nên đánh nhau, sau trận đánh này cả hai đều mất sức chiến đấu và mất tung tích.

Trận đánh giữa Chúc Dung và Cộng Công gây ra hậu quả hết sức nghiêm trọng vì làm gãy mất cây cột chống đỡ bầu trời. Vì thế trời sụp và bị xé rách (giống như bị rách tầng Ôzôn vậy đó), đất nghiêng... tất cả sinh vật đều lâm vào tình cảnh bị đe dọa.

Trong tình cảnh này một vị thánh là Nữ Oa đã mạo hiểm tiến nhập hỗn độn tìm bảo vật là đá ngũ sắc để vá lại trời.

Trong số đá ngũ sắc mà Nữ Oa lấy được có một viên đá vốn là linh vật của hỗn độn, có linh tính rất cao. Trong quá trình Nữ Oa mang đá đi vá trời, viên đá này liền tự mình bỏ đi đến chỗ Hoa quả sơn, thấy ngọn núi này linh khí rất dày nên nó liền định cư luôn ở đó. Viên đá này dưỡng sinh ra Tôn Ngộ Không. Còn Nữ Oa thì không biết là viên đá tự mình bỏ đi mà sau này phát hiện ra lại cứ ngỡ là mình đánh rơi.

Khi môi trường sống đã ổn định trở lại thì đạo môn từ từ mở rộng. Hồng Quân lão tổ là tổ sư của đạo môn cho ba đệ tử là Lão Tử, Nguyên Thủy thiên tôn và Thông Thiên giáo chủ thu nhận đệ tử, phát triển đạo môn. Hồng Quân lão tổ cũng dựng lên một người đứng đầu thiên đình và gọi là Ngọc Hoàng Thượng Đế.

- (3) Vu tộc là do đại địa thai nghén mà sinh. Mười hai Tổ Vu gồm: Đế Giang, Cộng Công, Chúc Dung, Huyền Minh, Hậu Thổ, Dưực Tư, Xa Bì Thi, Thiên Ngô, Cường Lương, Chúc Cửu Âm, Nhục Thu cùng Cú Mang.

- (4) Giải thích tên của ba cảnh giới:

+ Nhân Tài Thi Giáo, Vạn Vật Giai Bị Vu Ngã = cứ theo tài năng mà dạy, ta sẽ nắm giữ vạn vật trong tay;

+ Điểm Thiết Thành Kim, Hóa Hủ Hủ Vi Thần Kỳ = biến sắt thành vàng, hóa mục nát thành thứ tốt;

+ Vô Trung Sinh Hữu, Đoạt Tạo Hóa Thiên Địa = không có mà làm thành có, tranh khả năng sáng tạo vạn vật cùng đất trời.

Hết quyển 3! Mời đón đọc 'Quyển 4: Quả Nhân Sâm' để xem Đại Nhiệt ra sao sau khi tìm được con đường của riêng mình.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 1: Công năng mới

oOo

"Mời toàn bộ người chơi của Tây Du Nhất Mơng chú ý: sẽ có ba công năng mới mở ra vào ngày 20 tháng 8! Mọi người có thể dựa theo thuyết minh cụ thể để thử nghiệm!"

"Công năng mới thứ nhất: mở ra ba loại bảng xếp hạng tính cho từng server, gồm:

- 1: Bảng xếp hạng pháp bảo;
- 2: Bảng xếp hạng thú cưỡi;
- 3: Bảng xếp hạng động phủ.

Danh sách mỗi bảng gồm top 10 thứ hạng đầu, các người chơi lọt top có thể quyết định để mình hiện lên bảng hoặc ẩn đi."

"Công năng mới thứ hai: trò chơi mở chợ giao dịch tiền tệ, toàn bộ người chơi có thể dùng tiền hiện thực mua tiền ảo thông qua chợ giao dịch. Để giải quyết vấn đề cân bằng giữa các server, tiền sử dụng sẽ quy đổi thành đồng đôla Mỹ, 1 đôla thật đổi được 100 đồng ảo. Ngược lại, nếu người chơi dư thừa tiền ảo cũng có thể thông qua chợ giao dịch đổi ra tiền hiện thực, quy tắc giống như trên nhưng sẽ mất 5% phí. Đặc biệt thuyết minh, chợ giao dịch là do công ty Thánh Đại phát hành Tây Du Nhất Mơng

tự mình quản lý, mọi thắc mắc xin hãy liên hệ tới đường dây nóng hoặc trụ sở công ty được ghi rõ trên diễn đàn."

"Công năng mới thứ ba: trò chơi mở ra hệ thống ẩm thực. Sau khi khai khiếu, toàn bộ người chơi sẽ có thể trải nghiệm cảm giác ăn uống tại các tửu lâu, hàng rong, nơi buôn bán thực phẩm trong thành, thông qua ăn uống có thể đạt được một số điểm ngộ tính bất định. Đồ ăn đồ uống sẽ mua bằng đồng, giá cả chênh lệch tùy chủng loại, phí tổn càng cao thì đạt ngộ tính càng nhiều, chi tiết mời người chơi tự mình kiểm nghiệm. Mỗi người chơi một ngày nhiều nhất có thể ăn ba bữa, mỗi bữa cách gần nhất 6 tiếng. Xin chú ý, các loại hoa quả được bán buôn ven đường cũng tính vào hệ thống ẩm thực, loại này mỗi ngày mỗi người chỉ có thể ăn 10 trái.

Trên một con đường nằm ở phía Nam thành Trường An, dưới tán một cây ngô đồng khô héo, Đại Nhiệt cùng Yến Cuồng Đồ đang chiếm lấy một cái ghế đá mà ngồi ăn như hổ đói, hoàn toàn không để ý đến ánh mắt khinh bỉ của người đi đường — lúc này đã không ít người chơi thỉnh kinh thành công tiến vào thành Trường An, nhìn qua cũng tới hơn một ngàn người.

Đại Nhiệt đang cầm trong tay một bắp ngô vàng ươm, đặt trong miệng kéo qua kéo lại như là thổi kèn ác-mô-ni-ca. Yến Cuồng Đồ thì bận tiêu diệt một quả dưa hấu, ăn đến nỗi cả miệng cả tay đều ướt sũng nước.

- Anh ăn bao nhiêu quả dưa rồi?

Đại Nhiệt nhồm nhoàm vừa nhai vừa hỏi.

Yến Cuồng Đồ phun ra một đồng hạt, trả lời:

- Tính cả quả này thì vừa tròn 10.

- Sặc, anh thù oán gì với dưa hấu hả? Sao cứ chọn nó mà ăn thế?

Đại Nhiệt trợn mắt nói.

- Đây gọi là chung thủy. Ai như chú, lúc thì táo, lúc thì lợu, giờ lại đến ngô, không biết bao giờ sang lê đây, đúng là một kẻ lãng nhãng.

Đại Nhiệt cười hắc hắc, nói:

- Liên quan quá nhỉ. Mà nói đến lê tự dừng thềm thật.

Hắn đứng lên, hô lớn về phía bác gái đang bán sạp hoa quả gần đó:

- Lão bản nương, cho ta một trái lê, chọn nhiều nước vào nhé.

(DG: Những đoạn xưng hô với NPC đều là những nhân vật theo bối cảnh đời Đường nên sẽ khác hiện đại một chút)

Lại có mỗi làm ăn, bác gái kia cười đến không thấy Tổ quốc, lập tức qua đưa một trái lê tươi, thu của Đại Nhiệt 10 đồng.

Vừa hay tin công năng mới mở ra, Đại Nhiệt và Yến Cuồng Đồ lập tức hẹn nhau cùng chạy về thành thử nghiệm. Sau khi lấy võ nhập đạo, Đại Nhiệt đã có khả năng ra ngoài thành tu luyện, nhưng hắn cũng không có chọn tổ đội với Yến Cuồng Đồ, tuy rằng hai người cùng một chỗ sẽ có rất nhiều thứ tiện — mượn lời Yến Cuồng Đồ nói: hắn muốn cùng Đại Nhiệt thi đấu, chia nhau ra mà phát triển xem ai có thu hoạch lớn hơn. Mà Đại Nhiệt từ nhỏ đã thích sống yên tĩnh khép mình, cho nên cũng không phản đối.

Hiện tại ba bảng xếp hạng chẳng có gì đáng chú ý. Bảng thú cưỡi mới chỉ có 4 con, trong đó có cả con mãnh hổ của Hồ Ly. Bảng pháp bảo vẫn đen kịt chưa có gì. Còn bảng động phủ, vốn Cao Lão Trang của Đại Nhiệt chiếm vị trí đệ nhất cũng như độc nhất, nhưng từ sau khi có thêm người thỉnh kinh thành công, tên hắn lập tức bị đẩy xuống. Nào là Huyền Hư Hiên, Thanh Hư Cung, Khai Phong Phủ v.v..., thậm chí còn có một cái tên rất hài hước gọi là Ổ Chuột! Đám đại gia này cũng không biết là đã đổi bao

nhiều tiền đồng qua chợ giao dịch để mua những đồng phủ này của hệ thống.

Chợ giao dịch vừa mở, thời đại của người có tiền lập tức bùng nổ.

Xuống bảng thì xuống bảng, Đại Nhiệt cũng chẳng cảm thấy gì. Trong ba công năng mới, hẳn chỉ hứng thú với hệ thống âm thực, vừa được ăn lại vừa gia tăng ngộ tính như giết quái. Vì thế hẳn mới vừa cùng Yến Cuồng Đồ đi mua hoa quả ném thử.

Hoa quả được phân làm ba loại: hoa quả thông thường 10 đồng một trái, ăn vào tăng 10 điểm ngộ tính; hoa quả đặc sản 100 đồng một trái, ăn vào tăng 50 điểm ngộ tính; còn tiên quả? Mơ à mà mua được ở ven đường!

Hai ngày cuối tuần này, Đại Nhiệt cùng Yến Cuồng Đồ ở bên ngoài đánh quái cày ngộ tính, thế nhưng chỉ có chi chứ không có thu, tiền còn thừa lại không nhiều lắm, cho dù Đại Nhiệt có skill thiên phú cộng thêm may may, nhưng có lẽ do vấn đề nhân phẩm mà mãi không lấy xuống được cái mác "bần nông". Bởi vậy cả hai chỉ có thể mua hoa quả bình thường ăn cho đã, bọn hắn còn muốn dành chút tiền để lên tửu lầu đánh chén một phen.

- Hiền đệ, giờ chú có bao nhiêu ngộ tính rồi?

Yến Cuồng Đồ hỏi.

Đại Nhiệt vừa gặm lê vừa nói:

- Hơn 4 ngàn, còn anh?

- Anh có hơn 9 ngàn. Mẹ nó chứ, đồ chơi này khó kiếm thật, từng này điểm còn chưa đủ nhét kẽ răng, không làm được cái gì.

Yến Cuồng Đồ cầu nhàu.

Đại Nhiệt bỏ mẫu lê cuối cùng vào miệng, phui phui hai tay, nói:

- Tiếp theo em chuẩn bị ra biển đánh Thủy tộc.

Yến Cuồng Đồ cười ha ha nói:

- Giờ chú cũng thành Thần rồi, còn thành tựu hơn cả anh, tuy anh không biết chú tu luyện cái gì nhưng khẳng định rất lợi hại.

(Thỉnh kinh thành công là đắc đạo, cộng thêm khai khiếu sáng tạo pháp thuật xong thì tính là thành Thần)

Đại Nhiệt nhìn hẩn, nói:

- Nếu anh muốn biết em sẽ nói.

- Đừng!

Yến Cuồng Đồ vội vàng xua tay:

- Đó là bí mật của riêng chú, không quan hệ tới anh. Anh còn không biến thái đến độ muốn biết rõ từng cọng lông của huynh đệ.

Làm bằng hữu cùng Yến Cuồng Đồ còn có một chỗ tốt như vậy, có một số việc người ta không muốn nói, hẩn cũng sẽ không cố hỏi. Con đường thứ ba lấy võ nhập đạo là bí mật lớn nhất của Đại Nhiệt ở trong trò chơi, hẩn cũng không muốn bị người thứ hai biết, không nói cho Yến Cuồng Đồ không liên quan tới việc tin hay không mà mỗi người đều phải giữ lại chút bí mật của riêng mình.

- Đi! Lên Khách Vân Lai ăn một bữa thật no thôi.

Yến Cuồng Đồ đứng lên, xoa tay.

Khách Vân Lai là tửu lâu sa hoa nhất thành Trường An, nghe nói một món ở đây có rẻ nhất cũng phải hơn 1000 đồng.

Đại Nhiệt ho khan một chút:

- Trên người em chỉ có 300 đồng...

- Yên tâm, anh còn hơn 2 ngàn, cùng lắm thì bán gấp Ấn Thân Phù là được.

Từ khi Đại Nhiệt đưa Ấn Thân Phù kia tới nhà đấu giá của hệ thống, cũng đã có không ít người ra giá, nhưng cao nhất mới 2 vạn đồng, hơi thấp một chút, có điều nếu cần gấp quá cũng không quản được nhiều như vậy.

- Đúng rồi, em nghe nói nơi này có món đặc biệt gọi là Phật Nhảy Tường, ăn vào có thể gia tăng 500 điểm ngộ tính, chúng ta thử đi.

Nói đến 500 điểm ngộ tính, hai mắt Đại Nhiệt lập tức sáng lên.

- Hôm nay có rượu thì cứ uống, ngày mai sầu đến mặc mai sầu, thế mới là bản sắc nam nhi!

Yến Cường Đồ hươ tay nói rất khí thế.

Vì thế hai người lập tức cưỡi gió bay đến Khách Vân Lai.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 2: Hâm rượu luận anh hùng

oOo

Khách Vân Lai quả nhiên khách đến như mây, chẳng những đã sớm hết chỗ, mà ngoài cửa còn một hàng dài đang chờ đến lượt — rượu cùng đồ ăn nơi này tốt nhất, cho ngộ tính cũng cao nhất, đương nhiên mọi người chen chúc mà tới.

- Người anh em, xếp hàng bao lâu rồi?

Người chơi A hỏi.

- Hơn mười phút, mẹ nó chứ, vẫn chậm một bước, không thành nhóm khách đầu tiên được.

Người chơi B tức giận bất bình.

- Nhóm đầu tiên có cái gì hot?

- Có thể ăn Phật Nhảy Tường chứ sao! Món đặc sản này mỗi ngày chỉ làm 10 suất.

- Ngất, nghe nói Phật Nhảy Tường tới 5000 đồng một suất; người anh em thật có tiền nha, tôi thì chỉ có thể thành thật mà ăn cá nhỏ thịt vụn của mình thôi.

Người chơi A dựng thẳng ngón cái lên khen ngợi.

Nghe được mẫu đối thoại này, Đại Nhiệt cùng Yến Cuồng Đồ lú lờ không thôi, 5000 đồng một suất! Xem ra không cố gắng cả tháng thì chỉ có đứng mà nhìn thèm thôi.

Yến Cuồng Đồ đi tới chỗ tiểu nhị đứng ở cửa, bỏ ra 20 đồng để đặt hai chỗ rồi cầm hai tấm thẻ gỗ ghi số thứ tự xếp hàng, đưa cho Đại Nhiệt một cái. Đại Nhiệt cầm thẻ xem thuyết minh: số thứ tự xếp hàng tại Khách Vân Lai thành Trường An, làm bằng gỗ đàn hương, thứ tự tạm thời là 92, xếp hàng đằng trước bạn có 26 người, xin hãy kiên nhẫn chờ đợi, trong thời gian này cảm phiền không rời đi, nếu không sẽ xóa bỏ lượt.

Hệ thống làm rất tốt ở phương diện quản lý tửu lâu, mỗi một tửu lâu hay tiệm ăn đều chỉ chứa cùng lúc được một lượng khách nhất định, một khi đã đủ không thể tiếp tục đi vào mà phải liên hệ với NPC đứng ở cửa để lấy số xếp hàng, sau đó lần lượt vào tiếp. Mà thời gian quy định cho mỗi người chơi dùng cơm tối đa là 20 phút, một khi thời gian tới sẽ tự động bị truyền tống ra ngoài.

Đại Nhiệt cất kỹ thẻ, hai mắt nhắm lại, bắt đầu tự tu. Con đường Võ lực hẳn theo khác với Tiên đạo cùng Phật đạo. Hai con đường kia yêu cầu người chơi phải ở trong động phủ diện bích hoặc đá tọa mới có thể đề cao cấp bậc pháp thuật, còn Võ lực của Đại Nhiệt thì bất cứ nơi đâu cũng có thể tiến hành tự tu, điều này không thể nghi ngờ là chiếm rất nhiều tiện lợi.

Yến Cuồng Đồ đã nhìn quen hẳn đột nhiên nhập định, cũng không kinh ngạc, cười nói:

- Hiền đệ, chú cũng không cần liều mạng như vậy chứ, đang xếp hàng mà cũng tranh thủ tu luyện sao!

Đại Nhiệt nghe thấy hẳn nói chuyện, mở mắt, thản nhiên nói:

- Có gì đâu, tại em thấy rảnh quá nên tranh thủ thôi, trong lúc chờ đợi không tu luyện thì biết làm gì?

- Phặc! Chú nhắm mắt vào thì có thể giới thanh tịnh rồi, còn anh? Ngay cả người nói chuyện cũng không có.

Yến Cuồng Đồ cầu nhàu.

Đại Nhiệt mỉm cười:

- Vậy anh muốn nói chuyện gì?

Yến Cuồng Đồ lớn tiếng nói:

- Nữ nhân nói chuyện với nữ nhân thì bàn chuyện kinh nguyệt, nữ nhân cùng nam nhân lại bàn về Kamasutra, còn nam nhân với nam nhân đương nhiên phải bàn về làm thế nào để rủ nữ nhân cùng nghiên cứu Kamasutra rồi!

Toát mồ hôi! Lời vừa nói ra, lập tức đem toàn bộ ánh mắt xung quanh hấp dẫn lại.

Đại Nhiệt vội ngẩng đầu nhìn trời, làm bộ như mình đang "rình xem chim nhỏ bay qua".

Yến Cuồng Đồ vẫn còn chưa hiểu gì, tưởng là bầu trời có chim chóc gì bay qua thật, vì thế ngẩng đầu theo. Mà hăn ngẩng đầu thì người chung quanh lại cũng học tập...

- Này! Ông thấy gì không?

Người chơi C hỏi.

- Tôi thấy trời xanh, mây trắng nữa, ông thì sao?

Người chơi D trả lời.

Người chơi A đúng lúc này mới hiểu ra chuyện, tức giận nói:

- Tôi thì thấy nguyên một đàn bò biết mặc quần áo đang nghẽn cổ!

Đại Nhiệt nhìn phản ứng của mọi người như thế, muốn cười lại không dám, cố nhin nói:

- Yển đại ca, cái anh nói vừa xong là làm cách nào?

Lời vừa ra, giống như tiếng lòng của hơn mười động vật bậc cao giống đực chung quanh, lập tức lại có vô số ánh mắt nhìn chòng chọc lên người Yển Cuồng Đồ, thậm chí có cả một người chơi nữ cũng vểnh tai tới nghe.

Yển Cuồng Đồ không hề luống cuống, nói:

- Rất đơn giản, hai chữ thôi.

- Là hai chữ nào?

Trong số đám đang hóng chuyện, có một Tôn Ngộ Không có cái nick rất đáng khinh là "Chim Nho Nhỏ" nhin không được ra tiếng đặt câu hỏi.

- Chữ thứ nhất là vỗ; chữ thứ hai là cười!

Chim Nho Nhỏ kia thực nghiêm túc nghĩ một lát, sau đó liền hỏi:

- Lão huynh, cười cũng thôi, còn vỗ vào đâu?

Tiếng hấn đã to còn oang oang hỏi khiến mọi người không khỏi cười to.

Yển Cuồng Đồ buồn cười nói:

- Bí quyết gói gọn trong đó, dẫn giải ra tức là trước tiên phải vỗ mông ngựa, nói cách khác là nịnh nọt cho phụ nữ niềm vui, sau đó mạnh mẽ mà cười, chinh phục cô ta, từ đó về sau muốn gì cô ta cũng sẽ theo!

Chim Nho Nhỏ ngẩn ra rồi như bưng bình, gật đầu như gà mổ thóc, khen:

- Cao! Thật cao! Chẳng thể trách bạn gái của em mãi không chịu cùng em làm...

Đại Nhiệt đỏ mồ hôi như tắm! Yến Cuồng Đồ chính là một kẻ chuyên xúi trẻ con bốc cứt-t gà!

Lúc này xếp hàng đã đến lượt, một lượng lớn người chơi được hệ thống thông báo lập tức tiến vào trong tửu lâu. Mà Chim Nho Nhỏ thì bám chặt lấy tay Yến Cuồng Đồ, nói sống chết gì cũng phải cùng hắn thêm hảo hữu, để tiện sau này có vấn đề tâm sinh lý gì còn xin thỉnh giáo...

Khách Vân Lai thiết trí xa hoa, bên trong là những dãy bàn bày biện trang trọng. Đại Nhiệt và Yến Cuồng Đồ tìm một bàn cho hai người, vừa mới ngồi xuống thì một NPC tiểu nhị đã nhanh nhẹn đưa thực đơn tới. Trên thực đơn chi chít chữ, ít nhất cũng phải trên 100 món ăn, trong đó không ít món nổi danh trong hiện thực như vịt quay Bắc Kinh, canh rắn Quảng Châu, đậu hũ ma bà Tứ Xuyên v.v... Bên cạnh tên món ăn là giá tiền cùng ngộ tính khi ăn nó đạt được, mỗi người chỉ có thể chọn một suất.

Những món ngoài ngàn đồng hai người trực tiếp bỏ qua, Đại Nhiệt gọi món gà ăn mày giá 600 đồng, có thể gia tăng 120 điểm ngộ tính; mà Yến Cuồng Đồ thì gọi món gà chiên cay, cần 700 đồng, gia tăng 150 điểm ngộ tính. Ngoài ra bọn hắn gọi mỗi người một chén rượu Mao Đài — rượu thuộc loại đồ uống, mỗi bữa mỗi người có thể uống một chén, giá cho Mao Đài là 100 đồng, có thể gia tăng 30 điểm ngộ tính.

Món ngon nhanh chóng được dọn lên. Hai người bắt đầu cầm đũa từ từ thưởng thức. Còn rượu thì được đặt trong khay lửa đang cháy ở trên bàn, cần phải hâm trước rồi mới có thể uống.

- Hiền đệ, thời gian gần đây, tính cả Chim Nho Nhỏ vừa rồi, anh đã kết bạn với 23 người, tuy mới đều chỉ là quan hệ hảo hữu, nhưng chỉ cần anh vung tay hô nhất định bọn họ sẽ giúp.

Yến Cuồng Đồ mở miệng nói.

Đại Nhiệt gật gù, hỏi:

- Anh thật sự định chiêu binh mãi mã, thành lập giáo phái sao?

Yến Cuồng Đồ ngạo nghễ cất tiếng:

- Sinh đương tác nhân kiệt, tử diệc vi quỷ hùng (1)! Mặc giáp dẫn dắt trăm vạn quân, công thành kiến quốc mới tính là nhất đại kiêu hùng!

- Ha ha! Phải không? Nhưng em tình nguyện làm một anh hùng cô độc, mười bước giết một người, ngàn dặm không lưu dấu! Như thế cũng rất có cảm giác thành tựu ấy chứ.

Yến Cuồng Đồ cười nói:

- Theo cách phân chia của vĩ nhân, tư tưởng của chú thuộc về chủ nghĩa anh hùng cá nhân! Chú sẽ rất cô đơn đấy.

Đại Nhiệt không khỏi run lên, không tự chủ được tự hỏi trong lòng: Cô đơn? Mình cô đơn sao? Ai mà chẳng cô đơn... Cô đơn kỳ thật giống như một bộ đồ mặc ở trên người, thử hỏi thiên hạ, ai có thể ở trần? Chẳng qua biểu hiện của mỗi người khác nhau mà thôi.

Nghĩ đến đây, hần mỉm cười nói:

- Kỳ thật có làm anh hùng hay không cũng không sao cả! Em chỉ mong có thể được tự do tự tại ở trong trò chơi thôi.

- Sinh mệnh thành khả quý, ái tình giới canh cao; nhược vi tự do cố, lưỡng giả giai khả phao (2)! Thứ đồ chơi có tên tự do này tỷ lệ thuận với sự cường đại của chú, chú càng cường đại thì lại càng tự do. Chỉ khi chú đứng trên đỉnh thế giới, tự đặt ra toàn bộ quy tắc thì mới đạt được tự do lớn nhất.

Yến Cuồng đồ rất hiếm khi nghiêm chỉnh nói ra mấy lời này.

Đại Nhiệt chợt lóe tinh quang từ hai tròng mắt:

- Tới cùng là anh muốn nói gì?

Yến Cuồng Đồ nói:

- Anh muốn nói rằng, ở trong hiện thực, chúng ta đều là những kẻ phạm tục, bất kể có cố đến đâu cũng không có cách nào trở thành anh hùng. Nhưng ở trong trò chơi lại khác, chúng ta chẳng những có thể thành anh hùng, hơn nữa còn có thể trở thành thần. Đây chính là điểm cuốn hút của game, nó có thể giúp chúng ta thực hiện vô số giấc mộng. Nếu chúng ta đã thích nơi này thì không nên mặc nó trôi, không cầu nhất định thành công, chỉ cầu không hối hận.

Lúc này rượu đã nóng, bốc ra nhiệt khí lượn lờ, mùi men say xông vào mũi.

Đại Nhiệt đã hiểu rõ Yến Cuồng Đồ muốn nói gì, dã tâm của hắn cũng như hai chén rượu trên bàn, sôi trào — đã xem trò chơi chỉ là một giấc mộng, vậy tại sao không để mình thành anh hùng trong mộng, khiến nó thêm chút rực rỡ đây? Từ nay về sau, ta đây làm một anh hùng thiên hạ vô song trong trò chơi đi!

Xác định được mục tiêu, tâm tình của hắn như được rộng mở, cầm lấy chén rượu, hướng Yến Cuồng Đồ nói:

- Cạn vì lý tưởng nhất đại kiêu hùng của anh!

Yến Cuồng Đồ cũng giơ chén lên, cười nói:

- Cạn vì mục tiêu anh hùng cô độc của chú!

Rượu nóng vào bụng, hai người cũng như muốn bùng cháy.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Sinh đương tác nhân kiệt/ Tử diệc vi quý hùng/ Chí kim tư Hạng Vũ/ Bất khảng quá Giang Đông: bài Tuyệt Cú của Lý Thanh Chiếu viết về Tây Sở Bá Vương Hạng Vũ, dịch theo nguồn thivien chấm net: Sống là người hào kiệt/ Chết cũng ma anh hùng/ Nay còn nhớ Hạng Vũ/ Không chịu sang Giang Đông.

- (2) Sinh mệnh thành khả quý, ái tình giới canh cao; nhược vi tự do cố, lưỡng giả giai khả phao: Sinh mệnh rất đáng quý/ Tình yêu càng quý hơn/ Nhưng nếu muốn tự do/ Cả hai đều phải bỏ.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 3: Gặp lại Thiên Tâm Ái

oOo

Cơm no rượu say, Đại Nhiệt cùng Yến Cuồng Đồ ra khỏi Khách Vân Lai, vẫy tay từ biệt, đường ai nấy đi. Đại Nhiệt đi cửa Nam, chuẩn bị đi vịnh Bán Nguyệt, chọn từ nơi đó xuống biển đánh với quái vật Thủy tộc, nghe nói Thủy tộc có tỷ lệ rớt đồ cao hơn bình thường.

Hắn còn chưa ra khỏi cửa thành đã nghe có người gọi:

- Trư ca ca, là anh sao?

Giọng nói này hắn nghe rất quen, nhìn lại, quả nhiên là Thiên Tâm Ái. Cô nàng ngoại trừ có chút biến hóa trên đôi lông mày thì không có gì thay đổi, vẫn dùng khăn lụa che mặt. Cùng đi một chỗ còn có Thiên Tâm Hương, cô nàng trở về diện mạo ngoài đời thực thì có vẻ kém hơn hình tượng do Computer hợp thành một chút, nhưng bù lại mi cong mắt trái xoan, có một vẻ đẹp khác. Thiên Tâm Phong và Thiên Tâm Lôi theo sát mặt sau, đều là nhân vật ngọc thụ lâm phong "tất xuất". (chỗ này Đại Nhiệt chơi chữ để mỉa mai ý ghen tị, đáng lẽ phải là kiệt xuất, còn tất xuất nghĩa là con đẽ mèn)

- Trư ca ca, là anh thật sao! Nếu không nhìn thấy nick trên đầu thì em không nhận ra đâu đấy.

Thiên Tâm Ái rất vui mừng cười nói.

Nói thừa! Trước kia đắp thêm một thân thịt béo của Trư Bát Giới, giờ thoát thai hoá cốt biến về hình ảnh thật, cô em nhận ra mới là lạ. Đại Nhiệt không nói gì, chỉ nở một nụ cười thật tươi.

- Không ngờ anh lại là một tiểu bạch kiếm đẹp trai nha, hi hi, giấu thật sâu đó.

Thiên Tâm Ái vỗ tay kêu lên vui mừng.

Đại Nhiệt lập tức theo phản xạ có điều kiện khom chân gồng mình, đứng chính:

- Tiểu bạch kiếm chỉ là tạo hình bên ngoài của anh, kỳ thật anh có thể đảm nhận vai nam nhân vật chính.

Lần này, ngay cả Thiên Tâm Hương cũng bị chọc cười. Nàng vốn có chút khúc mắc với Đại Nhiệt, nhưng theo nụ cười này coi như xóa đi, dù sao giữa bọn họ cũng không phải là gì oán thù sâu đậm.

- Hả? Anh đã có động phủ rồi sao? Cao Lão Trang? Anh mua từ hệ thống hay gì thế?

Thiên Tâm Lôi kêu ầm lên tựa như Columbus phát hiện tân đại lục.

Đại Nhiệt ho khan một tiếng, nói:

- Là làm nhiệm vụ có được.

Mọi người không khỏi đưa mắt nhìn nhau — làm nhiệm vụ được động phủ thật là việc hiếm thấy, đơn giản vì tùy tiện làm nhiệm vụ mà có được thì hệ thống bán ra cho ai?

Thiên Tâm Ái cười duyên nói:

- Trư ca ca, anh vào thành lâu chưa?

- Được mấy hôm rồi.

Đại Nhiệt trả lời qua loa.

- A, vậy sớm hơn tụi em rồi. Tụi em bấm phải Boss cấp độ khó là Hồng Hải Nhi, mất cả một tuần mới thu thập được, còn các anh gặp phải Boss cao nhất là gì vậy ạ?

Gặp được Đại Nhiệt, Thiên Tâm Ái tựa hồ rất hưng phấn, nói chuyện không ngừng.

Đại Nhiệt nói:

- Bọn anh ngẫu nhiên bấm được Ngưu Ma Vương, chính là cha của Hồng Hải Nhi.

- Ngưu Ma Vương!

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, cảm thấy khiếp sợ, đây chính là tồn tại cấp bậc yêu vương a.

Thiên Tâm Ái ngạc nhiên hỏi:

- Gặp Ngưu Ma Vương mà các anh có thể ra sớm như vậy sao?

Đại Nhiệt ưỡn ngực, cười nói:

- Bởi vì ở trong đội của bọn anh có một vị đại anh hùng đỉnh thiên lập địa ra tay, giống như Chúa cứu thế giết chết Ngưu Ma Vương.

- Là ai mà lợi hại như vậy?

Thiên Tâm Hương chen vào hỏi. Nàng đương nhiên muốn biết là nhân vật lợi hại nào mà có thể đánh giết Ngưu Ma Vương.

Đại Nhiệt cố uốn lưng cho thật thẳng, nhón lên đứng bằng đầu ngón chân cho mình cao lớn thêm chút rồi vỗ ngực, lớn tiếng nói:

- Đương nhiên là ca rồi!

Phụt! Thiên Tâm Hương đang cắn một quả táo đỏ, nghe thế tức thì phun miếng táo trong miệng tới mặt Đại Nhiệt, cười âm lên:

- Tôi biết anh muốn làm anh hùng, nhưng cũng không cần nói xạo thế chứ.

Đại Nhiệt nhìn nàng, thở dài nói:

- Haiz, vì sao khi ca nói thật lại không có ai tin tưởng chứ.

Thiên Tâm Hương nói:

- Bởi vì cái nói thật của anh rất giống chuyện cười, có ai đi tin chuyện cười đây?

Thiên Tâm Phong và Thiên Tâm Lôi cũng cười, ấn tượng của bọn hắn về Đại Nhiệt vốn không tốt lắm, làm sao bỏ qua cơ hội chế giễu công khai này, gần như đồng thanh nói:

- Chuyện cười này lại chẳng buồn cười chút nào cơ.

Đại Nhiệt nhún vai, rất vô tội nói:

- Tin hay không thì tùy.

Thiên Tâm Ái mở to mắt mà nhìn Đại Nhiệt một lượt, thắc mắc:

- Trư ca ca, anh thật sự giết chết Ngưu Ma Vương sao?

Đại Nhiệt làm vẻ mặt nghiêm trang nói:

- Kỳ thật anh làm người rất khiêm tốn, nếu không phải là em hỏi thì có đánh chết anh cũng không nói ra chân tướng đâu.

Lời này là nói thật, quả thật hẳn vẫn còn khiêm tốn, chưa có nói ra là dùng tay trần đánh chết Ngưu Ma Vương.

Thấy hẳn nói rất nghiêm túc, mọi người đều bán tín bán nghi. Thật ra chuyện này cũng không phải không thể, đội ngũ có 5 người hợp lực, cuối cùng người đánh chết Boss đơn giản là người sáng lập ra pháp thuật lợi hại nhất, gây tổn thương lớn nhất mà thôi.

Nghĩ vậy, Thiên Tâm Phong vội xuất skill Hỏa Nhân Kim Tinh quan sát trạng thái của Đại Nhiệt, thế nhưng lọt vào mắt hẳn ngoại trừ mấy thuộc tính cơ bản thường thường không còn gì, mà trạng thái hồn phách lại là "Không có"!

Đây là có chuyện gì? Thiên Tâm Phong cho rằng mình nhìn nhầm, vội dụi mắt rồi xem lại, nhưng kết quả vẫn như cũ. Hẳn kỳ quái hỏi:

- Đại Nhiệt, anh tu Tiên hay tu Phật?

Đại Nhiệt trả lời rất dứt khoát:

- Tu Tiên.

- Vậy sao tôi không thấy thuộc tính pháp thuật của anh nhỉ?

Đại Nhiệt lập tức bịa ra một cái cớ:

- Tôi sáng lập ra pháp thuật rất lợi hại, hơn nữa còn có tính ẩn, Hỏa Nhân Kim Tinh của Tôn Ngộ Không nhìn không thấu.

- Vậy trạng thái hồn phách sao lại là 'không có'?

Thiên Tâm Phong tiếp tục truy vấn.

- Không có hồn phách?

Mọi người đều ngạc nhiên kêu lên.

Đại Nhiệt đã sớm nghĩ sẵn được cách giải thích cho vấn đề này, không chút hoang mang nói:

- Pháp thuật của tôi có chút kỳ quái, có thể che đi luôn cả trạng thái hồn phách để gạt kẻ địch. Đây là bí mật lớn nhất của tôi, mọi người nhớ giữ kỹ nhé.

Trong trò chơi có vạ người ứng với vạ loại pháp thuật, cũng không ít thứ pháp thuật kỳ lạ, bởi vậy lời hăn có độ tin cậy rất lớn. Nghe hăn nói như thế, đám người Thiên Tâm đều đã tin bậy, tám phần.

Đến đây, Thiên Tâm Hương cùng Thiên Tâm Phong, Thiên Tâm Lôi chỉ còn biết đỏ mắt mà nhìn, vừa ao ước, vừa hâm mộ lại vừa có một chút ghen tị.

Thiên Tâm Ái thì không để ý nhiều như vậy, chỉ tò mò hỏi:

- Trư ca ca, Ngưu Ma Vương có bao nhiêu ngộ tính? Rơi ra pháp bảo gì tốt không ạ?

Đại Nhiệt rất hài lòng với phản ứng của mấy người Thiên Tâm:

- Ngộ tính có hơn chín nghìn, pháp bảo thì rơi ra hai kiện

Đương nhiên là hăn không thể nói không có thứ gì, ma mới tin!

Mọi người thấy hăn nói qua loa, rõ ràng không muốn kể nhiều, nhưng cũng khó trách: Ngưu Ma Vương tuôn ra 100% là thứ tốt, đương nhiên phải giấu đi, miễn cho ‘thất phu vô tội, hoài bích kỳ tội’. Bởi vậy không ai tiếp tục hỏi thêm nữa.

Biết Đại Nhiệt giết chết Ngưu Ma Vương, Thiên Tâm Ái rõ ràng có thêm chút sùng bái với hắn, nói:

- Trư ca ca, anh thật là lợi hại à nha. Vừa vặn em mới tiếp nhận một nhiệm vụ độ khó cao, anh có thể giúp em được không?

Cái này Thiên Tâm Hương cũng không có ý kiến, ai đi cự tuyệt trợ giúp của một cao thủ đây?

Không thể phủ nhận, Đại Nhiệt là một nam nhân hoàn toàn bình thường, cho nên được một tiểu muội muội khen ngợi "anh thật là lợi hại à nha!" xong thì cả người mềm nhũn, cho dù lời này không phải dùng lúc đang trên giường. Bởi vậy Đại Nhiệt lập tức hóa thân thành siêu nhân chuyên giúp đỡ mọi người mà quan tâm hỏi:

- Là nhiệm vụ gì?

Thiên Tâm Ái nói:

- Là nhiệm vụ cốt truyện của class Tiểu Bạch Long, phải đi núi Xà Bàn suối Ưng Sầu chém giết một con Cửu Đầu Trùng (sâu chín đầu) rồi thu lấy răng nanh của nó. Nghe nói kia Cửu Đầu Trùng là một con yêu quái trăm năm, hết sức lợi hại, mà bốn người bọn em đều chỉ sáng lập ra pháp thuật trung cấp, sợ là không phải đối thủ.

Từ khi lấy võ nhập đạo, Đại Nhiệt ra ngoài tu luyện đều chỉ mới gặp mấy loại yêu quái thường thường, chưa từng đụng qua yêu quái trăm năm, rất không đã ghiền. Hiện tại cơ hội tới, vừa được tiếng giúp đỡ gái xinh, vừa thí nghiệm uy lực của Thái Cực Đạo, cố sao không làm? Vì thế hắn lập tức nhận lời, cùng mọi người tới núi Xà Bàn.

-----oo0oo-----

Chú ý:

- Sau khi thỉnh kinh xong thì tất cả trở về diện mạo thật ngoài đời, cho nên nhìn mặt đoán tuổi, cách xưng hô cũng sẽ có thay đổi cho phù hợp chứ không phải dịch nhảm.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 4: Cao thủ tập hợp

oOo

Năm người cười gió mà đi, một đường chuyện trò vui vẻ. Bọn họ đều là người trẻ tuổi, qua một lát thì chút xung đột lúc ở Tân Thủ Thôn đã tan thành mây khói. Qua lời nói, Đại Nhiệt biết được Thiên Tâm Ái hiện đang học lớp 11, thời gian chơi game không nhiều lắm, may có đám Thiên Tâm Hương trợ giúp mới có thể khai khiếu được, sáng lập ra pháp thuật trung cấp. Cô bé này đi theo con đường tu Tiên, con gái thông thường đều thích con đường này vì cảm thấy làm Tiên rất đẹp mắt. Thiên Tâm Hương là chị gái ruột của Thiên Tâm Ái, đang học đại học năm thứ 3, còn Thiên Tâm Lôi và Thiên Tâm Phong thì là bạn đại học, đồng thời cũng là cây si của cô nàng.

Bình thường, khi hai người con trai cùng theo đuổi một người con gái nhất định sẽ nảy sinh xung đột. Thế nhưng Thiên Tâm Phong cùng Thiên Tâm Lôi lại có quan hệ không tồi, còn thường xuyên kề vai sát cánh, không biết có phải là diễn trò trước mắt Thiên Tâm Hương hay không nữa? Còn nếu hai người thực sự vui vẻ hòa hợp thì Đại Nhiệt rất bội phục tinh thần chơi đẹp của họ.

Trên đường, Thiên Tâm Ái tò mò hỏi Đại Nhiệt:

- Trư ca ca, anh giết Ngưu Ma Vương bằng cách nào thế ạ? Đó là cấp bậc yêu vương đấy, phải rất khó đánh chết mới đúng chứ?

Kỳ thực Đại Nhiệt cũng rất muốn biết vấn đề này, tại sao hắn có thể tay không đâm chết Ngưu Ma Vương? Lúc hắn tiến vào động phủ, Ngưu Ma Vương ngồi im trên giường như một khúc gỗ, sắc mặt tái nhợt, mồ hôi lạnh đầy mặt, tựa như mới cùng mấy trăm yêu nữ tiến hành một hồi ‘đại chiến’ n-Player, tinh lực hư thoát hết rồi.

Có điều sự thật này nhìn thế nào cũng giống như một câu chuyện cười được thêu dệt vớ vẩn thêm, chẳng những không đáng tin lại càng không thể gây cười, vì thế hắn chỉ đành chọn từ mà giải thích:

- Kỳ thật anh sáng lập ra một loại pháp thuật đỉnh cấp, mà loại pháp thuật này lại vừa vạm khắc chế Ngưu Ma Vương, cho nên anh dễ dàng thủ tiêu được nó.

Pháp thuật đỉnh cấp? Xác suất một phần ngàn vạn giống như sao Hỏa đụng địa cầu lại rơi vào trên người Đại Nhiệt?

Nghe được câu trả lời này, ánh mắt ngưỡng mộ mà đám Thiên Tâm Ái dành cho Đại Nhiệt đã vượt xa khỏi sự sùng bái, biến thành một cách nhìn rất cổ quái, giống như nhìn thấy một con quái vật, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi.

Đại Nhiệt âm thầm đặc ý: nhớ ngày đó chứng kiến cao thủ ‘cao cao thủ’ của Long thị sáng lập ra pháp thuật cao cấp thì nét mặt của ca cũng là như thế...

Núi Xà Bàn nằm ở phía Tây Bắc, cách thành Trường An 180 dặm, đã ra tới sát rìa biên giới, là một ngọn núi lẻ loi. Mặt núi phía Nam dựng đứng, dưới vách núi có một dòng suối, trong lòng suối toàn mỏm đá lởm chởm, dòng chảy uốn khúc gập ghềnh, gọi là suối Ứng Sâu. Con suối này rất có lai lịch, dòng nước hướng về Tây hải, nổi thẳng tới Tây hải Long cung.

Dưới suối Ứng Sâu có một động phủ, gọi là Phò Mã Phủ, trấn thủ bên trong là một con yêu quái tên gọi Cửu Đầu Phò Mã, chính danh Cửu Đầu

Trùng, vợ của nó là con gái thứ mười tám của Tây hải Long Vương Ngao Nhuận tên là Vạn Thánh Công Chúa. Cửu Đầu Trùng này đã tu luyện hơn bảy trăm năm, có khả năng sẽ đạt đến cảnh giới lão yêu ngàn năm, rất có thực lực.

Đám Đại Nhiệt vừa bay đến đỉnh núi Xà Bàn thì lập tức tròn mắt, bởi vì nơi đây đã có tới mấy chục người, kẻ đứng người ngồi tựa như là tới nơi này để tham quan ngắm cảnh. Mà kỳ quái là bọn họ lại cùng lùi ra một khoảng chứ không dám đứng sát vách núi, giống như nơi đó có cạm bẫy vậy.

Thiên Tâm Ái sốt ruột nói:

- Chết rồi, có nhiều người tiếp nhận nhiệm vụ này quá, phải làm sao bây giờ?

Đại Nhiệt hỏi:

- Nhiệm vụ này là công khai sao?

- Vâng ạ, chỉ cần là class Tiểu Bạch Long đều có thể nhận.

Đại Nhiệt lại hỏi:

- Như thế nào thì coi là hoàn thành nhiệm vụ?

Thiên Tâm Ái giải thích nói:

- Sau khi đánh chết Cửu Đầu Trùng, răng nanh của nó sẽ tự động tiến vào hành trang, có được thứ đó là có thể trả nhiệm vụ, mà mỗi Cửu Đầu Trùng chỉ rớt một cái răng nanh.

- Răng nanh có thể giao dịch không em?

- Có thể ạ.

Thiên Tâm Ái ngừng một chút, bổ sung thêm:

- Nhưng vì Cửu Đầu Trùng là quái vật của nhiệm vụ, bởi vậy nó sẽ không rút các vật phẩm khác, hơn nữa cũng sẽ không thu được ngộ tính.

Gọi là quái vật của nhiệm vụ, chính là quái vật được hệ thống bố trí riêng cho nhiệm vụ cốt truyện, vì vậy để đề phòng người class khác cố tình phá đám, giết nó cũng sẽ không rút đạo cụ pháp bảo gì, cũng không có ngộ tính. Còn bạn sợ rằng có người nào sẽ liên tục giết nó để thu vật phẩm nhiệm vụ, đem bán lũng đoạn thị trường ấy hả? Nằm mơ, bạn tưởng mọi người đều là đũa ngọc cả sao? Hành vi đê tiện này sẽ gây ra công phẫn, tất nhiên kẻ đó sẽ trở thành kẻ thù chung của toàn dân, bị người người đuổi giết.

Đại Nhiệt cười nói:

- Anh tới giúp em thôi chứ không cần chỗ tốt gì đâu.

Thiên Tâm Hương nhìn hẩn, có chút ngượng ngùng nói:

- Không nghĩ rằng anh là người tốt như vậy, lúc trước là em hiểu lầm anh.

Đại Nhiệt dờ khóc dờ cười: người tốt? Trong trò chơi có thể phân biệt tốt xấu sao? Hẩn chỉ phân biệt được bằng hữu cùng kẻ địch mà thôi.

Đỉnh núi nhìn thì đông, kỳ thật người chơi Tiểu Bạch Long rất ít, chủ yếu là những người được nhờ đến hỗ trợ. Dù sao đối mặt chính là đại yêu có hơn 700 năm công lực, kể cả có pháp thuật cao cấp cũng không thể một mình cân được nó, tất nhiên là phải gọi bạn bè đến hỗ trợ. Bọn họ tạo thành những tổ đội riêng biệt, thì thăm to nhỏ với nhau, bàn cách đối phó với Cửu Đầu Trùng.

Trong đám người, Đại Nhiệt nhìn thấy Long Quyển Phong. Gã ghen tuông biến thái này không phải là anh tuấn tiêu sái bình thường đâu, mày kiểm mắt sáng, vừa nhìn đã biết là tiêu chuẩn của ‘ngựa đực’, chẳng qua vẻ mặt lạnh lùng, giống như như cả thế giới đều thiếu nợ hẳn, làm cho người khác cảm thấy chán ghét.

Mỹ nữ đang an phận ngồi bên cạnh hẳn gọi là Long Nhi, mắt phượng mày ngài, dịu dàng như một chú mèo nhỏ, không cần phải tả thêm, tuyệt đối là hồng nhan họa thủy. Đại Nhiệt nhìn không được nhìn cô nàng nhiều thêm mấy lần, rất muốn biết cô gái này thế nào mà có thể khiến Long Quyển Phong phải phát cuồng đến mức đuổi giết Sa Trung Hành mười mấy km chỉ vì hẳn lẽ cùng nàng ta bắt chuyện?

Chẳng qua hiện tại thấy rồi, Đại Nhiệt lại cho rằng Long Nhi này tuy dung mạo xinh đẹp nhưng chưa đạt đến mức trong tưởng tượng của hẳn, cảm giác có nhiều chỗ không đúng, là bộ ngực không đủ lớn, hay hông chưa đủ cong?

Đại Nhiệt lười suy nghĩ, con mắt chuyển sang nhìn người quen, Hoa Tiên Tử. Đó mới chân chính là hồng nhan họa thủy, mị nhãn bắn ra bốn phía, cười duyên không dứt, mỗi cái giơ tay nhắc chân đều rất mê người, làm cho mọi gã đàn ông đều có cảm giác chỉ cần duỗi tay ra thì nàng sẽ nhảy vào lòng, mặc cho mình khinh bạc.

Dưới tình huống như vậy, nếu bên cạnh Hoa Tiên Tử chỉ có một nam nhân, chắc hẳn sẽ nhào lên đè nàng ra để XXX, đáng tiếc hiện tại vây xung quanh nàng có 8 gã ‘heo đực’. Đàn ‘heo đực’ này trợn mắt nhìn nhau, hận không thể dùng ánh mắt giết chết tình địch.

Mùi thuốc súng giữa mấy gã này càng dày đặc lại càng làm Hoa Tiên Tử cao hứng. Cô ả thỉnh thoảng nói với người này hai câu, lại thỉnh thoảng lại cười với người kia một cái, càng làm cho địch ý của ‘bầy heo’ tăng thêm. Nếu không phải nhiệm vụ hàng đầu trước mắt là giúp Hoa Tiên Tử

giết chết Cửu Đầu Trùng, đổi lấy nụ cười của mỹ nhân thì hẳn là đã sớm xảy ra hỗn chiến.

Đại Nhiệt âm thầm cười trộm, Thiên Tâm Ái bên cạnh thấy vậy liền hỏi:

- Trư ca ca, anh nghĩ được biện pháp đối phó Cửu Đầu Trùng rồi sao?

- Hiện tại cao thủ nhiều như mây, còn đến lượt anh nghĩ biện pháp đối phó Cửu Đầu Trùng sao?

Thiên Tâm Ái nói:

- Ý anh là sao ạ?

Đại Nhiệt cười nói:

- Hiện tại chúng ta không cần phải đối phó với Cửu Đầu Trùng, mà là đối phó với những người khác, như vậy mới có thể đảm bảo chắc chắn đạt được răng nanh.

Thiên Tâm Hương hỏi:

- Anh có biện pháp rồi ạ?

- Chưa có biện pháp! Tùy cơ ứng biến thôi.

Đại Nhiệt trả lời.

Có điều hẳn nói như vậy, mọi người lại nghĩ hẳn đã tính toán kỹ càng. Cứ đùa, người ta chính là nhân vật sáng lập được pháp thuật đỉnh cấp, có thể giết chết Ngưu Ma Vương đó, Cửu Đầu Trùng so với Ngưu Ma Vương có mà bằng được cọng lông.

Thiên Tâm Lô nói:

- Anh Đại Nhiệt, anh tiết lộ một chút thông tin đi, để bọn em an tâm một chút.

Thật ra Đại Nhiệt cũng không nắm chắc. Tuy rằng Thái Cực Đạo là võ học đỉnh cấp, nhưng hẳn lại chưa xác định được khái niệm đỉnh cấp này có giống với đỉnh cấp bên Tiên thuật Phật pháp hay không, cho nên cũng chưa thể xác định uy lực của nó như thế nào, chỉ biết rằng thời gian này hẳn giết được mấy con Boss nhỏ nhỏ đều chỉ bằng một chiêu duy nhất.

Vì vậy hẳn ậm ờ đáp lại:

- Mặc kệ là làm gì thì đều cần tùy cơ ứng biến, có lẽ khi Cửu Đầu Trung xuất hiện sẽ có phương pháp.

Lời này hoàn toàn là một câu vòng vo vô nghĩa, nhưng đến tai mọi người lại thành ý tứ bí hiểm, hơn nữa nhìn bộ dạng bình tĩnh ung dung của Đại Nhiệt thật là phong phạm mẫu mực của cao thủ, mọi người càng nhận định hẳn đã có cách đối phó với Cửu Đầu Trùng.

Bỗng một tiếng thét dài truyền tới! Thiên Hạ Nhất Bôi tươi cười mà cười trên mình một con quái thú, chậm rãi xuất hiện trên đỉnh núi. Quái thú kia lắc lắc cổ, có sừng có móng, năm sáu phần giống trâu, quanh thân hiện lên từng làn mây tím nhạt — Thần thú kỳ. Đây chính là Thiên Hà Giác Ngưu, Thần thú cửu đẳng đang chiếm ngôi đệ nhất trên bảng xếp hạng thú cười (Thú cười cũng phân chia cấp bậc, lấy đơn vị là ‘đẳng’, số đẳng càng thấp thì càng lợi hại).

Khóe miệng Đại Nhiệt hơi nhếch lên lộ ý cười: hiện tại thật đúng là cao thủ tập hợp.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 5: Ai là cao thủ?

oOo

Thiên Hạ Nhất Bôi cười Thần thú lên tới đỉnh núi, đến bên cạnh Hoa Tiên Tử. Hoa Tiên Tử thấy hấn đến, lập tức vứt bỏ 8 gã “heo đực” xung quanh, cười duyên đón tiếp, sẵn giọng nói:

- Nhị ca, sao bây giờ anh mới đến, làm người ta chờ đến buồn quá à nha.

Thiên Hạ Nhất Bôi liếc mắt nhìn ‘đàn heo đực’ một cái, thản nhiên nói:

- Không phải em có người trò chuyện rồi sao?

- Hứ, bọn hấn làm sao có thể so sánh được với anh được, anh đường đường là nhị ca Thiên Hạ Hội, cao thủ sáng lập ra pháp thuật cao cấp cơ mà!

Hoa Tiên Tử vẫn ngoa ngoắt như trước, nhóm ‘heo đực’ nghe vậy lập tức thay đổi sắc mặt.

Nghe được Thiên Hạ Nhất Bôi cũng sáng lập ra pháp thuật cao cấp, nếu là trước kia Đại Nhiệt khẳng định sẽ buồn bực tư ti một chút, nhưng hiện tại hấn chỉ mỉm cười mà thôi. Tuy rằng xác suất sáng lập pháp thuật cao cấp có thấp nhưng vẫn không thiếu những gã trâu bò làm được. Huống hồ

bây giờ hẳn có được là võ học đỉnh cấp, không còn là phế nhân như trước, ánh mắt tự nhiên cũng cao hơn nhiều.

Thiên Hạ Nhất Bôi thản nhiên nói:

- Pháp thuật cao cấp mà thôi, có gì đáng để khoe đâu? Cũng không xưng nổi hai từ cao thủ!

Hoa Tiên Tử nói:

- Đó là vì anh khiêm tốn thôi, sáng lập ra được pháp thuật cao cấp tất nhiên là lợi hại hơn mấy kẻ phế vật chỉ có pháp thuật trung cấp sơ cấp rồi.

Lần này nhóm ‘heo đực’ của nàng không nhịn được nữa, trong đó một gã tên là "Cuồng Đồ Thư Hữu" lớn tiếng nói:

- Nếu tiên tử đã mời được cao thủ tới, kẻ kém cỏi như tôi cũng đành nhượng bộ lui binh, xin được cáo lui trước.

Hắn vừa đi, lập tức có bốn “heo đực” còn chút tự trọng cũng rời đi, chỉ còn lại ba gã vẫn bất động, hiển nhiên vẫn ôm hy vọng.

Hoa Tiên Tử lạnh lùng nhìn đám người Cuồng Đồ Thư Hữu rời đi, hừ một tiếng, nói:

- Lòng dạ hẹp hòi!

Sau đó cô ả lại đổi sang khuôn mặt tươi cười, quay đầu nhìn ba người còn ở lại nói:

- Qua hoạn nạn mới hiểu lòng nhau, chỉ có các anh là tốt với em, em sẽ ghi nhớ thật kỹ trong lòng.

Nụ cười mê hoặc này làm cho ba gã muốn nhũn người ra.

Thiên Hạ Nhất Bôi khẽ thở dài, nói:

- Tiểu Tiên, em vẫn vậy, một chút cũng không có thay đổi.

Hoa Tiên Tử tiến lại cạnh hắn, hơi thở thơm như hoa lan:

- Nhị ca, như vậy không tốt sao? Anh không thích em như vậy à?

Thiên Hạ Nhất Bôi cười khở nói:

- Có nhiều người thích em như vậy, em nên biết quý trọng, cho dù không thích bọn họ thì cũng không nên phủ phàng như thế, không tốt đâu.

Hoa Tiên Tử lập tức sa sầm mặt:

- Từ nhỏ đến giờ cha mẹ cũng chưa từng nặng lời với em một câu, anh dựa vào cái gì mà răn dạy em?

Thiên Hạ Nhất Bôi đã sớm biết tính nết của cô ả, không để bụng nói:

- Em không nghe cũng được, nếu không phải là chị của em nhờ anh giúp em làm nhiệm vụ, anh cũng không rảnh quản chuyện của em.

Hoa Tiên Tử nghe vậy lập tức biến sắc, nổi giận hét lên:

- Lại là chị của tôi! Tôi thích làm gì thì tôi làm, tôi là con người như vậy đấy, nếu anh không thích thì cứ đi đi, cao thủ muốn đến giúp tôi có thể xếp thành một hàng xung quanh trái đất, anh tưởng mình là ai chứ?

Thiên Hạ Nhất Bôi cũng mặc kệ, lườm cãi nhau với cô ả, dứt khoát nhắm mắt dưỡng thần.

Đại Nhiệt thấy một màn như vậy, thở dài:

- Phái yếu vốn đáng được yêu chiều, nhưng những cô nàng thế này thật đúng là không biết nói cái gì cho phải.

Thiên Tâm Phong phụ họa nói:

- Đúng đúng! Phụ nữ bây giờ đều trở thành cọp cái hết cả rồi...

Thiên Tâm Hương bên cạnh trừng mắt, hăn vội vàng đính chính:

- Đương nhiên, còn có một số ít không như vậy, giống như tiểu Hương, vừa dịu dàng, vừa đáng yêu, lại khéo hiểu lòng người...

Thiên Tâm Hương cười lạnh nói:

- Phụ nữ như cọp cái, ăn thịt người không chừa xương cơ mà, tôi cũng không có tốt như lời anh nói đâu.

Thiên Tâm Lôi bên cạnh thấy tình địch nói sai làm cho Thiên Tâm Hương tức giận thì âm thầm cười trộm. Hăn cùng Thiên Tâm Phong tuy rằng bên ngoài hòa hợp yên ấm, nhưng chưa từng ngừng phân cao thấp. Nói thừa, thời đại hiện nay nam nhân như nhiều như ruồi, nữ nhân lại hiếm tựa mặt, ai cam tâm tình nguyện để hũ mật bị cướp đi mất? Hăn lập tức tỏ thái độ:

- Là a Phong không đúng, làm sao lại so sánh phụ nữ với cọp cái được. Một vĩ nhân đã từng nói: nếu như không có phụ nữ, thế giới này mất đi ít nhất sáu phần thiện, bảy phần mỹ, có thể thấy được vai trò của nữ giới quan trọng đến thế nào.

Đại Nhiệt cười nói:

- Nghe chú nói, sao anh lại cảm thấy có vẻ chú thêm khát lắm rồi ấy nhỉ.

Thiên Tâm Lôi đỏ mặt, vội dùng mấy lời nghiêm trang để chứng minh trong sạch:

- Trai lớn lấy vợ, gái lớn gả chồng, đây là nhu cầu tâm sinh lý bình thường của con người, không thể thiếu được.

Thiên Tâm Ái nghe được, phụng phịu nói:

- Nè nè, mọi người nói chuyện chú ý một chút nào, em còn chưa đủ 18 tuổi đâu đấy, đừng có đầu độc trẻ em!

Thiên Tâm Hương lập tức trừng mắt với Thiên Tâm Lôi, hừ một tiếng, nói:

- Nhóc, mặc kệ mấy gã xấu xa này, chúng ta qua bên kia ngồi.

Thiên Tâm Lôi cùng Thiên Tâm Phong coi như lưỡng bại câu thương, lập tức ủ rũ cúi đầu, văt óc nghĩ biện pháp để sửa chữa.

Đại Nhiệt cảm thấy buồn cười, đi dạo ra phía ngoài, tới sát vách núi thẳng đứng mà quan sát hoàn cảnh, đột nhiên đám người đằng sau hét lớn:

- Đại Nhiệt! Đại Nhiệt! Đừng tiến lên nữa. (Tên nick hiện trên đầu nên ai cũng biết nhé)

Đại Nhiệt rất kỳ quái, hỏi:

- Tại sao?

Trong đám người, một cô gái trẻ tên là Nhu Tình Tuyệt Nhi vội nói:

- Cứu Đầu Trùng kia rất nhạy cảm, chỉ cần anh đi đến gần đó là nó sẽ phát hiện giết lên đây.

Đại Nhiệt cười nói:

- Vậy thì càng tốt chứ sao? Mọi người không phải đang tìm Cứu Đầu Trùng sao? Nó tự chạy lên đây, đỡ mất công mọi người phải leo xuống.

Hoa Tiên Tử nhận ra hần, lại nghĩ đến cái chết không minh bạch của Ngưu Ma Vương, chính mình không đạt được chỗ tốt nào, con người háo

thắng như cô nàng làm sao có thể nuốt trôi cục tức này, không khỏi cười mỉa mai:

- Chỉ có cao thủ mới có thể giết được Cửu Đầu Trùng, nhưng cao thủ ở đây là ai? Bằng vào Trư Bát Giới nhà anh sao?

Nhu Tình Tuyệt Nhi phụ họa nói:

- Đúng vậy, Cửu Đầu Trùng rất lợi hại, chúng ta bây giờ chưa đủ người, chẳng may nó đi ra thì tất cả xong rồi.

Đại Nhiệt nói:

- Nghe nói mỗi con Cửu Đầu Trùng chỉ rớt ra một cái răng nanh, tức là một lần chỉ đủ cho một người trả nhiệm vụ, hiện tại đã mất ít ruồi nhiều rồi, còn phải chờ thêm người đến nữa sao? (Giải thích một chút cho ai ít chơi game: quái vật trong game bị giết rồi sẽ sinh mới sau khoảng thời gian nhất định)

Nhu Tình Tuyệt Nhi nói:

- Cũng không có cách nào, không có cao thủ, làm gì có ai xung phong đi chịu chết không công, chỉ đành chờ đến khi tập hợp đủ người thì mới có thể hành động, còn ai chiếm được răng nanh phó thác cho may rủi vậy.

Đây đúng là không có biện pháp, muốn đối phó với Cửu Đầu Trùng có hơn 700 năm công lực, ít nhất cũng phải có 3 cao thủ có pháp thuật cao cấp mới miễn cưỡng ứng phó được.

Thì ra là thế... Đại Nhiệt nhìn xung quanh, cảm giác có chút yên ắng.

Thiên Hạ Nhất Bôi bên kia nhìn vào hãn, hai luồng kim quang của skill Hỏa Nhân Kim Tinh quét tới, không khỏi chấn động — hãn không những

không thấy được pháp thuật của Trư Bát Giới này, mà bên cạnh thuộc tính hồn phách không ngờ là hai chữ "Không có"!

Không có hồn phách thì không thể tu luyện pháp thuật, cũng không thể sử dụng pháp bảo, đó là nguyên tắc của trò chơi, không thể thay đổi. Chẳng nhẽ Trư Bát Giới này đang “làm màu”, chứ căn bản chỉ là một phế nhân? Nhưng cho dù hẳn muốn chết cũng đừng nên liên lụy đến người khác chứ.

Thiên Hạ Nhất Bôi lập tức lên tiếng:

- Đại Nhiệt huynh đệ, quay lại rồi nói tiếp.

Đại Nhiệt chớp chớp con mắt, nói:

- Nhưng tôi cảm thấy ở chỗ này rất mát mẻ.

Hắn nói xong lại cố tình bước thêm hai bước, giả vờ không để ý đá trúng một hòn đá, hòn đá đó liền bay xuống vách núi.

Mọi người bị dọa tới mức nhảy dựng lên, lập tức vận khởi quang khí hộ thể, chăm chú đề phòng. Một lúc lâu sau, con suối bên dưới vẫn chỉ truyền lên tiếng nước chảy róc rách, không có hiện tượng lạ, mọi người mới nhẹ nhõm thở ra. Mấy người không kiềm chế được, nhảy ra mắng chửi:

- Mẹ kiếp! Ông muốn chết thì biến ra xa một chút, đừng liên lụy đến người khác.

Thiên Tâm Ái cũng cuống lên, nói:

- Trư ca ca, anh mau quay lại đi!

Đại Nhiệt nhìn khuôn mặt đỏ lên vì lo lắng của cô bé, đột nhiên có một cảm giác thật khó hiểu, cứ ngẩn ngơ mà bước tới theo bản năng, rất nhanh đã cànгат vách núi, làm cho mọi người cực kỳ hoảng sợ.

Từ đầu đến giờ Long Quyên Phong không nói một lời nào, lạnh lùng mà nhìn, ánh mắt có chút tò mò nhưng hơn hết là thờ ơ. Long Nhi bên cạnh chỉ một mực nhìn về phía hắn, căn bản không để ý tới sự tồn tại của Đại Nhiệt.

Thiên Hạ Nhất Bội ngạc nhiên:

- Chẳng lẽ thật sự có người ngại mình sống quá lâu?

Hoa Tiên Tử thì lại tỏ vẻ hưng phấn, ánh mắt nóng rực như ăn phải xuân dược, thỉnh thoảng lại liếm liếm môi tựa hồ đang rất mong chờ: trong quá trình thỉnh kinh, Hoa Tiên Tử đã cảm thấy Đại Nhiệt có chút không bình thường, chính mình không đánh quái lầy ngộ tính lại đi làm giá áo cho Yến Cuồng Đồ , còn thường xuyên làm những hành vi tự mình hại mình, làm cho người khác không thể không hoài nghi người này có khuynh hướng thích tự hành hạ bản thân. Hay là hắn lần này lại bị cái gì kích thích, muốn nhảy xuống vách núi tự sát?

Cô ả càng nghĩ càng hưng phấn, đã thấy Trư Bát Giới đằng kia lấy một động tác cực khó đến độ có thể cướp ngôi vị quán quân nhảy cầu cấp thế giới mà nhảy xuống vách núi thẳng đứng trong ánh mắt soi mói của mọi người...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 6: Cao thủ bất lộ tướng

oOo

Vách núi này cao khoảng hơn 20 mét, mây trắng quấn quanh, sương mù tràn ngập, rất khó để thấy rõ tình huống xung quanh.

Đại Nhiệt nhảy xuống, lập tức khởi động Chân Vũ Độn Giáp. ‘Xoẹt’, 3 thanh kiếm xuất hiện, xoay quanh thân thể tạo thành một quả cầu tròn bảo hộ hãn — hãn không có phép Đăng Vân Giá Vũ (đạp mây lướt gió), bởi vì đây là pháp thuật hàng đầu, cần có được hồn phách. Mà nếu muốn học tức là hãn phải gọi hồn thành công rồi bỏ con đường lấy võ nhập đạo, tu luyện lại Tiên đạo hoặc Phật đạo. Nhưng lấy tính cách của Đại Nhiệt thì sẽ không chọn lựa điều này. (Giải thích một chút: Đại Nhiệt đã khai khiếu nên có thể cưỡi gió/ngự phong, nhưng chỉ bay tà tà bám mặt đất chứ không nhắc bóng người lên không trung một cách tùy ý như Đăng Vân Giá Vũ được. Cưỡi gió lên núi cũng là bám theo đường núi mà đi, vì thế xem như ngang với cưỡi thú mà thôi)

Chân Vũ Độn Giáp triển khai, thân thể Đại Nhiệt rơi chậm lại giống vờ bật dù ra. Hãn vừa từ từ hạ xuống, vừa tập trung lưu ý tình huống phía dưới.

"Uỳnh!"

Dòng suối bên dưới truyền lên một tiếng nổ lớn, bọt nước bắn tung, một mũi tên bằng nước to như chiếc thùng phi từ mặt suối phóng thẳng tới Đại Nhiệt đang ở giữa không trung. Đòn tấn công quá đột ngột khiến Đại Nhiệt không né kịp, tức thì trúng một kích này.

Mũi tên nước âm âm đánh lên Chân Vũ Độn Giáp, phát ra một tiếng vang lớn, bọt nước tung tóe, thế nhưng không thể xuyên thủng vòng kiếm bảo hộ này. Đại Nhiệt nhân cơ hội mượn lực va chạm để gia tăng tốc độ, nhẹ nhàng đáp xuống một tảng đá lớn trên mặt suối.

Con suối này quả nhiên hung hiểm, đá nhọn lởm chởm, dòng nước chảy xiết, không biết sâu bao nhiêu. Lạch về hướng Bắc có một cái hồ lớn, rộng hơn 10 mẫu, nước hồ xanh biếc, hơi nóng bốc lên hầm hập, xung quanh không một ngọn cỏ, xương trắng xếp dọc ngang, không biết là xương của động vật gì. Hẳn nơi đó là động phủ của Cửu Đầu Trùng.

Đại Nhiệt không dám khinh thường, hai tay duỗi ra, vèo! Một tảng đá dài hình dáng giống cây côn bay tới tay trái hẳn, một khúc cây to bay tới tay phải, đây chính là cách vận dụng cảnh giới thứ nhất của Thái Cực Đạo: "Nhân Tài Thi Giáo, Vạn Vật Giai Bị Vu Ngã".

Ở cảnh giới này, Đại Nhiệt có thể tùy ý lấy những đồ vật vô chủ xung quanh làm vũ khí — vô chủ ở đây bao gồm những đồ vật không thuộc sở hữu của người chơi, NPC hay quái vật, như là tảng đá, viên gạch, cành cây v.v..., tất cả đều có thể tùy ý sử dụng. Chỉ là đồ vật thể tích càng lớn, trọng lượng càng nặng thì tiêu hao càng nhiều tâm thần lẫn thể lực, khi đó không cẩn thận lại còn bị gây ông đập lưng ông, cho nên cần chọn lựa đồ vật thích hợp để có an toàn. Loại vũ khí này tuy chỉ là những vật phẩm bình thường, uy lực có hạn, nhưng thẳng ở chỗ rất sẵn có, không mất tiền mua, hỏng lại đổi ngay được cái mới.

"Ầm" một tiếng lớn, hồ nước cuộn sóng ngập trời, một con quái lớn xuất hiện. Con yêu quái này đầu đội mũ sắt màu bạc, thân mặc áo gấm dài,

lưng đeo đai ngọc, tay cầm Nguyệt trượng (1), chân đi giày da heo, một đầu lại có đến 9 cái mặt chi chít bao quanh, mỗi cái đều đầy đủ mắt miệng, khi nói cả 9 cái miệng cùng ra tiếng:

- Kẻ nào ăn phải gan báo mà dám đến địa bàn của ta quấy phá?

Đại Nhiệt không thèm nói thừa, ném tảng đá sang, lại bị Cửu Đầu Trùng dùng Nguyệt trượng gạt đi.

Cửu Đầu Trùng thấy kẻ đến không thèm theo quy củ giang hồ, chưa nói đã đánh trộm thì giận tím mặt, bay tới, Nguyệt trượng nhắm đầu hấn bổ xuống. Nó là quái vật hệ Hỏa, vừa vận công đã thấy một ngọn lửa đỏ rực nhiệt độ kinh người bao phủ quanh Nguyệt trượng.

Đại Nhiệt thấy con quái khí thế hung mãnh, không dám đánh bừa, vừa nhảy né tránh vừa không ngừng ném từng tảng đá về phía Cửu Đầu Trùng. Tảng đá càng to, uy lực càng lớn, cứ lần lượt nện lên người Cửu Đầu Trùng lấy đi mấy ngàn sinh mệnh. Duy có điều là cách đánh này hơi lộn xộn, không có phong phạm của cao thủ. Nhưng lúc này không ai để ý nhiều như vậy, khi chưa thăm dò được tình huống cụ thể, Đại Nhiệt tuyệt đối sẽ không dẫn thân vào nguy hiểm, đến lúc đó vạn nhất đánh không lại, cơ hội chạy trốn cũng không có. Ngoài ra, hẳn còn muốn thí nghiệm năng lực chống cự của Chân Vũ Độn Giáp.

Cách đánh tuy rằng không uy phong, nhưng thân pháp của Thái Cực Đạo rất nhanh nhẹn, Cửu Đầu Trùng chỉ có thể bị bỏ lại phía sau, từ từ bị Đại Nhiệt ‘cho ăn’ đá.

Cửu Đầu Trùng đuổi không kịp hẳn, tức giận rống to, hiện ra bản thể là một con sâu dị biến có chín đầu từ thời viễn cổ, toàn thân không lông, da thịt đỏ như máu, sau lưng mọc hai cái cánh mỏng như chuồn chuồn, có 9 cái đầu ngoe nguẩy, mắt lồi ra, miệng lộ đầy răng nanh, hình tượng xấu xí vô cùng. Nó giương cánh bay chéo, nhanh chóng tiến sát tới gần Đại Nhiệt,

trong đó một cái đầu vươn ra, mở ra cái miệng lớn như chậu máu mà cắn tới Đại Nhiệt.

Thúi quá! Con súc sinh này không đánh răng bao giờ sao?

Đại Nhiệt nhăn mũi lại, không chút hoang mang, nhấc tay đâm khúc gỗ vào sâu trong yết hầu nó: người khác thích ‘bạo súc’, ca lại thích đâm vào chỗ này, hê hê!

Cửu Đầu Trùng không thể cắn vỡ Chân Vũ Độn Giáp của Đại Nhiệt, cổ họng lại bị đâm đến đau nhức, lập tức thay đổi sách lược, phun ra một luồng khí nóng, thổi Đại Nhiệt bay ra ngoài.

Luồng khí nóng này không hề bình thường, chính là chân khí bốn mạng đổi bằng hơn 700 năm tu luyện của Cửu Đầu Trùng, tuy rằng chưa hình thành ra ngọn lửa, nhưng uy lực cũng không thể coi thường.

Đại Nhiệt bị đập lên vách đá, làm vô số đá vụn bắn ra, thân thể theo vách đá lồm vào một khoảng, tiếng răng rắc vang lên, một thanh kiếm của Chân Vũ Độn Giáp lại bị phá hủy. Đại Nhiệt chỉ thấy nhộn nhạo trong lồng ngực, muốn phun ra một ngụm máu tươi.

Uy lực khi hiện nguyên hình, thật quá con mẹ nó mạnh! Đáng tiếc, Đại Nhiệt không có cách nào biến thân thành Trư Bát Giới nguyên mẫu — người chơi có thể học được thuật biến thân, cũng có thể biến ra nguyên hình của class, nhưng điều này phải cần có hồn phách mới làm được.

Đại Nhiệt vội vàng dùng một viên Tiểu Hoàn Đan, định thần lại, sau đó lần nữa xuất ra Chân Vũ Độn Giáp.

Cửu Đầu Trùng thấy hăn như không có việc gì thì vừa sợ vừa giận, vỗ cánh đánh tới, một cái đầu lại nhắm Đại Nhiệt mà cắn. Cây gậy gỗ ban nãy của Đại Nhiệt đã bị chân khí của nó đốt cháy, giờ hăn tay không tác sắc, không còn thứ gì để mà nhét vào yết hầu của nó lần nữa.

Lại nói tới trên đỉnh núi, mọi người thấy Trư Bát Giới kia nhảy xuống rồi một lát sau liên tiếp nghe từ dưới vọng lên những tiếng gầm giận dữ thì đều biến sắc. Thiên Hạ Nhất Bôi lớn tiếng nói:

- Mọi người chạy nhanh lên! Đại Nhiệt kia chọc giận Cửu Đầu Trùng rồi, nó sắp giết lên đây.

Lời còn chưa dứt, thân hình khổng lồ xấu xí của Cửu Đầu Trùng đã bay lên, tạo thành những cơn gió mạnh như lốc xoáy, mấy người chơi tu vi thấp lập tức bị cuốn xuống vách núi.

- Trư bát Giới chết tiệt!

Thiên hạ Nhất Bôi tức giận mắng chửi, không kịp nghĩ gì nữa, ôm Hoa Tiên Tử cùng lên Thần thú rồi chạy vội đi. Hắn cũng không ngốc đến mức ở lại chịu chết.

Đám Thiên Tâm Ái vừa kinh sợ vừa lúng túng chẳng biết làm sao. Bỗng Thiên Tâm Phong tinh mắt, thấy được trong cái miệng khổng lồ kia có bóng Đại Nhiệt đang cố gắng giãy giụa, lập tức hét lớn:

- Anh Đại Nhiệt, không sao chứ?

Đại Nhiệt một tay bám chặt vào răng nanh con quái, một chân dẫm lên đầu lưỡi của nó, trong lúc nguy cấp vẫn không quên duỗi tay còn lại ra tạo thành chữ V chiến thắng:

- Không có vấn đề gì, mọi chuyện đều nằm trong lòng bàn tay rồi!

Đám người xung quanh cũng chưa chạy được bao xa, thấy tình hình nguy hiểm như thế, đều hít một hơi lạnh, nghĩ thầm: chẳng lẽ Đại Nhiệt này lại là một cao thủ bất lộ tướng? Lại có thể không bị giết chết!

Nhu Tình Tuyết Nhi cứ như bị người khác vỗ trộm mông một cái, hét lên một tiếng chói tai:

- Aaaaaaaa, đẹp trai quáaaaaaaa...

Tiếng hét này nghe rất giả dối. Móa! Cho dù chỉ là vai phụ cũng nên kêu có cảm tình hơn đi má!

Cửu Đầu Trùng xông lên, nhìn thấy đỉnh núi như có mai phục, vội vàng ngậm lấy Đại Nhiệt rồi lộn ngược trở xuống con suối.

Một loạt động tác của nó đã khiến đỉnh núi trở thành một đồng hồ loạn. Thiên Tâm Ái cả người phủ kín bụi, giọng lo lắng đến nghẹn ngào:

- Trư ca ca! Trư ca ca có xảy ra chuyện gì không?

Thiên Tâm Hương vội vàng an ủi:

- Không sao đâu, đừng lo lắng. Anh ấy là cao thủ đã giết chết Ngưu Ma Vương cơ mà!

Ở giữa không trung, Đại Nhiệt rốt cuộc cũng có cơ hội hút lấy một khối đá lớn cũng đang rơi xuống, lập tức nhét nó vào yết hầu của Cửu Đầu Trùng. Cửu Đầu Trùng khó chịu, liền phun cả tảng đá lẫn Đại Nhiệt ra.

- Xem ra phải nghiêm túc rồi...

Đại Nhiệt chật vật đáp xuống một tảng đá trên mặt suối, nhìn sang Cửu Đầu Trùng ở bên kia. Hãn đã hiểu khá rõ tình huống của địch, vậy thì đến lúc đánh thật rồi. Hãn nghiêm mặt lại, miệng lẩm bẩm:

- Nhân Tài Thi Giáo, Thạch Phá Thiên Kinh! Phá!

Ngón trỏ và ngón giữa trái của hãn chụm lại rồi chỉ tới, một tảng đá lớn nặng trên trăm tấn bị bốc lên cao rồi đập mạnh lên thân Cửu Đầu Trùng, lập

tức xóa của nó gần 10 vạn điểm sinh mệnh. Uy thế một chiêu này rất lớn, âm thanh ầm vang, mặt đất cũng phải rung lắc dữ dội.

Đại Nhiệt không một chút nghỉ ngơi, tiếp tục công kích:

- Nhân Tài Thi Giáo, Vô Biên Lạc Mộc! Rơi!

Theo hướng ngón tay của hắn, hơn mười gốc cây vòng thân to như thùng nước tự nhiên gãy ngang rồi giống như những mũi lao đâm thẳng tới Cửu Đầu Trùng!

Liên tục gặp đòn nghiêm trọng, sinh mệnh của Cửu Đầu Trùng giống như thị trường chứng khoán tụt dốc không phanh. Lúc này nó mới cảm giác không ổn, muốn vỗ cánh chạy về động phủ thì sau lưng lại có một bức tường đá đổ ập đến, đè nó thành đồng thịt vụn.

"Chúc mừng bạn đã giết chết Cửu Đầu Trùng, đạt được một [Răng nanh của Cửu Đầu Trùng], răng nanh này là vật phẩm nhiệm vụ cho nhiệm vụ cốt truyện của class Tiểu Bạch Long.

Thật là sáng khoái! Đại Nhiệt thở phào một hơi rồi mỉm cười, bỗng nhiên cảm thấy trời đất quay cuồng, vội vàng nuốt tiếp một viên Tiểu Hoàn Đan, ngồi xuống điều tức — móa nó chứ, trò chơi này chân thật thái quá rồi, lại còn có cả phản phệ! Đây là lần đầu tiên hắn sử dụng hết uy lực của cảnh giới thứ nhất Thái Cực Đạo, chưa điều chỉnh được sức, suýt nữa thì bị nội thương.

Điều tức xong xuôi, Đại Nhiệt lâm vào trầm tư. Sau nhiều ngày sử dụng, hắn cảm thấy được Thái Cực Đạo vẫn còn thiếu sót một chút gì đó. Xem ra sau này phải nghiên cứu nhiều hơn, tìm ra chỗ thiếu hụt này.

Hắn lười quay lại đỉnh núi giải thích với đám ở trên, liền đem răng nanh gửi qua hệ thống thư tín cho Thiên Tâm Ái, nhấn thêm là có chuyện quan

trọng cần xử lý, cho nên không thể gặp mặt. Có được răng nanh, Thiên Tâm Ái vui sướng không thôi, cảm ơn Đại Nhiệt rất nhiều.

Đại Nhiệt thầm nghĩ trong lòng:

- Nếu đã cảm ơn, sao không thực tế một chút? Lấy thân báo đáp thì khỏi, quả vẫn còn xanh cần chăm sóc tưới tắm thêm chí ít 2 năm nữa! Nhưng bù một ít tiền cũng được mà, vì giết súc sinh này, ca đã phải dùng 2 viên Tiểu Hoàn Đan đó, 2 ngàn đồng đó!

Nhìn trong hành trang chỉ còn duy nhất 1 viên Tiểu Hoàn Đan, Đại Nhiệt thực muốn khóc...

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Nguyệt trượng: là trượng có một đầu thiết kế theo hình tượng vầng trăng khuyết. Đây là món binh khí phát triển từ hình hài cái xéng và là vũ khí đặc thù của các nhà sư Thiếu Lâm Tự. Hình minh họa:

<http://bit.ly/1NnJ8cV>

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 7: Chịu thua cậu rồi

oOo

Thời tiết hôm nay khá ẩm ướt, bầu trời xám xịt, mây nhìn nặng nước, có vẻ sắp mưa to. Có điều tất cả không ảnh hưởng tới Đại Nhiệt, hắn đang theo thói quen đi bài Thái Cực Quyền ở trong phòng. Luyện một lúc nóng người, hắn dứt khoát cởi luôn quần lót, đồ chơi giữa háng giống như chi thứ năm lắc lên lắc xuống theo tiết tấu, trông rất thú vị.

Khỏa thân đem lại cảm nhận không tồi, có một loại cảm giác trở về với thiên nhiên nguyên thủy. Chẳng trách nhiều người thích chọn những bãi biển được phép không mặc đồ mà đi nghỉ.

Ngay lúc bài quyền sắp sửa hoàn thành, cửa phòng bỗng lạch cạch mấy tiếng như có người đang mở. Đại Nhiệt rất ngạc nhiên, chẳng có nhẽ trộm cắp bây giờ thay đổi lịch công tác, chuyển từ đêm sang ngày?

Hắn không kịp mặc quần áo, lập tức chạy đến góc tường vớ lấy cái ống tuýp rồi núp sau cánh cửa, chuẩn bị ‘nghênh đón’ kẻ trộm —nhắc đến trộm cắp, Đại Nhiệt luôn căm thù đến tận xương tủy. Khi hắn còn đang học trung học, có một lần đi xe bus thì bị trộm cắp hỏi thăm. Gã móc túi chết tiệt đó có vẻ đang trong thời gian thực tập, kỹ thuật còn chưa tới, vốn định giật túi tiền của Đại Nhiệt nhưng không biết lóng ngóng thế nào lại suýt giật đứt chi thứ năm của hắn. Mối thù sâu như bể này không báo không phải là

người, suýt nữa Đại Nhiệt đã mang lỗi với cha mẹ, càng có lỗi với vợ tương lai của hắn!

Cánh cửa được mở ra một cách dễ dàng, xem ra kẻ trộm này kỹ thật rất cao. Đại Nhiệt đang định ra tay thì lại thấy kẻ bước vào có một mái tóc dài còn bóng mềm hơn cả tơ lụa, không ngờ là một cô gái.

Áo ba lỗ màu đen, quần jean short nửa đùi, giày thể thao màu trắng, đây chính là thời trang mùa hè mà Long Hải Thanh thích nhất, có thể khoe ra 99% dáng người mê hoặc của nàng. Lúc học chung trước kia, Đại Nhiệt từng vô số lần mơ ước mình có thể biến thành một con muỗi để bay đến cắn một miếng lên làn da trắng sữa kia, không hề nghĩ tới kết cục có thể bị nàng đập một phát chết tươi.

Mà bỏ qua hồi tưởng, giờ có vị nào có thể giải thích tại sao nàng lại tới nơi này, lại còn có chìa khóa mở cửa được không?

Ổng tuýp trên tay Đại Nhiệt rơi leng keng xuống sàn nhà.

Long Hải Thanh bỗng nhiên quay lại, ánh mắt liếc qua toàn thân Đại Nhiệt 0.1 giây, sau đó không nói một lời bước tiếp vào phòng. Đại Nhiệt có thể thề, ánh mắt của nàng dừng lại ở chi thứ năm của mình ít nhất 0.09 giây!

Nghĩ đến đó, hiện tượng kinh điển mỗi sáng lại tự nhiên xuất hiện, một cảm giác xúc động khó có thể đè nén ủa tới. Đại Nhiệt hận không thể lập tức xông lên đè Long Hải Thanh xuống giường, giải quyết vấn đề sinh lý.

Bình thường, Đại Nhiệt đọc những tiểu thuyết trên mạng thì thường xuyên có đoạn khi nữ nhân vật chính đẹp như tiên nữ xuất hiện sẽ khiến mọi vật lu mờ, tất cả đều cảm thấy nàng là một nữ thần tiên tử gì gì đó, xinh đẹp thánh khiết đến độ người ta không sinh ra nổi bất cứ ý nghĩ muốn khinh nhờ nào v.v... Kỳ thực, những điều này là cực kỳ vô lý, nữ nhân

càng xinh đẹp thì càng làm cho nam nhân thêm điên cuồng trong việc muốn chiếm giữ lấy nàng mà thôi.

Nhưng nhiều khi nghĩ là một chuyện, còn dám làm hay không lại là chuyện khác. Đại Nhiệt thuộc nhóm dám nghĩ bấy chứ chưa dám làm bấy — hẳn làm người rất có nguyên tắc, từ việc hẳn học 4 năm đại học vẫn giữ được tấm thân đồng tử là có thể chứng minh. Bởi vì, trong đại học, số lượng đồng nam cũng chẳng nhiều hơn xử nữ được là bao, hiếm như lá xanh mùa thu.

Một người rất có nguyên tắc, lại sinh ra ở thời đại không có nguyên tắc đương nhiên sinh ra mâu thuẫn. Rất nhiều người quen biết Đại Nhiệt đều có cảm giác hẳn có chút quái dị, có chút khác người, lại hơi ngơ ngáo. Những đặc điểm này dù bị hẳn dùng đủ loại cử chỉ ngôn từ hài hước nhằm che giấu đi mà vẫn ‘nổi lênh phênh’ ra bên ngoài.

Đại Nhiệt khó khăn lắm mới đè nén được nội tâm xúc động xuống, kêu lên:

- Có ai trong phòng không? Ném giúp ca cái quần lót.

Vèo, một cái quần tam giác bị vo tròn như giẻ lau được ném ra. Ai cũng không thể tưởng tượng ra, cái đồng nhàu nát này mấy giây trước vẫn còn là một vật phẩm che chở cho bộ phận sống còn của nam nhân. Bởi vậy có thể thấy được người ném ra có tâm trạng kích động cùng tức giận đến mức nào.

Đại Nhiệt đột nhiên cảm giác rất đặc ý, tựa như chiếm được tiện nghi rất lớn.

Long Hải Thanh đứng ở trước cửa sổ, giả vờ như không có việc gì nhìn ngắm phong cảnh, nhưng đôi bàn tay trắng nắm chặt đến trắng bệch đã bán đứng tâm tình kích động hiện tại của chủ nhân.

Đại Nhiệt mặc y phục chỉnh tề chạy đến, ho khan một tiếng, ngấp ngừng một lúc, rốt cuộc tìm được đề tài:

- Thời tiết hôm nay đẹp nhỉ.

Lời vừa ra khỏi miệng, hắn đã cảm thấy hối hận, cảm giác mình đúng là chẳng có khiếu tán chuyện với gái.

Long Hải Thanh cực kỳ bối rối trong lòng. Tuy rằng nhìn nàng luôn tự nhiên hòa nhã, thậm chí còn có chút nổi loạn, thế như thực chất nàng lại là một cô gái truyền thống. Vừa sáng sớm tới đây đã thấy gần như trọn vẹn cơ thể Đại Nhiệt, lại là lần đầu tiên nhìn thấy "thần khí" trong truyền thuyết, ngay cả người thông minh như nàng cũng không biết nên làm cái gì.

Thấy nàng không nói lời nào, Đại Nhiệt có chút ngượng ngùng sờ sờ cằm, tiếp tục dùng từ ngữ hài hước để hóa giải tình trạng xấu hổ:

- Tiểu Long Nữ, cậu yên tâm, tớ không bắt cậu phải chịu trách nhiệm toàn bộ đâu, chỉ cần cậu phụ trách nửa người dưới là được...

- Ồ! Thế à?

Long Hải Thanh xoay người, trên mặt hơi mỉm cười, nhưng trong tay lại thoáng lóe lên ánh sáng, không ngờ là một con dao găm sắc bén chuyên dùng trong quân đội:

- Cậu muốn tớ phụ trách nửa dưới như thế nào?

Mỹ nữ như vậy mà lại mang đao kiếm bên mình, quá phá hư hình tượng rồi! Đại Nhiệt vội vàng lùi lại, cười nói:

- Tớ suy nghĩ lại rồi, chuyện quan trọng như vậy chính mình phụ trách vẫn tốt hơn.

Long Hải Thanh hừ một tiếng, hai bên má còn chưa hết ửng hồng, càng thêm diễm lệ, khiến Đại Nhiệt nhìn đến ngây người.

- Lưu manh!

Long Hải Thanh dù sao vẫn là hoàng hoa khuê nữ, bị ánh mắt mê đắm của hã đánh bại, vội đi sang chỗ khác ngồi xuống, vợ lấy một tờ báo làm ra bộ đọc để che giấu ngượng ngùng, ai ngờ vừa lật đã đúng tới trang có hình ảnh một chiếc cột tạo hình kỳ lạ, khiến nàng không khỏi liên tưởng tới thứ đồ chơi kia của Đại Nhiệt, xấu hổ đến mặt đỏ tai hồng, vội vàng nâng tờ báo che khuất khuôn mặt.

Đại Nhiệt cũng vội vã thu hồi ánh mắt, đánh trống lảng:

- Sao cậu lại có chìa khóa phòng tớ?

- Lần trước đến đây, thấy cậu có tận mấy chìa, cho nên tiện tay lấy đi một cái.

Long Hải Thanh cũng không ngẩng đầu lên đáp.

Lúc này Đại Nhiệt mới chợt hiểu, hình như chính mình có bốn chìa khóa nhà, trừ một chiếc để trong ngăn kéo thì ba cái khác đều treo cùng một chỗ, thiếu mất một cái lúc nào cũng không để ý. Hã lại hỏi:

- Vậy sáng sớm cậu đến tìm tớ có chuyện gì thế?

Long Hải Thanh nói:

- Không phải là tới tìm cậu, tớ chỉ muốn đến đây nghỉ ngơi một lát thôi.

Đại Nhiệt mở to hai mắt, cười hắc hắc:

- Thì ra là tới tìm giường của tớ. Có điều giường cùng người tớ gắn bó như chân với tay, không thể chia lìa, cậu muốn thì phải dùng toàn bộ đấy.

Long Hải Thanh sảng giọng:

- Nói ít thôi, ai thèm cái giường bẩn như chuồng heo này chứ.

Màn chào hàng thất bại, Đại Nhiệt gãi đầu, rốt cuộc quyết định hỏi vấn đề thắc mắc bấy lâu:

- Tiểu Long Nữ này, ừm... E hèm, tớ hỏi cậu chút, vì sao lúc trước, trước mặt bao nhiêu người, cậu lại nói những lời đó với tớ?

- Nói cái gì?

Đại Nhiệt thấy nàng không thừa nhận, tức mình nói huych toẹt ra:

- Nói cậu nhận lời làm bạn gái, còn sẽ kết hôn với tớ.

Đôi mắt đen lúng liếng của Long Hải Thanh xoay tròn mấy vòng, làm bộ dáng rất nghi hoặc nói:

- Tớ có nói những lời này sao?

Haizz, nữ nhân thật giỏi giả vờ. Quên đi, xem ra bây giờ không có biện pháp moi được đáp án từ nàng, có cơ hội lại hỏi sau vậy.

Đại Nhiệt rất lý trí mà dừng lại đề tài này, nói:

- Hôm nay tớ định lên trường một chuyến, cậu đi cùng không?

Long Hải Thanh làm ra một tư thế mệt mỏi mà vẫn động lòng người, nói:

- Tớ hơi mệt, chỉ muốn ngủ thôi, cậu đi một mình đi.

- Chịu thua cậu rồi...

Đại Nhiệt than thở một câu, không có biện pháp, chỉ có thể đi một mình.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 8: Ăn trưa đôi bạn gái

oOo

Đại Nhiệt đến trường chủ yếu là tìm vị giáo sư hãn quen để hỏi một vài vấn đề về việc thi lên cao học. Giáo sư này họ Vương, tuổi trung niên, trông qua hơi gầy yếu một chút, bù lại học vấn rất uyên bác lại dễ gần, đối xử với Đại Nhiệt rất tốt. Nguyên do là hồi năm 3, Đại Nhiệt ngẫu hứng viết ra một bài thơ, được giáo sư Vương khen ngợi hết lời, nói rằng bài thơ này tuy mộc mạc nhưng hồn thơ, tình thơ chan chứa. Bài thơ có nội dung như sau:

Có một ngày em bỗng nói yêu anh

Anh thảng thốt sợ rằng mình đang mơ ngủ

Bởi dẫu sao thời gian biết nhau vẫn còn chưa đủ

Liệu có tình yêu không cần vun đắp bằng ngày?

Tự đáy lòng anh bật thốt tiếng yêu em

Không rùm beng, chẳng phô trương ầm ĩ

Anh luôn hỏi thế gian có tình từ lần gặp đầu tiên không nhỉ

Giờ anh tin anh cảm nhận được nó rồi.

Em mỉm cười chớp đôi mắt trong veo

Cả thế giới chỉ còn nơi này tỏa sáng

Trái tim anh rủ bước chân cùng nhau đi lạc

Đừng đánh thức anh, mà em hãy tìm về.

Bài thơ tình này có trình độ sến muốn vượt qua cả mấy tiểu thuyết ngôn tình, vốn là Đại Nhiệt tiện tay ghi lại sau một giấc mộng đẹp trên lớp, ai ngờ được giáo sư Vương coi trọng, coi như là chó ngáp phải ruồi.

Bất kể là giảng bài hay nói chuyện, giáo sư Vương luôn luôn có cách để thu hút người nghe, lúc nào cũng có ví dụ minh họa rất sinh động, làm cho người nghe phấn chấn, yêu thích không thôi, kể con heo lười Đại Nhiệt cũng nằm trong số đó. Nhưng lần nói chuyện này, Đại Nhiệt lại không tập trung được, câu được câu chớ, trong đầu thỉnh thoảng lại hiện lên hình ảnh Long Hải Thanh nằm duỗi cặp đùi thon dài ngủ ngon lành trên chiếc giường của mình, hận không thể chạy về sớm hơn một chút.

Nói xong việc chính, Đại Nhiệt vội xin cáo từ, nói hẳn còn có bạn gái đang chờ. Giáo sư Vương cũng từng qua thời trai trẻ đương nhiên hiểu, cười nói:

- Vậy cũng không làm chậm việc của em nữa, bạn gái là trên hết, gọi ý cho em một chỗ dùng cơm rất tuyệt, lại có combo tình nhân giá phải chăng, chính là quán Thanh Vân cạnh trường đó.

Đại Nhiệt nín cười cảm ơn rồi vội chạy đi.

Sắp đến khai giảng năm học mới, sân trường bắt đầu nhộn nhạo hẳn lên, rất nhiều tân sinh viên kéo theo hành trang xuất hiện với dạng điệu hồ hởi. Thời điểm này cũng là cuộc ‘săn lùng’ tán tỉnh nhóm tân nữ sinh viên mở ra, năm nay cũng không ngoại lệ, nhưng ở trong phòng Đại Nhiệt còn có

một cực phẩm mỹ nữ đang say ngủ, vì thế dọc đường đi về hần chẳng thèm liếc ngang liếc dọc, tâm tâm chỉ muốn nhanh nhanh chóng chóng trở về. Đi qua chợ nhỏ gần trường, hần chợt nghĩ ra một ý, liền mua 2 cân thịt chó cùng đầy đủ gia vị, muốn mang về nhà trở nấu nướng.

Căn phòng hần thuê mặc dù không có gian bếp riêng nhưng lại có đầy đủ từ bếp ga đến các thiết bị nấu nướng. Những thứ này do hần trang bị thêm kể từ khi có thói quen thức đêm chơi game, hiện tại vừa lúc dùng tới.

Long Hải Thanh đang ngủ, dùng tấm chăn mỏng trùm kín toàn thân nhưng vẫn có thể thấy những đường cong động lòng người nhô lên hạ xuống theo nhịp thở.

Đại Nhiệt âm thầm nuốt nước miếng, đáng tiếc xung quanh giường không thấy quần áo con gái, vì thế cũng đoán được Tiểu Long Nữ cũng không có thói quen ‘vĩ đại’ ngủ nude như nhiều cô gái khác.

Sơ chế trong, tới khâu làm chín trên bếp, không thể bỏ đi chơi game nên hần đành phải vớ lấy tờ báo ngồi canh.

Sau một hồi thì thịt cũng chín, hương thơm lập tức lan tỏa khắp phòng. Đại Nhiệt cẩn thận mở nắp vung, chiếc mũi không ngừng hít hà.

- Cậu nấu món gì vậy? Thơm quá!

Quả nhiên, Long Hải Thanh ngửi thấy mùi thơm bèn tỉnh dậy.

Đại Nhiệt cười nói:

- Tớ nấu thịt chó cho bữa trưa.

- Cậu còn biết nấu ăn sao?

Long Hải Thanh có chút kinh ngạc.

Đại Nhiệt cho thêm một thìa mì chính vào trong nồi, khịt mũi nói:

- Trên thế giới này, chỉ có một loại người không biết nấu ăn, chính là loại người không có bao tử, chẳng bao giờ sợ đói.

Long Hải Thanh ‘ừm’ một tiếng, tựa hồ hiểu được triết lý trong câu nói của hắn.

- Cậu muốn ăn không? Muốn ăn thì nhanh rời giường đánh răng đi.

Đại Nhiệt hỏi mỹ nữ đang nằm trên giường. Nàng đã nhô đầu ra, mặc sợi tóc đen dày rối tung che cả mặt, bộ dạng rất thoải mái hưởng thụ.

- Có bia không?

Long Hải Thanh hỏi.

Thôi hỏng, chút nữa thì quên mất việc cực quan trọng này, Đại Nhiệt lập tức nói:

- Đợi chút tớ đi mua về liền.

Thời gian hắn đi mua 6 bình chai bia dưới quán của lão Vương, Long Hải Thanh đã trang điểm chỉnh sửa dung nhan chỉnh tề, ngồi bên cạnh bếp, khuôn mặt trái xoan bị hơi nóng phả lên làm đỏ hồng cộng thêm mái tóc đã được buộc gọn lại khiến nàng đã hóa thân trở về bộ dáng tiểu thư khuê các.

Đại Nhiệt bỏ bia xuống, đang muốn tìm cốc thì Long Hải Thanh đã nói:

- Uống cả chai đi.

Đại Nhiệt đồng ý với đề nghị của nàng, thở dài, mở to mắt nhìn chăm chăm vào nàng nói:

- Nếu tớ không biết cậu, làm sao có thể nghĩ được một đại mỹ nữ như cậu lại uống rượu bia như nước thế chứ.

Long Hải Thanh cười nói:

- Tớ mặc dù uống nhiều, nhưng chưa say bao giờ.

Không có dụng cụ mở nắp, Đại Nhiệt dùng đũa bật hết cả 6 chai bia. Chiêu này hẳn làm rất chuyên nghiệp, chỉ dùng ngón cái đè phần đuôi đĩa, căn chuẩn vị trí, chai bia liền được mở ra, còn nhanh hơn cả dùng đồ mở. Xong xuôi, hẳn nói:

- Đây chính là điểm tớ rất thích ở cậu, không những tửu lượng cao mà còn có thể luôn tỉnh táo.

- Hứ, ai cần cậu thích.

Long Hải Thanh không khách khí bắt đầu đụng đũa, ăn thịt uống bia.

- Ha ha, có người thích mình luôn là chuyện vui mà, giống như tớ được cậu thích...

Thấy Long Hải Thanh há miệng muốn nói chuyện, Đại Nhiệt lập tức nói tiếp:

- Cho dù cậu không thích tớ, nhưng lại thích cái giường của tớ. Nếu không phải như vậy, tại sao cậu lại vô duyên vô cớ nhiều lần chạy đến đây ngủ, chắc không phải là qua đường mua xì dầu chứ. (1)

Cái này Long Hải Thành không thể phản bác, nói:

- Cũng không biết tại sao, tớ ngủ ở đây cảm thấy rất ngon giấc...

Đại Nhiệt cười nói:

- Vậy là tốt rồi! Có một bộ phim gọi là "Luyện tình gỏi cánh" (2), chắc là hiện tại cậu đang giống nữ chính trong đó rồi, nhưng mà cậu phải cho tớ thời gian làm nóng người đã, tớ còn chưa chuẩn bị tốt cho việc cùng cậu nảy sinh quan hệ yêu đương đâu.

Long Hải Thanh nhướn mày:

- Vậy cậu muốn chuẩn bị bao lâu?

Đại Nhiệt nghĩ một lúc, rất đứng đắn nói:

- Ít nhất cũng phải cho anh đây thời gian đánh răng rửa mặt, sau đó thay quần áo, nhai cái singum thơm miệng nữa.

- Tiếp theo thì sao?

Long Hải Thanh vừa hỏi, vừa không ngừng ăn.

- Kế tiếp chính là chuẩn bị đạo cụ. Tớ có xem qua một quyển sách tên là "Bàn về việc lưa đôi sẽ làm", bên trong liệt kê rất nhiều thứ con trai cần phải chuẩn bị khi hẹn hò như là tiền, lược, gương, giấy vệ sinh... Kỳ thực tớ cảm thấy trong đó còn thiếu một thứ rất quan trọng, đó chính là 'ba con sói', bởi vì trong lúc đang đi hẹn hò, nếu cả hai đều cảm xúc thăng hoa, rất dễ dẫn tới ý loạn tình mê, chui vào nơi có điều hòa mát mẻ mà kín đáo...

Nói đến vật phẩm vô cùng đáng khinh này, Đại Nhiệt lại mặt không đổi sắc, tim không đập nhanh, rất tự nhiên trôi chảy.

- Còn gì nữa không?

Long Hải Thanh lại như là không thèm để ý, chỉ lo ăn.

Từ đầu tới cuối Đại Nhiệt còn chưa đụng đũa, hăn càng nói càng có hứng, tiếp tục diễn thuyết:

- Nếu cậu cho tớ thêm 3 phút, tớ còn có thể chuẩn bị keo xịt tóc, tạo dáng một chút, đúng rồi, cậu thích kiểu tóc nào?

- Kiểu giống Arnold trong phim "The Terminator" đi, nhìn có cảm giác rất an toàn.

- Haizz, kiểu này hơi khó vượt đẫy, vậy cậu phải cho tớ thêm một chút thời gian... Ê ê, để lại cho tớ một miếng thịt chứ!

Đang thao thao bất tuyệt, chém gió đến tận trời xanh, rốt cuộc Đại Nhiệt cũng phát hiện ra tình huống không đúng, một nồi đầy thịt ban đầu bây giờ chỉ còn lại mấy mẫu xương.

Long Hải Thanh lúc này cũng không nhịn được nữa, ôm bụng cười đến chảy cả nước mắt.

Đại Nhiệt vội vàng trút toàn bộ phần thịt thừa trong nồi vào bát của mình, một tay che lại, kêu lên:

- Đồ đểu, hèn gì không thềm phản bác, một nồi thịt lớn như vậy toàn bộ chui vào bụng cậu rồi.

Long Hải Thanh ngưng cười, khẽ cắn môi, sau đó dùng khăn tay nhẹ nhàng lau miệng, nói:

- Được rồi! Vô công bất thụ lộc, đã ăn thịt chó của cậu thì giúp cậu làm một việc để báo đáp lại là được rồi.

- Một việc bất kỳ?

Mắt Đại Nhiệt sáng lên

- Ừm.

Đại Nhiệt cực kỳ kích động, tim đập loạn như đang nhảy tango — nếu một đại mỹ nhân đồng ý làm một việc bất kỳ cho bạn, vậy bạn sẽ để nàng làm chuyện gì?

Hát? Đùa à? Nữ nhân là phải dùng tay chứ không phải dùng tai. Múa cột? Loại hình này có tính nghệ thuật tương đối cao, nhưng vẫn chưa đủ ‘đô’. Đã bảo là phải dùng tay rồi mà. Thực tế một chút nào.

- Thôi ‘tiêu’? Bộ môn âm nhạc mang độ khó cao này hình như rất đáng để cân nhắc...

Nhưng mà, có nên tìm chuyện gì có lợi hơn nữa không? Haiz, đốt giai đoạn nhanh quá cũng chết, mà chậm lại tiếc, đúng là phải học hỏi những nhân sĩ thành công nhiều thêm mới phải, người ta vừa quen một nữ nhân, không cần nói nhiều, chỉ cần ánh mắt trao nhau, sau đó mở Champagne uống là tới XXOO được rồi...

Được rồi, cứ thẳng thắn chút đi.

Đại Nhiệt rốt cuộc nghĩ xong, quyết định:

- Vậy cậu có thể làm bạn gái của tớ một ngày được không?

Long Hải Thanh không kinh ngạc cũng không sợ hãi, dứt khoát hỏi:

- Có thể, ngày nào?

- Mừng 9 tháng 10 nhé, đó là ngày sinh nhật của cha tớ, ông ấy hi vọng tớ có thể đưa bạn gái về nhà.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Qua đường mua xì dầu (quá lộ đả tương du): Ở Trung Quốc trước đây, khi muốn mua xì dầu người ta phải mang chai đến cửa tiệm để mua. Cụm từ này phát sinh trong một trường hợp như sau: Có một người MC thực hiện chương trình truyền hình trực tiếp, trong quá trình cần phỏng vấn 1 số người dân, khi MC đó gọi 1 người qua đường và phỏng vấn thì nhận đc câu trả lời là “Đả tương du” rồi người này liền đi mất, ý nói là người đó chỉ đi mua xì dầu mà thôi, ko quan tâm đến việc khác. Sau này từ này thường đc dùng trong các trường hợp có 1 người đi ngang qua nhưng ko để tâm đến những gì diễn ra bên cạnh.

- (2) Luyện tình gối cánh (tên tiếng Anh là Good Time, Bed Time): một bộ phim hài tình cảm do Hồng Kông sản xuất năm 2003, nội dung cơ bản xoay quanh mối quan hệ đôi nam nữ khó rời xa nhau vì nữ chính đã quen cảm giác được nằm trên chiếc giường chung, không có nó cô không sao ngủ được.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sấu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 9: Hoạt động Trung Thu

oOo

- Từng có một vị mỹ nữ đứng trước mặt ca, nói có thể làm cho ca một chuyện tùy ý. Lúc ấy ca lại không lựa chọn việc mà bất kỳ một thằng đàn ông nào cũng chọn, để tới bây giờ hối hận thì không còn kịp nữa rồi. Nếu ông trời có thể cho ca thêm một cơ hội, ca nhất định sẽ nói với cô ấy: 'Kỳ thật anh muốn ngủ với em! Nếu nhất định phải lựa chọn một kỳ hạn, anh hy vọng chính là đêm nay!'

Đây là ý tưởng chân thật của Đại Nhiệt khi nhìn Long Hải Thanh rời đi. Kỳ thật hắn đã ấp ủ ý nghĩ này từ lâu, nhưng không dám biểu đạt ra. Hành vi của Long Hải Thanh thật sự quá xuất quỷ nhập thần, Đại Nhiệt không thể hiểu được rốt cuộc là nàng nghĩ thế nào, cũng không thể 'bá vương ngạnh thượng cung'. Đường đột mạo phạm giai nhân chẳng những không chiếm nổi tiện nghi mà còn là hành động cực kỳ ngu xuẩn.

Thôi, tiếp tục chơi game đi! Dùng cái gì để giải sầu? Chỉ có game online thôi.

Lần trước Đại Nhiệt log out ở bờ biển Tây Hải. Nơi này non xanh nước biếc, sóng vỗ rì rào, có chút giống Hoa Quả Thôn ngày trước. Hắn cũng đã từng xuống nước, giết chết hơn 10 hà binh giải tướng (lính tôm tướng cua, gọi chung của các tiểu quái dưới nước), đáng tiếc cũng không rút ra thứ gì

tốt. Đại Nhiệt thậm chí còn nổi hứng định một đường giết xuống Long Cung, nhưng tìm hơn một giờ cũng không thấy đường, đành phải thôi.

Quái vật Thủy tộc nhìn chung không khác Yêu tộc lắm, nhưng tạo hình kỳ quái hơn, ví dụ Ngư Quái toàn thân là vây, Xà Quái trơn tuột v.v...

Lần trước xuống nước, Đại Nhiệt không có đụng phải Tuần Hải Dạ Xoa, không cách nào thực hiện ý nguyện trả thù to lớn trước kia. Đối với hành vi vô sỉ tặng cho hân phần thưởng là cái hồ lô nát của Dạ Xoa, hẳn luôn canh cánh trong lòng.

Sử dụng Phân Thủy Pháp (phép rẽ nước), Đại Nhiệt nhảy vào biển khơi, tiến vào thế giới nước như một người cá tự do tự tại.

Trong trò chơi, bản đồ dưới nước thuộc về hoàn cảnh đặc biệt, ngoại trừ class hệ Thủy Tiểu Bạch Long ra thì 4 class khác một khi tiến vào nước tuy có thể di chuyển tự nhiên nhưng lực sát thương sẽ giảm từ 1 đến 10% tùy theo độ sâu đã đi xuống, bởi vậy giai đoạn này tu luyện trong nước chủ yếu đều là Tiểu Bạch Long. Về phần thế lực muốn tổ đội tới đây kiếm Long Chi Giác thì tạm thời chưa xuất hiện.

Tại vùng biển cạn đều là tiểu quái Thủy tộc, Đại Nhiệt lười giết, nhắm thẳng chỗ sâu mà đi.

Màu nước tại đây có vẻ tối hơn một chút, vô số thủy tảo trôi dạt trong nước. Thường thường mỗi một bụi thủy tảo lớn lại ẩn giấu một con tiểu quái, nhưng chỉ cần người chơi không tới gần nó trong phạm vi 1 mét thì nó cũng sẽ không công kích. Đại Nhiệt tiếp tục đi thẳng xuống đáy biển, khung cảnh nơi này lại trở về tươi sáng, nào là những bụi san hô, nào là những hòn giả sơn được bố trí gọn gàng ngăn nắp, thật giống như quanh cảnh bên trong một công viên.

Đại Nhiệt di chuyển không mục đích dưới đáy nước, cả nửa ngày chẳng đụng tới con quái nào, đúng lúc đang cảm thấy nhàm chán thì hòn giả sơn

trước mặt lại xuất hiện một Khô Lâu (bộ xương khô). Khô Lâu này có khung xương to bất thường, cầm trong tay một cái liềm sắc lẹm tỏa ra ánh sáng lạnh lẽo, cái hốc mắt trống rỗng không có con ngươi, chỉ có ánh lửa đỏ lập lòe cứ ‘nhìn’ theo Đại Nhiệt.

Đại Nhiệt chấn động: Khô Lâu cùng Cương Thi đều là quái vật Quỷ tộc, nhưng số lượng thì ít hơn, tốc độ di động cũng nhanh hơn nhiều. Vấn đề là, Quỷ tộc không ‘vui chơi’ ở mười tám tầng Địa Ngục đi, chạy đến đây biển này làm gì?

Có cô quái! Hẳn nhìn ngó khắp nơi, không có phát hiện tung tích quái vật nào khác, liền không nghĩ thêm nữa, tóm lấy một gốc san hô to dùng làm gậy đập tới cái đầu lâu của Khô Lâu. Một tiếng ‘cộp’ vang lên, cú đánh trúng đòn, tiếng rất kêu nhưng lại không hề xuất hiện thương tổn.

Đại Nhiệt lấy làm kỳ, uy lực khi của gậy bằng san hô không lớn nhưng dưới công dụng của Thái Cực Đạo thì giết tiêu quái thể này hẳn là dễ như trở bàn tay, tại sao lại không có sát thương? Lẽ nào là cái đầu của con quái này đặc biệt cứng rắn?

Nghĩ vậy, hẳn chọn một vị trí khác mà đập tới. Ai ngờ Khô Lâu vẫn không chút sút mẻ, đột nhiên mở xương cằm dưới, thốt ra ngôn ngữ của con người, khiến Đại Nhiệt thiếu chút nữa té xỉu:

- Đại Nhiệt đó hả, ngứa tay sao sao? Đánh cái gì thế hả?

Nào Đại Nhiệt chưa kịp phân tích tình huống trước mắt, lắp bắp hỏi:

- Người... người là một NPC? Tại sao người lại giống Khô Lâu...

- Khô Lâu chỉ mà hình tượng bên ngoài của ta, kỳ thật ta là một NPC bí mật chuyên tuyên bố nội dung hoạt động mới trong trò chơi.

Cái gọi là NPC tuyên bố nội dung hoạt động, chính là những NPC với các hình dạng được hệ thống tạo ra ngẫu nhiên để thông báo cho người chơi về nội dung các hoạt động cỡ lớn sắp mở, có chút giống với MC trong thực tế. Về phần tại sao trò chơi không trực tiếp thông báo trên kênh thế giới mà chọn cách thức úp úp mở mở này, có lẽ là để mọi người tăng thêm chút niềm vui khi chơi trò chơi đi.

Mẹ kiếp, tạo hình gì không tạo, lại chọn Khô Lâu, hơn nữa còn không có hiển thị tên, chẳng may gặp ai nhát gan người ta không bị hù chết mới là lạ.

Đại Nhiệt không hiểu hỏi:

- Trò chơi đang có hoạt động gì sao?
- Hoạt động Trung Thu!

Khô Lâu lập tức trả lời.

Không phải chứ, hiện tại còn tận 20 ngày mới đến Trung Thu, sao bắt đầu hoạt động sớm thế? Đại Nhiệt kỳ quái hỏi:

- Nội dung cụ thể ra sao?

Khô Lâu nói rành mạch:

- Hoạt động Trung Thu tính từ hôm nay trở đi, kỳ hạn 20 ngày cho tới khi qua Trung Thu. Đã Trung Thu thì tất nhiên phải ăn bánh Trung Thu uống rượu đỏ rồi! Hiện tại các đại tửu lâu và tiệm cơm trong mọi thành thị đều đã bắt đầu bán hai thứ này, mỗi người mỗi ngày có thể ăn một hộp bánh Trung Thu và uống một bình rượu đỏ, chẳng những hương vị ngon miệng, còn có thể tăng trưởng ngộ tính, hơn nữa số lần không tính chung vào thưởng thức đồ ăn thức uống khác.

Đại Nhiệt vừa nghe xong đã như thấy một đợt tiêu tiền như nước mới xuất hiện trước mắt. Xem ra cái công ty phát hành game này không phải giỏi móc tiền người chơi bình thường đâu. Hắn lại hỏi:

- Chỉ thế thôi sao?

- Đương nhiên không phải. Trung Thu chính là quốc gia đại sự, tất nhiên phải có hoạt động lớn hơn nữa. Hoạt động này bắt đầu từ một truyền thuyết: theo sách cổ kể lại, có một ngọn núi biết bay tên là núi Vạn Thọ, phiêu du bất định không thể đoán được, không phải người hữu duyên sẽ không sao tìm được nó...

Đại Nhiệt lại một lần nữa hồ đồ:

- Ngọn núi bay tới bay lui? Thực khó lý giải.

- Thiếu hiệp đừng nóng vội, chăm chú lắng nghe đi. Núi Vạn Thọ tuy rằng hư vô mờ mịt, nhưng mỗi khi có hoạt động lớn được tổ chức thì sẽ mở ra một con đường thông tới mỗi thành thị. Con đường này sẽ được ẩn giấu ở bất kỳ một ngõ ngách nào đó trong thành, chỉ cần tìm được con đường này thì mọi người đều có thể lên được núi Vạn Thọ. Xin chú ý: tình cảnh trên núi Vạn Thọ ở mỗi thành thị là khác nhau, nhưng trình tự trên đó lại giống nhau.

Sự tình càng ngày càng thú vị, Đại Nhiệt chăm chú lắng nghe.

- Lại nói trên núi Vạn Thọ có một đạo quán gọi là quán Ngũ Trang, đó là nơi sinh sản của một loại quả tiên tên là quả Nhân Sâm. Quả Nhân Sâm ba ngàn năm mới nở hoa, ba ngàn năm mới kết quả, lại ba ngàn năm nữa quả ấy mới chín cây, mỗi một vụ chỉ kết 100 trái, bộ dáng giống như đứa trẻ mới sinh, có mũi có mắt, có chân có tay. Quả này có đại thần thông, mỗi người cả đời chỉ có thể dùng 3 quả, mỗi quả có thể tăng trưởng 10 vạn điểm ngộ tính, thật sự là tuyệt không thể tả...

Quả Nhân Sâm! Trời ạ! Hóa ra quả Nhân Sâm là như thế này có được! Một quả có thể tăng trưởng 10 vạn điểm ngộ tính, ba quả chính là 30 vạn, từng này điểm đủ khiến không ít pháp thuật pháp bảo thăng cấp đấy!

- Nhưng núi Vạn Thọ chính là động tiên, quả Nhân Sâm lại là linh căn khai thiên ích địa, đương nhiên có cao nhân trông giữ. Trong quán Ngũ Trang kia có một vị đại tiên, đạo hiệu Trấn Nguyên Tử, hiệu riêng là Dữ Thế Đồng Quân, vốn là địa tiên chi tổ (1), pháp lực thông huyền, cho nên muốn hái được quả Nhân Sâm, nhất định phải qua một cửa của vị đại tiên này.

Nghe đến đó, Đại Nhiệt nhú mày lại thật chặt. Trấn Nguyên Tử ai không biết? Chính là tổ tông của địa tiên, mượn lời một trong hai tiên đồng của Trấn Nguyên Tử trong Tây Du Ký đã nói:

- Tam Thanh là bằng hữu của gia sư, Tứ Đế cùng gia sư là chỗ quen biết cũ, còn Cửu Diệu là văn bối của gia sư... (2)

Vừa nghe qua đã thấy địa vị của vị này đích xác quá cao, trình độ lợi hại cũng không cần nhiều lời.

Xem ra muốn đánh bại Trấn Nguyên Tử cướp lấy quả Nhân Sâm, chỉ sợ hoàn toàn là kẻ say nói mộng.

NPC Khô Lâu giới thiệu nội dung hoạt động xong bèn chui xuống đất mà biến mất, hẳn là đi tìm đối tượng tiếp tục truyền bá.

Nghe xong "Hoạt động Trung Thu", Đại Nhiệt cũng không còn tâm tình mà tu luyện, trở lên mặt biển rồi chạy về thành Trường An.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Địa tiên: là tên gọi chung cho các vị thần tiên Trung Hoa mà tự tu hành thành tiên và ngụ trên mặt đất chứ không phải ở trên trời.

- (2) Các nhân vật đạo giáo được nhắc tới:

+ Tam Thanh: Nguyên Thủy Thiên Tôn - Ngọc Thanh, Linh Bảo Thiên Tôn - Thượng Thanh, Đạo Đức Thiên Tôn - Thái Thanh.

+ Tứ Đế: Ngọc Hoàng Đại Đế, Tử Vi Đại Đế, Câu Trần Đại Đế, Hậu Thổ Hoàng Địa.

+ Cửu Diệu: Thái Dương tinh quân, Thái Âm tinh quân - Nguyệt Cung Hoàng hậu, Thái Bạch tinh quân (Thái bạch Kim tinh Lý Trường Canh), Mộc Đức tinh quân, Hỏa Đức tinh quân, Thủy Đức tinh quân, Thổ Đức tinh quân, La Hầu tinh quân, Kế Đô tinh quân.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 10: Đội ngũ của Yến Cường Đồ

oOo

Thành Trường An giờ đã đông vui như trẩy hội, chỗ nào cũng có bóng người, ai nấy tay cầm bánh Trung Thu tay cầm rượu đỏ, vừa ăn uống vừa lao ra giữa đường tay bắt mặt mừng cùng người khác rồi kêu to "Trung Thu vui vẻ!", không cần biết là quen hay không, cực kỳ ồn ào náo nhiệt. Mọi người đều đã biết hoạt động Trung Thu kia, bắt đầu tìm kiếm con đường thông tới núi Vạn Thọ. Căn cứ NPC giới thiệu, con đường này có thể ở bất cứ nơi nào trong thành, chỉ cần nhà phát hành thích thì xếp nó trong WC hay giữa bồn cầu cũng không có gì lạ.

Sau khi hội họp, Đại Nhiệt cùng Yến Cường Đồ lập tức đi mua bánh Trung thu cùng rượu đỏ, đứng dưới mái hiên mà đánh chén — bọn hắn cũng không vội, ở tình huống trước mắt, chỉ cần một người phát hiện con đường kia thì toàn thành sẽ biết, đã vậy sao còn phải vội vã đi tìm? Huống hồ, uy danh Trấn Nguyên Tử còn sừng sừng ra đó, phỏng chừng những kẻ tiên phong đều có kết cục là chịu chết.

Nhìn thuyết minh của bánh Trung Thu cùng rượu đỏ, Đại Nhiệt không thể không bội phục sắp đặt của trò chơi này:

[Bánh Trung Thu], vật phẩm đặc thù trong hoạt động Trung Thu, không cần để lạnh, không chứa chất bảo quản, giá 100 đồng một cái. Trong thời gian diễn ra hoạt động, mỗi người chơi mỗi ngày có thể ăn một cái, sẽ giúp

gia tăng 30 điểm ngộ tính! Sau khi hoạt động kết thúc, số bánh chưa được sử dụng sẽ tự động biến mất.

[Rượu đỏ Trung Thu], hàm lượng cồn 5%, giá bán 150 đồng một bình. Trong thời gian diễn ra hoạt động, mỗi người chơi mỗi ngày có thể uống một bình, sẽ giúp gia tăng 40 điểm ngộ tính! Sau khi hoạt động kết thúc, số rượu chưa được sử dụng sẽ tự động biến mất.

Vốn Đại Nhiệt còn tưởng rằng hệ thống sẽ chia bánh Trung Thu thành các loại cấp bậc phàm tiên gì đó, còn rượu thì xếp hạng theo số năm, giá cả và ngộ tính cũng theo đó mà thay đổi. Nhưng hiện tại xem ra trò chơi khá công bình. Dù sao mấy thứ này một năm cũng chỉ có một lần, nếu phân ra cấp bậc sẽ tạo thành chênh lệch giàu nghèo rõ rệt.

...

Yến Cuồng Đồi còn dẫn cả một đội gồm 11 người đến, béo gầy, cao thấp, tạng người gì cũng có, thật không biết hẳn từ nơi nào phát triển được. Thậm chí trong nhóm "cách mạng" đầu tiên này lại còn có một người chơi nữ, bộ dạng không tệ, lại có cái tên rất Hàn Quốc là "Hyun Jung", khiến Đại Nhiệt nhìn không được nhìn nhiều thêm mấy lần. Hyun Jung kia lập tức phát hiện, chạy tới cười nói:

- Anh Đại Nhiệt, Cao Lão Trang của anh chắc chưa có phu nhân đâu nhỉ, để em làm được không?

Lời này vừa ra, mọi người lập tức duỗi cổ mà hóng, ai nấy đều có ánh mắt rất mờ ám — làm cô gái duy nhất trong đội ngũ, hơn nữa diện mạo không tồi, đương nhiên là Hyun Jung rất được hoan nghênh. Đã có mấy "con đực" biểu đạt ái mộ của bọn hắn cho cô nàng bằng cách trực tiếp hoặc gián tiếp, ai ngờ cô nàng lại chủ động muốn kết thân với trang chủ Cao Lão Trang, xem ra có được động phủ đúng là có lực sát thương rất lớn với các cô gái, như có ô tô xịn ở hiện thực vậy.

Đại Nhiệt chớp chớp con mắt, nói:

- Ok luôn! Nếu hiện tại em mang đủ tiền thì chúng ta có thể lập tức đi đăng ký kết hôn.

Trong Tây Du Nhất Mộng, hệ thống thiết lập việc kết hôn rất chính quy, cần song phương nam nữ cùng nhau đến chỗ Nguyệt Lão tiến hành công chứng. Công việc công chứng này tốn phí 1 vạn đồng, quy định là nhà trai phải trả; còn nếu ly hôn thì cần 5 vạn đồng, do bên muốn ly hôn đưa ra. Song phương một khi đã kết hôn sẽ không thể phát sinh PK, có thể sử dụng tài sản của lẫn nhau, nói chung là rất tiện lợi. Nhưng cũng chính vì quan hệ cực kỳ khăng khít thân mật cho nên khi người chơi muốn kén vợ kén chồng cũng cần lựa chọn cẩn thận, vạn nhất gặp kẻ chẳng ra gì lại thích đào mỏ thì thảm rồi.

...

Nghe Đại Nhiệt nói một câu này, ngay cả Yến Cường Đồ cũng phải ‘sặc’ một tiếng.

Hyun Jung tròn tròn mắt, thở phì phì nói:

- Tiền kết hôn sao có thể để nhà gái trả hả?

Đại Nhiệt nhún nhún vai:

- Không có cách nào mà, anh đang vô sản.

Hyun Jung nói:

- Em có thể đợi đến khi anh có tiền.

Mắt Đại Nhiệt sáng lên:

- Em có thể đợi bao lâu?

Hyun Jung thực nghiêm túc ngẫm nghĩ, một hồi mới trả lời:

- Em sẽ đợi anh ba phút!

Đại Nhiệt kêu lên:

- Lạy hồn! Ba phút còn không đủ đi vệ sinh.

Hóa ra Hyun Jung là cố ý trêu chọc Đại Nhiệt, tất cả mọi người nở nụ cười, đặc biệt là mấy "con đực" động tâm tư với Hyun Jung, cảm thấy mùa xuân đã trở lại.

Yến Cường Đồ ho khan mấy tiếng, nói:

- Mọi người đừng đùa nữa. Tin rằng tất cả đều đã biết về hoạt động quá Nhân Sâm, vậy mọi người có ý kiến gì không? Ừm, hiền đệ, chú phát biểu đi!

Đại Nhiệt vội vàng xua tay nói:

- Không không, em không có ý kiến! Có Trấn Nguyên Tử trấn thủ, em làm sao nghĩ nổi cái gì!

Trong đám người có một Tôn Ngộ Không tên là "Ta Là Tiểu Bảo" tung Hỏa Nhân Kim Tinh đánh giá Đại Nhiệt một phen, rất ngạc nhiên khi thấy trạng thái hồn phách của Đại Nhiệt là 'không có'. Hẳn cho là người không có hồn phách thì còn có cái gì mà ra vẻ, ngay lập tức không chút lưu tình nói:

- Đại Nhiệt, ông chỉ biết đề cao người khác mà diệt uy phong của mình! Ở trong tiểu thuyết Trấn Nguyên Tử đúng là rất lợi hại, nhưng trong trò chơi có thể tạo ra sóng gió gì chứ? Người chơi nhiều như vậy, mỗi người lên bạo cúc hấn một lần, không chết cũng bại liệt!

"Ta Là Tiểu Bảo" này có diện mạo bình thường nhưng lại có một đôi mắt phượng có thể làm cho nữ nhân ghen ghét, nam nhân nổi da gà. Dùng lời các cụ mà nói, đàn ông mà mắt phượng thì vừa ngông cuồng vừa ích kỷ.

Đại Nhiệt không muốn cùng hãn đấu võ mồm, nhắm mắt bắt đầu tự tu — cứ đùa, Trấn Nguyên Tử mà không lợi hại thì quả Nhân Sâm kia chẳng phải thành "hàng miễn phí", ai cũng có thể hái được sao? Rõ là miệng nhanh hơn não.

Yến Cuồng Đồ nhăn mày, có chút trách cứ nói:

- Tiểu Bảo, không thể nói như vậy, rất nhiều thời điểm đồng người cũng chẳng có ích gì, cấp bậc như Trấn Nguyên Tử thì một đòn cũng có thể giết vài trăm người, bao nhiêu mới đủ cho hãn giết?

Ta là Tiểu Bảo lại rất bội phục Yến Cuồng Đồ, bởi vì ở một lần trong tu luyện hãn gặp phải nguy hiểm, là Yến Cuồng Đồ cứu giúp mới khiến hãn tránh được đại nạn. Tuy hãn mồm miệng khó nghe nhưng coi như có nghĩa khí, không cố cãi mà hỏi:

- Yến đại ca, vậy theo ý anh chúng ta nên làm gì bây giờ?

Yến Cuồng Đồ thở dài nói:

- Chờ có người phát hiện con đường lên núi Vạn Thọ, tìm được quán Ngũ Trang thì mọi người sẽ hành sự theo hoàn cảnh vậy. Hiện tại đến bữa trưa rồi, chúng ta vừa ăn vừa tính, hôm nay anh mời!

Đại Nhiệt lập tức mở mắt, cười hì hì nói:

- Em thích nhất là câu 'anh mời' đấy! Yến đại ca quả nhiên có phong phạm làm lão đại! Nhưng không biết định cho bọn em ăn chỗ nào đây? Khách Vân Lai hay Hỉ Lai Đẳng?

Yến Cuồng Đồ phất ống tay áo, đi nhanh về trước, nói với lại:

- Mấy chỗ kia tặc lắm! Anh sẽ đem các cô cậu đi một chỗ tuyệt hơn nhiều. Đến quán mì của Trương Đại Ngư ăn tẹt ga đi.

Nghe vậy những người phía sau cùng té xỉu, Đại Nhiệt yếu ớt nói:

- Ông chủ à, hình như mì nơi đó chỉ có thể thêm 5 điểm ngộ tính thôi.

Yến Cuồng Đồ nói:

- 5 điểm thì sao? No là tốt lắm rồi, chú có đi không hả?

- Đi, ngu mới không đi!

Đại Nhiệt đáp. Dù sao cũng là miễn phí, không được kén cá chọn canh. Hăn vượt lên đi ngang Yến Cuồng Đồ, nói thầm:

- Đội quân của anh tên là gì thế?

Yến Cuồng Đồ đặc ý nói:

- Gọi là Cuồng Nhiệt Giả (những người cuồng nhiệt), hay không, chính là ghép tên của hai chúng ta lại!

Đại Nhiệt chảy mồ hôi rần rần, nói:

- Đây là thế lực mà anh phát triển, lôi em vào làm gì?

- Địch! Tặc ngữ nói đả hổ thân huynh đệ, thượng trận phụ tử binh (1), chú là hiền đệ của anh, chú không giúp anh thì đừng trách anh ác!

Yến Cuồng Đồ hung tợn nhìn Đại Nhiệt.

Đại Nhiệt vội vàng tỏ thái độ:

- Giúp! Nhất định giúp!

Yến Cường Đờ vỗ bả vai hấn, thành khẩn nói:

- Hiền đệ, chú nên sửa tính tình đi, gặp chuyện sai phải cãi, thấy gái phải چرا, phát hiện Boss phải cướp, thế nhìn mới 'cool', mới có nhiều người ủng hộ.

Đại Nhiệt cười lớn, nói:

- Em sẽ cố gắng.

Yến Cường Đờ lúc này mới hài lòng mà bước nhanh lên dẫn đầu, mang theo một đội quân chưa chính hiệu thẳng tiến quán mì của Trương Đại Ngư.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Đả hổ thân huynh đệ, thượng trận phụ tử binh: huynh đệ cùng đánh hổ, cha con cùng đánh trận.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 11: Cửa vào

oOo

- Lão đại, anh đang ở đâu vậy?

Đang ăn mì, đột nhiên có người pm cho Yến Cuồng Đồ, là của một hảo hữu tên Tuổi Trẻ Long Bông, từng chịu không ít ân huệ của Yến Cuồng Đồ, bởi vậy cũng gia nhập vào đội Cuồng Nhiệt Giả. Người này đang tuổi bẻ gãy sừng trâu, lại rất thông minh, nên Yến Cuồng Đồ thường an bài hẳn đi làm mấy chuyện về trinh sát tình báo.

Yến Cuồng Đồ nói:

- Bọn anh đang ở quán mì của Trương Đại Ngư, cậu có tới làm bát không?

(Xưng hô giữa Yến Cuồng Đồ với người ngoài không thân thiết như Đại Nhiệt nên sẽ khác một chút nhé)

Tuổi Trẻ Long Bông vội la lên:

- Ăn uống gì nữa anh, mau tới, em phát hiện con đường tới quán Ngũ Trang rồi!

- Thật sao?

Yến Cuồng Đồ mừng rỡ không thôi:

- Ở đâu thế?

Tuổi Trẻ Lôông Bông trả lời:

- Ở trong một địa đạo bí mật ở phía Bắc thành, mọi người mau tới đi!

Thu được tin tốt như vậy, Yến Cuồng Đờ mừng rỡ như điên, lập tức muồn lớn tiếng thông báo cho cả đội, nhưng nghĩ lại thì cảm thấy không ổn lắm — chẳng may Tuổi Trẻ Lôông Bông nhìn nhầm, mọi người chẳng phải sẽ không vui? Hiện tại Cuồng Nhiệt Giả đang trong giai đoạn mới thành lập, lực lượng cũng không mạnh mẽ, không thể bởi vậy mà mất đi nhiệt tình, vẫn là tự mình đi xác minh một chút cho thỏa đáng.

Nghĩ vậy, hăn nói mọi người ở lại tiệm mì chờ đợi tin tức, không cần hành động thiếu suy nghĩ, chính mình thì tìm một cái cớ rời đi, tới chỗ Tuổi Trẻ Lôông Bông chỉ.

Trên đường, chỉ thấy ai nấy đều hành tung vội vàng, túm năm tụm ba, giống như là đang tìm hang mà bắt chuột đồng vậy, chỗ này đào, chỗ kia bới, lục soát khắp mọi ngõ ngách trong thành. Với cuộc tìm kiếm đại quy mô thế này, con đường kia dù có bị giấu sâu dưới đất thì sớm muộn sẽ bị đào ra.

Rất nhanh, Yến Cuồng Đờ đã gặp được Tuổi Trẻ Lôông Bông.

Tuổi Trẻ Lôông Bông thấy hăn tới một mình thì ngạc nhiên nói:

- Lão đại, sao lại chỉ có mình anh? Người khác đâu?

Yến Cuồng Đờ không muốn nói nguyên nhân thật, cười ha ha lấp liếm, đáp:

- Bọn họ còn đang ở tiệm mì, anh xong trước nên đi trước mở đường thôi. Con đường kia giấu ở đâu? Để anh xem qua xem.

- Anh nói nhỏ một chút, chẳng may lại có ai nghe lén mất.

Tuổi Trẻ Long Bông thấy hấn lớn tiếng, lập tức khẩn trương lên, điệu bộ rón ra rón rén nhìn xung quanh, xem có ai nghe thấy không.

Thằng nhóc này, làm người mà hẹp hòi thì làm sao mà khá được. Yển Cuồng Đồ dờ khóc dờ cười, đường đường Trấn Nguyên Tử há lại chút người bọn hấn có thể ứng phó, chẳng qua cố gắng chiếm chút tiên cơ, đạt thêm vài phần tiện nghi thôi.

Nơi này kỳ thật là một vườn hoa bị bỏ xó, gần chân tường thành phía Bắc, thi thoảng cũng có một vài người chơi tới tìm tòi quanh vị trí này, đi đến vội vàng, nên cũng không ai để ý tới hai người Yển Cuồng Đồ.

Tuổi Trẻ Long Bông nhìn quanh một vòng để chắc chắn không có ai rồi mới kín đáo di chuyển một tảng đá cạnh hòn giả sơn, lập tức lộ ra một cái cửa động tối om.

Yển Cuồng Đồ đánh giá cửa động bí mật này, hỏi:

- Long Bông, chỗ bí mật thế này sao cậu tìm được vậy?

Tuổi Trẻ Long Bông cười đến híp cả mắt:

- Em vốn đang tìm một chỗ kín để đi tiểu, bỗng nhiên thấy dưới hòn giả sơn lóe lên luồng sáng bèn nổi lòng nghi ngờ mà di chuyển tảng đá chui vào, tiến không sâu lắm đã nhìn thấy một vùng sáng chói lòa ở đằng trước, nhất định là con đường tới quán Ngũ Trang, vì thế lập tức báo cho anh.

Đạch! Hóa ra là cái bãi đi tiểu! Yển Cuồng Đồ vung tay lên, nói:

- Đi, đi xem một chút.

Tuổi Trẻ Long Bông trợn tròn mắt:

- Chỉ hai chúng ta sao?

Yến Cuồng Đờ cười nói:

- Sợ cái gì, nhìn đường vào thôi chứ có đi vào đâu, cậu đừng lo.

Tuổi Trẻ Long Bông lúc này mới thoải mái, song hành tiến vào. Bên trong địa đạo tối đen, Tuổi Trẻ Long Bông lấy một ngọn đuốc, đi trước dẫn đường.

Yến Cuồng Đờ theo ở phía sau, mũi không ngừng khụt khịt, có chút không quen mùi vị tại nơi này. Địa đạo này cũng không sâu, có thể nghe thấy rõ cả tiếng vó ngựa ở trên mặt đất, thậm chí còn cảm giác được rung động, cũng không rõ liệu có sập được hay không.

Đi xa hơn một chút, phía trước là một quầng sáng mạnh đến chói mắt, tựa như đục phải một cánh cửa xây từ ánh sáng. Quầng sáng này lúc co lúc giãn, giống như có sinh mệnh, rất là quái dị.

Vút, Yến Cuồng Đờ rút ra một lá cờ. Cờ này cao chừng 2 mét, hình tam giác, mặt cờ màu xanh có thêu hình mai rùa. Lá cờ này có tên là Thanh Quy Kỳ (cờ rùa xanh), là một pháp bảo cứu phẩm của Phật đạo, thi triển ra có biến to tới cả chục mét, có hiệu quả chống các loại công kích từ bên ngoài.

Hắn đưa Thanh Quy Kỳ che chắn ở phía trước rồi từ từ đi qua xem cho kỹ, thế nhưng chỉ nghe quầng sáng kia phát ra tiếng động "thịch thịch" trầm thấp, giống như một trái tim đang đập. Hắn đang chuẩn bị đưa tay lên sờ thử thì Tuổi Trẻ Long Bông ở đằng sau vội nói:

- Đừng, lão đại! Nghe nói chỉ cần vừa chạm vào cánh cửa này thì sẽ bị cuốn vào đó.

Nghe vậy Yến Cuồng Đờ đành phải dừng tay, kích động nói:

- Xem ra nơi đây đúng là đường vào rồi. Chúng ta mau ra ngoài gọi mọi người tới thôi.

Bọn hắn đang muốn đi, quầng sáng kia đột nhiên bành trướng, hào quang tăng mạnh, tựa hồ có chuyện sắp xảy ra.

- Không tốt!

Yến Cuồng Đồ lập tức vung Thanh Quy Kỳ, biến nó thành một lá cờ lớn bảo vệ mình và Tuổi Trẻ Long Bông. Đúng lúc này quầng sáng kia phát nổ, một cỗ lực lượng cực mạnh đập lên Thanh Quy Kỳ, mạnh đến nỗi khiến cả lá cờ lẫn hai người đang bên trong đó phá vỡ mặt đất mà bắn ra ngoài.

Ret ret! Pháp bảo cửu phẩm kia quá giới hạn chịu đựng lập tức bị xé nát, trở thành một mảnh vãi rách, hoàn toàn hỏng mất.

Yến Cuồng Đồ chỉ cảm thấy ruột gan nhộn nhạo, suýt thì hộc máu, Nhiếp Thân Quang hộ thân cũng mờ nhạt như muốn tắt. Phía sau hắn, Tuổi Trẻ Long Bông bị thương nhẹ hơn, vội vàng xuất ra một thanh Lang Nha đao (1) thuộc pháp bảo cửu phẩm, dũng cảm đứng cản trước người Yến Cuồng Đồ.

Chỉ thấy quầng sáng kia phá mặt đất mà ra, cấp tốc tăng trưởng, biến thành bộ dáng một cánh cửa cực lớn, mặt trên còn có một tấm đại hoành phi ghi: Cửa vào quán Ngũ Trang!

Yến Cuồng Đồ thấy, cười khố nói:

- Tiên sư nó chứ! Lần này thì đúng là làm kỹ nữ còn được dựng đèn thờ rồi, cái cổng vừa to vừa nổi bật như vậy rõ ràng là để toàn thành kéo tới, thế mà còn bày đặt bắt người ta vất vả đi tìm.

Hắn tiếc rẻ cái Thanh Quy Kỳ, tức giận mắng.

Biến cố kinh thiên động địa này lập tức hấp dẫn toàn bộ người chung quanh đến đây. Thấy cánh cửa, ai nấy đều hưng phấn không thôi, chạy vội tới như là một đám sắc lang nhìn thấy mỹ nữ, thậm chí có nhiều kẻ không kìm nén được mà xông thẳng vào.

Tuổi Trẻ Long Bông nói:

- Lão đại, hiện tại chúng ta nên làm như thế nào?

Yến Cuồng Đồ nuốt một viên Tiểu Hoàn Đan, nói:

- Quay về tiệm mì ăn mì đi.

Tuổi Trẻ Long Bông ngạc nhiên:

- Ăn mì? Chúng ta không đoạt quả Nhân Sâm sao?

Yến Cuồng Đồ thản nhiên nói:

- Hiện tại đi vào căn bản là chịu chết thôi, chúng ta tội gì phải đua đòi với đám chán cơm thèm đất ấy? Tốt nhất là đợi các tổ chức game thủ chuyên nghiệp hoặc các gia tộc cỡ lớn có hành động, đến lúc đó mới chính thức là cơ hội tốt để đục nước béo cò.

Hắn vừa nói xong, Tuổi Trẻ Long Bông đã hiểu rõ, gật đầu lia lịa.

Cửa vào xuất hiện, con đường ngay trước mắt, toàn thành náo động, tất cả mọi người điên cuồng chạy về cùng một phía, chỉ sợ rút lại phía sau vài giây thôi cũng sẽ chỉ còn được ăn hột của quả Nhân Sâm. Không thể tưởng tượng được đi chịu chết lại đông đến thế, có thể thấy được lòng tham hại người đến mức nào!

Trên đường về quán mì, Yến Cuồng Đồ phải đám Hyun Jung cũng đang hộc tốc chạy tới, chỉ có Đại Nhiệt là vắng bóng.

- Các cô cậu vội vàng muốn đi đâu thai vậy sao?

Yến Cường Đờ tức giận mắng. Hắn rất vất vả mới tập hợp được những người này, cũng không muốn bọn họ chết yếu.

Ta là Tiểu Bảo ngược ngật nói:

- Nghe nói đã phát hiện cửa vào quán Ngũ Trang cho nên bọn em muốn tới góp vui thôi mà.

Yến Cường Đờ giận điên lên:

- Đã nói bao nhiêu lần rồi, hết thầy hành động phải theo hiệu lệnh, không phải tôi đã bảo các cô cậu đợi ở tiệm mì sao? Xem các cô cậu giờ có giống đám ruồi đi tìm mật không, có thể làm đại sự được sao? Đúng rồi, Đại Nhiệt đâu?

Ta là Tiểu Bảo trả lời:

- Hắn ta vẫn ở trong quán mì. Nghe tin tức lớn như thế mà cũng chẳng phản ứng gì, có lẽ hắn ta sớm đã bị Trấn Nguyên Tử dọa cho vỡ mật, muốn làm rùa đen rút đầu rồi...

Yến Cường Đờ trừng mắt liếc hắn, lớn tiếng nói:

- Không phải tôi đã nói nếu tôi đi vắng thì hết thầy đều phải nghe Đại Nhiệt sao, tại sao tự tiện chạy tới đây?

Ta là Tiểu Bảo rất ấm ức nói:

- Hắn ta thì có bản lĩnh gì? Em đã xem qua thuộc tính rồi, người không có hồn phách có thể làm cái gì chứ?

Mọi người cùng kêu lên phụ họa.

Yến Cường Đồ nói:

- Cậu ta là đại trí giả ngu mà thôi, các cô cậu không hiểu được đâu...

Hắn nhìn nét mặt của mọi người đều là không phục không tin thì đành phải thở dài. Cũng phải, nếu Đại Nhiệt mà không thể hiện chút tài năng ra trước công chúng đúng là rất khó thu phục lòng người. Hắn càng nghĩ càng phiền, cuối cùng nói:

- Ài, thôi bỏ đi, trở về đã tính sau!

Mọi người vẫn khá nghe theo hắn, liền đi theo sau trở lại tiệm mì. Vừa vào đến nơi đã thấy Đại Nhiệt đang cô đơn ngồi ăn mì một mình ở trong.

Yến Cường Đồ ngồi xuống đối diện hắn, thở ngắn than dài:

- Nhân tâm tán mát, quy tụ một đội ngũ thật không dễ.

Đại Nhiệt bật cười, nói:

- Người đều có lòng hiếu kỳ, xem náo nhiệt mà thôi, anh cũng đừng quá để ý.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Lang Nha đao: loại đao dài và hẹp nhìn như một chiếc răng nanh.
Ảnh: <http://bit.ly/22HKO8b>

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 12: Phóng viên trong trò chơi

oOo

Mọi người sốt ruột đợi mãi mới đến lúc Yến Cuồng Đồ cùng Đại Nhiệt ăn xong. Đi ra khỏi quán, mỗi người đều nắm thật chặt nắm đấm, ý chí chiến đấu hừng hực.

Yến Cuồng Đồ hỏi Đại Nhiệt:

- Hiền đệ, theo chú giờ chúng ta nên đi đâu?

Đại Nhiệt nhìn đội viên đội Cuồng Nhiệt Giả đang hưng phấn đến muốn bốc hỏa, nghĩ thầm nếu giờ mà không đi tới cánh cửa kia thì sợ là bọn họ bạo động mất, vội nói:

- Ăn no uống đủ rồi, giờ mọi người tới cánh cửa kia vận động một chút đi.

Vì thế mọi người bắt đầu xuất phát, chậm rãi đi trên con đường giờ này đã không một bóng người, hướng tới cửa vào quán Ngũ Trang — Vì sao nói con đường không một bóng người hả? Đó là bởi vì khi tin cánh cửa xuất hiện mọi người đã chạy hết tới, làm sao còn ai nhàn nhã đi ở chỗ này.

Tới nơi, chỉ thấy đông nghìn nghịt những người là người, chen lấn xô đẩy nhau đến nỗi ai ai đều tóc tai rối bù, tiếng chửi bới vang vọng trời xanh hết chỗ này đến chỗ khác. Cánh cửa ánh sáng được vây giữa biển người,

như thực như ảo, chốc lại có người xông vào rồi biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Ta Là Tiểu Bảo cố rướn cổ lên quan sát, mắng:

- Người thực con mẹ nó nhiều! Xem ra không thi hành bạo cước mở đường thì không vào nổi đâu.

Yến Cường Đồ nói:

- Không sao, chúng ta cứ đứng ở vòng ngoài chờ đi, đợi đám người này vẫn bớt sẽ có cơ hội.

Hyun Jung thắc mắc:

- Đến lúc đó, Quả Nhân Sâm chẳng phải là sớm đã bị người hái xong rồi?

Yến Cường Đồ nói:

- Trấn Nguyên Tử không phải dễ đối phó như vậy, phỏng chừng số người tiến vào hiện tại còn chưa đủ cho người ta nhét kẽ răng...

Hắn vừa dứt lời, một tiếng hét thảm từ trong cánh cửa kia vang lên, ngay sau đó là một thương binh máu me be bét bay ngược ra. Tất cả đều trợn mắt kinh hãi, đây chính là người thuộc nhóm đầu tiên bước vào cánh cửa đó! Thế nhưng giờ cách hắn trở ra lại cực kỳ bi thảm!

Người này tên là "Sấm Điên", người cũng như tên, diễn cảm trên mặt hắn hiện giờ như là đã thật sự phát điên. Hắn lập tức nuốt một viên Đại Hoàn Đan giá trị vạn đồng, sau đó chỉ vào cánh cửa ánh sáng mà chửi ầm lên:

- Cái game chết tiệt, hoạt động Trung Thu gì mà biến thái thế này, ai đánh thắng được? Lấy một củ cà rốt treo lơ lửng trên đầu không cho chúng

ta ăn, khinh chúng ta là con lừa sao háaaaaaaa...

Trong đám người có kẻ biết hẳn, la hoảng lên:

- Là lão đại Sấm Điên của Bát Giác Thôn! Ngất mất thôi, nghe nói hẳn ta rất trâu bò, dưới tay có vài trăm thủ hạ, lại có pháp thuật cao cấp cùng một thân pháp bảo cực phẩm mà cũng không trụ được! Trấn Nguyên Tử kia cũng quá kinh khủng rồi!

- Trong truyền thuyết, Tề Thiên Đại Thánh còn bị hấn quay như chong chóng, có thể không trâu bò sao?

- Ông cho quả Nhân Sâm là quả táo 10 đồng một trái chắc? Đương nhiên phải khó lấy được mới có ý nghĩa!

Người người đang cãi nhau ầm ĩ thì có một thân ảnh mạnh mẽ xẹt qua như gió, chân dẫm lên vai mọi người mà tiến, làm tiếng chửi mắng càng kịch liệt.

- Tiên sư đứa nào dẫm lên vai của ông thế? Muốn chết đúng không!

- Đứa nào? Đứa nào đạp tao? Thích bị chặt chân hả?

Người nọ lộn một vòng trên không rồi chuẩn xác dừng lại bên cạnh cánh cửa, đứng vững, chấp tay coi như chào hỏi với đám dân tình đang tức giận, nói:

- Các vị khán quan (người xem), tôi chính là phóng viên hàng đầu, anh tuấn tiêu sái, phong lưu đa tình Gia Quả Khí Thủy (Nước quả có ga thật ngon) của Tây Du Nhất Mộng, hôm nay tới đây để đưa tin trực tiếp tại hiện trường cho sự kiện hot nhất hiện nay này!

Chỉ thấy người này da trắng môi đỏ, quả nhiên đủ anh tuấn, quần áo mặc trên người cũng rất kỳ quái, game cổ trang lại mặc âu phục, giày da

kèm cà-vạt! Nhìn cách ăn mặc hiện đại này, người không biết có khi còn tưởng hẳn mới xuyên việt (1) đến!

Lại nói, Gia Quả Khí Thủy này có lai lịch rất quái dị. Trước khi Tây Du Nhất Mộng chính thức mở cửa từng công khai thông báo tuyển dụng đội ngũ phóng viên trong trò chơi, mỗi từng server chỉ có một người. Thân phận của phóng viên khá đặc thù, chủ yếu có ba đặc điểm lớn:

Thứ nhất, phóng viên thuộc về loại tồn tại tương tự như NPC, nhưng không thể can thiệp bất kỳ chuyện gì trong trò chơi mà có công việc riêng là tiến hành phỏng vấn cùng đưa tin về những đại nhân vật hoặc đại sự kiện. Những người này tất nhiên phải có lập trường trung lập khách quan, nhưng phải biết cách khuấy động bầu không khí. Đương nhiên không được chạm đến vấn đề pháp luật và đạo đức;

Thứ hai: phóng viên không thể công kích quái vật cùng người chơi và ngược lại; đồng thời cũng không thể tiết lộ bất kỳ tư liệu gì liên quan tới trò chơi;

Thứ ba: bởi vì lý do công việc cho nên phóng viên có thể ra vào bất cứ bản đồ nào, đương nhiên cũng có ngoại lệ ở một vài trường hợp đặc biệt (động phủ, WC có người...).

Tóm lại, phóng viên game không thể xem như một người chơi, nhưng cũng không phải NPC, lại càng không phải là GM (2), họ thuộc về một tồn tại đặc thù, giúp cho trò chơi tăng thêm nhiều niềm vui.

...

Thì ra là mặt hàng quái thai này! Mọi người cũng yên tĩnh trở lại, không chửi mắng nữa.

Gia Quả Khí Thủy đảo mắt một vòng, lớn tiếng nói:

- Sinh mệnh rất đáng quý, mà quả Nhân Sâm cũng chẳng thua! Lễ hội Trung Thu sắp đến, trò chơi tổ chức đại hoạt động này để kêu gọi các vị anh hùng tới tham gia, quả thật là một sự kiện vô cùng đáng để quan tâm!

Hắn nói xong lời dạo đầu, lập tức chạy đến cạnh Sấm Điên, nâng lên một vật hình trụ tròn tựa như camera, mỉm cười nói:

- Các hạ hẳn là mới vừa từ quán Ngũ Trang đi ra, có thể kể cho mọi người chút tình huống bên trong được không?

Đối mặt với camera, Sấm Điên thoáng bình tĩnh lại, mặt lộ vẻ bi thương:

- Chỉ có một chữ để hình dung, ‘thảm’! Đi vào hơn hai trăm người, ngoại trừ tôi ra, tất cả đều đã trở thành cô hồn dã quỷ.

Nghe tin này, đám người cùng kinh hãi mà nhao nhao kêu lên, đều thầm may mắn mình không có xúc động nhất thời vọt vào cánh cửa kia — mặc dù sau khi chết chỉ cần bỏ ra năm vạn đồng mua Thuốc Đầu Thai sẽ lại là một hảo hán, nhưng năm vạn đồng không phải tiền sao? Hơn nữa còn bị rớt trang bị rớt ngộ tính, cho dù sau khi hệ thống âm thực mở ra, ngộ tính dễ kiếm hơn, nhưng đều phải trả bằng tiền đó!

Yến Cuồng Đồ bắt đầu giáo huấn thủ hạ:

- Nghe thấy chưa, nếu không phải anh cản, các cô cậu đã sớm đi mua Thuốc Đầu Thai rồi.

Mọi người tin phục vâng vâng dạ dạ, không dám cãi nửa lời.

- Cho nên các cô cậu phải học Đại Nhiệt kia kìa, thấy chuyện không loạn, đó mới gọi là cao thủ!

Yến Cuồng Đồ đúng lúc khen ngợi Đại Nhiệt.

Ta Là Tiểu Bảo liếc sang Đại Nhiệt đang nhắm mắt tự tu, trong lòng không phục, thầm nghĩ: Có lẽ hẳn là một phế nhân, cho nên mới cố tình im lặng thì có, cao thủ cái quái gì chứ!"

Gia Quả Khí Thủy tiếp tục phỏng vấn:

- Như vậy tức là Trấn Nguyên Tử rất lợi hại phải không?

Sấm Điện tức đến bốc hỏa, chửi:

- Trấn Trấn cái shit! Xử lý đoàn người chúng tôi chỉ là hai tiên đồng Minh Nguyệt Thanh Phong thủ hạ của hắn, còn bản thân hắn thì cả cái bóng chúng tôi cũng chưa thấy được! Nếu không phải có pháp bảo hộ thân, tôi cũng bị giết chết rồi!

Nghe được tin tức này, tất cả lập tức nín lặng — não loạn nửa ngày, hóa ra mới chỉ chạm tới hai đứa trẻ chưa ráo máu đầu giữ cửa nhà người ta a! Chỉ hai đứa nhóc đã làm thiệt hơn hai trăm người, chẳng phải nhân vật chính Trấn Nguyên Tử càng là vạn người cân hết? Quá biến thái rồi, vậy ai đoạt nổi quả Nhân Sâm?

Gia Quả Khí Thủy lập tức kích động bình luận:

- Hóa ra tới giờ quán Ngũ Trang mới chỉ phái ra hai tiên đồng, Boss chân chính Trấn Nguyên Tử chưa lộ diện, xem ra hoạt động lần này có độ khó cao tới mấy tầng lầu! Như vậy, rốt cuộc là bao nhiêu tầng đây? Mười tám tầng, hay là hai mươi tám? Đáp án đang ở ngay trong chính quý vị người chơi! Thời thế tạo anh hùng, giờ chúng ta hãy cùng hát vang để triệu hoán anh hùng đi nào, hai... ba...

Cái giọng hát Chaien kia vừa cất lên, mọi người ào ào ngã lăn ra đất, quả nhiên sức sát thương quá lớn! Âm sắc hoàn toàn không hợp âm lượng, âm lượng hoàn toàn không hợp âm điệu, âm điệu lại hoàn toàn không hợp âm vực! Căn bản vừa dở, vừa chệch tông lại vừa to như loa thùng đập vào

màng nhĩ. Cái quái quỷ gì thế này? Phóng vấn thì phóng vấn đi, còn bày đặt hát...

Hát, không phải là kiểu như vậy!

Đại Nhiệt bỗng nhiên mở to mắt, mỉm cười, thừa dịp đám người còn đang choáng váng ngất ngư mà chen lên, vọt tới bên cạnh Gia Quả Khí Thủy, lớn tiếng nói:

- Vừa rồi tôi nghe được vị tiên sinh này triệu hoán rất nhiệt tình, khiến tôi rất cảm động, quyết định không che giấu nữa mà sẽ trở về đúng thân phận anh hùng! Hát lên nào mọi ngườiiiiiii....

Nói xong, ‘anh hùng’ tự vỗ tay tự khen mấy tiếng, sau đó không biết lời từ đâu ra một cây gậy, bắt đầu múa may.

Mọi người lần nữa câm nín, mỗi người đưa mắt nhìn nhau, hoàn toàn không hiểu nổi cái gì đang diễn ra!

Ta Là Tiểu Bảo thấp giọng hỏi:

- Lão đại, đây là cao thủ gặp chuyện không loạn mà anh nói?

Yến Cuồng Đồ cố gắng nín cười, nghiêm túc nói:

- Tuy rằng không giống, nhưng anh vẫn cho rằng cậu ta là một cao thủ!

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Xuyên việt hoặc xuyên không: tên một thể loại truyện, lâu dần trở thành một động từ chỉ sự xuyên qua thời không tới một không gian hoặc thời gian khác.

- (2) GM: Game Master, là người điều chỉnh server, quản lý tài khoản game hay đơn giản là xem trong game có xảy ra chuyện gì hay không (thường là các vấn đề đến từ người chơi).

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 13: Liên minh

oOo

- Tại sao lại là hãn?

Khu đất mặt Bắc cạnh cánh cửa là đội hình xếp hàng chỉnh tề gồm hơn 500 người Thiên Hạ Hội. Thiên Hạ Nhất Bôi cười Thiên Hà Giác Ngưu đứng đầu hàng ngũ, thấy Đại Nhiệt đang rất vô sỉ múa may trước cửa vào quán Ngũ Trang thì cực kỳ buồn bực!

- Lẽ nào Trư Bát Giới này lại không bị Cửu Đầu Trùng giết chết? Không có khả năng! Một phế nhân không hồn phách làm sao có thể thoát được Cửu Đầu Trùng?

Thiên Hạ Nhất Thủ đứng cạnh hãn, thấy hãn vẻ mặt khác thường, hỏi:

- Nhị đệ, chú quen Đại Nhiệt kia sao?

Thiên Hạ Nhất Bôi liền đem chuyện tình ngày đó nói ra.

Thiên Hạ Nhất Thủ cười ha ha, nói:

- Xem ra người này cũng không phải kẻ tầm thường, tuy rằng hiện tại còn chưa thể hiện, có lẽ là muốn giả heo ăn thịt hổ. Về phần hồn phách không có thì khả năng là hãn sáng tạo ra một loại pháp thuật có thể ẩn trạng

thái đi. Ha ha, thú vị, không ngờ hãn không khai khiếu thì thôi, vừa khai khiếu một cái đã lập tức làm cho người ta phải mở to mắt mà nhìn!

Thiên Hạ Nhất Bôi kỳ quái hỏi:

- Đại ca, sao có vẻ anh hiểu rất rõ hãn vậy?

Thiên Hạ Nhất Thủ kể lại hành động của Đại Nhiệt trong quá trình thỉnh kinh, tới đoạn Đại Nhiệt dùng tay trần đánh chết Ngưu Ma Vương thì Thiên Hạ Nhất Bôi chấn động, trầm ngâm hồi lâu mới nói:

- Em khẳng định hãn đánh chết Ngưu Ma Vương phải nhận được pháp bảo. Boss cấp bậc yêu vương thấp nhất cũng rơi ra pháp bảo tam phẩm. Chẳng trách hãn luôn ẩn mình, hóa ra học theo nhân vật chính trong mấy tiểu thuyết tiên hiệp trên mạng, cố ý ẩn dấu thực lực để lừa dối thủ!

Thiên Hạ Nhất Thủ nói:

- Ngưu Ma Vương rút ra pháp bảo là không cần hoài nghi, tuy rằng hãn không thừa nhận, nhưng đó chẳng qua là sợ người khác thèm thuồng mà cướp đoạt thôi. Hiếm có là hãn có bảo mà không kiêu ngạo, là một nhân tài, chúng ta nên thử mời chào.

Nói xong, Thiên Hạ Nhất Thủ thúc thú cười chạy đến gần Đại Nhiệt, chấp tay nói:

- Người anh em, đã lâu không gặp, giờ từ nhân vật chính thăng cấp lên anh hùng rồi cơ à.

Đại Nhiệt có ấn tượng không tồi với người này, cười nói:

- Thì ra là Thiên Hạ lão đại, lần đánh quả Nhân Sâm này có hy vọng rồi.

Thiên Hạ Nhất Thủ cười nói:

- Tôi đến chính là để mời người anh em nhập bọn. Hiện tại Thiên Hạ Hội cùng Long thị gia tộc đã vứt bỏ hiềm khích trước kia, một lần nữa kết minh, hơn nữa còn liên thủ với hai đại đoàn thể của Tân Thủ Thôn khác là Thiết Huyết Minh do Tướng Thần lão đại xuất lĩnh và Bắc Phương Gia Viên do Cư Bắc lão đại dẫn đoàn, tức là coi như toàn bộ đại đoàn thể của Trường An đều tham dự! Mặt khác, chúng tôi sẽ còn mời chào rất nhiều cao thủ du tán vào đội ngũ, mỗi người xuất một phần lực, chắc chắn sẽ giết được Trấn Nguyên Tử kia. (Du tán: những người chơi đơn lẻ, không thuộc tổ chức hay bang hội nào)

Những mãnh nhân này rất cuộc muốn xuất động! Cơ hội chính là ở chỗ này.

Đại Nhiệt nói:

- Không thành vấn đề, liên minh kia chừng nào thì bắt đầu hành động?

Thiên Hạ Nhất Thủ nói:

- Càng nhanh càng tốt, hiện tại mọi người đều đang sục sôi ý chí chiến đấu, đúng là thời cơ tốt để động thủ. Trước tiên cậu sang bên chỗ của Thiên Hạ Hội để thương lượng kế hoạch cụ thể đi.

Đại Nhiệt gật đầu đáp ứng, không đùa giỡn nữa, hướng đám Yến Cuồng Đồ vẫy tay ra hiệu cho cả bọn cùng đi rồi đi trước tới phía đám người Thiên Hạ Hội đang đứng.

Thiên Hạ Nhất Thủ nói:

- Trước khi liên minh, bốn đại đoàn thể chúng tôi đã đạt thành hiệp nghị, đem 100 quả Nhân Sâm chia đều, mỗi bên 25 trái. Bởi vì Cuồng Đồ cùng Đại Nhiệt là hai cao thủ du tán bản hội mời tới, cho nên tôi đáp ứng hai người, mỗi người sẽ có được một quả Nhân Sâm. Về phần anh em ở dưới thì không có cách nào, mọi người có ý kiến gì không?

Yến Cường Đồ nhú mày suy nghĩ một lát, nói:

- Chúng tôi muốn ba trái.

Thiên Hạ Nhất Thủ hơi suy tư, nói:

- Có thể, nhưng điều kiện tiên quyết là các vị phải có biểu hiện xứng đáng trong quá trình giết Trấn Nguyên Tử, nếu không ra tay thì hết thầy hiệp nghị xoá bỏ.

Yến Cường Đồ cười nói:

- Đó là đương nhiên, vô công bất thụ lộc, cũng không phải trẻ con đến ngày quốc tế thiếu nhi ra xếp hàng đợi chia kẹo!

Đại Nhiệt bỗng nhiên nói:

- Yến đại ca muốn ba trái là thuộc về riêng anh ấy, tôi cũng muốn ba trái.

Lời vừa nói ra, toàn trường đều ồ lên.

Thiên Hạ Nhất Thủ biến sắc, nói:

- Điều đó không có khả năng! Trong điều kiện các vị có biểu hiện tốt, tôi cũng chỉ có thể đại biểu Thiên Hạ Hội đồng ý phân cho các vị tổng cộng ba trái!

Đại Nhiệt cười nói:

- Tôi cho rằng biểu hiện của chúng tôi sẽ còn vượt qua cả đoàn thể, chỉ muốn sáu trái xem như đã chịu thiệt rồi.

Thiên Hạ Nhất Thủ cười lạnh nói:

- Nếu cậu có bản lĩnh như vậy thì một mình đi đánh Trấn Nguyên Tử đi, dù sao bất kể như thế nào, quy củ không thể loạn, tôi chỉ có thể phân chia như thế.

- Tốt lắm, vậy tôi không tham gia!

Đại Nhiệt nói rất kiên quyết, đứng dậy bước đi.

Thiên Hạ Nhất Thủ kéo hẳn nhập bọn, vốn vì cho là trên người Đại Nhiệt có pháp bảo cực phẩm, sẽ phát huy tác dụng trọng yếu trong quá trình săn giết Trấn Nguyên Tử — đương nhiên, đây chỉ là ý nghĩ của hắn, bởi vì trên người Đại Nhiệt làm gì có pháp bảo nào! Nhưng không thể tưởng được Đại Nhiệt lại tham lam như vậy, đòi đến sáu trái. Kỳ thật Thiên Hạ Nhất Thủ có thể đáp ứng chia ba trái hoàn toàn là xem trọng pháp bảo cực phẩm trên người Đại Nhiệt, đây đã là nhượng bộ lớn nhất của hắn.

Yến Cuồng Đồ lập tức nói:

- Nếu hiền đệ của tôi đã không làm thì chúng tôi cũng đi thôi, cáo từ!

Mấy người này vừa đến đã đi, Thiên Hạ Nhất Thủ dờ khóc dờ cười, nói:

- Thế nào mà cảm giác như chúng ta là cái bến xe bus thế nhỉ?

Thấy Đại Nhiệt không biết thức thời như thế, sắc mặt của Thiên Hạ Nhất Thủ xanh mét, tức giận nói:

- Sư tử há mồm to, lẽ nào hắn cho là bằng mấy kiện pháp bảo cực phẩm thì có thể giết Trấn Nguyên Tử? Độc chiếm quả Nhân Sâm? Đã như vậy thì đừng có trách ta! Truyền mệnh lệnh của ta xuống, để 3 đại đoàn thể kia chú ý, tiến qua cửa, chỉ cần thấy Đại Nhiệt này thì lập tức cho phép mọi người PK, không để hắn đến gần cây Nhân Sâm!

Thủ hạ phụ trách truyền lệnh nhỏ giọng hỏi:

- Nếu mọi người hỏi tại sao lại như vậy thì trả lời thế nào ạ?

Thiên Hạ Nhất Thủ nhượng mà, nói:

- Nói trên người Đại Nhiệt có mang pháp bảo tam phẩm! Thất phu vô tội, hoài bích có tội, từ này về sau hẳn chính là chuột chạy qua đường, ai cũng muốn đánh.

Đi ra bên ngoài, Đại Nhiệt có chút trầm mặc, muốn tự mình rời đi. Yến Cuồng Đồ ở phía sau thấy thế hô lên:

- Hiền đệ, chú muốn đi đâu?

Đại Nhiệt cũng không quay đầu lại, nói:

- Em định tìm một chỗ an tĩnh tự tu, mọi người từ từ chơi nhé.

Nhìn bóng lưng gầy gò của hắn, Yến Cuồng Đồ thầm thở dài: nhìn từ bên ngoài, Đại Nhiệt có lúc thật loạn, lúc vui cười lúc tức giận không biết đâu mà lần, nhưng kỳ thật hẳn chỉ là muốn giấu đi nội tâm của mình, không muốn để ai biết. Tính cách này thật không tốt, làm người ta vừa khó hiểu vừa không thích.

Những người khác trong đội Cuồng Nhiệt Giả đuổi tới, Ta Là Tiểu Bảo thở phì phì nói:

- Giờ thì tốt rồi, hẳn phải dứt bỏ đi, chúng ta thì cả hột của quả Nhân Sâm cũng không có cơ hội thấy.

Hyun Jung nói:

- Đúng thế, sao anh ta lại như đứa trẻ vậy chứ, hoàn toàn không để ý đến cảm thụ của người khác. Yến lão đại, anh cũng không thể cứ bênh một kẻ như thế mãi được.

Yến Cuồng Đồ lớn tiếng nói:

- Đại Nhiệt là hiền đệ của tôi, nếu sau này có ai nói xấu cậu ấy một câu chính là chống đối lại tôi, người đó tự rời khỏi Cuồng Nhiệt Giả đi!

Hắn tức giận đến râu tóc dựng đứng, hết sức uy nghiêm.

Tuổi Trẻ Lôg Bông lập tức giảng hòa nói:

- Kỳ thật Đại Nhiệt vẫn là có một chút ưu điểm, ví như anh ta rất im lặng, không quấy rầy đến ai cả.

Hyun Jung cười mỉa:

- Vậy cũng là ưu điểm? Nếu Yến lão đại đã thiên vị anh ta như vậy thì tôi đi!

Hyun Jung rời đi đồng thời mang theo ba người, chủ yếu đều là người theo đuổi cô ả.

Yến Cuồng Đồ không có lên tiếng khuyên can, lạnh lùng nhìn chăm chăm Ta Là Tiểu Bảo.

Ta là Tiểu Bảo lập tức chớp chớp đôi mắt phượng:

- Lão đại, không cần dùng loại ánh mắt hoài nghi này nhìn em, em là một lòng một dạ với anh!

Yến Cuồng Đồ chỉ cảm thấy một trận gió lạnh thổi trong lòng đến rét run, cười mắng:

- Cậu cái gì cũng tốt, chỉ có miệng là thối, sau này nhớ đánh răng nhiều hơn!

Vâng! Mục tiêu của em là KHÔNG sâu răng!

Ta Là Tiểu Bảo rất khoa trương làm thủ thế, khiến mọi người cười một trận xóa đi căng thẳng vừa rồi.

Yến Cuồng Đồ cũng dần dần quên đi phiền muộn việc đám Hyun Jung rời đi — lần này coi như thanh tẩy, cát vàng thổi hết chỉ còn lại vàng ròng, người lưu lại mới chính thức là những viên gạch nền tảng cho tương lai.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 14: Tập kết

oOo

Đại Nhiệt tìm được một quán trà đạo, chọn một gian phòng trang nhã. Trong quán này có rất nhiều loại trà, hồng trà lục trà loại nào cũng có, uống vào cũng có thể tăng ngộ tính, nhưng giá trị không nhiều. Thực ra, tác dụng chủ yếu của nơi này là tạo một không gian thanh tĩnh để cho người chơi có thể tán gẫu, hẹn hò hoặc ở một mình ngẫm nghĩ sự đời. Bởi vậy, thời gian ở đây không bị hạn chế, thu phí theo giờ, tự động trừ tiền trong hành trang của người chơi, thẳng đến khi hết tiền thì người chơi mới bị tự động tống ra ngoài.

Đại Nhiệt gọi một chén trà nhưng không uống, để nó ở trên bàn, mặc cho hơi nóng tỏa ra lượn lờ trước mặt, tăng hương vị cho không khí. Hẩn khoanh chân ngồi, lấy cái hồ lô thần bí trong hành trang ra nghiên cứu

Chỉ một thời gian không xem, thế mà cái hồ lô này lại phát sinh biến hóa, hình dáng có vẻ nhỏ đi một chút, những vệt trắng lấm tấm trên hồ lô hồi đi thỉnh kinh hiện tại đã lan tràn ra, chiếm cứ cả một nửa hồ lô. Hiện giờ, hồ lô có nửa phải màu xanh đen, nửa trái màu trắng ngà, đối lập rõ ràng, giống như đồ án của Thái Cực Đồ, nhất định là có gì đó bí ẩn.

Đại Nhiệt cầm nó lên, cẩn thận xem xét. Lúc này hẳn có thể khẳng định 90%, cái hồ lô này không phải là vật tầm thường, có điều không tầm thường ở đâu? Không phải là trang bị hay pháp bảo, tức là người chơi

không thể mang lên hoặc sử dụng, mà nếu người chơi không thể sử dụng chẳng nhẽ cái cái hồ lô này có thể tự nó phát huy tác dụng? Nhưng mà rốt cuộc tác dụng đó là gì? Sẽ phát huy ra trong tình huống nào? Đối với những vấn đề này, Đại Nhiệt hoàn toàn không biết gì cả, cho dù nghĩ nát óc cũng không thể trả lời được.

Hắn không nhịn được thở dài rồi nhìn hồ lô mà nói:

- Tao biết mày nửa trắng nửa đen, giới tính không rõ ràng, đã thế lại còn xấu mù nữa, khó mà được ai yêu yêu thích, nhất định là luôn tự ti khép mình. Có điều mày đã ở với tao lâu như ròi thì cũng nên chứng tỏ một chút đi, thi thoảng phun chút lửa, nhả chút nước hay là ho ra chút hơi đi, nếu không chí ít cũng phóng cái rắm ra, chứng minh cái phi phạm của mày tao xem nào?

Thế nhưng hồ lô vẫn im lìm như cũ, phàm miệng tối om sâu hoắm, giống như có một vật gì đó bên trong đang chờ đợi được triệu hoán, nhưng phải có ám hiệu đúng mới có thể khởi động.

Đại Nhiệt không có biện pháp đành vứt lại nó vào hành trang, bắt đầu nhắm mắt tu luyện...

Phía bắc thành Trường An, liên minh đi tấn công chém giết Trấn Nguyên Tử cuối cùng cũng tập trung đầy đủ, có khoảng hơn hai ngàn người, xếp hàng chỉnh tề bên ngoài cánh cửa, chỉ cần lão đại ra lệnh lập tức sẽ liều chết xông vào. Hành động lần này so với lần liên hợp của Thiên Địa Hội cùng Long Thị ở Hoa Quả Thôn thì thanh thế mạnh mẽ hơn nhiều, đương nhiên mục tiêu cũng lợi hại hơn cả vạn lần.

Thiên Hạ Nhất Thủ, Long Tiên Hương, Tướng Thần, Cự Bắc bốn đại nhân vật đứng trước đội ngũ, sắc mặt ngưng trọng. Họ có can đảm đối mặt với Boss có cấp bậc như Trấn Nguyên Tử là hoàn toàn dựa vào số lượng

nhân mã đông đảo cùng 12 cao thủ có pháp thuật cao cấp trong đội ngũ và hai kiện dị bảo:

Một kiện là pháp bảo ngũ phẩm của Phật đạo tên là Duyên Định Tam Sinh Châu của Tướng Thần. Chuỗi hạt châu này khi sử dụng có thể to nhỏ tùy ý, một khi bị nó quấn lấy thì chân tay bị trói, không thể động đậy, giống với tác dụng của pháp bảo nhất phẩm Khốn Tiên Tác, tuy nhiên uy lực kém hơn. Bảo vật này hiện tại đang đứng top 1 bảng xếp hạng pháp bảo, nó là là trấn minh chi bảo của Thiết Huyết Minh, do Tướng Thần dẫn dắt đội ngũ đánh lên Hoàng Hoa Quan, chiến đấu hơn 10 tiếng đồng hồ, giết chết lão yêu ngàn năm Bách Nhân Ma Quân mới thu được. (Là con rết tinh có 100 mắt ở bụng, sư huynh của 7 con nhện tinh động Bàn Tơ)

Kiện thứ hai chính là pháp bảo ngũ phẩm Ngọc Diện Tỳ Bà của cao thủ 'cao cao thủ' Long thị - Hồ Ly. Đàn này một khi gảy lên có thể phát ra huyền âm, đảo loạn ý chí, khiến người nghe đầu óc hôn mê, không còn sức chống cự. Bởi vì Hồ Ly luôn ẩn mình, không lựa chọn công khai trên bảng xếp hạng, bởi vậy không được lên top, nhưng nếu nói về công năng, Ngọc Diện Tỳ Bà còn cao hơn Duyên Định Tam Sinh Châu một bậc.

Phóng viên Gia Quả Khí Thủy đứng ở cửa vào, thần thái kích động, nói:

- Hiện tại ở sever này, 5 đại thành thị vì đối phó với Trấn Nguyên Tử đã nghĩ ra đủ loại cách thức thủ đoạn, nhưng nói về quy mô và tinh thần đoàn kết vẫn là thành Trường An biểu hiện ưu tú nhất! Những người mạnh mẽ nhất liên hợp lại, con đường giết Boss đoạt bảo như được mở toang ra rồi! Bởi vậy hôm nay tôi quyết định ở lại đây tường thuật trực tiếp, hy vọng có thể thấy được một cuộc đại chiến kinh tâm động phách với đại Boss!

Thấy đội ngũ hùng hậu khí thế hùng hực, rất nhiều người chơi du tán bên ngoài cũng hào hứng xin gia nhập. Đối với những người này, lãnh đạo đội ngũ không cự tuyệt nhưng cũng không đưa ra bất cứ phúc lợi đãi ngộ nào, mà những người chơi này cũng không hề cảm thấy chuyện đó có gì

quá đáng. Sự tình phát triển đến cực điểm này, rất nhiều người đã không còn có chủ ý với quả Nhân Sâm nữa — cả cây chỉ có 100 trái, xác suất đạt được của mỗi người rất nhỏ, chẳng thà dồn chú ý lên Trấn Nguyên Tử, coi như một lần mở mang kiến thức, nhìn xem rốt cuộc Boss bức này lợi hại đến đâu!

Đám Yến Cuồng Đồ cũng đi lẫn vào biển người. Thiên Hạ Nhất Thủ không hạ ‘cách sát lệnh’ với bọn họ, do đó bọn họ ở trong đội ngũ cũng rất an toàn.

(Cách sát lệnh: lệnh cho thuộc hạ cứ thấy Đại Nhiệt là sẽ PK, xông lên đồ sát)

Ta Là Tiểu Bảo hưng phấn mà nói:

- Rốt cuộc có cơ hội vào được rồi, đúng là sướng đến ‘lão nhị’ cũng phải ngóc đầu!

Yến Cuồng Đồ cười nói:

- Anh thấy cậu muốn tìm muội muội nào đấy đi thuê phòng thì có!

Ta Là Tiểu Bảo rất đứng đắn nói:

- Yến lão đại, sao anh có thể nghĩ em như vậy được nhỉ? Em là hạng người như thế sao? Tuy rằng em đây anh tuấn tiêu sái, phong hoa tuyệt đại, rất nhiều bé gái chỉ rình rình lừa đi thuê phòng, nhưng em đều kiên quyết từ chối giữ mình đấy!

Tiểu Trẻ Long Bông cười sặc sụa thiếu chút nữa phun cả mì ăn ban nãy ra:

- Tiểu Bảo, tôi thấy ông càng ngày càng lầy rồi đấy. Như ông á, anh tuấn tiêu sái đâu chưa thấy, căn bản ngoại trừ cặp mắt phượng ra thì còn lại

toàn là vừa nhìn đã muốn đánh, nát như bã đậu!

Ta Là Tiểu Bảo nói:

- Đúng là đồ không biết thưởng thức, lượn! À tí quên, Yến đại ca, Đại Nhiệt đâu rồi? Không phải anh ta rất uy phong sao? Sao bây giờ vẫn chưa xuất hiện? Em nghe nói liên minh lần này đã hạ cách sát lệnh với anh ta, chẳng lẽ là sợ nên không dám đến?

Yến Cuồng Đồ thản nhiên nói:

- Lúc nào nên xuất hiện, cậu ta sẽ xuất hiện.

Tuổi Trẻ Long Bông lâu bầu:

- Chẳng nhẽ anh ta chờ đến lúc liên quân cùng Trấn Nguyên Tử đánh nhau đến lưỡng bại câu thương, mới đến chiếm tiện nghi?

Ta Là Tiểu Bảo nói:

- Đám lão đại kia sẽ không ngu như vậy đâu, nhất định sẽ có phòng bị không để cho anh ta có thể tiếp cận. Nhưng mà em nghĩ mãi không ra, trên người Đại Nhiệt có cái gì mà khiến bọn họ kiêng kỵ như thế? Tuổi Trẻ, ông nói xem?

Tuổi Trẻ Long Bông nói:

- Chịu.

Ánh mắt hai người nhìn về Yến Cuồng Đồ, mong chờ đáp án.

Yến Cuồng Đồ mỉm cười:

- Ngại quá, anh cũng không biết.

Ta Là Tiểu Bảo buồn bực:

- Vậy sao anh xem trọng anh ta thế?

- Bởi vì đó là hiền đệ của anh, anh thích tác phong cũng như tính cách của nó, cho nên anh tin tưởng nó, nó đã nói biểu hiện của nó đáng giá 3 quả Nhân Sâm tức là nhất định đáng.

Yến Cuồng Đồ thẳng thắn khẳng định, dường như nói tới một sự kiện đã chắc chắn 100%.

Ta Là Tiểu Bảo thấy hẳn nói ra rất tin tưởng, không khỏi do dự, hỏi:

- Nếu anh ta trâu bò như vậy, sao từ đầu còn muốn hợp tác với đám người Thiên Hạ Hội? Sao không một mình nhảy vào solo với Trấn Nguyên Tử lấy đi toàn bộ quả Nhân Sâm?

Yến Cuồng Đồ:

- Anh chưa từng nói nó có thể một mình xử lý Trấn Nguyên Tử, mà nó chỉ tạo ra một cơ hội cho tất cả mà thôi! Nếu Thiên Hạ Hội đáp ứng điều kiện của nó, nó tuyệt đối sẽ không hành động một mình.

Tuổi Trẻ Long Bông không rõ:

- Nếu một người có cơ hội độc chiếm toàn bộ quả Nhân Sâm thì tại sao còn chia tiện nghi cho người khác?

- Đồ ngốc! Đây là cướp thịt trên miệng hổ, rất nguy hiểm, không chú ý sẽ bị người khác tiêu diệt. Huống hồ cho dù thành công, nhóm lão đại kia sẽ nổi trận lôi đình, mỗi ngày đều phát lệnh truy sát, không đánh cho hốt tay trên của mình phơi thây ngoài đồng mới là lạ. Không phải vạn bất đắc dĩ, ai lại muốn trở thành kẻ thù chung của mọi người?

Lời giải thích này hợp tình hợp lý, mọi người đều gật đầu đồng ý. Ta Là Tiểu Bảo nói:

- Theo như lời anh nói, Đại Nhiệt có thể lấy được 3 quả Nhân Sâm thì cũng có khả năng lấy được 30 quả phải không?

Yến Cuồng Đồ nói:

- Trên lý thuyết có thể xem là như vậy.

Ta Là Tiểu Bảo lại vội vàng nói:

- Một người chỉ có thể dùng 3 quả, những quả dư thừa có khi nào sẽ chia cho chúng ta không nhỉ?

Yến Cuồng Đồ cười nói:

- Cũng trên lý thuyết thì có thể, nhưng riêng cậu á, lúc luôn cố tình bới móc nó, cơ hội không lớn.

Ta Là Tiểu Bảo vội nói:

- Con người em vốn vậy, nhanh mồm nhanh miệng, có cái gì thì nói cái đó, hơi ác khẩu một chút nhưng mà nói xong rồi thôi không có để trong lòng. Lão đại, đến lúc đó, anh phải nói giúp em với.

- Hừ! Vừa nghe có thể có lợi là đã đổi mặt ngay được!

Là Hyun Jung, không ngờ cô nàng lại quay về.

Ta Là Tiểu Bảo còn chưa nguôi cơn giận lúc cô nàng rời đi, nói:

- Cô quay lại làm gì? Không phải đã rời bỏ Cuồng Nhiệt Giả sao?

Hyun Jung mặc kệ hăn, quay sang nhìn Yến Cuồng Đồ, nói:

- Vừa rồi em nhất thời nóng giận, hiện tại hết giận rồi, muốn quay lại được không?

Tuổi Trẻ Lôông Bông nói:

- Nữ nhân đúng là nữ nhân, hết khóc hết làm loạn thì đến đòi tự tử, mà tự tử không được thì đòi bỏ nhà ra đi...

- Tuổi Trẻ!

Yến Cuồng Đồ lên tiếng:

- Hyun Jung chỉ nhất thời giận dữ thôi, bây giờ quay lại là tốt rồi.

Hyun Jung nói:

- Em không phải là con người vong ân bội nghĩa, lúc trước Yến đại ca đã cứu em một mạng, em đã nói đi theo thì nhất định sẽ giữ lời. Mặt khác, em còn muốn chứng minh Yến đại ca thiên vị Đại Nhiệt là hoàn toàn sai lầm! Anh ta không lợi hại như lời anh nói!

Yến Cuồng Đồ cười ha ha nói:

- Vậy mọi người hãy mở mắt chờ xem đi! Hoặc là chứng kiến một chuyện cười, hoặc là chứng kiến một chuyện cổ tích!

Hyun Jung thắc mắc:

- Chuyện cổ tích gì?

- Cô bé lọ lem cuối cùng sẽ tới lễ hội mà mang đi toàn bộ bánh ngọt.

Yến Cuồng Đồ khi nói lời này vẻ mặt tươi cười, dường như đã trông thấy trước một vở kịch hay khiến kẻ khác phải trợn lồi con mắt ra!

Ai phải trợn mắt nhìn? Hắc hắc, đương nhiên không phải là ca...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 15: Thanh Phong Minh Nguyệt

oOo

Cuối cùng liên minh cũng hành động, một lượng lớn người chơi tiến vào cửa, chỉ giây lát đã không còn ai bên ngoài.

Yến Cuồng Đồ vào đến bên trong, phát hiện mình đang đứng dưới chân một ngọn núi lớn. Núi này hùng vĩ tráng lệ, mây hồng phủ quanh, khắp nơi hoa thơm cỏ lạ, mùi hương nức mũi, thỉnh thoảng lại có tiên hạc linh diệu bay qua kêu vang như hát, đúng là một tiên sơn phúc địa (1). Cách hẳn vài bước chân là một con đường mòn uốn lượn dẫn lên đỉnh núi.

- Xung phong!

Thiên Hạ Nhất Thủ làm gương dẫn đầu, mọi người cùng nhau ùa lên, cũng không để ý tới việc vô tình phá hoa diệt cỏ.

Yến Cuồng Đồ không vội vàng, dẫn đội của mình đi phía sau xem náo nhiệt. Ta Là Tiểu Bảo không ngừng hét gào:

- Các huynh đệ xông lên! Quả Nhân sâm đang ở phía trước! Chỉ là game thôi không cần sợ chết!

Một đường đi lên rất thuận lợi, đại quân nhanh chóng lên đến đỉnh núi, thấy được quán Ngũ Trang trong truyền thuyết. Đó là một tam trọng viện (2), chỗ sâu trong hậu viện là một gốc đại thụ kỳ lạ cao vút tận trời, cành lá

xanh um, từng chiếc lá lớn tới cỡ một chiếc quạt Ba Tiêu, thi thoảng gió thổi lá động lại lộ ra những trái cây lúc lắc có hình dạng giống như những em bé sơ sinh. Bao quanh lấy nơi này là một hàng tường cao, cửa chính ra vào khóa chặt, hai bên đặt hai pho tượng sư tử uy mãnh bằng đá được tạc rất sinh động, nhìn có cảm giác như lông bươm đang bay theo gió, con mắt lóe sáng, phảng phất như là vật sống.

Nhìn thấy quả Nhân Sâm, mọi người hoan hô reo hò, định cùng nhau xông lên cướp bóc.

- Xem Thuật Ba Vân của ca vượt tường đoạt quả! (thuật trèo lên mây)

Một Tôn Ngô Không có cái tên toàn số: 799 hét lên một tiếng, ngời xồm xuống lấy đà rồi bật cao lên, muốn nhảy qua tường rào. Hả cố ý khoe khoang, người còn trên không trung đã quay đầu lại, nháy mắt ra hiệu, bày ra một tư thế chiến thắng, sau đó.... Rầm! Hả đụng phải một bức tường vô hình, ngã chổng vó trên mặt đất, hôn mê nằm thẳng cẳng.

Mọi người lập tức hít vào một hơi lạnh.

Lúc này phóng viên Gia Quả Khí Thủy giải thích:

- Xung quanh quán Ngũ Trang đã bị Trấn Nguyên đại tiên thiết hạ kết giới, không có đại thần thông không thể phá, chỉ có thể từ cửa chính đánh vào.

- Sợ cái gì, ca tới phá cửa.

Một Trư Bát Giới to béo tên là Ánh Trăng Mông Cổ tiến lên đứng trước đội ngũ, vác theo một cái chùy sắt lớn màu đen, vừa kêu gào còn ầm ĩ hơn cả heo bị giết vừa chạy hùng hục tới cửa rồi nện một chùy xuống. Choang! Một tiếng động chói tai, chùy sắt lập tức móp méo, biến thành phế liệu.

- Pháp bảo cứu phẩm Tây Qua Chùy (3) của ca! Hôm qua có người hỏi mua giá 3 vạn ca còn chưa bán, giờ hoàng kim lại thành phế liệu sao!

Hắn đau lòng kêu lên.

Mọi người đồng loạt giơ ngón tay giữa về phía hắn.

Thiên Hạ Nhất Bôi cười ha hả, nói:

- Mở cửa cũng cần có kỹ thuật, xem đây.

Hắn bình tĩnh đi lên sát cửa, gõ 3 cái lên đầu con sư tử đá bên phải, sau đó lại gõ 3 cái lên đầu con bên trái, tiếp đến nhanh chóng chạy trở về, hét lớn:

- Tiên đồng chuẩn bị ra, mọi người cẩn thận!

Ánh Trăng Mông Cổ vẫn còn tiếc rẻ ôm lấy cái chùy sắt vạn, hồi hận ngày hôm qua không bán thì “uồmmmm” một tiếng, hai con sư tử đá bỗng nhiên biến thành hai vật sống thật sự, gầm lên rồi nhào tới cắn xé, tiến Trư Bát Giới kia đi đầu thai.

Lúc này cửa chính truyền ra tiếng ‘ken két’ rồi từ từ mở toang, hai tiên đồng thân mặc đạo bào, mặt phấn môi hồng bay ra, bên trái là Thanh Phong, bên phải là Minh Nguyệt, mỗi người cưỡi một con sư tử đá, đứng ở trước cửa, chửi ầm lên:

- Bọn phàm phu tục tử các người cũng dám đến quán Ngũ Trang giương oai đoạt quả sao!

- Mẹ kiếp! Chưa ráo máu đầu, ‘tiểu đệ đệ’ còn chưa mọc lông, hung hăng càn quấy gì chứ?

- Ê cu, về nhà gọi người lớn đến đây, miễn cho người ta bảo chúng ta khi dễ trẻ con!

Mọi người ồn ào cãi lại, nhưng chưa có mệnh lệnh nên chưa động thủ.

- Hai tiên đồng này, Minh nguyệt là hệ Thủy, có một môn pháp thuật tên Bích Hải Triều Sinh, thi triển ra sẽ triệu hoán được Nhất Muội Thần Thủy có thể ăn mòn sắt thép, hết sức lợi hại; Thanh Phong là hệ Hỏa, miệng có thể phun Nhị Muội Chân Hỏa. Một nước một lửa này có thể phá vỡ Nhiếp Thân Quang cùng Tiên Khí hộ thể của người chơi, đến cả pháp bảo hộ thân cũng chỉ dùng làm vật hiến tế.

Hỏa Nhân Kim Tinh của Long Tiên Hương đã đến cấp 2, không biết phải ăn bao nhiêu sơn hào hải vị mới gom đủ số ngộ tính thăng cấp. Hỏa Nhân Kim Tinh cấp 2 có thể đọc được trạng thái skill của đối phương, hẳn nhìn ra chỗ lợi hại của hai tiên đồng, lập tức lên tiếng nhắc nhở.

Mọi người nghe xong, hít một hơi lạnh, quả nhiên dưới tay tướng mạnh không có binh hèn, chỉ mới hai tiểu đồng đã lợi hại như thế, chính chủ chẳng phải có thể thông thiên.

- Đương nhiên có thể thông thiên!

Cư Bắc lão đại của Bắc Phương Gia Viên quay sang nói với Trư Bát Giới tên Diệp Vấn bên cạnh:

- Quái vật Tiên tộc từ thấp đến cao theo thứ tự là Tán tiên, Thượng tiên, Thái Ất thần tiên, Đại La kim tiên, chuẩn Thánh Nhân, mà Trấn Nguyên Tử ở cảnh giới chuẩn Thánh Nhân, chỉ đứng sau Tam Thanh Thánh Nhân trong cốt truyện Hồng Hoang.

Diệp Vấn thắc mắc:

- Như thế chẳng phải chúng ta có nhiều người hơn nữa cũng không phải là đối thủ sao? Chẳng lẽ là tự tìm cái chết.

Cư Bắc cười mắng:

- Hoạt động Trung Thu có kì hạn 30 ngày, chú muốn ngày đầu tiên đã hái sạch quả Nhân Sâm sao? Tất nhiên là độ khó phải cao, cần tốn nhiều thời gian đi đánh, ngày hôm nay chẳng qua là đến kiếm Kim Kích Tử thôi. (Kim Kích Tử: cái móc bằng vàng)

Nghe nói quả Nhân Sâm gặp kim thì rụng, gặp mộc thì khô, gặp thủy thì hóa, gặp hỏa thì héo, gặp thổ thì nhập, trò chơi yêu cầu muốn đoạt được quả Nhân Sâm nhất định phải dùng đạo cụ Kim Kích Tử, vật này đạt được sau khi giết hai tiên đồng.

Diệp Vấn kêu lên:

- 30 ngày thì sao? 300 ngày còn chưa chắc đoạt được! Lấy cảnh giới chuẩn Thánh Nhân, kể cả pháp thuật cao cấp đánh đến cũng như gãi ngứa.

Cư Bắc nở một nụ cười bí hiểm:

- Thực ra, ở đây chỉ là một phân thân của Trấn Nguyên Tử, so với chân thân thì chỉ có một nửa tu vi mà thôi!

- Phân thân?

Diệp Vấn vừa mừng vừa sợ.

Phân thân là một loại pháp thuật lợi hại mà người có đại thần thông mới có thể thi triển, chỉ đứng sau các pháp thuật cao nhất như Nguyên Thần Xuất Khiếu hay La Hán Kim Thân, một khi dùng đến, có thể triệu hoán một phân thân có tu vi bằng một nửa người thực, rất huyền diệu.

Diệp Vấn hỏi:

- Lão đại, tin tức này chỉ có một mình anh biết à?

Cư Bắc cười nói:

- Không! Anh chẳng qua là biết trước thôi, hệ thống sẽ nhanh chóng công bố tin tức này.

- Thì ra là thế, cũng phải, nếu hệ thống đưa chân thân của Trấn Nguyên Tử đến thì khẳng định hết thời gian hoạt động cũng không ai đoạt được quả Nhân Sâm, đấy không phải là muốn có bạo loạn sao? Lão đại không hổ là lão đại, quả nhiên đã tính toán trước, anh minh thần vũ, tất cả đều nằm trong lòng bàn tay của anh!

Diệp Vấn không quên tranh thủ ‘vỗ mông ngựa’.

Nghe những lời này, Cư Bắc hết sức thoải mái, nói:

- Chú đi xuống hối thúc mọi người toàn lực ứng phó, Thanh Phong Minh Nguyệt chắc sẽ không nảy sinh mới đâu, chỉ có thể rút ra hai cái Kim Kích Tử thôi, chúng ta nhất định phải đoạt được một cái, đến lúc đó mới dễ nói chuyện.

- Vâng!

Diệp Vấn lập tức chạy đi truyền lệnh.

Thực ra không riêng Bắc Phương Gia Viên, 3 tổ chức lớn khác đều chung một ý tưởng này, kết quả là người chơi như thủy triều tràn tới cửa chính, thoáng cái đã thấy pháp thuật đầy trời, xanh đỏ tím vàng đủ màu sắc rực rỡ; lại có đủ các loại pháp bảo đao thương kiếm kích đánh về hai tiên đồng!

Thanh Phong Minh Nguyệt cũng không phải là đèn cạn dầu, kết thành trận, rút ra hai cái Kim Kích Tử dài hơn 2 mét làm vũ khí, múa may phản kích.

Nhóm lão đại vẫn không có động thủ, lẳng lặng nhìn chăm chú vào cột HP của hai tiên đồng, chờ đợi cơ hội thích hợp nhất mới xuất thủ. Bọn họ

đều là người đầy kinh nghiệm, năng lực nắm giữ cục diện rất mạnh —trước mắt mặc dù nhiều người nhưng hầu như đều chỉ có pháp thuật sơ cấp và trung cấp, pháp bảo cũng chủ yếu là cửu phẩm, những thứ này đánh lên người hai tiên đồng nhiều nhất lấy được mấy trăm máu; mà hai cái Kim Kích Tử mỗi một lần vung là một mạng, thi thoảng đối phương há mồm phun ra nước lửa là lại một đám ngã rạp như lúa bị gặt, biểu hiện thập phần dũng mãnh. Lúc này còn quá sớm để ra tay.

Bên phía Long thị, Long Tiên Hương cùng đầu não liên quan đang nhìn trận chiến, trong đó Hồ Ly đứng yên lặng ở một góc, vẫn mang mặt nạ như trước, một tay cầm lấy một cái ô màu vàng nhạt, trên tán ô thi thoảng lại lóe ra những ánh sáng màu vàng óng ánh —pháp bảo tứ phẩm Hoa Cái Tán! Mở ra không sợ nước lửa, đúng là cực phẩm.

Vật này vừa xuất hiện, lập tức thu hút rất nhiều ánh mắt ngưỡng mộ.

Thiên Hạ Nhất Thủ thở dài:

- Cô ấy quả nhiên phi phàm, nghe nói ô này do cô ấy phi lên Chín Tầng Trời giết chết một trong bát tiên là Hà Tiên Cô mới lấy được. Hà Tiên Cô chính là cảnh giới Thái Ất thần tiên mà cũng không phải là đối thủ của cô ấy!

(Chín Tầng Trời là một bản đồ nên viết hoa)

Thiên Hạ Nhất Bôi mỉm cười nói:

- Em còn phục việc cô ấy học được Thuật Phi Thăng nhiều hơn, chắc là người đầu tiên của sever... Không tốt!

Hắn đột nhiên biến sắc, kêu to lên.

Thiên Hạ Nhất Thủ nghi hoặc:

- Cái gì không tốt?

- Nhanh ra tay! Minh Nguyệt tụt máu nhanh quá, nhất định có cao thủ nhúng tay vào rồi!

Thiên Hạ Nhất Bôi vừa dứt lời, tiên đồng Minh Nguyệt đã kêu thảm một tiếng rồi ngã xuống. Kim Kích Tử tự động rơi vào trong hành trang người chơi gây ra sát thương nhiều nhất, trước mắt rất hỗn loạn, không biết là rớt vào hành trang của ai.

Sự việc đột nhiên phát sinh, nhóm lão đại đang xem náo nhiệt bên ngoài chỉ biết tròn mắt ngẩn ngơ, người này nhìn người kia, không hiểu vừa rồi rốt cuộc xảy ra chuyện gì

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Tiên sơn phúc địa: núi tiên, vùng đất tốt lành/non tiên cảnh thánh.
- (2) Tam trọng viện: Trang viên chia thành 3 phần riêng biệt, thường là khu chính, khu nghỉ ngơi, sân vườn (hoa viên).
- (3) Tây Qua Chùy (chùy quả dưa): nhìn như một quả dưa gang được cắm vào một cái cán dài.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 16: Ăn thịt chẳng để lại canh

oOo

- Hiền đệ cuối cùng cũng ra tay rồi!

Một góc phía Tây trong chiến trường, hơn 100 người chơi du tán đang đứng xem náo nhiệt, mà đám Yến Cuồng Đồ cũng ở trong đó. Hắn đang chăm chú theo dõi tình hình thì bỗng thấy một bóng người quen thuộc đột nhiên lấy xu thế sét đánh giết Minh Nguyệt rồi lên đi mất! Yến Cuồng Đồ trợn tròn đôi mắt: công kích thật bá đạo! Một công pháp thật quý dị, tới cùng thì Đại Nhiệt tu luyện cái gì nhỉ? Không phải Tiên thuật, cũng không phải Phật pháp, lẽ nào trò chơi này còn có con đường thứ ba? Thú vị, thật thú vị!

Nhóm lão đại đưa mắt nhìn nhau, tràn đầy nghi vấn. Bọn họ lập tức thăm dò tình hình thì lấy được chung một đáp án — trong liên quân không có ai đạt được Kim Kích Tử. Những người chơi nơi này phần lớn đều là game thủ chuyên nghiệp cùng làm việc trong các tổ chức ở hiện thực, cho nên bọn họ sẽ không nói dối. Hơn nữa dựa theo thực lực của bọn họ căn bản là không có cơ hội đánh chết Minh Nguyệt. Như vậy, vừa rồi rốt cuộc là ai ra tay?

- Đại Nhiệt, là hắn! Nhất định là hắn!

Thiên Hạ Nhất Thủ cùng Thiên Hạ Nhất Bôi cơ hồ cùng nghĩ tới một người, bốn mắt nhìn nhau, thần tình khiếp sợ — hẳn tới cùng có được pháp bảo gì mà lợi hại như vậy, thi triển ra đến cả mặt đất cũng phải lún một mảng lớn như thế chí ít cũng là pháp bảo nhị phẩm!

Nhóm lão đại tụ lại cùng một chỗ, Tướng Thần nói:

- Nhất Thủ, vừa rồi thủ hạ của tôi thấy được Trư Bát Giới tên Đại Nhiệt mà anh muốn giết đấy, nhưng mà lúc đó rất loạn, bọn họ không kịp ra tay, mà tới khi Minh Nguyệt bị giết thì gã kia đã biến mất rồi.

Thiên Hạ Nhất Thủ cười khố nói:

- Việc tôi lo lắng nhất đã xảy ra, hẳn là chính hẳn đã giết Minh Nguyệt, cướp đi cái Kim Kích Tử kia.

Cư Bắc hỏi:

- Hẳn thật sự lợi hại thế sao?

Thiên Hạ Nhất Thủ nói:

- Lợi hại chính là pháp bảo nhị phẩm trên người hẳn!

- Pháp bảo nhị phẩm!?

Cả đám vừa nghe tức thì biến sắc, kinh hãi kêu lên.

Long Tiên Hương nói:

- Lúc anh hạ cách sát lệnh không phải nói là tam phẩm sao? Sao giờ lại biến thành pháp bảo nhị phẩm rồi?

Thiên Hạ Nhất Thủ thở dài:

- Lúc trước chúng tôi đoán sai.

Hồ Ly bỗng nhiên nói:

- Không đúng, pháp bảo từ tam phẩm trở xuống có điều kiện nhận chủ hết sức hà khắc, coi như đạt được cũng không thể nào khiến nó nhận chủ nhanh vậy được.

Pháp bảo là vật có linh tính, sau khi đạt được phải làm nghi thức nhận chủ mới có thể sử dụng. Trong đó cửu phẩm đến thất phẩm nhận chủ khá đơn giản, nhỏ máu là xong; lục phẩm đến tứ phẩm thì phải luyện hóa; tam phẩm đến nhất phẩm khó nhất, phải vận dụng thần thông để pháp bảo gắn kết được với thần thức, đây đã không phải là việc người bình thường làm được.

Thiên Hạ Nhất Thủ nói:

- Đến cả pháp bảo nhị phẩm hãn còn lấy được thì nhận chủ có là cái gì!

Mọi người đều gật đầu chấp nhận.

Thiên Hạ Nhất Thủ nói tiếp:

- Tiếp theo chúng ta cần theo dõi hãn thật chặt, không thể để hãn chiếm tiện nghi.

Long Thành Tuế Nguyệt hỏi:

- Nếu hãn đã lợi hại như vậy thì tại sao lại không giết cả hai tiên đồng kia, cướp hết Kim Kích Tử luôn?

Long Tiên Hương cười nói:

- Đây là chỗ thông minh của hãn, bộ ngựa bắt ve, chim sẻ chờ đằng sau, nếu cầm đi cả hai Kim Kích Tử thì còn ai giúp hãn đánh Trấn Nguyên Tử?

Tướng Thần hừ một tiếng:

- Hãn muốn ngư ông đắc lợi, chúng ta lại cũng không phải trai cò!

Thiên Hạ Nhất Thủ hỏi:

- Anh có cách gì sao?

Tướng Thần nói:

- Đợi lát nữa chúng ta đánh được cái Kim Kích Tử kia thì lập tức lui lại, hẹn một thời điểm khác mới tấn công Trấn Nguyên Tử, đến lúc đó mọi người chỉ tuyển tinh anh, canh phòng nghiêm ngặt không để tiết lộ tin tức.

Cư Bắc nói:

- Vậy theo ý anh thì lúc nào mới ra tay lần nữa?

- 10 ngày nữa đi, cũng nên để mọi người có thời gian tu luyện tăng cấp pháp thuật! Nhân tiện chúng ta cũng có thể đi kiểm thêm pháp bảo, dùng để đánh Trấn Nguyên Tử hãn sẽ không thừa đâu.

Long Tiên Hương nói:

- Tôi đồng ý đề nghị này!

Mọi người đều đồng ý. Thiên Hạ Nhất Thủ đột nhiên hỏi:

- Khoan, Kim Kích Tử đánh tới sẽ do ai bảo quản?

Vấn đề này vừa ra, mỗi người đều lộ ánh mắt cuồng nhiệt.

Thiên Hạ Nhất Thủ nhìn chung quanh một vòng, cười nói:

- Xem ra ai cũng muốn! Vậy chúng ta cứ làm theo hiệp nghị đi, ai đánh được Kim Kích Tử thì do người đó bảo quản!

Long Quyển Phong lạnh lùng nói:

- Như vậy là tốt nhất! Lát nữa mọi người cùng tranh tài đi!

Lúc này nhóm người chơi vây giết Thanh Phong đã tử thương quá nửa, tình cảnh cực kỳ thảm thiết, mà Thanh Phong lại chỉ mới mất có một phần ba máu. Không có biện pháp, tiêu lâu la chỉ là để làm pháo hôi, may mà đám lão đại còn nhân từ, năm vạn đồng phí đầu thai có thể được hỗ trợ, mặt khác sẽ bán đi mấy quả Nhân Sâm để chia đều lợi ích cho toàn bộ người đã tham gia. Dựa theo giá thị trường, một quả Nhân Sâm có giá trên 300 vạn, chia ra mỗi người cũng được kha khá, vì thế trong lòng mọi người coi như cân bằng.

Tuy rằng nhóm lão đại đều muốn chính mình đánh được Kim Kích Tử, nhưng vấn đề lễ nghi mặt mũi vẫn phải để ý, dù sao ai cũng là nhân vật có tiếng tăm. Bởi vậy cả đám cứ người này hướng người kia làm ra tư thế "mời", ý là mời anh ra tay trước, diễn cảm muốn giả bao nhiêu có bấy nhiêu.

Long Quyển Phong tính khí nóng nhất Long thị, làm sao cứ đợi mãi thế được, định lao lên trước. Thế nhưng hắn vừa động thì một bóng người ở đằng sau còn nhanh hơn, đã nhảy vào chiến đoàn, trong miệng lăm bằm, nhắc lên một tảng đá thật lớn đánh tới Thanh Phong.

- Là Đại Nhiệt, lại là hắn!

Thiên Hạ Nhất Thủ kêu to lên.

Long Tiên Hương giật mình nói:

- Hắn lại muốn làm gì? Chẳng lẽ muốn cướp nốt cái Kim Kích Tử kia?

- Ra tay! Nhanh ra tay!

Tướng Thần gào thét, lúc này làm sao còn để mặt mũi gì nữa, vung tay ném ra một chuỗi Phật châu màu đỏ sẫm. Chuỗi hạt kia vừa bay ra đã biến

lớn lên mấy chục lần, kêu lên tiếng ‘u u’ rồi chụp xuống Đại Nhiệt.

Thấy Phật châu khí thế hung mãnh, Đại Nhiệt không dám khinh thường, trong miệng niệm:

- Nhân Tài Thi Giáo! Đất đá đi ra!

Hắn chỉ tay một cái, một cột đá to cỡ thùng nước chui ra từ trong đất, đâm thẳng tới Phật châu kia.

Duyên Định Tam Sinh Châu thấy có cột đá tự mình đưa thân đến thì lập tức quần chặt lấy, ép nát nó, thế nhưng sau đòn này thì uy thế đã yếu đi nhiều.

Đại Nhiệt cười một tiếng quái dị, tranh thủ vung một đòn cuối cùng giết chết Thanh Phong, mang theo cái Kim Kích Tử thứ hai chạy trốn xuống chân núi. Nhóm lão đại cách hắn khá xa, cũng không còn kịp công kích ngăn cản.

- Chạy đi đâu!

Hồ Ly vẫn luôn bình thản đột ngột ra tay, năm ngón tay hóa trảo chộp tới, bắn ra năm luồng sáng trắng, sau đó năm luồng sáng này phóng to mấy trăm lần, chụm đầu vào nhau tạo thành một cái nón ánh sáng đường kính hơn 8 mét vây lấy Đại Nhiệt — là skill thiên phú Kim Cô Chú của class Đường Tăng! Skill này có vẻ đã tới cấp 2, vòng vây có thể co giãn lên đến trên 20 mét.

Đại Nhiệt cười ha ha, niệm:

- Nhân Tài Thi Giáo! Đất nứt!

Rầm một tiếng, mặt đất phạm vi 30 mét quanh thân hắn lập tức lõm xuống. Kim Cô Chú của Hồ Ly mất đi điểm tựa, lập tức rối loạn. Đại Nhiệt

không chần chừ, thi triển thân pháp nhanh vô cùng mà chạy trốn.

Mọi người phía sau chỉ biết ngẩn ra, Cư Bắc lăm lăm nói:

- Kẻ điên, hẳn là một kẻ điên! Tới cùng là hẳn muốn làm gì? Muốn lấy sức một người đấu Trấn Nguyên Tử sao?

Thiên Hạ Nhất Thủ nghiêng răng nghiêng lợi nói:

- Tôi biết hẳn muốn làm gì rồi! Người này thật ác độc, hẳn không chiếm được thì cũng không muốn để cho ai khác chiếm được!

Tướng Thần nổi trận lôi đình:

- Con bà nó chứ! Lại bị thằng khốn đó đùa giỡn! Chúng ta lập tức liên hợp phát ra lệnh truy nã, ai có thể giết Đại Nhiệt này, mỗi lần thưởng 10 vạn!

Đám lão đại như Thiên Hạ Nhất Thủ chưa từng bị chà đạp mặt mũi đến cỡ này, lập tức đồng ý, cũng đề nghị mỗi bên ra hai vạn năm tiền thưởng, muốn cho Đại Nhiệt không còn chỗ nào mà đi trong Tây Du Nhất Mộng.

Hồ Ly ngơ ngác thất thần, nghĩ lại một chiêu cổ quái mà đầy uy lực Đại Nhiệt sử dụng vừa rồi — kia tuyệt đối không phải pháp bảo, lẽ nào hẳn sáng lập ra một môn pháp thuật rất lợi hại? Thú vị, thật thú vị!

Yến Cuồng Đồ cũng muốn ngắt, hẳn vốn nghĩ rằng Đại Nhiệt chỉ cướp một cái Kim Kích Tử thôi, lưu lại một cho liên quân, ai ngờ Đại Nhiệt ăn thịt chẳng thềm để lại canh, thu toàn bộ. Như thế này chính là khiêu chiến với toàn bộ lão đại trong thành Trường An, thật sự quá cuồng, quá tiêu sái rồi!

Đám Hyun Jung há hốc mồm, mắt trợn đến muốn lồi ra — đây quả thực chính là "lấy đầu thượng tướng giữa vạn quân như lấy đồ trong túi" trong

truyền thuyết! Đại Nhiệt là thế nào làm được? Ta Là Tiểu Bảo mãi mới bật thốt được một câu:

- OMG! Thần tượng!

Mọi người còn đang ngây người, một cơn gió đã từ bên trong quán Ngũ Trang thổi qua cửa chính, mười mấy người chơi đang đứng gần cửa lập tức bị miếu sát đương trường.

- Trấn Nguyên Tử! Trấn Nguyên Tử muốn xuất hiện, mau chạy thôi!

Mấy trăm người chơi còn lại vội vàng chạy bán sống bán chết xuống núi, quay trở về thành Trường An. Những kẻ chậm chân đằng sau chỉ cảm thấy một cơn gió thổi qua, thân đã phơi đầy trên đất.

Phóng viên Gia Quả Khí Thủy đứng trơ như tượng trước cửa quán Ngũ Trang, nửa ngày mới kịp phản ứng, vỗ đùi, hô:

- Tin tức, tin tức đặc biệt đây! Đạo tặc độc hành hoành đao đoạt bảo, liên quân ngàn người chẳng đất sống yên!

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 17: Kế hoạch

oOo

Khi Yến Cuồng Đồ tìm được Đại Nhiệt, hắn đang bình yên ngồi tại một gian phòng trang nhã trong quán trà đạo mà uống trà, ngón tay thon dài còn gõ nhịp trên bàn trà, nhàn nhã vô cùng. Yến Cuồng Đồ thờ dài, hắn ngộ ra rằng có những người giống như là cá, một khi tìm được nguồn nước thích hợp cho mình thì có thể làm bất kỳ điều gì họ muốn, mà không thể nghi ngờ Đại Nhiệt chính là người như vậy.

Đại Nhiệt nhìn thấy hắn, cười hỏi:

- Phản ứng bên ngoài có não nhiệt lắm không anh?
- Cực kỳ não nhiệt! Hiện tại tin tức đã kín trên diễn đàn, tất cả đều bàn về chú, sao chú không lên xem một chút đi?

Đại Nhiệt nói:

- Em không thích xem người khác bàn tán về mình. Khen thì tốt rồi, nhưng nếu chửi bới thì sẽ ảnh hưởng tâm trạng lắm!

Yến Cuồng Đồ gọi một chén Thiết Quan Âm, nhấp một ngụm, hỏi:

- Kế hoạch của chú ra sao?

Đại Nhiệt nói:

- Đầu tiên em muốn xin phép anh, sẽ không bán Ân Thân Phù lần trước nữa, có lẽ em sẽ dùng tới.

Yến Cuồng Đồ bỗng nhiên đứng lên, lớn tiếng nói:

- Sao chú lại nói là 'xin phép anh' chứ. Anh nói rồi, đồ của anh cũng là đồ của chú, sao chú lại tính toán chi li với anh làm gì!

Đại Nhiệt thở dài, nói:

- Yến đại ca, đây không phải tính toán chi li, đây là việc thể hiện sự tôn trọng của em dành cho anh; sao em có thể tự tiện sử dụng đồ của anh mà không nói một tiếng chứ. Làm thế chẳng những bất lịch sự mà sẽ làm tổn hại nghiêm trọng tình hữu nghị giữa hai chúng ta, anh không thấy thế sao?

Yến Cuồng Đồ ngẫm nghĩ lời của hắn, ngồi xuống:

- Chú nói cũng có lý... Anh cũng biết chú là một người rất nguyên tắc, cũng không muốn mang nợ bạn bè. Kỳ thực tới tận bây giờ anh vẫn chưa từng thấy chú muốn nhận cảm tình hay giúp đỡ của người khác bao giờ. Nếu đoán không sai, ở trong hiện thực, chú hẳn là còn chưa có bạn gái hả?

Ánh mắt của hắn thực độc, thực chuẩn. Đại Nhiệt gật đầu thừa nhận, nói:

- Ngày trước em xem qua một bộ phim, trong đó có một câu là 'nếu muốn không bị người từ chối, cách tốt nhất là mình từ chối trước'. Em luôn cảm thấy lời này rất đúng.

Hắn bỗng nhiên lại nghĩ tới Mai Mai, tuy rằng quan hệ của bọn họ đã thay đổi từ lâu, nhưng không thể phủ nhận, đoạn cảm tình chết yếu kia vẫn in hằn một cái bóng lớn trong lòng hắn, khiến cho hắn không dám dễ dàng cho đi hay nhận bất cứ thứ gì.

Yến Cường Đồ nói:

- Anh biết chú sợ bị tổn thương, nhưng...

- Yến đại ca!

Đại Nhiệt ngắt lời:

- Giờ trà đang tỏa hương thơm ngát, trời lại trong xanh, sao chúng ta cứ đi nói mấy cái vấn đề ảo não này làm gì? Chúng ta là đang chơi game, không phải đang ngồi trong tiết Triết học.

Yến Cường Đồ sừng sốt, cười nói:

- Cũng tốt, nếu chú đã không muốn đem game trộn lẫn cùng hiện thực thì chúng ta bàn sang kế hoạch của chú đi. Tại sao chú lại đoạt cả hai cái Kim Kích Tử? Lưu lại một cái cho bọn họ không phải là có thể lợi dụng lực lượng liên quân, giết chết Trấn Nguyên Tử sao?

- Em cũng từng nghĩ như thế, nhưng đám người kia không ai ngu đâu. Nếu bọn họ có được Kim Kích Tử thì nhất định sẽ chọn một thời gian bí mật đi giết Trấn Nguyên Tử, mà vậy tức là em không chiếm được tiện nghi, chẳng may họ thành công giết được Trấn Nguyên Tử thì sẽ chữa lại quả Nhân Sâm cho chúng ta hái sao? Do đó không làm thì thôi, một khi đã làm em sẽ đoạt hết Kim Kích Tử, cho dù cuối cùng không đổi phỏ được Trấn Nguyên Tử thì cũng sẽ không cho bọn họ cơ hội thu được quả Nhân Sâm.

Yến Cường Đồ thở dài:

- Nhưng cũng vì thế mà chú đã trở thành kẻ thù chung của thành Trường An rồi đấy! Bọn họ đã hạ lệnh truy nã, treo giải thưởng 10 vạn đồng cho mỗi lần giết chú. Có trọng thưởng tất có dũng phu, chỉ sợ chú về sau nửa bước khó đi.

Đại Nhiệt cười to nói:

- Nghìn vạn người thì sao, cứ thân nhiên mà bước tới, nhớ lúc chúng ta vừa tiến vào thành Trường An, anh đã nói thành này của họ Yến cùng họ Trần, trận chiến này sớm hay muộn đều phải phát sinh, chẳng qua em làm bão táp tới sớm hơn một chút mà thôi.

Yến Cuồng Đồ vỗ tay tán thưởng:

- Hay lắm, chú đã có hùng tâm như vậy thì lo gì đại sự không thành. Như vừa rồi chú đem bọn họ quay trong lòng bàn tay, thực thống khoái!

Đại Nhiệt cười nói:

- Không phải chúng ta vô dụng, là do quân địch quá xảo quyệt! Tin rằng bọn họ đều tự an ủi mình như vậy. Bọn họ nghĩ mình người đông thế mạnh là có thể khống chế Trường An, lại không ngờ những người chơi du tán cũng có thể khiến họ lật thuyền trong mương!

Trong lòng hãn cũng có một chút kiêu ngạo. Lần phá rối trắng trợn này so với lần vô tình đoạt đi Thú Vương Đan ở Tân Thủ Thôn càng có cảm giác thành tựu. Kỳ thật hãn cũng chưa định tạo sóng gió, bởi vậy ngay từ đầu đáp ứng hợp tác cùng Thiên Hạ Hội, nhưng cách phân chia của Thiên Hạ Nhất Thủ lại làm cho hãn rất không thoải mái.

Làm một game thủ chuyên nghiệp, mục đích vào game của Thiên Hạ Nhất Thủ khác hẳn những người chơi nghiệp dư, việc kiếm tiền đặt lên hàng đầu. Vì thế việc hãn nghĩ đầu tiên là làm sao để đoàn thể của mình chiếm được lợi ích lớn nhất. Bởi vậy chia 3 quả Nhân Sâm ra ngoài đã là cố gắng rất lớn của hãn, còn 6 quả đương nhiên chết cũng sẽ không đáp ứng — mà Đại Nhiệt? Ý nghĩ của hãn rất đơn giản, dù sao một người chơi chỉ có thể dùng 3 quả Nhân Sâm, bởi vậy hãn cũng chỉ muốn 3, còn 3 quả khác là muốn cho Yến Cuồng Đồ, hãn hi vọng hai huynh đệ từng nghèo

khó vẫn cạnh nhau giờ có thể cùng nhau hưởng phúc, hơn nữa, hẳn có lòng tin biểu hiện của mình xứng với 6 quả Nhân Sâm đó.

Mặc kệ là ở xã hội nào, mặc kệ là ở chế độ nào, phương án phân phối luôn là nguồn gốc nảy sinh mâu thuẫn. Mâu thuẫn vừa ra, không phải mâu thuẫn thì là thuẫn bị phá, còn việc trở thành người bị truy nã, bị người đuổi giết, cho tới bây giờ Đại Nhiệt cũng chưa từng sợ hãi.

Trải qua một phen suy tính thật kỹ càng, Đại Nhiệt đúng lúc điều chỉnh kế hoạch, rốt cuộc đoạt lấy cả hai cây Kim Kích Tử. Kế hoạch này tuy hơi có phần tiểu nhân, nhưng dù sao cũng chỉ là game, không thể để bản thân mình phóng túng tâm tình một lần sao?

Yến Cuồng Đồ hỏi:

- Hiền đệ, chú định ra tay tiếp thế nào? Anh nghe nói bốn đại đoàn thể đã phái người canh giữ cửa vào, giám thị hành động của cậu.

- Một ít tiểu lâu la mà thôi, không đáng nhắc đến!

- Vậy một mình chú đánh với Trấn Nguyên Tử nắm chắc được bao nhiêu phần?

Đại Nhiệt nói:

- Hiện tại tư liệu về hoạt động Trung Thu đã được cập nhật, nói Trấn Nguyên Tử trong quán Ngũ Trang chỉ là phân thân, uy lực giảm nửa, có lẽ em có tự tin! Còn thời điểm thì chưa cố định, lúc nào thấy thích hợp em sẽ ra tay.

Yến Cuồng Đồ thở dài:

- Đáng tiếc là pháp thuật của anh vẫn chỉ ở trung cấp, không giúp được chú, nếu không huynh đệ chúng ta liên thủ nhất định sẽ càng khiến nhiệt

huyết sôi trào!

- Ủng hộ tinh thần cũng quý lắm rồi. Yên tâm đi, em sẽ mang theo Ân Thân Phù, không chết được đâu, anh cứ gối cao đầu mà đợi tin tức.

Yến Cuồng Đồ nói:

- Vậy anh đi trước, không làm phiền chú tu luyện nữa. Nói không chừng trong mấy ngày này tu vi của chú lại tăng đấy. Hiện tại anh cũng đã có hơn một vạn ngộ tính, cũng phải nhanh nhanh kiếm lấy cái động phủ mà diện bích rồi.

Hiện tại trong trò chơi còn rất nhiều người chưa có động phủ. Như vậy đồng nghĩa là không thể đả tọa hoặc diện bích, không thể tăng lên cấp bậc pháp thuật, do đó ai nấy đều đang cố gắng ngày đêm cày tiền mua động phủ. So với họ, Đại Nhiệt có được Cao Lão Trang thật sự là một việc quá may mắn. Thêm nữa, hẳn theo con đường thứ ba không cần diện bích trong động phủ mà có thể tự tu bất cứ đâu, cho nên việc Cao Lão Trang không có linh lực không còn là vấn đề quá lớn, có thể từ từ bổ khuyết, mặc dù việc này tiêu hao rất nhiều ngộ tính.

Sau khi Yến Cuồng Đồ rời đi, Đại Nhiệt lập tức giành giật từng phút từng giây nhắm mắt tự tu. Hiện hẳn cảm thấy mình sử dụng Thái Cực Đạo ngày càng thuần thực, cảnh giới thứ nhất "Nhân Tài Thi Giáo, Vạn Vật Giai Bị Vu Ngã" đã thuận buồm xuôi gió, mơ hồ có xu thế đột phá lên cảnh giới thứ hai. Trong quá trình không ngừng tự tu, hẳn tiêu hao ngộ tính cũng rất nhiều, hiện tại ngộ tính chỉ còn chút ít. Hẳn muốn một lượng lớn ngộ tính, cho nên quả Nhân Sâm có thể tăng 10 vạn ngộ tính kia trở thành thứ hẳn ước mơ tha thiết!

Thứ này, đáng giá bất luận kẻ nào bí quá hoá liều...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 18: Thần thánh phương nào?

oOo

Cuối cùng số ngộ tính ít ỏi sót lại cũng tiêu hao hết, không thể tiếp tục tự tu, Đại Nhiệt đành rời khỏi quán trà. Ra tới bên ngoài đã là buổi tối, hôm nay ánh trăng rất tròn, chiếu lên kiến trúc cổ xưa cùng dòng người đông đúc mặc đồ đời Đường trong thành Trường An tạo nên một hình ảnh thật lạ, có cảm giác như đang xem một bộ phim cổ trang.

Dưới ánh trăng, Hồ Ly cười mãnh hổ đang lảng lạng đứng ở ngoài cửa quán, hình như đã đợi thật lâu.

Đại Nhiệt rất thắc mắc lên tiếng hỏi:

- Hey girl, cô đang đợi tôi sao?

- Anh nói xem?

Đại Nhiệt cười ha ha:

- Hoan nghênh hoan nghênh, tôi cũng lâu lắm rồi không bàn chuyện yêu đương. Đêm nay trăng thanh gió mát, rất thích hợp để viết tình tự, nếu không ngại, mời cô cùng đi tháp Tiểu Nhạn ngắm trăng!

Mời xem ngắm trăng, lên tháp Tiểu Nhạn? Cả hai thứ này đều là miễn phí đấy. Không sai, có tiền thì đi thuê nhà nghỉ, không tiền thì kiếm chỗ

đẹp ngăm trắng, mỗi kiểu mỗi vẻ, không cái nào kém cái nào.

- Được thôi!

Hồ Ly lập tức đáp ứng, nhảy xuống lưng hổ, cùng Đại Nhiệt sóng vai mà đi.

Cùng nàng đi trên đường phố náo nhiệt, Đại Nhiệt đột nhiên sinh ra một cảm giác rất kỳ lạ. Đôi bên không quá quen thuộc, nghiêm khắc mà nói còn là đối đầu, bây giờ lại giống như một đôi tình nhân đi dạo phố, hơn nữa còn tự nhiên như vậy, dường như có chỗ không ổn? Lẽ nào Hồ Ly có mục đích riêng, cố ý cấp chút ngon ngọt để hãm không đề phòng?

Hắn cảnh giác, hỏi:

- Cô tìm tôi có chuyện gì không?

Hồ Ly cười nói:

- Anh sợ rồi hả?

Đại Nhiệt lập tức ưỡn ngực chống nạnh:

- Sợ cái gì chứ! Nữ nhân đi tìm nam nhân cũng có gì lạ đâu! Yên tâm đi, tôi không hề có bệnh tật gì, hơn nữa rất 'khỏe', rất 'lâu'.

Hồ Ly có chút không vui:

- Nói chuyện không đàng hoàng gì cả, cứ như cả đời chưa tiếp xúc con gái bao giờ.

Đại Nhiệt thở dài:

- Nói thật, đúng là lâu lắm rồi tôi chưa có tiếp xúc với nữ giới, lâu đến tính bằng năm ấy! Nghĩ tới đây tôi cảm thấy thật có lỗi với tiểu đệ đệ. Nó

đã theo tôi từ nhỏ đến lớn, không lúc nào tách rời, tôi cũng luôn coi nó giống như là ruột thịt, nhưng lại chưa từng cho nó được một bữa no...

Hắn càng nói càng kỳ cục, Hồ Ly quát lên:

- Anh đừng dẫn một chút được không? Cứ nghĩ bậy bạ cái gì thế không biết?

Đại Nhiệt cười hắc hắc:

- Đây là phong cách trong trò chơi của tôi!

Hồ Ly hừ một tiếng:

- Chẳng trách cả bốn năm đại học cũng không có nổi bạn gái! Mà cũng phải, biến thái thế này có ai thích nổi cơ chứ?

Đại Nhiệt sững sốt, hỏi:

- Làm sao cô biết tôi học bốn năm đại học không có bạn gái?

Nói lời miệng, Hồ Ly vội giải thích:

- Nhìn dáng vẻ của anh là biết rồi, vừa biến thái vừa không đẹp trai, tìm được bạn gái mới là lạ.

- Không đúng!

Đại Nhiệt phủ định, giọng lớn thêm:

- Nói thật đi, rốt cuộc cô là thần thánh phương nào? Lại biết được chuyện trong hiện thực của tôi?

Hồ Ly cười ngọt ngào:

- Tôi đoán!

Nàng lưu lại một chuỗi tiếng cười như chuông bạc, gia tăng tốc độ, chạy trước tới tháp Tiểu Nhạn.

- Đoán? Chuẩn thế sao?

Đại Nhiệt vẫn chưa hết nghi ngờ, kiểm lại một lượt những cô gái mình quen trong hiện thực, chỉ có Long Hải Thanh là khả nghi nhất, nhưng phong cách trong game của cô nàng luôn là đánh đá, hung hăng, trái hẳn với Hồ Ly luôn mang mặt nạ giấu mình này. Hơn nữa tại lúc tỉnh kinh thì Thiên Hạ Nhất Thủ từng nói rằng có người đã gặp qua bảo Hồ Ly ở ngoài rất xấu! Cái này càng không phù hợp. Có lẽ thật sự cô nàng này đoán bừa mà trúng.

Hắn cũng không nghĩ ngợi thêm, đuổi theo tới ngọn tháp.

Tháp Tiểu Nhạn là một nơi ngắm cảnh trong thành Trường An, miễn phí, cao 6 tầng, tạo hình lục giác, nhìn qua không thể so sánh với những cảnh quan có thu phí khác, quả đúng là tiền nào của nấy.

Lúc này trên tháp cũng không có người khác, chỉ có Hồ Ly đang cười mãn nhãn đi lên, bộ dạng từ tốn giống như đang chờ Đại Nhiệt.

Trên cao thềm có cặp, dưới trăng thích tự tình.

Mặc dù là trò chơi, nhưng một nam một nữ đứng sát nhau ngắm trăng như thế này thật là ám muội, Đại Nhiệt cảm thấy có chút không quen, mở miệng hỏi:

- Hồ Ly, cô là người thuộc Long thị hả?

- Không sai!

- Vậy cô tìm tôi làm gì? Muốn tôi giao ra Kim Kích Tử sao?

Hồ Ly nói:

- Kỳ thật tôi muốn thỏa thuận với anh.

- Thỏa thuận gì cơ?

Hồ Ly nghĩ một lát rồi nói:

- Tôi muốn cùng anh hợp tác đi đánh quả Nhân Sâm...

Nàng nhanh chóng bổ sung:

- Yên tâm, nếu chúng ta có thể giết chết phân thân của Trấn Nguyên Tử thì 100 quả Nhân Sâm kia tôi chỉ muốn 3 thôi, còn lại đều thuộc về anh.

Đại Nhiệt ngần ngừ, thắc mắc:

- Sao lại thế?

- Thứ nhất: chỉ có anh có Kim Kích Tử; thứ hai: tôi biết anh sáng lập ra một loại pháp thuật rất lợi hại, có lẽ chỉ có nó mới đối phó được Trấn Nguyên Tử; thứ ba: tôi có chút pháp bảo không tồi, hẳn là anh cũng cần đến trợ giúp từ tôi.

Nàng nói rất có đạo lý, cho dù chỉ là một phân thân của Trấn Nguyên Tử nhưng chiến thuật biến người với hơn mười cao thủ có pháp thuật cao cấp cùng những pháp bảo tứ phẩm trở lên căn bản còn lâu mới đủ, mà pháp thuật của Đại Nhiệt rất đặc biệt, cho nên nàng đặt cược vào hẳn, cũng tin rằng hẳn cần một trợ thủ đặc lực.

Hồ Ly là một trợ thủ tốt nhất! Nàng có kinh nghiệm phong phú, thao tác nhanh nhẹn, hơn nữa những pháp bảo nàng có đều xem như top đầu server trong thời điểm hiện tại.

Đại Nhiệt nhìn nàng, hỏi:

- Hành động này của cô có ai biết không? Đúng hơn là trong Long thị có ai biết không?

- Không có!

Hồ Ly nói:

- Chúng tôi cũng không phải là game thủ chuyên nghiệp, không có hạn chế gì cả, kỳ thật chúng tôi đều hoạt động riêng biệt, rất ít can thiệp lẫn nhau.

Thì ra là thế, Đại Nhiệt mỉm cười nói:

- Vậy sao cô chỉ muốn 3 trái? Kỳ thật nếu cô nói muốn 30 trái tôi cũng sẽ đáp ứng.

Hồ Ly nói:

- Tôi biết. Vấn đề là tôi muốn nhiều như vậy làm gì? Một người chỉ có thể dùng 3 trái, từng đó là đủ rồi. Còn tặng người khác hả, hiện tại trong trò chơi chưa có ai đáng để tôi tặng, mà bán thì tôi cũng không thiếu tiền. Cho nên hay nhất là xuất ra nhiều thành ý một chút, tiện nghi kẻ làm culi là Trư Bát Giới anh.

- Sáng khoái! Cứ thế đi!

Đại Nhiệt rất vui mừng:

- Theo cô, lúc nào ra tay thì thích hợp nhất?

- Kéo dài vô ích, đêm ngày mai đi!

Đại Nhiệt sờ sờ cằm:

- Có chút hơi gấp, nhưng thắng ở chỗ có thể đánh cho kẻ khác không kịp trở tay... Á ù!

Hắn nghĩ ra cái gì đó, giống như đĩa phải vôi mà nhảy dựng lên:

- Không phải là cô dùng mỹ nhân kế để lừa tôi tới cửa, sau đó gọi hội ra đây chứ?

Hồ Ly lườm hắn một cái, nói:

- Tôi không có rảnh vậy! Được rồi, cho anh thứ này để anh thêm can đảm!

Nàng yêu cầu giao dịch một đồ vật, là một hình nhân bằng gỗ nhỏ, tóc tai bù xù, ngũ quan đầy đủ, có cả tay chân.

Đại Nhiệt thấy, con mắt như to thêm mấy lần, giọng run rẩy nói:

- Thế Tử Quý! Cô muốn đưa tôi cái Thế Tử Quý này sao?

(Thế Tử Quý - kẻ chết thay)

Dân gian mê tín cho rằng những người chết oan chết uổng thì hồn phách sẽ vất vưởng mãi ở nơi mình đã chết đi, tới khi bắt được hồn của người khác để thay thế mình thì mới được siêu thoát, và kẻ bị bắt hồn đi thay thế gọi là Thế Tử Quý. Tây Du Nhất Mộng dựa theo truyền thuyết này mà thiết kế ra một đạo cụ tên là "Thế Tử Quý", có hình dáng một hình nhân bằng gỗ có mái tóc rối bù.

Trang bị Thế Tử Quý không cần điều kiện gì, sau khi có được vật này, người chơi tương đương có hai cái mạng, một khi trúng sát thương trí mạng thì Thế Tử Quý sẽ chịu đòn thay, còn chủ nhân thì được hệ thống đưa an toàn về trong thành thị.

Vật thần kỳ như thế có xác suất rớt ra còn thấp hơn cả tam đại thần phù, bởi vì Hộ Thân Phù tuy rằng cũng có thể chống một kích trí mạng, nhưng lại không thể đưa người chơi rời khỏi hiện trường, một khi đợt công kích thứ hai tới vẫn khó thoát khỏi cái chết; mà Thổ Địa Phù tuy rằng có thể về thành bất cứ lúc nào, nhưng nhiều khi sự phát đột nhiên, bạn còn chưa kịp khởi động nó đã tử nạn. Cho nên nói Thế Tử Quỷ tương đương Hộ Thân Phù dung hợp với Thổ Địa Phù, giá trị tất nhiên lớn hơn nhiều, trên thị trường đã có người đưa giá trăm vạn hỏi mua.

Hồ Ly này rốt cuộc là thần thánh phương nào, lại có được Thế Tử Quỷ?

- Này! Anh có lấy không đấy?

Hồ Ly thấy hần chần chờ mãi chưa đồng ý, giục.

- Lấy! Đương nhiên lấy!

Đại Nhiệt vội vàng đồng ý giao dịch. Nói nhảm, chỉ có người mù mới thấy vàng trên mặt đất mà không nhặt, cũng chỉ có người ngu mới được người đưa vàng mà không cầm! Ai thèm quan tâm mặt mũi sĩ diện gì gì chứ, hưởng hồ tình hưởng bấy giờ, có thêm vật bảo mệnh mới là chính đạo.

Thế Tử Quỷ tới tay, Đại Nhiệt yêu thích ngắm nghía mãi không buông, rồi chợt hoảng hốt nghĩ — Hồ Ly này có phải là uống nhầm thuốc hay không, chỉ mời đi xem trăng miễn phí mà cho mình đồ tốt như vậy, vạn nhất không đánh tới quả Nhân Sâm, cô ta không phải là mất hết vốn sao?

Hồ Ly nói:

- Nói xong rồi! Trăng cũng ngắm xong rồi! Tôi phải đi.

Nói xong, nàng xoay người đi xuống tháp.

Đại Nhiệt vội hô:

- Này, có thể cho tôi biết cô tên là gì không?

- Cứ gọi là tiểu Diễm Diễm đi! (Tiểu Diễm Diễm = cô bé ngọt ngào, hiền giống mấy nick chat teen teen như baby girl, kute girl vậy)

- Tiểu — Diễm — Diễm?

Đại Nhiệt dở khóc dở cười, không thể tưởng được Hồ Ly này cũng biết đùa.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 19: Đổ kỵ

oOo

Hồ Ly xuống đến mặt đất, gọi mãnh hổ ra, đang định rời đi thì từ góc tối xuất hiện một bóng người, đúng là Long Quyên Phong.

Thấy hãn xuất hiện, Hồ Ly không vui nói:

- Anh theo dõi tôi đấy à?

Long Quyên Phong trầm giọng nói:

- Không phải theo dõi, là bảo vệ!

Hồ Ly thở dài, nhỏ giọng khuyên:

- A Phong, sao anh cứ như vậy mãi chứ? Anh không biết mệt sao?

Long Quyên Phong nhìn chăm chú vào nàng, rất kiên định nói:

- Em có biết, vì em, cả chết anh cũng có thể.

Hồ Ly xoay người lên lưng hổ, nói:

- Tôi không đáng để anh làm vậy, cũng không cần anh làm vậy.

Long Quyên Phong lớn tiếng nói:

- Nhưng anh vì em mà sinh ra!

- Anh chỉ vì chính mình thôi!

Hồ Ly kích động lên:

- Đã nhiều năm như vậy, bất kể là trong game hay trong hiện thực anh đều theo sau tôi như thế. Làm vậy chẳng những anh mất đi tự do mà tôi cũng chẳng còn thấy nó nữa! Đây không phải yêu, mà là một loại bệnh, anh biết không?

Long Quyên Phong nói:

- Cho dù là bệnh, anh cũng tình nguyện bị bệnh cả đời.

Hồ Ly dờ khóc dờ cười, chân thành nói:

- A Phong, từ nhỏ anh đã được tiếp thu sự giáo dục tốt nhất, sao còn không rõ để cứ dây dưa mãi một chuyện không có kết quả? Điều đó sẽ thành việc xấu với tất cả mọi người. Ngay ví dụ ở trong trò chơi, người ta chẳng qua là nhìn tôi vài lần, mà đó còn là tướng mạo do máy tính ghép thành mà anh cũng đuổi giết vài chục dặm, không giết không thôi, ai biết chuyện cũng sẽ nói anh là kẻ điên đấy.

Long Quyên Phong hừ lạnh nói:

- Thế thì sao? Bọn chúng có ý đồ với em, anh sẽ giết! Còn Đại Nhiệt này nữa, anh cũng muốn giết!

Hồ Ly khuyên bảo không có hiệu quả, đành phải nói:

- Tôi khuyên anh đừng gây sự với anh ta, hiện anh không phải đối thủ của anh ta đâu!

- Không phải đối thủ anh cũng giết!

Long Quyển Phong khăng khăng một mực:

- Tuy rằng hãn có chút cổ quái nhưng anh chưa từng biết sợ ai!

- Anh!

Hồ Ly cực kỳ tức giận:

- Anh là đồ ngang ngạnh! Đại Nhiệt hiện là người hợp tác với tôi, nếu anh dám động đến anh ta, tôi sẽ không bao giờ để ý đến anh nữa!

- Cúc cu! Hình như mọi người đang nhắc đến tôi hả, có gì cần hỗ trợ sao?

Đại Nhiệt mang theo vẻ mặt tươi cười đáng khinh đi xuống, tò mò nhìn hai đầu sỏ của Long thị. Hãn xuống chậm, chỉ nghe được hai câu sau cùng rằng Long Quyển Phong đòi giết hãn, còn đang cho là mình hợp tác bí mật với Hồ Ly bị phát hiện, Long Quyển Phong không tiện ra tay với người nhà nên tìm hãn tính sổ cả thế. Nhưng Đại Nhiệt cũng không sợ, cả liên quân hạ lệnh truy sát hãn mà hãn còn xem như gió thoảng bên tai, chỉ một gã Long Quyển Phong có thể nhắc lên sóng gió gì chứ?

Long Quyển Phong thấy hãn, sắc mặt lập tức dữ tợn. Hồ Ly chưa bao giờ chịu tiếp xúc thân cận với người khác giới, giờ lại có thể cùng Trư Bát Giới này chạy lên tháp ngăm trăng, điều này tức là sao? Nghĩ vậy hãn liền ghen tị đến muốn phát điên, tức khắc hung tợn quát:

- Mi nhất định phải chết!

Đại Nhiệt nho nhã lễ độ nói:

- Vị tiên sinh này, nếu muốn tôi chết thì phải đăng ký xếp hàng đi đã, hiện tại ở trước có chùng hơn 1000 người lấy số rồi, không cần nóng vội, từ từ sẽ đến lượt...

- Đại Nhiệt, anh đi trước đi, nơi này không có chuyện của anh!

Hồ Ly nhin không được cắt lời hẳn, sợ hẳn nói thêm mấy câu sẽ làm Long Quyển Phong tức đến vỡ mạch máu tại trận.

Đại Nhiệt cười nói:

- Nhưng nơi này có chuyện của cô mà! Hiện chúng ta là hai người cùng một thuyền, phải tương thân tương ái, đồng lòng đối ngoại. Đừng lo, tôi có sở trường xử lý những vấn đề vướng mắc về lợi ích thế này.

Hồ Ly tức giận nói:

- Đáng tiếc giữa chúng tôi là vấn đề tình cảm!

- Vấn đề tình cảm?

Đại Nhiệt ngạc nhiên kêu lên, nhìn Long Quyển Phong, lại nhìn Hồ Ly, nghi ngờ hỏi:

- Lẽ nào hai người là một cặp?

- Hừ! Không biết cũng đừng nói lung tung!

Hồ Ly hờn giận.

Điều này làm Đại Nhiệt hồ đồ rồi, đã là vấn đề tình cảm nhưng lại không phải một đôi, chẳng lẽ... chẳng lẽ là Long Quyển Phong đang theo đuổi Hồ Ly, Hồ Ly lại còn chưa có đáp ứng? Mà Long Quyển Phong hiểu lầm mình và nàng đang dây dưa, cho nên ghen ghét dữ dội, muốn giết mình? Đúng, hẳn chính là như vậy.

Nghĩ thông, Đại Nhiệt đã không còn tâm tình lưu lại. Hỏi thế gian tình ái là chi, lại khiến người ta trên non dưới xa, giữa sồn da gà! Vẫn là tránh đi thì hơn, để bọn họ tự mình giải quyết.

Nhìn theo Đại Nhiệt rời đi, Long Quyển Phong nghiêng răng mạnh đến đến phát ra thành tiếng.

Hồ Ly nói:

- Tôi và anh ta không có gì cả!
- Có hay không anh cũng sẽ giết! Trư Bát Giới này nhất định phải chết!

Long Quyển Phong nói, mắt như bốc lửa.

- Anh hết thuốc chữa rồi...

Hồ Ly không biết nói cái gì thêm:

- Uống công Long Nhi thích anh như vậy, anh thì cứ như một kẻ điên. Anh đã thích giết như vậy thì giết đi, dù sao từ nay về sau chúng ta cũng đã không còn quan hệ gì nữa!

Nàng cười hổ rời đi.

Long Quyển Phong vội đuổi theo nói:

- Anh làm tất cả đều là vì em mà!
- Tất cả những chuyện đó tôi đều không cần. Thứ mình không muốn thì đừng đẩy cho người khác, cưỡng ép người khác nhận thứ người ta không thích chẳng những không làm người ta cảm kích mà còn làm người ta càng phản cảm hơn mà thôi!

Hồ Ly không quay lại mà đáp, giọng đã trở nên lạnh như băng.

- Chẳng lẽ em chưa từng có một chút nào cảm động?

Long Quyển Phong tội nghiệp nhìn nàng.

Hồ Ly thở một hơi thật dài:

- Tôi phải nói bao nhiêu lần nữa đây, chúng ta là không thể nào! Mặc kệ anh bỏ công sức thế nào thì quan hệ của chúng ta cũng sẽ không bao giờ biến chất được!

Đối mặt với từng câu cương quyết của nàng, Long Quyển Phong chậm rãi cúi đầu, trong lòng chua xót ra sao chỉ mình hăn biết — trong cuộc sống có rất nhiều chuyện tương tự như thế, không phải bạn cứ cố gắng là sẽ đạt được, chuyện đã biết trước là không có kết quả mà vẫn còn cố kiên trì thì có ý nghĩa gì đâu?

- Anh sẽ tiếp tục đi giết hết bọn chúng, giết tới khi nào em cảm động mới thôi! Nhất là Đại Nhiệt kia, anh sẽ giết đến khi hăn không dám vào game nữa!

Long Quyển Phong lớn tiếng nói với theo.

Nhưng Hồ Ly tựa hồ là không muốn nghe gì thêm, cười mãnh hổ đi xa.

Đại Nhiệt đi trên con đường lớn náo nhiệt, trong lòng có chút cảm giác khó chịu không biết từ đâu. Hăn cũng không biết mình buồn bực cái gì, vốn tâm trạng đang rất tốt đột nhiên như bị một kẻ nào đó dội cả chậu nước bẩn vào, đục ngầu lên.

Hăn bỗng nhiên rất muốn quay lại, xem Hồ Ly cùng Long Quyển Phong náo loạn thành dạng gì — hắc hắc, thời đại này thật mới lạ, gái đẹp thích trai hư, soái ca mê xú nữ, hay đôi cầu nam nữ này là thanh mai trúc mã, cho nên Long Quyển Phong mới có thể có ý với Hồ Ly? Nhìn bộ dáng Hồ Ly hiện tại có vẻ là còn đang ồm ờ chưa dứt khoát, nhưng khả năng chỉ làm kiêu tí thôi, chứ trước một con ngựa giống đực vừa lắm tiền vừa đẹp trai thì mỹ nữ cũng không đứng thẳng nổi, huống chi là cô nàng?

(Đại Nhiệt vẫn tin em Hồ Ly là super lacoste :]])

Có lẽ vì có ấn tượng không tốt với Long Quyển Phong, nên nghĩ tới việc Hồ Ly sắp bị hãm thu lấy, Đại Nhiệt cứ mãi canh cánh trong lòng, buồn bực cực kỳ.

- Hiền đệ, còn chưa log out nghỉ ngơi sao?

Yến Cường Đồ chọt pm đến hỏi thăm.

Đại Nhiệt đang muốn tìm người nói chuyện phiếm, bèn ba hoa mấy câu vắn vẻ:

- Đêm dài đằng đẵng, ngủ không an giấc!

- Ha ha, nếu không hai người chúng ta đi tìm Long Cung đi, thử vận may? Coi như đi kiếm ít tiền xài. Con bà nó chứ, anh vừa mới đi khảo sát một vòng, phát hiện động phủ ghẻ lở nhất cũng tới tận 50 vạn đồng, bọn cò nhà đất tham gia thôi giá cả trong game thì phải!

Yến Cường Đồ tức giận bất bình.

Giai đoạn hiện nay, phương thức hoạt động chủ yếu của người chơi là xuống biển giết Thủy tộc và lên núi đánh Yêu tộc. Lý do ư? Bởi vì Quỷ tộc ở tuốt mười tám tầng Địa Ngục, cần phải có thẻ thông hành Địa Ngục mới xuống được, mà thứ này đến bây giờ vẫn chưa nghe nói xuất hiện qua; Tiên tộc thì ở Chín Tầng Trời, người chơi phải học được pháp thuật Phi Thăng mới lên được, thứ này cũng đang là mặt hàng hiếm lạ; Phật tộc lại càng không cần phải nói, ở tuốt thế giới Tây Phương cực lạc, hư vô mờ ảo, lối vào tại đâu không thấy.

Đi Long Cung đánh bảo là một ý kiến hay, còn có thể kiếm chút ngộ tính cấp cứu, Đại Nhiệt không khỏi động tâm, nhưng nghĩ đến việc mình đang bị “truy nã” thì lại do dự. Bên ngoài khẳng định có rất nhiều người của bốn đại đoàn thể, một khi hành tung bại lộ mang tới vô số nhân mã, hậu

quả thực khó đoán trước, vẫn là nhân nại chút, đợi đêm mai đánh xong Trần Nguyên Tử nói sau. Vì thế hẳn pm trả lời:

- Ngày hôm nay không có thời gian, em còn chưa ăn cơm nữa, mọi người chơi đi nhé!

- Ok, anh mang theo đội ngũ Cuồng Nhiệt Giả xuống biển rèn luyện vậy!

Đại Nhiệt cũng không còn hứng online tiếp, log out, giải quyết vấn đề cái bụng biểu tình rồi đi ngủ sớm.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sấu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 20: Ai lừa ai?

oOo

Mãi tới trưa Đại Nhiệt mới online. Rồi rã không có việc gì, hăn bèn đảo qua khu chợ Trường An, muốn xem thử có tìm được thứ gì hay ho hỗ trợ đối phó Trấn Nguyên Tử không — Boss cấp bậc như Trấn Nguyên Tử đã sớm nhẩy ra khỏi Tam giới, vượt qua ngũ hành, nói cách khác đã không có nhược điểm ngũ hành tương khắc, coi thường công kích phạm tục.

Chợ luôn là nơi náo nhiệt nhất bất kể thật ảo, mua đồ bán vật, tụ tập dạo chơi, cò kè mặc cả, đâu đâu cũng ồn ã không ngớt tiếng người.

- Đi qua đừng bỏ qua nàooooo! Pháp bảo cửu phẩm Ngũ Xi Đinh Ba (bồ cào 5 răng) mới ra lò đại hạ giá đây, tặng 15% sát thương cho pháp thuật hệ Hỏa, vũ khí sở trường của class Trư Bát Giới, giá chỉ 8000 đồng đâyyyyyy!

- Bà con mau vào an ủi tôi nào! Hôm qua vừa mua Lưu Vân Hải giá 7000 đồng, hôm nay thiếu tiền phải bán 6000, tốc độ cười gió cộng thêm 10% đâyyyyyy!

- Đại ca à, giá này là thấp nhất rồi! Nếu không phải không có tiền mua thuốc thì còn lâu em mới bán... Này này, đừng đi, chuyện gì cũng có thể bàn mà, bớt thêm 500 nhé!

- Người đẹp ơi, nhìn nàng khí chất cao quý, cử chỉ bất phàm, chiếc dây lưng tên Liên Hoa Yêu Đái cho tiên nữ này quá phù hợp, để cho nàng giá cực tốt 2 vạn nè!

Đại Nhiệt hết nhìn Đông tới nhìn Tây, quét mắt khắp các gian hàng, bỗng nhiên ánh mắt dừng lại ở một nữ người chơi có chút kỳ quái tên là Sương Nguyệt Dạ. Cô gái này chơi class Đường Tăng, dáng người khá cao, khuôn mặt nhu mì xinh đẹp, đứng ở trong đám người có chút như là hạc giữa bầy gà. Nói nàng quái, chủ yếu là nàng đứng ở nơi đó không kêu một tiếng, không hề giống người đi bán hàng, thế nhưng lại thật sự mở ra một gian hàng, ở trên bày một miếng ngọc bội màu vàng sậm, nhìn như là vừa móc ra từ lòng đất, thuộc tính không ngờ là — Võ lực +20%!

Võ lực là vật gì, hiện trong số người chơi chỉ có một mình Đại Nhiệt biết, đây cũng là lần đầu tiên Đại Nhiệt thấy có trang bị thêm Võ lực. Từ sau khi lấy võ nhập đạo, Đại Nhiệt vẫn luôn buồn rầu vì không tìm được trang bị thích hợp cho mình, hiện tại đột nhiên thấy miếng ngọc bội này, mắt hấn sáng bừng lên, vội chạy qua.

Cuối cùng có khách tới, Sương Nguyệt Dạ không khỏi vui ra mặt. Miếng ngọc bội này là nàng cùng bằng hữu tiến vào Động Không Đáy giết một con hồ ly tinh trăm năm mới có được, nhưng khi thấy thuộc tính của nó thì muốn choáng váng — Hoàng Thổ Ngọc, Võ lực +20%. Võ lực là cái trị số gì? Hay là sau khi khai khiếu lực lượng đã biến thành võ lực? Dù là thế cũng coi như một món đồ hoàn toàn bỏ đi! Một hồi vất vả lại chỉ thu hoạch được thứ đồ chơi như vậy, Sương Nguyệt Dạ rất không cam lòng, vì thế liền cầm ngọc đến chợ bán, hi vọng gặp phải một con gà, lừa ít tiền bù đắp lại.

Vị tiểu bạch kiểm trước mắt này thoạt nhìn hoàn toàn phù hợp tiêu chí kia, toàn thân không một món đồ thêm công kích, phòng ngự cũng thấp đến đáng thương, không phải gà thì còn có thể là cái gì?

Thường xuyên bị người hiểu nhầm là gà, nhưng Đại Nhiệt tuyệt đối là vô tội. Hãn cũng không phải cố ý điểu thấp, chẳng qua là do tất cả các trang bị tốt đều không phải yêu cầu Phật đạo thì cũng là Tiên đạo, hãn mặc lên kiểu gì? Chỉ có thể an an ổn ổn kiếm tạm mấy món đồ nát không yêu cầu về con đường tu luyện để che người!

- Không tồi! Chắc, đúng là không tồi!

Đại Nhiệt đánh giá một phen sau đó tán thưởng không thôi.

Mắc câu rồi! Sương Nguyệt Dạ vui sướng ngây ngất, vội hỏi:

- Đúng đúng, rất không tệ, chỉ cần 500 đồng là có thể mang đi!

Đại Nhiệt kêu lên:

- Quá rẻ rồi, tôi xem ít nhất cũng phải 5000 đồng ấy chứ!

Hãn vừa nói xong, Sương Nguyệt Dạ lập tức hối hận đến ruột gan cũng co lại — chẳng những gặp phải gà, còn là gà rất có tiền! Tại sao vừa xong lại chỉ báo có 500 thôi chứ?

Đại Nhiệt quan sát vẻ mặt của nàng, thầm cười trộm, nói:

- Nếu chỉ bán 500 đồng thì mau làm xong thủ tục đi, rồi cô theo tôi đi thôi!

Sương Nguyệt Dạ sửng sốt:

- Tôi theo anh đi đâu?

Đại Nhiệt chớp mắt nói:

- Cô bán mình tôi mua thân còn gì! Sau này cô là người của tôi, có ai dám khi dễ cô thì cứ nói cho tôi một tiếng, tôi sẽ ra mặt giúp!

Sương Nguyệt Dạ giận tới tái mặt:

- Ai bán thân? Anh nói bậy bạ cái gì đó?

Đại Nhiệt kỳ quái hỏi:

- Cô đứng ở chỗ này, không mua không bán gì, tôi tưởng cô muốn bán mình.

Sương Nguyệt Dạ cuối cùng hiểu được, cười lạnh:

- Hóa ra là tới đùa bỡn... Tốt, tốt lắm!

Đại Nhiệt vội vàng xoa tay:

- Mỹ nữ đừng tức giận, hiểu lầm thôi mà! Ai bảo cô đứng giữa chợ không nhúc nhích, cũng chẳng mua bán!

- Mắt anh mù hả? Quầy của tôi rõ ràng có một khối ngọc kia kìa!

Sương Nguyệt Dạ trợn trừng mắt hạnh, giống như một con nhím xù lông.

- Ô!

Đại Nhiệt tựa hồ mới phát hiện chuyện này, đi đến gần nhìn nhìn, nghi ngờ hỏi:

- Võ lực +20%, Võ lực chính là lực lượng chứ gì hả! Ngất, mỹ nữ! Lực lượng thêm 20% mà còn không biết xấu hổ lấy ra bán, trong cửa hàng ở Tân Thủ Thôn chỉ có 20 đồng thôi, ai thèm chứ? Định lừa người sao!

Bị vạch trần ý đồ, Sương Nguyệt Dạ chột dạ nhưng vẫn cố nói vớt:

- Ai lừa chứ! Tôi bán gì ai cần anh lo! Không mua mời đi!

Đại Nhiệt vội nói:

- Tôi thấy cô cũng không giống lừa đảo... Ài, xem ra tôi nói bậy rồi, đả tặc tặc tặc!

Hắn diễn quá tuyệt, bộ dáng luống cuống, trên trán còn nặn ra được cả mấy giọt mồ hôi, xem ra ngày càng có tố chất làm diễn viên chính!

Hai bên làm loạn một hồi cũng đã dẫn khá nhiều người vây lại đây.

Sương Nguyệt Dạ dù sao cũng đúng là định đi lừa ít tiền, thấy vậy đứng ngồi không yên, vội thu quây lại mà chạy. Đại Nhiệt đuổi theo nàng, thực thành khẩn nói:

- Mỹ nữ! Thật sự là tôi không hề định tìm cô đùa giỡn mà! Tôi chỉ sợ cô không rõ thị trường mà lãng phí thời gian... Nhưng tôi nói không được rõ, đã đả tặc rồi, mong cô thông cảm bỏ quá cho!

Sương Nguyệt Dạ thấy hắn nói thành khẩn, cũng không cách nào tiếp tục phát hỏa, dù sao mình cũng đích xác có ý định lừa dối người ta:

- Anh đã không cố ý thì quên đi!

- Tuyệt đối không thể đơn giản như vậy!

Đại Nhiệt bày ra vẻ mặt cực kỳ kiên quyết:

- Tôi nói sai thì phải chịu trách nhiệm! Như vậy đi, tôi mua miếng ngọc kia giá 50 đồng, coi như là lời xin lỗi với cô!

Sương Nguyệt Dạ ngẩn ngơ:

- Anh muốn miếng ngọc nát này làm gì?

Đại Nhiệt ho khan:

- Tuy rằng ngọc này không có tác dụng gì, nhưng coi như là đồ trang sức, bộ dáng cũng khá, lúc rảnh rỗi có thể đem ra ngắm chơi.

Sương Nguyệt Dạ nghĩ nghĩ rồi đáp ứng! 50 đồng tuy rằng ít, nhưng cũng đủ tiền trà, không phải mất trắng. Ngọc này nàng lưu lại vô dụng, bán cho NPC thì nhiều nhất được 20 đồng, không bằng bán cho tên tiểu bạch kiếm này, dù sao là hãn mãnh liệt yêu cầu chính mình bán cho hãn, cũng không tính là lừa dối.

Hoàng Thổ Ngọc tới tay, Đại Nhiệt muốn nhảy căng lên nhưng vẫn cố làm một bộ không hề cao hứng, mỉm cười nói:

- Thật vui vì cô đã nhận lời xin lỗi.

50 đồng vào túi, Sương Nguyệt Dạ cảm giác mình chiếm được đại tiện nghi, có chút ngượng ngùng nói:

- Cảm tạ!

Đại Nhiệt thiếu chút nữa cười sặc sụa, phất tay cùng nàng từ biệt, cũng nói rằng lần sau nếu có cơ hội, có thể cùng đi uống trà v.v...

Mau chóng trang bị Hoàng Thổ Ngọc lên, Đại Nhiệt chỉ nhanh nhanh muốn thể nghiệm hiệu quả Võ lực thêm 20%. Nhưng hãn vừa mới ra khỏi chợ đã bị một đám người chơi có hai chữ "Thiên hạ" ở trong tên vây lấy:

- Đại Nhiệt, lão đại của chúng tôi muốn gặp anh!

Cái gì phải đến sẽ đến, Đại Nhiệt bộ dạng uể oải nói:

- Muốn gặp thì để hãn tới đi, tôi không trốn đâu.

- Lão đại đã ở Khách Vân Lai đặt món Phật Nhảy Tường, muốn mời anh qua dùng bữa.

Phật Nhảy Tường? Suất ăn trị giá 5000 đồng cộng 500 điểm ngộ tính?
Ừm, Hồng Môn Yến (1) này đáng giá để đi.

- Phía trước mở đường!

Đại Nhiệt vênh mặt mà sai khiến.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Hồng Môn Yến: là một điển tích có nguồn gốc từ thời chiến quốc. Điển tích này nói về việc Hạng Vũ tổ chức tiệc mừng công ở Hồng Môn (ngoại thành Hàm Dương, kinh đô của nước Tần thời bấy giờ) với ý muốn giết Lưu Bang. Lưu Bang dù trải qua nhiều phen nguy hiểm nhưng cuối cùng đã an toàn thoát hiểm. Từ đó về sau Hồng Môn Yến ám chỉ bữa tiệc mở ra để mượn cớ hại người!

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 21: Lợi ích

oOo

Thiên Hạ Nhất Thủ khí phách hào hùng, không câu nệ tiểu tiết, là một người làm đại sự! Dùng lời Yến Cuồng Đồ, hẳn vốn là một người đáng để kết giao! Đáng tiếc, hẳn là một game thủ chuyên nghiệp, điều này chú định hẳn không thể tiêu sái nhiệt huyết như những người chơi tự do, muốn chơi như thế nào thì làm như thế đó. Mỗi một quyết sách, mỗi một hành động của hẳn đều phải xoay quanh lợi ích cho cả tập đoàn. Đừng có mong chuyện vừa gặp đã thân, bám chân hưởng sái, lại càng đừng mơ quen biết một chút mở lời thì người ta sẽ đưa một đồng lớn trang bị tới, đây là chuyện không thực! Vì lợi ích, anh em trong hiện thực có thể quay dao qua chém nhau, huống chi chỉ là quen biết ở trò chơi?

Sự thực thì Thiên Hạ Nhất Thủ cũng có chút thương thức Đại Nhiệt, muốn mời chào hẳn thành một thành viên trong hội. Nhưng không ngờ mới chỉ một lời không hợp, Đại Nhiệt chẳng những không cho hẳn mặt mũi mà còn trực tiếp phá tan cả hoạt động Trung Thu. Thiên Hạ Nhất Thủ tung hoành vô số game online nhưng lần này là lần té đầu nhất — game online chính là như vậy, tràn ngập biến hóa như kỳ tích, mỗi một người chơi đều có cơ hội sáng tạo kỳ tích, mặc kệ bạn là một thiếu gia, một cao thủ chơi game hay là một con gà. Thế nhưng có một điều cần lưu ý, đó là đừng có tính toán ân oán gì đó ra ngoài đời thực! Nhớ đó, trò chơi chỉ là trò chơi, còn hiện thực là hiện thực, rảnh rỗi hay sao mà còn lấy hiện thực trả thâm cừu ái hận trong trò chơi?

Đại Nhiệt có một chuyện nghĩ mãi chưa ra —Thiên Hạ Hội đã hạ lệnh truy nã mình, vậy tại sao còn muốn mời mình ăn? Chẳng lẽ thay đổi thái độ sao? Lại muốn hợp tác? Dù sao Kim Kích Tử đều ở trong tay mình, nếu hợp tác thì điều kiện dễ bàn rồi, hê hê!

Hắn nghĩ đến chỗ đặc ý, lại nghĩ tới sắp được thưởng thức món Phật Nhảy Tường, càng hoan hỉ thêm.

Tới nơi, Thiên Hạ Nhất Thủ đã an vị, thấy Đại Nhiệt cũng không có ý mở miệng trước.

Lão hồ ly này khẳng định muốn chờ mình kích động mà lòi đuôi trước đây. Sư lão chú, cứ chén kiếm 500 ngộ tính đã, sau đó phui mông đi, không nói thì lần sau lại Phật Nhảy Tường mà trò chuyện nhé!

Đại Nhiệt một chút cũng không thèm để ý, cầm đũa ngồi xuống mà ăn đến quên trời quên đất.

Thiên Hạ Nhất Thủ rất cuộc nhịn không được:

- Đại Nhiệt, cậu cầm cả hai thanh Kim Kích Tử, tới cùng muốn làm cái gì?

- Anh cứ nói đi?

Thiên Hạ Nhất Thủ nói:

- Tôi không tin một mình cậu có thể đánh lại phân thân của Trấn Nguyên Tử!

Đại Nhiệt thở dài:

- Tôi cũng không tin.

Thiên Hạ Nhất Thủ nóng nảy:

- Vậy cậu cũng không thể vì chút khoái ý của bản thân mà phá hỏng toàn bộ hoạt động Trung Thu chứ!

Đại Nhiệt nói:

- Điều này đừng trách tôi, là do anh ép.

Thiên Hạ Nhất Thủ cơ hồ muốn nhào đến bóp chết hẳn, trầm giọng nói:

- Việc đã đến nước này rồi, tôi cho cậu hai lựa chọn, thứ nhất, tiếp tục hợp tác cùng bọn tôi, tôi sẽ phân cho cậu sáu quả Nhân Sâm; thứ hai: cậu bán một thanh Kim Kích Tử cho bọn tôi, giá do cậu đề nghị. Hai cái này tùy cậu chọn, sau khi chọn xong người của chúng tôi sẽ không đuổi giết cậu nữa, ân oán trước đây xóa bỏ.

Hai cái lựa chọn này bất kể cái nào cũng đều rất hợp tình hợp lý, Đại Nhiệt không khỏi ngẫm nghĩ một hồi.

Thiên Hạ Nhất Thủ tiếp tục làm công tác tư tưởng:

- Cậu nghĩ kỹ đi, nếu một mình cậu không thể đánh chết Boss, những người khác lại không có Kim Kích Tử, như vậy hoạt động qua đi, quả Nhân Sâm đều biến mất, cũng tức là hơn mười vạn người chơi trong thành Trường An đều bị tổn thất. Nói khó nghe một chút, bọn họ mỗi người chờ đợi cậu một câu cũng có thể đào cả phần mộ tổ tiên nhà cậu lên, chuyện hại người thiệt mình như thế sao cậu lại tính làm?

Hắn nói rất có đạo lý, Đại Nhiệt chỉ đắc tội mấy đại đoàn thể cũng chưa coi vào đâu, nhưng nếu đắc tội toàn bộ người trong thành Trường An thì phiền toái lớn rồi. Hiện tại trong server này, cạnh tranh giữa năm đại thành thị là chưa bao giờ ngừng lại, mỗi một tòa thành đều đang cố sức gia tăng tu luyện, tăng thực lực lên, chuẩn bị cho thành chiến đại quy mô sắp tới. Nếu như mình làm thành Trường An không có nổi quả Nhân Sâm nào, tương đương với kéo chân toàn bộ Trường An xuống bết bạng...

Đại Nhiệt không khỏi rùng mình một cái:

- Nhưng các anh cũng đâu có nắm chắc cướp được quả Nhân Sâm!

Thiên Hạ Nhất Thủ nói:

- Mấy đại đoàn thể chúng tôi liên hợp, cơ hội khẳng định là có. Huống hồ, chúng tôi nguyện ý tiếp nhận người chơi du tán gia nhập, nhân cường mã tráng, có thể tổ chức nhiều lần công kích. Nếu như thế rồi mà vẫn không cách nào giết chết Boss thì đó chính là thiên ý, tất cả mọi người sẽ không nói gì thêm!

Đại Nhiệt rốt cuộc quyết định xong:

- Nói thật, tôi không quá tin các anh có thể thành công, nói cách khác sáu quả Nhân Sâm kia sợ rằng không đến tay tôi nổi. Có câu chi phiếu không bằng tiền mặt, tôi lựa chọn cái thứ hai, năm mươi vạn đồng bán một thanh Kim Kích Tử cho các anh.

- Thành giao!

Thiên Hạ Nhất Thủ thấy Đại Nhiệt không có đẩy giá lên trời, nhẹ nhàng thở ra, lập tức xin giao dịch.

Thấy bảng giao dịch xuất hiện con số 5 cùng năm con số 0 đằng sau, Đại Nhiệt muốn trợn lồi cả mắt — đây mới gọi là người giàu có!

Giao dịch thành công, tất cả đều vui vẻ. Thiên Hạ Nhất Thủ trước tiên pm cho Thiên Hạ Nhất Bôi, để hă đi báo cho các thủ lĩnh của Thiết Huyết Minh, Long thị về cuộc họp buổi tối để thảo luận kế hoạch giết chết Trần Nguyên Tử.

Thiên Hạ Nhất Thủ tràn trề hứng khởi, hiện tại Kim Kích Tử nơi tay, liên quân mới lập kia đương nhiên sẽ do Thiên Hạ Hội làm minh chủ, hơn

nữa kế hoạch phân phối cũng phải sắp xếp lần nữa, lợi ích chia lại, hẳn đã bắt đầu tính toán một kế hoạch khả thi để bên mình có thể chiếm 50% tổng số quả Nhân Sâm.

Đại Nhiệt cười đến híp mắt lại, năm mươi vạn a! Trư Bát Giới hẳn chưa từng có được nhiều tiền như vậy. Một cảm giác đối đời nảy lên trong lòng hẳn, từ nay về sau, hẳn cũng có thể nghênh ngang lên Khách Vân Lai, vỗ bàn đánh ‘đốp’ một cái, gọi món Phật Nhảy Tường. Thậm chí hẳn còn nảy ra ý bán nốt thanh Kim Kích Tử còn lại đi — đương nhiên, chỉ là xúc động nhất thời mà thôi.

- Nhất Thủ huynh, tuy rằng tôi bán một thanh Kim Kích Tử cho anh, nhưng tôi muốn tuyên bố một chút: tôi vẫn có thể đi đánh cướp quả Nhân Sâm đấy!

Lúc này Đại Nhiệt tiên lễ hậu binh, làm một bộ dạng rất chính nhân quân tử.

Thiên Hạ Nhất Thủ sững sốt, cười nói:

- Đương nhiên cậu có thể! Nhưng lần này thì chúng tôi sẽ không để cậu chiếm tiện nghi nữa đâu, tới lúc đó người anh em có bị sứt mẻ gì thì cũng có trách tôi nặng tay!

- Sinh tử có mạng, phú quý tự thân! Yên tâm đi, nếu tôi thất thủ thì là do học nghệ không tinh, sao dám trách ai!

Đại Nhiệt nửa đùa nửa thật nói, muốn mau mau kết thúc cuộc gặp này mà đi tìm nơi tiêu sái 50 vạn vừa tới tay.

Mắt Thiên Hạ Nhất Thủ lóe lên một tia dữ tợn trong nháy mắt rồi vụt tắt: hay cho gã Trư Bát Giới nhà mi, lại còn muốn tranh phần! Đến lúc đó ta sẽ bố trí thật tốt chờ ‘tiếp đãi’...

Huýt sáo chạy ra bên ngoài, Đại Nhiệt cảm thấy thời tiết hôm nay dễ chịu như là gương mặt xinh tươi của một bé gái 18 tuổi! Lệnh truy nã đã triệt tiêu, hẳn có thể không lo lắng mà chạy loạn khắp nơi. Thiên Hạ Nhất Thủ là một người biết giữ chữ tín, hẳn đã nói nhất định sẽ làm được.

- Đại Nhiệt, sao lại thế này? Tại sao anh lại bán Kim Kích Tử cho Thiên Hạ Nhất Thủ?

Là Hồ Ly. Lúc hai người ở tháp Tiểu Nhạn ngắm trăng cũng đã thêm hảo hữu để tiện cho việc trao đổi kế hoạch đánh quả Nhân Sâm.

- Hắc hắc, chỉ bán một thanh thôi mà. Hành động buổi tối của chúng ta không thay đổi.

Đại Nhiệt cười cực kỳ gian.

Hồ Ly tức giận nói:

- Vậy anh làm như thế là có ý gì?

- Thứ nhất: chúng ta chỉ cần một thanh Kim Kích Tử; thứ hai: bán một cái nhân tình, có thể khiến địch nhân lơ là; thứ ba: kiếm ít tiền cơm, hiện tại tôi nghèo đến sắp chết đói rồi.

Hồ Ly nói:

- Anh không có tiền có thể vay tôi cơ mà!

Đại Nhiệt ra vẻ hoảng hồn đáp:

- Cô nương, đừng nhìn ca một bộ tiểu bạch kiếm thì cho rằng ca là dạng người ăn cơm mềm (1)! Ca tuy rằng nghèo, nhưng ca có khí khái, một khi vào đường cùng ca thà đi lừa, đi cướp chứ tuyệt đối sẽ không ngửa tay đi xin... Đương nhiên, ca đang nói ở trong trò chơi thôi nhé.

Bên kia, Hồ Ly nghe mà choáng váng, gã này là thể loại quái quỷ gì đây chứ, mỗi một lần đều khiến mình không tìm nổi từ nào thích hợp để diễn tả về hắn.

Đại Nhiệt tiếp tục lái nhái:

- Đương nhiên, đối với viện trợ đến từ những nhân sĩ nhiệt tình, đặc biệt là từ nữ giới thì ca sẽ xem xét lại. Xin hỏi cô nương, cô có thể cho tôi bao nhiêu?

Hồ Ly thở phì phì nói:

- Ít giả ngây giả dại cho tôi, sớm log out nghỉ ngơi đi, 1 giờ sáng ngày mai bắt đầu kế hoạch!

Tạch, kênh hảo hữu đã đóng lại.

Một giờ sáng là thời gian rất thích hợp, đêm đen cảnh tĩnh, thần không biết quỷ không hay, quá tốt để động thủ! Xem ra mất cả đêm rồi, log out nghỉ ngơi dưỡng sức đi vậy.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Ăn cơm mềm: kiếm người bao nuôi, bám váy vợ hoặc làm trai bao.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 22: Trấn Nguyên đại tiên

oOo

Thời điểm đã tới...

Đại Nhiệt bỗng mở to mắt, đi ra khỏi trà quán.

Khí tượng đêm nay rất tốt, trăng tròn vành vạnh như một chiếc khay màu vàng nhạt, nhẹ nhàng phủ một lớp sáng mờ ảo lên mặt đất. Chiếc mặt nạ màu xanh trên mặt Hồ Ly cũng lấp loáng ánh sáng, khiến chủ nhân nó toát lên một vẻ xinh đẹp mà quý bí, mái tóc đen của nàng giống như một tấm sa tanh chảy dài xuống bên hông, theo cử chỉ mà động, vừa có vẻ thanh tân lại vừa có nét chấm phá rất đặc biệt.

- Cô thật đúng giờ!

Đại Nhiệt đem ánh mắt đảo loạn một vòng qua dáng người bốc lửa của nàng, YY một phen.

Hồ Ly trừng mắt:

- Thành thật chút đi!

Đại Nhiệt như đụng phải nỗi oan thấu trời xanh:

- Tôi không thành thật chỗ nào?

- Ánh mắt anh không thành thật!

Khụ khụ! Cái này cũng bị nàng nhìn ra, không tốt không tốt. Đại Nhiệt cũng phải ửng đỏ nét mặt già nua, vội nói:

- Trên ngựa nhìn quân tướng, dưới trăng ngắm mỹ nhân! Nhất thời thất thần, nhất thời thất thần!

Hồ Ly tức giận nói:

- Tôi không phải là mỹ nhân gì cả!

Ca biết rồi... Đại Nhiệt thầm nghĩ trong lòng, nhưng đương nhiên lời này không nói ra.

Bầu không khí có chút kỳ dị, hai người yên lặng đi về phía cửa vào quán Ngũ Trang ở phía Bắc thành. Trên đường, Đại Nhiệt nhin không được hỏi:

- Hồ Ly, sau cánh cửa kia giờ thế nào, có ai canh giữ không?

- Hành động bán Kim Kích Tử của anh có hiệu quả rồi, bốn đại đoàn thể đã bỏ lệnh truy nã với anh, bọn họ đều không tin anh dám một mình đấu Trấn Nguyên Tử, cho nên bỏ luôn cả canh giữ cửa vào, chỉ để người thi thoảng tới tuần tra xem có dị trạng gì không. Căn cứ tin tức nội bộ, bọn họ còn ước gì anh đi solo với Trấn Nguyên Tử, thay bọn họ dò đường!

Hắc, cư nhiên còn muốn dùng chiêu bọ ngựa rình ve với ca! Đại Nhiệt hỏi:

- Vậy thời gian tuần tra của bọn họ cách nhau khoảng bao lâu?

Hồ Ly nói:

- Yên tâm, từ 1 giờ sáng đến 6 giờ sáng sẽ không có người quấy rầy.

Đại Nhiệt vỗ tay cười nói:

- Tốt rồi! Có một người làm tay trong quả nhiên tiện lợi!

Hồ Ly lạnh lùng nói:

- Anh khinh thường tôi sao?

- Oan uổng quá!

Đại Nhiệt vội kêu lên:

- Cô lại nghĩ đi đâu rồi! Chỉ là nói ra mấy tin tức trong trò chơi, có gì nghiêm trọng chứ? Phụ nữ quả nhiên là động vật có sự liên tưởng rất phong phú.

- Vậy làm sao anh nói tôi là tay trong? Nghe thế nào cũng không giống từ dành cho người tốt!

Hồ Ly gằn giọng, truy mãi không tha.

- Được rồi được rồi, không nói chuyện này nữa! Nói sang làm thế nào đánh Boss đi!

Đại Nhiệt rất biết thời thế lảng sang chuyện khác. Cùng phụ nữ tranh luận cũng như cùng cọp cái cãi nhau, cứ gằm gừ mãi không dứt.

Hồ Ly nghĩ một lát, mới nói:

- Nếu anh tin tưởng tôi thì khi đụng phải Trấn Nguyên Tử hãy nghe theo tôi.

- Không thành vấn đề!

Đại Nhiệt đáp ứng rất kiên quyết:

- Khăng định là cô biết nhiều điều hơn tôi, nghe cô là chuẩn nhất.

Lúc này cạnh cửa vào trống trơn, không có dù chỉ là một cái bóng. Từ khi hai tiên đồng bị giết, phân thân của Trấn Nguyên Tử cũng bị kích phát ra, canh giữ trong quán Ngũ Trang. Căn cứ vào một vài tin tức từ những "liệt sĩ mở đường", chỉ cần vừa tới gần thì phân thân kia sẽ lập tức động nộ, chưa thấy được mặt đã bị một trận gió thổi bay luôn cái mạng, thử hỏi ai còn dám lảng vảng?

Núi Vạn Thọ vẫn tươi đẹp như xưa, những khóm hoa bụi cỏ bị phá hỏng lần trước đã mọc dài trở lại, mặt đất lồi lõm cũng đã khôi phục, chỉ thiếu mỗi tiếng kêu lạnh lốt của những tiên hạc linh vượn đang còn say giấc giữa đêm, khiến nơi này có vẻ yên ắng hơn.

Vừa vào cửa, Hồ Ly liền mở ra pháp bảo tứ phẩm Hoa Cái Tán (cái ô) che trước người, lại tự thêm cho mình một đạo phù chú. Nàng niệm một tiếng, phù chú kia mở rộng ra sau đó du động quanh người nàng, giống như là một con cá nhỏ tung tăng bơi quanh — đạo phù chú này có tên là Thông Linh Phù, là một loại Tiên thuật phụ trợ, thi triển ra có thể tăng thêm một đạo phòng ngự bên ngoài Hộ Thể Tiên Khí, liên tục trong 30 phút. Nhưng thuật này cực kỳ tiêu hao Tiên lực, bởi vậy Hồ Ly vừa dùng xong lập tức phải nuốt ngay một viên Tiểu Hoàn Đan để hồi lại.

Nàng nhìn chăm chú sang kiểm khí hộ thân của Đại Nhiệt, mày nhíu lại hỏi:

- Đại Nhiệt, rốt cuộc anh tu luyện cái gì thế? Tại sao hình thức hộ thể cũng khác?

Đại Nhiệt cười dài nói:

- Cái này gọi là Độn Giáp, là loại pháp thuật nhờ nhân duyên tốt nên tôi học được, có lẽ mạnh hơn Nhiếp Thân Quang của Phật đạo cùng Hộ Thể Tiên Khí của Tiên đạo một chút.

- Chẳng trách phòng ngự của anh lại mạnh như vậy... Hiện tại có pháp bảo gì nhanh chóng lấy ra đi, đừng giấu nữa!

Hồ Ly thấy hãn hai tay trống trơn, không hề có vẻ khẩn trương, vội nhắc nhở.

- Pháp bảo?

Đại Nhiệt thở dài:

- Tôi cũng muốn lấy ra lắm, nhưng căn bản là không có!

Hồ Ly tròn mắt:

- Anh không có pháp bảo? Lúc thỉnh kinh giết Ngưu Ma Vương thực sự là anh không nhặt được gì sao?

Đại Nhiệt nói:

- Đã nói không có gì rồi, sao chẳng ai tin vậy?

Tin được mới là lạ... Hồ Ly nói thầm trong lòng, nhưng nhìn bộ dạng Đại Nhiệt lại không giống nói dối, đã đến nước này còn cần nói dối sao?

- Vậy ít ra anh cũng cầm lấy vũ khí đi chứ! Đừng có hâm mà dùng tay chân trần!

Khắp nơi đều là vũ khí của ca, cầm gì trên tay? Thế nhưng vẫn nên làm bộ một chút cho thỏa đáng. Mắt Đại Nhiệt đảo lảo liên một hồi, sau đó tiện tay nhặt lên một viên gạch đỏ thẫm ven đường.

Hồ Ly thiếu chút nữa rớt xuống lưng hổ:

- Anh điên rồi, lấy viên gạch làm vũ khí!

- Chớ coi thường nó, gạch đứng hàng hai trong mười loại vũ khí đường phố đấy, chỉ sau ghế đầu thôi!

Đại Nhiệt thực tự hào nói.

Hồ Ly lại há hốc mồm, nàng phát hiện mình hoàn toàn chẳng hiểu nổi Trư Bát Giới này, thậm chí hoài nghi lần này hợp tác cùng hắn có phải là một lựa chọn sai lầm hay không. "Đồ hâm dở, đợi lát nữa có chuyện gì bất trắc tôi sẽ bóp chết anh!" - Nàng hung hăng nghĩ trong lòng.

Hai người rón ra rón rén theo đường lên núi tiến sát tới tường bao ngoài quán Ngũ Trang. Trong đêm, cánh cổng ra vào quán nằm dưới mái hiên, có treo hai cái đèn lồng lớn màu đỏ lấp loáng ánh sáng hồng toát lên mùi vị nguy hiểm.

- Tôi tin là chỉ cần chúng ta vừa mon men tới, Trấn Nguyên Tử sẽ tức khắc hiện thân, dùng gió xoáy thổi giết, gió này bất chấp phòng ngự ngũ hành, hết sức lợi hại.

Hồ Ly nhỏ giọng nói.

Đại Nhiệt nói:

- Gió có thể chống, tôi lại sợ hắn sẽ thi triển ra đại thần thông Tụ Lý Càn Không, một lần bắt hết cả hai chúng ta.

- Anh chưa gặp qua hắn, sao biết hắn có Tụ Lý Càn Không?

- Cần gì phải gặp? Sở trường của hắn trong Tây Du Ký đã chiếu rành rành rồi còn gì, trong trò chơi nhất định sẽ phát dương quang đại thêm cho cái skill ấy.

Đại Nhiệt nói giọng chắc như đinh đóng cột.

Hồ Ly cũng cảm thấy có lý, không lên tiếng nữa, chỉ thấy cặp mắt đen láy đảo mấy vòng, không biết đang tính toán cái gì.

- Này, cô nương, cô bảo tôi nghe lời cô thì cô phải tỏ thái độ đi chứ!

Hồ Ly ngẩng mặt lên, nói:

- Tôi đang nghĩ xem có cách nào dẫn Trấn Nguyên Tử ra, sau đó đi trộm quả Nhân Sâm không... Ài, nhưng mà khả năng này không lớn, Trấn Nguyên Tử khẳng định tử thủ...

Nàng vừa nói xong đã lập tức phủ định ý kiến của mình.

Đại Nhiệt gãi gãi cằm:

- Có thể hay không phải thử mới biết được! Đã tới đây rồi còn nghĩ lắm làm gì, cứ đóng cửa ở trong nhà mà phán thì cái gì chẳng suýt đúng.

Hồ Ly cũng nghĩ tương tự, liền ghé vào tai Đại Nhiệt nói chủ ý của mình. Nàng vừa lại gần, một làn gió thơm xông vào mũi khiến Đại Nhiệt đại chấn tinh thần, trạng thái xả thân chắn lỗ châu mai cũng xuất hiện rồi.

Nghe xong, Đại Nhiệt nghiêng đầu hỏi:

- Sao cô lại chọn hy sinh lớn như vậy, không bằng chúng ta đổi vị trí đi, dù sao thì tôi cũng là một nam nhân.

Hồ Ly kiên quyết nói:

- Chuyện này và giới tính chẳng liên quan! Tôi có nhiều pháp bảo, thích hợp giữ chân, anh gian tà thì thích hợp đi trộm quả.

Đã nói vậy rồi thì đi thôi! Vèo! Đại Nhiệt đã chạy trước ra ngoài.

- Ha ha ha! Có khách từ phương xa tới, thật là chuyện đáng vui mừng!

Theo tiếng cười hùng hồn, một lão đạo mặc áo bào màu tro xuất hiện trước cửa, râu tóc bạc trắng phất phơ theo gió.

Đại Nhiệt cười nói:

- Nếu đại tiên hiếu khách, sao không nghiêng người chừa ra một lối để tiểu tử vào trang tham quan một lát.

Trần Nguyên đại tiên vuốt râu cười to:

- Hay cho Trư Bát Giới nhà ngươi, mồm mép láu lỉnh lắm, ngươi nghĩ rằng ta không biết ngươi ngấp nghé quả Nhân Sâm ở bên trong sao? Hiện tại quả ở trên cây, muốn lấy thì dùng bốn sự đi.

Lão đạo này quả nhiên thật tinh mắt, vừa nhìn đã khám phá ra chân tướng của Đại Nhiệt, so với Hỏa Nhân Kim Tinh của Tôn Ngộ Không còn lợi hại hơn. Đại Nhiệt mỉm cười nói:

- Đêm nay trăng thanh gió mát, tất cả đều là người nhã nhặn, sao cứ phải đánh đánh giết giết? Đại tiên, ngài có nghe được tiếng 'Tịch tình tang' không vậy?

- Tịch tình tang là cái gì?

Trần Nguyên đại tiên nhăn đôi mày dài lại.

- Tịch tình tang chính là...

Đại Nhiệt nói còn chưa dứt lời, Hồ Ly đã xuất hiện, tay ôm Ngọc Diện Tỳ Bà, gáy lên từng tiếng 'tịch tình tang'...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 23: Hồ Ly

oOo

Văn bay bổng: Có lẽ tiên tử từ trời xuống, tay ôm lấy cây đàn tỳ bà che đi nửa gương mặt xinh đẹp...

Tả thực: mỹ nữ mỗi lúc mỗi cách nhận định, nhất là lúc bị thu hút vì tài năng hay lúc ta quá chén! Chẳng biết ta có thể cùng người trèo lên đỉnh Vu Sơn được mấy lần, chỉ mong đừng như dòng sông chảy xiết, nhaoáng cái đã trôi tiệt ‘phù sa’...

Văn hay! Văn hay!

... %% ¥ *() ¥ ¥ ¥ ...

Ánh trăng lay động như nước, Hồ Ly ôm đàn xuất hiện ở đỉnh núi, lập tức huyền âm từ chiếc Ngọc Điện Tỳ Bà kia tràn ngập ra, len lỏi khắp góc ngách. Đại Nhiệt khẽ run lên, cảm xúc bị rối loạn, đầu óc quay cuồng, thậm chí không nói nổi một câu nguyên vẹn, cảm tưởng như xung quanh tất cả đều là ảo giác!

Huyền âm thật là lợi hại! Tuy rằng không tạo thành sát thương, nhưng trong trạng thái hỗn loạn thế này không khác gì tự trói hai tay mặc người chém giết.

Hồ Ly thấy Đại Nhiệt ngây dại ra, hai mắt vô thần, miệng há to, nước miếng chảy ròng ròng xuống như một kẻ ngu ngốc thì trong lòng rất khẩn trương: hiện tại tu vi của nàng còn thấp, không thể điều khiển linh hoạt Ngọc Điện Tỳ Bà, một khi gậy lên là chẳng phân biệt được địch ta, chỉ cần là người nghe phải đều sẽ chịu ảnh hưởng tiêu cực! Mà như thế thì Đại Nhiệt còn đi trộm quả Nhân Sâm kiểu gì?

Huyền âm trùng kích, phân thân của Trấn Nguyên Tử cũng bị rung động tâm thần, đủ loại ảo giác nườm nượp mà đến — hắn lên đỉnh Thái Sơn cùng Tam Đa Phúc Lộc Thọ đánh cờ luận đạo; hắn lên Thiên Cung tham gia tiệc bàn đào, xem nhóm lớn nhóm nhỏ tiên nữ nhảy múa; hắn tiến nhập Nam Hải cùng Long Vương thưởng rượu...

- Yaaaa!

Đại tiên dù sao cũng có cảnh giới cao thâm, rất nhanh ý thức được gặp mộng, hét lớn một tiếng, niệm một câu thần chú, thân hình phóng lớn lên rồi mãnh liệt đánh về phía Hồ Ly, đích đến là cây tỳ bà của nàng.

- Đại Nhiệt! ! !

Thấy "đầu heo" kia vẫn còn đang há hốc mồm ngơ ngẩn, Hồ Ly nôn nóng hét lớn một tiếng, hy vọng có thể đánh thức hắn. Sau đó nàng cất đi tỳ bà, xuất ra Hoa Cái Tán, trực tiếp đối kháng lại một trào của Trấn Nguyên Tử.

Một tiếng “bang” thật lớn vang lên, Hồ Ly chỉ cảm thấy bị một luồng lực lượng khổng lồ đè xuống, thiếu chút nữa hôn mê. Thông Linh Phù bao bọc ngoài cơ thể nàng giống như là một tấm kính bị đập mạnh đến vỡ tan, bắn tung ra tứ phía rồi cả bóng dáng cũng không còn.

Cái gì gọi là đại thần? Đây là đại thần! Cái gì gọi là chênh lệch? Đây là chênh lệch! Chẳng qua chỉ tùy tiện đập xuống một cái, người được xưng là cao thủ cao cao thủ như Hồ Ly đã gần như phải chết!

Thấy một trảo của mình lại không phá được chiếc ô của Hồ Ly, Trấn Nguyên đại tiên không khỏi ngạc nhiên, cười nói:

- Có chút bồn sự!

Sau đó, hắn lại bay lên không mà đến, biến trảo sang quyền, âm âm nện xuống!

- Mau lên! Trư Bát Giới chết tiệt kiaaaa...

Hồ Ly tức giận đến dậm chân liên tục, một bên thì vôi vàng nuốt vào một viên Đại Hoàn Đan trị giá vạn đồng.

Nắm tay chưa tới, sức gió đã ép không thở nổi. Nàng căn bản không có cơ hội tránh né. Uỳnh! Đất đá bay loạn, bụi mù đầy trời, một cái hố to vài mét xuất hiện. Bên trong hố, Hồ Ly ngã ngồi dưới đó, tóc tai bù xù, giáp trụ tổn hại, giống như một đóa hoa sắp điêu tàn, mà pháp bảo tứ phẩm Hoa Cái Tán đã sớm tứ phân ngũ liệt, chỉ còn lại một cái chuôi cầm cong veo trong tay nàng. Leng keng một tiếng, chiếc mặt nạ Hồ Ly nàng vẫn đeo rớt xuống, lộ ra khuôn mặt tái nhợt của nàng cùng với dòng tên trên đầu:

Tiểu Long Nữ!

Nhưng Đại Nhiệt lại không có cơ hội thấy được, hắn nghe tiếng gọi của nàng thì đột ngột tỉnh lại từ hỗn loạn — thiếu chút nữa hỏng đại sự, trong lòng hắn hận không thể cho mình mấy cái tát, vôi triển khai thân pháp, nhắm thẳng đường trốn chạy tới cửa vào quán Ngũ Trang.

Trấn Nguyên đại tiên hừ một tiếng:

- Thăng nhãi nhà ngươi dám!

Nói xong hắn xoay người định tóm lấy Đại Nhiệt thì chợt từ cái hố kia lóe ra hào quang chói lòa, năm luồng ánh sáng hình trụ bay cao lên rồi kết

thành một cái lồng hình nón vây lấy Trấn Nguyên Tử.

- Kim Cô Chú? Chỉ bằng vào cảnh giới cấp 2 đã mong vây khốn ta sao?

Thân hình đại tiên đột nhiên bành trướng lên mấy chục lần, như là một quả bóng được thổi thêm hơi vào, lập tức vượt khỏi phạm vi của cột sáng hình nón kia.

Uỳnh uỳnh mấy tiếng, cột sáng bị chấn động kịch liệt, vỡ toang rồi biến mất.

Bị lực lượng thật lớn phản chấn, Hồ Ly “ọc” một tiếng liền phun ra một ngụm máu tươi.

Tới gần cửa, Đại Nhiệt rốt cục vẫn không nhịn được quay đầu lại quan sát, hẳn không thấy Hồ Ly trong hố đang gặp tình huống gì, nhưng thấy được một vòi máu tươi từ trong hố phóng ra, từng giọt lấp lánh dưới trăng như những viên ngọc đỏ thắm tuyệt đẹp — tim của hắn run lên một cái, giống như bị một cây châm đâm trúng, có chút chua xót, có chút tán loạn, không hiểu nổi đó là cảm xúc gì!

- Đầu heo, hiện tại đều trông vào anh...

Hồ Ly mất đi cả khí lực để cất tiếng đầu hàng, chỉ có thể thầm cầu chúc trong lòng, sau đó dồn sức còn lại nâng tay lên, lại phát ra một cái Kim Cô Chú lớn hơn nữa!

Thiên phú Kim Cô Chú của Đường Tăng chỉ có thể vây khốn một đối tượng, cấp 1 có phạm vi hữu hiệu là 30 mét, có thể phát ra một lồng sáng có đường kính chừng 3 mét, vây khốn người chơi hoặc quái vật trong đó. Sau khi lên cấp 2 skill sẽ linh thông hơn, phạm vi công kích gấp đôi, hơn nữa kích thước của lồng sáng không còn hạn chế, có thể căn cứ vào đối tượng mà phát ra tương ứng. Đương nhiên, dưới tình huống bị đối tượng đột ngột phóng lớn như hiện tại sẽ ngoài sức chịu đựng của chiếc lồng. Tới

khi đến cấp 3 thì loại tình huống này đã thay đổi hoàn toàn, cái lồng sáng kia gần như trở thành vật co giãn, thậm chí cả khi mặt đất xung quanh bị phá tan hoang nó vẫn còn tồn tại. Mặt khác, Kim Cô Chú tới cấp cao nhất này còn có hiệu quả cấm bay, thời gian liên tục trong 10 giây, dù chỉ có tác dụng nhất đối tượng, không gây sát thương nhưng vững chắc đến độ chỉ có một số rất ít đại thần thông mới có thể phá vỡ. Chỉ là phương pháp này quá mức phí phạm lực, không phải người có tiền để cần thuốc liên tục thì không dùng nổi.

Trần Nguyên đại tiên lại bị Kim Cô Chú vây khốn, giận tím mặt, ngửa mặt lên trời thét dài, song chưởng toàn lực đánh ra. Kim Cô Chú của Hồ Ly tức thì tan nát không một dấu vết. Thế nhưng lúc này Đại Nhiệt đã không còn thấy bóng dáng, 99% là đã vào trang!

Trần Nguyên Tử vừa sợ vừa giận, đang muốn làm phép chạy về hang ổ, đem Trư Bát Giới chết tiệt kia cắt thành tám khối thì lần nữa lại có một lồng sáng chụp tới vây hãm lại.

Kim Cô Chú! Hồ Ly lại chưa chết! Không biết lực lượng gì khiến nàng có thể gắng gượng để liên tục sử dụng pháp thuật khi đã sức tàn lực kiệt thế này?

- Hẳn đã trộm được quả Nhân Sâm chưa nhỉ...

Nàng nằm trong hố, thần trí đã rất mơ hồ, chỉ còn chút ý thức mong chờ Đại Nhiệt thành công. Một đòn Kim Cô Chú cuối cùng kia hoàn toàn là dựa vào bản năng phát ra, nàng chỉ muốn tranh thủ thêm chút thời gian cho Đại Nhiệt, dù rằng khoảng thời gian đó tính bằng giây!

Đại Nhiệt đang chạy như bay, hẳn chưa từng chạy nhanh như vậy! Cuối cùng cũng tới được gần gốc cây Nhân Sâm, hần nhảy bật lên, đáp xuống một cành cây vững chắc rồi rút Kim Kích Tử ra, hung hăng đập tới quả Nhân Sâm!

Một quả, hai quả, ba quả...

Chỉ cần vừa chạm phải Kim Kích Tử, từng quả Nhân Sâm vô giá sẽ tự động rơi vào trong hành trang, có điều Đại Nhiệt không hề cao hứng nổi, mà ngược lại cảm thấy vô cùng khó chịu! Không sai, là khó chịu — hẳn là một người có lòng tự trọng rất mạnh, chưa từng cầu xin cái gì, nhưng hiện tại lại để một cô gái xả thân làm lá chắn cho mình, liều mạng sáng tạo cơ hội cho mình, như thế sao hẳn cao hứng nổi?

Tuy rằng đây chỉ là một trò chơi, tuy rằng Hồ Ly chết xong có thể sống lại rất đơn giản, tuy rằng bọn họ mới giao tiếp vài lần, nhưng nhận ơn chính là nhận ơn, không thể bởi vì lý do nào mà chối bỏ.

Động tác của Đại Nhiệt rất nhanh, hẳn biết Hồ Ly không chống đỡ được bao lâu, việc mình có thể làm là bằng thời gian ngắn nhất cướp được số lượng trái cây nhiều nhất, điều này mới có thể để sự hy sinh của nàng đạt được giá trị lớn nhất.

Từng tiếng gầm giận dữ vang dội cả bầu trời, chính là phân thân của Trấn Nguyên Tử đang gào thét gấp rút trở về.

Đại Nhiệt thở dài, không kịp nghĩ nhiều, sử dụng Ấn Thân Phù sau đó nhanh chóng nhảy xuống đất, chạy ra ngoài.

Vèo! Đại tiên gầm rú bay trở lại dưới tàng cây, vừa ngẩng đầu lên nhìn chỉ thấy đầy cây đều là lá cây, quả Nhân Sâm đã không còn được 1 phần 10. Hẳn tức đến thở hồn hển, vội vàng tìm Trư Bát Giới kia, lại không thấy bóng dáng.

- Ấn thân? Hay cho con heo nhà người, xem Tụ Lý Càn Khôn của ta đây! Không đem toàn bộ trái cây người trộm được moi hết ra không được!

Sắc mặt đại tiên sấp tấp đến hơn cả gan heo, vận thần thông, tay áo hẳn rung lên rồi bành trướng gấp trăm lần, sau đó như một cái máy hút bụi

mà hút khắp quanh sân.

Pháp thuật này vừa thi triển ra, thiên địa lâm vào biến sắc, những vật không đủ lớn trong phạm vi ảnh hưởng đều bị hắt thu hết vào ống tay áo, mặc kệ kẻ nào ẩn thân hay không, chỉ cần còn quanh đó nhất định không thoát.

Quét qua một vòng, đại tiên phất một cái khôi phục lại tay áo, sau đó muốn giữ những thứ bên trong ra rồi bắt lấy Đại Nhiệt. Có điều hắt phất tay cả nửa ngày vẫn không hề thấy bóng người.

- Ộp ộp!

Cuối cùng thì cũng có một con ếch da xanh từ bên trong tay áo nhảy ra, ộp oạp mấy tiếng tựa như đang khen: thần thông thật mạnh, thật mạnh! Điều này ít nhiều làm đại tiên vẫn hồi chút mặt mũi...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 24: Thành công là nhờ có người âm thầm đứng phía sau

oOo

Đại Nhiệt chạy như điên, mãi tới khi ra khỏi cửa vào, về lại trong thành mới yên lòng. Hắn ngồi phệt xuống đất, hít thở phì phò từng ngụm lớn.

Không ngờ thành công rồi! Mình không phải đang nằm mơ chứ!

Đại Nhiệt vội vàng mở hành trang, chỉ thấy từng dãy quả Nhân Sâm đã nằm chỉnh tề theo hàng lối ở bên trong. Hắn đếm qua, lại có đến tận 88 trái!

- Ca thật là một thiên tài! Không đến 10 giây mà hái được nhiều như vậy!

Kỳ thật cũng không phải hắn thiên tài thiên tai cái gì, chẳng qua quả Nhân Sâm kia chỉ cần chạm nhẹ Kim Kích Tử đã tự vào hành trang, mà nó lại mọc san sát, vung tay một cái có thể đánh trúng bảy, tám trái!

Đại Nhiệt lấy tay sờ thử lên một trái, chỉ thấy một xúc cảm rất đặc biệt. Giờ hắn mới thực sự tin những linh quả vô giá này hoàn toàn thuộc về mình! À quên, trong đó có 3 trái của Hồ Ly nữa.

Tất cả chuyện này đều là thật...

Sau khi khẳng định mình không có nằm mơ, hắn mới biểu lộ ra bộ dáng hưng phấn, tay nắm lại thật chặt, miệng ngiên răng ken két, diễn một vở

kịch cảm cực kỳ biểu cảm. Tiếp đến hẳn đứng lên, bắt chước điệu bộ bước đi của lạc đà rồi lộn mèo một vòng, giơ tay lên trời làm dấu hiệu chiến thắng.

Kế tiếp, là phải ném thử đã, chính mình ăn trước 3 trái, 30 vạn ngộ tính a!

Hẳn vừa nghĩ xong, lập tức lấy ra 3 trái, học cách ăn của Trư Bát Giới trong nguyên tác, tung ba trái lên rồi há to miệng ra hứng lấy như hứng lạc.

"Hệ thống nhắc nhở: bạn dùng một trái vô thượng tiên quả là quả Nhân Sâm, đạt được mười vạn điểm ngộ tính!"

Như thế ba lượt liên tiếp, dòng hiển thị ngộ tính của Đại Nhiệt nhất thời có thêm một hàng dài những con số 0! Kích động a! Đại Nhiệt vui mừng giống như đứa trẻ, ngửa mặt lên trời cười lớn rồi hét to:

- Aaaaaaa! ! ! Thoải mái quáaaaaa! ! !

Đêm dài cảnh tĩnh, chỉ có những tiếng đế mèn du dương như đang cất lời ca cùng chia vui với hẳn.

Chia cho Yến Cuồng Đồ 3 trái là tất nhiên, như vậy còn 79 trái, vẫn nhiều lắm, tài trợ cho Cuồng Nhiệt Giả mấy trái nữa đi... Còn lại, bán, thích lại tặng, còn không phải quá phong cách, hử hử!

Nghĩ đến chỗ đặc ý, hẳn lại cười âm lên, sau đó bắt chước những người lên nhận giải thưởng thấy trên tivi mà phát biểu cảm nghĩ:

- Lần này được thành công, đầu tiên cho tôi được gửi lời cảm ơn tới toàn bộ ekip thực hiện cùng các anh chị em ABC v.v...

Cuối cùng, tôi muốn trịnh trọng cảm tạ một người, một cô gái. Mọi người đều nói, sau lưng mỗi một người đàn ông thành công đều có một

người phụ nữ yên lặng hy sinh, thực may mắn, tôi cũng có một người như vậy cho mình....

Nói đến đây, Đại Nhiệt bình tĩnh đứng lại, ngây dại, lâm vào một loại cảm xúc thật khó hiểu — Hồ Ly rốt cuộc là cô gái như thế nào? Một người tiếng tăm lừng lẫy trong game, lại luôn lạnh lùng lý trí mà có thể khăng khăng hợp tác cùng mình, thậm chí làm ra hy sinh lớn như vậy, thật sự chỉ vì 3 quả Nhân Sâm sao? Một trái tăng 10 vạn điểm ngộ tính nghe thật lớn, thế nhưng nếu tính kỹ ra cũng chỉ khoảng trăm vạn đồng mà thôi. Mà nàng trả giá bằng Thế Tử Quý, Hoa Cái Tán các loại pháp bảo, giá trị kia đã vượt xa con số trăm vạn, loại hành vi mất nhiều hơn được này ai lại nguyện ý làm?

Giải thích duy nhất là: nàng có mục đích riêng.

Như vậy, mục đích này là mang tính chất chính trị? Hay là tính chất tình cảm?

Đại Nhiệt nhin không được lập tức pm cho nàng — hai người trở thành hảo hữu thì Hồ Ly cũng vẫn lựa chọn phương thức ẩn đi tên nick, không rõ là nguyên cố gì? Hay là nàng có cái tên rất kỳ quái?

Thăm dò một chút trước xem:

- Tôi đã về rồi! Cô đang ở đâu thế?

Hồ Ly rất nhanh đáp lời:

- Đang ở chỗ Ngưu Đầu Mã Diện đợi đầu thai.

Giọng của nàng xen lẫn chút mệt mỏi.

Đại Nhiệt lại khiếp sợ, nàng quả nhiên không còn đồ vật thoát thân nào dạng như Thế Tử Quý, tức là vừa quyết định kế hoạch đi làm người giữ

chân đã có ý niệm quyết định hy sinh trong đầu, lại thêm một thân pháp bảo trên người nàng sợ rằng khi chết đã không còn, xem ra lần này tổn thất không ít. Vừa nghĩ xong, hần vội hỏi:

- Vậy cô có bị rớt cái gì ra không?

Hồ Ly lạnh nhạt nói:

- Lúc tôi bị Trấn Nguyên Tử giết chết thì đã không còn cái gì đáng giá để mà rớt.

Ý của nàng tức là những thứ tốt đều bị Trấn Nguyên Tử đập nát rồi — Ngọc Diện Tỳ Bà cũng hủy diệt rồi sao? Thật đúng là đáng tiếc...

Đại Nhiệt im lặng, bỗng nhiên nói:

- Tôi hẳn là nên đưa 30 quả Nhân Sâm cho cô!

- Tôi nói rồi, tôi chỉ muốn 3!

Hồ Ly kiên quyết nói.

Đại Nhiệt vội la lên:

- Đây là cô nên được! Xem như bù lại chút tổn thất đi.

- Tôi không cần. Cứng rắn muốn nhét cả một mâm bào ngư vi cá vào miệng một người không cảm thấy đói khát sẽ chỉ làm người ta chán ghét chứ không có cảm kích đâu.

Hồ Ly nói rất từ tốn nhưng lại lộ lập trường kiên định.

Đại Nhiệt không có cách nào, chỉ gập qua liễu mạng đòi lợi ích, chưa từng thấy ai liễu mạng chối tiện nghi, đành phải nói:

- Cho tôi địa chỉ, tôi sẽ qua đưa quả Nhân Sâm cho cô.

Hồ Ly nói:

- Giờ thì tôi đang không rảnh lắm, anh cứ gửi qua hệ thống thư tín đi.

Đại Nhiệt ‘a’ một tiếng rồi nói:

- Cũng đúng! Nhưng cô phải nói tên cô cho tôi biết thì mới gửi được chứ.

Công năng hệ thống thư tín cần phải có tên tuổi cụ thể của người nhận, không thể nặc danh như lúc pm.

Bên kia Hồ Ly im lặng một lúc mới nói:

- Anh gửi cho nick Long Truyền Nhân đi!

- Ha ha!

Đại Nhiệt cười rộ lên:

- Rất cuộc biết tên của cô rồi, hóa ra cô gọi là Long Truyền Nhân! Tên hơi tục một tẹo, chẳng trách cứ giấu mãi không cho thấy.

Vừa nói, hắn vừa đem ba quả Nhân Sâm gửi qua hệ thống thư tín.

Hồ Ly từ chối cho ý kiến, lát sau mới nói:

- Hôm nay hơi mệt, tôi out đây.

- Này...

Đại Nhiệt còn muốn nói thêm vài câu thì Hồ Ly đã thoát nick hắn. Đại Nhiệt chợt cảm thấy trống rỗng, không biết là cảm giác gì — lần này thành công, Hồ Ly chiếm công lớn nhất, nếu trước đó không có Ngọc Diện Tỳ Bà của nàng gây ra huyền âm quấy nhiễu, phân thân của Trấn Nguyên Tử căn bản sẽ không có rời khỏi quán Ngũ Trang nửa bước; mà đến lúc rời đi rồi,

nếu không có năng cực lực kiềm chế, Đại Nhiệt cũng sẽ không có thời gian trộm quả Nhân Sâm. Đương nhiên, cũng phải kể tới Đại Nhiệt có Ấn Thân Phù mới có thể toàn thân trở ra, nhưng chuyện này để sau hẵng nói.

Không thể tưởng được nàng lại không chịu cấp cả cơ hội để cảm ơn mà xoay người bỏ đi. Loại tác phong xuất quỷ nhập thần này sao càng lúc càng thấy quen thuộc?

Đại Nhiệt nghĩ ngợi mãi một hồi, chỉ thấy sao trời bay đầy đầu.

Kế tiếp Đại Nhiệt gửi qua hệ thống thư tín mười quả Nhân Sâm cho Yến Cường Đồ, nhắn lại nói đây là một chút tâm ý của hắn v.v...

Làm xong hết thầy, thời gian cũng đã trôi một khoảng khá dài, về 12 quả Nhân Sâm còn sót lại trong quán Ngũ Trang thì để lại cho đám Thiên Hạ Nhất Thủ đi, cũng không nên lấy sạch — kỳ thật dù Đại Nhiệt có muốn cũng không có năng lực đó, hắn vốn ảo tưởng bằng vào đỉnh cấp võ học của mình sẽ có thể đấu mấy hiệp cùng phân thân của Trấn Nguyên Tử, nhưng sau khi chạm mặt thì ảo tưởng này đã tan thành mây khói. Cũng không phải lực công kích hắn không đủ, mà là lực phòng ngự hiện tại của hắn không chịu nổi một kích. Chân Vũ Độn Giáp cấp 1 rất yếu, căn bản không thể chịu nổi một trào của Trấn Nguyên Tử. Dùng một câu của người trong nghề: bạn đánh người khác mười đòn, người khác không hề xây xước; nhưng người khác đánh bạn một đòn, bạn đã nốc ao, vậy còn đấu làm gì?

Xem ra sau này phải hao tổn tâm sức tăng cấp cho Độn Giáp phòng thủ chứ không chỉ một mực tu công kích.

Quyết định xong, thấy trăng đã lặn, sao cũng thưa dần, Đại Nhiệt đang chuẩn bị log out nghỉ ngơi thì đột nhiên tại bãi đất trống trước mặt hắn bốc lên một đoàn khói xanh cuồn cuộn. Đoàn khói dần dần tụ lại thành hai con quỷ có hình dạng dữ tợn, trên tay chúng cầm tờ giấy có ghi hai chữ "Đại

Nhiệt", tới gần Đại Nhiệt không thèm nói một lời, móc ra dây thừng quăng tới trói hẳn lại rồi lôi đi.

Cái (*&^%\$! Hai thứ này là vật quái quỷ gì vậy? Lại có thể ở trong thành bắt lấy mình, mà mình thì nửa điểm năng lực phản kháng cũng không có, chẳng lẽ là tai họa từ quả Nhân Sâm?

Đại Nhiệt giãy dụa không ngừng, vội vàng nói:

- Các người là ai? Muốn mang ta đi đâu?

Hai con quỷ kia nói:

- Đại Nhiệt, lúc trước người hành sự nghịch lại đạo trời, dám làm bị thương Câu Hồn Sứ Giả, trốn chạy số mệnh trừng phạt. Thập Điện Minh Vương giận dữ, ban xuống phê văn (1), nói chuyện lúc trước của người còn chưa xong, lệnh cho hai chúng ta tới bắt người!

Đại Nhiệt há hốc miệng đến nửa ngày không khép vào được, mơ mơ màng màng hỏi:

- Có ý gì?

- Đi nhanh lên, chớ có dãi dòng!

Hai con quỷ mạnh mẽ lôi kéo, vèo một cái Đại Nhiệt đã thấy mình ở một nơi cực kỳ kỳ quái.

"Hệ thống nhắc nhở: chúc mừng bạn đã gây ra nhiệm vụ Tam giới cửa thứ nhất: hành trình xuống Địa phủ! Nhiệm vụ này có tính chất cưỡng chế, một khi gây ra sẽ không thể cự tuyệt hoặc rời khỏi!"

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Phê văn: dạng công văn phê duyệt, quyết định.

Hết quyển số 4. Mời đón đọc quyển số 5: "Xông Vào Địa Ngục"!

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 1: Minh giới

oOo

Đó là một nơi rất kỳ quái, rộng chừng 10 mét vuông, ba mặt là tường sắt, mặt còn lại là song sắt, trên trần treo một chiếc đèn lồng đỏ thẫm, nhìn thế nào cũng ra cái nhà tù. Thế nhưng vì là nhà tù nên mới kỳ quái, bởi vì trong Địa Ngục mà còn làm nhà tù, chẳng phải là đã đi bậy ra quần rồi mới cởi, hoàn toàn là việc thừa.

Đại Nhiệt nhìn chăm chăm vào phán quan (1) đối diện, thần tình nghi ngờ — phán quan này mặc một thân áo dài đỏ thẫm, đầu đội mũ ô sa, đeo đai ngọc, thế nhưng lại phối với một bản mặt đen thùi lui, râu ria lờm chờm đến nỗi không biết đã nuôi qua bao nhiêu năm tháng, trông tựa như một bức tranh tương phản.

Phán quan lẳng lẳng mà ngồi, không nói tiếng nào, con mắt xám trắng thỉnh thoảng lại chớp một cái, tỏ vẻ ta đây không có ngủ gật.

Phặc, làm bộ cái rắm! Mời uống trà thì rót đi, mà trừng phạt thì lôi dụng cụ ra đi, cứ dứ dứ mệ...

Đại Nhiệt chẳng hiểu sẽ có chuyện gì, mà hăn cũng lười hỏi, vất chân chữ ngũ rồi lẩm bẩm hát mấy câu — có gì phải vội, đã là nhiệm vụ, đến thời cơ tự nhiên sẽ có NPC ra mặt công bố. Có điều hăn nghĩ mãi mà không rõ "làm bị thương Câu Hồn Sứ Giả, trốn chạy số mệnh trừng phạt" là có ý

gì, mình với Âm Ti chỉ có một lần giao tiếp duy nhất là khi nhiệm vụ tại Tân Thủ Thôn thất bại, lúc ấy hãn chưa đánh đã ngất, khi tỉnh lại thì hồn phách đã không còn.

Theo lý thuyết, hồn bắt đi rồi, phạt cũng xong rồi, nhiệm vụ "Cái chết của Ngụy Trưng" coi như đã kết thúc, nhưng sao giờ lại mọc đầu ra hai con quỷ, nói cái gì mà chuyện cũ chưa xong, đem hãn xuống Địa Phủ, thật sự là muốn gán tội cho người tốt, ép cung ư?

Đại Nhiệt lại không biết ngày đó chiếc tiểu hồ lô kỳ quái trên người hãn đột nhiên nhảy ra, ở thời khắc mấu chốt đỡ cho chủ, cũng anh dũng đả bại Câu Hồn Sứ Giả. Mà cũng chính việc ngẫu nhiên ngoài ý muốn này đã khiến Đại Nhiệt phát động được "Nhiệm vụ Tam giới"!

Tam giới là từ để chỉ ba không gian vũ trụ bất đồng đẳng cấp, thường thường sẽ gọi là Phạm giới, Tiên giới, Thần giới, nhưng ở trong Tây Du Nhất Mộng thì trở thành Minh giới, Tiên giới và Phật giới. Nhiệm vụ gắn với ba đại giới này dĩ nhiên đều sẽ thuộc cấp bậc khó nhai, cỡ SSS!

Tục ngữ nói: muốn xem thành tựu cả đời của một người đàn ông thì phải xem người đó tìm được người phụ nữ thế nào; mà muốn xem thành tựu trong game của đàn ông thì phải xem hãn ta đã nhận được nhiệm vụ cấp bậc gì.

Đại Nhiệt là người rõ hơn ai hết về chỗ 'thơm ngon' của nhiệm vụ tốt, chính là mở ra con đường thứ ba độc nhất vô nhị cho hãn! Hơn nữa trong quá trình làm nhiệm vụ liên hoàn ở Tân Thủ Thôn, tuy kết cục bi tráng nhưng hãn cũng đã học được skill đặc thù Thập Bát Mô. Skill này tạm thời còn chưa có phát dương quang đại, nhưng sau này nhất định sẽ có công dụng cực lớn. Mặt khác, hãn còn thu hoạch được một cái hồ lô kỳ quái, xem dáng vẻ không hề tầm thường, còn có thể biến hóa, tuyệt không phải vật trong ao, cứ đợi đến thời điểm nhất định sẽ phát huy tác dụng.

Phán quan vẫn một mực bảo trì bình thản, không hề mở lời. Đại Nhiệt có chút không kiên nhẫn, dự định log out đi ngủ, ngủ đầy rồi ăn sau đó lại tiếp tục chờ. Có điều lòng hiếu kỳ chiếm thượng phong, vất vả lắm mới lĩnh được một nhiệm vụ lớn siêu cấp, ai không muốn làm người đầu tiên tìm hiểu nó chứ?

Tiếng bước chân vang lên, một NPC tiểu quý trong bộ dáng cai ngục chạy tiến vào, đưa một tờ giấy giao cho phán quan, cung kính nói:

- Phán quan đại nhân, đây là phê văn, trên có ấn ký của Thập Điện Minh Vương (2).

Cái gọi là Thập Điện Minh Vương, chính là nói tới mười vị vua cai quản Âm Phủ, phân biệt là: Tần Quảng Vương, Sơ Giang Vương, Tống Đế Vương, Ngũ Quan Vương, Diêm La Vương, Bình Đẳng Vương, Thái Sơn Vương, Đô Thị Vương, Biện Thành Vương, Chuyển Luân Vương. Mười vị vua này phân biệt ở mười điện của Địa Ngục, bởi vậy xưng là Thập Điện Diêm Vương.

Ở phương diện thần thoại, trò chơi thiết kế quả thật rất sát với những gì dân gian thường kể, khiến người chơi có một cảm giác mình lạc vào thế giới kỳ ảo rất phấn khích.

Phán quan kiểm tra phê văn xong, rớt cuộc lên tiếng, giọng khàn khàn giống như tiếng cồng, ‘oong’ một cái:

- Đại Nhiệt! Người đã biết tội của mình chưa!

Đại Nhiệt bấy giờ mở miệng theo, nói:

- Thôi đi, ca từ nhỏ đã bị hù cả ngày rồi, không ăn thua gì đâu, có rằm gì cứ phóng!

Phán quan nổi giận:

- Người dám coi rẻ bản phán quan! Có thể nói tội tăng thêm một bậc!

- Hắc hắc! Coi rẻ cái gì, khinh bỉ ấy chứ! Ca tình nguyện nhận thêm tội đấy!

Đại Nhiệt tiếp tục chiêm ngòi. Trong trò chơi, NPC có chỉ số thông minh, cũng có cả cảm xúc, một khi bạn tạo ra cảm xúc vượt bình thường cho các NPC này thì sẽ có thể gây ra một vài tình cảnh đặc biệt, có thể là một cái nhiệm vụ phụ, cũng có thể là một ít tư liệu về nhiệm vụ đang nhận, nhưng bản thân nhiệm vụ đó sẽ không đổi trình tự.

Phán quan giận quá hóa cười:

- Trư Bát Giới nhà người giỏi lắm, người đã không biết ăn năn, ta đây sẽ y theo phân phó của Thập Điện Minh Vương, thả người xuống mười tám tầng Địa Ngục, vĩnh viễn không được siêu sinh!

Lão ném phê văn ra, lập tức tờ giấy bị một ngọn lửa màu lam đốt thành tro bụi.

- Lửa Địa Ngục! Phê Văn thông qua! Cửa Địa Ngục mở!

Phán quan niệm xong, phất ống tay áo một cái, một luồng gió đen cuốn lấy Đại Nhiệt bay đi. Đại Nhiệt không mở nổi mắt, chỉ nghe tiếng gió rít bên tai, qua không bao lâu, lại nghe ‘crắc’ một tiếng, hấn tựa hồ đánh vỡ cái gì đó, tiếp đến ngã xuống.

"Hệ thống nhắc nhở: xin chú ý, bạn đã tiến vào Minh giới. Minh giới là nơi hắc ám nhất trong tam giới, tụ tập toàn bộ tội ác, oán hận, oan linh trong thiên hạ, bởi vậy có Tây Thiên Như Lai, Cửu Tiêu Ngọc Hoàng Đại Đế, Địa Ngục Địa Tạng Vương cùng liên danh mở kết giới cho nơi này. Ở tại đây, toàn bộ kênh tin tức của bạn đều sẽ bị cường chế đóng lại; các loại đạo cụ đặc thù như Thế Tử Quý, Thổ Địa Phù v.v... sẽ không thể sử dụng. Một khi người chơi chưa hoàn thành nhiệm vụ sẽ không thể rời đi. Nếu

trong quá trình này người chơi bị giết chết thì sẽ hóa thành trạng thái cô hồn dã quỷ liên tục trong ba giờ, thời gian vừa hết sẽ tự động phục hồi."

Chẳng thể trách chưa từng thấy có ai có thể tiến xuống Địa Ngục, hóa ra nơi này phải phát động từ việc lĩnh nhiệm vụ liên quan tới Âm Ti, sau đó lại do NPC đặc biệt đưa tới!

Đại Nhiệt ổn định tâm thần, đứng lên quan sát, không khỏi chấn động, vẻ sợ hãi, bởi vì hắn phát hiện trước mắt mình là một cây cầu kỳ quái.

Đây là một cây cầu làm hoàn toàn bằng đá, phía dưới cầu không biết là nước hay là vực thẳm, sâu không lường được, chỉ có màn sương khói màu xanh lượn lờ bốc lên. Đầu cầu có một tấm bia đá ghi ba chữ to màu đỏ nhìn đã ghê người: "Cầu Nại Hà". Theo truyền thuyết, cầu Nại Hà là con đường nối giữa hai giới âm dương, mọi người sau khi chết đều phải đi qua cây cầu âm dương này sau đó tiến vào Quỷ Môn Quan, nếu không qua được cánh cổng này sẽ thành cô hồn dã quỷ, không thể đầu thai chuyển sang kiếp khác. Đương nhiên, những điều này chỉ là truyền thuyết, còn cây cầu trước mặt kia đến tột cùng là thông tới nơi nào?

Đại Nhiệt mặt không đổi sắc, đi nhanh lên cầu, chỉ thấy mặt cầu rất kiên cố khiến tâm lý của hắn ổn lên nhiều. Hắn đi rất mau, qua tới đầu cầu bên kia chỉ thấy trước mặt là một bức tường đá, ở giữa đục thành một cái động lớn, trong động tối đen, gió lạnh thổi ra từng cơn, rít gào không ngừng. Trên cửa động có khắc ba chữ to màu đỏ như máu: Quỷ Môn Quan!

Nhất nhập Quỷ Môn Quan, tam thế hồn nan hoàn (3). Chẳng lẽ thật sự đã tới âm tào địa phủ?

Đại Nhiệt là một người theo chủ nghĩa duy vật, chưa bao giờ mê tín, nhưng bây giờ nhìn thấy cảnh tượng chân thật trước mặt cũng không khỏi có chút bất an, lập tức liên tưởng đến rất nhiều chuyện ma quái đáng sợ.

Nhìn qua thời gian, không ngờ đã gần 4 giờ sáng, đúng là thời khắc người ta mệt mỏi nhất. Dù sao nhiệm vụ này không phải nhất thời nửa khắc có khả năng hoàn thành, trước hết log out nghỉ ngơi đi — các cụ đã nói rồi, làm việc gì cũng phải để đường lui, ít nhất cho tinh thần nó nghỉ cái đã!

Đại Nhiệt nghĩ đến đây, không vội tiến vào Quỷ Môn Quan nữa mà log out trèo lên giường đi ngủ.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Phán quan: vị quan lo việc ghi chép công, tội của mọi người, mọi gia đình, mọi thôn xã...

- (2) Ở cõi Diêm La có mười vị vua cai quản, có nhiệm vụ và công việc khác nhau để xem xét người chết lúc còn sống trên thế gian đã phạm vào những tội lỗi gì mà có hình phạt thích đáng:

1. Nhất Điện: Tần Quảng Vương cầm sổ sống chết.
2. Nhị Điện: Sở Giang Vương coi Đăng Hoạt Địa Ngục
3. Tam Điện: Tống Đế Vương coi Hắc Thằng Đại Địa Ngục
4. Tứ Điện: Ngũ Quan Vương coi Chúng Hiệp Đại Địa Ngục
5. Ngũ Điện: Diêm La Vương coi Khiếu Hoán Địa Ngục
6. Lục Điện: Biện Thành Vương coi Đại Khiếu Hoán Địa Ngục
7. Thất Điện: Thái Sơn Vương coi Nhiệt Nảo Địa Ngục
8. Bát Điện: Đô Thị Vương coi Đại Nhiệt Nảo Địa Ngục
9. Cửu Điện: Bình Đẳng Vương coi ATỳ Địa Ngục.

10. Thập Điện: Chuyển Luân Vương cho đi đầu thai.

- (3) Nhất nhập Quý Môn Quan, tam thế hồn bất hoàn: vừa tiến vào Quý môn quan thì linh hồn cả ba kiếp cũng không cách nào trở ra được nữa.

Không liên quan đến truyện lắm, nhưng cảm phiền mọi người đọc xong nhân tiện vào vote 1 vote cho mình tại Link:

<http://bachngocsach.com/forum/index.php?threads/13413/> để đỡ tủi thân khi xem kết quả cuối tháng :)). My name is

†Ares†

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 2: Yêu Yêu

oOo

Một giấc này Đại Nhiệt ngủ thật ngon, mãi tới khi mặt trời xuống núi mới bị cơn đói dựng dậy. Việc ăn uống quả thực là một vấn đề, có đôi khi Đại Nhiệt tự hỏi một câu rất ngớ ngẩn: nếu con người không cần phải ăn thì thật là tốt biết bao!

Tuy hấn đã tỉnh lại nhưng vẫn còn chưa chịu mở mắt, uể oải nằm lỳ ở trên giường, tiến hành đấu tranh với cái dạ dày đang biểu tình. Đột nhiên điện thoại vang lên, vừa nhìn, là một dãy số xa lạ, hấn ấn nghe rồi chặn trước:

- Alo, sai số rồi nhé!

Sau đó hấn lập tức cúp máy — cái này không thể trách Đại Nhiệt bất lịch sự, mà đây là kinh nghiệm hấn rút ra được từ nhiều lần bắt máy nghe số lạ.

Ở thời đại này, nhận được cuộc gọi nhầm số là việc rất bình thường, nhưng khiến người khác ghét nhất với việc gọi nhầm là nhận được chúng khi đang ngủ ngủ và khi vừa mới cởi quần — đừng hiểu sai, cởi quần không phải chỉ là để lên giường, còn là để đi nhà cầu nữa chứ. Đương nhiên, nếu là đặt hàng một ‘tiểu thư’ nào đó từ dịch vụ để tới giúp bạn ‘ngủ ngon’ thì nhận số lạ lúc cởi quần lại là đúng đắn.

Tiếng điện thoại lại vang, vẫn là dãy số vừa rồi! Chẳng lẽ là thật sự tìm hẵn? Nghĩ vậy, hẵn lập tức nghe máy.

Đối phương quả nhiên là tìm hẵn, lại còn là nữ.

- Tiểu ca! Em là Yêu Yêu nè! Em thi đậu đại học XX rồi.

(Tiểu ca: cách gọi người con trai không có quan hệ ruột thịt theo ý thân mật, giống tiểu ca Muộn Du Bình trong Đạo Mộ Bút Ký. Thật sự mình không tìm được từ thuần Việt chuẩn xác về nghĩa nên để nguyên Hán Việt, nhưng với trường hợp này nó gần sát với từ ‘anh hai’)

Đại học XX chính là trường của Đại Nhiệt, còn Yêu Yêu chính là em gái ruột của Mai Mai, và "tiểu ca" thì là cách gọi Yêu Yêu dành cho Đại Nhiệt. Mỗi "quan hệ tam giác" này rõ ràng như ban ngày, chỉ có một điều Đại Nhiệt không rõ là: tại sao Yêu Yêu lại đăng ký vào trường này? Lấy thành tích của nàng, chỉ cần không có ngu gậy trong cuộc thi thì trạng nguyên, bảng nhãn hay thám hoa hoàn toàn mặc nàng lựa chọn. Mà đại học XX tuy có chút thanh danh, nhưng so với những trường đại học tiếng tăm tại thủ đô thì vẫn kém rất nhiều.

Vấn đề là ở chỗ này, có bào ngư vi cá lại không ăn, đi chọn ăn mồng tơi củ cải, việc này nhìn thế nào cũng không giống tính cách của người bình thường, đặc biệt là của phụ nữ.

- Tiểu ca, vốn em đã định tìm anh sớm hơn nhưng sợ ảnh hưởng tới việc ôn thi của anh, vì thế mãi đến khi dàn xếp xong xuôi mọi việc ở trường mới liên lạc nè! Anh có đang ở trường học không ạ? Hì hì, em định nhờ anh dẫn em đi tham quan một vòng!

Giọng của Yêu Yêu nghe trong veo, tựa như tính cách của nàng, tươi trẻ mà trong sáng, nghĩ cái gì thì nói cái đó, không có quanh co lòng vòng.

Đại Nhiệt bỗng nhiên nghĩ đến một sự kiện máu chốt: mới vài năm trước đây, khi tất cả còn là những đứa trẻ, Yêu Yêu lùn cùn theo sau chị gái cùng Đại Nhiệt, cả ba người chơi chung một chỗ, tình cảm rất tốt. Lớn lên, từ lúc Đại Nhiệt và Mai Mai có chút ý tứ, Yêu Yêu đã ‘tranh chức’ làm giám sát, nói muốn mãi mãi theo phía sau Đại Nhiệt, giám thị hành động của hần, không cho phép hần làm chuyện gì có lỗi với chị mình. Nhưng bây giờ vật đổi sao dời, tình cảm mỏng lung giữa Đại Nhiệt và Mai Mai đã hóa thành mây khói, đương nhiên Yêu Yêu cũng biết, vậy sao nàng còn chọn đại học XX? Không phải là tới đuổi giết kết tội đó chứ?

- Hức, không ngờ nơi này lại nóng như vậy, chảy hết cả mỡ rồi! Tiểu ca, anh có biết nơi nào tránh nóng được không? Chúng ta cùng tới đó chơi đi.

Nghe tiếng cười như chuông bạc của nàng, Đại Nhiệt cũng từ trong hồi tưởng tỉnh lại, cười nói:

- Gần đây có Đông Hồ cũng đẹp lắm, mai anh sẽ dẫn em tới đó dạo chơi.

- Yeahhhhhh!

Yêu Yêu vui mừng hò reo:

- Vậy giờ anh đã ăn cơm chưa? Đồ ở canteen tạm thời em ăn chưa quen, hay anh mời em đi ăn đi.

Đó là một ý kiến hay, một công đôi việc, vừa giải quyết cái bụng biểu tình lại vừa coi như mời khách. Đại Nhiệt vui vẻ đáp ứng, hẹn lúc 6 giờ tối tại công trường.

Giai nhân ước hẹn, Đại Nhiệt đương nhiên gấp, nhào vào buồng vệ sinh kết hợp đánh răng rửa mặt và tắm rửa sạch sẽ. Hơn mười phút sau, một vị tiểu bạch kiểm chân chính bước ra. Kỳ thật nếu hần có thể cường tráng hơn

một chút thì đã miễn cưỡng được gắn danh hiệu "soái ca", giờ tạm thời chỉ có thể ầm ức mà thôi.

Chải chuốt hoàn tất, Đại Nhiệt lập tức chạy tới trường học — có hẹn với phái yếu mà để người ta phải chờ thì thật là quá xấu hổ. Khi hẳn học tống lao đến cổng trường thì đã thấy Yêu Yêu mặc một bộ váy ngắn nhìn rất đáng yêu đứng chờ ở đó, thấy hẳn nàng bèn nở nụ cười.

Yêu Yêu tên thật kêu Lý Hi Trúc, bởi vì nàng là người nhỏ tuổi nhất nhà, cho nên người lớn gọi nàng là Yêu Yêu (bé út). So với Mai Mai tính tình cứng nhắc làm gì cũng theo kế hoạch thì Yêu Yêu lại hoạt bát từ nhỏ, nói đúng là rất nghịch ngợm, thường xuyên để quần áo lấm lem bùn đất. Sau khi lớn lên, định nghĩa ‘nghịch’ cũng thu liễm lại, nhưng nàng vẫn linh động như trước, cả ngày hi hi ha ha, làm người khác cũng vui lây. Cô gái có tính cách thân thiện hướng ngoại như vậy rất khó khiến người khác không có cảm tình, hơn nữa còn được trời ưu ái tặng cho một vẻ ngoài xinh đẹp, quá thừa để cho vô số nam sinh phải theo tít hàng dài.

- Tiểu ca, anh định mời em đi ăn cơm ở chỗ nào đây?

Yêu Yêu cười rất ngọt ngào.

Đại Nhiệt nói:

- Gần đây có một nhà hàng chuyên bán món ăn Quảng Đông, hơn nữa món nổi tiếng ở đây là súp cá phi lê, đúng khẩu vị của em nhé, khẳng định em sẽ thích.

- Hay quá, lâu lắm rồi em chưa được ăn súp cá, mau đi thôi.

Nàng rất tự nhiên khoác tay Đại Nhiệt kéo đi. Đại Nhiệt giật mình, theo bản năng tức thì khẽ rụt tay lại thì khuỷu tay lại chạm phải một chỗ nào đó có ‘nhiều thịt’ hơn bình thường.

Đại Nhiệt hoảng sợ, lập tức cánh tay cứng ngắt giả dạng cương thi, không dám lộn xộn, tim đập thình thịch: con bé này đã dậy thì tới quy mô này rồi sao? Nhớ rõ lần gặp hồi đầu năm nay thì nơi đó vẫn chỉ bình thường thôi mà, không ngờ nhoáng cái đã phát triển thành hai kiến trúc quân sự rất có quy mô rồi, đúng, là rất có quy mô.

Yêu Yêu hồn nhiên không thèm để ý, cũng không ngừng kể về mấy chuyện mới mẻ về vài ngày nàng tới trường gần đây.

Đại Nhiệt hỏi:

- Yêu Yêu, em thi đại học được bao nhiêu điểm?

Yêu Yêu thực tự hào trả lời:

- Số 1 tại trường cấp 3, cũng số 1 thành phố luôn!

- Vậy sao em lại đăng ký vào trường này? Không phải em rất muốn tới thủ đô học sao?

Yêu Yêu cười khanh khách nói:

- Em đổi ý rồi, em thấy nơi này tốt, không bị áp lực, lại rất có tự do.

Cũng phải, một con hạc mà bay cùng cả đàn hạc thì sao có thể ngạo nghễ như ở cùng với bầy gà? Tuy rằng này quan điểm có chút hơi tiêu cực, nhưng mỗi người đều có cách sống riêng của mình, chẳng có đúng hay sai.

- Mọi người trong nhà em có đồng ý không?

Yêu Yêu nói:

- Mọi người đều tôn trọng quyết định của em.

Đại nhiệt "ừ" một tiếng rồi đột nhiên hỏi:

- Chị em có khỏe không? Nghe nói là đính hôn rồi sao?

Hỏi xong, hần vội để ý thật kỹ nét mặt Yêu Yêu, sợ nàng không vui.

Nào ngờ Yêu Yêu vẫn tươi cười:

- Chị ấy khỏe lắm, anh rể tương lai cũng rất tốt, bọn họ đang rất hạnh phúc.

Đại Nhiệt nhẹ nhàng thở ra, nói:

- Vậy là tốt rồi! Anh còn sợ chị em vẫn giận anh.

- Sao thế được chứ?

Yêu Yêu cười nói:

- Anh hâm à, ai nấy cũng hiểu cả mà! Huống hồ, ai cũng không có sai.

Hắc, nghe giọng điệu này sao giống từ người đã thấu sự đời thế nhỉ!
Con bé này, xem ra không chỉ dậy thì mỗi thân thể thôi đâu.

Tới nơi, gọi mấy món ăn ngon, hai người lại bắt đầu ngồi vui vẻ tán gẫu.

Yêu Yêu đã lâu không liên lạc với Đại Nhiệt, rất là hưng phấn, chuyện mãi không hết. Mà Đại Nhiệt thì chuyên chú làm người lắng nghe. Giọng của Yêu Yêu nghe rất êm tai, cộng thêm cách nói chuyện trau chuốt từ ngữ, khiến như là đang kể chuyện xưa, Đại Nhiệt nghe cũng thấy rất thú vị.

Ăn uống no nê, Yêu Yêu nói muốn tới thăm phòng Đại Nhiệt thuê, Đại Nhiệt tự nhiên sẽ không từ chối. Hai người khoác tay nhau đi qua quán của ở lão Vương ở dưới lầu thì lão Vương cũng thấy được, ông ta lắp bắp kinh hãi: tiểu Trần không phải có lão bà rồi sao? Nhanh như vậy đã kiếm thêm được một cô bé còn đi học? Cả lão bà lẫn tình nhân đều xinh đẹp như vậy,

không biết cậu ta có quá sức không nữa? Xem ra lần sau mình phải kiếm hộ tiểu Trần một ít ngọc dương nguừ tiên thôi...

(Ngọc dương, nguừ tiên: các bộ phận trên cơ thể dê và trâu, có tác dụng tăng cường sinh lý)

Vừa vào nhà, Yêu Yêu liếc mắt một cái liền nhìn thấy thiết bị online của Đại Nhiệt, kêu lên:

- Tiểu ca, anh cũng chơi Tây Du Nhất Mộng sao?

- Ủ, em cũng biết trò này hả?

Yêu Yêu vỗ tay cười nói:

- Thật tốt quá, em cũng đang chơi, là một Tiểu Bạch Long, em ở thành Ngạo Lai, anh thì sao?

- Vậy xem như đồng đội rồi! Anh đang ở Trường An...

Hai người vừa nhắc tới trò chơi thì giống như bắt trúng sóng, đàm luận đến cao hứng.

- Đúng rồi tiểu ca, vừa nãy em thấy phòng bên cạnh chưa có ai thuê, hay là em rời ký túc ra thuê ở đây nhé?

Yêu Yêu nói.

Phòng cách vách đó vốn là nơi ở của Vương tiểu thư có bộ ngực kết cấu 36C, có điều từ lúc cô ả quen gã con nhà giàu kia thì đã dọn đi rồi, bởi vậy hiện tại phòng đang trống.

Đại Nhiệt vội nói:

- Không nên không nên, như vậy sẽ ảnh hưởng tới việc học của em đấy.

Yêu Yêu nói:

- Không đâu, em lớn rồi, tự có chừng mực. Cứ quyết định vậy đi, trước hết về thu dọn, đợi lát nữa nhớ giúp em xách đồ đấy.

Nàng căn bản không để cho Đại Nhiệt có đường phản đối, cực kỳ hứng thú chạy về trường học.

Đại Nhiệt cũng hết cách, đành phải để mặc nàng.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 3: Phòng bên có nữ đến

oOo

Từ khi ra thuê nhà ở ngoài thế này, Đại Nhiệt từng vô số lần ảo tưởng sẽ có một cô gái ôn nhu đáng yêu, xinh đẹp động lòng người tới ở sát vách phòng mình, hai người cúi đầu không thấy ngẩng đầu lại gặp, đầu mày cuối mắt mãi rồi hóa thành "gian tình"! Sau đó Vương tiểu thư đến, tuy rằng không phải dạng người dịu dàng nữ tính như mộng của hã, nhưng vẫn xem như một cô nàng xinh đẹp, vẫn khiến Đại Nhiệt nhiều lần phải tim đập mạnh, huyết áp tăng. Mà hiện tại, Yêu Yêu đến — đúng chuẩn một cô gái hòa nhã xinh đẹp, hoạt bát mà dịu dàng.

Nói nhỏ một bí mật: trước kia Đại Nhiệt cũng cùng nổi lên vài ý niệm với Yêu Yêu, cụ thể là khi nào thì chính hã cũng đã quên rồi. Kỳ thực điều này rất bình thường, nhưng hôm nay khi thấy Yêu Yêu vẫn một mực tin tưởng, như em gái với anh trai mà khoác lấy tay mình thì Đại Nhiệt đã cảm thấy rất là hổ thẹn, cho rằng mình thật đê tiện — dù là hiện tại đê tiện đang rất thịnh hành!

Trong quá trình giúp Yêu Yêu dọn phòng, tại thời điểm thanh lý "di vật" của Vương tiểu thư, Đại Nhiệt lại bối được ra một tá "Ba con sói" được đóng gói kỹ càng chưa sử dụng!

Tiên sư đôi câu nam nữ, thật là lãng phí! Hã vốn định lập tức thu vào trong túi, nhưng hiện tại không chỉ có một người, để chứng tỏ tấm lòng

mình trong trắng như lòng heo, hấn chỉ đành nhin đầu định ném chúng nó vào thùng rác. Yêu Yêu đứng cạnh đúng lúc tinh mắt nhìn thấy, kêu lên:

- Tiểu ca, đừng ném, đó là hàng Durex đấy, rất nổi tiếng!

Đại Nhiệt rất tò mò hỏi:

- Sao em biết?

Yêu Yêu cười khanh khách nói:

- Biết có gì kỳ lạ, em đã sớm trưởng thành rồi!

Câu cửa miệng của nàng chính là "em là người trưởng thành"! Thời điểm nàng kéo dài giọng điệu như để chứng minh ý này, bộ ngực cũng phình lớn lên một chút, như muốn làm minh chứng cho mặt ngoài.

Nàng đích xác là một người trưởng thành rồi, bất kể thân thể hay tâm trí đều đã là thành thực chờ người hái. Nhưng Đại Nhiệt trong lúc nhất thời còn chưa quen được cô bé khờ dại hoạt bát có hai cái bím tóc đuôi sam ngày nào đã chuyển biến thành bộ dạng hiện tại.

Yêu Yêu thấy ánh mắt của hấn có chút nghiền ngẫm, vội nói:

- Tiểu ca, anh đừng có hiểu sai! Em chưa bao giờ sử dụng mấy thứ này, nhưng không ăn qua thịt heo cũng thấy heo chạy chứ!

Đại Nhiệt cười nói:

- Đương nhiên là anh không nghĩ thế rồi! Em là thiên chi kiều nữ, nam nhân để em xem trọng có lẽ còn chưa có sinh ra đâu.

Yêu Yêu cười hì hì nói:

- Vậy sao? Nhưng em lại rất xem trọng anh đấy!

Đại Nhiệt lập tức làm bộ cảm kích muốn rơi nước mắt:

- Cuối cùng cũng có người xem trọng anh...

- Tiểu ca, anh không đúng rồi, khiêm tốn là tốt, nhưng quá khiêm tốn sẽ thành giả dối, anh cũng không phải loại người dối trá cơ mà.

- Đương nhiên không phải loại người đấy rồi.

Đại Nhiệt ho khan mấy cái, đổi đề tài:

- Ba mẹ anh độ này có được khỏe không?

Yêu Yêu nói:

- Chú mỗi ngày đều tập Thái Cực, tay chân linh hoạt lắm, dì thì lại học được mạt chược Đài Loan, mỗi ngày đều mở bàn chơi cùng đám cô Trương, rất là vui vẻ.

- Vậy là tốt rồi!

Yêu Yêu nhìn hẳn, nói:

- Chỉ có tiểu Trần tiên sinh là có chút cổ quái thôi, vốn tốt nghiệp xong có thể trở về nhà rồi vào làm trong cục nhân sự, đọc báo cả ngày, việc nhẹ lương cao, vị trí làm cho bao nhiêu người hâm mộ, thế mà anh lại tình nguyện ở lại trường thi Cao học.

Đại Nhiệt cười nói:

- Đối với anh, công việc kia cũng chỉ là thường thường thôi, có làm hay không cũng không sao. Lưu lại trường có nhiều tự do, mà danh nhân cũng nói rồi đấy thôi: học, học nữa, học mãi.

- Ha ha, anh tưởng em không biết anh ghét việc đấu đá trong quan trường nên cố ý lấy cớ không làm sao? Nhưng dù trì hoãn tới đâu, cuối cùng sẽ có ngày anh phải bước vào xã hội thực tại xám xịt kia thôi.

Đại Nhiệt thở dài:

- Làm sư ngày nào, gõ mõ ngày ấy đi.

Hai người dọn dẹp hơn một giờ cuối cùng cũng xong việc. Yêu Yêu đặt thiết bị online Tây Du Nhất Mạng của mình cẩn thận lên bàn, sau đó nói:

- Tiểu ca, buổi tối chúng ta cùng vào trò chơi nhé, em sẽ tới Trường An tìm anh.

Đại Nhiệt đem tình huống hiện tại ở Địa Ngục của mình nói ra.

Yêu Yêu âm ỉm nói:

- Vậy anh làm nhanh đi, xong rồi gặp vậy.

Một thân toàn mồ hôi mồ kê, Đại Nhiệt vội cáo từ về phòng thay đồ tắm rửa. Xong xuôi bước ra, hăn lại phát hiện Yêu Yêu đã ngồi trên giường của mình mà xem tivi.

Mái tóc đen chạm vai, chiếc áo ngủ kiểu hoa voan hồng nhạt ẩn hiện làn da trắng hồng, hoàn toàn là một bộ dạng mỹ nhân mới lớn, tuyệt đối có đủ tiền vốn khiến nam nhân nảy ra suy nghĩ không lành mạnh. Càng hấp dẫn chính là mấy chiếc “ba con sói” nhãn hiệu nổi tiếng thế giới kia lại bị nàng mang đến bỏ ở trên giường.

Đại Nhiệt không dám nhìn nhiều, có chút hối hận việc hai người quyết định trao đổi chìa khóa phòng, bởi vì cứ đà này kéo dài, một nam một nữ rất dễ phát sinh tình cảm. Hăn hít một hơi để tỉnh táo lại, vội nói đánh tiếng:

- Em tắm nhanh thế a!

- Em tắm gội lúc nào cũng nhanh mà.

Đại Nhiệt khẽ ‘ừ’ một tiếng, chỉ vào mấy chiếc Durex trên giường hỏi:

- Vậy em lấy mấy cái này...

- À, thứ này đàn ông mới dùng được, đương nhiên là em mang cho anh rồi!

Yêu Yêu tươi cười thực thuần khiết, có vẻ như đang đàm luận một vấn đề gì đó quá đỗi bình thường.

Có điều Đại Nhiệt cảm thấy không thoải mái, thậm chí có chút ngại ngùng, vội lấy cớ tiễn khách:

- Sáng mai chắc em có tiết chứ, sớm về phòng nghỉ ngơi đi.

Yêu Yêu trợn mắt lên:

- Tóc em còn chưa có khô... He he, tiểu ca, có phải là anh sợ bạn gái hiểu lầm nên mới muốn đuổi em về không hả?

- Làm gì có!

‘Người nào đó’ rất nghiêm túc nói:

- Anh chỉ sợ em chậm trễ chuyện bài vở thôi.

- Hừ! Sợ bạn gái thì cứ nói đi, có phải chuyện gì xấu mặt đâu cơ chứ.

Yêu Yêu không dễ bị gạt như vậy.

Đại Nhiệt thở dài:

- Bạn gái của anh ấy à, khoan dung rộng lượng, ôn nhu như nước, thiện lương mộc mạc, hoạt bát đáng yêu, đánh không đánh trả, mắng không cãi lời...

Hắn nói một hơi hơn mười tính từ tốt đẹp:

- Em nói cô gái như vậy sao anh có thể sợ chứ?

Yêu Yêu mở to hai mắt, hỏi:

- Trên thế giới có cô gái như vậy sao?

- Không có!

Đại Nhiệt trả lời rất kiên quyết.

- Vậy sao anh nói?

Yêu Yêu nghi hoặc khó hiểu.

Đại Nhiệt cười to nói:

- Đó là hình tượng bạn gái trong mộng của anh, cũng là anh tưởng tượng ra.

- Ngất, nói cả nửa ngày, tóm lại anh không có bạn gái hả! Thật thất bại!

Thất lễ thất lễ, anh chính là đồ đệ của một vị trong Tiểu Ngạo Giang Hồ, sư phụ anh hiệu Đông Phương Bất Bại, còn anh chính là Tây Phương Thất Bại!

Yêu Yêu cười gập cả người, lại cầu hắn một cái:

- Chỉ biết ba hoa!

Tiếp đó nàng nghĩ nghĩ rồi nghiêng đầu hỏi:

- Thật ra anh cũng không tệ mà! Mặc dù có chút tiểu bạch kiếm, nhưng thẳng được ở tính cách tốt! Tại sao lại không ai thích anh nhỉ?

- Đúng rồi! Tại sao lại thế nhỉ?

Đại Nhiệt nhún vai, làm bộ một đứa trẻ vô tội:

- Anh cũng muốn biết vì sao người khác từ 16 tuổi đã có đôi có cặp, còn anh 16 tuổi chỉ có đôi dép với cặp đeo; người khác có người yêu chiều, mỗi ngày tán tỉnh, anh thì chỉ có đất cát quý thương, mỗi ngày đều nhờ gió thổi đến bám chặt lên người!

Yêu Yêu hừ một tiếng:

- Hứ! Anh cứ tiếp tục giả bộ đi! Em nghĩ mãi không rõ, tại sao anh lại thích nói kiểu châm chọc vậy chứ, đến cả bản thân mình cũng chẳng tha, cứ như vậy sẽ rất dễ khiến phụ nữ tức giận đấy.

Đại Nhiệt sợ nhất cùng người khác thảo luận vấn đề “thâm sâu” này, lập tức lảng:

- Yêu Yêu, em chọn chuyên ngành gì?

- Còn có thể là cái gì, quản lý công thương thôi ạ! Kỳ thật em muốn học ngôn ngữ Hán giống anh, nhưng mà ba không cho!

Yêu Yêu cảm thấy rất ấm ức:

- Tiểu ca, lúc trước anh chọn Trung văn thì đấu tranh với 'giai cấp tư sản' kiểu gì vậy? Dùng biện pháp gì để thành công?

Giai cấp tư sản là ẩn dụ mà bọn họ dùng cho nhóm cha chú từ nhỏ, có ý tứ trêu chọc rất hàm súc.

Đại Nhiệt cười hắc hắc nói:

- Cho nên nói tư tưởng cách mạng của em còn chưa đủ nhiệt rồi! Ngay cả chiến thuật vĩ đại 'đánh du kích từ từ' mà em cũng không biết dùng. Em phải nghiên cứu tâm lý của 'giai cấp tư sản', mỗi ngày nói một chút để cho họ thấy tư tưởng của mình đã có người hiểu và kế tục, sau đó sẽ đáp ứng. Mà một khi tới trường rồi thì đó sẽ là thiên hạ của 'giai cấp vô sản' chúng ta, chẳng phải muốn chuyên ngành nào thì cứ học chuyên ngành ấy sao. Núi cao hoàng đế ở xa, bọn họ có muốn quản cũng không kịp.

Yêu Yêu tròn mắt:

- Nếu ba em mà biết em bằng mặt không bằng lòng, nói dối lừa ông thì ông sẽ cắt toàn bộ tiền tiêu vặt của em, tới lúc đó làm sao mà mua kem ăn được.

- Vậy mới nói ý chí cách mạng của em không đủ kiên quyết! Em phải ý thức được đây là một trận đánh lâu dài, phải làm tốt chuẩn bị để chống mọi khó khăn gian khổ, nhất định phải kiên trì thì mới không ngã xuống.

Đại Nhiệt thuyết giáo, bộ dạng rất có khí thế.

- Bỏ đi, em cũng thích công thương, cũng chẳng phải cái gì không tốt.

Cô bé phòng bên thực không có "khí khái" lựa chọn thỏa hiệp, làm cho vị "tiền bối cách mạng" đang làm công tác tư tưởng cảm thấy uế oải.

Trời đã chuyển về đêm, mắt Yêu Yêu cũng nặng đến muốn dúi lại, liền đứng dậy cáo từ trở về phòng ngủ.

Tiếp đó, Đại Nhiệt cũng chẳng còn tâm trạng chơi game, ăn no tắm mát xong, giờ tới ngủ kỹ mới là chính đạo.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 4: Em làm bạn gái của anh nhé!

oOo

Có vết xe đổ, Đại Nhiệt không dám tiếp tục mình trần ra trận, buổi sáng thức dậy tập Thái Cực quyền cũng nhớ mặc thêm bộ quần áo thể thao. Tới 8 giờ, Yêu Yêu chạy qua. Nhưng nàng cũng không có sử dụng chìa khóa tự tiến vào, mà rất lễ phép gõ cửa trước — tối qua nàng cũng làm như thế, có điều Đại Nhiệt đang tắm nên không nghe thấy mà thôi.

Đây là điểm khác nhau giữa Yêu Yêu cùng Long Hải Thanh.

Long Hải Thanh lạnh lùng cao ngạo, trong biểu cảm thường thường để lộ ra một loại khí thế quý tộc làm cho người ta không dám dễ dàng tiếp cận, hơn nữa hành vi ương bướng, nghĩ đến cái gì thì làm cái đó, suy nghĩ biến ảo như chong chóng khiến không ai có thể bắt kịp. Ở cùng với nàng thời gian càng lâu, bạn sẽ càng phát hiện nàng thật giống như một đầu hồ ly tinh đã tu luyện ngàn năm, cực kỳ khó nắm bắt!

Còn Yêu Yêu thì sao? Nàng có tính cách tựa như ánh mặt trời, đối xử với người khác vô cùng ấm áp, thích cùng người kết giao bằng hữu, cũng thích náo nhiệt. Nàng tựa như một đại tiểu thư khuê các, tuy lễ phép lại không câu nệ, tự nhiên hòa nhã, thấu tình đạt lý, thật sự là đi ra được phòng khách, đi vào được phòng bếp, lại còn lên được giường lớn!

Có lẽ do đọc sách nhiều, Đại Nhiệt rất thích việc đánh giá con người bằng những tính từ cụ thể, mà hai đối tượng nữ chính hẳn muốn đánh giá thì lại vô cùng đáng giá để hẳn tìm hiểu cho điếm.

Hiện một trong hai đối tượng đáng giá đó đang đi tới trước mặt hẳn, cười ngọt ngào nói:

- Tiểu ca, hôm nay là cuối tuần, em không có tiết, anh có định cho em đi đâu chơi không?

Kỳ thật trong lòng Đại Nhiệt có chút không muốn — hẳn còn bận khoản về nhiệm vụ Địa Phủ của mình, so với bất cứ ai hẳn càng thêm khát vọng có thể sớm tìm hiểu được quái vật ở Địa Ngục, những tồn tại đại danh đỉnh đỉnh như Hắc Bạch Vô Thường, Sinh Tử Phán Quan, Diêm La Vương v.v... Nhưng hẳn càng hiểu được từ chối lời hẹn của một mỹ nữ là một chuyện rất không thân sĩ, vì thế nói:

- Hôm nay đẹp trời, chúng ta tới Đông Hồ đi! Có thể chèo thuyền trong hồ nữa.

Vì thế bọn họ đi ra Đông Hồ, sau đó thuê một con thuyền gỗ để dạo trên mặt hồ, đương nhiên tự mình làm người chèo thuyền.

Một gã trạch nam như Đại Nhiệt đã thật lâu không có đi ra du ngoạn giải sầu, nhanh chóng bị quang cảnh hồ nước cảm nhiễm, tâm tình trở nên rất vui vẻ. Yêu Yêu lại càng cười vang không ngừng, chốc lại vục tay xuống hồ té nước lên người Đại Nhiệt. Hai người vui đùa âm ỉ lên, giống một đôi anh em, à không, phải nói là giống một đôi tình lữ đang hò hẹn!

Vui đùa mãi tới mệt mỏi, hai người trở lại bờ, chọn một quán nước vào ngồi, gọi mấy món đồ giải khát. Thời tiết oi bức, Yêu Yêu cởi chiếc áo khoác chống nắng ra, bên trong là một chiếc áo phông màu vàng nhạt, bởi vì bị mồ hôi tẩm ướt mà dán chặt vào bộ ngực, làm lộ rõ vòng một căng đầy.

Đại Nhiệt an vị ở đối diện nàng, ánh mắt không tự chủ được trượt tới chỗ mê người kia — hẳn không thể không thừa nhận rằng tai nạn giao thông trên đường có một bộ phận là bởi vì lái xe đưa mắt sai chỗ mà thành.

- Tiểu ca, anh đang nghĩ gì mà nhập thần vậy?

Kỳ thật Yêu Yêu muốn hỏi là "anh đang nhìn cái gì thế", nhưng rất rõ ràng, ánh mắt của hắn chính là bộ phận dưới xương đòn của mình, trong lòng nàng lập tức run lên, vội sửa miệng.

Đại Nhiệt lưu luyến chuyển dời ánh mắt lên đồ uống mới được bưng ra trên bàn, nói:

- Yêu Yêu, em thật sự trưởng thành rồi.

- Còn phải nói, em đã đủ 18 tuổi rồi! Đã hoàn toàn là người trưởng thành.

Yêu Yêu làm như không hiểu "thâm ý" trong lời nói của hắn!

- Hay lắm! Vậy là em đã có quyền lợi và năng lực để sống độc lập rồi.

- Vậy thì sao ạ?

Nhìn khuôn mặt tràn đầy tinh thần của nàng, không hiểu sao Đại Nhiệt lại thở dài, rồi nói giọng thương cảm:

- Vậy tức là em cũng sẽ nhanh chóng rời xa anh! Haiz, cuộc sống là cô đơn như thế sao? Ước gì chúng ta không phải lớn lên!

- Hi hi! Đây không phải là lời thoại trong phim sao, em nhớ nguyên văn là 'cuộc sống là khó khăn như vậy sao? Hay do ta vẫn chỉ là một đứa trẻ'. Không ngờ bị anh đổi mấy chữ đã mang ý nghĩa hoàn toàn khác. Tiểu ca, anh không hổ là học Trung văn!

Ánh mắt Yêu Yêu toát lên vẻ tán thưởng.

Đại Nhiệt nói:

- Anh chỉ là có chút cảm khái thôi, nhớ mới hồi nào có anh, chị của em, còn có lão Ngũ, tiểu Niên, cả đám mỗi ngày đều cùng một chỗ vui đùa, thời thơ ấu mới vui vẻ làm sao. Thế mà giờ ai nấy đều đã trưởng thành, người lập gia đình, người thăng quan, người xuất ngoại, chẳng còn mấy khi gặp mặt, mà có gặp cũng chưa nói xong mấy câu đã bận bịu chia tay, thật là làm cho lòng người thổn thức.

Yêu Yêu nâng cằm yên lặng nhìn hẳn:

- Tiểu ca, anh biết em thích anh nhất ở chỗ nào không? Chính là bình thường cứ hi hi ha ha, nhưng có những thời điểm cần thiết lại bộc lộ chân tình, nói ra những điều triết lý làm người ta vô cùng hoài niệm.

Đại Nhiệt nhún vai:

- Tất cả mọi người đều nói như vậy đấy!

Yêu Yêu ‘xì’ một tiếng rồi nở nụ cười:

- Vừa khen được một câu đã tự sướng!

Đại Nhiệt cười ha ha nói:

- Thì tự em nói mà, làm người đừng có quá khiêm tốn, anh nhất trí làm theo thôi!

- Hừ, học một biết mười đấy nhỉ, có khi nào em cần khen thưởng anh không?

- Đương nhiên là cần! Ôm hay hôn gió thì miễn đi, kiếm cái gì thực tế chút ấy, như là vàng bạc châu báu, nhà lầu xe hơi chẳng hạn. Anh không

phải là kẻ tham lam nên mỗi thứ lấy một phần là đủ rồi.

Yêu Yêu gắt giọng:

- Từ lúc nào anh lại trở nên tục thế này hả!

Đại Nhiệt chớp chớp con mắt:

- Tục chỗ nào, ăn, mặc, ở, đi lại vốn là căn bản của đời người, ai lại không muốn có cuộc sống tốt?

- Lại chém rồi, nghe dì nói tiền tiêu vặt mỗi tháng ít nhất anh đều tích ra một nửa, sao anh không đem số đó mà đi mua đồ hiệu, ăn sơn hào hải vị đi, cuộc sống tốt đó!

Đại Nhiệt nói:

- Anh là muốn bảo trì bản sắc khó khăn gian khổ phấn đấu vì cách mạng của giai cấp vô sản!

- Gớm, thôi đi ạ! Anh tưởng mọi người không biết sao? Anh là đang cố tiết kiệm để sau này có thể chọn lựa công việc mình thích, không cần mặc cho cha mẹ an bài chứ gì!

Yêu Yêu nói một câu xoáy thẳng vào sự thật.

Bí mật bị bật mí, Đại Nhiệt bối rối hỏi:

- Ba mẹ anh cũng biết sao?

Yêu Yêu cười duyên nói:

- Người địa cầu ai cũng biết! Nói thật cho anh nè, em tới nơi này học chính là tuân lệnh dì, dì nói em nhất định phải cải tổ cái đầu cho anh, đừng để anh làm chuyện điên rồ!

- Chuyện điên rồ là chuyện gì?

- Tự anh biết! Còn nữa, anh đáp ứng chú sẽ mang bạn gái về nhà, tới lúc đó để xem anh làm sao lo liệu!

Đại Nhiệt cười hắc hắc nói:

- Chuyện này không lo, anh sắp xếp xong cả rồi!

Yêu Yêu nghi ngờ:

- Anh định thuê người đóng giả sao?

- Lấy trí tuệ của anh sao làm chuyện ngu vậy được!

Đại Nhiệt dè bủ:

- Anh có an bài khác, tới lúc đó sẽ rõ.

Trong lòng hẳn rất có tự tin: Long Hải Thanh ra trận nhất định sẽ làm cho ba mẹ thỏa mãn.

Yêu Yêu ‘hứ’ một tiếng, mặt xỉ ra, tiếp tục chủ đề ban nãy:

- Tiểu ca, có phải là anh rất sợ em sẽ rời xa anh không?

- Cũng không đến mức như vậy, chỉ là có chút tổn thức thôi. Trai lớn dựng vợ, gái lớn gả chồng, tất cả rồi đều sẽ có ngày phải tách ra. Chỉ là anh còn chưa thích ứng kịp, chắc dần dần sẽ quen thôi.

Yêu Yêu nhìn chăm chăm lên hẳn, khuôn mặt ửng đỏ nói:

- Nhưng em không muốn rời xa anh!

Đại Nhiệt cười nói:

- Cái này khó rồi! Anh cũng không hy vọng bị một đám đông thanh niên cầm dao phay truy đuổi sau lưng đâu! Nói anh chiếm hoa tươi lại không hái!

- Vậy thì anh hái đi là được rồi!

Lời vừa ra khỏi miệng, Yêu Yêu đã cảm thấy không ổn, vội cúi gằm mặt xuống, chỉ thấy cả vành tai cũng đỏ bừng lên như quả táo chín.

Nam nhân vật chính của chúng ta lại không hiểu ý tứ trong câu nói kia, ngây ngốc hỏi:

- Tức là sao cơ?

Thẹn thùng qua đi, Yêu Yêu bình tĩnh lại, dũng cảm ngẩng đầu nói:

- Tiểu ca, em làm bạn gái của anh nhé!

Phụtttttt! Nam chính của chúng ta cực kỳ hoảng sợ, vừa uống vào một ngụm nước tức thì phun hết ra ngoài, mà chuẩn xác làm sao lại trúng hết vào gương mặt xinh đẹp tràn đầy chờ mong phía đối diện...

-----oo0oo-----

► Không liên quan đến truyện lắm, nhưng cảm phiền mọi người đọc xong nhân tiện vào vote 1 vote cho mình tại Link: <http://bachngocsach.com/forum/threads/13413/> để đỡ tủi thân khi xem kết quả cuối tháng :))

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 5: Tai nạn giao thông?

oOo

Có thiếu nữ nào không từng hoài xuân? Mùa xuân của Yêu Yêu chính là Đại Nhiệt. Giấc mơ này đã theo nàng từ khi còn nhỏ, chẳng qua vì đủ loại nguyên nhân, từ việc học tới chị gái mà nó luôn bị ẩn giấu đi. Rồi sau đó Mai Mai và Đại Nhiệt buông tay vì vấn đề tính cách, cũng là lúc nàng vượt qua giai đoạn khẩn trương vì bài vở, giấc mơ kia lại bắt đầu mọc rễ nảy mầm —trong các loại ái tình, tình cảm bồi dưỡng từ khi còn thơ trẻ chính là thứ làm người ta khó quên cùng day dứt nhất.

Sau khi biết Đại Nhiệt muốn ở lại trường học tiếp, Yêu Yêu liền chọn tới học đại học này, như vậy bọn họ mới có nhiều cơ hội ở chung hơn. Mà lúc trước nàng cũng thường xuyên tới nhà thăm cha mẹ của Đại Nhiệt, thường xuyên nói bóng nói gió hỏi thăm tình hình về hắn.

Hai ông bà Trần đương nhiên còn chưa có hồ đồ, nhanh chóng hiểu được tâm ý của nàng, không khỏi vừa mừng vừa sợ. Hai cụ vẫn luôn lo lắng việc con mình là một cái thẳng cứng đầu cứng cổ, đã không thích đầu cơ luôn cúi, cũng không biết cách nói lời ngon tiếng ngọt, chỉ sợ không lừa nổi con gái nhà nào về làm vợ. Giờ đây có con út nhà họ Lý tự động tìm tới cửa, có lẽ là ứng với thành ngữ: người gốc có phúc của người gốc? Chưa kể vừa mới đánh mất trái dưa hấu (Mai Mai), hiện tại lại nhặt được một trái dưa hấu nhỏ còn ngon ngọt hơn, tại sao lại không cao hứng cho được.

Vì thế hai cụ nói thẳng luôn, trước tiên dùng góc độ người lớn để khẳng định tâm ý của Yêu Yêu, cũng tích cực cung cấp tình báo, ngay cả Đại Nhiệt thích mặc quần lót màu gì cũng vạch trần hết ra ngoài. Mà bị chính cha mẹ để bán cho người ta tới cả cái quần lót cũng không chừa, cách đó nơi xa ngàn dặm, nhân vật chính là Đại Nhiệt lại hồn nhiên không hề hay biết.

Được người lớn ủng hộ, lá gan của Yêu Yêu cũng lớn lên, trải qua vô số lần suy nghĩ, rốt cuộc quyết định thổ lộ với Đại Nhiệt vào hôm nay — hoàn cảnh xung quanh là trời xanh thẳm, mây trắng bay, hồ nước mát lạnh, quả thật rất thích hợp bàn chuyện lứa đôi.

Yêu Yêu từng suy đoán qua phản ứng của Đại Nhiệt, nàng nghĩ tới hoặc hẳn sẽ vui mừng nhận lời, hoặc giật mình bất ngờ, thậm chí có cả từ chối, nhưng nàng chưa bao giờ nghĩ tới việc hẳn lại phun luôn ngụm đồ uống lên mặt mình...

Chuyện này thật sự quá quá quá xấu hổ...

Điều khiến nàng xấu hổ hơn nữa còn ở phía sau, bởi vì gã nam chính kia lại luống cuống chân tay túm lấy khăn ướt trên bàn rồi dùng tinh thần không biết sợ của đội viên cứu hỏa mà xông lên, không ngừng lau lau trên mặt nàng, sau đó lại thuận tay chuyển tới bộ ngực, ra sức mà miết qua lau lại.

Xin người! Đây là trụ sở quân sự bí mật của con gái nhà người ta đấy! Bị người chà miết như vậy, sau này còn có mặt mũi gặp ai nữa chứ? Mà càng khiến Yêu Yêu căm tức là: cách lau của Đại Nhiệt không có nổi nửa phần kỹ thuật, lại còn dùng lực chẳng theo quy tắc nào cả, không biết là lau vì sạch nước hay lau vì sướng tay!

Yêu Yêu vừa then vừa giận, vừa bực mình vừa buồn cười, theo bản năng đẩy hẳn ra, dặm chân hét:

- Tức chết đi được!

Sau đó nàng xoay người chạy vội đi.

- Bình tĩnh! Mình phải bình tĩnh!

Đại Nhiệt tóm lấy ly nước dốc cả vào bụng, lăm bằm bằm cừu chương để đánh lạc hướng suy nghĩ cho bản thân tỉnh táo lại, sau đó thật sự lo lắng cho "tai nạn giao thông" xảy ra bất thành linh vừa xong!

Đầu tiên có thể xác định: Yêu Yêu hoàn toàn nói thật! Nàng là một cô gái tâm tư kín đáo, suy nghĩ chu toàn, nhất định sẽ không vì chút xúc động nhất thời mà thổ lộ với hần!

Tiếp đó: Yêu Yêu là một cô gái tốt. Bất kể là hoàn cảnh gia đình hay trình độ văn hóa, thậm chí dung nhan cá nhân, tất cả đều cực kỳ xuất sắc, quan trọng nhất là tính cách của nàng cũng không thua kém những điều trên.

Nhưng mà điều kế tiếp hần lại không thể xác định: hần thích Yêu Yêu sao? Hần là thích đi, những khi hai người ở chung chẳng phải là luôn vui vẻ và hòa hợp sao. Chẳng qua là bởi vì đủ loại nguyên nhân mà hần chưa bao giờ nghĩ tới phương diện kia, hiện tại Yêu Yêu chủ động phá vỡ lẫn ranh tình cảm, gợi cho hần một cảm giác rất kỳ lạ, tựa như gặp phải một sự cố giao thông cổ quái, tìm không thấy nguyên nhân sự cố, cũng không cách nào đoán trước hậu quả.

Vấn đề là, hai người vốn quen thân như anh em ruột, đột nhiên biến thành quan hệ yêu đương, loại chuyển biến này làm Đại Nhiệt có chút không quen, có chút xấu hổ — hần chợt nhớ tới lời cha hần đã nói, hóa ra giữa nam và nữ thật sự rất khó tồn tại tình cảm hữu nghị thuần túy.

Một vấn đề càng lớn hơn là, nếu hai người ở cùng một chỗ, người nhà họ Lý sẽ thấy thế nào? Mai Mai sẽ có cảm tưởng gì?

Đại Nhiệt chỉ thấy đầu óc muốn loạn lên, nhất thời không nghĩ ra được chủ ý gì, cuối cùng hăn quyết định đi về nhà đã, rồi sẽ tìm Yêu Yêu nói rõ ràng sau!

Yêu Yêu cũng đã trở về phòng mình, tắm rửa thay quần áo xong xuôi, mái tóc còn ẩm xõa ra, thong dong ngồi trước bàn xem một quyển truyện tranh. Nhìn qua nàng rất bình thản, giống như chưa hề có chuyện gì xảy ra, chỉ có con gấu bông đặt tại đầu giường méo mó vì những vết nắm chặt mới chứng minh được nàng từng có vài hành vi kích động.

Đại Nhiệt gõ cửa rồi bước vào, nhìn qua nàng, không biết bắt đầu mở miệng thế nào.

Vẫn là Yêu Yêu tinh tế, nhỏ giọng hỏi trước:

- Tiểu ca, anh nghĩ thế nào?

- Anh chưa nghĩ được gì cả!

Lời vừa ra khỏi miệng, Đại Nhiệt liền cảm giác được quả thật là mình thiếu kinh nghiệm trò chuyện với phái nữ. Thuộc lòng ba trăm bài thơ không khó bằng một lần trò chuyện trơn tru cùng nữ giới! Trước nay hăn chỉ toàn thông thuộc lý thuyết suông, hiện giờ gặp chuyện thì rối lên như mớ bòng bong.

Yêu Yêu cả giận, giọng cũng lớn thêm:

- Cái gì gọi là chưa nghĩ được! Anh chỉ cần đồng ý hoặc từ chối thôi!

Bắt một cô gái phải chủ động tới mức này, điều này khiến Yêu Yêu rất giận — nàng rất cuộc hiểu được tại sao tới giờ Đại Nhiệt vẫn chưa có bạn gái, hăn quả thực chính là một gã đầu gỗ, mờ không thấm muối không vào, bình thường khi giỡn thì mạnh miệng lắm, đến khi động tới đao thật thương thật thì cái gì cũng lơ mơ.

Kỳ thật cái này không thể trách Đại Nhiệt, thân là trai tân chưa từng yêu, phương diện tình cảm nam nữ quả thật hẳn là kẻ ngoại đạo, nhưng theo tính cách của hẳn, chỉ cần một lần trải qua thì trở thành "thi nhân" cũng không phải là việc khó. (Tình cảm với Mai Mai chỉ là rung động đầu đời, chưa đi tới đâu nên không tính)

Vạn sự khởi đầu nan! Yêu Yêu phải gánh vác trách nhiệm làm người dẫn đường chỉ lối, thật là khó cho nàng.

Đại Nhiệt cuối cùng cũng biểu hiện ra được một ít phong phạm của nam nhân, ho khan một tiếng, nói:

- Anh bây giờ đang rất bối rối, chuyện này tới quá bất ngờ, anh còn chưa tiếp thu kịp! Anh nghĩ, hay là chúng ta cứ ở cạnh nhau thế này đã, để cho cả hai có thời gian tự hỏi, nếu đến lúc đó mà tình cảm không thay đổi thì chúng ta tiến tới cũng không muộn!

Hẳn nói cũng có lý, Yêu Yêu suy nghĩ một lát rồi đáp ứng. Chuyện tình cảm không thể cưỡng ép, cũng không thể quá gấp, nếu bức quá hẳn có thể sẽ lại chạy mất, nàng hiểu rất rõ tính tình của tiểu ca.

Đại Nhiệt nghĩ đến một chuyện mấu chốt, hỏi:

- Yêu Yêu, người nhà em có biết chuyện này không?

Kỳ thật, hẳn muốn hỏi là Mai Mai có biết hay không.

- Đương nhiên biết rồi!

Yêu Yêu nói đồng dục:

- Anh biết là em luôn rất ngoan mà, có chuyện gì quan trọng đều sẽ bàn bạc với mọi người trong nhà, đặc biệt là với chị của em — tuy rằng cuối cùng em đều sẽ kiên trì ý nghĩ của mình.

Đại Nhiệt hỏi:

- Vậy mọi người có ý kiến gì không?

Yêu Yêu chớp chớp mắt:

- Sao lại có ý kiến gì ạ, em lớn rồi mà. Anh cho là em và chị sẽ còn để ý chuyện trước kia sao? Không ngờ anh lại cổ hủ thế đó!

Đại Nhiệt toát mồ hôi! Rất cuộc hăn cũng hiểu vì sao mình không được phái nữ hoan nghênh, vừa gặp chuyện nam nữ đã sợ nọ sợ kia, tay chân lóng ngóng, cứ thế bao giờ mới cửa đổ được một bóng hồng?

Đại Nhiệt ảo não nói:

- Anh chỉ muốn hỏi cho rõ thôi mà!

Yêu Yêu nói:

- Vậy giờ anh rõ rồi chứ?

- Rồi, anh đi được chưa?

Đại Nhiệt hỏi một câu khá ‘ngu’.

Yêu Yêu hận không thể một ngụm cắn đứt lỗ tai hăn xuống, tức đến đỏ mặt lên hét:

- Đi đi!

Đại Nhiệt cũng chạy như trốn trở lại phòng của mình, gấp gáp lục lọi giá sách, hăn đang tìm một quyển sách trước đây được một người bạn học tặng, tên là “Tình yêu giống như một vụ tai nạn giao thông”.

Hăn cảm giác hiện tại mình cực kỳ cần quyển sách này chỉ điếm.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 6: Địa Tạng Vương Bồ Tát

oOo

Nghiên cứu xong đề tài tình ái, Đại Nhiệt cảm giác cả người mất tự nhiên, tựa như mặt nước tĩnh lặng đột nhiên mọc ra một gốc sen xanh mướt, khiến cho cuộc sống luôn tự do tự tại, thích gì làm nấy bị quấy nhiễu — tuy rằng loại "quấy nhiễu" này trước nay hẳn vẫn luôn mong đợi, nhưng tới khi nó đến thật lại chẳng biết phải làm sao.

Hắn quyết định online một chút cho khuây khỏa.

Vừa vào game đã thấy Quỷ Môn Quan đập vào mắt, Đại Nhiệt không chút do dự mà bước vào. Cánh cổng này không sâu, nhoáng cái đã qua, tới khi trước mắt sáng bừng trở lại thì phía trước hẳn đã là một bờ biển mênh mông hùng vĩ, không biết rộng bao nhiêu vạn vạn dặm, hơn nữa nước biển lại có màu xanh đậm, mỗi khi từng đợt sóng gầm kinh thiên động địa chồm lên lại có những linh hồn quái dị hiện hình, hoặc khóc lóc, hoặc mặt mày dữ tợn, hoặc ai oán, muôn hình vạn trạng khiến người run sợ.

Nơi bờ biển vốn là cát trắng cũng được thay bằng một màu đỏ thẫm như lửa thiêu, bên trên mọc vô số loài hoa cỏ đẹp đẽ không biết tên, sắc cũng thẫm như lửa, bốn mùa không tàn, tỏa mát hương thơm nồng đậm. Nhìn bộ dạng, có lẽ chúng chính là hoa bỉ ngạn (1) trong truyền thuyết!

Giữa biển hoa đỏ thắm là một tấm bia đá cao hơn ba mét làm từ đá hoa cương, cứng rắn như sắt:

"Bể khổ vô biên! Quay đầu là bờ!"

Tám chữ rồng bay phượng múa đỏ như máu được khắc trên bia, nét chữ vẫn còn long lanh nước như là vừa được viết lên, nét bút phiêu dật uốn lượn tựa có sinh mạng, như để thức tỉnh thế nhân.

Bên tai là những tiếng quý khóc thần tru, trước mặt lại có bia đá viết hàng chữ máu lập lòe, tâm trí Đại Nhiệt cũng bị lay động, thiếu chút nữa không nhìn được mà thực sự bước vào bể (biển) khổ phía trước. Hãn cả kinh, nhanh chóng dùng một viên Tiểu Hoàn Đan rồi bốc một nắm cát lên ném về tấm bia đá kia, định che hàng chữ trên đó lại.

Tấm bia đá đột nhiên phát ra một quầng sáng xanh quanh thân, khiến cát chưa bay tới nơi đã bị tán ra, rải đầy trời.

Phặc! Bày đặt quay đầu là bờ mà lại đi làm cái bẫy chuyên dụ người ta nhảy xuống biển, may là ca tình nhé.

Đại Nhiệt không dám nhìn tấm bia nữa, quay đầu sang hướng khác. Nhưng bờ biển dù dài lại không có chỗ nào khác biệt, cũng không phát hiện nơi nào kỳ quái, không có quái vật, không có NPC, trừ mặt biển rít gào đáng sợ ngoài kia thì tất cả đều bao trùm trong yên lặng đến đáng sợ.

Cửa vào Địa Ngục ở đâu đây? Không phải định bắt ca nhảy vào bể khổ tìm đấy chứ?

- Nguyệt dành hết cả đời của ta để thay chúng sinh chịu khổ, chỉ mong tất cả được giải thoát; nguyệt từ nay về sau để cõi trần thanh tịnh như đóa sen trong đầm nước, dùng Địa Ngục để luận tội cải tạo chúng sinh. Trước khi Địa Ngục thành trống không, thề không thành phật...

Đại Nhiệt đang mê hoặc, trên mặt biển đột nhiên truyền tới một tràng tụng kinh réo rắt cao vút. Chỉ thấy sóng lớn dâng lên, bọt sóng trắng xóa, đập vào nhau bắn ra vạn đạo kim quang, một vị Bồ Tát từ từ bay lên từ trong bể khô.

Vị Bồ Tát này mặt tròn tai dài, đầu đội mũ Tỳ Lô, người mặc áo cà sa vàng óng, một tay cầm gậy tích trượng, một tay cầm hoa sen, lướt sóng mà đến. (2)

Xem khí thế kia, hẳn đó không phải là quái vật trong trò chơi, nhưng trên đầu vị Bồ Tát này lại không hiển thị tên, hiển nhiên lại là một đại nhân vật.

Đại Nhiệt vội đã chạy tới chào hỏi:

- Vị Bồ Tát này trông thật trang nghiêm đạo mạo, không biết xưng hô thế nào?

Bồ Tát khẽ động môi, nói:

- Ta chính là Địa Tạng Vương Bồ Tát, trông coi Địa Ngục không biết đã bao nhiêu tuế nguyệt rồi. Nay thấy thí chủ lầm đường lạc lối nên cố ý tới điểm hóa.

Thì ra là Boss chung cực của Địa Ngục! Hôm nay vừa thấy, quả nhiên là nghe danh không bằng gặp mặt.

Trong Tây Du Nhất Mộng, bởi vì có được trí tuệ nhân tạo tiên tiến nhất, cho nên rất nhiều nhân vật truyền thuyết thanh danh hiển hách sẽ được máy tính sắp xếp để mang tới vài thân phận, có lúc hóa thành NPC giới thiệu nhiệm vụ, có lúc còn có thể làm lão sư truyền thụ pháp thuật v.v... Và khi thời cơ đến, những nhân vật đó lại hóa trở lại thành những quái vật không đội trời chung với người chơi.

Hiện tại Địa Tạng Vương chính là lấy thân phận NPC đến hướng dẫn nhiệm vụ "Hành trình xuống Địa phủ".

Đại Nhiệt cười ha ha, không siểm nịnh hỏi:

- Xin hỏi Bồ Tát sẽ điểm hóa ta thế nào?

- Phật viết: ta không xuống địa ngục, ai vào địa ngục? Thí chủ muốn rửa sạch tội nghiệp trên người chỉ có cách xông vào Địa Phủ, cuối cùng nếu như có thể thoát thân mà ra, thoát khỏi bể khổ, mới có thể chứng đắc đại đạo. Nhưng Địa Ngục có mười tám tầng, nghiệp lực vô cùng, người bình thường chỉ cần hơi sơ xuất sẽ vĩnh viễn đọa vào luân hồi, không được siêu sinh!

Hệ thống giao cho Địa Tạng Vương Bồ Tát mấy lời thoại quả thực rất khí thế.

Trong điển tịch Phật giáo, mười tám tầng Địa Ngục thì "tầng" không phải chỉ không gian lên xuống, mà là chỉ thời gian thụ án cùng luật hình khác nhau, ở mỗi một tầng thì hai yếu tố kia càng dài càng nặng hơn. Trong Tây Du Nhất Mộng lại làm ra cách tân cùng thay đổi, đem Địa Ngục định nghĩa thành căn cứ của quái vật Quỷ tộc, trong đó lấy Địa Tạng Bồ Tát cầm đầu, Thập Điện Diêm Vương là trợ thủ đắc lực, tương đương với trưởng lão hộ giáo, thủ hạ khác như là Hắc Bạch Vô Thường, Sinh Tử Phán Quan, Câu Hồn Sứ Giả, Ngưu Đầu Mã Diện là các tiểu đầu mục, còn tiểu yêu thì là cương thi khô lâu, cô hồn dã quỷ v.v...

Đại Nhiệt cũng không lạ gì kiểu nhiệm vụ này nữa, đơn giản là tìm đồ vật nào đó hoặc là giết Boss mục tiêu. Kỳ thật hai thứ này thường sẽ bị gộp làm một, bởi vì tín vật cần tìm thường sẽ được an bài trên người Boss, chỉ khi nào giết nó thì vật mới rơi ra.

Vì thế Đại Nhiệt hỏi:

- Bồ Tát, làm thế nào ta mới tính là thoát khỏi bể khổ?

- Thật lâu thật lâu trước kia...

Bồ Tát đổi giọng 180 độ, bộ mặt hiền lành kể lại một chuyện xưa:

- Đó là một thời đại hỗn loạn không chịu nổi, yêu nghiệt hoành hành, lòng người loạn bậy, tham lam dâm dật, thích chém thích giết. Ngã phật từ bi, không đành lòng thấy trăm họ lâm than, vì thế Như Lai Đại Phật, Ngọc Hoàng Đại Đế và bản Bồ Tát liên hợp cùng bàn sách lược, định ra một cái 'nhiệm vụ Tam giới'. Nhiệm vụ này phàm là chúng sinh đều có thể tiếp nhận, nhưng chỉ cần có một người dẫn đầu hoàn thành thì nhiệm vụ những người khác đã nhận sẽ tức khắc bị hủy.

Cái này thật đúng là Châu Nhuận “Phát” rồi, lại là nhiệm vụ do tam đại cự đầu chung tay định ra, tin rằng nhất định là một trong những nhiệm vụ cao cấp nhất trò chơi. Nhưng theo vị NPC này nói thì mỗi người chơi đều có thể gây ra, song chỉ có một người nhanh nhất hoàn thành mới là người may mắn nhận thưởng, xem ra muốn đỗ trạng nguyên cũng gian nan đây.

Đại Nhiệt vội truy hỏi:

- Bồ Tát, ngài có thể giới thiệu chút tình huống nhiệm vụ không?

Bồ Tát mỉm cười nói:

- Lý chỉ của Phật môn là quảng đại chúng sinh, nhưng nếu kinh nghiệm dễ dàng truyền ra sẽ khiến người ta không coi trọng, vì thế thí chủ chậm rãi tìm hiểu đi.

Lại cố làm ra vẻ huyền bí rồi, Đại Nhiệt nhin không được muốn dựng thẳng ngón tay giữa ân cần hỏi thăm gã nào thiết lập trò chơi này một chút.

- Mười tám tầng Địa Ngục, mười tám quang cảnh! Thí chủ hãy mở ra bảng nhiệm vụ, trong đó sẽ xuất hiện phím lựa chọn, sau khi bấm hệ thống sẽ ngẫu nhiên truyền tống thí chủ tới một trong mười tám tầng kia. Kế tiếp

phải xem biểu hiện của thí chủ, một khi thỏa mãn điều kiện, hệ thống sẽ nhắc nhở thí chủ đã hoàn thành nhiệm vụ và truyền tống thí chủ ra khỏi Địa Ngục! Tiếp đó, thí chủ sẽ tiếp tục tu luyện cùng nghỉ ngơi chờ đợi nhiệm vụ vòng hai tới!

Bồ Tát nói xong, lại từ từ bay lên không, trở lại trong bể khổ.

Vừa nhìn NPC khuất sau mặt biển, Đại Nhiệt vừa thất thần suy nghĩ xem câu ‘chờ đợi nhiệm vụ vòng hai’ là có ý gì.

Ài, nghĩ lắm làm gì, đến đâu hay đến đó. Hắn nhanh chóng mở ra bảng nhiệm vụ, quả nhiên mặt trên có một phím ấn màu lam chú thích dòng chữ: "lựa chọn Địa Ngục". Hắn lập tức bấm phím, thân thể nhòe đi, liền tiếp nhập vào một nơi có cái tên rất kỳ quái...

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Hoa bỉ ngạn: tương truyền là loài hoa nở trên đường tới suối vàng. Hoa có màu đỏ rực rỡ như máu, phủ đầy trên con đường thông đến địa ngục. Đây là loài hoa duy nhất của Minh giới. Theo truyền thuyết, hương hoa có ma lực, có thể gọi về kí ức lúc còn sống của người chết.

- (2) Gậy tích trượng, mũ Tỳ Lô: giống tạo hình của Đường Tam Tạng. Xem thêm: <http://bit.ly/1XZiJvV>

- Tên của quái vật và NPC nhiều khi sẽ là tên của các vị thần tiên. Đây chỉ là một câu truyện viết về trò chơi online, tình tiết và truyền thuyết có thể sẽ méo mó, mong mọi người không phật ý.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 7: Đao Sơn Địa Ngục

oOo

"Xin chú ý! Bạn phát động trình tự nhiệm vụ, tiến vào Địa Ngục tầng thứ bảy: Đao Sơn Địa Ngục (Địa Ngục núi đao)!"

Tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên thật đúng lúc.

Theo truyền thuyết dân gian, Đao Sơn Địa Ngục là nơi dành cho những kẻ khinh nhờn thần thánh hoặc những kẻ thích sát sinh. Không bàn tới giết người, chỉ cần khi còn sống bạn giết qua trâu ngựa mèo chó cũng tính vào đây, bởi vì chúng nó cũng là sinh mệnh, có lẽ kiếp trước của chúng là người... Âm ti không giống với dương gian, nơi đây không có phân ra cao thấp giữa trâu, ngựa, mèo, chó v.v... và người, tất cả đều chỉ có chung một cái tên là sinh linh. Phạm là những kẻ phạm một trong hai tội trên, khi chết sẽ bị đẩy xuống Đao Sơn Địa Ngục, bị lột sạch quần áo, bắt trần truồng mà trèo lên núi đao, tùy vào tội nghiệt nặng nhẹ mà thời gian chịu tội sẽ tương ứng dài ngắn khác nhau.

Đại Nhiệt chỉ mới liếc mắt nhìn qua đã thấy nơi đây toàn là đao, đao thật nhiều thật nhiều.

Vách tường là đao chồng lên nhau mà thành, trần nhà cũng là đao xếp lên, từng thanh chình chình tề tề, ánh đao chói lọi, chỉ cần không không cần thận chạm phải thì không nghi ngờ sẽ lập tức mất vài miếng thịt trên người.

Trong lúc tò mò quan sát, Đại Nhiệt chợt nhớ ra một vấn đề lớn, đó là nơi này cơ hồ không có một vật nào có uy lực để dùng Thái Cực Đạo nhắc lên làm vũ khí. Hắn cũng định mượn tạm vài thanh đao để dùng, ai ngờ hệ thống đã vang lên tiếng nhắc nhở: Đây là vật phẩm do Đạo Sơn Địa Ngục Vương luyện chế, không thể sử dụng! Mà trừ đao ra thì ở nơi này hầu như không còn gì ngoại trừ mấy viên gạch dưới nền.

Không lẽ lại phải dùng lại ném gạch thần công trong truyền thuyết sao?

Đại Nhiệt chán nản nghĩ.

Mặc dù đỉnh cấp võ học Thái Cực Đạo của hắn mạnh mẽ vô cùng, nhưng cảnh giới thứ nhất "Nhân Tài Thi Giáo, Vạn Vật Giai Bị Vu Ngã" vẫn còn nhiều hạn chế. Ví dụ, uy lực lớn hay nhỏ sẽ phụ thuộc vào độ lớn và cứng của vật thể lấy ra làm vũ khí. Ai chẳng muốn bốc cả một ngọn núi để đi đập người, có điều nhắc lên nổi sao? Nói hơi quá một chút, kể cả nhắc được, nhưng sau đó còn sức mà ném ra không, hay lại tự làm nó đè lên mình mới là vấn đề. Tiếp nữa, nếu hoàn cảnh xung quanh không có vật gì thì phải làm sao? Đây không phải là chuyện không thể xảy ra, bởi vì trong trò chơi sẽ có những bản đồ không có thứ nào cứng rắn to lớn như hòn đá hay gốc cây, nhiều nhất chỉ có mấy viên gạch, đất cát, nước chảy, tuy có thể sử dụng nhưng những thứ này có uy lực nhỏ đến thương cảm, chỉ mang đi giết gà dọa khỉ được thôi.

Gặp phải tình huống thế này, việc không dễ làm rồi.

Thái Cực Đạo của Đại Nhiệt sáng tạo thuộc về con đường Võ lực, trong đó lại chia thành hai hướng: "mượn lực chứng đạo" và "dùng lực chứng đạo". Đại Nhiệt là đi theo hướng đầu tiên.

Mượn lực chứng đạo, tên sao nghĩa vậy, lực lượng bản thân bạo phát ra sao là nhờ lực ở bên ngoài. Ở phương diện này "mượn lực" lại chia thành nhiều loại hình thức, như của Đại Nhiệt là mượn dùng những tài liệu, vật

thể vô chủ có ở xung quanh, tài liệu vật thể này càng tốt thì uy lực càng lớn. Tới khi lên cảnh giới thứ hai thì thêm vào có thể dùng Võ lực của mình để cải tạo rèn luyện tài liệu, đề cao uy lực. Mà một khi tiến lên cảnh giới cao nhất, vậy thì võ lực thông thiên, hoàn toàn không bị hạn chế về tài liệu nữa mà có thể biến không thành có, hư không tạo vật, đạo tạo hóa trời đất.

Còn "dùng lực chứng đạo" là dựa vào bản thân của nhân vật, tu luyện mình đồng da sắt, không cần binh khí mà bản thân chính vũ khí, chẳng qua bây giờ còn chưa có ai theo con đường này.

Con đường thứ ba, lấy võ nhập đạo, không chỉ là con đường bí ẩn nhất trong Tây Du Nhất Mộng mà xác suất để bước lên được cũng nhỏ đến thương cảm, hơn nữa quá trình tu luyện cũng cực kỳ khó khăn gian khổ. Như "mượn lực chứng đạo", căn bản của nó là mượn lực, nhưng không phải lực nào cũng mượn được, ví như người mới nhập môn mà chỉ sáng tạo ra võ học sơ cấp hay trung cấp thì chỉ có thể mượn lực từ cành cây hay hòn gạch, mấy thứ này dùng để ném chim nhỏ còn ăn thua chứ đánh người thì... May mà Đại Nhiệt sáng tạo ra võ học đỉnh cấp, cho nên mới không gặp phải cảnh khổ này.

Nhưng có câu khổ trước sướng sau, khổ tận cam lai! Võ lực nếu tu luyện đến tầng cao nhất thì tính ưu việt của nó so với Tiên thuật hay Phật pháp sẽ hiện ra rõ rệt, trong đó lợi hại nhất chính là có thể đạt tới cảnh giới truyền thuyết "vượt ra ngũ hành"!

Vượt ra ngũ hành, tức là người chơi có thể tùy ý phát huy ra toàn bộ hiệu quả ngũ hành kèm theo, cũng không tiếp tục tồn tại vấn đề ngũ hành tương khắc. Đơn giản chính là bạn có thể dùng ngũ hành khắc chế bất kể kẻ nào, còn người khác lại không thể khắc chế bạn. Nhưng cũng cần nói rõ, thực lực giữa hai bên là một nhân tố rất quan trọng ảnh hưởng tới ngũ hành tương khắc, người ta mạnh hơn, bạn vẫn bị đồ sát bình thường. Chưa kể tới việc có pháp bảo tốt cũng theo nguyên lý tương tự.

Nhưng bây giờ mà bàn luận vấn đề này với Đại Nhiệt thì còn quá xa xôi, tốt nhất vẫn là nên nghĩ làm sao để dùng viên gạch đánh gục được quái vật ở nơi này mới là quan trọng.

Tranh thủ thời gian, Đại Nhiệt nhặt lên bốn viên gạch, hai viên bỏ vào hành trang, hai viên cầm trên tay.

Gạch nơi này khá to, dài chừng 30 phân, màu xanh đậm, cầm vào khá chắc tay, làm cho tinh thần của Đại Nhiệt cũng tốt hơn, vác gạch chạy loạn giống như là một con chuột say rượu đang đi kiếm mèo quyết đấu, thi thoảng còn hét to một tiếng.

Đao Sơn Địa Ngục thực chất là một mê cung do đao tạo thành, không biết rộng lớn bao nhiêu, quanh co khúc khuỷu, may là con đường đi tới khá lớn cho nên không sợ bị đao ở hai bên dễ dàng sát thương. Đương nhiên, ấy là khi bình tĩnh mà đi, còn lúc bị một đám quái vây quanh thì còn khó nói.

Rất nhanh, Đại Nhiệt đã đụng phải con quái vật đầu tiên ở Địa Ngục.

Đó là một Khô Lô (bộ xương), một con Khô Lô chỉ có một tay — số lượng quái vật Quỷ tộc rất thưa thớt, chỉ nhỉnh hơn Phật tộc, loại hình cũng không nhiều, nhưng có vẻ dễ thấy hơn, bởi vì đôi lúc Quỷ tộc sẽ thả một ít Cương Thi vào khu hầm mỏ tại Tân Thủ Thôn, với lý do là "vì trừng phạt lòng tham không đáy của phàm nhân, Địa Ngục ra tay răn dạy".

Nhắc đến Cương Thi, Đại Nhiệt lại nhớ đến lúc quen biết với Yến Cuồng Đồ ở khu vực hầm mỏ, một cảm giác ấm áp chợt dâng lên. Đã nhiều ngày không cùng hăn liên hệ rồi, lấy tính tình của hăn, thu được quả Nhân Sâm lại tìm không thấy người, không tức đến xì khói mới là lạ!

Khô Lô này trông hơi gầy gò, hai hốc mắt trống rỗng vừa nhìn thấy Đại Nhiệt thì lập tức đập cây gậy bằng xương người tới.

Loại quái vật cấp tiểu yêu này, chỉ cần Đại Nhiệt sử dụng Chân Vũ Độn Giáp thì cho nó đập cả trăm cái vẫn không cần nhả mào. Đại Nhiệt không thèm động thân, chỉ nhấc tay vung gạch đập trả.

Mặc dù Khô Lâu chỉ là tiểu yêu, lực sát thương không cao, nhưng toàn thân đều là xương cốt, độ cứng rất khá, đặc biệt ở xương đầu, thường thường đao thương chém trúng cũng không nứt vỡ, cho nên viên gạch vừa đập trúng thì kêu ‘bốp’ một tiếng rồi tự vỡ ra làm nhiều mảnh.

Khô Lâu bị nện một cái, đầu xoay 360 độ nhưng lại không hề bị thương. Nó tức thì xoay đầu lại vị trí rồi lại giơ gậy xương vọt tới.

Bố khi! Xem ra cách này không xài được rồi.

Lần tấn công đầu thất bại khiến Đại Nhiệt bắt đầu phải tính xem có nên đổi tác phong chiến đấu hay không.

Khô Lâu thấy đối thủ vẫn không nhúc nhích, liền vung gậy đập càng hăng.

Sau một lúc dẫn đo, Đại Nhiệt quyết định đổi hình thức công kích. Tuy rằng có vẻ như dùng dao mổ trâu giết gà, nhưng theo cách nói ở Âm ti, mọi sinh linh đều bình đẳng, giết gà và giết trâu có khác gì đâu!

Được, là mi ép ca đấy nhé...

Đại Nhiệt cầm lên một viên gạch khác, giơ lên cao, môi mấp máy không biết là đọc gì, bỗng viên gạch đột nhiên biến hóa, tỏa ra một làn khói xanh vờn quanh viên gạch không tan, cực kì quý dị.

- Diễm Thiết Thành Kim, Hóa Hủ Hủ Vi Thần Kỳ!

Đại Nhiệt vừa nói xong thì viên gạch đã đập ra.

Vừa chạm phải làn khói xanh kia, Khô Lâu liền run rẩy cả người, khung xương trắng hếu như chạm phải lò nung, nhanh chóng tan ra, chưa đến hai giây đã biến cả thành tro tàn...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 8: Ngũ Hành Chi Độc

oOo

Thực tế, tu vi của Đại Nhiệt từ lần thứ hai đoạt Kim Kích Tử đã tăng nhiều, cảm giác sắp từ cảnh giới Thái Cực Đạo thứ nhất "Nhân Tài Thi Giáo, Vạn Vật Giai Bị Vu Ngã" tiến hoá đến cảnh giới thứ hai "Điểm Thiết Thành Kim, Hóa Hủ Hủ Vi Thần Kỳ". Tiếp đó hãn đã khẩn trương tiến hành tự tu trong quán trà, cũng chính là lúc hãn tăng thêm niềm tin để nói với Yến Cuồng Đồ rằng "có thể đánh mấy hiệp với phân thân của Trấn Nguyên Tử". Tới khi có được Hoàng Thổ Ngọc +20% Võ lực thì tiến trình tu luyện của hãn càng tăng rõ rệt, cuối cùng trước khi theo Hồ Ly lên núi đánh Trấn Nguyên Tử đã thành công tiến hóa đến cảnh giới "Điểm Thiết Thành Kim, Hóa Hủ Hủ Vi Thần Kỳ".

Đương nhiên, lần này hãn rất bình tĩnh, cũng không có kích động như lúc bắt đầu mở ra con đường thứ ba Võ lực, bởi vì đây đã là chuyện trong dự liệu, không có bao nhiêu bất ngờ, bởi vậy người ngoài cũng không biết hãn lại thay da đổi thịt, tăng lên cấp bậc.

Có điều hãn vừa mới bước vào cảnh giới thứ hai nên vận dụng còn chưa trôi chảy, chỉ có thể áp dụng lên một số vật phẩm nhỏ, ví dụ viên gạch. Nhưng viên gạch lúc này đã không giống viên gạch lúc xưa, sau khi được thuộc tính Mộc của Trư Bát Giới Đại Nhiệt rót vào thì đã biến thành gạch độc, mang theo hiệu quả độc sát thương của thuộc tính Mộc trong ngũ hành, lực sát thương cường đại hơn cả trăm lần, bất kể ruồi bọ gián chuột

hay thần tiên quý quái, nếu sức chống cự không đủ sẽ bị đập chết ngay lập tức, mà mạng dài một chút cũng là chậm rãi chờ chết.

Chiêu thuật lợi hại như thế, tất nhiên hạn chế sẽ không ít.

Thứ nhất, chiêu này cực hao tổn Võ lực. Võ lực cũng giống như Tiên thuật hay Pháp pháp, một khi cạn phải ăn Tiểu Hoàn Đan bổ sung. Mặc dù không có thông báo dạng số hóa như mana ở những game online thời đại trước, nhưng hệ thống sẽ khiến bạn cảm thấy choáng váng, toàn thân tê mỏi, tứ chi vô lực... Và lúc đó chính là lúc phải cần thuốc bổ sung rồi!

Tiếp nữa, bởi vì yêu cầu Võ lực quá lớn, cho nên dù có vận dụng thành thạo thì cũng khó áp dụng lên những vật thể, tài liệu có thể trọng thể tích vượt quá hạn mức. Ví dụ như ở cảnh giới thứ nhất tối đa có thể nâng tảng đá 10 tấn làm vũ khí thì sang cảnh giới thứ hai nhiều nhất cũng chỉ rèn luyện cải tạo được tảng đá một tấn, rút lại khoảng 10 lần.

Mặc khác, một ít tài liệu tương khắc với thuộc tính Mộc là không thể tái sử dụng (truyền độc), ví dụ những vật bằng kim loại — đây cũng là một tổn thất lớn, bởi vì vũ khí bằng kim loại luôn có uy lực lợi hại nhất, mà uy lực từ Thái Cực Đạo của Đại Nhiệt cũng dựa vào uy lực từ vật liệu.

Nhưng ngay cả như vậy, có một viên gạch độc cũng không khác gì có một pháp bảo tứ phẩm! Độc lợi hại ra sao, tin rằng lão đại của Thú tộc là Thú Vương hiểu rõ nhất, ở Tân Thủ Thôn nó đã dính thi độc của Đại Nhiệt mà ngậm ngùi năm xuống. Mà Ngũ Hành Chi Độc so với thi độc chẳng khác nào thạch tín so với thuốc xổ, hoàn toàn không cùng một cấp bậc.

Vốn Đại Nhiệt định lấy phân thân của Trấn Nguyên Tử làm khối đá thử vàng đầu tiên, nhưng Hồ Ly lại xuất hiện. Kế hoạch dự rã ra khỏi hang của nàng vừa đầy trí tuệ lại ít mạo hiểm cho nên Đại Nhiệt chỉ có thể tiếp tục ẩn nhẫn. Không ngờ mãi tới hôm nay Ngũ Hành Chi Độc mới được xuất thế,

hơn nữa còn dùng trên một con Khô Lôu cấp bậc tiểu quái, còn là tiểu quái tàn tật bẩm sinh, thật sự là nhân sinh vô thường a!

Nhoáng cái đã giải quyết trận chiến, Đại Nhiệt không muốn lãng phí Võ lực trên người tiểu quái nên né đi tìm Boss. Dọc theo đường đi, số lượng tiểu quái ngày càng tăng, Cương Thi, Khô Lôu, Quỷ Không Đầu, Quỷ Thắt Cổ v.v... đủ loại như trong truyền thuyết. Đám tiểu quái thấy có người còn sống xâm nhập thì nhao nhao rít gào lên vây tới, tay tóm miệng cắn, thi triển thủ đoạn công kích.

Có câu kiến cắn chết voi, vô số công kích như thế ập đến khiến Chân Vũ Độn Giáp của Đại Nhiệt cũng có chút chịu không nổi. Đặc biệt trong số kia còn có một loại tiểu quái tên là Quỷ Sợ Chết, tóc tai bù xù, bộ dạng đáng khinh, thân hình khô đét, luôn lén lút trốn sau các tiểu yêu khác rồi chốc lại rình cơ hội thi triển ra vũ khí độc môn của nó — một cục đờm xanh biếc, chẳng những ghê tởm còn kèm theo hiệu quả ăn mòn.

Bị con quái bẩn thỉu này ngăn chặn đường đi, Đại Nhiệt bốc hỏa ra, gạch độc đập tới giữa đám đông, chỉ cần dính vào một chút lập tức sẽ có tiểu yêu lăn ra rồi chết sau một lát.

Địa Ngục chính thức thành Địa Ngục! Đám tiểu quái bị giết tới khóc thét không ngừng, cuối cùng có con biết khôn lén lén trốn đi báo cáo Thập Điện Minh Vương trấn thủ Đạo Sơn Địa Ngục là Bình Đăng Vương.

Bình Đăng Vương còn gọi là Đạo Sơn Địa Ngục Vương, kiếp trước là một con ưng đầu bạc khổng lồ, bởi vì cơ duyên xảo hợp, bái nhập làm môn hạ của Côn Bằng yêu sư, học được một môn Phật học hại tên là: Phật Cũng Có Dao, gọi tắt là Phật Dao! Sau đó, vào thời Hồng Hoang đại chiến, Bình Đăng Vương bị giết chết, tiến vào luân hồi, tiến nhập Quỷ tộc nhất mạch, băng vào bản sự làm tới Thập Điện Minh Vương, xưng là Bình Đăng Vương!

Đây là tư liệu mà nhà phát hành trò chơi giới thiệu, đích thật là rất có óc tưởng tượng!

Tới đây không cần nhìn tư liệu nữa, xem thực tế đi!

Phật Dao của Bình Đăng Vương không phải là loại hữu hình, mà vô hình vô ảnh, bạn còn chưa rõ cái gì xảy ra đã trúng luôn mấy đao.

Tiểu quái giết vừa nhanh vừa nhiều, nhưng thu hoạch thì ít đến thương cảm, chỉ chừng trăm điểm ngộ tính, còn chưa bằng một bữa cơm, lại chẳng rút ra đồ vật gì, nói chung là công không bỏ sức.

"Hệ thống nhắc nhở, bởi vì cảnh giới thứ hai của đỉnh cấp võ học Thái Cực Đạo của bạn tăng lên độ thuần thực cho nên cảnh giới thứ nhất sẽ hoàn toàn bị thay thế, từ nay về sau biến mất!

"Chúc mừng đỉnh cấp võ học Thái Cực Đạo của bạn tăng cấp thành công, trước mắt là cảnh giới thứ hai: 'Điểm Thiết Thành Kim, Hóa Hủ Hủ Vi Thần Kỳ!'" (Chú thích một chút: ở trên nói đã bước vào cảnh giới thứ hai, nhưng đến giờ mới đủ điểm thuần thực để hoàn toàn xóa cảnh giới thứ nhất)

Đại Nhiệt quả thật có chút tiếc nuối cảnh giới đầu tiên, dù sao tùy tiện điều khiển vật thể, khiến đá bay cây đổ làm công kích cũng thật uy phong. Còn ở cảnh giới thứ hai, vật thể một khi rời khỏi tay hãn thì sẽ mất đi hiệu quả ngũ hành kèm theo, cũng tương đương hóa thành đồ bỏ. Như thế tức là cảnh giới thứ hai buộc hãn phải chơi cận chiến, tới khi nào sang cảnh giới tiếp theo mới thôi.

Còn một vấn đề nữa, đó là cảnh giới đầu tiên tiêu hao rất ít Võ lực, cũng nghĩa là tổn rất ít tiền mua thuốc.

Nhưng mà cũ không đi thì mới không đến! Thay cũ đổi mới đã là lẽ tự nhiên, thiên địa vạn vật đều không cách nào tránh khỏi.

Đại Nhiệt dùng một viên Tiểu Hoàn Đan nữa, vừa lúc ngẩng đầu lên nuốt thuốc thì nhìn thấy từ bên tay phải lao ra một con quái thân hình cao lớn, cách ăn mặc rất quen thuộc, hình như chính là phán quan đã đưa mình vào Địa Ngục, chỉ khác là hiện tại hắn mang theo một cái bút phán quan dài hơn 1 mét, đặng đặng sát khí chạy tới.

Rốt cuộc cũng có một tiểu đầu mục chạy tới, phần tiền lời phi nghĩa đầu tiên của ca tại Địa Ngục là nhờ mi đó!

Đại Nhiệt hưng phấn hẳn lên, vui mừng chào đón bằng cách nện viên gạch tới đầu ‘khách’ đến.

Phán quan thấy vũ khí trong tay Đại Nhiệt bốc lên khói xanh thì lấp bấp kinh hãi, vội nâng bút ra đỡ.

Ngũ Hành Chi Độc còn không có biến thái đến độ có thể truyền qua vật trung gian, bởi vậy phán quan tránh được một kiếp, nhưng cũng bị đẩy lùi về sau hai bước. Lão kêu lớn mấy tiếng, bút phán quan rung bần bật mấy cái, đầu bút chọt nổ tung rồi xòe ra, biến thành một cái chổi lớn, hung tợn mãnh liệt quét đến.

Đại Nhiệt không định dây dưa với lão, nghiêng người né rồi lấy gạch đập lên đầu đối phương.

Phán quan có chút tu vi, độc mới vừa lên thân đã biết, phát hiện không ổn, cất bước bỏ chạy, ai ngờ đầu óc choáng váng, đụng đánh ‘xoẹt’ một cái vào bức tường đao rồi dính chặt lên đó, không thể động đậy, rất nhanh độc tính phát tác, chỉ một lát sau đã hóa thành tro cốt.

Leng keng leng keng, một cây gậy rơi ra.

Quả nhiên có hàng! Đại Nhiệt vui mừng hơn hở chạy tới nhặt lên xem:

[Phán Quan Bổng], pháp bảo cứu phẫn, vũ khí của class Tôn Ngộ Không, gia tăng lực công kích cho pháp thuật hệ kim 9%!

Cái đêch, không dùng được, nhọ thật.

Đại Nhiệt đột nhiên nhớ tới thiên phú Hạnh Vận Nhất Đầu Trư của mình còn không có tiến hành thăng cấp! Từ lúc hấn đạt được quả Nhân Sâm thì vui đến váng não, không còn nhớ gì tới skill cộng may mắn này nữa.

Đại Nhiệt vội vàng mất bò mới lo làm chuồng, bật lên bảng thuộc tính tiến hành thao tác.

Hạnh Vận Nhất Đầu Trư muốn lên cấp 2 cần 10 vạn điểm ngộ tính, hiện tại hấn dư dả, lập tức ấn xác định.

"Chúc mừng bạn thành công thăng cấp thiên phú Hạnh Vận Nhất Đầu Trư, trước mặt cấp bậc là cấp 2, gia tăng 10% giá trị may mắn bản thân; thăng cấp đến cấp bậc tiếp theo cần ngộ tính 30 vạn điểm!"

Cái *&^%\$! 30 vạn điểm ngộ tính, sao không đi mà cướp ngân hàng đi?

Đại Nhiệt vốn đang dự tính tăng đầy cấp cho thiên phú may mắn này, thế nhưng khi thấy yêu cầu kia thì không hỏi trọn tròn mắt, “ân cần thăm hỏi” nhà phát hành Tây Du Nhất Mộng!

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 9: Người ác lắm

oOo

Bực tức thì bực tức, ngàn vạn lần đừng bốc hỏa!

Đại Nhiệt đem oán khí phát tiết lên người đám tiểu yêu “vô tội”, không hề tiết kiệm Võ lực, gạch vung ra liên tiếp, khiến đám tiểu yêu kia chỉ hận sao mình không là quỷ ba, bốn chân mà chạy cho nhanh hơn. Cuối cùng, tình hình biến thành Đại Nhiệt chạy khắp mấy khúc quanh mà vẫn không hề tìm thấy một bóng quỷ nào nữa — Quỷ tộc không hổ là cùng Phật tộc Tiên tộc xưng thành Tam giới, quái vật lại còn hiểu được cả chạy trốn!

Đại Nhiệt cảm thấy rất mất hứng, sau một lúc “tìm mồi” không thấy thì bắt đầu lững thững đi về trước. Tới khi hẵn vừa định chuyển sang một khúc ngoặt thì “cạch”, từ trần nhà đột ngột rớt xuống một con quỷ với cái lưỡi đỏ lòm dài đến vài mét, khiến Đại Nhiệt cũng bị dọa giật mình đến nhảy dựng!

Con quỷ kia có thân mình cực cao, quần áo trắng toát, mái tóc đen rũ rượi xõa dài chạm đất che kín mặt cộng thêm cái lưỡi đỏ thẫm nhúc nhích trên mặt đất như rắn độc, nhìn qua cực kỳ ghê tởm!

Qua thoáng giật mình, Đại Nhiệt tưởng nó chẳng qua là một con Quỷ Thất Cổ, không hề sợ chút nào mà vươn gạch ra đập:

- Ca cho mi dọa này!

Con quý kia lại rất nhanh nhẹn chống hai tay lên đất rồi bật ngược ra phía sau né, tiếp đó đứng dậy, la lớn:

- Người không sợ tí nào sao?

Kỳ lạ! Giọng nói của nó rất non nớt, lại trong vắt như là âm thanh của trẻ con.

Cái thân mình cao lênh khênh của nó cũng rất kỳ lạ, giờ nhìn cẩn thận thì ra là do đứng trên cà kheo. Con quái này có thể nói được, do vậy hẳn là Boss, nhưng không ngờ lại có bộ dạng này.

Đại Nhiệt cười hê hê nói:

- Cái gì ca cũng sợ, nhưng lại không sợ quý!

Con quý buồn bực, âm ức nói:

- Tại sao người không sợ quý hả?

- Ha ha! Mi thắc mắc cái gì, ca là tới để giết quý thì sao lại sợ quý?

Con quý kia không phục:

- Nhưng ta là một con quý rất đáng sợ mà? Xem lưỡi với mặt của ta này!

Nói xong, nó vén hai bên tóc lên, để lộ ra khuôn mặt trắng bệch mà lại không có mắt mũi.

Đại Nhiệt dè bịu:

- Xời, loại hóa trang thế này có mù cũng biết là do vẽ lên, lòe ai chứ? Là ai hóa trang cho mi đây?

Con quý thành thật trả lời:

- Ta bảo Hắc Vô Thường vẽ cho!

- Còn nữa này, tóc giả mà mi đội vừa khô vừa xơ xác. Ku à, đi ra dọa người cũng cần bỏ chút tiền vốn đi chứ. À này, sao mi là quý rồi lại còn phải hóa trang?

Đại Nhiệt thắc mắc hỏi.

Con quý ngượng ngùng nói:

- Trông ta trẻ con quá, căn bản không giống quý, chẳng dọa được ai cả.

Nói xong, nó xoay tròn một cái, quanh thân toát ra một trận sương mù màu vàng nhạt, sau khi sương mù tan đi thì xuất hiện một bóng người.

Cái yếm đỏ thẫm, mặt phấn mắt to, bím tóc nhỏ buộc túm chỉ lên trời, thân hình cao chưa tới 1 mét, quý ở chỗ nào, rõ ràng là một đứa nhóc cực kỳ đáng yêu!

Đại Nhiệt nhìn mà choáng váng, không thể không thừa nhận tiểu quý này làm quý thật thất bại.

Tiểu quý lại chấp tay thi lễ, vẻ nho nhã nói:

- Ta chính là Bình Đăng Vương trong Thập Điện Minh Vương, đệ tử của Hồng Hoang nhất đại tông sư Côn Bằng yêu sư. Bình sinh ta luôn muốn có một lần dọa được người ta mà chưa bao giờ đạt, vẫn luôn nuôi tiếc!

Quá bất ngờ! Đại Nhiệt há mồm to đến nỗi thiếu chút nữa trật cả khớp hàm — hẳn sớm biết hệ thống thiết lập cho những quái vật đẳng cấp cao có trí tuệ cùng tính cách cố định, nhưng vị Bình Đăng Vương trước mắt này, bất kể là hình tượng hay là cách nói năng đều quá tương phản so với miêu

tả trong truyền thuyết, làm cho người ta không nhìn được phải trốn tránh mắt mà nhìn.

- Người chính là Đại Nhiệt đúng không. Người thật to gan, lại dám đả thương Câu Hồn Sứ Giả Địa Ngục phái ra, trốn khỏi trừng phạt! Mà càng to gan hơn là lại dám không sợ khi bị ta dọa!

Bình Đăng Vương đổi mặt nhanh như lật sách, thế nhưng với khuôn mặt mũm mĩm trắng hồng của hắn thì dù có ôm thêm cả hai thanh đao chắn trước mặt cũng không dọa được nổi ai.

Thông qua lời nói và hành động của “bấy bì” trước mặt, Đại Nhiệt đại khái đoán được rằng tính cách mà máy chủ giao cho Bình Đăng Vương là loại tính cách mau thích mau chán, dễ dàng biến đổi của trẻ nhỏ. Nhưng điều này cũng không quan trọng, quan trọng là: tại sao Bình Đăng Vương cũng nói mình làm bị thương Câu Hồn Sứ Giả? Lúc ấy chính mình bị nện ngất, đến cả bị muỗi đốt còn không biết mà đập chứ đừng nói làm bị thương Câu Hồn Sứ Giả? Nhưng hệ thống hắn không phải là ăn không nói có đâu.

Vì muốn làm cho tiến trình của trò chơi càng thêm lưu loát hợp lý, cốt truyện bối cảnh càng thêm hoàn mỹ, công ty Thánh Đại phát hành Tây Du Nhất Mộng còn mua bản quyền của vài chục bộ tiên hiệp Hồng Hoang nổi tiếng hiện hành rồi tiến hành bắt chước cùng tham khảo, bởi vậy cơ hồ mỗi một nhiệm vụ trong trò chơi đều có một cốt truyện hợp tình hợp lý. Ví dụ ở Tân Thủ Thôn, bạn giúp Trương đại thẩm mua mảnh vải, lí do hệ thống đưa ra sẽ là: con trai Trương đại thẩm từ nhỏ đã lập chí muốn trở thành thần tiên chính nghĩa hàng yêu trừ ma, cho nên muốn đi Linh Đài Phương Thốn sơn, Tà Nguyệt Tam Tinh động, bái Bồ Đề lão tổ làm sư phụ. Do đó Trương đại thẩm muốn nhanh chóng may mấy bộ y phục để con mình có cái mặc trên đường v.v...

Mà phạm là nhiệm vụ có cốt truyện nối tiếp thì hệ thống cũng sẽ đưa ra quan hệ nhân quả rõ ràng. Hiện tại, lý do hệ thống đưa ra cho nhiệm vụ lần này là: "vì chạy trốn trừng phạt, Đại Nhiệt làm bị thương Câu Hồn Sứ Giả!", vậy tức là chuyện này đã thật sự xảy ra.

- Tại sao lại có chuyện này, chẳng lẽ trên người mình đã phát sinh chuyện ngoài ý muốn khó tin nào đấy sao?

Đại Nhiệt ngẫm nghĩ đến muốn nổ tung cả đầu mà vẫn không sao tìm ra nguyên cớ.

Bình Đăng Vương thấy Đại Nhiệt chau mày ngẫm nghĩ, hoàn toàn đem lời của mình trở thành gió thoảng bên tai thì không khỏi giận điên lên, vung tay chém ra một đòn Phật Dao.

Phật cũng biết giận, Phật cũng có đao, Phật cũng giết người!

Đây là căn cứ lý luận để Côn Bằng yêu sư sáng lập ra pháp thuật Phật Dao này.

Phật môn có câu cửa miệng "buông đao đồ tể, lập tức thành Phật", nhưng một khi động sát khí muốn giết người thì sẽ ra sao?

Đáp án ở trên người Đại Nhiệt, hắn chỉ nghe “âm” một tiếng không báo trước, một thanh kiếm của Chân Vũ Độn Giáp đã bị mạnh mẽ bẻ gãy, bản thân hắn cũng thiếu chút nữa hộc máu. Tới lúc này, Đại Nhiệt mới nhớ ra việc trước mặt hắn là Bình Đăng Vương, một đại Boss cực kỳ mạnh mẽ, chính mình lâm trận phân tâm, đã phạm vào cấm kỵ mang tới họa sát thân!

Hảo hán không sợ thiệt trước mắt, hắn xoay người bỏ chạy.

Bình Đăng Vương nhún người đuổi theo, thực hưng phấn mà kêu lớn:

- Đại Nhiệt, đừng chạy, ở lại chơi với ta!

Chim cú, muốn chơi thì đi mà tìm quý cái đi!

Bị đánh lén, Đại Nhiệt tức giận bất bình, vội nuốt một viên Tiểu Hoàn Đan rồi vừa chạy vừa suy nghĩ xem làm thế nào mới có thể xử lý đại Boss có dáng vẻ trẻ thơ vô hại này.

Tốc độ của hắn nhanh hơn, Bình Đăng Vương đuổi không kịp, lập tức đổi cách công kích, bức tường và trần nhà làm từ đao lập tức phát sinh biến hóa, vô số thanh đao sắc bén trên rơi dưới ép phóng tới.

Những thanh đao này là do Bình Đăng Vương luyện chế lúc buồn chán, mỗi thanh đều dính ít nhiều một ít ý niệm Phật Dao của hắn, do đó lợi hại hơn vũ khí bình thường nhiều. Mà bị một trận mưa đao như vậy trúng người thì dù không chết cũng bị lột da!

- Coi như mi lợi hại!

“Người nào đó” bị mưa đao che hết đường đi trước, chỉ còn có thể quay đầu chiến đấu. Ở đằng sau, Bình Đăng Vương tiếp tục đuổi sát tới, mưa đao theo ý niệm của hắn không chế mà chuyển hướng tới vị trí hạ bộ của Đại Nhiệt.

- Mi ác lắmmmmmm! (1)

Trư Bát Giới vẫn luôn nổi danh bởi tính hèn mọn rốt cuộc nhận lấy báo ứng, phải dựa vào Độn Giáp đã không còn trọn vẹn gắt bao bảo hộ ở bộ vị trọng yếu, lúc nào mới tránh khỏi vận mệnh bị thảm bị biến thành 8 vía.

Bình Đăng Vương thấy thế không đuổi nữa, vỗ bàn tay nhỏ bé lên đôm đốp mà cười lớn:

- Vui quá vui quá! Chơi thật vui!

Trong lúc hần còn đang cười tít mắt thì Đại Nhiệt cũng nhân cơ hội vọt tới trước mặt hần, không chút nương tay vung gạch lên tưng lại một đòn.

Bình Đăng Vương bị đánh bay về sau, lúc người trên không trung thì phát hiện mình trúng Ngũ Hành Chi Độc, lập tức kêu lên thê lương:

- Đại Nhiệt, người ác lắm!

Sau đó hần chuyển hướng ngay trên không, liều mạng chạy trốn, đao mưa khắp bầu trời mất đi không chế, rớt đầy đất.

Thế cục nghịch chuyển, Đại Nhiệt làm gì có chuyện bỏ qua, giơ gạch đuổi theo, miêng hô to:

- Tiểu băng hữu chớ đi, ở lại chơi với ca!

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Người ác lắm/ nhĩ hảo độc/你好毒: : tên một bài hát nổi tiếng vào những năm 90 của Trung Quốc. Bộ truyện này viết vào đầu những năm 2000, cho nên ảnh hưởng nhiều bởi văn hóa thập niên 90, nhiều câu từ sẽ dùng những danh từ “nổi” ở thời đó ghép vào ví von, ví dụ như ở đây, hoặc Châu Nhuận “Phát” để chỉ sự phát tài, lời lãi. Ở Việt Nam cũng có cách ghép tương tự, ví dụ: Campu-Chia tiền, uống rượu Cao “Băng” v.v...

► Không liên quan đến truyện lắm, nhưng cảm phiền mọi người đọc xong nhân tiện vào vote 1 vote cho mình tại:
<http://bachngocsach.com/forum/threads/13413/> để đỡ tủi thân khi xem kết quả cuối tháng :))

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 10: Vô độc bất trượng phu

oOo

Ngũ Hành Chi Độc phát tác quá nhanh, tốc độ của Bình Đăng Vương vốn đã không tốt, từ khi dính độc lại càng trở nên chậm hơn. Hắn dứt khoát dừng lại, quay đầu trợn mắt nhìn Đại Nhiệt, đôi mắt trẻ thơ đen láy như muốn bốc hỏa!

Đại Nhiệt nhàn nhã tản bộ ở phía sau, không hề nóng vội, nhìn tiểu quý vương toàn thân xanh lè mà cười dài nói:

- Anh bạn nhỏ, bề ngoài của mi hiện tại nhìn rất được đấy! Có muốn tăng màu cho đậm thêm tí nữa không!

Lấy tu vi của Bình Đăng Vương, một lần chạm phải viên gạch có Ngũ Hành Chi Độc đại khái là chỉ làm rớt được của hắn một phần ba máu, cộng với skill Phật Dao xuất quỷ nhập thần, vô thanh vô ảnh kia quá là dọa người, bởi vậy Đại Nhiệt cũng không dám tùy tiện tới gần.

Bình Đăng Vương cả giận nói:

- Không thể tưởng được trong phạm nhân lại có người tu luyện tới cảnh giới như thế, có thể sử dụng ra Ngũ Hành Chi Độc, ta quá khinh thường ngươi rồi.

Đại Nhiệt được khen, cười toe toét:

- Quá khen quá khen! Có qua có lại mới toại lòng nhau, đáp lễ thôi mà!

Bình Đăng Vương cũng chưa đủ trí năng để lý giải lời châm chọc của hắn, chỉ cảm thấy tiểu bạch kiếm này mặt cười xấu xa, nhìn qua chán ghét nói không hết lời, khiến ‘tiểu’ Boss này càng bốc hỏa, hét một tiếng chói tai rồi nhào lên, phát tay phát ra một đạo Phạt Dao!

Hắn vừa động, Đại Nhiệt đã chuẩn bị xong, đứng sẵn ở trước khúc quanh, đúng lúc lùi ra sau mà tránh.

Nhưng mà như thế chưa đủ để tránh Phạt Dao kia! Skill này không ngờ lại có thể chuyển hướng, theo ý niệm của Bình Đăng Vương mà hãm lại rồi ngoặt sang phía Đại Nhiệt. “Ầm” một cái, Chân Vũ Độn Giáp của Đại Nhiệt lại gãy một thanh kiếm nữa!

Tu vi Phạt Dao hiện tại của Bình Đăng Vương tương đương với skill chiến đấu cao cấp của người chơi, lực công kích tương đối mạnh mẽ, mà càng lợi hại hơn là vô tung vô tích, muốn tránh cũng chẳng biết đường nào mà tránh!

Đại Nhiệt qua phút choáng váng lập tức nuốt một viên Tiểu Hoàn Đan sau đó thay Chân Vũ Độn Giáp mới tinh, một bên khẩn trương nhìn chăm chăm Bình Đăng Vương, đề phòng hắn lại làm khó dễ.

Có điều Bình Đăng Vương cũng không chịu nổi, hắn giận dữ động thủ càng làm độc xâm nhập mau hơn, tốc độ tụt máu nhanh gấp đôi, trong lúc nhất thời cũng không thể ra skill tiếp.

Bốn mắt cùng trừng, đều hy vọng có thể dùng ánh mắt giết chết đối phương!

Khổ rồi! Không thể tưởng được lên tới cảnh giới thứ hai lực công kích có tăng nhưng cách tác chiến lại tụt nhanh như tụt quần! Cần lao tới hùng

học như trâu húc má, nhưng mà lực phòng ngự Chân Vũ Độn Giáp của mình không đáng khoe ra, vậy làm thế nào để tiến tới sát đối thủ?

Đại Nhiệt thầm kể khổ trong lòng, cầm lấy viên gạch, đánh từ bên trái không được, bên phải cũng không được, cứ tình hình này chờ khi Bình Đăng Vương sống qua giai đoạn độc phát thì nhất định sẽ đuổi giết mình khắp chín con phố mất! Sát chiêu Phật Dao của hắn thật quá khủng, tới vô ảnh đi vô tung, hơn nữa còn có thể khống chế ngàn vạn thanh đao trên đường, chuyên chọn hạ bộ mà đâm!

Trong lúc này, Bình Đăng Vương im lặng vận công pháp, tận lực làm suy yếu Ngũ Hành Chi Độc, cũng không hành động thiếu suy nghĩ.

Hai bên người trừng mắt ta trợn mắt, như thi xem ai mở được lâu hơn. Đúng lúc này thì “vèo” một tiếng, một cột sáng trắng chợt hiện, bên trong đó đột nhiên xuất hiện một người chơi.

"Nhiệm vụ Tam giới" có lai lịch không nhỏ, sau khi hoàn thành thì khẳng định thù lao không hề tầm thường. Nhưng nó cũng là một cái nhiệm vụ công cộng, bất kỳ người chơi nào thỏa mãn điều kiện đều có thể nhận, bởi vậy Đại Nhiệt khẳng định không phải người duy nhất có thể tới đây, thậm chí có lẽ đã có rất nhiều người chơi sớm đã tiến vào Minh giới, chẳng qua mỗi người ở một bản đồ khác nhau nên chưa gặp mà thôi. Địa Ngục có mười tám tầng, mười tám bản đồ lớn, mà còn chưa biết mỗi bản đồ đó rộng đến mức nào, quả thật nếu không phải “duyên” lắm lắm thì khó mà gặp được lẫn nhau!

Vận khí của Đại Nhiệt xem ra không tệ, đúng thời khắc mấu chốt tiến thoái lưỡng nan lại rơi thêm một người chơi từ trên trời xuống! Hai so với một, thế cục lập tức đảo ngược, để xem tiểu quý vương nhà người chết thế nào!

Người chơi kia có tên là "Sao Băng Vụt Sáng", toàn thân trôi nổi Nhiếp Thân Quang, là một gã theo Phật đạo. Người này dáng cao trung bình, nhìn qua cũng khá đẹp trai, chỉ có cặp mắt hơi ti hí làm người khác thấy khó tin tưởng. Hắn tò mò nhìn Đại Nhiệt, lại nhìn nhìn Bình Đăng Vương, hiển nhiên bị hình dáng trẻ thơ vô hại của Bình Đăng Vương lừa gạt, không đầu không đuôi hỏi:

- Thần tiên?

Bình Đăng Vương không để ý tới hắn, chỉ lo trừ độc!

Sao Băng Vụt Sáng sờ sờ đầu, lại hỏi:

- Yêu quái?

- Chúc mừng người đoán trúng! Ta là Thập Điện Minh Vương Bình Đăng Vương!

Bình Đăng Vương cười ngọt ngào, Phật Dao đồng thời chém ra.

Vị nhân huynh mới tới trả lời chuẩn xác, nhưng đạt được không phải 100 điểm mà là một cái rằm thật lớn, Nhiếp Thân Quang hộ thân tức thì tứ tán không thấy đâu. Một đòn bất ngờ này khiến nhân huynh kia giật nảy mình, hắn không thể tưởng được bé trai trước mặt lại là quái vật cấp bậc Boss, đỡ đỡ người ra, cuối cùng bị Bình Đăng Vương thừa thế truy kích, lại phát một đao, Sao Băng Vụt Sáng lập tức biến thành cô hồn dã quỷ, đi sở thu dụng cô hồn Minh giới lao động ba giờ, cũng may không có bị rớt trang bị!

Cái đêch! Sao mà ngòm nhanh vậy trời...

Đại Nhiệt thấy tình hình như thế, cảm thán không thôi! Nhưng có chút may mắn là trong lúc Bình Đăng Vương động thủ đối phó vị nhân huynh kia, hắn cũng đã nhân cơ hội lao tới, ôm gạch đập "cảm tử"!

Một đòn này thật quá đúng lúc, vừa vặn hết thời gian Ngũ Hành Chi Độc ban này!

Bình Đăng Vương vừa rồi cố sử dụng Phật Dao đã khiến độc tăng hiệu quả rất nhiều, sinh mệnh tụt liên tục, giờ bị đập một cái nữa chịu làm sao nổi? Hắn phun ra một ngụm máu tươi, thê lương kêu lên:

- Người ác lắm!!!!!!

- Tục ngữ nói, vô độc bất trượng phu! Đa tạ đa tạ!

Đại Nhiệt cười vô cùng khoái trá.

- Đáng chết...

Bình Đăng Vương liều chết cố phát thêm một đòn Phật Dao, thế nhưng vừa lúc sinh mệnh thấy đáy, tức thì biến thành một đồng tro tàn, chờ đợi hệ thống tái sinh — đáng tiếc, sau khi hắn chết cũng không rớt ra vật gì cả!

"Chúc mừng bạn đã giết chết Dao Sơn Địa Ngục Thập Điện Minh Vương Bình Đăng Vương, đạt được 6500 điểm ngộ tính; hiện tại bạn có thể rời khỏi tầng Địa Ngục này, tới một tầng Địa Ngục khác tiếp tục tu luyện!"

"Chúc mừng bạn đạt được một cái Kén Khạp Thụ Trùng!"

(Khạp Trùng Thụ: sâu ngủ)

Hệ thống nhắc nhở làm cho Đại Nhiệt ngẩn ra, sau đó lập tức mở hành trang, tới khi thấy trong đó có thêm một cái kén màu đen hình dáng như quả trứng chim cú thì cười ngoác mồm như vừa nhặt được vàng!

- Kén Khạp Trùng Thụ, cách thời gian kén nứt còn hai mươi bốn giờ (theo giờ online của người chơi), sau khi kén nứt có thể đạt được một con Khạp Trùng Thụ.

Khạp Thụy Trùng có tác dụng gì ở trong trò chơi còn chưa rõ, nhưng ở trong nguyên tác Tây Du Ký, Tôn Ngộ Không biến thành con sâu nhỏ này còn làm ra ít chuyện kinh thiên động địa sao? Từ điểm này mà xét, con sâu này tuyệt đối là một bảo vật!

Đã lấy được bảo bối như thế, Đại Nhiệt cũng không vội tiếp tục xông vào Địa Ngục, lựa chọn log out nạp năng lượng cái đã.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 11: Cuộc sống hạnh phúc của Đại Nhiệt

oOo

Tháo thiết bị online ra, Đại Nhiệt làm mấy động tác xoay người cho giãn cơ, sau đó đi qua phòng bên cạnh tìm Yêu Yêu. Gõ cửa vài cái nhưng không thấy tiếng đáp, hăn bèn lấy chìa khóa của mình rồi mở cửa đi vào.

Yêu Yêu không online mà đang nằm trên giường, dùng chăn che kín đầu mà ngủ — cái dáng ngủ này của cô nàng không ngờ giống Long Hải Thanh đến thế, hay là khi đi ngủ bất kỳ cô gái nào cũng đều có chung một kiểu vừa kín đáo vừa khiêu gợi này? Thêm nữa đã đắp chăn, lại bật quạt điện ở trước giường cho gió thổi mạnh tới, chặc chặc.

Đại Nhiệt ho khan đánh tiếng rồi nói:

- Yêu Yêu, em đang ngủ sao?

Hăn đang nghĩ nếu Yêu Yêu không trả lời thì hăn sẽ rời khỏi đây.

Chỉ là Yêu Yêu căn bản không hề ngủ, khi nghe tiếng hăn gõ cửa, nàng cố ý không lên tiếng mà thôi. Bình thường nàng ngủ cũng không che kín đầu, lúc Đại Nhiệt mở cửa bước vào thì mới vớ cái chăn phủ lên. Trong lòng nàng đang rất tức giận, tiểu ca thật là một tên đầu gỗ, lúc trước ở chung với chị nàng hăn lại có biểu hiện khác cơ — như vậy, chỉ có một cách giải thích, đó là hăn căn bản không thích nàng, chẳng qua là sợ nàng

thương tâm, cho nên mới cố ý đưa ra ý kiến tạm thời cứ ở cạnh một thời gian.

Nghĩ vậy nên nàng rất khó chịu, người đầu tiên mình thích, cũng là lần đầu tiên mình thổ lộ lại có được kết quả thất bại, còn thất bại xấu hổ như vậy, vì thế nàng rúc vào trong chăn mà hét lớn:

- Em không có ngủ!

Đại Nhiệt bị tiếng hét làm giật mình, vội đáp:

- Vậy tại sao em lại nằm trên giường?

- Em bị bệnh!

Yêu Yêu hờn giận nói.

Đại Nhiệt lo lắng hỏi thăm:

- Yêu Yêu à, việc này là em không đúng rồi! Nhất định là bởi vì em vừa tắm xong, tóc còn chưa khô mà đã lên giường nằm ngủ nên mới sinh bệnh. Em phải chú ý thân thể chứ! Con gái vốn mảnh mai, cộng thêm thời tiết bây giờ sắp chuyển lạnh, đừng bật quạt số lớn quá, mà tốt nhất là hóng gió tự nhiên; còn nữa, cửa sổ nên thường xuyên mở ra cho thông khí... Còn nữa còn nữa, em phải ăn đúng ngày ba bữa, không chỉ ăn mỗi thịt không thôi, vitamin có trong rau quả cũng rất quan trọng, căn cứ chính anh đã tự thể nghiệm qua thì canh cà chua cũng tương đối tốt...

Yêu Yêu nghe hẳn nói một hồi đến nỗi "lông tóc dựng đứng", nàng nhảy dựng lên, đứng trên giường, từ trên cao nhìn xuống trừng mắt với hẳn.

Nam chính của chúng ta sờ sờ cái mũi, làm vẻ mặt ngạc nhiên nói:

- Yêu Yêu, không cần cảm động quá mà nhìn anh như vậy! Quan tâm đến cuộc sống sinh hoạt hằng ngày của các bé gái là phương châm sống của

anh mà!

Xì một tiếng, Yêu Yêu liền nở nụ cười, nhưng bộ dáng tươi cười còn chưa bày ra hết thì lập tức thu lại, khiến vẻ mặt nàng vắn vẹo nhìn rất khô hòi. Sau đó cô nàng cố nghiêm giọng hỏi:

- Anh tìm em làm gì!?

Đại Nhiệt xắn xắn ống tay áo, giả bộ tập trung vào chuyên môn, nghiêm túc nói:

- Bây giờ là 5 giờ 30 phút chiều, anh muốn tới đây trưng cầu ý kiến, xem Lý nhị tiểu thư có muốn dùng bữa tối không?

- Hử! Tiểu ca, anh có mang đồng hồ sao?

- Không có, nhưng anh cam đoan mình nói đúng.

Yêu Yêu lè lưỡi làm mặt xấu:

- Còn lâu em mới tin!

Nàng lấy điện thoại di động ra nhìn, không phải là 5 giờ 30 phút sao? Hử, nhất định là hăn đã lén xem trước.

Nàng biết Đại Nhiệt cố ý làm vậy để khiến nàng vui vẻ, cảm động chút chút, nhưng cơn tức còn tiêu hết nên giở giọng:

- Em không muốn ăn!

- Rồi rồi, lại tới nữa! Anh vừa mới nói phải ăn cơm đủ một ngày ba bữa, giờ em lại không muốn ăn cơm là sao! Điều này là không được nha, em đã là đặc phái viên của mẹ anh, anh nhất định phải chiều cố em thật tốt.

Đại Nhiệt nói thật nghiêm chỉnh.

Con người Yêu Yêu vội chuyển, nàng đã nghĩ ra một phương án tốt, nếu hẳn đã muốn ở cạnh một thời gian, sao mình không biết thời biết thế, đem cuộc sống hai người gói chung một chỗ, cũng giống như tình tiết trong phim Hàn Quốc vậy, nam nữ nhân vật chính đều là từ ở chung mới chậm rãi sinh ra tình cảm, vì thế nàng nói:

- Thôi được rồi! Nhưng mà em không muốn ra ngoài ăn! Không bằng chúng ta cùng đi chợ mua đồ về nhà nấu đi!

Đại Nhiệt có chút khó xử:

- Vậy cũng tốt, nhưng anh phải thanh minh trước, ở phương diện nấu nướng anh không thông thạo nhé, cả món luộc cũng không đạt tiêu chuẩn đâu đó!

Yêu Yêu cười hì hì nói :

- Có đại trù sư là em ở đây, còn đến phiên anh phải động thủ sao? Anh cứ ngoan ngoãn đứng một bên xem là tốt rồi. Nhưng em có một yêu cầu, khi có thời gian rảnh anh phải cùng em đi chợ mua thức ăn! Coi như là đi tản bộ đi, chứ cứ ở lý trong phòng không tốt đâu.

Đại Nhiệt xoa xoa tay, vẻ mặt tươi cười:

- Được, được chứ! Cùng em đi mua đồ là vinh hạnh của anh!

Đọc xong cuốn "kinh thư chỉ dẫn ái tình", hẳn cũng đã nghĩ thông nhiều điều, quyết định dùng tâm tình bình tĩnh này ở chung với Yêu Yêu.

Nói là làm, hai người liền đi tới chợ mua thức ăn.

Không tận mắt thấy thì Đại Nhiệt thật không thể tin, một Yêu Yêu thường ngày nũng nịu lại có thể có trạng thái "vĩ đại" như thế khi đi chợ, cò

kề mặt cả, lúc rắn lúc ngọt ngào, dụ dỗ được các bác gái bán cho hàng đã ngon còn rẻ.

Nhân tài nha!

Rốt cuộc Đại Nhiệt đã hiểu một cách sâu sắc tài năng của phụ nữ ở phương diện mua bán là thế nào, đó là một loại thiên phú mà đàn ông dù có quất ngựa đuổi cũng không kịp.

Mua đầy đủ các loại nguyên liệu, chiến thắng trở về, giờ này đến phiên Đại Nhiệt phát uy, bao lớn túi nhỏ do bản thân hăn thầu tất.

Yêu Yêu sợ phòng ngủ ám mùi nấu nướng nên dọn dẹp lại căn phòng nhỏ chứa đồ bên Đại Nhiệt, biến nó thành một gian bếp, sau đó lập tức bắt tay vào bằm bằm chặt chặt. Đại Nhiệt đứng ở bên cạnh tò mò quan sát cũng không khỏi thêm một lần cảm thán:

Yêu Yêu không những cắt thái vô cùng điêu luyện, các bước tiến hành lưu loát tự nhiên, cả ánh mắt chuyên chú khi cho dầu thêm muối cũng đẹp đến như vậy, quả thực như đom đóm trong đêm, dù ở nơi nào cũng khiến người khác phải chú ý!

Nếu như không biết chuyện mẹ Yêu Yêu là một đầu bếp có tiếng, Yêu Yêu đã được bà dạy nấu ăn từ nhỏ, Đại Nhiệt nhất định sẽ hoài nghi mọi hành động mà mình chứng kiến trước mắt đây chỉ là ảo ảnh — thời đại bây giờ, câu nói "muốn chinh phục trái tim một người đàn ông, con đường ngắn nhất là chinh phục dạ dày của anh ta" không còn lưu hành nữa, mà đã đổi thành "muốn chinh phục một người phụ nữ, đầu tiên hãy để dạ dày của cô ấy được lấp đầy!". Phụ nữ ngày nay đã sớm chiếm chủ quyền, còn có mấy người đi học nấu ăn? Đều là học làm "ảo thuật", nấu một nồi cơm cuối cùng lại nấu ra một tảng đá! Chiên một quả trứng lại thành một mảnh than! Thủ đoạn rất là quý dị, hiệu quả rất đặc biệt, thật sự là không thể tưởng tượng nổi.

Cho nên hiện tại có một vị đầu bếp mỹ nữ đang đứng sờ sờ ở trước mặt biểu diễn, làm cho Đại Nhiệt như ở trong mộng, có một loại cảm giác không chân thật.

Nhưng tất cả đồ ăn đều là thật đấy!

Thịt ba chỉ hấp, thịt xào lăn, cải chao dầu, canh bí đao nấu sườn, đều là những món mà thường ngày Đại Nhiệt thích ăn. Đại Nhiệt cảm thấy cuộc sống hạnh phúc của mình rốt cuộc đã đến, sức ăn của hắn vượt hẳn ngày thường, cắn nuốt một miếng thịt lớn chỉ mất 3 giây.

Nhìn hắn ăn ngon lành, Yêu Yêu cũng rất cao hứng, cảm thấy sức lao động của mình không có uổng phí, tần suất gặp thức ăn càng nâng cao, cuối cùng khiến cái bát của Đại Nhiệt bị đồ ăn chất đầy như một ngọn núi.

Đại Nhiệt cẩn thận từng li từng tí mới giữ nguyên được bát cơm có kiến trúc hình nón này, hắn lau mồ hôi rồi nói:

- Yêu Yêu, em nhiệt tình quá!

Yêu Yêu cười tươi như hoa:

- Tiểu ca à, anh gầy quá, ăn nhiều một chút, như vậy mới có da có thịt! Đây, ăn thêm miếng này nè!

Lại một miếng thịt to được đưa vào bát, Đại Nhiệt len lén nuốt nước miếng ực một cái, bình chia làm hai đường, một bàn tay lạng lẽ đưa xuống nửa người dưới, nói lỏng thắt lưng quần...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sầu

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 12: Truyền thuyết rút lưỡi

oOo

Cơm nước no nê, nói mấy câu chuyện phiếm, tiếp đến đương nhiên là lại tiến vào Tây Du Nhất Mơng. Yêu Yêu nói qua không ít tin tức về thành Ngạo Lai, đặc biệt nhắc tới hoạt động Trung Thu, nói người chơi trong thành đã tổ chức rất nhiều lần hành động lớn, nhưng đều bị phân thân của Trấn Nguyên Tử đập tan, đến lần nào chết sạch lần ấy.

Từ chuyện này, Đại Nhiệt bỗng nhiên lại nghĩ tới không biết Thiên Hạ Hội có thành công hay không. Nếu bọn hãn trăm cay nghìn đắng rốt cuộc xử lý xong phân thân của Trấn Nguyên Tử, rồi cực kỳ hưng phấn chạy tới dưới gốc Nhân Sâm, sau đó lại thấy trên cây chỉ còn hơn mười trái thì không biết có cảm tưởng thế nào nhỉ? Biểu cảm nhất định sẽ rất đặc sắc đây, hử hử!

Thu dọn bát đĩa xong, Yêu Yêu trở về phòng để tắm gội, nói sau đó sẽ chơi game nên không qua nữa! Ý này quả hợp lòng Đại Nhiệt, hãn cũng vội vàng hoàn thành mấy việc vệ sinh cá nhân rồi tiến vào trò chơi.

Lại lần nữa bấm nút chọn ngẫu nhiên, hãn đã thấy mình xuất hiện trong bản đồ "Bạt Thiệt Địa Ngục" (Địa Ngục Rút Lưỡi).

Truyền thuyết kể rằng: phạm là khi còn sống, kẻ nào châm ngòi ly gián, phi báng hại người, miệng lưỡi trơn tru, xảo ngôn nguy biện, dối trên lừa

dưới... thì sau khi chết sẽ phải tiến vào Bạt Thiệt Địa Ngục, bị quỷ tốt tách miệng ra rồi lấy kìm sắt kẹp vào đầu lưỡi, cứ thế rút ra, không phải làm một lần xong ngay mà là chậm rãi kéo từng chút một...

Truyện thuyết có chút khủng bố, nhưng bản đồ trước mắt Đại Nhiệt đương nhiên là không có chuyện ghê rợn như vậy, mà chỉ là một thảo nguyên thật lớn với sương mù lơ lửng cùng cỏ lau che nửa thân người. Khung cảnh như vậy kết hợp với bầu trời đầy những tầng mây nặng nước nhìn qua rất u ám. Nhưng bất kể là thế nào, nơi này cũng không giống cảnh tượng Địa Ngục, có lẽ là thiết kế viên của trò chơi muốn thay đổi phong cách một chút.

Đại Nhiệt đứng trong đám cỏ, ngược mắt nhìn chung quanh, có chút mờ mịt không biết nên làm cái gì.

'Cạp cạp cạp....!'

Một loạt tiếng động kỳ quái vang lên, chỉ thấy ba con giòi biến dị lớn cỡ con rùa biển từ bụi cỏ bò ra. Toàn thân chúng nó xám đen, lớp da giống như một bộ áo giáp cứng rắn, trên đầu lại có hai cái sừng lớn vừa dài vừa nhọn, thật giống như hai lưỡi liềm sắc lẹm.

Tử Hồn Thi Trùng! Quái vật Quỷ tộc, thuộc về cấp Đầu Mục. Theo truyền thuyết, linh hồn của bọn nó đã được rèn luyện bằng số sinh tử, bởi vậy có được quỷ lực tương đối cao. Chúng nó sinh hoạt tại những nơi âm u ẩm ướt, đã tự suy thoái thị giác, nhưng khứu giác lại cực kỳ linh mẫn, hơn nữa mẫn cảm nhất là với mùi của người sống.

Ba con giòi tách ra, chia làm hình tam giác chạy tới.

Đại Nhiệt cầm viên gạch, bước về trái hai bước muốn công kích con bên trái trước. Tổ hợp ba con giòi biến dị này có uy lực không thể khinh thường, phương pháp tốt nhất chính là tiêu diệt từng bộ phận.

Thế nhưng ba con quái vật nhìn qua có chút ù ì này lại nhanh nhẹn vô cùng, hơn nữa còn có thể bật lên như tôm, lấy toàn thân làm vũ khí đánh tới. Nếu bị hai lưỡi liềm trên đầu chúng nó đánh trúng, sợ là Độn Giáp cũng chưa chắc trụ được.

Đại Nhiệt không muốn đánh giáp lá cà với chúng nó, bèn trượt xuống sát đất tránh cú bật rồi lấy gạch định tấn công vào chỗ yếu hại bên dưới của nó, nhưng đúng lúc này một con giòi khác cũng đồng thời bật tới lao thẳng vào vị trí ‘cúc hoa’ của Đại Nhiệt.

Cái xxoo nhà chúng nó! Lại có thể hiểu được hợp trận, xem ra phải đánh nhanh thắng nhanh.

Đại Nhiệt không có cách nào né được, chỉ có thể cứng rắn vận độn giáp chống đỡ, sau đó tổn tới 2 viên Tiểu Hoàn Đan mới giải quyết được 3 con Tử Hồn Thi Trùng, thu hoạch 186 điểm ngộ tính.

Thảo nguyên lại khôi phục yên tĩnh, thi thoảng có chút gió lạnh thổi tới khiến cây cỏ ngả nghiêng, làm không gian có vẻ nguy cơ trùng trùng.

Nơi càng yên tĩnh thế này thì càng dễ phát sinh nguy hiểm. Đại Nhiệt cố trấn tĩnh tiến lên, thế nhưng vào sâu mãi mà vẫn chưa đụng phải bất kỳ quái vật nào. Chuyện này có chút kỳ lạ!

- Aaaaaaaaa.....

Chợt đột nhiên một tiếng thét thê lương thảm thiết từ phía trước truyền đến, làm bất cứ ai nghe được cũng phải sợ hãi đến nổi ca da gà.

Rốt cuộc có động tĩnh...

Đại Nhiệt thật cẩn thận men theo tiếng kêu mà đi, qua một đoạn không xa lắm, trước mắt trở nên trống trải, cảnh sắc hoàn toàn khác biệt — đồng cỏ rạp rạp ban nãy không biết biến đi đâu mất, cả một khoảng đất rộng

trước mặt lại không có nổi một gốc thực vật. Dường như thảo nguyên chỉ tới đằng sau lưng Đại Nhiệt là đã bị chặt đứt hoàn toàn!

Đối mặt với cảnh tượng quỷ dị này, Đại Nhiệt đang muốn cất bước lên xem xét...

"Xì! Xì xì! Xì xì xìiiii...!"

Từ bên trái phát ra một tràng tiếng thổi gió, có vẻ như là âm thanh của răn độc!

Đại Nhiệt bỗng nhiên xoay người, viên gạch cũng đi theo đập qua.

- Ấy ấy, đừng đập, là người, là người!

Một người chơi có tên "Người Tuyết Ngày Hè" vội kêu toáng lên, chặt vật từ đám cỏ bước ra. Tại Minh giới có thể PK, vừa rồi may mà hấn né nhanh, nếu không đã trở thành người chơi đầu tiên bị Đại Nhiệt khai đao trog trò chơi.

Sư con hàng này, yên lành nấp trong cỏ làm gì không biết? Xem ra tiếng "xì xì" ghê tởm vừa rồi có khi là tiếng đại tiểu tiện của hấn. Giờ nhìn kỹ mới thấy người này đội trên đầu một cái mũ rơm tự chế, trên mũ còn cắm vài nhánh cỏ đang lung lay theo nhịp cử động, rất là buồn cười.

Đại Nhiệt tức giận lớn tiếng nói:

- Ca còn tưởng là răn chứ! Tự dưng xì xì làm cái gì thế hả?

- Suyt...

Người Tuyết Ngày Hè vội vàng lại xì với suyt:

- Đừng lớn tiếng như vậy, có răn thật đấy!

- Aaaaaaaaaa.....

Lại một tiếng kêu thảm thiết từ đằng xa, ngay sau đó là một đoạn kêu cứu có nội dung rất rõ ràng:

- Rãnnnnnn! Cứu mạnggggggg! Rãnnnn... aaaaaa.....!

Tiếng kêu tắt ngúm, sau đó chợt một cơn gió thổi tới, mang theo một mùi máu tanh tươi khiến người khác buồn nôn.

Đại Nhiệt hoảng sợ, bầu không khí theo đó khẩn trương hẳn lên, hẳn không khỏi nhỏ giọng lại, hỏi:

- Cái quái gì thế?

Người Tuyết Ngày Hè hướng hẳn ra hiệu, ý bảo làm như mình, nằm sấp trong bụi cỏ. Đại Nhiệt nghĩ nghĩ, đồng ý, úp sấp bên cạnh hẳn, thuận tay giật một đám cỏ đắp lên người để ngụy trang.

Hai gã đàn ông cứ thế nằm sát cạnh nhau, có màn trời chiếu cỏ mà thờ thê!

Người Tuyết Ngày Hè nhỏ giọng nói:

- Người anh em, ông không nghe nói về truyền thuyết rút lưỡi sao?

- Từ nhỏ đến giờ tôi chỉ toàn nhổ răng chứ có biết cái gì là nhổ lưỡi rút lưỡi đâu.

Người Tuyết Ngày Hè hắng giọng một cái, có chút đắc ý khoe khoang nói:

- May mà ca đây tính trước, vừa rồi dùng Hỏa Nhân Kim Tinh tìm được hư thật, không vội vàng đi tới, nếu không cũng biến thành dã quỷ giống bọn họ rồi.

Đại Nhiệt không kiên nhẫn:

- Truyền thuyết rút lưỡi là cái gì, mau nói đi! Tôi không có thời gian đâu.

Người Tuyết Ngày Hè hừ một tiếng, nghĩ thầm Trư Bát Giới này thật bất lịch sự, hỏi thăm người ta mà còn lớn giọng như vậy! Hắn cũng đành bỏ qua lòng vòng, nói:

- Bạt Thiệt Địa Ngục là bản đồ đặc biệt nhất trong Địa ngục, nằm ở tầng mười tám, Boss nơi này là một con rắn tinh ngàn năm thuộc về đại quái Yêu tộc!

Đại Nhiệt ngạc nhiên:

- Trong Địa ngục lại có quái vật Yêu tộc? Còn là một Boss?

- Hê hê, cũng không phải là, cái này cần nói tới một truyền thuyết từ thời thượng cổ. Khi đó Tam giới chưa phân, Địa Tạng Vương Bồ Tát còn tu hành ở nhân gian, ngài vừa đắc đạo thì nuôi dưỡng một con yêu xà, dạy cho nó về đạo, lại giúp nó cô đọng tinh huyết. Trải qua ngàn năm, yêu xà kia đã có được yêu lực. Sau này Tam giới phân rõ, Địa Tạng Vương Bồ Tát dẫn yêu xà tới Minh giới, cũng mệnh lệnh cho nó thủ hộ Bạt Thiệt Địa Ngục!

Thì ra là thế!

Đại Nhiệt bắt đầu tự hỏi làm như thế nào đối phó Boss kỳ lạ này!

Người Tuyết Ngày Hè tiếp tục nói:

- Chọn Tôn Ngộ Không đúng là chuẩn thật. Vừa rồi tôi còn dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh chứng kiến xà yêu này là hệ Thổ, hê hê, rất thích hợp cho Trư Bát Giới các ông đấy! Nhưng giờ có một mình ông sợ chưa đủ cân

lượng. Không bằng chúng ta liên thủ, khả năng sẽ có kế hay. Có điều phải nói trước, khi có cơ hội, tôi muốn diễn vai nam chính!

Nói đến "nam chính", hai mắt hấn tỏa ánh sáng, một tay đưa lên sờ lên cằm, dáng vẻ đặc ý.

Con hàng hâm dở này... Thôi kệ xác hấn tự sướng. Ừm, hệ Thổ sao, xem ra hệ thống vẫn cho nam chính ca đây một chút mặt mũi, hắc hắc...

Đại Nhiệt sờ lên cằm, có vẻ bệnh đặc ý dễ lây, sau đó không thèm quan tâm nhiều, nói:

- Được, để cho ông làm nam chính đấy!

Được Đại Nhiệt đồng ý, Người Tuyết Ngày Hè thật cao hứng, có điều vừa liếc qua bộ dạng của Đại Nhiệt, hấn không khỏi trợn tròn mắt — tại sao thần thái của Trư Bát Giới này lại giống mình thế chứ?

Đúng lúc này, từ trong bụi cỏ có một bóng người lão đảo lao ra, có vẻ như đã chịu qua một trận công kích kịch liệt, cả người rách rưới, vẻ mặt kinh hoàng.

Người Tuyết Ngày Hè còn chưa kịp phát ra tiếng chào hỏi độc môn "xì xì" của mình thì người sống sót tên "Nửa Đêm Nghe Tiếng Sáo" kia đã hoảng hốt chạy bừa vọt tới, còn dẫm cả lên người hấn.

Huỵch! Bị người xem là thảm chùi chân, Người Tuyết Ngày Hè hỗn hển nhảy bật dậy rồi chửi ầm lên:

- Mù à, không thấy đại ca đang mai phục sao? Ê, đừng có chạy, trả tiền thuốc men...

Hấn đang chửi hăng, bỗng nhiên cảm giác không đúng lắm, chậm rãi quay đầu lại, giọng nói có chút run run:

- Nó tới rồi...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 13: Xà Yêu Ngàn Năm

oOo

Mùi tanh trong không khí càng ngày càng đậm, Người Tuyết Ngày Hè quay đầu, liền nhìn thấy một hình ảnh kinh tâm động phách.

Mây đen là là, gió thổi cỏ lau tạo thành những tiếng xào xạc xào xạc, nghe giống như một khúc dân ca từ xa vọng lại. Trong khúc nhạc thiên nhiên này, một cái đầu rắn to cỡ cái bàn, hình thù kỳ lạ chậm rãi từ bụi cỏ chui ra. Đôi mắt rắn màu lam phát sáng, thi thoảng lại bắn ra những tia sáng đỏ lập lòe công bố thân phận Yêu tộc ngàn năm của nó. Cái lưỡi thô dài không ngừng phun ra nuốt vào, phát ra từng tiếng phì phì chói tai khiến người ta ngạt thở. Mà để cho người kinh ngạc chính là mắt của nó lại đang không ngừng trào ra nước mắt trong suốt, tí tách từng giọt, tựa như là một thiếu nữ thất tình bất lực mà khóc thầm.

- Hết thầy truyền thuyết đều là thật! Trong truyền thuyết, yêu xà ngàn năm khi cắn nuốt huyết nhục sinh linh sẽ rơi lệ! Yêu lệ vừa ra, hồn tan xương nát. Đệt! Ăn thì ăn đi, còn bày đặt nhân nghĩa khóc lóc!

Người Tuyết Ngày Hè tuyệt vọng chửi ầm lên.

Hắn lúc này mới đột nhiên phát giác — Trư Bát Giới kia không thấy đâu nữa rồi! Con heo chết tiệt chạy nhanh thật!

Người Tuyết Ngày Hè lúc này nghiêm nhiên xem mình trở thành nam chính, trong lòng hung tợn mắng. Có điều lúc này mắng có tác dụng cái rắm, hãn chỉ hận chính mình mới vừa rồi không có chạy! Nam chính này ai muốn làm thì cứ làm đi!

Xà yêu ngộ nguậy tiến tới, nhưng mãi vẫn không thấy đến điểm đui của nó, cũng không biết toàn thân nó dài tới mức nào!

Tại vạ đến nơi, Người Tuyết Ngày Hè không có cam lòng, Hỏa Nhân Kim Tinh của hãn chỉ mới cấp 1, không thể nhìn nhiều hơn thuộc tính của Xà Yêu Ngàn Năm, càng không rõ tại sao con rắn tinh này lại không biến thành hình người, hay là muốn dùng chân thân mà đi dọa kẻ khác?

Hãn cũng không phải đèn cạn dầu, cố gắng suốt một tháng đã đem Tiên thuật trung cấp bản thân sáng lập thăng tới cao cấp, lại đặt cái tên là Như Ý Dao, một khi xuất ra có thể vẽ một luồng đao ảnh hình bán nguyệt, rất có uy lực. Mặt khác, hãn cũng có chuẩn bị mà đến...

Hãn vung tay một cái, lấy từ hành trang ra một vò rượu Hùng Hoàng, nốc một hơi cạn sạch sau đó đập nát vỏ, mặc cho rượu chảy ướt đầm thân trên. Hùng Hoàng chuyên khắc rắn, nhưng đối phó Xà Yêu Ngàn Năm này xem ra còn khó nói. Tiếp đến, hãn lại đeo lên cổ một cái vòng to tướng kết từ tời tươi, mục đích: trừ tà! Cuối cùng, hãn xuất ra một lá bùa màu xanh nhạt!

Hỏa Linh Thần Phù!

Lá bùa này chính là một loại pháp thuật chuyên dụng của Tiên đạo, rất hiếm có, uy lực kinh người, không phải người bình thường có thể sử dụng, nhất định phải dùng máu tươi tế lễ mới có thể triệu hồi ra Viêm Hỏa Chi Linh (linh hồn của ngọn lửa), lại rất hao phí Tiên thuật, cho nên chỉ ở thời khắc bất đắc dĩ mới dùng tới.

Tốc độ của Xà Yêu cũng không nhanh, từ từ lại gần, đôi mắt thi thoảng lại đảo, tựa như coi thường Người Tuyết Ngày Hè. Đột nhiên, nó ngẩng đầu rít lên, âm thanh chói tai vọng mãi trong trời đất, lớn đến nỗi khiến Người Tuyết Ngày Hè suýt nữa thủng màng nhĩ, đầu óc ông ông muốn ngất đi.

Khí tức cường đại từ trên áp xuống, hai chân Người Tuyết Ngày Hè không tự chủ được run run, nhưng tay hắn vẫn rất có tinh thần nghề nghiệp phát ra một cái Như Ý Dao!

Ánh đao trước nhàn nhạt, sau dần rõ ràng, hình thành một hình bán nguyệt, phá không mà đi, thực chuẩn xác đánh trúng đầu của Xà Yêu. Một tiếng “keng” vang lên, đòn tấn công lần này bóc ra của nó một chút vẩy ngoài.

-6600!

Như thế mà thôi!

So với lượng máu trăm vạn của nó, một đòn này tương đương với MISS! Người Tuyết Ngày Hè miệng há hốc thành hình trứng chim tiêu chuẩn.

Bị cạo vảy, Xà Yêu giữa đầu rít một tiếng còn chói tai hơn bay này, thân hình từ từ nhô lên, càng ngày càng cao, cuối cùng cao tới cả gần hai chục mét, từ trên không nhìn xuống, con mắt phát ra hung quang càng thêm mãnh liệt, thực không khách khí nhìn chăm chăm Người Tuyết Ngày Hè, tựa như ở nhìn chăm chăm một món ăn trong mâm cơm.

Người Tuyết Ngày Hè cảm thấy yết hầu phát khô, hẳn hiện tại rất muốn theo một cảnh trong bộ phim gì đó quên tên, nhân vật chính hét một tiếng, sau đó nói mình đi qua nơi đây tiểu tiện, cuối cùng xách quần rời khỏi.

Nhưng rõ ràng bây giờ không phải đóng phim, không muốn ngồi chờ chết chỉ có thể liều mạng.

- Ngũ Lôi Chính Pháp, Hỏa Linh Thần Phù!

Người Tuyết Ngày Hè hét lớn một tiếng, miệng cắn đầu ngón tay rồi phun ra một ngụm máu lên Hỏa Linh Thần Phù. Lá bùa kia lập tức bốc cháy, ngọn lửa phụt lên gần 3 mét, thế hừng hực.

- Đi!

Người Tuyết Ngày Hè giương tay lên, lá bùa tức thì bay ra ngoài, đánh về phía Xà Yêu.

Một chiêu này khí thế thật không tầm thường, Xà Yêu có chút kiêng kỵ, đang muốn xoay mình né qua. Đúng lúc này, từ trong bụi cỏ bỗng xuất hiện một bóng người, giơ lên một viên gạch có khói xanh quấn quanh đập lên người Xà Yêu, vị trí là chỗ ‘bảy tắc’ —— rắn tinh cũng là rắn, bất kể tiến hoá thế nào, nhược điểm bảy tắc vẫn khó thế nào hoàn toàn cải thiện.

(Chỗ bảy tắc: nơi có tim rắn)

Một kích trúng đích, vị ‘nhân sĩ khách mời’ này tức thì chuồn nhanh như thỏ ra tuốt đằng xa.

Ngũ Hành Chi Độc lập tức phát tác, Xà Yên Ngàn Năm kêu lên thê lương thảm thiết, hồn nhiên quên bém đi lá bùa của Người Tuyết Ngày Hè, nhất thời lại ăn trọn một đòn nữa.

Hỏa Linh Thần Phù có một cái đặc tính là một khi dính vào, mặc kệ là gỗ hay là sắt đều sẽ bị đốt cháy, trong không khí lập tức tản mát ra một mùi hương khét lẹt. Nhưng sát thương lớn nhất vẫn là Ngũ Hành Chi Độc!

Mộc khắc Thổ, với đối tượng là hệ Thổ thì Ngũ Hành Chi Độc được cộng thêm 60% sát thương, tức khắc khiến tốc độ rút máu của Xà Yêu nhanh như nước chảy.

Võn Đại Nhiệt không thể dễ dàng tiếp cận Xà Yêu như vậy, cũng không thể dễ dàng đắc thủ như vậy. Hãn vẫn nằm im trong bụi cỏ chờ cơ hội. Thế nhưng nhờ có Người Tuyết Ngày Hè làm ra tác dụng mấu chốt, thành công hấp dẫn lực chú ý của Boss, mới khiến Đại Nhiệt nhân cơ hội một đòn thành công.

Độc thương phát tác thật sự nhanh, cộng thêm bị lửa thiêu bỏng rát, Xà Yêu oằn mình ra đất mà lăn lộn rồi uốn lượn thân như làn sóng, xem ra định chạy trốn.

Nơi này rộng tới vạn dặm, nếu nó trốn mất còn tìm được chẳng?

Đại Nhiệt không kịp nghĩ nhiều, nhảy bật tới, đúng lúc túm được đuôi của Xà Yêu, sau đó vận sức ngồi lên thân nó.

Xà Yêu cảm thấy bị người cưỡi lên, vừa sợ vừa giận, lắc đầu vung đuôi liên tục, động tác cực kỳ hung mãnh. Người Tuyết Ngày Hè đang ngây ngốc đứng xem ở gần đó bị cái đuôi của nó nện trúng, tức thì hộc ba ngụm máu, bay ra xa hơn trăm mét.

Hãn lung la lung lay đứng lên, nhanh chóng nuốt một viên Đại Hoàn Đan trị giá cả vạn đồng, chỉ cảm thấy xương khớp toàn thân muốn nứt ra, sao bay đầu đầu — khụ khụ! Vai nam chính quả không dễ làm a!

Đại Nhiệt chết không buông tay, tranh thủ thời gian lại bồi thêm hai phát gạch.

Sinh mệnh trôi qua như Hoàng Hà cuộn cuộn chảy, Xà Yêu Ngàn Năm hoảng hốt không thôi — nó tuy rằng tu luyện ngàn năm, pháp lực cao thâm, nhưng bởi vì linh trí bị chủ nhân Địa Tạng Vương Bồ Tát phong ấn, cho nên không thể hóa thành hình người, cũng không cách nào nói chuyện, việc này vô hình trung hạn chế rất nhiều tu vi của nó. Hiện tại thân trúng Ngũ Hành Chi Độc, càng giãy dụa thì càng bị chết mau hơn.

Cuối cùng, Xà Yêu Ngàn Năm dựng người lên cao cả chục mét, rít gào thê lương lần cuối cùng rồi âm âm ngã xuống, nơi đáp lại đúng là chỗ mà "nam chính chính quy" Người Tuyết Ngày Hè đang đứng.

"Nam nhân vật chính" trọng thương chưa lành chỉ biết hận vận mệnh bất công, nhanh chóng xuất ra khí lực để dành từ lúc còn bú sữa mẹ để chạy sang bên mấy mét.

Ầm!

Xà Yêu đập thật mạnh lên mặt đất, đi đời nhà ma.

Người Tuyết Ngày Hè tâm thần tê liệt, thề không bao giờ làm nam chính nữa!

"Chúc mừng bạn giết chết Boss của Bạt Thiệt Địa Ngục: Xà Yêu Ngàn Năm, bạn đạt được 7000 điểm ngộ tính. Hiện tại bạn có thể rời khỏi Bạt Thiệt Địa Ngục, tiếp tục đến bản đồ khác tu luyện."

"Chúc mừng bạn đạt được một viên Thiên Niên Xà Đan, một tấm Thiên Niên Xà Bì!" (Đan rắn ngàn năm, da rắn ngàn năm)

Thiên Niên Xà Đan, vật phẩm đặc biệt, có hiệu quả trừ gió trừ độc đáng kinh ngạc, liên tục thời gian 60 phút; Thiên Niên Xà Bì, tài liệu đặc biệt, đã được linh lực rèn luyện, có thể dùng để chế tạo pháp bảo cấp 5 trở lên.

Sau khi người chơi khai khiếu, skill tân thủ Đồ Tể Thuật và Thái Tập Thuật cũng không còn tác dụng gì, lúc này các loại tài liệu đều là tự động tiến vào hành trang.

Mặc dù không có trang bị, nhưng hai vật phẩm này cũng không tồi. Đại Nhiệt thoả mãn hô to với Người Tuyết Ngày Hè:

- Người anh em, xong việc rồi, đi thôi!

Người Tuyết Ngày Hè đã mất Hỏa Linh Thần Phù lại bị thương thân thể, cuối cùng chỉ lấy được hơn 800 điểm ngộ tính ít ỏi đến đáng thương, miễn cưỡng làm vẻ tươi cười:

- Ông cứ đi trước đi...

Nhìn thấy Đại Nhiệt biến mất, hắn tiếp tục lầm bầm lâu bầu:

- Nếu tim không đập mạnh, chân không run như vậy thì ca đi lâu rồi, còn phải rủ...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sấu

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 14: Dầu Oa Địa Ngục

oOo

Trong lòng Đại Nhiệt rung động!

Lại nói ban nãy hấn bấn nút lựa chọn một cái thì lập tức “ùm” một tiếng, hai chân hấn liền hựt hẫng rơi vào một nơi đục ngẫu lại vô cùng trơn trượt...

- Trời đất quý thần ơi! Chỗ quái quỷ nào thế này, chẳng lẽ đọc nhiều tiểu thuyết quá giờ cũng bị xuyên việt???

Đại Nhiệt cực kì nhếch nhác, sử dụng cả tay và chân bò dậy, lúc này mới phát hiện mình không có may mắn như những tiểu thuyết YY kia, mà là rơi vào trong một vạc dầu lớn.

"Xin chú ý! Bạn đã phát động trình tự nhiệm vụ, đi đến tầng thứ ba Dầu Oa Địa Ngục (địa ngục vạc dầu) trong mười tám tầng địa ngục! Bản đồ này là khu vực đặc thù, bất cứ người chơi nào ở bên trong đều không thể sử dụng bất kỳ kỹ năng chiến đấu nào."

- Không thể sử dụng skill chiến đấu?

Đại nhiệt cảm thấy hơi mơ hồ, mờ mịt nhìn chung quanh thì phát hiện bản đồ này hơi nhỏ, tối đa chỉ khoảng 100 mét vuông, thế mà lại xếp kín những chảo dầu cỡ lớn cao chừng 3 mét, miệng chảo rộng khoảng hơn 6

mét. Cách bố trí thế này thì mặc kệ người chơi rơi kiểu nào cũng không thể thoát khỏi kết cục "rơi xuống vạc dầu".

Đại nhiệt giãy dụa muốn rời đi lại bị một luồng sức mạnh to lớn vô hình kiềm chế, căn bản không cách nào đi lên mà chỉ có thể lộ ra cái đầu nổi lên ở trong chảo dầu.

*&^%\$#! Cái hệ thống này thật đúng là biến thái, bắt ép người ta “tắm bồn tập thể” — Đại Nhiệt cố mở mắt nhìn quanh, kinh hi phát hiện ở bên trong những chảo dầu xung quanh đã có không ít “đồng chí”!

Duyên phận a!

Lập tức hẩn nhìn về gã ở chảo dầu bên tay trái tên là "Đạm Khán Phong Vân Lộ"(Lạnh nhạt nhìn vùng gió mây) chào hỏi:

- Đồng chí, ngâm đã bao lâu rồi?

Đó là một Sa Tăng, đang ở nhắm mắt dưỡng thần, không đáp lời.

- Có tính cách, ca thích!

Đại nhiệt không để ý, lại quay đầu chuẩn bị chào hỏi với người bên tay phải, ai ngờ cái gã tên "Quý Lửa" kia đã chủ động bắt chuyện trước:

- Đại nhiệt, chào mừng tới!

- Cảm tạ cảm tạ! Ha ha, phải nói là ngâm chảo dầu cũng thoải mái ra phết, chưa thấy nóng tí nào!

Đại nhiệt cười phớ lớ, bộ dạng chẳng hề để ý.

Vị bằng hữu tên gọi "Vua Ngâm Thơ" ngâm mình ở phía trước hiển nhiên không đồng ý với quan điểm của hẩn, lớn tiếng nói:

- Thoải mái cái rắm! Đợi chút nữa lửa được đốt lên, xem ông chết như thế nào?

Quỷ Lửa mang vẻ mặt đau khổ nói:

- Đúng như thế! Không thoải mái một chút nào... Ông nhìn nơi này xem, chỉ lớn khoảng 100 mét vuông mà lại bố trí hơn mười cái chảo dầu, quá mức chật chội rồi! Ở nhà tôi, phòng của tôi đã hơn 50 mét vuông rồi... Đã thế chỗ này lại không có mở cửa sổ, bí hơi kinh khủng... Còn nữa, ánh sáng nơi đây không đủ, chỉ treo mấy ngọn đèn dầu, cực kỳ tối tăm, tôi sợ nhất là bóng tối, bóng tối sẽ khiến tôi nhớ tới buổi tối thất tình một năm trước kia...

Gã vừa mở miệng là liên miên không dứt, khiến Đại Nhiệt quyết định trước lặn xuống chảo dầu tránh nạn — anh hùng đều có cách nhìn giống nhau, vài người xung quanh có vẻ cũng quen với việc đối phó với “loa phát thanh kia”, đã sớm lặn xuống.

.....

Nửa giờ sau, mười sáu cái chảo dầu đã chứa mười lăm người!

Những người chơi này cũng vì nhận được "Nhiệm vụ Tam giới" nên rơi xuống nơi đây — tất cả mọi người không biết quy tắc như thế nào, sự tình sẽ phát triển ra sao, đã không đi được vậy thì tốt nhất ngồi im, hoặc nhắm mắt dưỡng thần, hoặc nói chuyện phiếm cùng với người chơi xung quanh, khiến bầu không khí vô cùng sôi nổi.

Khoan hãy nói! Thế giới lớn như vậy, người chơi nhiều như vậy, có thể trùng hợp cùng nhau rơi xuống vạc dầu thì quả thật là quá có duyên rồi!

Vì vậy, một người chơi to cao có tên gọi là "Thân Hồ" cổ ngọc đầu lên cao nhất có thể, dáng người cường tráng do tập luyện thường xuyên làm dầu trong chảo sóng sánh một lượng lớn ra ngoài, bắt đầu diễn thuyết:

- Tất cả anh chị em thân mến... Khục, có vẻ như bây giờ không có nữ... Mọi người có thể cùng nhau rơi xuống vạc dầu chính là duyên phận, hôm nay là ngày 3 tháng 9, không bằng chúng ta lấy ngày này làm ngày kỷ niệm tiểu đội đầu tiên huấn luyện tại chảo dầu trong Tây Du Nhất Mộng đi, mọi người thấy sao?

Mọi người cười lớn, đều hô to đồng ý.

Thân Hồ thấy ý kiến của mình được chấp thuận, cực kỳ đặc ý:

- Đã là học viên cùng khoá, không bằng chúng ta thêm hảo hữu, sau này gặp mặt dễ dàng chào hỏi!

Kết quả là, ngoại trừ số ít người im im đi, những người còn lại đều thêm hảo hữu lẫn nhau — dù sao cũng không mất tiền, sau này cũng có thể xóa bỏ bất cứ lúc nào.

Sau khi trở thành hảo hữu, mọi người càng quen thuộc mà bàn luận hăng say về về "Nhiệm vụ Tam giới" này.

"Nhiệm vụ Tam giới" có thể nói là nhiệm vụ lớn nhất trong Tây Du Nhất Mộng, quy tắc liên tục thay đổi, do vậy nhân viên thiết kế hao tổn thật lớn tâm sức trên nhiệm vụ này. Ba cửa ải lớn, mỗi cái chi tiết trên từng cửa đều cân nhắc chu đáo, xếp đặt thiết kế đầy đủ hết.

Đầu tiên, loại nhiệm vụ có thể thay đổi toàn bộ quy tắc thể này thì tin tức về nó nhất định phải phổ biến, người chơi tham dự vào càng nhiều càng tốt, cũng tức là phải tạo cách thức để nhận được nhiệm vụ trở nên dễ dàng. Ví dụ, bạn đi ngang qua Miếu Thành Hoàng trong nội thành, không cẩn thận dựng lên ngón giữa, lập tức sau đó bạn sẽ nhận được hệ thống nhắc nhở: "Bởi vì bạn bất kính đối với thần linh, chọc giận Thập Điện Minh Vương, cần phải xuống Địa Ngục tiếp nhận trừng phạt, vì vậy chúc mừng bạn đã phát động nhiệm vụ Tam giới 'Hành trình xuống địa ngục' v.v..."

Tiếp đó, vì tăng cường mức độ cạnh tranh kịch liệt giữa các người chơi cho nên bộ phận thiết kế đã sắp xếp điều kiện vượt qua kiểm tra mỗi một cửa cũng sẽ không phải là đáp án chết như những game online khác. Nói cách khác, sẽ không quy định bạn nhất định phải đánh ra đạo cụ nào đó, hoặc nhất định phải giết chết quái vật nào đó. Cái tiêu chuẩn này biến hoá đa dạng, có thể là tổ hợp A thêm B, cũng có thể là tổ hợp cũng có thể là C thêm D, hay A thêm C cũng được.

Như vậy, toàn bộ hệ thống nhiệm vụ có thể đạt tới tính cân đối lớn nhất, cũng không bởi vì người nào đó là nhân vật chính mà tiến hành chăm sóc đặc biệt. Cũng giống như hiện tại Đại Nhiệt vẫn còn ngâm ở bên trong vạc dầu, bên ngoài cũng đã có một ít người chơi hoàn thành nhiệm vụ cửa thứ nhất, chạy đi đến cửa thứ hai.

Hiện tại, có không ít người chơi trong bản đồ này đã mất kiên nhẫn, nhất là những người ngâm đã tới bảy tiếng tám tiếng. Thế nhưng cho đến giờ, tình huống gì cũng không có xảy ra. Không có NPC vào đây tiến hành giải thích nhiệm vụ; cũng không có quái vật xuất hiện, rõ là bực bội —rơi vào tình cảnh như vậy, người chơi có thể logout nhưng nhân vật trong trò chơi không thể rời đi.

Hay là tình hình này còn có tình tiết nào đó chưa hoàn thành?

Mọi người đang nghi hoặc khó hiểu, sắp sửa lớn tiếng âm ỉ thì bỗng người chơi thứ mười sáu xuất hiện, vừa vặn được sắp xếp ở bên trong vạc dầu trống cuối cùng. Nên nói rõ một chút, đó là một người chơi nữ tên là Tiểu Bạch!

Người chơi nữ thường hơi nhát gan, khi nàng phát hiện mình bị rơi xuống vạc dầu lập tức liền nghĩ đến đủ loại phương pháp hình phạt khủng bố, cuối cùng phát ra một tiếng tiếng hét chói tai với đê-xi-ben siêu cao trong thời gian liên tục đến 10 giây.

Hãi hồn! Vì sao mỗi cô gái đều có thiên phú thanh âm của cá heo thể này chứ! Thật sự là quá không công bình.

Một đám anh hùng hảo hán bên cạnh lập tức lặn xuống cho êm chuyện!

Tiếng thét chói tai qua đi, phía trên gian phòng đột nhiên hiện ra một NPC.

Trên đầu NPC này hiện một hàng chữ hiển thị tên màu lam rất bắt mắt: **Tống đế vương!**

Tống Đế Vương này ngồi xếp bằng ở giữa không trung, mặc áo bào màu đen, ba chòm râu dài, mày rậm mắt to rất có quan uy. Hắn trước tiên liếc nhìn tình huống mọi người phía dưới một lượt rồi ha ha cười nói:

- Mười sáu cái vạc dầu, mười sáu người, vừa vặn đủ số, hiện tại bắt đầu châm lửa!

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 15: Xuống vạc dầu

oOo

Sách cổ ghi lại: người phải xuống vạc dầu là những loại người sau:

Trộm cắp, lẩn thiện hiệp yếu, lừa gạt phụ nữ trẻ nhỏ, vu cáo phỉ báng người khác, mưu chiếm tài sản người khác v.v..., sau khi chết sẽ bị đày xuống Dầu Oa Địa Ngục, lột bỏ hết quần áo ném vào trong chảo dầu sôi! Căn cứ tình tiết nặng nhẹ, sẽ nhúng trong chảo dầu bao nhiêu lần tương ứng. Có kẻ nghiệp chướng nặng nề, mới từ Băng Sơn Địa Ngục (địa ngục núi băng) ra, lại bị tiểu quỷ áp giải đến Dầu Oa Địa Ngục... Mùi vị băng hỏa lưỡng trọng thiên, tin tưởng rất nhiều nhân sĩ đã kết hôn thể nghiệm qua rõ ràng!

Có điều những chuyện đó không có liên quan tới nhân vật chính là Đại Nhiệt, cũng không quan hệ tới mười lăm người khác cũng đang bị vây trong Dầu Oa Địa Ngục.

Nghe được Tống Đế Vương nói gì mà “bắt đầu đốt lửa”, mọi người nhất thời kinh nghi đưa mắt nhìn nhau, thấp thỏm không yên.

Lại thấy Tống Đế Vương giương tay, trong tay liền có một que diêm dài hơn một mét, ngọn lửa bốc cháy lên, không ngờ là màu xanh biếc.

- Lửa Địa Ngục, đốt hết tội nghiệt! Nghiệp lực vô cùng, tấn hóa hư vô!

Hắn niệm xong bèn ném que diêm xuống đất, bùng, lửa lập tức tràn ra, bên dưới mười sáu chảo dầu toàn bộ bốc cháy, ngọn lửa phần phật, cũng là màu xanh biếc, bắt đầu tiến hành đun chảo dầu.

"Xin chú ý, bạn phát động trình tự nhiệm vụ, hiện tại bắt đầu chấp hành tu luyện trong Dầu Oa Địa Ngục, thời gian liên tục 30 phút, kiên trì đến cuối cùng có thể qua được!"

Thấy hệ thống nhắc nhở, Đại Nhiệt nhin không được lại ân cần thăm hỏi tổ tông 18 đời của nhân viên thiết kế trò chơi.

Lửa Địa Ngục đốt cháy bằng nghiệp lực. Phật giáo truyền thống tin tưởng "Nhất nhân thường sinh đa quả" (một nguyên nhân tạo thành nhiều kết quả), lửa Địa Ngục là do nghiệp lực diễn sinh ra. Trong Tây Du Nhất Mộng, loại lửa này có thể chống lại tam muội chân hỏa. Đương nhiên, trong Dầu Oa Địa Ngục này, khảo nghiệm người chơi không phải là đốt trực tiếp bằng lửa Địa Ngục, mà là thông qua việc đun chảo dầu!

Đối với phong cách khảo nghiệm này, mọi người dở khóc dở cười, lại có thể ở trong trò chơi “ngâm” dầu, nếu lan truyền đi ra ngoài, thật đúng là trí thức quét rác!

Xem ra cửa ải này chủ yếu là khảo nghiệm công pháp hộ thể của người chơi.

Nhiếp Thân Quang của Phật môn, Hộ Thể Tiên Khí của Tiên đạo, Chân Vũ Độn Giáp của Võ lực, là ba đại công pháp hộ thể trong trò chơi; cùng skill chiến đấu hỗ trợ cho nhau, một mâu một thuẫn, tầm quan trọng không cần nói cũng biết.

Công pháp hộ thể cùng pháp thuật chiến đấu giống nhau, đều là phải thông qua tu luyện mà thăng cấp, cao nhất có thể lên tới cấp 3. Nhưng ở giai đoạn đầu của trò chơi, dưới tình huống ngộ tính cung không đủ cầu,

tuyệt đại bộ phận người chơi sẽ đem ngộ tính dùng để tăng lên thiên phú hoặc skill chiến đấu.

Thiên phú không cần phải nói, hiệu quả phụ trợ tuyệt đối là nhất lưu, hơn nữa càng lên cấp càng ưu việt. Mà skill chiến đấu thì lại có tác dụng giống như đi làm kiếm cơm vậy, tất cả mọi người đều nhận định: "Tiến công chính là cách phòng thủ tốt nhất!"

Cho nên, công pháp hộ thể của đại đa số người chơi hiện tại đều vẫn nằm ở trạng thái nguyên thủy trước khi khai khiếu, có thể nói là vô cùng yếu ớt, vừa nghe qua bị đun trong vạc dầu ai nấy đều hoảng hốt chửi ầm lên.

- Không thể nào, muốn làm thật sao? Ca còn tưởng chỉ là giả vờ thôi chứ.

- Lần này xong rồi, tới giờ tôi vẫn chưa từng tu luyện qua Nhiếp Thân Quang, sao chịu nổi đây?

- Con bà nó chứ! Trò chơi này cái gì cũng nghĩ ra được! Ca còn tưởng là làm bộ thể thôi, ai ngờ thực sự bị đun trong vạc dầu!

- Bỏ đi, chết thì chết! Ba giờ sau đi qua tầng Địa Ngục khác là được rồi... Chỉ là không biết bị nóng chết thì có rút trang bị không nhỉ?

- Chín phần là có rồi, mọi người tự cầu phúc đi!

Trong tiếng chửi mắng ồm tỏi, bỗng có người cười ha hả, là một gã mập tên là "Tuyệt Đối Khó Chơi", chẳng những cái tên ngông cuồng mà nét mặt lúc này cũng rất ngông cuồng:

- Năm gai nếm mật, khổ tận cam lai! Nhiều ngày tu luyện, hôm nay rốt cuộc có thể nổi lên công dụng!

Bên cạnh hẳn, người chơi có tên Mưa Buồn tò mò hỏi:

- Béo ca, anh có năm chắc?

Gã mập cười hì hì nói:

- Chú không thấy Nhiếp Thân Quang trên người ca là cấp 2 sao?

Mọi người lúc này mới chú ý tới Nhiếp Thân Quang trên người hẳn đã là màu vàng hơi đỏ, còn thi thoảng lóe ra vài luồng kim quang chói mắt, quả nhiên đã là tiêu chuẩn cấp 2.

Mưa Buồn lại lên tiếng hỏi:

- Béo ca, sao anh có nhiều ngộ tính vậy? Đem Nhiếp Thân Quang tu luyện tới cấp 2, ít nhất phải tiêu hao hơn 10 vạn ngộ tính ấy chứ!

Tuyệt Đối Khó Chơi nói:

- Có gì đâu, ca dùng toàn bộ ngộ tính ở ăn uống đánh quái để tu luyện Nhiếp Thân Quang mà!

- Ngất! Vậy skill chiến đấu của anh đều là cao cấp cả rồi sao?

- Không có, ca chỉ sáng lập ra pháp thuật sơ cấp, giờ vẫn giữ nguyên. Nhưng mà ca cho là tốt nhất cứ luyện Nhiếp Thân Quang trước, ai đánh cũng không sợ chẳng phải bất bại sao.

Mọi người nghe thế há hốc mồm: dù hộ thể tốt nhưng không chiến đấu được thì làm cái gì chứ? Hơn nữa, ai nguyện ý ngồi im cho người đánh? Ngưu, người này quả thật ngưu!

- Ngu ngốc! Cực kỳ ngu ngốc!

Có vài người rất khinh thường cất giọng phê bình.

Nhưng sự đời chính là như vậy, lão hồ có uy phong của lão hồ, mà chuột cũng có chuột thần công! Trời đã sinh ra tất hữu dụng, không ở mặt này thì mặt khác.

Giờ chính là ví dụ rõ ràng nhất! Theo thời gian trôi qua, chảo dầu ngày càng nóng lên, xuất hiện người chơi đầu tiên không chịu đựng được mà giải thoát siêu sinh, trang bị rơi ra đều chìm xuống đáy chảo dầu, khiến người ngoài không nhìn cũng không sờ được.

Dầu ngày càng nóng, nhiệt khí bốc lên cuồn cuộn làm người ta có cảm giác hít thở cũng không thông!

Cực nóng, ngàng càng tăng thêm!

- Aaaaaaaaaaaaa....

Tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai, làm cho người ta không đành lòng nghe thêm, có người chơi dứt khoát logout, để mặc nhân vật tự sinh tự diệt.

Mà Tuyệt Đối Khó Chơi thì không hề bị ảnh hưởng, rất nhàn nhã bơi lội trong chảo dầu, thậm chí còn xuất ra kỹ năng bơi chớ làm dầu văng tung tóe!

Thời điểm này việc làm xem như “ngu xuẩn” của hãn lại phát huy tác dụng! Trước kia hãn luôn chịu đủ đủ chê trách châm biếm, thậm chí bạn bè đều khuyên hãn đổi chủ ý, đi theo chính đạo, tập trung luyện skill chiến đấu, nhưng hãn chưa từng lay động.

Trước cầu bất bại, sau mới đánh bại, đây là 8 từ phương châm sống của hãn! Hiện tại, rốt cuộc nhận được hiệu quả, tuy rằng chỉ là một lần ngẫu nhiên, nhưng cũng đủ để hãn tăng thêm tin tưởng.

Nhìn lần lượt từng người chơi “siêu sinh”, Tuyệt Đối Khó Chơi không khỏi tự hào cười thầm — hắc hắc, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, phong thủy luân chuyển là đây.

Nhìn xung quanh, hăn chợt thấy vẫn còn sót lại một người chơi duy nhất, không khỏi ngạc nhiên, chẳng lẽ là người đồng đạo?

Ơ! Không đúng, công pháp hộ thể kia hăn chưa từng thấy qua!

Kỳ quái!

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 16: Thăng tiên rồi

oOo

Đại Nhiệt là đang cắn răng mà chống đỡ.

Từ khi thấy qua lực công kích biến thái của phân thân Trấn Nguyên Tử, hãn bắt đầu ý thức được tầm quan trọng của phòng ngự, bèn dờn trọng tâm tu luyện đến Chân Vũ Độn Giáp. Chỉ là thời gian cấp bách, mấy ngày nay không bớt ra mà tu luyện nổi, bởi vậy Chân Vũ Độn Giáp cũng không khởi sắc.

Lúc rơi xuống chảo dầu, nhìn qua hãn đã đoán được chuyện gì sẽ đến tiếp, bắt chuyện hỏi thăm tình hình xong liền tận dụng thời gian tự tu, hy vọng có thể "Linh quang nhất thiểu, lập địa thành phật". Trái với những người khác sốt ruột đến đánh trống reo hò, hãn một chút cũng không nóng nảy, ngược lại hi vọng tình cảnh tiếp diễn càng chậm càng tốt, như vậy hãn mới có đầy đủ thời gian tăng cấp bậc Chân Vũ Độn Giáp.

Đợi khi chảo dầu đủ người, trình tự tình cảnh liền bị dẫn động. NPC Tổng Đế Vương đúng giờ xuất hiện, thực hiện chức trách của hãn.

Giống như tam muội chân hỏa, lửa Địa Ngục cũng bỏ qua Ngũ Hành, đối xử với class nào cũng là bình đẳng; mà dầu trong chảo trải qua lửa Địa Ngục thiêu đốt thì đại tăng uy lực, nhiệt độ tới hơn một ngàn, thử hỏi công pháp hộ thể sơ cấp làm sao chịu được?

Vài người chơi có trang bị tốt còn có thể chống đỡ thêm một chút, nhưng theo thời gian trôi qua, dần mỗi lúc một nóng lên, cuối cùng đều là không chịu đựng được nữa mà buông xuôi, chết sớm sớm giải thoát, thuốc cũng lười ăn vào, miễn cho lãng phí tiền.

Do đó cuối cùng toàn bộ bản đồ cũng chỉ còn lại có Đại Nhiệt và Tuyệt Đối Khó Chơi.

Tất cả công pháp hộ thể đều có thuộc tính cơ bản là "Triệt tiêu sát thương từ bên ngoài đến"; Nhiếp Thân Quang cùng Hộ Thể Tiên Khí sơ cấp đều là triệt tiêu 65%, mà Chân Vũ Độn Giáp hơn một chút, là 70%; ba loại công pháp mỗi khi thăng một cấp sẽ gia tăng 10% triệt tiêu sát thương. Bởi vậy hiện tại Tuyệt Đối Khó Chơi so với Đại Nhiệt còn muốn lợi hại hơn rất nhiều, cũng thoải mái hơn rất nhiều. Phải biết rằng, Đại Nhiệt đang khoác trên mình một thân đồ bỏ đi, tác dụng chia sẻ sát thương cực nóng thật sự yếu đến đáng thương.

Đại Nhiệt âm thầm kêu khổ — Chân Vũ Độn Giáp cần 5 vạn điểm ngộ tính để tăng cấp, mà số lượng ngộ tính của mình rõ ràng đã thỏa mãn yêu cầu, nhưng tại sao không thấy nó tăng cấp lên?

Hóa ra, công pháp hộ thể tuy rằng giống thiên phú của từng class, đều ghi chú rõ cần bao nhiêu ngộ tính, nhưng phương thức thăng cấp lại hoàn toàn bất đồng. Thiên phú thì chỉ cần đủ số lượng ngộ tính là có thể khấu trừ để thăng cấp, thành công 100%, nhưng công pháp hộ thể lại chỉ coi đó là một điều kiện cơ bản, tiếp nữa cần người chơi tu luyện để tăng xác suất thành công — đương nhiên, sau khi thăng cấp thành công sẽ khấu trừ lượng ngộ tính tương ứng.

- Này người anh em, sao tôi chưa thấy công pháp hộ thể giống của ông bao giờ nhỉ, ba thanh kiếm, nhìn đẹp thế!

Tuyệt Đối Khó Chơi lại còn có tâm tư chào hỏi.

Đại Nhiệt sắc mặt tái nhợt, miễn cưỡng trả lời:

- Đây là một loại công pháp phụ trợ hộ thể mà tôi ngẫu nhiên học được, đáng tiếc là không thể dung hợp với công pháp hộ thể của bản thân, nhưng bởi vì thuộc tính ưu việt, cho nên tôi bỏ qua công pháp bản thân mà dùng nó.

Trong Tây Du Nhất Mộng, công pháp phụ trợ có tới ngàn vạn loại, thậm chí có rất nhiều loại so với công pháp bản thân sáng tạo ra còn tốt hơn, đây cũng là lý do vì sao tới giờ Chân Vũ Độn Giáp của Đại Nhiệt không khiến người sinh nghi.

Tuyệt Đối Khó Chơi lại cất tiếng:

- Vận khí của ông tốt thật, tôi thì tích góp từng chút ngộ tính mà đi lên, tính xem như thuộc phái thực lực đi.

Dầu bắt đầu lục đục, nhiệt độ đã tới điểm sôi.

Đại Nhiệt đổ mồ hôi toàn thân, cơ hồ nhịn không được muốn rên rỉ ra tiếng.

Tuyệt Đối Khó Chơi tiếp tục lái nhai:

- Ài, phái thực lực cũng mệt lắm! Nhớ ngày đó, tôi chịu bao nhiêu áp lực mới có thành tựu hôm nay! Cho nên nói: trả giá khẳng định có hồi báo, kiên trì nhất định có thành công. Như tôi đây, mặc kệ dọc theo đường đi có bao nhiêu người chế giễu, vũ nhục, nhưng tôi vẫn luôn dũng cảm tiến tới, cuồng dại không thay đổi... Ở này, người anh em, sao ông không nói gì?

Sư gã dở hơi, Đại Nhiệt hiện tại đã đến độ mắt trắng dã rồi, làm sao còn có sức mà bàn tính cái gì “phái thực lực”!

“Phái thực lực” thấy tình huống của Đại Nhiệt không đúng, vội hô:

- Người anh em, cố lên! Còn 5 phút cuối cùng thôi. Đừng để ca một mình, như thế rất tịch mịch!

Đầu óc Đại Nhiệt bắt đầu mê muội, ý chí dần dần mơ hồ.

Lại phải “về thành dưỡng sức” sao? Tính cả lần bị Thú Vương cắn chết đến giờ mới chỉ “ẹo” có hai lần, tuyệt đối thuộc về loại người chơi có vận khí tốt đến ngạc nhiên... Có điều, tình huống hiện tại là thất bại trong gang tấc a! Trong lòng Đại Nhiệt bỗng xẹt qua một loại cảm giác rất vớ vẩn, loại cảm giác này đã thật lâu không có xuất hiện qua, mãi từ đợt bị đoạt hồn phách ở Tân Thủ Thôn kia...

Bên kia, Tuyệt Đối Khó Chơi cũng rất chăm chú theo dõi Đại Nhiệt, chỉ thấy ba thanh kiếm lăng lệ quanh thân hăn phát ra tiếng ngân vang, trên thân kiếm xuất hiện vô số vết rạn nhỏ, sau đó nhanh chóng lan tràn.

Ài! Xem ra hăn không qua nổi cửa này rồi — công pháp hộ thể một khi bị phá hủy, cần 10 giây mới có thể lại sử dụng ra. Mà ở dưới tình huống không có công pháp hộ thể, sợ rằng chỉ cần một giây là đã có tính chất huỷ diệt rồi.

Tuyệt Đối Khó Chơi thờ dài, đang muốn quay đầu đi. Bỗng nhiên, ánh mắt của hăn trừng lớn đến độ so với mắt trâu còn to hơn...

Trong chảo dầu Đại Nhiệt ngồi bỗng nhiên bùng phát lên ánh sáng trắng chói lòa, dường như là phát sinh chuyện thần kỳ nào đó, hào quang tỏa ra chiếu sáng toàn bộ Dầu Oa Địa Ngục.

Con mắt của Tuyệt Đối Khó Chơi cũng bị choáng váng, hăn dùng sức dụi dụi mắt, tới khi mở ra nhìn lại được thì chỉ thấy Đại Nhiệt bị một luồng ánh sáng cực kỳ chói mắt bao phủ, ánh sáng bắn ra bốn phía chia thành hàng vạn hàng nghìn tia sáng nhỏ, trong đó lại có vô số thanh kiếm lượn vòng chung quanh, mà chung quanh, dầu sôi không xâm nhập vào được dù là một chút.

- Thăng tiên rồi! ! ! ! ! ! !

Tuyệt Đối Khó Chơi rộng lớn lên như giết heo, muốn nát cả yết hầu!

"Chúc mừng bạn, công pháp hộ thể Chân Vũ Độn Giáp của bạn thăng cấp thành công, trước mặt là cấp thứ hai: Cửu Kiếm Thành Lưu! Khi kích phát sẽ tạo thành chín chuôi kiếm khí vô hình bảo hộ chủ nhân, có thể triệt tiêu 80% sát thương đến từ bên ngoài. Muốn thăng cấp tiếp theo cần ngộ tính: 10 vạn điểm.

Tìm được đường sống từ chỗ chết, Đại Nhiệt có chút mờ mịt nhìn nhắc nhở của hệ thống, trong lúc nhất thời khó tiếp thụ.

Bên kia Tuyệt Đối Khó Chơi càng không tiếp thụ được — thông thường mà nói, công pháp hộ thể cùng pháp thuật chiến đấu đều giống nhau, đều phải đến chỗ đặc biệt để tu luyện, ví dụ như bế quan trong động phủ mới có thể tăng lên cấp bậc Nhưng trước mắt đây? Ở tình cảnh bị đùn trong chảo dầu, Đại Nhiệt này lại có thể tăng lên cấp bậc của công pháp hộ thể, sao hẳn làm được như vậy? Lẽ nào công pháp của hắn lại có thể tùy thời tùy chỗ tiến hành tu luyện tăng lên?

Nói như vậy, còn có để cho người sống hay không?

"Chúc mừng bạn thành công vượt qua quá trình tu luyện tại Dầu Oa Địa Ngục!"

"Bởi vì bạn tổng cộng thông qua ba trên mười tám tầng Địa Ngục, chúc mừng bạn thành công thoát ly biển khổ, xông qua Địa Ngục, hoàn thành cửa thứ nhất nhiệm vụ Tam giới: hành trình xuống Địa phủ! Bạn sắp bị truyền tống về trong thành Trường An!"

Cứ như vậy xong rồi? Ca còn muốn chiến với Địa Tạng Vương Bồ Tát nữa mà!

Nhưng hệ thống chính là hệ thống, không để ý Đại Nhiệt bất mãn, ánh sáng lóe lên, không chút nào nề tình đem hấn quăng đi ra ngoài.

Muốn đánh chủ ý lên siêu cấp Boss? Lần sau lại đến đi...

Không tiễn!

-----oo0oo-----

Hết quyển 5, mời theo dõi Quyển 6: Chiếm núi xưng vương.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 1: Yến Cuồng Đồ nổi giận

oOo

- Cái gì? Đám Tuyệt Sát, Diệp Liên cùng Nữ Thần Chiêu Cổ cũng không thèm tới sao?

Yến Cuồng Đồ nghe được tin tức này xong nổi giận rồi, giơ tay phát ra một chiêu Cuồng Phật Pháp Ấn, một cái thủ ấn màu vàng như thực như ảo liền kích phát ra, đánh vào một tảng đá lớn gần đó, tức thì làm nó nát bấy.

Cuồng Phật Pháp Ấn của hắn đã tu luyện tới cấp cao, tất cả chuyện này phải cảm tạ Đại Nhiệt!

Vào một buổi sáng nắng đẹp, Yến Cuồng Đồ vừa online thì đã thu được nhắc nhở của hệ thống rằng Đại Nhiệt gửi qua hệ thống thư tín mười vật phẩm cho hắn. Hắn chọn tiếp nhận, không ngờ là quả Nhân Sâm, mà còn tới 10 trái — Đại Nhiệt có lưu lời nhắn, nói mười quả Nhân Sâm này là chút hồi báo hắn dành cho Yến Cuồng Đồ cùng Cuồng Nhiệt Giả.

Lấy được quả Nhân Sâm, Yến Cuồng Đồ kích động hưng phấn không thôi — hiền đệ quả nhiên làm được, hơn nữa nhìn bộ dáng còn làm rất được — mấy ngày nay bên ngoài nửa tin đồn cũng không có, mà đám Thiên Hạ Hội giờ còn đang rùm beng tổ chức đội ngũ đi tấn công quán Ngũ Trang, không biết quả Nhân Sâm sớm đã bị Đại Nhiệt hái được.

Lúc ấy, Yến Cuồng Đồ lập tức ăn liền ba trái, đạt được ba mươi vạn điểm ngộ tính, còn lại bảy toàn bộ bảo tồn, sau đó hắt liền liên hệ Đại Nhiệt, có điều hệ thống lại nhắc nhở Đại Nhiệt đang ở Minh giới, không thể kết nối được!

- Nhiệm vụ Tam giới!

Phản ứng đầu tiên của Yến Cuồng Đồ chính là: Đại Nhiệt nhận được nhiệm vụ Tam giới mà mọi người đang bàn tán, xuống Địa Ngục rồi! Hiền đệ này của hã, mặc kệ là làm chuyện gì, dường như đều không thể thiếu một chân.

Yến Cuồng Đồ chân thành cảm thấy cao hứng cùng tự hào vì Đại Nhiệt, đồng thời cũng kích phát tính tình cuồng ngạo của hã: nhớ ngày đó chính mình thành chính quả, Đại Nhiệt còn chưa cả khai khiếu đấy. Thế mà mới bao lâu, phong thủy đã đảo chuyển rồi.

Hã không phục!

Vì thế hã thắt lưng buộc bụng, vay mượn thêm bằng hữu, rốt cuộc gom đủ tiền hướng hệ thống mua được một tòa động phủ, gọi là Cuồng Nhân Sơn Trang! Sau đó hã lập tức tranh thủ thời gian bế quan, tiến hành diện bích tu luyện — vận khí của hã cũng không tệ lắm, dưới tình huống ngộ tính dồi dào, chỉ dùng hai ngày đã tăng cấp pháp thuật chiến đấu thành công! Mặt khác, Hỏa Nhân Kim Tinh cũng lên tới cấp 2.

Cho nên, Yến Cuồng Đồ muốn cảm ơn Đại Nhiệt.

Hồi tưởng lại một đường mưa gió cùng Đại Nhiệt quen biết hiểu nhau, hã liền cảm thấy ấm áp cùng kích động, đây mới thực sự là bạn cùng chung hoạn nạn.

Sau khi pháp thuật chiến đấu tiến giai thành cao cấp, sống lưng của Yến Cuồng Đồ cũng thẳng lên nhiều, phát động chúng nhân, chiêu binh mãi mã

tứ phía, làm đội ngũ Cuồng Nhiệt Giả nhanh chóng lớn mạnh, lúc đỉnh điểm đạt tới 90 người. Nhưng đã là rừng lớn thì cái gì cũng có, vàng thau lẫn lộn, một ít tình huống không hài hòa cũng đã xảy ra.

Ngày hôm nay, Yến Cuồng Đồ vốn muốn tổ chức dẫn đội tới Hoàng Phong Lĩnh đánh bảo, thứ nhất có thể thu hoạch trang bị bán lấy tiền chia hoa hồng, thứ hai có thể xúc tiến sự phối hợp ăn ý cùng cảm tình giữa các đồng đội. Thế nhưng khi hẳn để Tuổi Trẻ Long Bông đi báo tin, rất nhiều người đều thoái thác có việc, không muốn tham gia hoạt động lần này.

Nguyên nhân từ chối của bọn họ rất đơn giản, chủ yếu là bởi vì hiện tại thực lực của Cuồng Nhiệt Giả còn chưa đủ, tổ chức đánh đội đều chỉ nhằm vào yêu tinh trăm năm, rất khó để có được thứ tốt, coi như vật khí tốt bạo ra vài món cực phẩm thì bán đi chia ra cũng ít đến lắm thương, còn không bằng đi bám chân đoàn thể khác. Dù sao bây giờ còn không có là tổ chức chính thức hợp pháp, một chân có thể đạp nhiều thuyền, cứ việc xem thuyền nào nhanh hơn là bước.

Trong Tây Du Nhất Mộng, hình thức tổ chức được hệ thống ghi nhận và ước thúc gồm hai loại, theo như quy mô chia làm sơn trại cùng giáo phái.

Thành lập sơn trại khá đơn giản, chỉ cần có được tín vật sơn trại Kỳ Lân Ngọc Tí, thêm năm mươi vạn phí xây dựng là có thể; so sánh với nó, giáo phái khó khăn hơn nhiều, không kể đến cần có một vạn người mới có thể lập thì tín vật Long Chi Giác cũng đã khó đạt hơn Kỳ Lân Ngọc Tí không biết là bao nhiêu lần! Bởi vậy mọi người tạm thời đều hướng mắt về phía giải thi đấu Anh Hùng Tranh Bá lần đầu tiên trong Tây Du Nhất Mộng được cử hành vào ngày 1 tháng 10, người đoạt quán quân có thể đạt được phần thưởng là Long Chi Giác.

Sau khi người chơi thành lập sơn trại hoặc giáo phái, có thể đạt được rất nhiều phúc lợi đãi ngộ từ hệ thống, ở đây tạm thời chưa đề cập tới.

Phải nói chính là, hiện tại trong trò chơi, đừng nói giáo phái, sơn trại cũng không có một cái nào. Nói cách khác, những tổ chức lưu hành bây giờ đều chỉ là tự phát, hoặc là cùng phòng làm việc, hoặc bạn bè trong hiện thực, hoặc như Cuồng Nhiệt Giả ra sức hô hào nhưng cũng không chắc chắn nhân tâm.

Loại tổ chức như thế không được hệ thống chấp nhận, thành viên không có bất kỳ danh phận gì, không có quyền lợi, cũng không có nghĩa vụ, cho nên bọn họ có thể tùy ý ra vào mà không chịu hạn chế hay trừng phạt; nói trắng ra là chẳng qua quan hệ bạn hữu thông thường.

Nhưng Yến Cuồng Đồ đối với thủ hạ là trả giá rất nhiều tâm huyết, ban đầu đội viên nào cũng vỗ ngực cam đoan thế A thế B, rồi đến thời khắc mấu chốt lập tức lộ ra mặt ích kỷ, đều là muốn ăn chùa uống chùa, bảo sao hãn không giận?

Hãn không khỏi nhớ tới một câu danh ngôn: ta truyền bá xuống là long chủng, thu hoạch lại là bọ chết!

Thật sự làm cho người ta buồn bực.

Vẫn là Đại Nhiệt xác định chuẩn! Làm một “anh hùng đơn lẻ” độc lai độc vãng, cao hứng thì ở, không thích thì đi, bao nhiêu thoải mái tự tại?

Nghĩ đến Đại Nhiệt, Yến Cuồng Đồ cũng bình tĩnh lại, cảm giác chỉ cần hãn còn trong game thì mình sẽ không phải một mình chiến đấu.

Tuyệt đối không phải!

Ta Là Tiểu Bảo đứng ở bên cạnh hãn, cũng rất tức giận:

- Sớm nói những người này không đáng tin! Mẹ nó chứ, có tiện nghi tới, không có thì chạy, khốn nạn!

Tuổi Trẻ Lòng Bông nói:

- Hừ! Đường xa mới biết sức ngựa, bọn chúng không có ánh mắt, không muốn vì Cuồng Nhiệt Giả trả giá, ngày sau chờ chúng ta nổi danh thì mới sáng mắt nhé, ca xếp tụi nó vào sổ đen rồi, sau này đừng có mơ gia nhập lại!

- Đúng, cứ phải thế!

Hyun Jung lòng đầy căm phẫn:

- Kỳ thật em cảm thấy thấy sẽ không bao lâu nữa nhất định tất cả mọi người đều biết đến Cuồng Nhiệt Giả, Đại Nhiệt lão đại của chúng ta không phải đã đại náo quán Ngũ Trang, cướp đi toàn bộ Kim Kích Tử sao? Đến lúc đó chỉ cần anh ấy tiếp tục thể hiện tài năng, đơn thương độc mã cướp được quả Nhân Sâm, đó chính là đại tin tức kinh thiên!

Vẫn là thực lực thay đổi ấn tượng, từ lúc Đại Nhiệt xuất quỷ nhập thần đoạt cả hai Kim Kích Tử, hình tượng của hắn trong lòng mọi người nhanh chóng được thăng cấp, từ "giả bộ cao thủ" biến thành "cao thủ chân chính".

Nói đến cướp quả Nhân Sâm, Ta Là Tiểu Bảo tức thì hai mắt tỏa ánh sáng, hỏi:

- Yển đại ca, Đại Nhiệt ca có nói khi nào thì động thủ không? Nếu có gì cần đến em cứ nói, đổ xô, bưng trà rót nước đều là sở trường của em!

Yển Cuồng Đờ không khỏi dở khóc dở cười — từ sau khi có được quả Nhân Sâm, hắn cũng không có nói cho bất cứ người nào biết, thậm chí lúc cần gấp tiền mua động phủ hắn cũng không hề nghĩ tới việc mang quả Nhân Sâm bán đi. Bởi vì hắn biết rõ, một khi tin tức quả Nhân Sâm bị Đại Nhiệt cướp được lan truyền ra ngoài, hậu quả tuyệt đối sẽ khó lường, tùy thời sẽ mang đến họa sát thân cho Đại Nhiệt — còn cần giải thích sao? Ưu

đãi đều một người chiếm được, lợi ích cùng thể diện của những người khác để đâu?

Cho nên khi Yến Cuồng Đồ nghe nói Đại Nhiệt bán một thanh Kim Kích Tử cho Thiên Hạ Nhất Thủ thì rất là tán thưởng, cho rằng chiêu "lấy lui làm tiến" này quá chính xác, vừa có thể dời sự chú ý, lại vừa cho mình một đường lui.

Mà bây giờ, Yến Cuồng Đồ muốn biết nhất chính là...

Đại Nhiệt tới cùng lấy được bao nhiêu quả Nhân Sâm? Khẳng định không lấy hết, nếu không hệ thống đã thông báo cùng đóng cửa quán Ngũ Trang.

Thêm nữa, vì sao hắn đã đoạt được quả Nhân Sâm mà phân thân của Trấn Nguyên Tử lại lông tóc không tổn hao, như cũ trấn giữ trước lối vào? Tới cùng là hắn sử dụng phương pháp xảo diệu gì cướp quả Nhân Sâm?

Mấy vấn đề này đều phải tìm được Đại Nhiệt mới có thể lấy được đáp án.

Vậy thì, hiện tại Đại Nhiệt ở nơi nào đây?

Hắn là đang làm cái gì?

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 2: Lục Nhĩ Phi Phong

oOo

‘Danh nhân’ Đại Nhiệt giờ này còn đang bận ngòm ngòm đầy một mồm.

Trong Tây Du Nhất Mơng, hệ thống đã biến việc ăn uống mỗi ngày thành cố định, một ngày nhin tương đương với một ngày bỏ qua việc thu ngộ tính. Hiện tại, hệ thống ẩm thực đã trở thành một nơi ‘cày’ ngộ tính rất quan trọng cho người chơi, một ngày ba bữa thường thường cũng có thể đạt được mấy ngàn ngộ tính, rất là khả quan, thoải mái hơn nhiều so với việc đi ra ngoài đánh đánh giết giết — đương nhiên, quan trọng là bạn phải đủ tiền!

Từ khi trò chơi mở thêm hệ thống hối đoái tiền mặt, đã không còn xuất hiện thêm cảnh không nộp nổi phí vào thành như Đại Nhiệt và Yến Cường Đồ trước kia nữa. Hơn nữa, cho dù bạn không muốn tiêu tiền thật thì hạng mục có thể kiếm tiền trong game vẫn rất nhiều, không nói đến cách quen thuộc là đánh quái kiếm trang bị thì những người có đầu óc linh hoạt cùng ánh mắt buôn bán đều có thể ở trong chợ đảm nhận vai trò "Thương nhân"!

Đây là một công việc nhàn nhã tương đối có "tiền đồ", nhiều khi bạn chỉ cần một lần kỳ ngộ, một lần “mát tay” là đã có thể kiếm được hơn vạn đồng, thậm chí là càng nhiều đồng.

Ở những game trước kia, Đại Nhiệt cũng thường xuyên làm loại mua bán này, hơn nữa còn kiếm không tệ. Nguyên tắc kinh doanh của hắn là: đồ vật cùng giá trị tuyệt đối tương đương, quyết không tăng giá; bởi vậy ở trên đường cũng có chút danh tiếng, được mọi người gọi là "Mỉm cười bán đúng giá", ý là không có đầu cơ trục lợi.

Nhưng từ khi tiến vào Tây Du Nhất Mộng, hắn đã không theo đường này nữa. Kỳ thật, thị trường trong Tây Du Nhất Mộng càng thích hợp làm thương nhân hơn những trò chơi khác, đầu tiên là dân đông, kinh tế phồn vinh; tiếp theo là trò chơi đang ở giai đoạn đầu, giá cả vẫn chưa ổn định, mọi người định giá vật phẩm đều chỉ bằng trực quan và phán đoán, bởi vậy có khi một vật buổi sáng có người bán 1000 đồng thì cùng vật đó buổi chiều đã là 1 vạn đồng.

Một thị trường náo nhiệt mà hỗn loạn chính là nơi thích hợp nhất cho thương nhân đại triển quyền cước.

Nhưng giờ Đại Nhiệt đã không còn hứng thú với việc mua đi bán lại này nữa rồi, hứng thú của hắn chuyển sang đánh Boss bạo cực phẩm trang bị, quá trình này càng thêm kích thích cùng có cảm giác thành tựu hơn so với việc chơi cùng đồng tiền. Ví dụ điển hình là lần đánh quả Nhân Sâm lần trước.

Ăn uống no nê, Đại Nhiệt vừa đi vừa ợ một cái rõ to rồi suy nghĩ xem việc tiếp theo là gì — nhiệm vụ Tam giới cửa thứ nhất đã hoàn thành, đợi đến lúc thời cơ chín muồi, cửa thứ hai sẽ tự phát động, căn bản không cần mình đi tìm kiếm.

Vậy thì thừa dịp giờ nhiều thời gian cứ tới chợ dạo một vòng xem, nhân tiện tìm cơ hội bán đi da của Xà Yêu Ngàn Năm — còn quả Nhân Sâm trong rương chứa đồ thì hiện chưa phải thời cơ để xử lý, tạm thời không thể động.

Bước vào chợ, đập vào mắt Đại Nhiệt là một khung cảnh đông vui náo nhiệt như hội, đâu đâu cũng thấy người — cả thành Trường An lớn như vậy cũng chỉ có nơi này là bày shop được, tất nhiên rất đông người chơi tới rồi, hơn nữa bán hàng tại chợ đều là miễn phí, không bị tính thêm thuế như gửi qua đầu giá hoặc chợ chung.

Đại Nhiệt len lỏi đi dạo qua từng shop, mắt đảo quanh xem có thể kiếm được thứ gì tiện nghi không. Nhưng hẳn thất vọng rồi, dạo qua hơn nửa khu chợ cũng không thấy thứ gì thích hợp cho Võ lực, không biết do xác suất rút ra quá ít hay là do những người đánh tới đều nghĩ nó vô dụng mà tiện tay ném đi.

Mãi đến cuối chợ, đột nhiên Đại Nhiệt thấy được người quen.

Là Đường Tăng có chiều cao vượt trội tên Sương Nguyệt Dạ lần trước, cô nàng lại đang đứng bán một món đồ kỳ quái không kém lúc trước, là một chiếc áo choàng màu đen!

Lục Nhĩ Phi Phong!

Thuyết minh trang bị: trang bị loại áo choàng, vật phẩm đặc thù. Như Lai có nói, Lục Nhĩ Mỹ Hầu sinh ra trên đời này là không thuộc về thiên, địa, thần, nhân, quỷ, lân, mao, vũ, côn; bởi vậy thân mang thần thông có thể giấu thiên lừa địa. Sau này thượng thiên lấy lông của Lục Nhĩ mà bện thành một chiếc áo choàng, gọi là Lục Nhĩ Phi Phong. Khoác áo này lên mình có thể mai danh ẩn tích, ẩn hình giấu bóng, dù là pháp bảo như Kính Chiếu Yêu cũng không phát hiện ra được.

Ngoài ra không còn thuộc tính nào khác, cũng không có yêu cầu gì khi mặc lên.

Á đù, đồ bỏ đi này lại đúng là cực phẩm vì ca mà tồn tại!

Cực phẩm ở chỗ công năng ẩn núp của nó quả thực đã đạt tới cực đoan, mặc trên người ngay cả pháp bảo nhất phẩm Kính Chiếu Yêu cũng không chiếu ra trạng thái thuộc tính, càng khỏi phải nói Hỏa Nhân Kim Tinh của Tôn Ngộ Không.

Còn đồ bỏ đi tức là nó chẳng còn thuộc tính gì khác, coi như là một món đồ trắng. Phải biết rằng, mỗi một trang bị mà người chơi mặc lên người nhân vật đều phi thường trọng yếu, bởi cách phối hợp gia tăng thuộc tính quyết định độ lớn mạnh của nhân vật. Mặc một món đồ trắng trên người cũng tức là kéo toàn bộ thuộc tính xuống một mảng lớn, huống chi đây còn là một cái áo choàng!

Thuộc tính của trang bị loại áo choàng thường thường đều rất toàn diện, ít nhất cũng có tới 5 dòng, nếu chỉ vì muốn ẩn giấu trạng thái thuộc tính mà mặc Lục Nhĩ Phi Phong thì đúng là đại ngốc, mất nhiều hơn được.

Thế nhưng Lục Nhĩ Phi Phong mặc trên người Đại Nhiệt lại hoàn toàn bất đồng.

Từ góc độ chủ quan, hẳn cần một món đồ như vậy để che giấu trạng thái thuộc tính kỳ quái không có hồn phách của mình, miễn cho bị người nghi ngờ rồi cứ phải kiểm cố giải thích; mà về phương diện khách quan: áo choàng hẳn đang mặc hiện tại cũng chỉ là đồ trắng, bởi đồ có dòng gia tăng trạng thái chủ yếu đều yêu cầu theo đường Tiên hoặc Phật, hẳn không mặc được!

So sánh giữa hai món đồ trắng, ai ưu ai nhược nhìn là biết ngay, cho nên nói, Đại Nhiệt cảm thấy Lục Nhĩ Phi Phong này là vì hẳn mà sinh.

- Bất kể như thế nào, mình nhất định phải có được nó!

Đại Nhiệt hạ quyết tâm, sợ có người mua mất, chạy vội vàng vàng tới.

Sương Nguyệt Dạ còn nhớ rõ chuyện lần trước, giờ thấy hăn cũng sửng sốt. Kỳ thật cái áo choàng này không phải nàng đánh ra, mà là hôm trước mua lại giá 1 vạn đồng từ người khác, bởi lúc đó nàng cảm thấy nó rất thần bí. Có điều mặc cả một ngày cũng chẳng thấy tác dụng gì thực tế, hoàn toàn là vật phẩm gân gà, bỏ thì thương vương thì tội, cho nên quyết định bán lại, mà cũng rất có tiềm chất thương nhân khi để lại với giá 10 vạn!

Lực hấp dẫn của Lục Nhĩ Phi Phong cũng rất mạnh, người tới hỏi giá cứ nườm nượp không dứt, nhưng vừa nghe 10 vạn đồng thì lập tức quay đầu bỏ chạy. Cứ đùa, trang bị mặt nạ có thể ẩn núp danh tính diện mạo mới có mấy ngàn một chiếc mà còn có cộng thêm vài thuộc tính, cái áo choàng trắng này lại đòi tới 10 vạn, ai mua chứ, sợ là tiểu mỹ nữ này nghèo đến điên rồi.

Đại Nhiệt vọt tới, hô to:

- Áo choàng bao nhiêu tiền?

- Mười...

Sương Nguyệt Dạ vừa định báo cái giá cũ, nhưng nói đến môi liền phanh lại, cắn răng một cái, nói ra một giá khác:

- Năm vạn!

Cô nàng nghĩ thầm giá này hăn không dọa hăn chạy chứ, mà nếu hăn trả giá thì có cơ hội bàn chuyện thật tốt rồi — đối với cô kè mặc cả, nàng luôn rất có tự tin.

- Thành giao!

Đại Nhiệt không để cho nàng cơ hội phát huy tài mặc cả, trực tiếp xin giao dịch, đưa tiền lấy hàng.

Năm vạn đồng tới tay, Sương Nguyệt Dạ hồi hận đến xanh của ruột — gà, tuyệt đối gà, mà còn là gà có tiền! Vừa rồi sao mình lại không bảo trì tự tin, tiếp tục ra giá 10 vạn nhỉ? Xem bộ dạng của hấn, có khi chào 20 vạn hấn cũng mua.

Đại Nhiệt lập tức mặc Lục Nhĩ Phi Phong, hình tượng bên ngoài tức khắc biến hóa 360 độ — mặc cái áo choàng này lên người quả thật cực kỳ phong cách!

Đen đến sáng bóng lên, không gió mà bay, dài tận chân, trên đầu còn thêm một cái mũ chùm, đồng thời có công năng như mặt nạ, đem tên nick cùng diện mạo che đi, chỉ lộ ra đôi mắt anh ánh sáng — sát thủ! Tạo hình cực phẩm cho sát thủ!

Năm vạn đồng tuyệt đối đáng giá.

- Cảm tạ!

Lần này đến phiên Đại Nhiệt nói những lời này.

Nhìn thấy hấn nghênh ngang rời đi, Sương Nguyệt Dạ lập tức đánh một tin báo cho hảo hữu của mình:

- A Lam, a Lam, tớ vừa tìm được một con đường rất thoải mái rồi, tớ muốn làm thương nhân...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 3: Quán Giang Khẩu

oOo

- Hiền đệ? Ổi trời đất quý thần ơi! Cuối cùng chú cũng từ Địa Ngục bò ra!

Yến Cuồng Đồ liên lạc được với Đại Nhiệt thì vui mừng quá đỗi, không đợi Đại Nhiệt đáp lời, hăn liền đi thẳng vào vấn đề:

- Hỏi thăm để sau đi, hiện tại mau tới Quán Giang Khẩu, làm đại sự!

Quán Giang Khẩu nằm ở chỗ giao giới giữa thành Trường An cùng thành Ô Kê, vị trí địa lý hết sức đặc thù, bởi vì nếu người chơi lui tới ở nơi này thì sẽ không cần phải đóng tiền xin nhập quan cũng có thể qua lại giữa hai thành thị.

Vấn đề chỉ có một — Quán Giang Khẩu có một vị đại thần!

Nhị Lang Thần!

Chuyện kể rằng Nhị Lang Thần là cháu ngoại của Ngọc Hoàng Đại Đế, được phong làm Chiêu Huệ Linh Hiến Vương, thân mang Cửu Chuyển Huyền Công, có ba con mắt, có bảy mươi hai phép biến hóa, bên người lại có Mai Sơn lục huynh đệ giúp đỡ, hơn nữa còn có cả thần khuyển Hao Thiên Khuyển. Cổ thể lực này mặc kệ đặt ở nơi nào cũng đều rất khủng bố rồi.

Nhị Lang Thần lấy nhục thân thành thánh, cũng không ở Thiên giới làm quan mà xuống trần thủ ở Quán Giang Khẩu, hưởng thụ hương hỏa trần gian, có thể nói là bá chủ một phương. Bởi vì sự tồn tại của hắn, rất nhiều người chơi thích lang thang ở Quán Giang Khẩu, mục đích chỉ có một — hi vọng chính mình gặp được vận c*t chó, được Nhị Lang Thần vừa ý, thu làm đệ tử, được hắn truyền thụ một chiêu nửa thức thì cũng phát lớn rồi.

Hiện tại trên diễn đàn đã có người tổng kết ra rất nhiều kinh nghiệm để học tập pháp thuật từ NPC — Thú tộc không cần tính; Quỷ tộc ít thấy; Yêu tộc khó có thể tiếp cận; Thủy tộc cũng hi vọng xa vời; còn lại chỉ có Tiên Phật hai tộc là có cơ hội nhất.

Theo hệ thống sắp đặt, Tiên Phật tất nhiên sẽ có đạo hạnh cao thâm, trí năng nhân tạo cũng sẽ được thiết kế cao hơn một bậc, cho nên thường xuyên gặp được NPC thuộc hai tộc này, hơn nữa họ còn thường xuyên hóa thân thành người phàm đi ngao du hạ giới, chỉ cần ở trong thành thị cũng có xác suất gặp được.

Một khi gặp được, nếu để NPC hợp ý, vậy tức là có hi vọng báai sư rồi. Đương nhiên, nếu bạn không cẩn thận chọc giận họ, ha ha, hậu quả tương đối nghiêm trọng. Từng có người chơi ở trên đường đụng phải một NPC ăn mày vô danh, thuận miệng mắng một câu, ai ngờ tên ăn mày kia lại là Lý Thiết Quái trong Bát Tiên biến thành, bị hắn ghi hận, để cho người chơi kia cứ ra khỏi thành là bị giết. Làm vong hồn vài lần, người chơi kia sợ đến độ từ đó về sau cứ thấy bất kỳ ăn mày nào là hận không thể lấy toàn bộ tiền trên người mà đem ra bố thí!

Đám Yển Cuồng Đồ vốn là lên kế hoạch đi Hoàng Phong Lĩnh, nhưng nửa đường bỗng nhận được tin nói tại bản đồ Quán Giang Khẩu xuất hiện thần thú Kỳ Lân!

Thần thú Kỳ Lân chính là quái vật đặc thù có thể rút ra tín vật sơn trại Kỳ Lân Ngọc Tí. Nói nó đặc thù vì hai nguyên nhân: thứ nhất, nó không

thuộc hệ thống sáu đại quái vật trong Tây Du Nhất Mộng; thứ hai, nó không có địa bàn cố định, thuộc loại "vô công rồi nghề cả ngày lêu lổng", nay chơi chỗ này một tí, mai lượn chỗ khác một tẹo, cứ như là dụ dỗ người chơi 'phạm tội'.

Thần thú Kỳ Lân xuất hiện, lập tức làm dậy lên sóng to gió lớn ở thành Trường An, các đại đoàn thể cùng với toàn bộ người chơi có thực lực vừa nghe tin thì tức thì hành động, ào ào lao tới Quán Giang Khẩu — kể cả kế hoạch đánh quán Ngũ Trang cũng đều tạm thời gác lại.

Bởi vì giá trị của Kỳ Lân Ngọc Tí còn cao hơn quả Nhân Sâm, nếu có thể lập ra cái sơn trại đầu tiên thì không nghi ngờ là đã chiếm được ưu thế thật lớn, mà coi như không muốn lập sơn trại cũng có thể bán đi thành phú ông.

Mà càng thêm kích thích là, sau khi tới Quán Giang Khẩu, mọi người lại phát hiện Nhị Lang Thần mang theo Mai Sơn huynh đệ cùng con thần khuyến kia đi đâu không rõ — đại thần không ở nhà, mọi việc đều dễ làm. Không có tầng cản này, các người chơi phóng tay chân mà xem Quán Giang Khẩu như nhà của mình, lục tung mọi ngõ ngách tìm tung tích của thần thú Kỳ Lân.

Đám Yến Cuồng Đồ tuy rằng thực lực không đủ, nhưng vì Kỳ Lân Ngọc Tí cũng đuổi tới, câu cửa miệng nói: không có tiền lên lầu xanh, ở dưới lầu nghe tiếng rên một chút cũng đã ghiền. Nhưng sau khi liên hệ với Đại Nhiệt, Yến Cuồng Đồ đã định được mục tiêu mới, hai người liên thủ coi như có tiền vốn từ "đứng nghe" thành "rình xem chờ cơ hội".

Quán Giang Khẩu hiện tại đã thành "Quán nhân khẩu" rồi, đầy khắp núi đồi đều là người, ngoại trừ miếu Nhị Lang Thần thế 'y sơn bàng thủy' (1) có trận pháp hộ miếu nên người chơi không thể tiến vào, những chỗ khác đều gần như đã bị đào ba thước đất — căn cứ tư liệu thông báo, thần thú Kỳ Lân có sở thích đào động mà ngủ.

Chặt cây, đào đất, ngăn sông v.v... đủ cách tìm kiếm được nghĩ ra, cũng đem Quán Nhân Khẩu vốn là nơi non xanh nước biếc, địa linh nhân kiệt trở thành rách nát như cái giẻ lau. Không biết khi Nhị Lang Thần trở về, thấy nhà của mình biến thành bộ dạng như vậy thì lửa bốc lên bao nhiêu trượng.

Các người chơi cũng mặc kệ cảm thụ của hãn, xem mi là thần tiên thì quỳ bái, nếu không xem là thần thiết nữa thì đập, lòng người dễ thay đổi, xưa nay đã vậy, huống chi còn là trong trò chơi?

Việc này làm Thổ Địa lão nhân tại Quán Giang Khẩu vô cùng lo lắng — Nhị Lang Thần là người thích sạch sẽ chỉnh tề, nếu khi trở về phát hiện địa bàn bị người phá, có thể nào không trách mình giữ nhà bất lực? Không đem lão già này hầm xương cách thủy bồi bổ Hao Thiên Khuyển đang mùa động tình không được!

Có điều lão có thể làm gì? Một bó tuổi rồi, lại thuộc NPC pháp lực thấp kém sơ cấp, chỉ có thể đi ra cầu thần bái Phật kêu đám người chơi nhẹ tay nhẹ chân một chút.

Mà người chơi thì làm sao nghe lọt, đụng phải kẻ tính tình nóng nảy, một cái tát là đập bay lão ra ngoài. Điều này khiến Thổ Địa lão nhân có chút phát hỏa, nhưng ngoài miệng vẫn phải nhịn:

- Cho lão chút mặt mũi được không? Nói thế nào thì lão cũng là Thổ Địa ở Quán Giang Khẩu... Áaaaa!

Lại là tiếp kêu thăm do bị dính đòn.

Lòng người bạc bẽo, đánh già mắng trẻ a!

Thổ Địa vội vàng chạy trốn, đi tìm Nhị Lang Thần báo cáo.

- Hiền đệ sao còn chưa đến nhỉ?

Yến Cuồng Đồ đang có chút lo lắng thì vèo một cái, đột nhiên một người áo đen vọt tới bên cạnh hấn làm hấn giật nảy mình.

Người áo đen này toàn thân đen kịt, mặt cũng che kín, chỉ lộ ra một đôi mắt gian trá, vừa nhìn đã biết là sát thủ, nhưng mà là dạng cùi bắp nhất — đương nhiên là cùi bắp nhất rồi, ăn mặc như vậy, cho dù là đi tới đâu đều khiến vạn người liếc mắt, thẳng ngực cũng biết phải nâng cao tinh thần đề phòng.

Yến Cuồng Đồ nhảy lùi về sau, chuẩn bị đánh một cái Phật Ấn qua.

Thế nhưng nhân vật chính của chúng ta đúng lúc mở miệng:

- Yến đại ca, là em đây mà!

Giọng nói quen thuộc vang lên làm Yến Cuồng Đồ có chút nghi hoặc hỏi:

- Vị tiên sinh này, chúng ta quen sao?

- Cái đêch, em Đại Nhiệt đây, mặc mỗi cái áo mới mà cũng không nhận ra nữa rồi sao?

Nghe được xác nhận, Yến Cuồng Đồ càng thêm nghi hoặc, Hỏa Nhân Kim Tinh của hấn hiện đã cấp 2, thế nhưng lại không nhìn ra bất kỳ thuộc tính gì của Đại Nhiệt, chỉ thấy mỗi hình tượng “người áo đen” — không thể nào! Tối hôm qua lúc xem JAV còn đếm được cả bao nhiêu cái mụn trên hông, giờ hoa mắt sao được? Hấn cố dụi dụi mắt, cẩn thận nhìn lại, vẫn không thấy bất kỳ số liệu nào.

Đại Nhiệt cười nói:

- Đừng phí công. Giờ em đang mặc Lục Nhĩ Phi Phong, ai cũng không nhìn được trạng thái thuộc tính của em đâu.

Lúc này Yến Cuồng Đồ mới thoải mái. Mà hơn mười đội viên Cuồng Nhiệt Giả biết là Đại Nhiệt tới bèn nhao nhao lại gần chào hỏi.

Hai bên trao đổi ngắn gọn một lát thì tình huống đại khái cũng đã rõ ràng. Sau đó Yến Cuồng Đồ kéo Đại Nhiệt ra nói chuyện riêng, hỏi về việc đánh quả Nhân Sâm, không khỏi vỗ tay tán dương, luôn miệng khen Hồ Ly khí khái, nói:

- Không thua đấng mày râu, quả nhiên là kỳ nữ! Đúng là ứng với câu: kẻ sĩ chết vì tri kỷ, nữ nhân cởi áo dâng người...

(%^&(#@! Yến Cuồng Đồ này nói câu đầu còn nghiêm trang, dùng cái lại biến thành dâm đãng ngay được! Thật sự là cùng người này nói chuyện một buổi thì phí hết công ăn học!

Đại Nhiệt trợn mắt mà cảm thán, thầm nghĩ có nên phun ra mấy vòi "nước ép cà chua" mà phụ trợ không khí không... Bỗng từ bên kia sông có tiếng người hét vang, không ít người chơi lũ lướt trèo lên bờ, trong miệng đồng loạt kêu to:

- Kỳ Lân đi ra rồi! Kỳ Lân đi ra rồi!

Rầm một tiếng thật lớn, mặt sông bắn lên một cột nước cao tới 10 mét, theo tiếng gầm gợn dữ đình tai, một con quái vật to lớn màu xanh biếc hiện thân.

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Y sơn bàng thủy: vị trí vô cùng tốt theo phong thủy. Ở đây là thế đất dựa vào núi và gần sông, biển. Núi chính là xương sống của đất và là nơi chứa đựng nguồn tài nguyên thiên nhiên mệnh mệnh của con người.

Còn sông là suối nguồn của vạn vật sinh cơ, không có nước con người cũng như vạn vật không thể sinh tồn...

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 4: Thủy Kỳ Lân

oOo

Đây là một con Kỳ Lân thuộc tính Thủy, gọi tắt là Thủy Kỳ Lân, toàn thân màu xanh biếc, chân hổ đuôi ngựa, sừng hươu đuôi sư tử, thêm một thân lân giáp như rùa, hai mắt đỏ rực giống như hai ngọn đèn lồng, uy phong凛冽, vô cùng phong cách, không uổng công được người đời gọi là thần thú.

Nhưng mà thời đại bây giờ thần còn bị hạ thấp hưởng chi là thần thú?

Thấy thần thú Kỳ Lân lên bờ, ngàn vạn người chơi hoan hô nhảy nhót huyết sáo, tựa hồ trước mặt họ không phải là một con quái vật dữ tợn mà là một xử nữ xinh đẹp, mỗi người hưng phấn như ăn phải "xuân dược", bất kể là lão đại hay tiểu đệ, toàn bộ xuất động, hét lớn lao tới, chỉ sợ chậm một nhịp thì Kỳ Lân kia đã bị người khác làm thọt.

Thần thú Kỳ Lân xuất hiện do hệ thống ngẫu nhiên xếp đặt, thế nhưng xác suất ngẫu nhiên này cũng lấy thành thị làm đơn vị, đơn giản là Kỳ Lân sẽ xuất hiện quanh mỗi thành thị mỗi ngày một lần, địa điểm bất định. Thời gian qua đi, nếu như hôm nay nó vẫn chưa bị người giết thì vẫn biến mất để sinh mới, hôm sau xuất hiện tại vị trí khác.

Chỉ là mỗi một tòa thành thị đều sở hữu bản đồ quá lớn, rất nhiều nơi đến giờ đều là ít ai lui tới, bởi vậy ở dĩ vãng thần thú Kỳ Lân xuất hiện đều

ở chỗ quá hẻo lánh nên không ai biết.

Mà hôm nay, có lẽ con Kỳ Lân này ra ngô gặp gái, vừa mới sinh mới ở Quán Giang Khẩu, thấy nơi này phong cảnh không tồi, lại có sông nước hữu tình nên nó bèn vui đùa thỏa thích trên bờ sông một phen rồi lặn xuống nước tắm rửa.

Ai ngờ, tất cả chuyện này đều bị hai gã đáng khinh nhìn thấy.

Một gã là Trư Bát Giới tên gọi "Vương Thổ Đại Mộc Công", là đội viên của đại đoàn thể Bắc Phương Gia Viên, hăn lập tức lấy tốc độ âm thanh mà báo cáo với lão đại Cư Bắc cái tin tình báo có thể để mình thăng tiến rất nhanh này.

Gã còn lại tên là Đoạn Huyền, trong khi hăn đang bơi ngửa thưởng thức đêm trăng rọi sáng trên sông tại Quán Giang Khẩu tìm thi hứng thì vừa lúc thấy thần thú Kỳ Lân xuất hiện.

Thấy con vật trong truyền thuyết này, Đoạn Huyền không chút do dự hét lên ba chữ chói tai — "U-F-O! ! !"

Chính việc này đã khiến toàn bộ người chơi có mặt lúc ấy tại Quán Giang Khẩu bị kinh động, tiếp sau thì tin tức lấy tốc độ "mỗi giây một trăm người" truyền khắp thành Trường An, làm Vương Thổ Đại Mộc Công tức giận đến hận không thể lập tức tiến lên, một đao chém chết kẻ làm lộ "cơ mật quốc gia" Đoạn Huyền.

Chuyện sau đó mọi người rõ rồi, khung cảnh chuyển sang hiện trường bao vây tiêu trừ thần thú Kỳ Lân, do phóng viên trò chơi quen thuộc — Gia Quả Khí Thủy bình luận.

- Con bà nó chứ! Mọi người mau ra tay!

Yến Cuồng Đờ vội vàng kêu đội viên Cuồng Nhiệt Giả ra tay, đến khi quay đầu lại đã không thấy Đại Nhiệt đâu nữa — hàng này phản ứng nhanh thật! Xem ra nam chính hôm nay không phải hiền đệ không được, phỏng chừng Cuồng Nhiệt Giả sẽ xây dựng cái sơn trại đầu tiên của thành Trường An rồi — nghĩ đến đây, Yến Cuồng Đờ không khỏi cười ra tiếng.

Chỉ tiếc người định không bằng trời định, còn chưa thấy Đại Nhiệt tới được gần thần thú Kỳ Lân thì xung quanh đã xuất hiện PK loạn cả lên, không khác gì Người Trong Giang Hồ phiên bản game — không loạn mới lạ, không có hình thức sơn trại hoặc giáo phái bảo vệ, chỉ có thể dựa vào nhận mặt nhận tên thì ngộ thương ngộ sát là vô số.

Thực lực của thần thú Kỳ Lân tương đương với một lão yêu ngàn năm, nhưng vật đổi sao dời, hiện tại người chơi có được pháp thuật cao cấp càng ngày càng nhiều, trình độ hơn lúc trước không biết bao nhiêu lần. Mà hàng trăm cái pháp thuật cao cấp cùng nhau đánh tới, lão yêu ngàn năm cũng chỉ biết chờ chết.

Cho nên thần thú Kỳ Lân này mới vừa uy phong bát diện chạy đến, vốn chuẩn bị phát hoả giương oai, trừng phạt đám phàm nhân dám quấy rầy nó tắm rửa thì đã ăn ngay một đại đội pháp thuật đủ màu đủ dạng “hôn” tới, khiến sinh mệnh của nó rút âm âm như thác đổ, chỉ sợ trụ không nổi mười phút.

Tình cảnh không khống chế được, một đám lão đại phát giác dưới tình huống này thì Kỳ Lân Ngọc Tí có thể rơi vào tay bất kỳ ai, vì thế nhanh chóng hạ mệnh lệnh dẹp trừ người ngoài, muốn thông qua cách này đảm bảo chắc chắn tín vật không đi vào nơi khác.

Điều này làm Đại Nhiệt gặp xui xẻo lớn, vốn đục nước béo cò là sở trường của hắn, nhưng vấn đề là hôm nay hắn ra đường lại phối đồ sai rồi — ai kêu hắn một thân đen sì sì chuẩn sát thủ? Người ta vừa nhìn là đã biết không thuộc nhóm mình, bất chấp tất cả, lập tức tung pháp thuật tiếp đón.

Cái đạch, đám tôn tử này “nhiệt tình” thật.

Bị vô số pháp thuật không ngừng "ân cần thăm hỏi", Đại Nhiệt không ngừng kêu khổ, bị đánh đến ong của đầu, nhai Tiểu Hoàn Đan còn nhanh hơn cắn hạt dưa; may mà Chân Vũ Độn Giáp đã thăng cấp mới không có bị miểu sát đương trường.

Nhưng lực lượng quần chúng là rất lớn, dù sao hãn cũng chỉ là người phàm máu thịt, làm sao có thể chịu nhiều đòn như vậy? Nhìn qua cũng biết khó giữ được tính mạng...

- Gràoooooooo.....

Thời khắc mấu chốt, khi cột máu của mình chỉ còn một vạch, thần thú Kỳ Lân gầm lên giận dữ, dụng hết bản sự dưới đáy hòm ra, há miệng phun một cột sóng ngập trời cao hơn mười mét, thế cuồn cuộn mà đến.

Cột sóng này không phải nước thông thường mà là Thủy Kỳ Lân dùng loại nước bốn mạng do nó rèn luyện, bởi vậy có hiệu quả đóng băng.

Sóng lớn cuốn qua tới đâu, người bị diệt tới đấy, vô hình thay Đại Nhiệt trừ đi một đồng đối thủ. Áp lực buông lỏng, hãn lập tức chạy tới chỗ ít người — Kỳ Lân sắp chết kệ nó, trước mắt bảo trụ mạng nhỏ quan trọng hơn.

Có điều Thủy Kỳ Lân kia lại cũng nghĩ y hệt! Nó không thể xoay người tiến hành chạy trốn bằng đường thủy, vì thế chọn hướng ít người chạy đi, vừa vạy cùng đường với Đại Nhiệt.

- Tránh ra tránh ra! Nước sôi!

Đại Nhiệt giơ gạch độc, hét âm lên như giết heo. Hãn thế tới hung hăng, lại cầm một viên gạch kỳ quái trên tay, khiến những người khác cũng kinh

hoảng mà né dạt ra một bên — dù thế nào đi nữa hẳn cũng đã coi như thoát hiểm.

Huỳnh huych huỳnh huych!

Tốc độ của thần thú Kỳ Lân càng tăng mạnh, rất nhanh liền đuổi theo, cuối cùng lại hình thành cảnh tượng buồn cười một người một thú sánh vai liều mạng chạy trốn.

- Cái tiên sư nó chứ!

Đại Nhiệt nhin không được ngoảnh đầu liếc nhìn thần thú Kỳ Lân một cái, vừa lúc nó cũng tò mò quay sang hẳn.

Bốn mắt nhìn nhau, trái tim rung động! =]]

Đại Nhiệt rất muốn sáp sang “vô lễ” với con thần thú một phen, nhưng đằng sau còn tới trăm ngàn người chơi đuổi sát, các loại pháp thuật ào ào ném tới Thủy Kỳ Lân, một khi lại gần nó chẳng khác nào "Chui đầu vô lưới", trâu bò đánh nhau ruồi muỗi, à quên, rồng phượng chết. Vì thế hẳn rất lý trí mà bỏ qua ý niệm mạo hiểm này.

Thế nhưng thần thú Kỳ Lân lại không được “lý trí” như vậy, “tình cảm bộc phát không thể chặn” khiến nó đột nhiên áp sát sang bên người Đại Nhiệt...

Đại Nhiệt há miệng lớn như quả trứng gà, đang định chửi ầm lên thì chỉ thấy đằng sau có một đống pháp thuật đủ màu sắc đã phóng sát tới rồi.

Tại thời khắc sinh tử này, nam nhân vật chính của chúng ta cái khó ló cái khôn, bật lên thật cao rồi đáp xuống trên lưng Thủy Kỳ Lân...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 5: Ca sờ, ca sờ a

oOo

Lại tiếp đoạn nam nhân vật chính của chúng ta ở tình huống "cửu tử nhất sinh" đã kịp cái khó ló cái khôn, thành công nhảy lên trên lưng Thủy Kỳ Lân, hai tay bám chặt lấy mấy điểm gờ trên lân giáp.

Thủy Kỳ Lân này cũng coi như xui xẻo, tắm rửa một cái bị vạ người quần áo không nói, hiện tại vốn định trước khi chạy trốn làm thịt thêm một người chơi nữa để đòi lại chút thể diện, ai ngờ bị hấn nhảy tới trên lưng của mình — đây chính là công kích điểm mù công kích của nó, căn bản đánh không đến, huống chi còn phải né tránh truy binh công kích không ngừng ở phía sau.

Kỳ Lân động tác linh hoạt, tốc độ hạng nhất, mà bản thân thì đang nằm trên phần khuất tại lưng nó, bởi vậy Đại Nhiệt tạm thời an toàn. Hấn bắt đầu động não phương án tiếp theo.

Hiện tại dùng gạch độc mà đập rõ ràng không lý trí: sinh mệnh của Thủy Kỳ Lân đã chẳng còn bao nhiêu, nếu bây giờ mình đập chết nó thì cũng chẳng qua làm giá áo cho người, bởi vì Kỳ Lân Ngọc Tí thuộc về vật phẩm đặc thù, sẽ chuyển vào hành trang của người gây sát thương lớn nhất.

Nếu không thể giết, vậy còn làm gì được?

Có thể trộm!

Đúng, chính là trộm!

Đã rất lâu Đại Nhiệt không có dùng cái skill âm thầm Thập Bát Mô kia, bởi vì không có cơ hội, mà giờ cơ hội được đưa đến, không “sờ mó” thì đợi đến bao giờ?

Ở trong Tây Du Nhất Mộng, người chơi học được pháp thuật phụ trợ chủ yếu qua ba con đường: thứ nhất, sau khi khai khiếu sẽ được hệ thống tự tặng cho mấy pháp thuật phụ trợ cơ bản như là Ngự Phong Hành, Tị Thủy Pháp (cưỡi gió mà đi, đi lại hít thở được trong nước); thứ hai, dưới cơ duyên xảo hợp, được NPC chỉ điểm, giống như Phi Thăng Thuật của Hồ Ly; thứ ba, làm một vài nhiệm vụ đặc thù cần được NPC truyền thụ thêm skill, ví dụ Thập Bát Mô của Đại Nhiệt.

Thập Bát Mô thuộc về kỳ thuật thượng cổ, tục truyền là khi Tề Thiên Đại Thánh đại náo Thiên Cung đã ngẫu hứng sáng chế ra để tiện trộm tiên đan thần tửu, có mười tám kiểu “lần sờ” nên gọi là Thập Bát Mô. Skill này chẳng những thủ pháp tinh chuẩn, mặt khác còn khiến người bị hại không hề có cảm giác gì, quả là thần kỹ!

Đương nhiên, không phải là tùy tiện cái gì cũng có thể động vào, đầu tiên hạn chế không thể sử dụng với người chơi, đây là vấn đề công bình cùng đạo đức; tiếp theo, tuy rằng có thể sử dụng đối với NPC cùng quái vật nhưng xác suất thành công không cao, hơn nữa dưới tình huống bình thường cũng sẽ không thó được thứ gì tốt, nguyên nhân như sau:

Trong Tây Du Nhất Mộng, ở phương diện rớt đồ, trang bị đạo cụ chia làm hai loại lớn:

Một loại là rơi ra mặt đất, trang bị đạo cụ này thống nhất do hệ thống quản lý phân phối, sau đó ngẫu nhiên tạo ra theo từng phạm vi. Nói cách khác, khi quái chết đi, hệ thống theo xác suất nào đó tạo những vật phẩm bất kỳ để rơi xuống đất cùng xác của quái vừa chết gọi chung là vật phẩm

trang bị, do vậy dù bạn có được thuật ăn trộm lợi hại cao minh tới đâu cũng trộm không đến, bởi vì bạn chỉ có thể trộm quái vật mà không thể trộm hệ thống!

Một loại khác là trực tiếp rơi vào trong hành trang của người chơi, loại này được gọi là vật phẩm đặc thù, có tỷ lệ xuất hiện 100%. Ví dụ đơn giản, mỗi con Thú Vương sẽ nhất định cho Thú Vương Đan, mà mỗi con Kỳ Lân cũng nhất định sẽ cho Kỳ Lân Ngọc Tí... Cho nên hệ thống định nghĩa, vật phẩm đặc thù do quái vật mang theo bên mình. Mà cũng chỉ có loại hình này mới có cơ hội trộm được.

Mặt khác, NPC bình thường cũng sẽ không mang thứ tốt ở trên người. Đương nhiên, làm gì có chuyện một đoàn NPC mang theo một thân cực phẩm để đợi bạn đến 'khoảng'? Mơ đẹp lắm, quần lót, áo yếm, tất thối còn may ra có phần! Nhưng trừ phi là biến thái, trộm thứ đó có ích gì?

Trở lại chuyện chính, kỳ thật Thập Bát Mô vẫn rất có công hiệu, ở tình huống đặc thù sẽ phát huy ra được tác dụng không ngờ tới.

Ví dụ hiện tại.

Chỉ tiếc bởi vì mãi vẫn không có cơ hội thực tế, cho nên hiện tại cấp bậc của skill này vẫn là 0, khi ở Tân Thủ Thôn Đại Nhiệt mới trộm thành công hai món đồ lót cùng một cái Trảm Long Lệnh đạt được 30% exp, còn cần khoảng 7 lần như thế nữa mới có thể thăng cấp skill.

Thần thú ở dưới thân hẳn hiện tại đúng là vật để luyện tập tốt nhất.

Đại Nhiệt không chút do dự, một đòn Thập Bát Mô lần sờ tìm mò được tung ra.

"Bạn sử dụng Thập Bát Mô đối với thần thú Kỳ Lân, kết quả thất bại; bạn không đạt được vật phẩm nào!"

Vạn sự khởi đầu nan, lần đầu tiên luôn rất khó đạt được thành công!

Đại Nhiệt tiếp tục xuống tay: ca sờ, ca sờ!

Thủy Kỳ Lân kia cảm thấy "kỵ sĩ" trên người mình đang làm cái gì đó rất "mờ ám", không khỏi vừa sợ vừa giận, gầm lên giận dữ liên tục, kia là ý nói:

- Con mẹ nó! Cấp chút mặt mũi được không? Nói như thế nào ta cũng là Thần thú a! Bị người sờ tới sờ lui như vậy, sau này ta còn mặt mũi nào mà đi gặp người?

- Thần bà mẹ mi!

Lần thứ hai thất bại, Đại Nhiệt có chút khẩn trương, mi dám gầm rú ca sẽ chửi tiếp.

Lại nói, Thập Bát Mô một ngày có thể dùng ba lượt, hiện tại chỉ còn một cơ hội cuối cùng. Không thành công thì thành nhân, vì thế hấn lấy tay đập một cái thật mạnh lên lưng Kỳ Lân, cố ý chọc giận nó.

Kỳ Lân quả nhiên tức giận đến nổi trợn lồi đình, cũng không tính đến chạy nữa mà đột ngột phanh lại, muốn thông qua quán tính hất "kỵ sĩ" xuống.

Đại Nhiệt quả nhiên bị ném xuống — nhưng trước khi té, một lần Thập Bát Mô cuối cùng đã kịp dùng ra.

"Bạn sử dụng Thập Bát Mô đối với thần thú Kỳ Lân, kết quả thành công, bạn đạt được một cái Kỳ Lân Ngọc Tí. Điểm kinh nghiệm để thăng cấp Thập Bát Mô gia tăng 10%."

Ha ha, quả thế, khi quái vật nóng nảy là dễ lộ ra sơ hở nhất.

"Âm mưu" thực hiện thành công, Đại Nhiệt nhân quán tính lộn thêm mấy vòng trên mặt đất, đã tránh ra xa được hơn mười mét, đề phòng Kỳ Lân đuổi giết.

Hắn "xuống ngựa" cũng đã làm đám người chơi đuổi đằng sau nhẹ nhàng thở ra — gã áo đen bí ẩn này không biết là quái thai gì, đột nhiên xuất hiện, bị vài trăm người quần áo lại có thể sống quá mười giây, công pháp hộ thể thật sự cường hãn; sau đó lại có thể bật lên trên người Kỳ Lân như võ sĩ đấu bò tót Tây Ban Nha, khống chế thần thú Kỳ Lân chạy trốn. Bất quá may mắn thần thú cuối cùng là thần thú, không có bị hấn nhân thể "làm nhục giết thịt".

Đám Yến Cuồng Đồ cũng dấm ngực mà than thở, thay Đại Nhiệt cảm thấy tiếc hận: thất bại trong gang tấc a, không có đem Kỳ Lân xử lý, lại bị đánh xuống, xem ra lần này vô duyên với Kỳ Lân Ngọc Tí rồi. Vì thế bọn hắn cũng không đuổi theo nữa mà đi qua định an ủi Đại Nhiệt.

- Hiền đệ, xem ra chú cưỡi ngựa không tinh thông lắm nhì! Trong trò chơi thì không sao cả, nhưng ở trên giường đừng có để ngã ngựa đấy!

Yến Cuồng Đồ trêu ghẹo, làm cho đội viên Cuồng Nhiệt Giả phát ra một tràng cười thiện ý.

Đại Nhiệt vỗ vỗ bần đất trên người, cười hắc hắc nói:

- Kỳ thật không phải em ngã xuống, mà là nhảy xuống.

- Tự chú nhảy xuống? Sao vậy?

Đại Nhiệt xuất ra Kỳ Lân Ngọc Tí, cười nói:

- Vật tới tay, còn ở lại chịu khổ làm gì?

Kỳ Lân Ngọc Tí, tín vật cần có cho người chơi muốn xây dựng sơn trại, từ trên người thần thú Kỳ Lân tuôn ra; sau khi có được tín vật này, tìm đến NPC Sơn Đại Vương trong thành đóng 50 vạn đồng là có thể xây dựng sơn trại.

Thấy Kỳ Lân Ngọc Tí trong suốt lấp lánh, mọi người nhất thời mắt choáng váng, có một loại cảm giác không thể tin nổi.

Yến Cường Đồ rất bội phục nhìn Đại Nhiệt, tự đáy lòng thở dài:

- Hiền đệ đã làm thì đúng là thuyền ngược dòng cũng có thể chèo, anh thật sự không tưởng tượng nổi!

Đại Nhiệt đắc ý cười, như một đứa bé vừa đạt điểm 10:

- Đó là đương nhiên! Nếu dễ dàng bị người đoán được thì làm sao em nhận vai nam chính?

- Nhị Lang Thần! Nhị Lang Thần về nhà!

Trong đám người đuổi theo Kỳ Lân, đột nhiên có người phát hiện trên bầu trời xuất hiện Nhị Lang Thần mang theo Mai Sơn huynh đệ và Hao Thiên Khuyến nổi giận đùng đùng cười mây trở về.

Thân chưa tới, pháp thuật đã tới, Cửu Chuyển Thần Công đánh ra chọn góc đông người chơi nhất mà giáng. Hiện tại người chơi có người nào có thể kháng? Chỉ cần bị đánh trúng, đều là trực tiếp miểu sát — Nhị Lang Thần có đẳng cấp tương đương Trấn Nguyên Tử, đều thuộc cấp bậc chuẩn Thánh Nhân, hơn nữa giờ còn là chân thân.

Các người chơi gậy ra đại họa, không dám tiếp tục đứng ở Quán Giang Khẩu, Kỳ Lân cũng không thèm đuổi, giữ mạng quan trọng hơn, nhao nhao chạy trốn về thành Trường An.

Về phần thần thú Kỳ Lân kia, trong lúc hỗn loạn sớm đã không biết chạy đi nơi nào.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 6: Đại dương gia

oOo

Trong Tây Du Nhất Mộng, muốn xây dựng sơn trại, người chơi phải xin phép qua NPC Sơn Đại Vương, một cái tên rất tục, tạo hình cũng rất giống cường đạo trong nguyên tác, mặt ngoài dữ tợn hung thần ác sát, có điều thực lực thì cả con kiến cũng không bằng!

Đại Nhiệt lần đầu tiên đọc Tây Du Ký đã cảm thấy rất khó hiểu — tại thế giới toàn thần tiên yêu phật, tác giả lại cho xuất hiện đối thủ của Đại Thánh ở đoạn đầu thỉnh kinh là những nhân vật cường đạo thế này, thật sự quá nhỏ bé đi. Hoàn toàn không có tác dụng gì trong thời đại, cũng không phụ trợ thêm tí nào về oai phong của Tề Thiên Đại Thánh.

Nhưng tới khi lớn lên hẳn lại hiểu được: đối thủ tuy rằng yếu, nhưng là đại biểu sự xấu xa của phàm nhân, cả ngày vô cơ sinh sự, thích không làm mà hưởng, ưa đánh giết, cũng coi như là nguyên do vì sao cần phải xuất hiện việc "Thỉnh kinh" — trừng trị thích đáng, rèn luyện và cảm hóa nhân tính.

Khụ khụ, ngưỡng ngừng, lạc đề xa quá rồi!

Đại Nhiệt thật sự bội phục mình, thấy NPC cường tráng này lại có thể liên tưởng ra nhiều thứ như vậy, quá là tài tình luôn. Hẳn nhịn không được muốn ca ngợi chính mình.

Yến Cuồng Đồ thấy hắn chẳng nói năng gì, chỉ ngây ngô đứng mà cười, không khỏi đánh tiếng:

- Hiền đệ, bỏ tiền kìa!

- Tiền? Tiền gì?

Đại Nhiệt mờ mịt.

- Xây dựng sơn trại năm mươi vạn đồng... Đừng dùng loại ánh mắt mê đắm ấy nhìn anh... Chú không phải là đã bán một thanh Kim Kích Tử cho Thiên Hạ Hội sao?

Đại Nhiệt giống như một con chuột bị người dẫm phải đuôi, nhảy dựng lên:

- Lão đại à, không phải chứ! Tín vật em bỏ, tiền cũng muốn em bỏ nốt à! Làm người phải có đức tí chứ!

Yến Cuồng Đồ cười ha ha nói:

- Chú giờ là đại đương gia, đại cổ đông, ra tiền ra sức là đúng rồi.

Á đù, lúc nào thì ca thành đại đương gia vậy? Đại Nhiệt nghi hoặc nhìn mọi người.

Chỉ thấy đội viên Cuồng Nhiệt Giả tự giác sắp xếp hàng ngũ, rồi giống như xã hội đen trên phim, cung kính xoay người về phía hắn hành lễ rồi cùng hô thật to:

- Đại đương gia!

Đại Nhiệt thiếu chút ngã ngựa, tội nghiệp nhìn Yến Cuồng Đồ.

Yến Cuồng Đồ cười nói:

- Anh nghĩ rồi! Làm sơn trại đầu tiên ở Trường An nhất định sẽ thành cây to đón gió khiến người đổ kỵ, để chống đỡ được nhất định phải có cao thủ trấn thủ. Mà chú chính là cao thủ như vậy. Anh biết chú thích độc lai độc vãng, cho nên nếu chú không muốn quản lý sơn trại thì cứ giao hết cho anh xử lý. Nhưng chức vụ 'đại đương gia' vạn người chiếu mắt này nhất định chú phải ngồi! Đây là trời cao đã an bài đấy!

- Trời cao an bài thì rất lớn sao?

Đại Nhiệt rất là không tình nguyện. Cứ đùa, làm đại đương gia áp lực rất lớn, cả ngày đấu uy phong, phóng thích bá vương khí, làm không tốt có khi cả đêm mất ngủ...

- Trời không lớn còn cái gì lớn? Hừ, hiền đệ, đừng vòng vo, dù sao chú nhất định phải làm!

Yến Cuồng Đồ một bước cũng không nhường.

Đường này không thông, Đại Nhiệt bắt đầu chuyển biến lí do thoái thác, chớp chớp con mắt:

- Nếu em làm đại đương gia, vậy anh làm cái gì?

Yến Cuồng Đồ cười nói:

- Anh tự nhiên là làm nhị đương gia.

Sơn trại có quy chế khá đơn giản, không như giáo phái tồn tại vô số chức vị. Trong sơn trại chỉ tồn tại ba người nắm thực quyền, phân biệt là đại đương gia, nhị đương gia và tam đương gia. Trong đó tự nhiên có phân cao thấp, đại đương gia có quyền sở hữu sơn trại, có thể tự chủ tiến hành bất cứ thao tác thay đổi nào trong sơn trại, bao gồm bổ nhiệm và miễn nhiệm nhị đương gia tam đương gia cùng với phát động sơn trại chiến, giải tán sơn trại, chuyển nhượng sơn trại v.v... Nhị đương gia phụ trách nhân

sự, đá người này thu người kia, nhưng không thể vượt quyền của đại đương gia trong những chuyện mang tính quản lý sơn trại; mà chức vụ tam đương gia cũng tương đối quan trọng, chịu trách nhiệm quản lý và phân phối tài chính.

Đại Nhiệt nhìn Yến Cuồng Đồ, dùng ra một chiêu cuối cùng là phép khích tướng:

- Nguyện ở dưới người khác không phải tác phong của anh!

Yến Cuồng Đồ cười to:

- Làm người phải biết tiến thoái đúng lúc, đừng quên, mục tiêu cuối cùng của anh là làm lão đại giáo phái, cấp bậc giáo phụ mới là thứ anh truy cầu.

Kỳ thật ý tưởng chân thật trong lòng hắn là — quan hệ huynh đệ giữa hắn và Đại Nhiệt, ai làm lão đại không phải đều giống nhau? Hơn nữa lấy thanh danh cùng tu vi hiện tại của Đại Nhiệt, đảm đương đại đương gia là thích hợp nhất, có lợi nhất.

Đại Nhiệt dở khóc dở cười, nghĩ lại: làm sơn trại đại đương gia, cảm giác không tồi, dù sao mọi chuyện cần xử lý đều đã có Yến đại ca! Coi như là thể nghiệm một loại thân phận mới đi.

Vấn đề là, trên người hắn cũng không có nhiều tiền như vậy.

Bán Kim Kích Tử được năm mươi vạn, sau khi mua một lượng lớn tiền thuốc đã chỉ còn lại có hơn ba mươi vạn, lại tiêu tốn năm vạn mua Lục Nhĩ Phi Phong, cuối cùng còn lại vừa vặn ba mươi vạn.

Không tiền nửa bước khó đi, con mẹ nó chứ, ai nghĩ ra câu chuẩn thật!

Đại Nhiệt nói ra vấn đề tài chính.

Yến Cuồng Đồ nhăn tịt mày rậm lại — vì kiếm tiền mua động phủ, hẳn đã táng gia bại sản, còn nợ như chúa Chổm, mà đông đảo đội viên Cuồng Nhiệt Giả chủ yếu đều là chủ nợ của hẳn, giờ còn mặt mũi nào kêu gọi bọn họ bù thêm giúp? Nhưng mà vấn đề tài chính này làm sao đây?

Đệch! Bọn gái đã nằm ra mà hiệu thuốc lại đóng cửa không bán áo mưa, đây không phải là muốn gấp chết người sao?

Tình cảnh đang lâm vào im lặng, Tuổi Trẻ Long Bông chột cất tiếng:

- Đại đương gia, chỗ này em có 1 vạn 2 ngàn đồng, coi như chút tâm ý em hiến cho sơn trại đi!

Hắn mới mở miệng, thân là thành viên tích cực của Cuồng Nhiệt Giả Ta Là Tiểu Bảo lập tức không cam lòng yếu thế hô:

- Em cũng có 1 vạn!

- Em còn 8000!

- Toàn bộ tài sản đây, 1 vạn 3!

.....

Có đám Tuổi Trẻ Long Bông mở màn, các đội viên khác cũng sôi nổi khăng khái quyên tiền, cuối cùng thật sự gom đủ hơn 20 vạn — đối với bọn họ mà nói, đây đã là hạn độ lớn nhất bọn họ có thể lấy ra lúc này.

Đối mặt từng khuôn mặt nhiệt tình chân thành, Đại Nhiệt không khỏi có chút cảm động — hẳn và bọn họ căn bản không có giao tình gì, chỉ kết nối với nhau qua Yến Cuồng Đồ, thậm chí còn từng có hiểu lầm. Nhưng hiện tại, bọn họ lại đem tiền mình tiết kiệm được hiến cả ra, để giúp Đại Nhiệt dựng lên một cái sơn trại thuộc về hẳn!

Xin chú ý! Chỗ khác nhau lớn nhất giữa giáo phái cùng sơn trại là: sơn trại thuộc về tư nhân, mà giáo phái thuộc về công hữu. Nói cách khác, sơn trại một khi xác lập, Đại Nhiệt sẽ được hệ thống xác nhận là đại đương gia, cũng tức là sơn trại đó thuộc về tài sản riêng của hã, hã có thể tùy tiện xử trí không cần phải thông qua bất kỳ người nào đồng ý, hã thậm chí có thể đem sơn trại bán đi!

Cho nên nói, mọi người tự phát góp vốn, vô hình trung đã tỏ rõ quan điểm tin tưởng ở Đại Nhiệt, tin hã sẽ đem sơn trại làm tốt. Rồi sau đó, đương nhiên mỗi người đều cũng có chút tư tâm, đó chính là bọn họ làm lứa thành viên đầu tiên trong sơn trại nhất định sẽ nhận được phúc lợi hồi báo thích đáng.

Đại Nhiệt âm thầm hạ quyết tâm, về sau nhất định sẽ cấp cho mỗi người hiến quỹ một phần hồi báo thỏa đáng — thời đại bây giờ, dẹt hoa trên găm quá thừa, đưa than ngày tuyết mới chính thức hoạn nạn thấy chân tình!

Dem tiền chuẩn bị tốt, Kỳ Lân Ngọc Tí lấy ở trên tay, Đại Nhiệt bắt đầu cùng NPC Sơn Đại Vương đối thoại, khởi động trình tự...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 7: Một cái sơn trại sinh ra

oOo

- Đại Nhiệt, là người sao? Muốn kiến lập sơn trại sao?

Sơn Đại Vương chống nạnh ưỡn ngực, hếch mặt lên trời, một bộ vô sỉ cao cao tại thượng, làm người ta hận không thể cầm nguyên một đồng phân úp lên mặt của hắn.

Đại Nhiệt nhìn cảm xúc muốn “thay trời hành đạo” xuống, cố cười nói:

- Đúng vậy!

Sơn Đại Vương nói:

- Hệ thống quy định, người xin kiến lập sơn trại sau khi thành công sẽ trở thành sơn trại đại đương gia! Người xác định muốn làm đại đương gia?

Đại Nhiệt khẳng định đáp lời:

- Đúng vậy!

- Tốt lắm! Ta đồng ý thỉnh cầu của người! Nhưng điều kiện là người phải nộp tìn vật sơn trại Kỳ Lân Ngọc Tí, mặt khác còn phải biếu ta 50 vạn đồng!

Nhắc tới 50 vạn đồng kia, thái độ của Sơn Đại Vương rất cuộc tốt hẳn, mặt cười hòa nhã như là tú ông ở lâu xanh, đúng là có tiền có thể sai khiến cả ma quỷ mà.

Đại Nhiệt lười cùng hẳn nói nhảm, đưa Kỳ Lân Ngọc Tí cùng tiền tới.

Sơn Đại Vương nghiệm chứng Kỳ Lân Ngọc Tí cùng với tiền xong, sáng khoái vỗ tay một cái, miệng lẩm bẫm, sau đó chỉ Đại Nhiệt quát:

- Núi này là ta mở! Cây này là ta trồng! Muốn ta truyền thừa tới, tiền cùng vật mà dâng!

Một vòng sáng đen bỗng xuất hiện bao phủ lấy Đại Nhiệt, che đi toàn thân của hẳn.

"Chúc mừng bạn khởi động trình tự kiến lập sơn trại, hiện tại bạn thành công kiến lập sơn một tòa trại, cũng tự động đảm nhiệm chức vụ sơn trại đại đương gia, có được quyền sở hữu sơn trại. Hiện tại mời đặt tên cho sơn trại của bạn! Xin chú ý, một khi xác nhận, tên của sơn trại sẽ không thể tiến hành sửa đổi!"

Trên bảng thao tác của Đại Nhiệt xuất hiện thêm một menu là sơn trại, trong đó có rất nhiều chức năng. Đại Nhiệt tìm được mục 'Tên', điền vào ba chữ to "Cuồng Nhiệt Trại".

Đây là bọn hẳn sớm đã bàn bạc xong.

"Cuồng Nhiệt Trại chưa được sử dụng, sơn trại đặt tên thành công! Bởi vì kiến lập sơn trại thuộc về công năng trọng yếu của hệ thống, bởi vậy hệ thống sẽ có thông báo tới toàn thành để tất cả cùng chia vui!"

Âm thanh nhắc nhở vừa kết thúc, trên kênh thành thị của thành Trường An đã vang lên thông báo.

"Người chơi Đại Nhiệt kiến lập sơn trại đầu tiên của thành Trường An có tên Cuồng Nhiệt Trại, cũng tự mình đảm nhận vai trò Đại đương gia. Mọi người cùng nổ một tràng pháo tay chúc mừng cho Cuồng Nhiệt Trại!"

Thông báo liên tiếp lặp lại ba lượt, toàn bộ Trường An đều oanh động!

- Địch! Lại có người lập sơn trại!

- Không phải chứ! Hắn làm sao lấy được Kỳ Lân Ngọc Tí?

- Đại Nhiệt, tên này rất quen thuộc a! Đúng rồi, có vẻ như chính kẻ đã đại náo quán Ngũ Trang, trước mắt mọi người cướp đi toàn bộ Kim Kích Tử...

Vạn người nhao nhao bàn tán, náo loạn cả thành Trường An.

Ở trong Tây Du Nhất Mộng, sơn trại không giống như giáo phái có được bản đồ độc lập mà chỉ là một hình thức hệ thống. Phàm là người chơi gia nhập sơn trại thì ở bên trên tên nick sẽ có thêm dòng hiển thị tên sơn trại cùng chức vụ của bản thân. Đương nhiên là nếu trang bị lên người một vài đạo cụ đặc thù thì vẫn che đi được, ví dụ cái Lục Nhĩ Phi Phong của Đại Nhiệt.

Cuồng Nhiệt Trại xây dựng thành công, Đại Nhiệt lập tức bổ nhiệm Yến Cuồng Đồ làm nhị đương gia.

Hệ thống thông báo bổ nhiệm đến Yến Cuồng Đồ, trên đầu hẳn lập tức xuất hiện thêm một dòng chữ "Cuồng Nhiệt Trại nhị đương gia"

Yến Cuồng Đồ vui sướng không thôi, bắt đầu triển khai công tác thu nạp và tổ chức biên chế, kết nạp đội viên Cuồng Nhiệt Giả vào sơn trại. Tổng cộng có 53 người, những người này đều nhận vị trí "lâu la". Còn một vài người khác vì không có online mà tạm thời chưa gia nhập. Theo tính toán sơ bộ, nhóm thành viên sơn trại đầu tiên hẳn là có thể đạt tới 70 người.

Hệ thống quy định, mỗi sơn trại có thể thu nạp nhiều nhất một ngàn người.

Đại Nhiệt cười ha ha nói:

- Yến đại ca, về sau chuyện của sơn trại nhờ cả ở anh rồi! Tổ chức hoạt động, chiêu binh mãi mã, gắn kết thành viên, toàn bộ do anh quản.

Yến Cường Đồ nghiêm túc trả lời:

- Rõ! Đại đương gia!

Đại Nhiệt bật cười:

- Yến đại ca, em cảm thấy anh gọi em là hiền đệ dễ nghe hơn đấy.

Yến Cường Đồ cười ha ha:

- Hiện tại chúng ta chiếm núi xưng vương rồi, anh thấy gọi như thế mới phù hợp!

Những thành viên sơn trại đứng quanh đều là lòng tràn đầy vui mừng mà lên tiếng chúc mừng.

Yến Cường Đồ bắt đầu hăng hái diễn thuyết:

- Sơn trại của chúng ta là sơn trại đầu tiên của Trường An! Mà mọi người đều là những công thần khai trại! Tôi cùng đại đương gia tuyệt đối sẽ không bạc đãi mọi người! Hiện tại, quan trọng nhất là chúng ta phải lợi dụng ưu thế làm người đi đầu, lợi dụng công năng của sơn trại mà đem thanh danh của Cường Nhiệt Trại bốc lên thật cao, để nó xứng đáng vừa là đi đầu vừa là số một!

Mọi người sôi nổi vỗ tay hưởng ứng, lớn tiếng tán thưởng.

Ở đây giới thiệu một chút, công năng của sơn trại có ba hạng chủ yếu:

Thứ nhất: có được hình thức sơn trại chiến, giải thích đơn giản tức là bất kể đi PK hay đánh Boss, chỉ cần có hình thức này là có thể đạt được hiệu quả "đồng tâm hiệp lực", không cần lo lắng vấn đề ngộ thương đồng đội nữa!

Thứ hai: có được công năng tỏa hồn trang bị đạo cụ. Chỉ cần đem trang bị đạo cụ của mình tới một NPC cố định rồi tiến hành thao tác "tỏa hồn" xác định quyền sở hữu là bạn có thể đem vật phẩm này cấp cho bất kỳ ai trong cùng sơn trại (người ngoài không được), thời gian vừa đến, vật phẩm sẽ tự động bay trở về nguyên chủ nhân, do đó không cần lo lắng xảy ra tranh cãi.

Thứ ba, cũng là điểm quan trọng nhất: thành viên sơn trại có thể tự động có được pháp thuật "Triệu hoán NPC hình người làm người hầu", người hầu này có trí tuệ, có thể giúp đỡ chủ nhân đối địch, có thể tu luyện đề cao đẳng cấp — đặc biệt thuyết minh, nếu bạn thoát ly sơn trại ban đầu để gia nhập sơn trại mới thì người hầu này cũng sẽ tiêu vong, cần phải lần nữa triệu hoán tiến hành tu luyện lại.

Gia nhập sơn trại, chính là gia nhập tổ chức chính thức, trừ phi đại đương gia nhị đương gia đá người, nếu không muốn chủ động thoát ly thì phải giao nộp 10 vạn — chính là đi vào dễ dàng trở ra khó khăn.

Ngoài ra sơn trại còn có nhiều công năng khác nữa, nhưng tạm thời chưa cần nhắc tới.

- Đã muốn làm lớn thì cần nhất là nhiều người, cho nên bước đầu tiên chúng ta phải làm là phát triển thế lực, mời chào những băng hữu nghĩa khí vào sơn trại. Đương nhiên, chúng ta phải nhớ câu thà thiếu chứ không ấu, những kẻ bỏ đi đừng có nhận...

Yến Cuồng Đồ lại nhớ tới mấy gương mặt chân đạp nhiều thuyền trước kia, không khỏi hắc hắc cười lạnh — hẳn luôn ân oán rõ ràng, có ân báo ân, có oán báo oán, ăn miếng trả miếng, quyết không nhập nhèm lẫn lộn.

Đại Nhiệt đứng ở một bên lẳng lặng nghe, suy nghĩ bay bổng tít tận đầu — khi hẳn mới vào Tây Du Nhất Mộng, thời gian nằm ở bờ biển phơi nắng chưa từng nghĩ qua sẽ có một ngày như thế; khi hẳn thất hồn lạc phách, khiếu cũng không mở được, hẳn càng chưa từng nghĩ qua có một ngày thế này; coi như lấy võ nhập đạo, bắt đầu tỏa hào quang của nhân vật chính, hẳn vẫn chưa từng nghĩ có lúc mình sẽ làm một đại đương gia sơn trại!

Hẳn là một người thích tự do tự tại, trong tiềm thức vẫn cho rằng, cô độc một mình chính là hình thức tự do nhất, bởi vậy thường thường có chút bài xích những đồng bọn cùng băng hữu không cần thiết. Cho dù hiện tại trở thành đại đương gia, nhưng hẳn vẫn theo bản năng làm cho mình không liên can quá nhiều, giao cho Yến Cuồng Đồ mọi chuyện cần thiết.

Đương nhiên, nếu Cuồng Nhiệt Trại xảy ra sự cố, thân là đại đương gia hẳn nhất định sẽ là người đầu tiên ra mặt. Hẳn chỉ không thích làm những công việc quản lý sơn trại như là xã giao liên minh, phân phối ích lợi, mâu thuẫn tranh cãi v.v...

Yến Cuồng Đồ động viên xong, mọi người cao hứng phấn chấn đề xuất tới động phủ Cao Lão Trang của Đại Nhiệt để tổ chức tiệc mừng, không say không về.

Có vẻ như Đại Nhiệt cũng đã rất lâu rồi chưa về động phủ của mình, nhìn thấy nơi đây bởi vì không được tu bổ thường xuyên mà hoa cỏ cực kỳ tươi tốt lại cảm thấy một cảm giác thân thiết khó tả.

Trăng sáng làm đèn! Nâng ly cạn chén! Cười nói không ngừng!

Trạng thái này cứ kéo dài mãi cho tới khi Đại Nhiệt log out. Sau khi trở lại hiện thực, hẳn vẫn còn cảm giác ngà ngà say, nằm chết dí trên giường,

nhếch môi thì thầm trong không khí:

- Hai ba, dzôooooo...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 8: Giết

oOo

- Nhị đệ, chuyện này chú thấy thế nào?

Trăng sáng chiếu rọi, góc độ vừa vặn như ghim lên đỉnh của tòa tháp nằm tại phía Tây thành. Tại đây, Thiên Hạ Nhất Thủ đang khoanh tay mà đứng, ngắm nhìn ánh sao phương xa.

Thiên Hạ Nhất Bôi đứng ở bên cạnh hắn, vẻ mặt có chút mê mang, một lát mới cười khổ nói:

- Đại Nhiệt này thật sự là... Nhìn hắn lúc nào cũng cà lơ phất phơ nhưng lại luôn khiến dư luận xôn xao!

Thiên Hạ Nhất Thủ cười lớn:

- Anh đã sớm nói tuyệt đối không thể xem thường hắn rồi mà.

- Một người chơi tự do lại có thể xây dựng được cái sơn trại đầu tiên của Trường An, tin này mà lan truyền ra thì thanh danh game thủ chuyên nghiệp chúng ta sợ là bị người người nhạo báng rồi.

Thiên Hạ Nhất Thủ lơ đãng:

- Thanh danh là chuyện nhỏ. Anh chỉ lo việc Cuồng Nhiệt Trại sẽ được chiếm được tiên cơ, lợi dụng ưu thế sơn trại đầu tiên mà chiêu binh mãi mã,

từng bước lớn mạnh, đến lúc đó thậm chí sẽ kéo hết những người chơi tự do về phe họ. Cần biết rằng ưu thế về các công năng của sơn trại sờ sờ ra đó, rất nhiều người đều muốn có được.

Thiên Hạ Nhất Bôi nhăn mày lại:

- Nghiêm trọng vậy sao?

- Thời đại này, trong game online chủ yếu chia làm hai phe là nghiệp dư cùng chuyên nghiệp. Như vậy, chúng ta thân là game thủ chuyên nghiệp thì dựa vào cái gì để sống?

Thiên Hạ Nhất Bôi không biết tại sao Nhất Thủ lại hỏi vấn đề cơ bản này, nhưng vẫn thành thật trả lời:

- Dựa vào bán trang bị cùng thu thù lao giải quyết các vấn đề cho người khác, ví dụ như nhận các việc truy sát.

Thiên Hạ Nhất Thủ nói:

- Không sai! Nói trắng ra là cũng chỉ có những người chơi nghiệp dư tự do kia mới có thể tiêu tiền mua trang bị cùng thuê chúng ta. Nhưng vấn đề là, một khi những người đó có một phe cánh có thực lực hùng hậu, thậm chí đạt tới mức có thể cùng chúng ta đối kháng thì sẽ hoàn toàn có thể tự lực cánh sinh. Như vậy, bọn họ còn có thể tìm chúng ta sao?

Thiên Hạ Nhất Bôi có chút nghi hoặc, hỏi:

- Đại ca, anh cho rằng chỉ bằng mấy người Đại Nhiệt có thể lay động địa vị của chúng ta sao?

Thiên Hạ Nhất Thủ thở dài, trầm ngâm nói:

- Vĩnh viễn đừng xem nhẹ đối thủ của mình! Nhị đệ, chú hẳn còn chưa quên mười năm trước chúng ta làm giàu thế nào chứ?

Thiên Hạ Nhất Bôi đương nhiên không có quên, mười năm trước, bọn hắn mười mấy người vẫn là một đám sinh viên yêu thích game online, nhưng rồi nhìn ra trong cái ngành giải trí này ẩn chứa vô tận cơ hội, liền dứt khoát làm game thủ chuyên nghiệp. Cứ thế bọn hắn đi dần từng bước một, tung hoành khắp những game online hot cỡ lớn, đả bại số đối thủ nhiều không đếm hết mà từ một đoàn thể tự do nho nhỏ phát triển thành một tập đoàn game thủ chuyên nghiệp hàng đầu có tới hơn một ngàn thành viên.

Thiên Hạ Nhất Thủ tiếp tục nói:

- Cứ thấy bệnh nhẹ mà không chữa rồi có ngày cũng thành đại họa! Chính vì chúng ta luôn bảo trì tâm tính ổn trọng cẩn thận này mới có thể duy trì địa vị tại quốc nội!

Thiên Hạ Nhất Bôi thắc mắc:

- Không phải từ trước đến nay chúng ta luôn hòa thuận với Long thị sao? Bọn họ cũng là người chơi tự do mà anh?

Thiên Hạ Nhất Thủ cười nói:

- Nhị đệ, chú lý giải sai rồi! Đối với người chơi tự do, chúng ta sẽ căn cứ tính chất mà chia làm ba loại: thú nhất là có tiền có thế, ví dụ như Long thị. Bọn họ có chút thế lực trong trò chơi, thậm chí có đôi khi còn có thể ganh đua cùng chúng ta. Thế nhưng bọn họ không có dã tâm, bọn họ chỉ đuổi theo một loại cảm giác có tên là 'thoải mái'. Như vậy, thế nào mới có thể thoải mái đây? Ở trong trò chơi, muốn được thoải mái thì cần có skill tốt nhất cùng trang bị tốt nhất làm cơ sở. Nói cách khác, chỉ cần chúng ta đánh ra được trang bị tốt là có thể ra giá bán cho bọn họ, bọn họ tuyệt đối sẽ không cò kè mặc cả. Nói đơn giản, ví bọn họ như một đám khách VIP, tuy là tính tình khó chịu chút, khó phục vụ chút, nhưng tuyệt đối có được tiềm lực tiền tài cuồn cuộn...

Thiên Hạ Nhất Bôi nghe được liên tục gật đầu:

- Không sai, giống như cái Kim Cương Hồ Lô hôm trước, Long Quyển Phong lại chịu bỏ ra 500 vạn đồng để mua, thật đúng là một gã phá gia chi tử điển hình!

- Ha ha, nghe nói hẳn muốn mua pháp bảo này đi đối phó nhất địch nhân!

Thiên Hạ Nhất Bôi cũng cười:

- Có chiến tranh sẽ có nhiều tiền của phi nghĩa, quả nhiên đúng vậy... Đúng rồi, đại ca, còn hai loại nữa thì sao?

- Loại thứ hai chính là những những người chơi bình dân. Bọn họ chơi trò chơi chủ yếu để giết thời gian, tiêu khiển giải trí. Loại này chiếm số lượng nhiều nhất, là trụ cột của mỗi game online, bọn họ có thể tiêu tiền rất ít nhưng tích ít sẽ thành nhiều. Đối với bọn họ, chúng ta cần dùng thái độ phục vụ bình thân, cho dù có xảy ra mâu thuẫn cũng cần giải quyết trong hòa bình, tránh làm cho bọn họ phản cảm.

Nghe đến đó, Thiên Hạ Nhất Bôi lúc này mới thoải mái: chẳng thể trách đại ca bình thường luôn yêu cầu mọi người không được vô cớ sinh sự, thậm chí còn chủ động lãng phí thời gian, trợ giúp một ít người chơi tự do yếu thế, thì ra là muốn tạo nên danh tiếng một tập đoàn game thủ "lấy đức thu phục người", như thế mới dễ thu mua nhân tâm, tiện cho việc phát triển.

- Loại thứ ba, cũng chính là loại có tính nguy hiểm nhất. Bọn họ rất không an phận, dùng thân phận người chơi nghiệp dư nhưng lại muốn chia lợi ích cùng người chơi chuyên nghiệp. Phải biết rằng, mỗi một trò chơi đều giống như một miếng bánh ngọt, càng nhiều người ăn thì phần được chia càng ít. Mà trọng yếu hơn là, muốn lớn mạnh trong game cũng không cần có tích lũy ban đầu gì cả, nhiều khi chỉ cần một cơ hội, một lần gặp

may thì vô danh tiểu tốt cũng có thể trở thành đại thần. Cho nên đối với loại người chơi này, sách lược của chúng ta chỉ có một chữ: giết!

Từ "giết" nói ra, Thiên Hạ Nhất Thủ đã đặng đặng sát khí.

Thiên Hạ Nhất Bôi hỏi:

- Ví dụ như Đại Nhiệt hiện tại sao?

- Không sai! Người này có đầu óc, có vận khí, có dã tâm, thuộc về nhân vật nguy hiểm cực đoan! Chúng ta quyết không thể nuông chiều cho hắn phát triển mà phải thừa dịp hắn căn cơ chưa ổn khiến hắn thất bại thảm hại, cho dù không thể đẩy hắn ra khỏi trò chơi cũng phải làm hắn mất hết tự tin, khiến hắn không si tâm vọng tưởng muốn làm Trường An đệ nhất đại đương gia!

- Nếu vậy, thái độ của Bắc Phương Gia Viên cùng Thiết Huyết Minh sẽ như thế nào ạ?

Thiên Hạ Nhất Thủ cười nói:

- Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, bọn họ hẳn là cũng muốn làm điều tương tự. Có kẻ nằm cạnh giường há người ngủ được say? Hiện tại mấy công ty game thủ chuyên nghiệp đang đứng ở trạng thái cân bằng vi diệu, Đại Nhiệt xuất hiện vừa lúc thu hút mọi sự chú ý, không đánh chủ ý lên hắn thì lên ai!

Thiên Hạ Nhất Bôi cười hắc hắc:

- Như thế chẳng phải Cuồng Nhiệt Trại kia đang bôn về thọt địch, khó có thể sống yên sao?

- Đây là chuyện anh đã dự liệu. Nếu anh là Đại Nhiệt, anh tuyệt đối sẽ không lập sơn trại ở thời điểm này, chính là tự biến mình thành mục tiêu

công kích. Bất quá nói thật, anh cũng đã lâu không có hoạt động, buồn bực chân tay đến phát ốm rồi! Có đối thủ cảm giác thật tốt!

Thiên Hạ Nhất Thủ bẻ bẻ khớp tay, vẻ mặt mãn nguyện, tiếp tục khẽ cười nói:

- Đây là một tràng tranh đấu rất thú vị, không quan hệ ân oán hay đúng sai, chỉ liên quan tới lợi ích!

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 9: Ấp trại phu nhân

oOo

Kỳ nghỉ cuối tuần đã hết, Yêu Yêu lại phải tới giảng đường.

Đại Nhiệt thì chẳng vướng bận gì nên sáng sớm đã tiến vào game, xuất hiện tại hoa viên trong Cao Lão Trang!

Ánh ban mai chiếu rọi lên khắp khu vườn, làm những hạt sương còn vương trên lá long lanh như những hạt châu, cực kỳ đẹp mắt, cộng thêm khí hậu mát mẻ trong lành, quả thật làm người muốn ngắm nhìn không dứt. Nếu giờ còn có một cô gái đến bên cạnh ôm ấp chuyện trò thì quá hoàn hảo.

Chỉ có ở trong trò chơi, Đại Nhiệt mới có thể hoàn toàn phóng thích cảm xúc, tư tưởng vô câu vô thúc. Đây cũng là một nguyên nhân khiến rất nhiều người thích chơi game online.

Hắn đang nghĩ ngợi thì tiếng leng keng vang lên, tại giao diện động phủ xuất hiện lời nhắc nhở: "Xin chú ý, bạn có khách tới thăm, xin hỏi có hay không cho phép khách nhân này đi vào?"

Có khách từ phương xa tới, liệu không vui mừng sao?

Đại Nhiệt lập tức đồng ý, nghĩ thầm sớm như vậy, sẽ là người nào tới đây? Yếu đại ca là không có khả năng, hẳn có thể khách khanh, không cần

hệ thống thông báo trước.

Đại Nhiệt đi tới cửa trước, chỉ thấy một bóng người mảnh mai yêu kiều, không khỏi sững sờ, cất giọng hỏi:

- Ai vậy?

Người nọ mỉm cười nói:

- Lẽ nào anh không nhìn thấy tôi là một cô gái sao?

Nghe giọng, Đại Nhiệt lập tức nhận ra, vui mừng hô lên:

- Cô là Hồ Ly?

Còn không phải nàng sao? Tuy rằng đã đổi mặt nạ khác, nhưng dáng người yêu kiều cùng giọng nói ngọt ngào kia làm cho người ta khắc sâu ấn tượng kia thật dễ để nhận ra. Sau lần bị phân thân Trấn Nguyên Tử đánh vỡ mặt nạ, nàng đổi sang dùng một chiếc mặt nạ hồ ly mới màu hồng nhạt, nhìn qua tinh mỹ hơn trước rất nhiều, đương nhiên là lực hấp dẫn cũng tăng mạnh.

Thấy hần như lang như hổ nhào tới, Hồ Ly vội vàng né ra, sẵn giọng:

- Anh định làm cái gì thế hả?

Đại Nhiệt cọt nhả nói:

- Đã lâu không gặp rồi, mau tới đây để chú bé xem có lớn thêm tí nào không nào!

Nhìn bộ dạng dê xồm của hần, Hồ Ly hận đến nghiến răng nghiến lợi, hai tay ôm ngực, cười hắc hắc nói:

- Tốt lắm, tới mà ôm này!

Ai ngờ Đại Nhiệt lại bất động, cười nói:

- Bảo ôm thì ca ôm, không phải quá mất mặt sao? Nhìn ca có chỗ nào giống người tùy tiện hả?

Hồ Ly vốn muốn đợi hã đi lên thì hung hăng cho hã một bạt tai, ai ngờ Trư Bát Giới chết tiệt này lại không mắc mưu, còn chế giễu ngược lại, làm nàng căm tức, chằm chọc nói:

- Tôi nhìn anh bao kín cái giẻ đen như chiếc bánh tét thì có.

- Cái này gọi là Lục Nhĩ Phi Phong! Mặc vật này, bất kể là giết người phóng hỏa hay trộm ngọc châu hương cũng không sợ bị người nhận ra, tuyệt không hậu hoạn.

Hồ Ly dờ khóc dờ cười:

- Đường đường Trường An đệ nhất đại đương gia, chẳng lẽ còn sợ bị người nhận ra? Nói không sợ người ta cười cho.

Đại Nhiệt cười Lục Nhĩ Phi Phong xuống, hiện ra chân diện mục, nói:

- Chính vì như thế nên mới muốn mai danh ẩn tích! Miễn cho ngồi uống trà đá cũng bị người đuổi theo xin chữ ký.

- Ngừng! Anh tự cho mình là ngôi sao chắc! Còn ký tên. Tôi nghĩ anh sợ bị người ta đuổi giết khắp chín con phố nên mới giấu đầu rúc đuôi thì có.

Hồ Ly không tha nói tiếp.

Đã am hiểu sâu về sự lợi hại của miệng lưỡi phụ nữ, Đại Nhiệt rất đúng lúc chuyển đề tài, cười dài nói:

- Hồ Ly tiểu thư đáng yêu của chúng ta, hay là cô nghe nói tôi thành đại dương gia nên cố ý đến nương tựa, muốn làm áp trại phu nhân đấy hả?

Hồ Ly hừ một tiếng:

- Tôi tới để xem anh đã chết chưa!

Đại Nhiệt lập tức làm ra một bộ mặt tội nghiệp:

- Hồ Ly tiểu thư, nói thế nào chúng ta cũng đã cùng trải qua hoạn nạn, làm sao cô lại đi nguyên rủa tôi như vậy?

Hồ Ly thở phì phì nói:

- Ai kêu anh tắc máu não, lại dám đảm đương cánh chim đầu đàn, xây dựng sơn trại đầu tiên!

Đại Nhiệt nhún vai:

- Thế thì sao?

- Thì sao? Hiện tại các đoàn thể game thủ chuyên nghiệp đều đã rục rịch, muốn liên thủ đối phó anh đấy!

Đại Nhiệt cười ha ha:

- Vậy hả! Tôi còn tưởng là trời sập chứ.

Hồ Ly sững sốt:

- Anh không sợ?

Đại Nhiệt không thèm quan tâm nói:

- Sợ cái quần què gì? Trò chơi thôi mà, ai chẳng bắt tử, WHO sợ WHO!

Hồ Ly bắt đầu chăm chú xem kỹ hẳn, chậm rãi nói:

- Không ngờ một gã tiểu bạch kiếm như anh lại mạnh mẽ thế!

Đại Nhiệt vội bày ra tạo hình quen thuộc:

- Sớm nói rồi mà, tiểu bạch kiếm chỉ là hình tượng mặt ngoài của ca, kỳ thật ca hoàn toàn có thể đảm đương vai chính. Tuy hiện tại đất diễn chưa nhiều, nhưng thực lực của ca là không thể nghi ngờ.

Hồ Ly bật cười, nghĩ thầm kẻ dở hơi này muốn làm nam nhân vật chính đến điên rồi.

Vốn Đại Nhiệt chuẩn bị mời nàng tiến vào phòng khách uống trà, có điều Hồ Ly lại nói muốn đi tham quan Cao Lão Trang, vì thế hai người sóng vai thong thả tản bộ.

- Chậc chậc! Trang viên này thật không tồi!

Hồ Ly hết nhìn đông tới nhìn tây, tự đáy lòng ca ngợi.

Đại Nhiệt thở dài:

- Đúng, nhưng là ngọc có tỳ vết, nơi này không có linh khí.

- Không có thì có sao, đẹp là được.

Hồ Ly căn bản không cần giá trị linh khí gì gì, tâm tính nữ hài tử bộc phát, chạy đến phía trước một gốc đào, nhảy nhót lấy tay hứng cánh hoa rơi.

Đại Nhiệt lẳng lẳng mà nhìn, lâm vào trầm tư: Hồ Ly này tới cùng có lai lịch gì nhỉ? Tại sao lại tốt với mình như vậy? Hoàn toàn không có đạo lý a? Hay là cô nàng thật sự nhìn trúng mình?

Tiên sư! Diễm ngộ tự dừng bay tới đều là họa a! Có điều họa đâu? Họa ở nơi nào?

Hắn nghĩ mãi không ra — đương nhiên, nếu nam nhân vật chính của chúng ta có thể thấy được ba chữ "Tiểu Long Nữ" vào đêm đó thì có lẽ hắn đã không cảm thấy kỳ quái.

Vấn đề là, hiện tại có vẻ như còn chưa tới lúc vạch trần đáp án.

Hồ Ly tựa hồ cực kỳ thích Cao Lão Trang, chơi đùa đến mờ hôi đầm đìa, cuối cùng nàng trèo đỉnh hòn giả sơn cao nhất, lớn tiếng nói:

- Tốt lắm! Chính là động phủ tôi tìm kiếm đã lâu! Tôi tuyên bố, từ giờ trở đi, tất cả những thứ trong trang viên này đều thuộc về tôi!

Đại Nhiệt thiếu chút nữa bật ngửa: não loạn nửa ngày, hóa ra cô ta đánh chủ ý lên động phủ của mình! Nhưng mà động phủ không thể sang tay, vậy lời kia có ý gì?

Hồ Ly chốt hạ một câu để cho hắn tìm được đáp án:

- Đại Nhiệt, từ giờ khắc này, tôi sẽ là áp trại phu nhân của anh!

"Trái tim yếu ớt" của Đại Nhiệt rốt cuộc không thể nhận thêm đả kích, rầm một tiếng ngã ngửa trên mặt đất.

Quá ngoài ý muốn! Hay là trời cao mở mắt, lưu manh đã tới lúc có mùa xuân?

Thật sự là quá khó hiểu, quá khó tin.

Đại Nhiệt vỗ vỗ ngực, thực "gian nan" đứng lên, nghiêng đầu hỏi:

- Hồ Ly tiểu thư, cô xác định là đang cùng tôi nói chuyện sao?

Hồ Ly chớp chớp con mắt:

- Lẽ nào nơi này còn có người thứ ba?

- Trên lý thuyết thì không có! Nhưng không thể phủ định khả năng khác, ví dụ như cô độc thoại! Hay tại rối loạn kinh nguyệt...

Hồ Ly hứ một tiếng:

- Anh mới rối loạn...

Đại Nhiệt sờ sờ đầu, ngây ngô cười nói:

- Nhưng tôi thật sự không thể tin được sự thật này — sáng nay tôi dậy còn chưa thèm đánh răng đấy, cô định cùng tôi nói việc kết hôn...

- Bớt nói nhảm đi! Anh có muốn hay không?

- Muốn!

Đại Nhiệt không một chút chần chừ:

- Nhưng tôi có một yêu cầu nho nhỏ, nếu chúng ta đã như vậy, cô có thể bỏ mặt nạ ra cho tôi nhìn thấy mặt thật được không?

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 10: Cứ như vậy kết hôn

oOo

- Không thể!

Hồ Ly đáp, giọng rất cứng rắn, không cho bất kỳ cơ hội thương lượng nào cả.

- Tại sao?

Hồ Ly nói:

- Bởi vì tôi rất xấu, tôi không muốn bất kỳ ai nhìn thấy, đặc biệt là anh.

- Xấu đến cỡ nào?

Hồ Ly do dự một chút mới nói:

- Tôi có thể khẳng định, nếu anh nhìn thấy mặt tôi, nhất định anh sẽ sợ tới mức cảm cũng rớt xuống đất.

Đại Nhiệt vội nói:

- Yên tâm đi, tôi không ghét bỏ đâu. Hơn nữa, game thôi mà, ảnh hưởng gì chứ?

- Tôi thấy ảnh hưởng. Con gái để ý nhất là cách nhìn của người khác với dung mạo của mình! Huống hồ như anh vừa nói kìa, game thôi mà, anh cần gì nhất định phải thấy mặt tôi? Hai bên giữ lại chút bí mật mới có hứng thú bền lâu.

Cũng đúng!

Vì thế Đại Nhiệt không tiếp tục nói vấn đề không có ý nghĩa thực tế này nữa.

Trong Tây Du Nhất Mộng, nam nữ người chơi kết hôn, tuy rằng có thể cộng hưởng tài nguyên trong trò chơi, nhưng cũng sẽ không thể thân mật cả thể xác và tinh thần giống như trong hiện thực mà chỉ là một hình thức mà thôi — đương nhiên, cũng sẽ xuất hiện tỷ lệ tình ảo biến thành tình thật, điều này tùy thuộc vào cảm giác lẫn nhau cùng vận khí, xác suất khá thấp, không nói thêm tại đây.

- Vậy lúc nào chúng ta tới Nguyệt Lão đăng ký đây?

Đại Nhiệt cười tùm tùm hỏi. Vô duyên vô cớ nhặt được một lão bà dững mãnh như thế, dù chỉ là trong trò chơi, hẳn cũng cảm thấy rất thỏa mãn.

- Hiện tại đi!

Hồ Ly tiếp tục nói một câu ngoài dự đoán của mọi người.

Đại Nhiệt nghi hoặc hỏi:

- Không mời bạn bè tham gia sao?

Hồ Ly cười nói:

- Xin người! Anh tưởng đang cười thật sao. Nói thật cho anh biết, sở dĩ tôi muốn cùng anh kết hôn trong game hoàn toàn là vì thích Cao Lão Trang chứ chẳng liên quan gì anh cả nhé.

Đại Nhiệt thở dài:

- Tục ngữ nói muốn kết hôn trước hết phải có nhà, không ngờ trong trò chơi mà cũng như vậy.

Hồ Ly đặc ý nói:

- Anh có biết tại sao mà trong các câu chuyện cổ tích, nam chính cứ là phải là hoàng tử để có riêng một tòa thành không? Bởi vì như vậy mới có khả năng hấp dẫn công chúa!

Đại Nhiệt lần đầu nghe được người khác giải thích về cổ tích như thế, cảm thấy rất là mới lạ, không khỏi bật cười.

Hai người cứ thế chuyện trò, sóng vai chạy tới tìm NPC Nguyệt Lão trong thành Trường An.

Đọc theo đường đi Hồ Ly lại còn ra hiệp ướp ba điều:

Thứ nhất: không được nài cho phép, Đại Nhiệt không được động tay động chân, ăn nói đùa giỡn gì cũng phải có chừng mực;

Thứ hai: dù có danh vợ chồng nhưng không được can thiệp vào hành vi của đối phương trong trò chơi;

Thứ ba: toàn bộ trang hoàng bài trí ở Cao Lão Trang đều do nàng phụ trách, Đại Nhiệt không được hỏi đến.

Đại Nhiệt nghe xong trợn tròn mắt, Hồ Ly này có phải là xem phim Hàn Quốc nhiều quá rồi không, lại còn làm "hợp đồng hôn nhân". Nhưng hẳn cũng không có ý kiến, đặc biệt là điều thứ ba lại càng tán thành cả hai tay hai chân — muốn trang hoàng gì cũng đều phải tiêu tiền, Hồ Ly chịu gánh một mình, chính mình sẽ có thể bớt một khoản, có gì mà không làm? Còn

việc cô nàng muốn tía cây cảnh hình cái côn, hay đem tảng đá điêu khắc thành một đóa hoa thì kệ đi, chẳng ảnh hưởng gì tới mình.

Vốn hẳn chưa bao giờ nghĩ tới có thể phát sinh cảm tình gì với một cô gái ở trong game, nhưng không ngại việc mình tham gia hết các chức năng của trò chơi.

Mà Hồ Ly, nhìn từ góc độ thế giới ảo, đích thật là một lựa chọn không tệ. Đặc biệt là sau lần tấn công lừa gạt Trấn Nguyên Tử, Đại Nhiệt lại càng thương thức nàng hơn, cảm nhận cô gái này có đủ bình tĩnh, đủ ương ngạnh, cũng đủ nghĩa khí, không hổ là Long thị cao thủ cao cao thủ. Mà tính cách của nàng cũng không làm cho người ta chán ghét, có đôi khi còn rất đáng yêu.

Có một cô gái như vậy còn đòi hỏi gì nữa?

Về vấn đề tướng mạo, cả khuôn mặt nàng nấp sau cái mặt nạ to tướng, nói khoa trương chút, ai biết sau mặt nạ kia là một thiếu nữ, hay là mẹ của thiếu nữ. Có điều, nó quan trọng sao?

Còn đối với việc Hồ Ly đột nhiên muốn kết hôn với mình, Đại Nhiệt tự giải thích với mình rằng có lẽ vì nàng thật sự thích Cao Lão Trang. Trong hiện thực, thường thì nữ giới dễ bởi vì một đồ vật gì đó mà gả cho nam giới, huống chi ở trong trò chơi?

Nhưng mặc kệ nguyên nhân thế nào, Đại Nhiệt vẫn chấp nhận — vạn nhất có gì xảy ra thì không phải còn có thể ly hôn sao? Tốn chút tiền thôi mà.

Nguyệt Lão đương nhiên ở trong Miếu Nguyệt Lão.

Để chứng tỏ việc kết hôn là rất quan trọng, Miếu Nguyệt Lão được xây dựng vừa to lớn vừa đẹp đẽ, bên trong lại lấy màu đỏ làm tông nền chính,

có cả thảm uyên ương, nến đuốc sáng trưng, thật sự có không khí của tiệc cưới.

Đôi nào muốn kết hôn trước tiên phải công đức một ngàn đồng tiền nhang đèn ở ngoài cửa, sau đó mới được hệ thống cho phép vào miếu bái kiến Nguyệt Lão, tiếp tục tốn một vạn đồng phí công tác để Nguyệt Lão tiến hành làm nhân chứng. Mỗi lần Nguyệt Lão chỉ chúc phúc cho một đôi, cho nên càng nhiều đôi thì thời gian xếp hàng càng lâu.

Hai người Đại Nhiệt tới đúng lúc không có đôi nào khác. Đứng trước hòm công đức lớn như lu nước, Đại Nhiệt bỗng nghĩ ra một vấn đề cực kỳ nghiêm trọng — vì xây dựng sơn trại, hiện tại trên người hắn đã không có đồng nào!

Hồ Ly thấy hắn đứng mãi không hành động, liền thúc giục nói:

- Anh quyên tiền mau đi kìa!

- À... Ừ... Ha ha... Cái này...

Đại Nhiệt không thể nói ra sự thật là mình không còn tiền mà bỏ.

Hắn ngập ngừng ấp úng làm cho Hồ Ly lập tức sinh nghi:

- Không phải là anh không có tiền đấy chứ?

Đại Nhiệt ho khan một tiếng, nói:

- Mới vừa vung tay quá trán một chút. Cô cũng biết mà, đàn ông thi thoảng đều là như vậy... Này, cô có thể cho tôi mượn trước hai vạn được không?

Hồ Ly lờm hắn một cái, không nói hai lời, liền xin giao dịch đưa sang 10 vạn đồng.

Đại Nhiệt toát mồ hôi, cảm giác mình sắp xứng cái danh tiểu bạch kiếm chuyên ăn cơm mềm rồi — xem ra phải rao bán quả Nhân Sâm thôi! Dù sao cũng đã lập sơn trại, sớm trở mặt, còn sợ cái quần!

Có tiền mọi việc đều thông, hai người nhanh chóng được truyền tống vào trong Miếu Nguyệt Lão, đầu tiên là nghe một tràng phát biểu của ông già râu bạc ở trong, tóm tắt gồm "tình yêu là tuyệt vời", "kết hợp là trân quý", "hôn nhân là thần thánh" linh tinh.

Phát biểu xong, lại bắt đầu thu tiền.

Lúc này Đại Nhiệt rất muốn hỏi: sao ông nói về kết hôn hay như hát thể mà không miễn phí cho người ta? Nhưng đây nhất định là nói nhảm, bởi hệ thống sẽ an bài Nguyệt Lão trả lời:

- Để chứng tỏ sự bền vững của tình yêu, đầu tiên phải đi qua khảo nghiệm tiền bạc...

Cất kỹ tiền, Nguyệt Lão bắt đầu chứng thực, cũng xuất ra hai đoạn dây tơ hồng, tự mình cúi xuống giúp Đại Nhiệt và Hồ Ly cột lên, nam buộc chân phải, nữ buộc chân trái.

Tơ hồng này có cái tên là "Hôn Nhân Tuyển", là minh chứng xác nhận đã kết hôn trong Tây Du Nhất Mộng, một khi buộc lên, trừ phi ly hôn nếu không sẽ không thể rơi ra.

Đại Nhiệt trộm nhìn thoáng qua Hồ Ly, chỉ thấy ánh mắt nàng trong suốt, không có bất kỳ dị thường nào, tựa hồ rất thờ ơ.

Không thể tưởng được, cứ như vậy ở trong trò chơi kết hôn, không có bất kỳ khúc chiết, cũng không có bất kỳ khung cảnh sến súa nào, đơn giản tựa như là ngồi ăn một bữa cơm vậy.

Đại Nhiệt bỗng nhiên rất muốn cười.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sấu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 11: Đấu giá quả Nhân Sâm

oOo

Rời khỏi Miếu Nguyệt Lão, vốn Đại Nhiệt muốn cùng uống một bình rượu đỏ chúc mừng kết hôn — giờ vẫn còn đang trong lúc hoạt động Trung Thu diễn ra, rượu đỏ cùng bánh Trung Thu vẫn rất thịnh hành. Thế nhưng Hồ Ly lại không có tâm tình mà lãng mạn, vội vã chạy về Cao Lão Trang, nói muốn lập tức cải tạo trang viên.

Nhìn bóng dáng yếu điệu vội vã rời đi, Đại Nhiệt cũng chỉ biết nhún nhún vai rồi cầu phúc cho đám thực vật trong Cao Lão Trang!

Kế tiếp, hẳn đi đến phòng đấu giá!

Mấy chục quả Nhân Sâm vẫn nằm im trong rương chứa đồ, giờ việc của hẳn là lấy ra, đổi chúng thành tiền để bù lại vào rương.

Tiền tiền tiền a! Tiền là tiên là phật!

Nghĩ đến ít nhất sắp có có mấy ngàn vạn đồng, Đại Nhiệt liền cảm giác sống lưng mình thẳng hơn hẳn, nhìn thấy mỹ nữ trên đường cũng tự tin muốn lao đến tán tỉnh.

Mỗi tòa thành thị đều có một phòng đấu giá. NPC quản lý phòng đấu giá Trường An lại là Thái Bạch Kim Tinh.

Thái Bạch Kim Tinh đang khó ở, bởi hiện tại phòng đấu giá Trường An đang xếp hạng đầu tiên trong năm đại thành thị thuộc server Đông Thăng Thần Châu — đáng tiếc là đếm ngược. Điều này thật sự là một loại sỉ nhục! Cuối tháng này hệ thống sẽ tiến hành bình chọn NPC hoạt động tích cực nhất, bằng chút thành tích của lão thì làm sao lên đầu bảng được?

Ngàn vạn lỗi lầm đều là tại lão mê rượu, rượu say xong lại thích đánh túy quyền, thế nhưng đánh ai cũng thôi, lại đi đánh Ngọc Hoàng Đại Đế, cuối cùng kết quả là bị đập xuống trần gian quản lý phòng đấu giá Trường An.

Trong Tây Du Nhất Mộng, NPC đều được trao cho trí tuệ, từng NPC đều có tính cách cùng câu chuyện đặc sắc riêng biệt, làm trò chơi rạng rỡ thêm không ít.

Thái Bạch Kim Tinh lúc này còn không ngồi yên nổi trong phòng, trực tiếp chạy ra cửa mời chào khách nhân, giống như một tú bà lâu xanh vậy, chỉ còn thiếu mỗi cái khăn tay để vẩy cùng chút phấn son trên mặt.

Thế nhưng mà người đi đường lại không một ai ghé qua, Thái Bạch Kim Tinh chỉ hận mình không phải là mỹ nữ, muốn dáng người không có dáng người, muốn mặt đẹp không có mặt đẹp — chẳng thể trách phòng đấu giá thành Ngạo Lai do Hằng Nga quản lý lại có sinh ý náo nhiệt như thế, người ta là đại mỹ nhân a!

Ngay tại lúc lão trông ngóng sắp mòn con mắt, nam chính của chúng ta đã nghênh ngang tiến vào.

Thấy một gã toàn thân kín mít đen xì tới, Thái Bạch Kim Tinh đã giật mình, nghĩ thầm không phải là đến ăn cướp chứ!

Đại Nhiệt ho khan một tiếng, sau đó vênh váo nói:

- Ca muốn gửi đồ đấu giá!

Rốt cuộc sinh ý đã tới! Thái Bạch Kim Tinh rất khách khí mời hẳn ngồi xuống, sau đó kêu tiểu đồng dâng trà. Mắt lão đảo qua một lượt, nghĩ thầm người này toàn thân được bảo hộ cẩn thận, am hiểu sâu đạo lý tiền tài không để ra ngoài, chẳng lẽ là khách VIP?

- Không biết khách quan muốn đấu giá cái gì?

Thái Bạch Kim Tinh rất lịch sự hỏi han.

Lúc này tiểu đồng tử bưng ra một chén trà xanh bình thường lên, mời Đại Nhiệt uống — giải thích một chút, loại nước trà đãi khách này cũng có thể tăng trường ngộ tính của người chơi, tùy theo phẩm chất trà mà ngộ tính nhiều hay ít.

Một chén trà bình thường chỉ có thể gia tăng 20 điểm ngộ tính, Đại Nhiệt nhận lấy, cũng không uống ngay mà thản nhiên nói:

- Tôi muốn đấu giá quả Nhân Sâm.

- Há!

Thái Bạch Kim Tinh nhảy dựng lên, giọng cũng run rẩy:

- Quả Nhân Sâm ở quán Ngũ Trang sao?

- Chẳng lẽ còn loại quả Nhân Sâm thứ hai?

Được xác nhận, Thái Bạch Kim Tinh kích động đến thiếu chút nữa tái phát bệnh tim, vội nói:

- Mời quý khách vào trong nội đường!

Lão vội vàng dẫn đường mời Đại Nhiệt vào nội đường được trang trí xa hoa nhất của phòng đấu giá, xong đó lấy lại chén trà bình thường kia, hô to:

- Đồng tử! Mau dâng lên Thiết Quan Âm!

Thấy lão già trước mặt kích động hô to khiến cổ nổi đầy gân xanh, Đại Nhiệt thiếu chút nữa bật cười ra tiếng.

Rất nhanh, Thiết Quan Âm có thể tăng trưởng 100 điểm ngộ tính được mang đến.

Thái Bạch Kim Tinh khẩn trương xoa xoa hai tay, thật cẩn thận hỏi:

- Không biết quý khách định chuẩn bị đấu giá quả Nhân Sâm thế nào?

- Ha ha, tôi muốn đấu giá, nhưng không phải chỉ một trái.

Con mắt Thái Bạch Kim Tinh trợn lớn như mắt trâu:

- Vậy... vậy ngài chuẩn bị bán bao nhiêu trái?

- Ừm! Tôi định bán chừng mấy chục trái đó!

Đại Nhiệt còn chưa xác định mình sẽ bán bao nhiêu.

Phụt! Thái Bạch Kim Tinh mới vừa uống một ngụm trà đã phải phun ra, vội giật lại chén Thiết Quan Âm Đại Nhiệt chưa kịp uống, thuận tay để lại trên bàn trà, giọng nói run run:

- Gia gia của ta a! Mấy chục quả Nhân Sâm! Tiên khách, chúng ta vào mật thất thương nghị... Đồng tử, đồng tử! Mau dâng Vũ Tiền Long Tinh!

(Tiên khách: cách xưng hô càng thêm cao quý)

Cứ như vậy, Đại Nhiệt cùng lão tiến tới mật thất bí ẩn nhất của phòng đấu giá.

Thái Bạch Kim Tinh mặt mày tỏa sáng, tinh thần phấn chấn, trông như vừa mới hồi xuân:

- Tiên khách, ngài thật sự muốn bán ra mấy chục quả Nhân Sâm?

- Chính xác là 50 trái!

Vừa rồi Đại Nhiệt đã tính xong, hẳn lấy được từ quán Ngũ Trang 88 trái, chính mình ăn 3 trái, đưa Hồ Ly 3 trái, cho Yến Cường Đồ 10 trái, còn thừa lại 72 trái. Bán đi 50 trái, còn lại 22 để chuẩn bị sử dụng sau này.

- 50 trái? Trời ạ! Lão không có nghe lầm chứ!

Thái Bạch Kim Tinh dùng sức xoa cái lỗ tai, sợ là nghe lầm một tin làm mình có thể sung sướng phát điên.

Bên kia Đại Nhiệt đã bày ra chĩnh chĩnh tề tề 50 quả Nhân Sâm. Kỳ thật trong lòng hẳn cũng rất không tình nguyện: hừ, nếu không phải việc giao dịch tiền mặt giữa người chơi bị quy định không thể vượt quá 50 vạn đồng thì ca có điên mới đem tới đấu giá, tự dưng bị hệ thống ăn chặn 10% thuế.

Nói là nói vậy, nhưng gửi đồ bán ở phòng đấu giá cũng có mấy điểm ưu đãi:

Thứ nhất: không chiếm dụng thời gian của người chơi;

Thứ hai: sẽ không có định mức giá cao nhất, bởi vậy có thể bán ra một cái giá tốt nhất;

Thứ ba: người chơi có thể không cần đặt thời hạn, chỉ cần thấy giá cả không hợp lý cũng có thể không bán, hủy việc đấu giá, đương nhiên sẽ mất một chút tiền lệ phí.

Sự thật xảy ra trước mắt, Thái Bạch Kim Tinh tạm dừng khiếp sợ, vội đi lên nghiệm chứng quả Nhân Sâm.

- Toàn bộ đặt lên đấu giá, bán từng trái, mỗi trái đặt khởi điểm 100 vạn, hạn định trong 12 giờ.

Đại Nhiệt nói ra yêu cầu đấu giá.

Thái Bạch Kim Tinh liên tục gật đầu:

- Hiểu được! Hiểu được!

Bọn hắn đem thủ tục xong xuôi, xác định thêm cả tài khoản của người chơi. Chỉ cần bán được một quả Nhân Sâm thì tiền bán sau khi trừ thuế sẽ tự động chuyển tới rương của Đại Nhiệt.

- Xin hỏi tiên khách có định công bố tin tức về mình không?

Đại Nhiệt suy nghĩ, nói:

- Cứ viết người bỏ ra quả Nhân Sâm là Cuồng Nhiệt Trại!

Hắn cảm thấy đây là một biện pháp tốt để tuyên truyền cho Cuồng Nhiệt Trại, có thể phô bày thực lực của sơn trại, hấp dẫn càng nhiều người chơi gia nhập.

Trong lòng hắn hiểu rõ, Cuồng Nhiệt Trại vừa mới ra đời đang gặp nguy cơ trùng trùng, có lẽ làm thế này sẽ có thể khiến Cuồng Nhiệt Trại mở rộng thế lực với tốc độ nhanh nhất. Đây cũng là nghĩa vụ của đại đương gia, tuy rằng hắn cũng không muốn tham dự nhiều đến công việc của sơn trại, nhưng việc có thể làm quyết không từ nan...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 12: Bom nổ

oOo

Rầm!

Hồ Ly phá cửa phòng mà vào, tay còn cầm một cái kéo to tướng.

Đại Nhiệt đang trong nội đường bế quan, nghe tiếng động giật nảy mình, thấy nàng hung hăng xông tới thì lập tức theo phản xạ có điều kiện lấy hai tay che lại hạ bộ, lớn tiếng kêu:

- Cô? Cô...

Lắp bắp cả nửa ngày hăn mới thốt được mấy chữ sau:

- Cô muốn làm gì?

Trong lòng hăn hồi hận không thôi, biết rõ đang có một ả hồ ly cực kỳ quái tính ở động phủ, tại sao còn chạy về đây tự tu chứ!

Hồ Ly giơ kéo lên, thở phì phì nói:

- Là anh lấy quả Nhân Sâm đấu giá đúng không?

Vừa rồi nàng đang ở trong hoa viên tía cây thì bỗng nhiên chú ý tới kênh đấu giá đã muốn loạn lật trời. Vừa nhìn, không ngờ là có người đặt đấu giá quả Nhân Sâm — hiện tại có vẻ như phân thân Trấn Nguyên Tử

vẫn lông tóc chưa tổn hại trần thủ ở quán Ngũ Trang trên núi Vạn Thọ, mà Thiên Hạ Hội có được một thanh Kim Kích Tử còn đang khua chiêng gõ trống chiêu mộ đội viên, chuẩn bị tổng tiến công quán Ngũ Trang...

Nhưng vào lúc này, Cuồng Nhiệt Trại lại có thể đem quả Nhân Sâm ra đấu giá! Đây là có chuyện gì? Việc này chẳng khác nào ném một quả bom lên mặt hồ yên ả, không, là năm mươi quả bom, khiến tất cả mọi người bị nổ đến hôn mê!

Đại Nhiệt có chút mờ mịt, gãi gãi đầu hỏi:

- Đúng vậy! Mà sao? Có vấn đề gì?

- Anh! Sao anh lại làm loạn như thế!

Hồ Ly tức đến thở hển hển.

Đại Nhiệt đáp trả:

- Tôi bán quả Nhân Sâm kiếm ít tiền có gì không đúng?

- Nhưng anh không nên bán lúc này! Cũng không nên đem đấu giá, khuấy động dư luận! Nếu muốn bán có thể nói cho tôi biết, tôi có cách giúp anh xử lý bí mật gọn gàng mà giá cả cũng sẽ không thấp!

Đại Nhiệt cười lớn:

- Xin ghi nhận, nhưng tôi cố tình làm như vậy xem như cống hiến một chút cho Cuồng Nhiệt Trại, kéo lên chút nhân khí.

Hồ Ly hết chỗ nói rồi, một hồi lâu mới nói:

- Anh có biết điều này có ý vị thế nào với Thiên Hạ Hội không? Tựa như anh ở trước mặt nghìn vạn người mà lột hết quần áo của bọn họ xuống, sau đó còn đá lên miệng họ!

Phặc, đang yên đang lành nhắc Thiên Hạ Hội làm cái gì?

Hắn nhớ tới lúc ở bãi biển đầu chó khu vực Tân Thủ Thôn, Thiên Hạ Nhất Thủ đánh cùng Long Quyển Phong, nhân vật “siêu phụ” Sa Trung Hành cứ hết lời khen lão đại Thiên Hạ Hội “vì tầng lớp bình dân ra mặt” trong khi đôi bên chẳng có chút liên quan, lại nghĩ lúc Thiên Hạ Hội đối phó với mình, không khỏi cảm thấy đối phương có chút giả dối. Hắn hơi tức giận, lớn tiếng nói:

- Vậy thì sao? Lẽ nào không được? Chọc giận ca, ca còn đem bọn hắn “bạo cú” hết.

Hồ Ly dờ khóc dờ cười:

- Nhưng mà anh nghĩ anh với Cuồng Nhiệt Trại sau này còn có ngày lành sao?

Đại Nhiệt không thèm để ý, lời lẽ đanh thép nói:

- Tôi vào đây để chơi game chứ không phải để xem người khác đùa giỡn uy phong! Nếu vì cái gọi là ngày lành mà nhẫn nhục sống tạm bợ thì còn mang kiếp người làm gì? Đánh Boss, đánh cực phẩm là quyền lợi của mỗi người, đám Thiên Hạ Hội hay hiệp hội chó má gì gì nữa dựa vào cái gì mà chỉ cho quan đốt đèn chứ không cho dân nhóm lửa? Tôi cũng không muốn cùng bọn chúng tranh giành lợi ích hay danh tiếng gì cả, nhưng cũng không hy vọng bị kẻ nào cướp đoạt niềm vui thú khi chơi game! Nói trắng ra là, mọi người kiếm cơm bằng bốn sự, bọn chúng chứ việc phóng ngựa lại đây.

Hồ Ly giật mình nhìn hắn, dường như mới quen hắn — Đúng vậy a! Trò chơi mà thôi! Cần gì phải thận trọng nhìn trước ngó sau? Như vậy ngược lại sẽ mất đi niềm vui thích. Không ngờ gã ngốc này còn thoải mái phóng khoáng hơn cả nàng.

Nghĩ thông suốt điểm ấy, Hồ Ly nở nụ cười, nói:

- Anh đã nhận định được như thế thì tôi không phản đối cái gì nữa.

Đại Nhiệt nói:

- Cái gì gọi là không phản đối? Cô chính là lão bà trong game của tôi, chồng có việc, vợ há có thể khoanh tay đứng nhìn? Đến lúc đó nhớ về nhà ngoại xin viện binh.

- Tự ném bom thì tự mà đi thu thập tàn cuộc! Sớm đã nói rồi, chúng ta không can thiệp vào hành vi lẫn nhau.

Hồ Ly bỏ lại một câu này rồi quay lưng chạy trốn.

Đại Nhiệt hét vọng theo bóng lưng nàng:

- Nếu không can thiệp chuyện của nhau thì cứ gì cô lại cầm kéo vọt vào phòng tôi? Đừng có nói là định giúp tôi cắt dây lưng quần nhé!

Hồ Ly không thèm đếm xỉa đến hần, tiếp tục đi tĩa cành cắt hoa.

Đại Nhiệt nhìn thấy cánh cửa bị đập vỡ toang, đau lòng muốn chết, một cước này đá bay hơn vạn đồng đấy. Mặc dù nói là chủ yếu đều do nàng xuất tiền, nhưng mà tiện nghi cho hệ thống chẳng bằng tiện nghi cho mình chứ! Ài, phụ nữ thật sự không biết đâu mà lần.

Hần ngồi trở lại trên giường, chuẩn bị tiếp tục tự tu, đột nhiên cảm giác được không thỏa đáng: vạn nhất trái "bom hẹn giờ" Hồ Ly này lại phát tác, "trái tim bé bỏng" của mình sợ là không chịu được nữa đâu!

Hắc, là thời điểm lợi dụng công năng sơn trại, triệu hoán một NPC tùy tùng hình người. Có tùy tùng này, chuyện châm trà rót nước, thay áo giặt quần sẽ có người sắp xếp, cả canh gác rình trộm cũng có thể sai nó đi làm, kia không phải sáng khoái chết lão tử?

Hắn nghĩ vậy, lập tức mở ra bảng công năng sơn trại, lựa chọn công năng triệu hoán tùy tùng — xì xì, trên mặt đất bốc ra một làn khói nhẹ, khi khói tán đi, xuất hiện một tiểu đồng tử rất đáng yêu.

Chỉ thấy tiểu đồng cao chưa tới 1 mét, mặt mũi đẹp như tranh vẽ, ngoại trừ thần thái có chút ngây dại ra thì gần như không khác gì một bé trai bình thường. Vừa xuất hiện, nó ngây ngô xoay người hành lễ với Đại Nhiệt:

- Tiểu tử bái kiến chủ nhân!

Đại Nhiệt trợn trừng mắt cơ hồ con người muốn lột ra ngoài — cái *&&%%\$, tại sao không phải là nữ!

Người chơi sử dụng công năng triệu hoán tùy tùng sẽ triệu hồi được hai loại tùy tùng là nam hoặc nữ; trong đó lại có đẹp xấu béo gầy cao thấp... Ngay ban đầu mới triệu hoán ra thì tùy tùng đều ở trạng thái đứa bé bảy tuổi, sau đó theo tu luyện mà lớn dần lên đến tuổi trưởng thành.

"Chúc mừng bạn, bạn triệu hồi ra một cái NPC tùy tùng nam giới, mời đặt tên cho tùy tùng này! Xin chú ý, sau khi đặt tên thành công sẽ không thể tiến hành sửa đổi."

Đại Nhiệt ngẫm nghĩ một lát, nói:

- Lôi Kiếm Tử!

Kỳ thật hắn định đặt là Lôi Chấn Tử, nhưng vì tôn sùng kiếm khách cho nên đổi thành Lôi Kiếm Tử.

"Tên này không bị trùng lặp, đặt tên thành công!"

Lúc này trên đầu tùy tùng nhỏ kia đã có thêm một dòng tên "Lôi Kiếm Tử", nó cũng có vẻ rất vui sướng, giọng non nớt nói:

- Đa tạ chủ nhân ban tên.

Đại Nhiệt cười hắc hắc nói:

- Đừng gọi chủ nhân khách nhân gì cho khó nghe, sau này cứ gọi ta là đại đương gia.

- Vâng ạ, đại đương gia!

Một người chơi chỉ có thể triệu hồi ra một tùy tùng, nếu thay đổi sơn trại, dù là tùy tùng này có tu vi cao đến đâu cũng sẽ lập tức tiêu vong, một lần nữa phải triệu hồi ở trạng thái nguyên thủy — đây cũng là tính hạn chế hạng nhất hệ thống giao cho sơn trại, bởi vì nuôi lớn được một tùy tùng đều phải hao phí vô số tâm huyết tinh lực, khiến người chơi không thể dễ dàng thay đổi sơn trại của mình, vô hình cũng tăng lên độ trung thành với sơn trại.

Đại Nhiệt xem xét trạng thái thuộc tính của Lôi Kiếm Tử:

Tên tùy tùng: Lôi Kiếm Tử;

Trí tuệ: 100 (giá trị này cao nhất là 100);

Độ trung thành: 60%;

Pháp thuật phụ trợ: không có;

Ha ha, trí tuệ đạt max, lại là một thiên tài! Đại Nhiệt cảm thấy rất hài lòng.

Giải thích điểm này, trí tuệ quyết định tốc độ phát triển của tùy tùng, cũng tức là quyết định tùy tùng đó mất bao nhiêu thời gian để từ đứa trẻ thành người trưởng thành.

Còn nữa, tùy tùng khác với thú cưỡi của người chơi, thú cưỡi có thể trực tiếp tham gia chiến đấu, giúp chủ nhân PK; mà tùy tùng chủ yếu là phụ trợ chủ nhân, lợi dụng sở học pháp thuật phụ trợ giúp chủ nhân đề cao các loại

thuộc tính. Tùỳ tùng tổng cộng có thể học tập ba loại pháp thuật, còn cách học tập thì chưa rõ.

Tùỳ tùng muốn trưởng thành cùng tu luyện pháp thuật cũng phải dùng đến ngộ tính, số lượng tương đối khổng lồ, hiện tại mọi người đã hiểu được vì sao nuôi dưỡng một tùỳ tùng cần hao phí tâm huyết tinh lực thật lớn rồi chứ.

Cuối cùng nói một chút, tùỳ tùng cũng có thể mặc trang bị gia tăng phòng ngự, cũng có thể chết, cứ tử vong một lần sẽ rút một cấp.

Đại Nhiệt cười dài xuất ra một quả Nhân Sâm đưa cho tiểu đồng, đồng thời truyền đạt mệnh lệnh đầu tiên, nói:

- Tiểu Lô, giờ ngươi ra gác ngoài cửa đi, nếu thấy một cô gái mang mặt nạ Hồ Ly tới thì lập tức phải báo động cho ta!

- Rõ ạ!

Tiếp nhận quả Nhân Sâm, Lô Kiếm Tử cũng biết là thứ tốt, cười hỉ hả chạy ra ngoài cửa, ngồi xuống dưới một gốc cây, vừa ăn vừa canh gác, thần thái rất là đặc ý — tùỳ tùng ăn quả Nhân Sâm không bị hạn chế nào cả, chỉ cần bạn có đủ thì bao nhiêu cũng hết. Hơn một trăm vạn một trái a, nhưng vì "tương lai của Tổ quốc, trị an của xã hội", Đại Nhiệt chỉ đành nhịn đau bỏ vốn.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 13: Nam chính tức là hành động không ai đoán nổi

oOo

- Thực đoán không ra hần!

Thiên Hạ Nhất Thủ giận quá hóa cười, tay nắm chặt lại đến trắng bệch nhưng vẫn không sao giảm được cơn giận trong lòng.

Thiên Hạ Nhất Bôi vẽ mặt mờ mịt, không thể tưởng tượng nổi mà hét lớn:

-Không thể nào! Phân thân của Trấn Nguyên Tử rõ ràng còn đang trấn thủ quán Ngũ Trang, đám người Đại Nhiệt tại sao lại lấy được quả Nhân Sâm?

- Đây là game, một vạn loại người chơi sẽ có một vạn loại cách chơi. Hơn nữa trong đó có rất nhiều loại ngoài dự đoán mọi người, bọn hần nhất định đã nghĩ ra một phương pháp rất kỳ diệu, có thể vòng qua Boss mà hái quả Nhân Sâm.

Thiên Hạ Nhất Thủ không hổ là lão đại, dưới tình hình như thế vẫn không mất đi bình tĩnh.

Thiên Hạ Nhất Bôi lại hỏi:

- Vậy tại sao hệ thống không thông báo quả Nhân Sâm đã bị người lấy?

- Đây là chỗ thông minh của Đại Nhiệt, hẳn cố ý không có hái hết, lưu lại mấy trái trên cây để hấp dẫn lực chú ý của chúng ta, mà hẳn thì có đầy đủ thời gian để chuẩn bị việc khác!

Thiên Hạ Nhất Bôi cười khờ nói:

- Mấy trái? Rõ ràng là muốn lừa bốn người mà! Nếu biết trước thế này, ai còn đi hy sinh hơn một ngàn người đoạt để đoạt vài trái?

Thiên Hạ Nhất Thủ mặt tối sầm:

- Hạ mệnh lệnh hủy bỏ kế hoạch đánh quả Nhân Sâm... Ngoài ra, anh nhớ được Đại Nhiệt là trang chủ Cao Lão Trang, phái người đi điều tra Cao Lão Trang này ở nơi nào? Một khi điều tra rõ, cử người theo dõi 24/24, thăm dò tình huống, chuẩn bị thi hành kế hoạch trăm thủ! (kế hoạch lấy đầu)

Nói đến "Kế hoạch trăm thủ", Thiên Hạ Nhất Thủ hiện ra một loại thần sắc cuồng nhiệt, như thợ săn thấy được một con mồi lớn, cực kỳ hưng phấn.

- Rõ!

Kế hoạch đánh quả Nhân Sâm chuẩn bị đã lâu bỗng chốc bị hủy bỏ, Nhất Bôi cảm thấy có chút uất ức.

Nghĩ đến đủ loại "việc ác" của Đại Nhiệt, Thiên Hạ Nhất Thủ rất cuộc không kìm nén được nữa, cơ hồ hét lên:

- Trư Bát Giới chết tiệt! Phải cho hắn biết, dù lão hổ chưa phát huy cũng không phải đám khi con có thể đùa giỡn như vậy!

Thiên Hạ Nhất Bôi thật lâu không thấy đại ca phát hoả, lần cuối hình như là ba năm trước, nguyên nhân là cùng bạn gái chia tay, cuối cùng dồn

hết lửa giận vào một game online Thiên Hạ Hội đang tham gia ngày đó, giết đến khiếp sợ toàn diễn đàn — hiện tại, hẳn lại nổi trận lôi đình, tựa như là một con sư tử bị cướp đi miếng mồi ưa thích! Như vậy, tên “trộm” kia cuối cùng sẽ nhận được cái gì đây?

Một Trư Bát Giới độc lai độc vãng lại làm loạn lên mưa gió đủ để toàn bộ thành Trường An chấn động, thật có chút giống Tề Thiên Đại Thánh đại náo Thiên Cung trong nguyên tác Tây Du Ký.

- Thật đúng là đoán không ra hẳn...

Thiên Hạ Nhất Bôi không khỏi lặp lại câu nói của đại ca...

.....

- Đương nhiên đoán không ra! Ca là nam chính cơ mà!

Đại Nhiệt đứng trên đỉnh một hòn giả sơn cao ngất trong hậu hoa viên của Cao Lão Trang, cố tạo bộ dạng uy nghiêm mà lại gằn gũ.

Bên dưới giả sơn lỗ nhố toàn người là người, nhìn qua biểu tượng trên đầu thì đều là thành viên Cuồng Nhiệt Trại. Trong vòng một đêm, nhân số sơn trại đã bạo tăng tới hơn hai trăm người. Bởi vì nhiều người động tác nhiều, đặc biệt có những người buồn tay buồn chân thích hái hoa bứt lá, khiến nguyên một cái hậu hoa viên êm đẹp bị tàn phá trông như bãi chiến trường.

Đại Nhiệt nhìn thấy trong mắt, có chút chột dạ, nơi này đều là Hồ Ly thu thập sửa sang, vạn nhất nàng chạy về nhìn thấy "thành quả lao động" biến thành "thành quả phá hoại", chí ít cũng phải xách hai cái kéo tới hỏi tội mình! Haiz! Xem ra hộp xong phải tức tốc chạy đi chỗ khác tị nạn mới là vương đạo!

- Đại đương gia oai phong quá!

- Đại dương gia thật đẹp trai!

Mọi người rất phối hợp vỗ tay hoan hô nhiệt liệt.

Đại Nhiệt hăng giọng một cái, lớn tiếng nói:

- Đợi lát nữa tôi sẽ giao 10 quả Nhân Sâm cho nhị dương gia, dùng làm phần thưởng cao nhất cho Cuồng Nhiệt Trại của chúng ta, thưởng cho những thành viên lập được nhiều công lao nhất. Điều kiện để đạt được thưởng sẽ do nhị dương gia biên soạn, sau đó công bố ở kênh tin tức của sơn trại!

Dưới trọng thưởng tất có dũng phu, nghe tới phần thưởng là quả Nhân Sâm, cả đám người lập tức kích động như ăn xuân dược, hận sao địch nhân không xuất hiện ngay bây giờ để mình ‘đồ sát’ kiếm công.

- Đại dương gia! Ngài mau kể làm thế nào đánh được quả Nhân Sâm đi?

- Đúng thế đúng thế, mau cho bọn em được mở mang kiến thức về phong phạm cao thủ đi!

- Quá trình nhất định xúc động lòng người, rung động đến tâm can! Đại dương gia đừng úp úp mở mở nữa!

Thành viên sơn trại tò mò kêu loạn lên.

Đại Nhiệt cười hắc hắc:

- Quá trình đánh quả Nhân Sâm nhị dương gia cũng biết, lát nữa mọi người có thể hỏi nhị dương gia. Bây giờ tôi có chuyện phải bàn với nhị dương gia, cho nên mọi người giải tán đi tu luyện đánh bảo nhé! Trước mắt thời thế không yên ổn, đều phải chú ý, tốt nhất hành động tổ đội, gặp được nguy hiểm lập tức nhớ kêu cứu trên kênh sơn trại!

Đoàn người nhận an bài, ào ào tản đi, chọn nơi mà tu luyện.

Còn lại Đại Nhiệt cùng Yến Cuồng Đồ vừa tản bộ vừa nói chuyện.

Đại Nhiệt hỏi:

- Yến đại ca, tình hình sơn trại sao rồi?

Yến Cuồng Đồ cười nói:

- Cực kỳ tốt! Người xin gia nhập cứ ùn ùn không dứt.

- Ha ha, cố gắng mời càng nhiều càng tốt, người đông thế mạnh mới có thể đối kháng cùng các đại đoàn thể.

Yến Cuồng Đồ lớn tiếng nói:

- Anh đứng đợi sẵn đến đại tiểu tiện còn không dám đi mà chưa thấy kẻ nào dám phóng ngựa lại đây!

Đại Nhiệt dờ khóc dờ cười, nói:

- Máy ngày nữa ông già em sẽ làm đại thọ, em phải về một chuyến, trong thời gian này chắc là không online được đâu.

- Ủ, chữ hiếu làm đầu là tất nhiên, giúp anh gửi hỏi thăm tới bác nhé, nói là anh chúc bác phúc như Đông Hải, thọ tỷ Nam Sơn.

Đại Nhiệt cười nói:

- Cảm ơn anh! Em nhất định sẽ chuyển lời chúc của anh đến ba em. Em vắng mặt mấy ngày, anh vất vả một chút vậy nhé.

Yến Cuồng Đồ nhún vai, bẻ bẻ khớp tay, nói:

- Yên âm đi, anh trời sinh đã hợp làm quản lý rồi, Cuồng Nhiệt Trại quyết không xảy ra sai lầm nào cả.

Hai người lại đi một đoạn đường, Đại Nhiệt đột nhiên nói:

- À, thiếu chút nữa quên chuyện. Em vừa kết hôn ở trong game, là cùng Hồ Ly Long thị kia.

Yến Cuồng Đồ vốn đang vững chãi bước đi, nghe thế thiếu chút nữa cảm mặt xuống đất, hai mắt trừng lớn:

- Hiền đệ, chú nói thật sao?

Đại Nhiệt đắc ý lộ ra Hôn Nhân Tuyến ở cổ chân để chứng minh.

- Sặc, thật hả! Chuyện lớn như vậy mà không nói sớm để mọi người cùng chúc mừng.

Đại Nhiệt cười nói:

- Có gì đâu anh, game thôi mà.

Yến Cuồng Đồ gật gật đầu:

- Hồ Ly cũng không tệ, có bối cảnh có thực lực. Hẳn hai đứa vì một trận ở quán Ngũ Trang mà “táo lửa” hả. Quả nhiên là không đánh không thân, vì sao anh không có may mắn ấy nhỉ?

Đại Nhiệt gãi gãi đầu:

- Ha ha, quá trình có chút quý dị, một lời khó hết. Dù sao thì nếu có chuyện gì anh cứ đến Cao Lão Trang bàn với cô ấy. Hồ Ly hơi lạnh lùng một chút nhưng rất dễ nói chuyện.

- Được!

Hai người đang nói, Lôi Kiếm Tử do Đại Nhiệt an bài canh gác ở Cao Lão Trang thở phì phì chạy đến, hô to:

- Đại dương gia, phu nhân hồi phủ!

Nghe vậy Đại Nhiệt lập tức vỗ vai Yến Cường Đồ, nói:

- Yến đại ca, anh đi trước nhé! Em phải out đi chuẩn bị hành lý đã.

Không đợi hắn đáp lời, Đại Nhiệt đã biến thành một luồng sáng mà mất tăm.

Yến Cường Đồ sửng sốt, không rõ vì sao hắn lại chạy nhanh như vậy — thật là một nhân tài, hành động không ai đoán nổi!

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 14: Lại bị chơi xỏ

oOo

Lại nói đến đoạn Đại Nhiệt quyết đoán log out tị nạn.

Hồ Ly đã về đến Cao Lão Trang, bước vào hậu hoa viên nhất định thấy ngay bãi “chiến trường”, không biết sẽ làm ra hành động “điên cuồng” gì, do đó hẳn biết khôn mau trốn vài ngày đã, đợi sau cơn mưa trời lại sáng rồi tính tiếp.

Đại Nhiệt huyết sáo, bắt đầu thu dọn đồ đạc, ngày kia chính là đại thọ 51 tuổi của cha hẳn, cũng đến lúc phải về nhà. Thời gian trôi qua nhanh thật, có Tây Du Nhất Mộng đồng hành, hơn hai tháng như là nháy mắt, bù lại cũng có chút thu hoạch — một khi bán hết 50 quả nhân sâm thì hẳn là số tiền thu về không ít, trừ đi tiền mua thiết bị online vẫn còn dư một khoản. Chẳng thể trách hiện giờ nhiều người thích làm game thủ chuyên nghiệp như vậy, quả nhiên rất có "tiền" đồ.

Kỳ thật lấy trình độ lý giải hiện tại của Đại Nhiệt với game online, cộng thêm khả năng thương nhân nhạy bén trời sinh, lại có vận may mỗi lần đập phân chó cũng có thể giẫm ra vàng, làm một game thủ chuyên nghiệp là thừa sức.

Vấn đề là hẳn không hề có ý đó, bởi:

Thứ nhất: Đại Nhiệt cho rằng, một khi chuyển sang chuyên nghiệp thì game sẽ không còn là niềm vui thích nữa, không có chuyện muốn gì làm nấy mà đều xoay quanh lợi ích, bởi đó đã trở thành nghề nghiệp, không làm tiền kiếm ở đâu?

Thứ hai: có vẻ như hiện giờ rất ít game thủ chuyên nghiệp đứng vững được khi làm việc một mình. Trong thời đại toàn cầu hóa này, làm gì cũng cần có tổ chức, ngay cả làm ăn mày. Mà đã có tổ chức thì nhất định có kỷ luật cùng quản thúc. Dù là một phòng game chuyên nghiệp nho nhỏ cũng sẽ tồn tại một đại đội điều lệ, quy chế, phân công, thưởng phạt v.v... Mà với điều này, Đại Nhiệt không thể nào dung nạp nổi.

Đương nhiên, cũng sẽ phát sinh tình huống vượt ra ngoài khuôn khổ. Thường thường sẽ có một nhân vật hoàn toàn không để ý đến hết thảy mà hành động, đơn thương độc mã quét ngang năm đại châu lục, chinh phục toàn bộ thế giới, đàm tiếu nhân gian, ôm hết mỹ nữ... Tóm lại là đủ loại hành động vĩ đại không cần theo lẽ thường.

Đối với những nhân vật chính trong các tiểu thuyết YY này, Đại Nhiệt vẫn luôn hâm mộ cùng thần tượng, thậm chí nghĩ tới là chảy nước miếng liên miên không dứt, chỉ mong một ngày mình giống người ta.

Thâm du tinh thần xong, trở lại hiện thực.

Bất kể là ở nhà hay là du lịch, tôn chỉ của Đại Nhiệt đều là tối giản, gói ghém chút đồ đạc cho vào ba lô là xong. Hắn đang tự hỏi có nên nhân thể còn thừa thời gian mà online dạo một vòng không. Nhưng đúng lúc này có người gõ cửa, hắn vừa ra mở thì thấy là Yêu Yêu tan học trở về.

- Tiểu ca, anh đang làm gì thế? Không vào game sao?

Yêu Yêu cười hỏi.

Đại Nhiệt nói:

- Anh vừa chuẩn bị hành lý xong, chờ tới chiều thì ra ga bắt xe về nhà thôi.

- Về nhà?

Yêu Yêu ngần ngợ, rất nhanh hiểu được sự tình:

- Á, ngày kia là sinh nhật bác trai mà! Hôm nay anh về luôn sao?

- Ừ, về sớm một chút xem có cần hỗ trợ gì không. Em biết rồi đấy, khách của cha anh rất nhiều, chỉ có mỗi hai cụ ở nhà thì khó mà xoay nổi.

Trong nhà Đại Nhiệt, bận rộn nhất trong năm chính là ngày sinh nhật cha hẳn, bởi những lão chiến hữu cùng bộ hạ cũ đều sẽ tới.

Cha hẳn không ưa tổ chức tiệc tại nhà hàng khách sạn mà thích tự làm cơm nước tại nhà, đồng thời là một mình đảm nhiệm giết gà thịt vịt. Nhưng hiện tại tuổi tác đã cao, rất nhiều chuyện dần dần lực bất tòng tâm, thân là con trai trong nhà Đại Nhiệt đương nhiên phải đứng ra mà đảm đương.

- Vậy ạ! Em còn tưởng mai anh mới về, đang định bám càng luôn một thể.

Kế hoạch bị rối loạn, Yêu Yêu có chút ngoài ý muốn.

Đại Nhiệt mỉm cười nói:

- Anh thấy về sớm một ngày vẫn là tốt nhất... Em thì mới khai giảng, còn rất nhiều thứ cần chuẩn bị, cũng phải lên lớp, nếu bận quá thì không cần về cũng được...

Yêu Yêu vội la lên:

- Sao thế được! Bác trai là nhìn em lớn lên, sinh nhật bác sao em có thể không về? Không bàn nữa, em lập tức xin thầy nghỉ phép, đợi chiều khởi

hành cùng anh luôn.

Nàng nói là làm, lập tức lấy điện thoại gọi đi xin nghỉ.

Vị thầy giáo kia dễ nói chuyện, hỏi han vài câu liền phê chuẩn.

Để điện thoại xuống, Yêu Yêu đặc ý vênh mặt nhìn Đại Nhiệt, cười ngọt ngào:

- Xong!

Cô nàng biểu hiện ra thần thái hết sức đáng yêu làm Đại Nhiệt tim đập không thôi, vội vàng đổi đề tài để ổn định tâm trí:

- Chẳng trách cha anh thích em như vậy, em đối với ông ấy quá tốt rồi!

Yêu Yêu nghĩ thầm: còn phải nói, em muốn làm con dâu tương lai của ông thì có thể không đối tốt sao? Thế nhưng bên ngoài nàng tỉnh bơ, nói:

- Tiểu ca, chờ em nửa tiếng, em về phòng sửa soạn một chút.

Nhìn bóng lưng vội vàng của nàng, Đại Nhiệt không khỏi thở dài, trong lòng có chút hoảng loạn.

“Đợi nửa tiếng” theo lời phụ nữ thường thường chỉ mới tính thời gian nàng ta soi gương, những việc khác chưa kể. Có câu: đời người có ba việc rất chậm — chờ xe, đợi phụ nữ và chờ chết, đây là lời tuyên ngôn được nghiệm chứng qua vô số người.

Sau hai lần nửa tiếng, Yêu Yêu coi như đã tắm táp, trang điểm hoàn hảo, sau đó kéo một đồng hành lý to như ngọn núi nhỏ xuất hiện ở trước mặt Đại Nhiệt.

Đại Nhiệt đánh giá hành lý của nàng, không khỏi khoa trương tròn tròn mắt:

- Yêu Yêu! Cái gì thế này!

Yêu Yêu cười nói:

- Bên trong đều là lễ vật em mua tặng bác trai bác gái!

Nói đến lễ vật, Đại Nhiệt lúc này mới nhớ chính mình còn chưa mua cái gì, tay không về nhà hình như không ổn. Yêu Yêu nhìn thấu tâm tư của hắn, nói:

- Tiểu ca, em cũng chuẩn bị giúp cả phần của anh rồi!

- Khụ, vẫn là Yêu Yêu đối với anh tốt nhất!

Được hắn nhất khen, Yêu Yêu thấy ngọt ngào trong lòng, bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, hỏi:

- Tiểu ca, không phải anh đáp ứng bác trai sẽ dẫn bạn gái về nhà sao? Giờ người đâu?

Đét!

Đại Nhiệt vỗ đùi, "a" một tiếng! Thật sự là cẩn thận mấy cũng có sai sót, quên một người tối trọng yếu — Long Hải Thanh!

Hắn nghĩ nếu Long Hải Thanh đã đáp ứng làm bạn gái hắn một ngày thì nhất định sẽ tuân thủ lời hứa, cho nên chưa từng nhắc lại, cũng không hề gọi điện hay chat cùng — nên làm cái gì bây giờ? Trong tiềm thức của hắn đã sớm thành thói quen với sự xuất quỷ nhập thần của nàng, cứ cho rằng nàng sẽ xuất hiện ở thời gian thích hợp, lại chưa từng nghĩ tới xác suất nàng không xuất hiện lớn hơn một chút...

Thấy hắn thần thờ ngồi thừ ra, Yêu Yêu chỉ thấy buồn cười: nàng sớm đã nhận định Đại Nhiệt chẳng qua chỉ lừa gạt bác trai mà thôi, cái gọi là bạn gái hoàn toàn là hư ảo, do hắn bị bức quá mà bịa ra ứng phó. Kỳ thật

kết quả như vậy mới là kết quả tốt nhất! Đến lúc đó chính mình làm nữ chính ra mặt hoàn toàn là danh chính ngôn thuận.

Nghĩ vậy, mặt Yêu Yêu bỗng dưng nóng lên như phát sốt, nàng tính cầm tay Đại Nhiệt mà an ủi, nói:

- Anh lo cái gì, không phải còn có em sao?

Nhưng nghĩ lại nàng lại cảm thấy không ổn: sao không đợi cho tới đúng sinh nhật bác trai, Đại Nhiệt tự động nhờ mình làm vai bạn gái của anh ấy. Một cái bị động, một cái chủ động, hiệu quả hoàn toàn bất đồng. Đến lúc đó, tiểu ca cũng sẽ không thể từ chối cùng mình tiến tới nữa.

Đại Nhiệt đương nhiên không hề biết Yêu Yêu đang nghĩ gì, trong đầu hẳn giờ chỉ có một vấn đề — có phải lại bị Long Hải Thanh đùa giỡn rồi không? Lần trước đùa giỡn kết hôn, lần này đùa giỡn làm bạn gái!

Ồ yêu tinh! Sớm muộn gì ca cũng sẽ đem “yêu tinh” này đùa giỡn lại trên giường...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 15: Nụ hôn đầu tiên là dành cho quả chuối

oOo

Ngồi xe lửa là một chuyện rất nhàm chán. Nếu ở thời điểm lễ tết đông đúc, lại hết ghế chỉ còn mua được vé đứng, vậy thì nhàm chán còn tăng thêm thống khổ! Lúc ấy không gian sẽ bị “nghiền ép”, chật chội ngột ngạt đến độ được gọi là “ba môn khảo nghiệm người sắt”.

Cái gì gọi là ba môn khảo nghiệm người sắt?

Môn thứ nhất: thi đứng! Cứ thế mà đứng suốt mười mấy tiếng, nếu không phải nói dưới gối nam nhi là c-út chó, quỳ một cái sẽ không ngóc đầu lên được thì chắc người ta đã quỳ bò ra sàn lâu rồi;

Môn thứ hai: thi nhịn! Người đông, chật như nêm, nếu muốn đi WC thì chỉ có hóa thân thành siêu xay-da để mở một đường máu; mà càng đáng sợ là khi tới được đến cửa nhà WC, đang chuẩn bị tháo thắt lưng quần thì lại phát hiện sát cửa có hơn mười “bác gái” đang xếp hàng...

Môn thứ ba: thi thiền! Trong tình huống một mình lên tàu, không quen ai hay là không còn sức mà bắt chuyện với ai, chỉ còn có thể hai mắt khép hờ, mũi thở khẽ, tai tập đóng, an an ổn ổn mà nhập định như một hòa thượng già vậy.

Thường thường Đại Nhiệt lên xe lửa cũng sẽ chọn một vị trí mà bắt đầu nhập định, trong não nghĩ ra đủ thứ, lúc thì thời tiết ngày mai, lúc lại hôm

qua đụng phải con chó trên đường là màu gì v.v.... Nếu ngồi đối diện hoặc ngồi cạnh một cô gái trẻ có chút nhan sắc nữa thì hẳn sẽ cố đoán xem cô nàng đang mặc đồ lót màu gì!

Có điều tất cả giờ đã là dĩ vãng cần xóa bỏ! Bởi vì hiện tại không phải mùa du lịch, trên xe trống trải, có rất nhiều chỗ ngồi, hơn nữa đi cùng Đại Nhiệt lại là một mỹ nữ tươi vui nhí nhảnh – Yêu Yêu tiểu thư!

Có một cô gái xinh đẹp, hòa nhã, lại mẫn mộ mình đồng hành thật sự là một việc tuyệt vời nhất đời người. Dọc một đường, Yêu Yêu còn cố tình khơi ra nhiều chuyện liên quan tới chủ đề văn học, làm cho gã “đại hâm” tìm được sân khấu để phát huy, thao thao bất tuyệt, lười mọc hoa sen, thậm chí còn thi thoảng thấy bất chợt cảnh vật nào đó bên đường mà nhớ ra một câu chuyện cổ động lòng người!

Mà Yêu Yêu thì một mực làm tốt vai trò người nghe, hai tay chống cằm, chăm chú như nuốt từng lời, đôi mắt còn toát lên vẻ thâm tình chân thành, làm mặt dày như Đại Nhiệt cũng phải có chút ngại ngùng.

Đại Nhiệt có đôi khi cảm thấy rất kỳ quái — hẳn rõ ràng cũng không ghét Yêu Yêu, thậm chí còn rất thích. Nhưng nàng đã chủ động thổ lộ như vậy mà tại sao hẳn không lập tức đồng ý? Cứ nắm tay trước đã, rồi đến ôm, sau đó tới ngủ cùng — tiêu chuẩn “tình yêu ba bước” này cũng là giấc mộng hẳn mơ hằng đêm, thế nhưng giờ có cơ hội lại chẳng biết phải làm sao.

Xuất hiện tình huống quái dị này không phải vì Yêu Yêu không phù hợp tiêu chuẩn của hẳn, cũng chẳng phải bởi vấn đề đạo đức hay trách nhiệm! Chỉ là... Ài, cảm xúc thật khó giải thích.

Yêu Yêu tí mĩ gọt sạch sẽ một trái táo đỏ, đưa cho Đại Nhiệt, cười ngọt ngào nói:

- Tiểu ca, khát nước không? Ăn quả táo cho ngọt giọng nè.

Cắn một miếng, chỉ thấy nước ngọt ứa ra, vô cùng ngon miệng, tựa như là cô bé trước mắt này.

Đại Nhiệt đột nhiên hỏi:

- Yêu Yêu, tại sao em lại thích anh? Thường thì con gái đều thích chọn những người cao lớn uy mãnh một chút mới phải.

Yêu Yêu chớp chớp con mắt, nói:

- Thích một người cần phải có lý do sao?

Ngất! Nàng cũng biết chiêu này.

Đại Nhiệt cười nói:

- Đương nhiên là cần có lý do! Trên thế giới này không có bất cứ chuyện gì là không có nguyên nhân cả. Chẳng qua thường thường mọi người sẽ quy cảm tình loại thiên về tinh thần là thuần khiết, còn loại thiên về vật chất là thực dụng mà thôi. Nhưng bất kể loại nào thì đều có lý do.

Yêu Yêu “ừm” một tiếng, nói:

- Vậy thì em có thể nói tình cảm của em dành cho anh là thuần khiết.

Đại Nhiệt nói thầm trong lòng: nhưng mà anh lại không thích thuần khiết... Nghĩ thế, nhưng hăn nói:

- Anh lại không cho rằng anh là người đáng để một cô gái nào đó phó thác cả đời, lười nhác, gia trưởng, lại còn rất háo sắc nữa...

- Tiểu ca!

Yêu Yêu cắt lời của hăn:

- Hiện giờ anh rất thích trò Tây Du Nhất Mộng nhỉ, vậy anh có cho rằng cả đời mình vẫn sẽ thích trò chơi đó không? Hay là trò chơi này có thể tồn tại đủ lâu để làm bạn với anh cả đời không?

Đại Nhiệt ngẩn ngơ, hẳn chưa bao giờ tự hỏi qua vấn đề này, nhưng đáp án rất rõ ràng, vì thế lắc đầu trả lời:

- Không thể!

- Vậy là được rồi! Dẫn lời một câu trong sách: ngay cả giấy trắng còn có hạn sử dụng huống chi là tình cảm hay hôn nhân? Tiểu ca, em biết anh là một người trọng tình trọng nghĩa, sống có trách nhiệm, nhưng anh lại quá cẩn thận, làm gì cũng muốn nó trở nên hoàn mỹ thái quá, cứ như đang sống ở trên trời sợ chân không chỗ chạm vậy. Em thì khác, em chỉ cần biết là hiện tại em thích anh, cả thể xác lẫn tinh thần đều thích anh, đây là lý do đầy đủ nhất!

Nói thật hay!

Khi một cô gái đứng trước mặt bạn nói ra lời “trao thân gửi phận” tâm huyết đến thế mà bạn không biết làm gì nữa thì hoàn toàn có thể tới bệnh viện xẻo bớt phần thịt thừa dưới rốn chực phân ròi.

Nam nhân vật chính của chúng ta hiển nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội như thế, lập tức không chút khách khí giang rộng hai tay mà ôm lấy vòng eo nhỏ nhắn của Yêu Yêu, sau đó chu môi lên, chậm rãi tiến sát lại, muốn tìm kiếm “hai mảnh” khác mà “kết hợp”.

Yêu Yêu bị hẳn ôm ở trong lòng, tim nhảy loạn, lại không hề kháng cự, hai mắt nhắm lại, lông mi thật dài run run lên, chờ đợi nụ hôn đầu tiên buông xuống.

Đồng dạng là giao ra nụ hôn đầu tiên, Đại Nhiệt chỉ dùng 0 giây lẻ 1 sao đã đồng thời nhắm mắt lại — đây cũng là nghe "người từng trải" thầy dùi,

nói khi hôn môi nhắm mắt lại mới có thể lấy trạng thái tốt nhất để hòa nhập cảm xúc với nhau.

Rất nhanh, nam chính của chúng ta đã hôn tới một chỗ trơn nhẵn, hần nhện không được lè lưỡi ra liếm, lại cảm giác không đúng lắm, dứt khoát dùng tới răng cắn phập một cái, cảm nhận một hương vị thật ngọt ngào.

Đại Nhiệt nghi hoặc khó hiểu, vội mở to mắt, bỗng nhiên phát hiện mình vừa “hôn” tới một quả chuối tiêu đã bóc vỏ.

- Cậu! Cậu...

Thấy Long Hải Thanh tay cầm trái chuối đang ôm bụng mà cười, Đại Nhiệt giật mình há hốc miệng.

- Làm sao vậy? Tớ đã quấy rầy hai người sao? Ngại quá, xin lỗi xin lỗi! Hai người cứ tiếp tục, coi tớ như không khí là được rồi!

Long Hải Thanh đem hành lý cất lên kệ để đồ trên đầu, sau đó ngoan ngoãn làm "không khí" ngồi ở đối diện.

Yêu Yêu chờ cả nửa ngày không có động tĩnh gì, lại thấy thành linh xuất hiện một cô gái dung nhan tuyệt sắc, không khỏi tò mò hỏi:

- Tiểu ca, cô ta là ai vậy?

Đại Nhiệt cười khờ nói:

- Cô ấy chính là bạn gái mà anh định dẫn về nhà!

- Cái gì!

Yêu Yêu tức thì trợn mắt giương mày, vừa sợ lại vừa giận nhìn chăm chăm "tình địch", bầu không khí tại hiện trường nhất thời đặng đặng sát khí...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 16: Vấn đề về bạn gái

oOo

- Long tiểu thư, lần sau cô có thể lên tiếng trước khi xuất hiện được không, suýt nữa thì kẻ hèn này bị cô hù chết rồi! Kẻ hèn này không muốn trắng niên mất sớm đâu!

Đại Nhiệt thực khách khí "mời" Long Hải Thanh tới toa tàu vắng vẻ bên cạnh để "khóc lóc bắt đền" một phen.

Long Hải Thanh thản nhiên nói:

- Không phải tại tớ, là do vừa rồi hai người quá nhập tâm ấy chứ. Dù sao cũng xin lỗi vì đã quấy rầy.

Cái đêch, nếu ngại ngùng vì đã quấy rầy thì sao còn nhét quả chuối vào giữa? Nụ hôn đầu tiên hiến cho 'quả chuối' to tướng, đây là ký ức "đáng sợ" cỡ nào với một nam nhân "cực kỳ thuần khiết" như Đại Nhiệt?

Mà cũng phải nói, vừa rồi Long Hải Thanh xuất hiện thật sự quá chuẩn xác, cơ hồ không sai dù chỉ một giây.

Đại Nhiệt mặt khó tin mà nhìn nàng, hai mắt đầy dấu chấm hỏi:

- Này, cậu là người hay nhi thế hả? Xuất quỷ nhập thần, dường như một mực theo dõi tớ, thật sự là chịu thua cậu rồi!

Long Hải Thanh hừ một tiếng:

- Bớt nói bậy đi! Có ma mới thèm theo dõi cậu! Nếu không phải ai kia cầu xin tớ hỗ trợ thì còn lâu tớ mới xuất hiện. Cậu còn chưa cảm tạ tớ đấy!

Giơ ngón giữa! Cảm tạ cô em còn không bằng cảm tạ quả chuối iêu kia! Ít nhất nó còn cho ca cần!

- Nhưng mà tình huống giờ hơi khác...

Đại Nhiệt vội vàng biện bạch.

- Tớ mặc kệ! Dù sao tớ đã đáp ứng chuyện gì thì nhất định sẽ làm!

Long Hải Thanh biểu hiện vẻ “nhất định sẽ chịu trách nhiệm”!

Đại Nhiệt liếc trộm dáng người có lỗi có lờm của nàng, nuốt vài ngụm nước miếng, nghĩ thầm nếu lúc ấy muốn nàng "lấy thân báo đáp" thay vì giả làm bạn gái không biết nàng có làm được không? Bất quá hiện tại hết thảy đã không cách nào cứu vãn, vẫn là thỏa mãn hiếu kỳ trước mắt đã:

- Này, rốt cuộc cậu làm thế nào vậy? Tìm ra chỗ ở của tớ, rồi thi thoảng đột nhiên xuất hiện rất chính xác thời điểm? Tớ thật sự rất rất muốn biết, nếu không sẽ trần trọc khó ngủ, thậm chí do mất ngủ dẫn tới suy nhược thần kinh mất.

- Ha ha! Cậu thông minh như vậy, nhất định có thể nghĩ ra, chậm rãi nghĩ đi!

Long Hải Thanh không để ý tới hần, bỏ xuống một câu "rất vô trách nhiệm" rồi lắc lư cái eo nhỏ đi trở về chỗ ngồi.

Trời ạ! Thật sự là gây ông đập lưng ông!

Đại Nhiệt có chút choáng váng đầu óc, rồi lại nghĩ tới toa bên kia đang có hai cô gái cực phẩm rất có thể sẽ vì mình mà vung quyền động cước, choáng lập tức chuyển thành đau. Tại thời khắc nhạy cảm này, hẳn buộc phải suy ngẫm thêm về việc hoàng đế cố đại có ba cung sáu viện bảy mươi hai phi tần liệu sướng hay khổ đây, hẳn về sau nhiều hơn về trước!

Lắc lắc đầu cho bớt nghĩ bậy, Đại Nhiệt nhanh chân chạy về hiện trường để sẵn sàng “cứu hỏa” bất cứ lúc nào.

Nhưng khi hẳn trở lại chỗ ngồi thì lại thấy Yêu Yêu cùng Long Hải Thanh đang chuyện trò vui vẻ, cười đùa ríu rít không ngừng, không khí hòa hợp tựa như một đôi chị em ruột.

Lẽ nào đây là "sự yên lặng trước cơn bão" mà người ta vẫn nói?

Đại Nhiệt không dám xem thường, vừa ngồi xuống đã vội cất hết những đồ vật sắc nhọn gần đó đi, phòng ngừa nếu có chiến tranh xảy ra cũng không xuất hiện “tai nạn đổ máu”.

- Tiểu ca, thật quá là mất mặt mà, anh lại nghĩ ra cách ngu ngốc nhường này, nhờ chị Hải Thanh đóng giả làm bạn gái mình!

- Chị Hải Thanh?

Đại Nhiệt cơ hồ cho là tai mình có vấn đề — hai cô nàng này quen nhau từ bao giờ vậy?

- Em còn tưởng anh chỉ nói để đối phó với bác trai thôi, ai ngờ lại chuẩn bị sẵn sàng gớm nhỉ.

Yêu Yêu nói, giọng hơi phiền muộn, có chút hối hận mình không tới gặp mặt Đại Nhiệt sớm hơn, như vậy thì hẳn Đại Nhiệt đã không nhờ Long Hải Thanh giả làm bạn gái.

Đại Nhiệt ngượng ngùng cười nói:

- Em biết tính tình của cha anh rồi đấy, không làm tử tế một chút thì nhất định ông ấy sẽ nổi trận lôi đình.

Long Hải Thanh hỏi:

- Cha cậu rất hung dữ sao?

Yêu Yêu vội nói:

- Chị Hải Thanh, đừng nghe tiểu ca nói lung tung, bác trai rất là nhã nhặn đó.

- Vậy chị an tâm rồi! Yêu Yêu này, đến lúc đó có chuyện gì nhớ sớm nhắc chị nhé!

Hai nàng nói năng khách sáo khiến Đại Nhiệt có chút sồn da gà. Hắn nghi hoặc nhìn Yêu Yêu, lại nhìn Long Hải Thanh, cố gắng từ trên mặt các nàng tìm được một đáp án thích hợp.

Có điều hai nàng căn bản không đưa ra giải thích gì, ngược lại ngồi tùm tùm một chỗ, nói hết chuyện sơn móng tay màu gì đẹp tới dùng sữa tắm hãng gì, liên tục không ngừng.

Nam nhân vật chính của chúng ta hoàn toàn lưu lạc thành một kẻ không ai thèm đếm xỉa — hẳn lúc này rốt cuộc hiểu được, lý giải của mình về phụ nữ mới nông cạn làm sao!

Đại Nhiệt tự thấy xấu hổ không còn mặt mũi nào ngồi lại, chui ra ghế trống phía sau mà lăn ra nằm, dứt khoát lấy ngủ lánh đời — dù sao toa xe hiện tại cũng ngồi chưa hết 30% ghế, chỗ trống khắp nơi. Còn hai cô gái kia có thể phát triển quan hệ tới trình độ nào thì tùy duyên đi.

Vừa đặt lưng cái đã ngủ được ngay, Đại Nhiệt thậm chí còn mơ một giấc mộng đẹp, trong đó hẳn trái ôm Yêu Yêu, phải ôm Long Hải Thanh, tiếp đến vì xe lửa xuyên qua đường hầm thời gian mà trở về thời đại nguyên thủy, sau đó cải biến toàn bộ lịch sử thế giới v.v...

Mộng nào rồi cũng phải tỉnh, mộng sướng thì hiện thực sẽ khổ, Đại Nhiệt hóa thân làm “lính tốt”, dùng thân hình “gầy yếu” phụ trách xách toàn bộ hành lý tới tận cửa nhà.

Ông Trần vừa lúc ở nhà, thấy con trai vác bao lớn bao nhỏ, vừa đi vừa thở hồng hộc như trâu, phía sau lại có hai cô gái trẻ tuổi thì không khỏi chần động — hiểu con không ai bằng cha, kỹ thuật tán gái của Đại Nhiệt ra sao ông biết thừa, lúc hẳn nói có bạn gái ông đã xác định 100% chỉ là lừa gạt, bởi vậy cùng bạn già thương lượng đặt hướng về Yêu Yêu. Ai ngờ hôm nay hẳn thật sự mang một cô gái về, không kể bề ngoài khí chất đều là cực phẩm, càng không tưởng tượng nổi là cô bé này lại có vẻ như rất quen thuộc với Yêu Yêu, nhìn qua rất hòa hợp — chẳng lẽ là vật cực tất phản, con trai mình thay đổi cách thức tán gái, giờ biến thành “ngựa đực” sao?

Ông Trần vội vàng kéo Đại Nhiệt ra riêng một góc hỏi:

- Nói mau, chuyện gì xảy ra đây?

- Chuyện gì là chuyện gì ạ?

Đại Nhiệt có chút mờ mịt.

- Cô gái tên Long Hải Thanh kia là thế nào với mày?

- Là bạn gái của con, chính ba đã nói con nhất định phải mang người về cho ba gặp còn gì!

- Thật sự?

Ông Trần không thể tin được sự thật này.

Đại Nhiệt cười khỗ nói:

- Có gì khó tin đâu ạ!

Ông Trần nhìn dáng vẻ của hãn không giống nói dối, nhất thời cảm thấy vấn đề khó khăn tới rồi: nếu Long Hải Thanh là bạn gái của con mình, vậy Yêu Yêu làm sao bây giờ?

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 17: Ta đã trở về

oOo

Con trai mình đã không biết xử lý vấn đề tình cảm, hai ông bà già còn có thể làm cái gì bây giờ?

Mặc dù Yêu Yêu là lựa chọn con dâu số 1, thế nhưng Long Hải Thanh lại xuất sắc như vậy, hòa nhã khéo léo, vừa thấy mặt đã ân cần chào hỏi, vừa nhiệt tình vừa lễ phép, mà nhìn qua cũng biết là con nhà khuê các được giáo dục đàng hoàng — biểu hiện của Long Hải Thanh từ lúc bước vào cửa nhà cũng làm Đại Nhiệt giật mình không thôi, không tưởng tượng nổi nàng còn có một mặt hiền thực đảm đang như thế.

Yêu tinh! Quả thật là một yêu tinh biết biến hóa muôn hình vạn trạng!

Tình huống như vậy, hai ông bà cũng lười quản, dứt khoát mặc kệ, chuyện của người trẻ để tự người trẻ xử lý. Về phần Đại Nhiệt cuối cùng lựa chọn ai, đó chính là vấn đề của hắn.

Chỉ có tới khi đến giờ đi ngủ, vào phòng riêng, ông Trần mới nói giỡn với vợ:

- Đều tốt như vậy, không bằng cho con trai chúng ta lấy cả hai đi!

Sau đó ông lập tức bị bạn đời cho là "già mà không nên nết", một cước đá xuống giường, ngủ cả đêm trên sàn nhà.

Có phụ nữ trong nhà việc gì cũng dễ xử lý.

Yêu Yêu cùng Long Hải Thanh tuy rằng hoà hợp êm thắm bên ngoài, thế nhưng lại ần ần mà so tài ăn nói, nội trợ, sắp xếp mọi việc đâu ra đấy, làm cho Đại Nhiệt không khỏi cảm thán:

- Vậy mới biết người xưa khôn, ai cũng thích ba vợ bốn nàng hầu! Chẳng thể trách hiện tại nhiều người mơ xuyên việt như vậy, hóa ra có nguyên nhân cả!

Hai ngày mừng thọ của ông Trần trôi qua trong khí thế ngất trời, người xe nườm nượp. Bận rộn không lúc nào dứt ra được, Đại Nhiệt không khỏi có chút nhớ Tây Du Nhất Mộng, nhớ đến Yến Cuồng Đồ cùng Cuồng Nhiệt Trại và lão bà trong trò chơi của mình! Tình thế hiện giờ chỉ cần một mồi lửa sẽ thành một màn gió tanh mưa máu, hãn thân là đại đương gia lại không cách nào cống hiến một phần sức lực, thật là vừa sốt ruột vừa ái ngại.

Nhưng đây là cuộc sống, game chỉ là một bộ phận của trong đó, bạn cũng không thể vì thích game mà cả ngày chìm đắm bên vào nó không còn biết gì tới xung quanh.

Hai ngày bơi ra mà tiếp khách với dọn dẹp, buổi tối đó cả nhà mới có thời gian ngồi trong sân uống trà nói chuyện phiếm, không khí vô cùng thoải mái ấm áp — đúng là cuộc sống mà Đại Nhiệt luôn mong đợi, không có cãi cọ, không có mưu mô, chỉ nói những câu chuyện nhẹ nhàng êm ả.

Tại hoàn cảnh này đúng là sân khấu của cô nàng hoạt bát Yêu Yêu, mồm mép liến láu làm ai cũng vui vẻ. Long Hải Thanh lại an tĩnh dị thường, ngồi ở một bên mà nhìn Đại Nhiệt tán phét với Yêu Yêu, đôi mắt sáng ngời thi thoảng lại lóng lánh lên, như ần chứa ngàn lời muốn nói.

Khi nào ngẫu nhiên chạm phải ánh mắt của Đại Nhiệt, nàng lại lập tức che giấu đi bằng động tác uống trà.

Đủ loại hành động khác thường của nàng làm cho Đại Nhiệt không thể không hoài nghi: hay là cô ấy thích mình rồi?

Đây là một vấn đề đáng để Đại Nhiệt dành cả đời mà nghiền ngẫm, nhưng có vẻ như bây giờ còn chưa phải thời cơ mở miệng hỏi.

Cuối cùng hai ngày cũng xong, đám người Đại Nhiệt cũng phải khởi hành trở lại trường học. Hai ông bà Trần đưa tiễn cả ba tới tận nhà ga. Trước khi lên tàu, ông Trần kéo Đại Nhiệt ra một chỗ, dặn dò thật nghiêm túc:

- Yêu Yêu cùng Hải Thanh đều là cô gái tốt, mà đừng có phụ bạc tụi nó đấy!

Đại Nhiệt thiếu chút nữa ngã ngửa, ngập ngừng hỏi:

- Ba, vậy ý của ba là đồng ý cho con tán cả hai sao?

Ông Trần cười mắng:

- Mà tham lắm con ạ!

Nhìn tóc cha mình đã chuyển hết thành hoa râm, Đại Nhiệt bỗng cảm giác xưa nay mình thật là bất hiếu, mắt hơi cay, nói thật chậm rãi:

- Ba, bọn con phải đi đây, ba mẹ ở nhà nhớ giữ gìn sức khỏe nhé!

- Con cũng vậy! Một mình ở bên ngoài, làm gì cũng chú ý đấy!

Hai bên vẫy tay từ biệt, đoàn tàu chuyển động, bóng hai ông bà ngày một xa dần...

Long Hải Thanh ngồi đối diện Đại Nhiệt, nhìn ra ngoài cửa sổ, không biết đang bận suy nghĩ gì mà chẳng nói lời nào.

Đại Nhiệt nói với nàng:

- Cảm ơn cậu, Long Hải Thanh

Long Hải Thanh lạnh nhạt nói:

- Không cần khách sáo.

Đại Nhiệt mỉm cười nói:

- Để cậu phải tới tận đây rồi lo lắng vất vả suốt hai ngày như vậy, thật sự tớ thấy có chút xấu hổ rồi.

- Ha ha, việc tớ cũng đang rảnh đến phát chán, vừa lúc tìm được việc giải sầu. Kỳ thật hẳn là tớ phải cảm ơn cậu mới đúng! Đã lâu lắm rồi tớ mới lại cảm nhận được không khí gia đình đầm ấm đến thế.

Long Hải Thanh nói, vẻ mặt có chút buồn bã.

Đại Nhiệt cũng chỉ biết “ừ” một tiếng — thân thể Long Hải Thanh hẳn có nghe qua, biết nàng xuất thân từ một gia tộc giàu có, từ nhỏ đã chẳng thiếu bất cứ thứ gì. Thế nhưng phàm là loại gia đình này đều có điểm giống nhau, chính là tiền rất nhiều, nhưng người trong nhà thì rất bận, chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, bởi vậy rất dễ xuất hiện cảnh chơi bời phá phách của đời sau.

Tính cách ương bướng khó chiều của Long Hải Thanh cũng chính là kết quả của hoàn cảnh như thế — chẳng thể trách lúc ở nhà Đại Nhiệt nàng lại như một con người khác, hẳn là bởi vì khát vọng trường kỳ được sống dưới mái nhà đầm ấm yên vui bộc phát mà làm ra phản ứng đặc biệt.

Nghĩ đến điểm này, Đại Nhiệt có chút mất mát, vốn tưởng rằng Long Hải Thanh vì hẳn mới như vậy, ai ngờ tự mình đa tình, cảm giác thật khó chịu.

Yêu Yêu ngồi bên cạnh nhìn đôi này cứ cảm ơn qua lại bèn xen lời:

- Hai người sao cứ khách sáo như vậy chứ, đều là người một nhà mà.

Đại Nhiệt lập tức hòa theo lời nàng mà tiếp:

- Đúng! Ha ha, đều là người một nhà, là anh quá khách sáo rồi.

Long Hải Thanh vốn định phản bác "ai là người một nhà với cậu?" – Nhưng nhìn nụ cười rạng rỡ pha lẫn chút gian xảo của Đại Nhiệt thì câu kia vừa đến miệng lại nuốt trở vào.

Một đường đi cứ thế bình an trôi qua, thẳng tới lúc trở lại bên dưới căn phòng trọ nhỏ của Đại Nhiệt.

Đại Nhiệt hỏi Long Hải Thanh:

- Tiểu Long Nữ, đi lên ngồi chơi một lát chứ?

Long Hải Thanh lắc đầu nói:

- Thôi lúc khác, tớ còn phải chạy lên trường nữa.

Đại Nhiệt kì quái:

- Cậu lên trường làm gì?

- À, quên chưa nói, từ giờ tớ sẽ ở trong trường, chuẩn bị thi cao học giống cậu!

Lần này Đại Nhiệt không thể không nghĩ ngợi, rất nhiều ý niệm bốc lên — Tiểu Long Nữ đột nhiên xuất hiện, thích mượn giường của hắn ngủ, đáp ứng giả làm bạn gái hắn v.v... tất cả tựa như đều có liên hệ, nhưng lại không đủ rõ ràng, cũng không thể xâu chuỗi lại thành một.

Bên kia, Long Hải Thanh đã đi xa rồi.

Yêu Yêu thấy bộ dạng ngơ ngác không vui của hẳn, ấm ức mấy ngày liền tiếp rớt cuộc bạo phát, nắm lấy thịt mềm ở eo Đại Nhiệt, dùng sức mà véo. Đại Nhiệt lập tức đau đớn kêu lên:

- Ái, Yêu Yêu, sao em lại véo anh?

- Hừ! Tại sao tự anh biết!

Yêu Yêu nổi giận ùng ùng đi trước lên tầng.

Haiz, phụ nữ quả nhiên là “hũ giấm”! Không có thì buồn, có nhiều lại hóa sầu! Dùng gì để giải sầu? Chỉ có game!

Đại Nhiệt cũng hấp tấp chạy lên phòng, một tay ném hành ly ra một góc, một tay vớ thiết bị online — nghỉ chơi vài ngày giờ phải tiến vào cho thỏa. Hẳn lập tức đăng nhập rồi pm cho Yến Cường Đờ:

- Em đã trở về!

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 18: Trình diễn vở kịch hay

oOo

- Ha ha, may quá, hiền đệ mà đến chậm tí nữa thôi là bỏ mất kịch hay rồi!

Yến Cuồng Đồ cười lớn, tâm tình tựa hồ rất tốt.

- Sao thế ạ?

Yến Cuồng Đồ nói:

- Trong ba ngày qua, Cuồng Nhiệt Trại chúng ta đã đánh với Thiên Hạ Hội mười sáu lần, với Bắc Phương Gia Viên chín lần, với Thiết Huyết Minh bảy lần, trận nào cũng từng bừng khói lửa, có thắng có bại!

Đại Nhiệt cố ý hét lên:

- Sao không đợi em! Anh biết rõ em muốn thay đổi hình tượng, làm một ngôi sao võ thuật, vậy mà nhiều trận PK lớn như vậy lại rình em đi vắng mà phát động là thế nào hả!

Yến Cuồng Đồ cười nói:

- Đừng có gấp, nhất định sẽ có cơ hội. Hiện tại Cuồng Nhiệt Trại của chúng ta đã full thành viên rồi, không cần ngán ai cả. Ha ha ha, mấy ngày nay giết đến thống khoái mà!

Quả thật Yến Cuồng Đồ là một nhân tài quản lý, cộng thêm tính cách khí phách hào hùng rất dễ hấp dẫn người khác đi theo. Nhất là trong trò chơi thì người chơi tự do chiếm đại đa số, bọn họ cũng đều muốn có một tổ chức tập thể để vừa vui vẻ vừa an tâm phát triển. Mà có nhân số đại biểu có thực lực, xem ra Cuồng Nhiệt Trại dưới sự quản lý của Yến Cuồng Đồ đã nhanh chóng bước lên con đường phát triển đúng đắn, thậm chí còn chiếm một vị trí sinh tồn giữa quần thể những game thủ chuyên nghiệp.

Đại Nhiệt nói:

- Vậy em an tâm rồi!

Hắn suy nghĩ, bỗng nhiên nói:

- Nếu hiện tại sơn trại đã có quy mô, không bằng em chuyển nhượng sơn trại cho anh nhé, em vẫn cảm thấy anh làm đại đương gia là thích hợp nhất.

- Địch! Chú có ý gì? Muốn trốn tránh trách nhiệm hả? Không có cửa đâu!

Yến Cuồng Đồ giống như mèo bị dẫm phải đuôi, gầm lên, có vẻ rất kích động.

Đại Nhiệt vội nói:

- Em không có ý đó.

- Vậy chú có ý gì? Đã nói cùng nhau tranh đấu giành thiên hạ, cùng nhau bảo vệ giang sơn, giờ chú muốn lâm trận bỏ chạy sao?

Yến Cuồng Đồ hùng hổ dọa người.

Đại Nhiệt cười khỗ nói:

- Ý em là anh làm đại dương gia, còn em làm cái khác...

Yến Cường Đồ lớn tiếng nói:

- Không phải ý đó thì ý gì? Tín vật sơn trại chú có, tiền xây dựng chú xuất, phần thưởng quả Nhân Sâm cũng là của chú, đương nhiên chú làm lão đại, anh làm lão nhị...

- Huynh đệ chúng ta, ai làm lão đại ai làm lão nhị không phải đều giống nhau sao!

Yến Cường Đồ lập tức vặn lại lời Đại Nhiệt:

- Nếu đều giống nhau thì chú còn tính toán cái gì? Không chuyển chiếc gì hết, vớ va vớ vẩn!

Đại Nhiệt biện bạch nói:

- Chỉ là em cảm thấy chúng ta đổi vị trí sẽ có lợi cho sự phát triển của sơn trại trong tương lai!

- Đừng nói linh tinh! Cứ như bây giờ là có lợi nhất cho sự phát triển của sơn trại rồi, chú làm đại dương gia, làm nhân vật biểu tượng cho Cường Nhiệt Trại, làm lãnh tụ tinh thần! Chú không biết có bao nhiêu người vì mộ danh chú mà chọn gia nhập Cường Nhiệt Trại đâu. Ở trong lòng rất nhiều người chú đã trở thành một biểu tượng không gì không làm được rồi!

Bố tổ sư, mới có ba ngày ca không vào, hình tượng bốc hơi hay sao mà nhanh tăng level như thế? Cái gì mà nhân vật biểu tượng, lãnh tụ tinh thần, nói còn hay hơn cả hát!

Đại Nhiệt nửa tin nửa ngờ:

- Yến đại ca, đừng có bốc em lên tận mây xanh!

- Fu.ck! Anh giống dạng thích nịnh hót lắm hả? Chú làm những gì thì tự mình biết chứ. Dù sao vừa rồi chú nói gì anh sẽ coi như không nghe thấy, sau này cũng đừng nhắc lại nữa, nếu không thì khỏi anh em gì cả!

Yến Cuồng Đồ nói rất nghiêm túc, không một chút đùa giỡn!

Đại Nhiệt cảm thấy vừa bực mình lại vừa cảm động — tại thời đại suy thoái cả về kinh tế lẫn đạo đức này, bằng hữu trọng tình trọng nghĩa đã hiếm như lá xanh mùa thu mất rồi.

Đã nói đến thế, còn đùn đẩy quả thật rất khó coi, Đại Nhiệt đành thành thành thật thật mà tiếp tục làm đại dương gia oai phong lẫm liệt đi! Kỳ thật Yến Cuồng Đồ nói rất có lý, trong bất kỳ một tổ chức nào đều cần một đại nhân vật mạnh mẽ khoác lên mình một tầng sắc thái thần bí mới khiến tổ chức đó càng có tính bảo đảm và gắn kết. Cũng giống như câu: có thần bí mới có sức hút, có thực lực mới được sùng bái.

- Yến đại ca, vậy giờ có chương trình gì không? Em ngứa tay lắm rồi, muốn tìm đối thủ tôi luyện một chút!

Yến Cuồng Đồ trả lời:

- Tạm thời không có. Nhưng nghe nói Thiên Hạ Hội đang tổ chức nhân lực đi bao vây tiểu trừ thần thú Kỳ Lân tại chân núi Côn Lôn. Có điều chỗ đó hơi xa cho nên chúng ta không đi tham gia được.

Đại Nhiệt cười nói:

- Ha ha, bọn hăn rất nóng lòng xây dựng sơn trại thứ hai trong Trường An rồi đấy... Ủm, núi Côn Lôn cách thành Trường An tới vạn dặm, đích xác là không cách nào dẫn đại đội ngũ đi làm việc, xem ra lại cần tới anh hùng đơn độc là ca đây xuất tràng rồi, hử hử!

Yến Cuồng Đồ hỏi:

- Chú lại định tới núi Côn Lôn diễn vai khách mời đặc biệt đấy hả?

- Chuẩn rồi anh, thân là đại đương gia Cuồng Nhiệt Trại, há em có thể bỏ qua cơ hội tốt để cống hiến cho sơn trại thế này?

Thấy hẳn tự xác nhận thân phận, Yến Cuồng Đồ nhất thời thoải mái, vỗ tay hoan nghênh mà khen:

- Không tồi! Đã có tiểu JJ là phải dùng, cần ra tay sẽ ra tay, đây mới là hảo hiền đệ của ca!

Hai người trao đổi thêm vài kế hoạch, sau đó Đại Nhiệt khởi hành ra khỏi Cao Lão Trang. Tới bên ngoài, giờ lượng người chơi đã nhiều tới mức chỗ vốn heo hút này cũng thấy vô số bóng dáng đi tới đi lui, có vẻ sinh khí bừng bừng, mà những người này cũng rất tò mò với Cao Lão Trang, biết nơi này đã là động phủ của người thì càng chỉ chỗ bình luận không thôi.

Đại Nhiệt bèn triệu hoán Lôi Kiếm Tử ra.

Từ lúc ăn xong một quả Nhân Sâm, tốc độ trưởng thành của Lôi Kiếm Tử tăng lên rất nhiều, nhưng bởi vì không được triệu hoán ra cho nên không được tính thời gian để trưởng thành, vì thế nó dùng giọng thanh thuần của trẻ nhỏ đề nghị:

- Đại đương gia, ngài nhớ cho con ra ngoài nhiều hơn nhé, con muốn chóng lớn!

Đại Nhiệt trêu ghẹo nói:

- Tiểu Lôi, muốn lớn nhanh để làm gì, chuẩn bị kiếm lão bà sao?

Lôi Kiếm Tử lại có chút không rõ, tò mò hỏi:

- Lão bà là cái gì ạ? Ăn có ngon không?

Đại Nhiệt dờ khóc dờ cười, đúng lúc ngẩng đầu lên thì bỗng thấy cạnh gốc cây ven đường có một người đang đứng, đôi mắt oán độc như bốc lửa nhìn chòng chọc về phía hắn, như là muốn dùng ánh mắt để thiêu đốt giết chết hắn vậy.

Vì thế Đại Nhiệt cười giải thích nói:

- Lão bà đương nhiên ăn rất ngon, mà cũng vì thế nên thường xuyên có nhiều người muốn cướp của người!

Lôi Kiếm Tử lập tức nắm chặt nắm tay nhỏ, mặt tức giận, giọng lên gân, dũng mãnh nói:

- Ai dám cướp của con, con sẽ xử lý kẻ đó!

Đại Nhiệt cười ha ha, rồi vẫy vẫy tay xem như tiếp đón người đứng cạnh gốc cây kia:

- Long Quyển Phong đại hiệp, anh đang đợi tôi sao?

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 19: Nam nhân đấu nam nhân (1)

oOo

Long Quyển Phong nhìn vẫn không có gì thay đổi, chân đi Đẳng Vân Ngoa, thân mặc Tỏa Tử Hoàng Kim Giáp, đầu đội Xích Kim Quan, bên ngoài khoác thêm chiếc Hồ Bì Phi Phong màu vàng trúc, mỗi khi có gió thổi tới, chiếc áo choàng kia lại bay lên, kết hợp với bộ lông màu vàng đặc trưng của class Tôn Ngô Không và trang bị hoàng kim, tất cả lóng lánh lên... tựa như một đồng phân vừa mới được sản xuất!

Đối với hạng người kiêu ngạo lại không hề nói lý lẽ này, Đại Nhiệt luôn không ưa, trực tiếp đưa hấn ta vào hàng ngũ người chơi xấu xa chỉ biết bắt nạt kẻ yếu. Bởi vậy cho dù Long Quyển Phong có ăn mặc cực phẩm thêm nữa thì cũng đừng mong được Đại Nhiệt tán thưởng nửa câu.

Lại nói, mấy ngày nay Long Quyển Phong vẫn luôn canh giữ ngoài cửa Cao Lão Trang, chỉ đợi Đại Nhiệt xuất hiện để tiến hành một lần quyết đấu sinh tử! Vừa xong đột nhiên thấy một người áo đen chạy ra, còn chưa dám xác nhận, ai ngờ Đại Nhiệt lại tự mình lên tiếng.

Thời gian gần đây, Trư Bát Giới chết tiệt này cứ nổi bần bật, xây dựng sơn trại đầu tiên, đấu giá quả Nhân Sâm, mỗi việc đều ngoài dự đoán của mọi người, náo động toàn thành. Mà càng khiến Long Quyển Phong không thể chấp nhận là Tiểu Long Nữ lại kết hôn trong game với Đại Nhiệt. Khi

nàng tuyên bố chuyện này trong gia tộc, Long Quyển Phong tựa như mất đi linh hồn, chỉ còn lại một cái xác đầy đố kỵ cùng thù hận.

Có một câu rất hay trong phim: “ai cũng có thể trở nên rất đáng sợ, chỉ cần trong lòng người đó bắt đầu đố kỵ”. Mà cũng từ đó, Long Quyển Phong đã coi "tiêu diệt Đại Nhiệt" là mục tiêu nhất định phải hoàn thành, bất kể phải trả giá đến đâu.

Trong lòng đồng dạng tràn ngập đố kỵ còn có Long Nhi, cô nàng đố kỵ với Tiểu Long Nữ, cho rằng tại sao Tiểu Long Nữ không cần trả giá bất cứ thứ gì lại có thể hút mất hồn của Long Quyển Phong, còn chính mình nguyện trả giá toàn bộ lại cái gì cũng không chiếm được?

Cô ả thật sự nguï mãi mà không rõ!

Long Nhi gắt gao theo sát phía sau Long Quyển Phong, như một cái bóng của hấn vậy, đồng dạng dùng ánh mắt cay độc nhìn chằm chằm Đại Nhiệt!

Bị đôi cầu nam nữ này nhìn "mê đắm", Đại Nhiệt cũng có chút mất tự nhiên, pha trò nói:

- Nếu không có việc gì thì tôi đi trước đây, không tan chợ mất!

Long Quyển Phong trầm giọng nói:

- Ta muốn quyết đấu với người!

Đại Nhiệt giật mình:

- Quyết đấu? Cần gì chứ? Hiện tại thời tiết nắng ráo, ngàn dặm không mây, không bằng chúng ta thổi tiêu, gảy đàn, ngâm thơ, chứ cứ đánh đánh giết giết thật sự là phí phạm khung cảnh!

- Ít nói nhảm!

Long Quyển Phong không kiên nhẫn:

- Nếu người còn là một nam nhân thì quyết đấu với ta!

Đại Nhiệt thở dài:

- Anh đã có thành ý như vậy thì cũng đành! Cách thức thế nào!

Long Quyển Phong hừ một tiếng:

- Ta kính người là đệ nhất đại đương gia của Trường An, đủ tư cách, nên ta muốn quyết đấu với người theo cách của nam nhân. Cuộc chiến hôm nay không chết không ngừng!

Đại Nhiệt vẫn giữ nguyên mặt cười:

- Đã quyết đấu thì sẽ có tiền đặt cược chứ nhỉ!

- Đúng vậy!

Long Quyển Phong lập tức nói ra ý đồ:

- Người thắng làm vua kẻ bại thành giặc cướp! Nếu người thua, người xóa acc, từ nay về sau không được tiến vào trò chơi này nữa bước! Ta thua cũng tương tự như thế.

Haiz, xem ra đúng là cuộc chiến sinh tử!

Đại Nhiệt nheo mắt lại, đánh giá Long Quyển Phong, chậm rãi nói:

- Chúng ta cũng không phải thù oán không đội trời chung gì, cứ sao phải đặt mạng?

Long Quyển Phong cất tiếng cười to, cười đến bộ mặt anh tuấn cũng bị vặn vẹo:

- Bởi vì mi không nên kết hôn cùng cô ấy.

À! Thì ra là thế! Vì ái sinh hận thường thường sẽ mất đi lý trí mà. Vấn đề là bên cạnh hẳn rõ ràng có một người tình nguyện theo sau, sao còn cứ cố chấp, nhất định phải trái ôm phải ấp? Hay là căm tức ca cản trở con đường ngựa đực của hẳn nên muốn khử ca cho thống khoái?

Đại Nhiệt lười nghĩ sâu, thân là nam tử hán đại trượng phu, bị nam nhân khác đánh tận cửa đòi cướp lão bà, nhịn nổi sao? Vì thế thống khoái mà nói:

- Vậy quyết đấu đi! Có pháp bảo gì cứ việc khoe ra!

Long Quyển Phong hắc hắc cười lạnh, lật tay, trên bàn tay đã nhiều hơn một cái hồ lô lớn màu vàng. Hồ lô này vừa hiện, nhất thời tản mát ra hàng trăm luồng kim quang, ánh sáng chói mắt đến độ Đại Nhiệt không thể nhìn thẳng tới.

Hắn theo bản năng lùi về sau ba mét.

Long Quyển Phong không che giấu được đắc ý, lớn tiếng nói:

- Không ngại nói cho người biết, đây là Kim Cương Hồ Lô, pháp bảo ngũ phẩm, do ta dùng một số tiền lớn mua tại từ tay Thiên Hạ Hội. Một khi bảo vật này được tế ra sẽ phóng lớn lên gấp ngàn lần, hút kẻ địch vào bên trong, sau đó chỉ cần qua 24 tiếng thì kẻ đó sẽ hóa thành nước mù mà chết!

Thật sự là thứ tốt! Đại Nhiệt kêu lên:

- Địch! Quả nhiên đến có chuẩn bị! Nhưng mà người có pháp bảo, ta lại tay không tấc sắt, quá không công bằng!

Long Quyển Phong cười nhạt:

- Đừng nói hai chữ “công bằng” với ta ở trong trò chơi! Chúng ta một chọi một, dựa vào trang bị định thắng bại!

Thời điểm còn ở Tân Thủ Thôn, Long Quyển Phong xách gậy theo kiếm người mà đánh, có từng nói qua đạo lý chưa? Giờ còn biết khoe khoang nói thêm vài lời với Đại Nhiệt cũng xem như có tiến bộ rồi. Kỳ thật hẳn làm như vậy đơn giản là muốn từ góc độ tâm lý hung hăng ngược đãi Đại Nhiệt một phen, phát tiết mối hận trong lòng.

Đại Nhiệt nhìn cái hồ lô kim quang lóng lánh, hỏi:

- Đồ chơi này thực sự lợi hại như vậy sao?

Long Quyển Phong ngạo nghễ nói:

- Ta sẽ lập tức chứng minh cho người xem...

Nói xong, hẳn muốn niệm luôn thần chú.

Đại Nhiệt vội vàng kêu to:

- Chậm đã!

Long Quyển Phong dừng lại, dương dương tự đắc:

- Sợ rồi sao?

Đại Nhiệt thần sắc bi tráng, nói:

- Xem ra lần này ta chạy trời không khỏi nắng, xin cho ta nói mấy lời cùng bằng hữu!

Long Quyển Phong cười lạnh nói:

- Chiến trường vô tình nghĩa, đừng phí lời nữa.

Sau đó hần lại tiếp tục niệm...

- Chậm đã!

Đại Nhiệt lại hét lớn một tiếng.

- Người lại muốn thế nào?

Long Quyển Phong bực mình hỏi.

Đại Nhiệt lớn tiếng nói:

- Ta muốn đi WC!

Long Quyển Phong thiếu chút nữa ngã ngửa — Trư Bát Giới khốn khiếp, chết đến nơi rồi mà vẫn còn thích đùa giỡn, đợi lát nữa cho người đẹp mặt. Để tránh phân tâm, hần dứt khoát nhắm mắt lại, tế Kim Cương Hồ Lô. Trong tiếng niệm chú, thân hình hồ lô bắt đầu lớn dần lên, kim quang đại thịnh.

Đại Nhiệt lại hô to:

- Chậm đã! Đã là quyết đấu giữa nam nhân thì cũng nên bắt tay đã chứ!

Vừa nói hần lại vừa chạy lại.

Long Quyển Phong nghĩ thầm: ta tiếp tục để ý tới người ta chính là cháu chắt của Trư Bát Giới! Hần chỉ lo niệm chú, mặc kệ Đại Nhiệt bày trò — trước đó Long Quyển Phong đã tự thêm cho mình mấy lá bùa phòng ngự, bởi vậy không sợ Đại Nhiệt bất ngờ công kích, mà chỉ cần Kim Cương Hồ Lô chính thức phát uy thì Đại Nhiệt nhất định chết không có chỗ chôn.

Kỳ thật Kim Cương Hồ Lô kia tuy rằng lợi hại, nhưng cũng có nhược điểm chí mạng — tổng cộng chỉ có thể sử dụng ba lượt, hơn nữa mỗi lần sử dụng đều mất tới 60 giây để phát động. Ở trong trò chơi, thời gian chính là

sinh mệnh, phát động chậm tức là mất đi tiên cơ. Cho nên hẳn ra đến 500 vạn đồng làm cho Thiên Hạ Hội cảm thấy rất bất ngờ, hoàn toàn là quá lời so với giá trị thực.

Nhưng vì đối phó Đại Nhiệt, Long Quyển Phong cũng chẳng thêm để ý nhiều — có lẽ bởi tính tình nóng nảy hấp tấp, pháp thuật chiến đấu của hẳn vẫn chỉ dừng lại ở trung cấp, vẫn chưa đột phá lên được, bởi vậy chỉ có thể dựa vào pháp bảo thủ thắng! Hẳn nghĩ chỉ cần đỡ được công kích của Đại Nhiệt trong 60 giây kia thì đại sự sẽ thành.

Đại Nhiệt lúc này đã xông lên, bàn tay xuất hiện một viên gạch lớn có khói xanh quấn quanh, dùng một động tác rất ư là trái với “nam nhân”: tát mạnh bằng viên gạch lên khuôn mặt anh tuấn của Long Quyển Phong...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 20: Nam nhân đấu nam nhân (2)

oOo

- Đê tiện!

Người đầu tiên mắng ra hai chữ này chính là Long Nhi đang ở một bên quan chiến — Trư Bát Giới này thật âm độc, lại lấy gạch nện lên mặt người thương của cô nàng — bất kể là hiện thực hay trò chơi, Long Quyển Phong luôn tự kiêu ngạo vì tướng mạo anh tuấn của mình, yêu quý vô cùng. Giờ bị dính một dấu ấn bằng gạch này quả thực khiến hắn còn khó chịu hơn bị giết.

-Vô si!

Bị đánh đến choáng váng đầu óc, Long Quyển Phong mất thăng bằng ngã ngồi trên mặt đất, lập tức chửi ầm lên — thiên tính vạn toán, lại tính không đến sở học của Đại Nhiệt lại là con đường ẩn thứ ba: lấy võ nhập đạo! (Long Quyển Phong dùng bùa phòng ngự nhưng chỉ tác dụng với pháp thuật, còn bằng sức mạnh đánh tới thì vẫn ăn đòn. Hiếu nôm na là kháng phép nhưng không kháng được sát thương vật lý)

Võ là gì? Kỳ thật "Võ" cùng "Lực" là liên hệ chặt chẽ cùng một chỗ, không thể tách ra, bất kể là sử dụng tự thân lực lượng hay mượn lực từ bên ngoài thì đều không ly khai phạm trù "Lực". Mặt khác, sử dụng vũ lực còn có một đặc điểm rõ rệt, chính là cần người sử dụng tác chiến tại cự ly gần.

"Lấy võ nhập đạo" tu luyện tới cuối cùng có thể đạt tới cảnh giới vô thượng "Vượt ra ngũ hành", cao hơn một cấp bậc so với Phật đạo Tiên đạo. Nhưng có lợi nhất định có hại, như vậy mới khiến trò chơi cân bằng. Điểm cực đoan của võ lực là cần phương thức cận chiến (đương nhiên, người chơi mất đi hồn phách mới tu được võ lực, từ đó không thể dùng pháp bảo hoặc học tập pháp thuật phụ trợ, đây cũng là tổn thất lớn nhất).

Phải biết rằng, pháp thuật Tiên Phật đều có cự ly trung hoặc xa, khoảng cách dài nhất có thể đạt tới 30 mét, mà Võ lực lại hạn chế trong vòng 3 mét, điều này sẽ xuất hiện cục diện "đánh không đến người, mà bị người đánh". Muốn tránh cục diện này phát sinh cần người chơi vận dụng linh hoạt hoàn cảnh, nắm chắc thời cơ.

Ví dụ như Đại Nhiệt hiện tại — giả vờ như tiến tới bắt tay nhưng thực chất là lên đáp gạch, tuy rằng có chút đáng khinh, nhưng đáng khinh thường lại là biện pháp giải quyết vấn đề tốt nhất.

Long Quyển Phong không thể tưởng được Đại Nhiệt lại có thể dùng phương thức công kích vật lý giống khi còn ở Tân Thủ Thôn như thế, có điều uy lực lại kinh người, bị nện mặt mũi bầm dập không nói, ngay cả Nhiếp Thân Quang hộ thể cũng gần như vỡ tan.

Nhưng lợi hại nhất vẫn là Ngũ Hành Chi Độc kia!

Năm class để người chơi lựa chọn trong Tây Du Nhất Mộng được xây dựng qua hình tượng năm thầy trò Đường Tam Tạng, cũng tuân theo học thuyết Ngũ Hành, hơn nữa có đủ hiệu quả sát thương đặc sắc theo riêng, trong đó thuộc tính Kim kèm theo sát thương mê muội, thuộc tính Mộc kèm theo sát thương độc, thuộc tính Thủy kèm theo sát thương đóng băng, thuộc tính Hỏa kèm theo sát thương tê liệt, thuộc tính Thổ kèm theo sát thương phiền muộn (1). Những hiệu quả này đều cần pháp thuật chiến đấu của người chơi đạt tới đỉnh cấp mới có thể mở ra.

Có điều Thái Cực Đạo của Đại Nhiệt có chút đặc thù, vốn đã là đỉnh cấp nhưng thăng lên cảnh giới thứ hai "Điểm Thiết Thành Kim, Hóa Hủ Hủ Vi Thần Kỳ" mới có sát thương độc của thuộc tính Mộc. Tuy hơi chậm một chút, nhưng hiện tại pháp thuật cao cấp trong trò chơi cũng chưa bao nhiêu người có, mà đạt đỉnh cấp như Đại Nhiệt không thể nghi ngờ là hạc trong bầu gà.

Kém một cái cấp bậc, chính là kém một cái thiên địa; khác biệt ở giữa triệu phú cùng tỷ phú cũng không phải lấy tiền ra là đo lường được, mà quan trọng nhất là ở lĩnh ngộ được những gì.

Ngũ Hành Chi Độc phát tác rất nhanh, Long Quyển Phong căn thuốc còn không kịp chứ đừng nói phân tâm để tiếp tục phát động Kim Cương Hồ Lô.

Long Nhi nổi giận, rốt cuộc chẳng quan tâm đây là quyết đấu giữa nam nhân với nam nhân, phi thân tới, vung tay tung ra một kiện pháp bảo về phía Đại Nhiệt.

Đây là một sợi dây thừng màu trắng, dài chừng một mét, vừa rời tay chủ nhân thì bất ngờ duỗi dài, làm thành một vòng sáng đường kính chừng ba mét, từ cao trên ập xuống.

Cái tiên sư nó chứ, tại sao đều là pháp bảo cực phẩm, chẳng lẽ đây là độc quyền của kẻ có tiền?

Đại Nhiệt vội vàng lách người né về hướng Long Quyển Phong còn đang xây xẩm mặt mày vì độc phát tác.

Long Quyển Phong phản ứng thật nhanh, giây phút sinh tử rốt cuộc bất chấp hình tượng mà lăn một vòng trên đất, chật vật tránh né Đại Nhiệt truy kích.

Mà bên kia, cái dây thừng như là tên lửa tầm nhiệt đã định vị xong Đại Nhiệt mà đuổi mãi không buông.

Thời khắc mấu chốt, người hầu Lô Kiếm Tử nhảy ra, rất trung thành mà dùng thân hình nhỏ bé của mình chui vào thòng lọng làm vật cản!

Sợi dây trói chặt lại, tức thì gói nó thành một cái bánh tét lớn, rằm một cái ngã trên mặt đất.

Hảo huynh đệ! Không uống quả Nhân Sâm của ca!

Đại Nhiệt rất tán thưởng giọng nói của "anh dũng hiển thân" Lô Kiếm Tử, động tác lại không dừng một chút nào, lướt tới bên người Long Nhi, gạch đập xuống — ha ha, ngượng ngùng, lại đáp lên mặt!

Phòng ngự của Long Nhi thấp hơn hẳn Long Quyển Phong, Ngũ Hành Chi Độc phát tác, chống đỡ không đến 20 giây, liền kêu thảm một tiếng, hóa thành một luồng sáng trắng bay về thành đầu thai. Đáng tiếc không rơi ra đồ vật gì, mà cái pháp bảo dây thừng kia mất đi không chế của chủ nhân bỗng hóa hư vô, hẳn là thu hồi trở về bên người chủ nhân.

Lô Kiếm Tử theo đó được giải thoát, nhưng cũng bị trói thiếu chút nữa ngạt thở, nhất thời không đứng dậy nổi, nằm trên mặt đất mà lăm bằm kêu đau.

Trận đấu chỉ mới qua chốc lát mà giờ đã kết thúc.

Đại Nhiệt vác theo viên gạch nhìn Long Quyển Phong, cười nói:

- Long huynh, có vẻ trận quyết đấu này anh thua rồi!

Long Quyển Phong toàn thân chuyển sang màu xanh đen, gần đất xa trời, Kim Cương Hồ Lô cũng không còn trong tay nữa — hẳn đã vô lực phát động nên dứt khoát thu về. Hắn cắn răng, sầm thảm nói:

- Không sai! Đúng là ta đã thua! Hóa ra người đã tu luyện pháp thuật đến đỉnh cấp... Chẳng trách cô ấy nói ta không phải là đối thủ của người... Ta thua không còn biện bạch nào cả!

Đại Nhiệt không phản bác, nói:

- Tôi may mắn một chút thôi.

Long Quyển Phong nói:

- Yên tâm, ta sẽ tuân thủ hứa hẹn, xóa acc, về sau tuyệt đối không chơi lại trò chơi này!

Lúc này Đại Nhiệt thật sự thay đổi cách nhìn với Long Quyển Phong, dù sao một người có thể nói được là làm được cũng không nhiều, dù bình thường kẻ đó hành sự có chút bá đạo thì vẫn đáng được người khác cho một phần tôn trọng. Vì thế Đại Nhiệt nói:

- Thắng bại vốn là chuyện thường của binh gia, tôi không ngại cho anh thêm một cơ hội báo thù đâu!

Long Quyển Phong cười thâm nói:

- Cảm ơn! Ai mặc đại vu tâm tử (2)! Tâm đã tử, ở lại trong trò chơi còn có ý nghĩa gì? Người giết chết ta cũng không phải người, mà là cô ấy!

Hắn không ăn thêm Tiểu Hoàn Đan nữa, chỉ chốc lát thân thể đã hóa thành một luồng sáng trắng rồi biến mất!

Tiếng loảng xoảng vang lên, Xích Kim Khôi rớt ra, đáng tiếc Kim Cương Hồ Lô kia không có trở thành chiến lợi phẩm.

- Không ngờ Long Quyển Phong này cũng là một hảo hán tử! Hắn và Hồ Ly là có chuyện gì nhỉ? Nhìn vẻ mặt ai oán muốn chết của hắn có vẻ

như là động chân tình với Hồ Ly, thật đúng là phức tạp... Sau này có cơ hội hỏi cô nàng sau vậy!

Không biết tại sao, dù đã thắng quyết đấu nhưng Đại Nhiệt lại chẳng mấy vui...

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Sốt thương phiền muộn (depression): có thể khiến nhân vật không muốn hay không thể phản kích khi bị tấn công

- (2) Ai mặc đại vu tâm tử: Câu này trích từ sách Trang Tử, thiên Điền Tử Phương: “Phù ai mặc đại vu tử tâm, nhi nhân tử diệc thứ chi” (Buồn không gì lớn lao bằng cõi lòng đã chết, ngay cả cái chết của con người cũng chẳng bằng)

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 21: Khạp Thụy Trùng

oOo

Thiên Hạ Nhất Thủ đang rất vui vẻ, bởi vì trải qua hơn một giờ ác chiến, hơn năm trăm thành viên Thiên Hạ Hội cuối cùng cũng giết được thần thú Kỳ Lân tại chân núi Côn Lôn, lấy được Kỳ Lân Ngọc Tí quý giá. Thiên Hạ Nhất Thủ lập tức trở về Trường An xin lập sơn trại, mười mấy phút sau, hệ thống thông báo cho toàn thiên hạ:

"Người chơi Thiên Hạ Nhất Thủ kiến lập sơn trại thứ hai của thành Trường An: Thiên Hạ Hội, cũng tự mình đảm nhiệm chức đại đương gia, mọi người hãy cùng hoan nghênh chúc mừng tân sơn trại!"

Nghe "tin tức xấu" này, Đại Nhiệt đang trên đường định tới Côn Lôn đành bất đắc dĩ dừng bước — Thiên Hạ Hội quả nhiên không phải là hư danh, nhanh như vậy đã đắc thủ!

Kỳ thật lấy thực lực của Thiên Hạ Hội thì xây dựng sơn trại chỉ là chuyện sớm hay muộn. Chẳng qua lỡ mất cơ hội làm khách mời đặc biệt trong vở kịch khiến Đại Nhiệt có chút mất hứng.

- Hê hê! Xem ra theo tu vi của mọi người không ngừng tăng cao, hết tháng 9 này có khi Trường An còn mọc thêm mấy cái sơn trại. Tới lúc đó quần hùng tụ hội tranh thiên hạ, chiếm núi xưng vương, chơi thế mới vui!

Nghĩ đến loạn thế sắp hình thành, Đại Nhiệt rất là hưng phấn. Hẳn hoàn toàn không lo có thêm sơn trại tức là có thêm đối thủ, mà ngược lại còn chờ mong, chưa kể điều đó càng có lợi cho Cuồng Nhiệt Trại — có mấy sơn trại cùng tồn tại nhất định sẽ có lục đục, từ đó nhất định hình thành cân bằng, thậm chí còn có quy chế liên minh nào đó, như vậy Cuồng Nhiệt Trại sẽ thoát khỏi việc thành mục tiêu công kích, khắp nơi là địch như hiện tại.

- Hiền đệ, không tham gia kịch hay à?

Chợt có tin gửi đến từ Yến Cuồng Đồ.

Đại Nhiệt cười nói:

- Nhọ anh ạ, giờ mới đang ở giữa đường, tự nhiên mất công toi!

- Khà khà, đất diễn của Thiên Hạ Hội không dễ cướp mà! Thế giờ chú định làm gì?

Đại Nhiệt nhìn chung quanh một vòng:

- Để đỡ uổng công đi, em quyết định ngay tại chỗ này mai phục chuẩn bị cướp sắc!

Yến Cuồng Đồ cười nói:

- Chú định làm sơn đại vương thật sao?

- Đương nhiên rồi!

Đại Nhiệt mặt không đỏ tim không nhảy:

- Hồi ở Tân Thủ Thôn em cũng thử qua việc này mãi rồi!

- Không phải chứ! Cấp 1 cũng có thể làm cướp?

Yến Cuồng Đồ cảm giác không thể tin nổi.

Đại Nhiệt liền đem chuyện "đánh cướp Thiên Tâm Ái" hồi đó kể ra.

Bên kia Yến Cuồng Đồ cười đến gập cả người lại, nói:

- Đây không phải đánh cướp, rõ ràng là lừa gạt tiểu cô nương!

Đại Nhiệt lập tức làm ra vẻ nguy hiểm nói:

- Lừa gạt so với đánh cướp càng có tính kỹ thuật cùng nghệ thuật mà anh!

- Thôi thôi! Chú thích là được!

Yến Cuồng Đồ thật sự không thể đoán được hẳn rốt cuộc là nghĩ như thế nào, dù sao chơi trò chơi cũng là để vui vẻ, chơi như thế nào chẳng được:

- Vậy chúc chú giật tiền cướp sắc thành công viên mãn!

- Đó là đương nhiên!

Đại Nhiệt rất có lòng tin, bắt đầu tìm địa điểm thích hợp.

Nơi này nằm ở hướng Đông Bắc thành Trường An, là một vùng đồi núi mấp mô nhưng không quá cao, ven đường đi toàn là bụi gai cỏ dại, nhìn qua khá hoang vắng.

Hoang vắng là được rồi! Đúng là nơi tuyệt hảo để giết người cướp của, lại phối hợp với tạo hình Lục Nhĩ Phi Phong đen xì kín mít, bảo đảm không cần động thủ cũng có thể khiến người đi đường sợ tới mức tè ra quần.

Đại Nhiệt tự sướng trong lòng, hứng trí bừa bừa chọn một góc quanh khuất làm vị trí mai phục — làm cường đạo thật ra cũng chỉ do hăn ngẫu nhiên nghĩ ra. Kỳ thật hiện tại hăn cũng không biết nên làm gì mới tốt — nhiệm vụ Tam giới cửa thứ hai mãi chưa thấy gì, những nhiệm vụ nhỏ

thì hẳn không để và mắt; sơn trại đã có Yến Cuồng Đồ quản lý, chính mình lại không có hứng thú hỏi đến; về phần đi đánh quái tu luyện... Haiz, chưa hứng.

Hắn bắt đầu cảm thấy nhàm chán, cũng bắt đầu bội phục nam nhân vật chính trong mấy trò chơi khác: bọn họ tinh thần chắc bằng thép, không biết mệt mỏi mà chiến mọi bản đồ trong game, giết mọi quái vật. Bản thân hắn thì từ trước tới nay có vẻ chưa từng tu luyện nghiêm chỉnh được bao giờ.

Thế nhưng hoàn cảnh hai bên là khác xa, so sánh cũng không đúng. Đại Nhiệt chơi Tây Du Nhất Mộng không phải vì cha mẹ đều mất, nhà lại nghèo rớt mồng tơi rồi phải vào game tìm cách xoay mình; cũng không phải vào game để tìm cừu nhân rồi từng bước tính kế báo thù; càng không phải là con nhà quyền quý hay truyền nhân gia tộc lên game online tập quản lý thuộc hạ.

Đại Nhiệt chỉ là một game thủ bình thường, không vì danh, cũng không vì lợi — hẳn chỉ hy vọng có thể có một sự vui vẻ đơn thuần nhất từ trong trò chơi mà thôi.

Bởi vậy mọi hành động, lời nói cử chỉ của hắn trong game đều xoay quanh vấn đề “vui vẻ”. Hơn nữa nếu mình vui cũng tức là bằng hữu sẽ tương tự, vậy không còn gì tốt hơn.

Đây là lý tưởng trong trò chơi của Đại Nhiệt, mặc kệ chơi qua bao nhiêu game vẫn chưa hề thay đổi.

Cho nên hiện tại, hắn đột nhiên cảm thấy được làm cường đạo là một chuyện vui người sướng mình, vì thế lập tức hành động.

Có điều nơi đây lại quá hoang vắng, hắn đợi cả nửa ngày cũng không thấy bóng người. Đại Nhiệt đang chờ đến sắp ngủ gật thì đột nhiên vang lên tiếng leng keng:

"Chúc mừng bạn, trứng Khạp Thụy Trùng của bạn đã nở thành công, bạn đạt được một con Khạp Thụy Trùng!"

Là âm thanh thông báo của hệ thống. Đại Nhiệt vui sướng ngây ngất, lập tức mở hành trang xem xét, nhìn thấy một con sâu nhỏ đang nằm úp sấp ở trong. Thân mình nó màu xanh ngắt, có sáu chân, đầu nhọn gắn thêm hai cái râu, lưng có hai cánh, thi thoảng lạch lạch cái cổ, rất là đáng yêu.

Khạp Thụy Trùng! Linh vật đặc biệt, thế gian hiếm thấy; sử dụng tới có thể khiến đối phương lâm vào trạng thái ngủ say, thời gian liên tục 3 giây, cho dù là Tiên Phật cũng không thể tránh thoát, thật sự kỳ diệu vô cùng. Có điều Khạp Thụy Trùng phát công cực kỳ hao tổn tinh lực của bản thân nó, cho nên mỗi con Khạp Thụy Trùng chỉ phát công được ba lần, sau đó sẽ hình thần câu diệt! Xin chú ý, trứng Khạp Thụy Trùng đã nở thành sâu không thể giao dịch, không thể rơi xuống.

Lần này phát rồi, tuy rằng chỉ có thể sử dụng ba lần, mỗi lần cũng chỉ 3 giây, nhưng 3 giây đấy rõ ràng thuộc về phạm trù cứu mạng, tựa như ba sợ lông thiên biến vạn hóa của Tề Thiên Đại Thánh vậy, ở thời khắc mấu chốt có tác dụng không gì sánh được.

Có được "vũ khí bí mật" này, Đại Nhiệt tỉnh cả ngủ, đại nghiệp cướp sắc cũng không muốn làm nữa, đứng lên, phui phui mắt rồi chạy về thành.

Nhưng hắn vừa mới chạy tới một góc quanh thì bỗng có ba người chơi hung hăng lao ra cản lối, trong đó một gã hô to:

- Núi này là ta mở, cây này là ta trồng, muốn đi qua đây được, tiền và sắc mà dâng...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 22: Vị trí đảo ngược?

oOo

- Không thể nào! Nhoáng cái đã đảo vị trí rồi?

Nam nhân vật chính vừa mới "bỏ ác theo thiện" nghi hoặc đánh giá ba vị cường đạo trước mắt từ đầu đến chân.

Ba người chơi, không che mặt hay mang mặt nạ, chỉ dán lung tung mấy cái lá cây to lên mặt, nhìn có chút buồn cười, trong đó lại còn còn một nữ. Người vừa mới kêu gọi đầu hàng tên là "Ta Là 007", gã còn lại tên "Hãy Trả Sừng Lại Cho Trâu", còn ả khác giới tên kiêu ngạo nhất: "Còn Khóc Tôi Bỏ Anh"!

Ba người đều xách theo binh khí hạng nặng, Yển Nguyệt Dao, Phương Thiên Họa Kích; mà "Hãy Trả Sừng Lại Cho Trâu" còn mang trong tay một đôi Kim Qua Chùy to tướng, ước chừng phải một hai trăm cân, thật không biết hẳn vắc có mệ không!

Ngon, phô trương khí thế nhường này rất dễ chiếm thượng phong, xem ra ba kẻ cướp đường này am hiểu rất sâu đạo lý của cường đạo.

Đại Nhiệt pha trò cười nói:

- Ba vị anh hùng làm ăn khá không? Giờ toàn cầu bị khủng hoảng kinh tế, công ty nào cũng cắt giảm biên chế, sinh hoạt không dễ dàng nhỉ!

Ba cường đạo đưa mắt nhìn nhau, nghĩ thầm: chẳng lẽ con hàng này bị dọa đến váng đầu rồi, đang nói mê sáng?

Còn Khóc Tôi Bỏ Anh vênh mặt lên, khễ quát:

- Biết điều nhanh chóng lưu lại tiền của, miễn cho bọn ca ra tay lại tổn thương hòa khí!

Ở trong Tây Du Nhất Mộng, bởi vì vật dụng có công năng truyền tống trở về thành như Thổ Địa Phù vô cùng thiếu hụt, người bình thường căn bản không có khả năng có được, cho nên cường đạo trở thành nghề nghiệp rất có tiền đồ — cái gọi là cường đạo, chính là giết người bạo trang bị, bình thường đều tụ tập nhóm ba người năm người mai phục tại những nơi hiểm yếu, chờ những người chơi lẻ loi hay nhìn yếu ớt một chút đi qua sẽ tập kích, nếu vận khí tốt sẽ đánh rớt ra trang bị cực phẩm từ trên người người bị hại, so sánh với việc tân tân khổ khổ thông qua giết quái giết Boss kiếm đồ thì dễ dàng hơn nhiều.

Ba người chơi này là nhờ nghiệp cường đạo mà kiếm cơm, tự xưng Đông Cướp, Tây Giật, Nam Vơ Vét - Tam Cường Nhân; thường xuyên chọn những nơi hẻo lánh mà tác nghiệp, đã thành công hơn mười vụ, thu hoạch dù không thể nói là phong phú nhưng cũng có chút khả quan.

Ngày hôm nay Tam Cường Nhân tình cờ đi qua vùng đồi núi này, thấy hoàn cảnh vắng vẻ, thích hợp cướp đường, dứt khoát mai phục ngay tại chỗ, chuẩn bị làm thêm vụ nữa. Thế nhưng không biết là may hay rủi lại gặp đúng Đại Nhiệt vừa muốn làm cường đạo không thành chạy lại.

Thấy người này lẻ loi một mình, tuy rằng ăn mặc giống như sát thủ, còn không nhìn ra thuộc tính, nhưng Tam Cường Nhân há lại chịu buông tha cơ hội như thế, bèn lập tức nhảy ra.

Nhưng để phòng ngừa vạn nhất, Tam Cường Nhân cũng không có lập tức động thủ giết người như mọi khi mà đầu tiên là kêu to khẩu quyết của

người trong nghề, sau đó lại đe dọa, muốn thử xem gã kín mít thần bí này tới cùng là có bao nhiêu cân lượng.

Đại Nhiệt nghĩ thầm: đang nhàm chán muốn chết lại có thứ để chơi rồi... Mặt ngoài hẳn lại tỉnh bơ, cười nói:

- Ba vị anh hùng vào nghề lâu chưa?

"Đông Cướp" Ta Là 007 to tiếng trả lời:

- Hơn một tháng!

- Ồ, thế thì nhất định là lành nghề lắm rồi! Thu hoạch hẳn là không tồi đi!

Đại Nhiệt dùng thái độ "khiêm tốn học tập", tiếp tục hỏi.

Ta Là 007 còn chuẩn bị đáp lời, "Tây Giật" Hãy Trả Sừng Lại Cho Trâu đã hét lớn:

- Ít nói nhảm! Nghiêm túc một chút! Chúng ta đang cướp đây!

Đại Nhiệt thực ấm ức nói:

- Đừng hiểu lầm, tiểu đệ chỉ muốn thỉnh giáo ba vị tiền bối vài điều thôi mà!

Đệch! Đang bị cướp còn có tâm tư hỏi han thị trường cường đạo?

Tam Cường Nhân suýt nữa bộc phát, nhưng lại nhìn thấy xung quanh Đại Nhiệt xuất hiện kiếm trận hộ thể, hơn nữa thái độ không hề có chút bối rối, tản ra một loại phong phạm cao thủ bí hiểm, lẽ nào là một cao thủ thâm tàng bất lộ? Lại còn đang muốn đùa giỡn cùng nhóm mình?

Nghĩ đến khả năng này, Tam Cường Nhân lập tức chụm đầu lại bàn bạc, sau đó thu về mấy loại binh khí nặng nề dùng để “làm màu”, lấy ra pháp bảo chiến đấu thường dùng.

Còn Khóc Tôi Bỏ Anh nắm trong tay một thanh thiết xích (1), hình dạng cổ quái nhưng uy lực không tầm thường, còn có hiệu quả từ trường có thể hút binh khí của đối thủ;

Pháp bảo đặc ý của Ta Là 007 là một lá cờ nhỏ màu đen, mặt trên thêu một con Bách Túc Ngô Công (rết trăm chân), hình tượng sinh động. Một khi cờ này vung lên, con rết kia sẽ giương nanh múa vuốt bay ra, cắn nuốt địch nhân, cũng kèm theo sát thương độc vật;

Hãy Trả Sừng Lại Cho Trâu động tác chậm chạp, cuối cùng không ngờ lại lấy ra một cái bát sứ Thanh Hoa, tuy kém bắt mắt nhất nhưng phẩm chất lại cao nhất, là ngũ phẩm, bên trong như chứa vô tận giọt nước, sóng sánh cả ra ngoài!

Thấy bọn họ đề phòng như lâm đại địch, Đại Nhiệt cười ha ha, nói:

- Mọi người không cần khẩn trương, ta chỉ muốn cùng mọi người nghiên cứu một chút thôi mà.

Hãy Trả Sừng Lại Cho Trâu lớn tiếng nói:

- Nghiên cứu cái đầu của mi! Mi tới cùng là ai?

Đại Nhiệt cười dài nói:

- Chẳng lẽ các người còn nhìn không ra?

Ta Là 007 trợn mắt lên, nói:

- Lẽ nào mi là một sát thủ?

- Ha ha, sát thủ chỉ là ngoại hiệu của ta, kỳ thật thân phận thật sự của ta là đại đương gia Cuồng Nhiệt Trại!

Đại Nhiệt nói rành mạch ra tên tuổi.

Tam Cường Nhân không khỏi hít một hơi lạnh, cây có bóng người có tên, tuy rằng chưa từng gặp mặt giao thủ, nhưng sức mạnh của truyền thông có bao giờ là thấp? Đoạt cả hai thanh Kim Kích Tử, xây dựng Cuồng Nhiệt Trại, đấu giá quả Nhân Sâm, mỗi chuyện đều là sự kiện đạo náo trò chơi, thế mà giờ chỉ bằng ba người mình còn đang đòi cướp của người ta?

Hãy Trả Sừng Lại Cho Trâu là người trí tuệ nhất trong Tam Cường Nhân, nhanh chóng ngẫm nghĩ, thậm nhủ mặc dù đối phương hoàn toàn là có thể đang giả mạo, nhưng nếu lời là thật thì khó giải quyết rồi!

Nghĩ vậy, hăn lập tức chấp tay thi lễ, nói:

- Thì ra là Đại Nhiệt đại đương gia, vừa rồi chúng tôi có chỗ mạo phạm, xin ngài bỏ quá!

Đại Nhiệt khoát tay chặn lại, cười nói:

- Khách khí khách khí! Ta chẳng qua là muốn cùng ba vị nghiên cứu thị hiếu cộng đồng thôi mà.

- Thị hiếu cộng đồng?

Tam Cường Nhân nghe mà không hiểu ra sao, đầu óc mờ mịt.

- Không sai, bởi vì nghề tay trái của ta cũng giống các vị, cho nên...

Đại Nhiệt đổi giọng, lớn tiếng lên:

- Mời chư vị tích cực phối hợp, nam tay trái bắt lấy chân phải, tay phải bắt lấy chân trái; nữ trước cởi quần sau bỏ áo, hiện tại bắt đầu — cướp!

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Thiết xích: <http://bit.ly/2b9inN1>

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 23: Lại có trò vui

oOo

Tam Cường Nhân nhất thời chờ người ra, nghẹn họng nhìn trần trối, hoàn toàn không rõ cái gì đang diễn ra.

Đại Nhiệt cũng không khách khí, sải bước đi lên, một gạch đập cho Hầy Trá Sừng Lại Cho Trâu bay ra ngoài — người này là Tôn Ngộ Không, có tương khắc Ngũ Hành, lại có pháp bảo lợi hại nơi tay, tục ngữ nói bắt giặc trước bắt vua, trước tiên nên đem hãn giải quyết.

- Ngũ Hành Chi Độc! !

Hầy Trá Sừng Lại Cho Trâu kinh hãi kêu to — chẳng thể trách Đại Nhiệt hung mãnh như thế, không ngờ là có pháp thuật đỉnh cấp! Ông bà ơi, bố mẹ ơi, cứu con!

Hãn bị đập một cú méo cả miệng, nằm trên mặt đất la hét om sòm, không có nửa giây do dự lập tức sử dụng Thổ Địa Phù, vèo một cái hóa thành một luồng sáng xanh biến mất — lá Thổ Địa Phù này là một lần hãn đi cướp có được, giờ cứu hãn một mạng, về phần đồng bạn thì đành chấp nhận số mệnh đi.

Ở Tây Du Nhất Mơng, trong thành thị không cho phép phát sinh bất kỳ sát thương nào giữa các người chơi, cho nên dù Hầy Trá Sừng Lại Cho

Trâu đã trúng Ngũ Hành Chi Độc thì về đến Trường An hệ thống cũng sẽ tự động giúp hãn giải trừ sát thương độc.

- Tiên sư nó chứ! Con trâu bị ối chỉ biết thoát một mình!

Còn lại hai đồng bạn không có Thổ Địa Phù không khỏi chửi ầm lên.

Chuyện đã tới nước này thì đành liều mạng! Ta Là 007 dũng cảm xông lên trước, chuẩn bị niệm động pháp thuật, sử dụng ra Ngô Công Kỳ, muốn tử đấu cùng Đại Nhiệt. Thế nhưng hãn vừa nghiêng đầu đã thấy nữ đồng bạn Còn Khóc Tôi Bỏ Anh nhân lúc hãn xông lên mà vội vàng triệu hồi ra Tiên thú chạy trốn — đùa gì chứ, chiến đấu với đối thủ nắm giữ pháp thuật đỉnh cấp? Tuyệt đối là lấy trứng chọi đá!

Người không vì mình trời tru đất diệt, đạo lý giang hồ ấy sao mình lại quên nhỉ?

Ta Là 007 hối hận đến muốn xanh của ruột, mà bên kia Đại Nhiệt sớm đã tới gần, tay giơ cao hòn gạch đập xuống.

Tại thời khắc sinh tử này, Ta Là 007 rất muốn nói thêm mấy câu giống trong phim: anh hùng tha mạng, nhà của ta còn có mẹ già tám mươi tuổi v.v... Có điều, hãn quên mất mình là một Sa Tăng, Mộc khắc Thổ, Ngũ Hành Chi Độc gây sát thương gấp đôi với hãn, chậm căn thuốc một chút đã chết oan chết uổng, pháp bảo đặc ý Ngô Công Kỳ cũng rớt ra.

Ngô Công Kỳ, pháp bảo lục phẩm, trạng thái trước mắt: vô chủ! Pháp bảo Phật đạo, do một vị đại Phật thời thượng cổ hàng phục một con rết tinh trăm năm, sau đó dùng hồn phách của nó chế luyện mà thành. Khi phát động, rết tinh có thể chui ra khỏi cờ, cắn nuốt địch nhân, gây ra độc sát.

Trong Tây Du Nhất Mộng, người chơi từ Tân Thủ Thôn đi ra, thỉnh kinh khai khiếu, sau đó nhập đạo, đến giai đoạn này toàn thân trang bị đều

thuộc loại pháp bảo — con đường thứ ba lấy võ nhập đạo là tình huống đặc thù, không nói ở đây.

Phàm là pháp bảo đều sẽ có linh tính, người chơi sau khi đạt được phải làm nghi thức nhận chủ mới có thể sử dụng. Trong đó cửu phẩm đến thất phẩm nhận chủ khá đơn giản, cắt ngón tay nặn chút máu nhỏ lên là xong; lục phẩm đến tứ phẩm thì phải luyện hóa, tốn có khi tới vài ngày, khá khó khăn; tam phẩm đến nhất phẩm khó nhất, phải vận dụng thần thông dùng thần thức của mình để kết nối cùng pháp bảo, đây đã không phải là người bình thường có thể làm được, thông thường đều cần người chơi có pháp thuật đạt đến đỉnh cấp mới có thần thông như thế.

Sau khi pháp bảo nhận chủ, chủ nhân có thể tùy ý sử dụng, vài loại cũng có thêm yêu cầu về thần chú gì đó, cần niệm đúng. Nhưng khi chủ nhân tử vong, pháp bảo trang bị trên người sẽ có xác suất nhất định bị rớt ra, mất đi liên hệ với chủ nhân, dùng ngôn ngữ game chính là: pháp bảo bị rơi ra sẽ biến thành trạng thái vô chủ, chờ đợi chủ nhân mới nhận.

Đặc biệt giải thích một điểm: bởi vì điều kiện nhận chủ khác nhau cho nên nhận chủ càng khó khăn thì tỷ lệ rớt ra càng thấp. Nói cách khác, loại cực phẩm pháp bảo có đẳng cấp tam phẩm trở xuống cho dù chết vài chục lần cũng chưa hẳn rớt ra được. Điều này cũng là hệ thống vì bảo vệ tài sản trọng yếu của người chơi thiết lập hạn chế. Dù sao pháp bảo ở cấp bậc kia cũng chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu, tân tân khổ khổ mấy tháng mới lấy được một món, nhưng bởi vì tử vong ngoài ý muốn mà hóa thành hư ảo, loại đả kích này không phải người bình thường có thể chịu đựng được.

Về phần pháp bảo Tiên Thiên đứng trên pháp bảo Hậu Thiên, đồ chơi trong truyền thuyết này thực sự quá là truyền thuyết, giờ chưa có ai nhìn thấy, tạm thời có nói đến cũng vô nghĩa, bỏ qua.

Đại Nhiệt thu Ngô Công Kỳ vào hành trang. Cộng thêm cái Xích Kim Khôi lúc trước của Long Quyển Phong, ngăn ngủ hơn 2 tiếng hẳn kiếm

được hai món đồ tốt, đánh nhau quả nhiên rất có tiền đồ!

Đáng tiếc, mấy pháp bảo này hẳn đều không thể sử dụng, chỉ có thể bán kiếm tiền hoặc tặng cho người. Mà tiền? Nam chính của chúng ta giờ còn thiếu tiền sao? Nhà đấu giá đã bán xong 6 quả Nhân Sâm, hiện tại tài khoản cá nhân của Đại Nhiệt cũng đã đủ cho hẳn bao nuôi mấy “chân dài” rồi. Cũng không biết tại sao, hầu bao thoát cảnh trống hoác lại không làm Đại Nhiệt vui hơn bao nhiêu, ngược lại hẳn thường xuyên nhớ những ngày “vô sản” mà vui vẻ cùng Yến Cuồng Đồ trước kia, đào quặng, bắn thiên nga v.v...

Không thể phủ nhận, hẳn là một người rất hay hoài niệm.

Tóm lại, đồ tặng người đi. Đại Nhiệt đang muốn liên hệ Yến Cuồng Đồ thì vị nhị đương gia kia đã pm tới trước:

- Hiền đệ, chú đang ở đâu thế?

Đại Nhiệt cười hắc hắc nói:

- Em vừa đánh một trận “dã chiến” ngoài trời ở bên ngoài thành!

Toát mồ hôi! Hiền đệ càng ngày càng dâm dăng, chẳng lẽ bởi vì kết hôn?

- Ha ha, thu hoạch như thế nào?

- Ngon, có vài chiến lợi phẩm định giao cho anh xử lý nữa đây!

Yến Cuồng Đồ nói:

- Để đó đã, mau về đi, Thiên Hạ Nhất Thủ tìm chú!

Đại Nhiệt sáng mắt lên:

- Muốn mở đại chiến sao?

- Ha ha, anh cũng mong thế, đáng tiếc là không phải! Hình như hần tìm chú để đàm phán.

Đàm phán? Vừa xây dựng sơn trại hơn lại đàm phán, lạ đây, có vẻ như sắp có chuyện hay! Có điều nghĩ đến “đàm phán” là Đại Nhiệt lại lười, ưỡn oải nói:

- Hần là đàm phán, đại ca giải quyết cùng hần không được sao?

- Fuc.k! Đây là chuyện các đại đương gia với nhau, anh ra mặt không tốt! Ít nói nhảm, nhanh chóng trở về!

Đại Nhiệt không có biện pháp, đành phải đáp ứng, hỏi:

- Vậy giờ mọi người đang ở đâu?

- Chỗ cũ, Khách Vân Lai phòng chữ Thiên số 1!

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 24: Nhân sinh như trò đùa, lúc thế này lúc thế kia

oOo

Thấy Thiên Hạ Nhất Thủ vẻ mặt tươi cười, nhiệt tình tràn trề chào đón mình, Đại Nhiệt không thể không cảm thán nhân sinh như trò đùa, lúc thế này lúc thế kia; khiến hẳn chợt nhớ đến một câu: không có bằng hữu vĩnh viễn, cũng không có địch nhân vĩnh viễn, vĩnh viễn, chỉ có lợi ích.

Chẳng phải vậy sao?

Ở giai đoạn Tân Thủ Thôn, Đại Nhiệt nhìn Thiên Hạ Hội như nhìn tới một gốc đại thụ, trông chờ muốn dựa bóng mát của bọn họ để hỗ trợ mình hoàn thành nhiệm vụ; đến giai đoạn thỉnh kinh thì cùng Thiên Hạ Nhất Thủ trở thành đồng đội, tuy rằng nói chuyện với nhau không nhiều lắm, nhưng ở chung vẫn khá hòa hợp; sau đó tới hoạt động Trung Thu gần như là trở mặt tại chỗ; tiếp tục lại tới tranh giành lợi ích sơn trại mà gây chiến đến độ bất cộng đái thiên; có điều cho tới bây giờ, song phương lại ngồi chung một phòng, nâng chén cụng ly nhìn như vô cùng vui vẻ.

Quả nhiên là nhân sinh như trò đùa, lúc thế này lúc thế kia!

Sau khi tiến vào Trường An, Đại Nhiệt liền rời Lục Nhĩ Phi Phong — chuyện này là đương nhiên, mặc một thân đen xì tới dự tiệc đàm phán còn ra thế thống gì?

Trong phòng còn có Yến Cuồng Đồ, nhị đương gia Thiên Hạ Hội – Thiên Hạ Nhất Bôi, cùng với tam đương gia Thiên Hạ Hội chưa từng gặp mặt – Thiên Hạ Nhất Thống, lãnh đạo của hai đại sơn trại đã đến đông đủ.

Hai bên chào hỏi xong, Thiên Hạ Nhất Thủ hào sảng cười nói:

- Gần đây Đại Nhiệt huynh kỳ ngộ liên tục, xây dựng lên sơn trại đầu tiên của Trường An, lại thu gần hết quả Nhân Sâm vào túi, thật sự làm chúng ta bội phục!

Đại Nhiệt mim cười, không kiêu ngạo không siểm nịnh trả lời:

- Chỉ là may mắn đúng dịp, không đáng nhắc đến.

Bên kia Thiên Hạ Nhất Thống cười lạnh trong lòng: may mắn nhất thời? Lại bị người may mắn vài lần như thế chúng ta chỉ có thể đi ra đường nhặt rác mà sống.

Thiên Hạ Nhất Thủ cười nói:

- Đại Nhiệt huynh vẫn khiêm tốn như vậy!

Lần này đến phiên Yến Cuồng Đồ cháy mồ hôi: hiền đệ cũng có thể dùng hai chữ "khiêm tốn" để hình dung?

- Quá khen quá khen! Khiêm tốn là khuyết điểm lớn nhất của tôi!

- Ha ha, Đại Nhiệt huynh vẫn dí dỏm hài hước như trước, quả thật làm tôi rất hoài niệm lúc chúng ta cùng một đội đi thỉnh kinh, khi đó kề vai chiến đấu thật sự rất khoái trá...

Hai đại đương gia đối đầu, thốt câu nào cũng là phun châu nhả ngọc, nhìn như cực kỳ hòa hợp nhưng quả thật quá gian dối rồi...

Yến Cường Đờ nhin không được, hăng giọng một cái, nói luôn vào chủ đề:

- Nhất Thủ huynh, anh mời chúng tôi tới không phải chỉ để ôn chuyện chứ!

Thiên Hạ Nhất Thủ nghiêm mặt lại, rốt cục nói đến chính sự:

- Bằng hữu gặp gỡ, ôn chuyện cũ là việc đáng phải làm. Đương nhiên, ngoài ôn chuyện, Thiên Hạ Hội chúng tôi còn muốn thương nghị một phần hiệp nghị với Cường Nhiệt Trại.

- Hiệp nghị?

Đại Nhiệt nhướng mày:

- Nhất Thủ huynh không ngại nói xem!

Thiên Hạ Nhất Thủ trầm giọng nói:

- Mọi người đều biết, Tây Du Nhất Mộng là game online hot nhất hiện nay, tạo ra cơ hội kiếm tiền vô hạn, cũng là thiên đường của game thủ chuyên nghiệp. Tôi nói thẳng một chút: game thủ chuyên nghiệp chúng tôi tham gia game này là để kiếm tiền. Ai cản trở chúng tôi kiếm tiền chính là trở ngại cản bước...

Đại Nhiệt vỗ tay đáp lại:

- Quả nhiên đủ thẳng thắn! Nhưng chuyện này liên quan gì tới chúng tôi?

Thiên Hạ Nhất Thủ tiếp tục nói:

- Phàm là game, quan hệ đối địch cấp cơ bản nhất là người chơi này với người chơi khác, hơn một chút là đội ngũ này với đội ngũ khác; như Tây

Du Nhất Mộng thì hình thức cấp trung là sơn trại này với sơn trại khác, cấp cao là giáo phái này với giáo phái khác cùng thành thị này với thành thị khác; mà quan hệ đối địch cấp cao nhất hẳn là giữa server này với server khác.

Đại Nhiệt nghe đến đâu cũng lớn thêm, nhưng không thể phủ nhận hẳn nói rất có đạo lý, liền hỏi:

- Vậy ý của anh là...

- Ý của tôi là, quan hệ của chúng ta giờ vẫn chỉ ở giai đoạn sơ cấp, căn bản không có tồn tại mẫu gì không thể điều hòa. Cho nên vì mục tiêu cùng phát triển lâu dài, chúng ta có thể liên hợp lại là tốt nhất!

Đại Nhiệt nở nụ cười:

- Thì ra là muốn mời liên minh, như vậy hẳn còn bên thứ ba, hoặc thứ tư gia nhập chứ?

- Không, chỉ có hai sơn trại chúng ta thôi!

Đại Nhiệt trầm mặc, chậm rãi hỏi:

- Vì sao lựa chọn Cuồng Nhiệt Trại?

Thiên Hạ Nhất Thủ cười nói:

- Hai nguyên nhân. Thứ nhất, Cuồng Nhiệt Trại là sơn trại của người chơi tự do. Thứ hai, tôi đánh giá cao cậu!

Đại Nhiệt dờ khóc dờ cười:

- Nguyên nhân đầu tiên tôi có thể hiểu được, dù sao kết minh cùng một sơn trại toàn game thủ tự do sẽ không xuất hiện bài xích như với toàn game

thủ chuyên nghiệp, hơn nữa còn tạo thêm thị trường buôn bán cho các anh, nhưng điểm thứ hai tôi thấy Nhất Thủ huynh quá đề cao tôi rồi.

Thiên Hạ Nhất Thủ nói:

- Tôi tung hoành game online mười mấy năm, lại chưa bao giờ gặp được người thú vị như cậu, nói thật, tôi rất muốn làm bằng hữu với cậu và Cuồng Đồ. Chỉ tiếc, đạo bất đồng cho nên chúng ta chỉ có thể hợp tác được thôi.

Đại Nhiệt bắt đầu nghiêm túc tự hỏi vấn đề này: trong Tây Du Nhất Mộng, hình thức đoàn thể PK chia làm ba loại: hình thức sơn trại chiến, hình thức giáo phái chiến cùng hình thức chiến liên server; từ điểm đó có thể thấy được đấu tranh bên trong cùng một thành thị hoặc giữa các thành thị cùng một server không cần thiết phải xuất hiện tình huống buộc phải đánh tới mức bên sống bên chết.

Kỳ thật người chơi ở tại các thành thị trong cùng một server thì ngoài việc bị hệ thống nhận định hộ tịch khác nhau, những thứ còn lại đều y hệt. Ví dụ, nếu Đại Nhiệt rời khỏi Trường An tới một thành thị lân cận thì căn bản cũng không ai nhận ra hãn đến từ Trường An. Mà đấu tranh trong các thành thị hiện tại thực chất chỉ là quá trình PK giữa các đoàn thể người chơi với nhau, còn rất nhiều người vẫn chưa tham dự trong đó. Theo tiến trình lên dần của trò chơi, người chơi của năm đại thành thị cùng một server nhất định sẽ phải chậm rãi liên hệ dung hòa lẫn nhau, cuối cùng sẽ chỉ còn hình thức đối lập là sơn trại hoặc giáo phái.

Mà sơn trại thuộc tổ chức cấp thấp nhất của các người chơi, cho nên muốn phát triển tất nhiên phải thông qua liên minh, sau đó thành lập giáo phái. Giáo phái có bản đồ độc lập, có các loại công năng giáo phái cường đại, quan trọng nhất là, chỉ có ở trong giáo phái, người chơi mới có thể tiến nhập phó bản cốt truyện của Tây Du Nhất Mộng — Hồng Hoang Phong Thần.

Với những lập luận trên, cái gọi là xây dựng sơn trại, chiếm núi xưng vương, chẳng qua chỉ là hình thái tổ chức cơ bản nhất.

Cho nên Đại Nhiệt tìm không thấy lý do gì để từ chối Thiên Hạ Hội; Yến Cuồng Đồ đồng dạng tìm không thấy, giáo phái khác với sơn trại, cũng không phải dễ lập nên như thế, cần hao phí nhân lực vật lực thật lớn, chỉ bằng Cuồng Nhiệt Trại hiện tại căn bản không có khả năng tự lực xây dựng giáo phái.

Như vậy, liền liên minh đi! Thân là công ty game thủ chuyên nghiệp nổi danh khắp quốc nội, Thiên Hạ Hội tuyệt đối sẽ là đồng minh cường đại mà vững chắc. Về phần mâu thuẫn trước đây, giờ là gió thổi qua. Tất cả mọi người đều là người trưởng thành, đây chỉ là một trò chơi, có thể vào có thể ra, tội gì cứ phải ân oán cừu hận không chết không ngừng?

Vì thế Đại Nhiệt nói:

- Tốt! Tôi đồng ý kết minh.

Thiên Hạ Nhất Thủ tựa hồ đã sớm dự đoán được câu trả lời của hắn, mặt không hề đổi sắc, cười nói:

- Lựa chọn của cậu hôm nay tuyệt đối là chính xác. Mọi người, cạm ly vì sự hợp tác của chúng ta!

Năm chén rượu chạm cùng một chỗ, phát ra tiếng vang thanh thúy dễ nghe, tựa hồ muốn nói: sự kết minh này chính là một game ở trong game...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 25: Nguyên nhân

oOo

- Đại ca, chúng ta tìm thế lực khác kết thành liên minh để chuẩn bị cho việc lập giáo phái sau này là nhất định phải làm, nhưng tại sao lại chọn Cuồng Nhiệt Trại?

Sau khi Đại Nhiệt cùng Yến Cuồng Đồ rời đi, Thiên Hạ Nhất Thống lập tức nhin không được hỏi Thiên Hạ Nhất Thủ.

Thiên Hạ Nhất Thủ cười nói:

- Hai nguyên nhân. Thứ nhất, Cuồng Nhiệt Trại là sơn trại của người chơi tự do; thứ hai: anh thường thức Đại Nhiệt!

Thiên Hạ Nhất Thống có chút buồn bực:

- Thật sự chỉ vì thế sao?

- Kết minh cùng một sơn trại của người chơi tự do có ba ưu thế lớn: thứ nhất: không sinh ra bài xích lẫn nhau như giữa các người chơi chuyên nghiệp; thứ hai: bởi vì kết minh, người chơi tự do sẽ càng tín nhiệm chúng ta, sẽ thu mua trang bị, sẽ tuyên bố nhiệm vụ v.v... Tóm lại cứ có việc họ sẽ lựa chọn chúng ta đầu tiên; thứ ba: người chơi tự do có tính tổ chức khá rời rạc, bởi vậy trong các công việc sau này chúng ta đều có thể chiếm vị trí chủ đạo.

Thiên Hạ Nhất Thống gãi gãi đầu, nói:

- Coi như muốn tìm người chơi tự do kết minh, cũng không nhất định phải là Cuồng Nhiệt Trại mà anh, không phải còn có Long thị sao? Chúng ta vừa ấu đả cùng Cuồng Nhiệt Trại, đảo mắt lại bắt tay kết minh, cảm giác thật sự chướng tai, không thoải mái, hơn nữa còn thực giả dối!

- Lão tam!

Thiên Hạ Nhất Thủ lớn tiếng:

- Đã nói với chú bao nhiêu lần rồi, chúng ta là game thủ chuyên nghiệp, sao có thể chìm vào ân oán trong trò chơi được? Trước tranh cãi với Cuồng Nhiệt Trại là vì họ uy hiếp lợi ích của chúng ta, mà hiện tại kết minh là hy vọng có thể đề cao ích lợi của chúng ta, có gì không ổn?

Thiên Hạ Nhất Bôi chen vào nói:

- Đại ca, không phải anh đã nói là người chơi như Đại Nhiệt rất nguy hiểm, có thể ảnh hưởng đại cục sao? Vậy tại sao lại chọn đứng chung một chỗ với hắn.

Thiên Hạ Nhất Thủ thở dài, trầm giọng nói:

- Đối với loại đối thủ này, chúng ta luôn có hai sách lược: phá hủy hắn; hoặc đứng chung một chỗ cùng hắn, liên thủ phá hủy những người khác.

Thiên Hạ Nhất Bôi thắc mắc:

- Chúng ta đã đánh mấy trận với Cuồng Nhiệt Trại, đều là chúng ta chiếm cứ thượng phong. Hiện tại chúng ta đã xây dựng sơn trại, có thể sử dụng các loại công năng sơn trại, nếu lúc này thừa thắng truy kích thì Cuồng Nhiệt Trại há lại là đối thủ của chúng ta?

- Ha ha, nhị đệ, chú sai rồi!

Thiên Hạ Nhất Thủ cười rộ lên:

- Chú cho là chú giết được đối phương vài lần ở trong trò chơi, thắng mấy trận thì đã phá hủy được đối phương sao? Các chú phải nhớ kỹ, đây là trò chơi, mỗi người đều có vô hạn cơ hội hồi sinh, chết rồi có thể sống lại, rơi trang bị có thể tiếp tục kiếm, thua trận có thể tái chiến...

Hắn nhìn lướt qua hai đệ đệ kết nghĩa:

- Kỳ thật ở phương diện này, sức sống của người chơi tự do muốn vượt xa game thủ chuyên nghiệp, bởi vì bọn họ chỉ coi trò chơi như một loại tiêu khiển, hứng dài thì chơi lâu, có thể tới được đến cả chục năm; mà game thủ chuyên nghiệp thì coi trò chơi như một miếng bánh ngọt, bánh đã chia xong, không còn gì để ăn nữa sẽ tự động rời đi tìm mục tiêu kế tiếp. Hơn nữa giờ là thời đại game online bùng nổ, cứ cách một đoạn thời gian lại có game mới ra đời, game thủ chuyên nghiệp cũng phải lựa chọn game hot theo thời đại mà vào; chính chúng ta không phải thường xuyên như vậy sao...

Nói tới đây, Thiên Hạ Nhất Thủ dừng một chút, mới nói tiếp:

- Xét đến cùng, kẻ địch chân chính của chúng ta phải là những đoàn thể game thủ chuyên nghiệp khác, ví dụ như Bắc Phương Gia Viên, chẳng qua thời cơ chưa tới, mọi người còn chưa có xảy ra xung đột đại quy mô mà thôi. Còn chuyện các chú thắc mắc tại sao anh chọn Cuồng Nhiệt Trại thì đơn giản là vì anh thấy thích tính cách cùng tác phong của Đại Nhiệt thôi!

Thiên Hạ Nhất Bôi nói:

- Anh không sợ hãi giống chúng ta ngày trước, chậm rãi lớn mạnh, cuối cùng biến thành game thủ chuyên nghiệp lợi hại sao?

Thiên Hạ Nhất Thủ cười nói:

- Sợ chứ, cho nên ngay từ đầu anh lựa chọn khai chiến với bọn họ, áp dụng phương châm chèn ép. Nhưng sau đó anh lại nghĩ tới một điểm mấu chốt, liền phát hiện cách này căn bản không thích hợp với Cuồng Nhiệt Trại.

- Tại sao ạ?

Thiên Hạ Nhất Bôi cùng Thiên Hạ Nhất Thống đồng thời bật thốt.

- Căn cứ theo điều tra, Đại Nhiệt cùng Yến Cuồng Đồ cũng chỉ là người chơi tự do độc lai độc vãng, thử hỏi tổ hợp như vậy có thể phát triển thành cái gì được? Theo anh tìm hiểu, cho tới nay, Đại Nhiệt đều là tu luyện một mình, có lẽ hãn vận khí tốt, có được pháp thuật lợi hại, cho nên mới có thể đại náo trò chơi, làm ra đủ loại đại sự kiện, đây cũng chính là chỗ mà anh coi trọng ở hãn. Nhưng lực lượng cá nhân dù sao cũng có hạn, nếu hãn muốn từ một tổ chức toàn người xa lạ có bối cảnh khác nhau để phát triển trở thành game thủ chuyên nghiệp thì khó khăn ít nhất cao cỡ mấy chục tầng lầu...

Thiên Hạ Nhất Thủ cười gian:

- Cho nên anh nhận định, Đại Nhiệt chỉ có thể thông qua lực lượng cá nhân ảnh hưởng đến ích lợi của chúng ta; nếu chúng ta cùng hãn kết minh thì sẽ có thể hủy bỏ ảnh hưởng này, ngược lại còn dùng hãn đi ảnh hưởng người khác, một công đôi việc không phải là tốt sao? Anh làm vậy toàn bộ là suy nghĩ cho đại cục.

Giọng điệu của hãn trở nên nghiêm nghị:

- Ở hoạt động Trung Thu, Đại Nhiệt đùa giỡn chúng ta trong lòng bàn tay, các chú nghĩ anh không cảm tức? Lấy tính cách của anh có thể dễ dàng nuốt xuống cơn tức này sao? Nhưng cảm xúc là cảm xúc, sinh ý là sinh ý, tuyệt không thể nhập nhèm, một khi như thế chính là mất đi tinh thần nghề nghiệp, rất nguy hiểm.

Hắn phân tích từng ly từng tí, Thiên Hạ Nhất Bôi cùng Thiên Hạ Nhất Thống giờ mới hiểu được đại ca dụng tâm lương khổ, giờ mới hiểu được một người lãnh đạo chân chính đủ tư cách là thế nào, chẳng những phải thấy rõ thế cục, còn phải tùy cơ ứng biến, theo thế cục mà thay đổi. Mà hết thảy cần một người có đầu óc tinh táo cùng một tấm lòng rộng lượng.

Mắt Thiên Hạ Nhất Thủ lóe lên vẻ nghiền ngẫm, nói hơi lớn tiếng:

- Thiên Hạ Hội là các huynh đệ cùng nhau sáng lập, trải qua gian khổ mới phát triển trở thành quy mô hiện giờ. Cho nên, mặc kệ là trong trò chơi nào, anh đều không cho phép chúng ta đi nhầm bước. Cho nên, việc cùng Cuồng Nhiệt Trại kết minh, sẽ có nhiều huynh đệ bên dưới nghi ngờ, các chú phải làm công tác tư tưởng nhiều thêm, phân tích ra duyên cớ để mọi người tích cực hòa hợp với thành viên Cuồng Nhiệt Trại, rõ chưa?

- Rõ rồi, đại ca!

Một tiếng "đại ca" này, bọn hắn dùng sức mà hô lớn, kính nể vô cùng...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 26: Bế quan

oOo

Trên những con đường trong thành Trường An tựa hồ không lúc nào ngớt người qua lại.

Đại Nhiệt đã mặc vào Lục Nhĩ Phi Phong, giờ đang cùng Yến Cuồng Đồ sóng vai mà đi.

Yến Cuồng Đồ đột nhiên hỏi:

- Hiền đệ, vừa rồi lúc chú đồng ý kết minh với Thiên Hạ Hội có nghĩ anh đồng ý hay không không?

- Ha ha, không cần nghĩ, khẳng định là anh tán thành. Bởi vì y theo tính cách của anh, nếu phản đối thì đã lập tức nhảy vào ngăn cản.

Yến Cuồng Đồ nói:

- Thật sự thì anh không tìm thấy lý do gì để phản đối — tuy rằng, chúng ta mới vừa cùng Thiên Hạ Hội đánh tới đầu rơi máu chảy.

Đại Nhiệt cười nói:

- Thiên Hạ Hội chẳng những là một đối thủ mạnh mẽ, mà cũng sẽ là một đồng minh rất cường đại. Cho nên dù lo lắng việc kết minh cùng bọn họ sẽ gặp những thỏa hiệp âm ỷc thì em vẫn đáp ứng.

Yến Cường Đờ chớp chớp con mắt:

- Anh thì thấy có gì mà âm ức, để một công ty của những game thủ nổi tiếng chủ động hạ mình yêu cầu kết minh cùng chúng ta đã là một thắng lợi không nhỏ với Cường Nhiệt Trại rồi.

Đại Nhiệt cười nói:

- Thì cũng vì thế em mới rất bội phục Thiên Hạ Nhất Thủ, đại trượng phu có được dẫn được mới có thể làm đại sự.

- Ha ha, kỳ thật từ đầu tới đuôi, chúng ta cùng Thiên Hạ Hội cũng không phát sinh mâu thuẫn nào lớn tới mức không thể hòa hoãn. Oan gia nên giải không nên kết, hiện tại nếu bọn họ đã chủ động chia càn ô-liu, chúng ta tốt nhất là thừa cơ bước xuống bậc thang, sớm liên hợp một chút, tính đến thành lập giáo phái mới là quan trọng nhất.

Trong trò chơi, có giáo phái, có thể xin tấn công thành thị do NPC trấn giữ, một khi thắng xem như chiếm được thành thị đó, đây mới là mấu chốt để xưng bá thiên hạ. Cho nên Thiên Hạ Nhất Thủ tình nguyện đeo trên lưng nhiều chên trách, chủ động tiêu tan hiềm khích trước kia, cùng Đại Nhiệt kết minh, trừ hai nguyên nhân mà hắn nói, kỳ thật còn lý do càng quan trọng hơn — đã sắp tới ngày giải đấu Anh Hùng Tranh Bá lần đầu tiên trong Tây Du Nhất Mộng mở ra, phần thưởng cho quán quân là tín vật giáo phái Long Chi Giác!

Thời điểm trước mắt, Tứ Hải Long Vương chính là tồn tại vô địch đối với người chơi, bởi vì nếu không có ít nhất ba người có pháp thuật đỉnh cấp chiến đấu vây công thì đừng hòng nhổ trên người Long Vương dù là một cái vảy nhỏ. Về phần pháp thuật đỉnh cấp chiến đấu, có vẻ như bây giờ chưa ai có — Đại Nhiệt chính là đỉnh cấp võ học, thuộc loại riêng biệt.

Cho nên nói, muốn trong mấy tháng tới đạt được Long Chi Giác thì cách duy nhất chỉ có dựa vào đoạt quán quân giải đấu sắp tới.

Thiên Hạ Nhất Thủ có một cảm giác rất huyền diệu: hãn linh cảm Đại Nhiệt sẽ là người chiếm được ngôi vị quán quân, giành được Long Chi Giác! Hãn cũng không biết vì sao lại nhận định như thế, chỉ cảm thấy Đại Nhiệt có một vận may vô địch, không có bất kỳ người nào có thể ngăn trở.

Loại cảm giác này thật rất khó để giải thích, hoặc có thể coi là giác quan thứ sáu.

Thiên Hạ Nhất Thủ tin tưởng giác quan thứ sáu của mình, cho nên trước hết kết minh với Cuồng Nhiệt Trại. Nếu đến lúc đó Long Chi Giác thật sự bị Đại Nhiệt giành được, vậy cũng tương đương với người của Thiên Hạ Hội giành được.

Tất cả điều này đều là suy tính của hãn, chưa từng nói cùng ai.

Đại Nhiệt đứng lại, nói:

- Chuyện kết minh anh thông báo với anh em đi nhé, giờ em muốn tìm một trà quán để tự tu.

- Tốt!

Yến Cuồng Đồ nhìn bóng lưng tối đen mà gầy yếu của Đại Nhiệt, trong lòng dâng lên một loại thương cảm khó hiểu: dù là như thành lập sơn trại, dù là thủ hạ trăm ngàn, thế nhưng hiền đệ vẫn chỉ thích một mình một chỗ. Thậm chí hãn lựa chọn kết minh với Thiên Hạ Hội cũng là vì muốn sớm dựng lên giáo phái, hoàn thành tốt sứ mệnh lịch sử của sơn trại, để bản thân hãn có thể thoát thân mà đi...

Đại Nhiệt lần này đã có kinh nghiệm, dưới tình huống đồng chí Hồ Ly có thể tự do ra vào Cao Lão Trang thì kiên quyết không trở về động phủ tu luyện, để tránh đột nhiên bị đối phương dùng các loại phương thức kỳ quái “ân cần thăm hỏi” tới tấp hỏa nhập ma.

Kỳ thật không gian bên trong trà quán cũng rất không tồi, cảnh đẹp lại yên tĩnh, chẳng qua là phải mất tiền mà thôi — đối với tiền, Đại Nhiệt hiện tại đã bước lên con đường rộng mở, đang định ăn tiêu xa xỉ một phen.

Vì thế, ở những ngày tiếp theo, hẳn mỗi bữa đều ăn Phật Nhảy Tường, uống rượu Mao Đài, thưởng thức trà Vũ Tiên Long Tỉnh, ngay cả mua hoa quả cũng sẽ chọn loại đặc sản đắt nhất.

Giao ra tiền bạc, thu lại là ngộ tính, có lượng lớn ngộ tính làm hậu thuẫn, liên tiếp hơn mười ngày Đại Nhiệt cũng không bước khỏi Trường An một bước. Hẳn trừ lúc ăn cơm ra, thời gian khác đều chỉ yên vị trong trà quán, cũng đóng hết các kênh trò chuyện lại, chân chính làm một vị cao thủ "ẩn thế"!

Sự thật thì toàn bộ người chơi trong Tây Du Nhất Mộng đều phải trải qua giai đoạn bế quan tu luyện nhất định. Bạn muốn trở thành cao thủ, bạn muốn đề cao tu vi pháp thuật thì nhất định phải tu luyện. Chẳng qua hầu hết mọi người đều phải vừa kiếm ngộ tính, vừa tu luyện, hiệu quả tự nhiên kém xa Đại Nhiệt có thể tự tu liên tục ở bất cứ nơi nào.

Đây cũng là một nguyên nhân khiến Đại Nhiệt không muốn làm sơn trại đại đương gia.

Bởi vì cứ liên tục biến mất không xuất hiện trước mặt thành viên sơn trại, không vì sơn trại ra sức, hẳn cũng tự biết ngại khi ngồi lên vị trí kia.

Nhưng hiện tại đã kết minh cùng Thiên Hạ Hội, Cuồng Nhiệt Trại tạm thời không xuất hiện việc gì gọi là đại nguy cơ, cho nên Đại Nhiệt cũng không có vướng bận lo lắng, an tâm không cần để ý chuyện bên ngoài, toàn lực tu luyện — ở trong trò chơi, skill lợi hại mới là bằng hiệu của cao thủ, còn về trang bị thì thứ thêm vào Võ lực thật sự quá hiếm, Đại Nhiệt cũng không hy vọng nhiều hay đi tìm kiếm, bởi đó chỉ làm lãng phí thời gian,

hiệu quả xa không bằng chuyên tâm đề cao Thái Cực Đạo cùng Chân Vũ Độn Giáp.

Mà trong khoảng thời gian này, cửa thứ hai của "Nhiệm vụ Tam giới" vẫn chưa thấy động tĩnh gì. Trên diễn cũng đã loạn muốn lật trời, bởi phần lớn đều đã qua được cửa thứ nhất "Hành Trình Xuống Địa Ngục", mà cửa thứ hai mãi chưa thấy đâu khiến bọn họ chờ lâu đến mất bình tĩnh — đây là chỗ cao minh của hệ thống, nếu muốn tăng độ nóng của một nhiệm vụ, ngoại trừ nâng cao tính khó khăn của nhiệm vụ đó, biện pháp tốt nhất là kéo dài thời gian chờ đợi, mà nhiệm vụ cao cấp "Nhiệm vụ Tam giới" dĩ nhiên là áp dụng cả hai biện pháp này, không cho người chơi làm một lèo hoàn thành tất cả, bởi “miếng khi chờ lâu đến đói mới là miếng ngon”.

Ở những ngày cuối cùng của tháng 9, Đại Nhiệt rốt cuộc cảm giác tự tu đã đạt tới một bình cảm, cho nên chọn xuất quan, kế tiếp muốn đi tìm kinh nghiệm thực tế.

Ngoài ra, hẳn lựa chọn hôm hay xuất quan còn vì một nguyên nhân khác — ngày mai, giải đấu Anh Hùng Tranh Bá lần đầu tiên được tổ chức trong Tây Du Nhất Mộng đã bắt đầu...

-----oo0oo-----

Hết quyển 6 - Mời đón đọc quyển 7 "Anh Hùng Tranh Bá"! ! !

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sầu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 1: Giải đấu Anh Hùng Tranh Bá

oOo

Đời người như giấc mộng, máu nóng chan chén rượu ngon;

Thần thông quảng đại liệu có không một lời ảo tưởng!

Pháp thuật tung hoành, bảo bối khoe sắc;

Thử hỏi anh hùng thiên hạ, ai dám tranh tài?

Giải đấu Anh Hùng Tranh Bá được tuyên truyền từ rất lâu rồi cuộc oanh oanh liệt liệt giật ra tấm màn che. Giải đấu có thời hạn 10 ngày, toàn bộ người chơi của bốn đại server đều có thể tham gia.

Phần thưởng của giải đấu bao gồm: người chơi lọt vào top 3 sẽ đạt được tín vật lập giáo cực kỳ hiếm có - Long Chi Giác, cùng với phần thưởng ngộ tính rất lớn. Ngoài ra những người nằm trong top 10 còn có thể được hệ thống tặng một tòa động phủ, nếu đã có động phủ thì sẽ lấy giá cả thị trường quy đổi ra tiền mặt;

Điều kiện để đăng ký thi đấu: chỉ cần người chơi nộp 500 đồng phí báo danh cho NPC Công Tào Quan phụ trách chiêu mộ tuyển thủ ở cửa hoàng cung mỗi tòa thành thị là sẽ trở thành tuyển thủ;

Giải đấu tiến hành ba chặng thi đấu chia làm Vòng Sơ Tuyển, Vòng Chung Kết, cùng với vòng cuối cùng Anh Hùng Quyết Đấu.

Vòng Sơ Tuyển kỳ hạn là sáu ngày, lấy thành thị làm đơn vị, đồng thời cử hành tại các đại thành thị. Cuối cùng mỗi tòa thành thị sẽ chọn ra 10 cá nhân xuất sắc nhất để tham gia Vòng Chung Kết — đặc biệt chú thích: ở giai đoạn giải đấu tiến hành, sơn trại đại đương gia không cần đấu loại mà trực tiếp có một suất tham dự Vòng Chung Kết, hơn nữa suất này là độc lập, không tính vào số 10 cá nhân của mỗi thành thị.

Quy tắc của Vòng Sơ Tuyển như sau:

Thứ nhất: hình thức thi đấu đều là một chọi một, tử vong coi như thất bại. Nếu xuất hiện tình huống đồng quy vu tận thì hệ thống sẽ tính toán ai chết trước, số liệu tính chi tiết đến 0 giây lẻ mấy sao, bởi vậy không xuất hiện kết quả hòa.

Thứ hai: toàn bộ các trận đều do rút thăm ngẫu nhiên. Mỗi tuyển thủ mỗi ngày nhiều nhất được tham gia hai mươi trận tranh tài, thắng một trận ứng với 1 điểm; thua là 0, không có trừ điểm;

Thứ ba: sau khi kết thúc thời gian của Vòng Sơ Tuyển, hệ thống sẽ thống kê điểm của toàn bộ tuyển thủ, những tuyển thủ nằm trong top 10 người có điểm số cao nhất sẽ lấy được tư cách tiến vào Vòng Chung Kết — nếu xuất hiện tình huống điểm ngang nhau hệ thống sẽ tính xem ai đạt điểm số đó trước làm ưu tiên. Ví dụ: hai người chơi A và B cùng được 50 điểm, lại cùng trong một ngày đạt tới con số này, nhưng bởi vì người chơi A đạt 50 điểm sớm hơn người chơi B một giây, như vậy người chơi A sẽ xếp cao hơn người chơi B một hạng. Hệ thống cứ theo thứ tự từ cao xuống thấp mà chọn ra 10 người xuất sắc nhất, sau đó để họ cùng với các sơn trại đại đương tham gia Vòng Chung Kết.

Vòng Chung Kết kỳ hạn ba ngày, lấy server làm đơn vị, chính là gồm những tuyển thủ top 10 và đại dương gia của các thành thị trong cùng một server tham dự, người đạt quán quân sẽ có thể tham gia vòng Anh Hùng Quyết Chiến cuối cùng.

Quy tắc chi tiết của Vòng Chung Kết như sau:

Thứ nhất: vẫn là hình thức một chọi một, lấy sinh tử phán thắng bại; thắng được 3 điểm, thua trừ 1 điểm;

Thứ hai: mỗi tuyển thủ mỗi ngày có thể tham gia tối đa 10 trận khiêu chiến, ngoại trừ hình thức rút thăm, tuyển thủ cũng có thể tự do hướng người chơi khác hạ thư khiêu chiến, song phương đồng ý thì giao đấu được thành lập. Nếu đến lúc đó người chơi phát sinh tình huống không online thì sẽ bị phán định bỏ quyền, bỏ quyền không bị trừ điểm. Đối thủ của người đó tự động đạt được thành tích một trận thắng.

Thứ ba: ba ngày thi đấu kết thúc, tuyển thủ có điểm cao nhất sẽ đạt ngôi quán quân, có tư cách tham gia Anh Hùng Quyết Chiến cuối cùng — xuất hiện tình huống điểm giống nhau thì lại lấy quy tắc như ở Vòng Sơ Tuyển.

Anh Hùng Quyết Chiến kỳ hạn một ngày, chính là quyết đấu của quán quân từ bốn đại server. Hình thức quyết đấu có chút khác biệt, nói đúng thì chỉ cần tránh bị xếp hạng nhất ngược, bởi vì xếp thứ ba trở lên đều có thể đạt được Long Chi Giác, còn xếp hạng bốn chỉ có thể đạt được một tòa động phủ.

Anh Hùng Quyết Chiến quy tắc như sau:

Bốn người chơi rút thăm chia cặp, sau đó lại chia ra hai người thắng đấu tranh nhất nhì, hai người bại tranh ba tư.

Bởi vì giải đấu Anh Hùng Tranh Bá này là sự kiện nổi bật nhất của trò chơi trong tháng, cho nên đặc biệt khai thông một kênh gọi là kênh tin tức

thi đấu, liên tục cập nhật và tuyên bố cho toàn thể người chơi các loại quy tắc, danh sách tuyển thủ, tình huống thi đấu v.v... Hơn nữa đến vòng Anh Hùng Quyết Chiến sẽ còn truyền chiếu trực tiếp, người chơi dù không đến hiện trường vẫn có thể xem online quá trình cao thủ quyết đấu đầy phần kịch tính.

Theo kênh thi đấu được khai thông, quy tắc chi tiết của cả giải đấu được công bố ra, toàn bộ người chơi đều sôi trào lên, bàn tán sôi nổi bất kể thời gian địa điểm.

Dựa theo nhà phát hành thuyết minh, giải đấu này sẽ được tổ chức mỗi năm một lần, mỗi lần sẽ có sự khác biệt về cách thức cùng phần thưởng. Mà lần đầu tiên bao giờ cũng là lần kích động lòng người nhất.

Tây Du Nhất Mộng chia toàn bộ Châu Á làm bốn server, phân biệt gọi là: Đông Thăng Thần Châu, Tây Ngưu Hạ Châu, Nam Chiêm Bộ Châu, Bắc Câu Lô Châu; ngoại trừ khác tên ra thì các công năng khác được thiết kế cơ bản nhất trí. Trong đó server "Đông Thăng Thần Châu" phần lớn là người chơi Trung Quốc, "Tây Ngưu Hạ Châu" người Nhật Bản chiếm số đông, "Nam Chiêm Bộ Châu" dành cho người Ấn Độ còn "Bắc Câu Lô Châu" hầu hết là người Hàn Quốc.

Bốn đại server, bốn người chơi đại diện, trong đó sẽ có ba người nhận được phần thưởng Long Chi Giác. Bốn chỉ có một bị nốc-ao, nhìn thì có vẻ cơ hội rất lớn, nhưng thực tế, bất kể là ai đại biểu cho server nào xuất chiến đều phải gánh vác trách nhiệm cùng áp lực vô cùng — bởi vì đến lúc ấy, người đó còn đại biểu cho cả vinh quang cùng thể diện quốc gia, người bị nốc-ao chắc chắn sẽ bị vạn người chửi mắng.

Người thắng thành Thần lên Thiên Đường, kẻ thua hóa Quỷ xuống Địa Ngục, xưa nay đã như vậy.

Cho nên, các nhóm cao thủ đứng đầu các đại server đều giống như Đại Nhiệt, trước hết bế quan tu luyện. Mặt khác, bọn họ còn bỏ tiền ra vợ vét về tay đủ loại pháp bảo cực phẩm, toàn tâm toàn ý chuẩn bị cho giải tranh bá này.

Hiện tại, thời gian duyệt binh sa trường đã tới...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 2: Đại phiên toái

oOo

Đại Nhiệt tìm hiểu qua quy tắc của giải đấu, đối với điều lệ "sơn trại đại đương gia được trực tiếp thăng cấp tiến vào Vòng Chung Kết" thì có chút ngoài ý muốn. Có vẻ như hệ thống muốn chiếu cố một chút với số đại đương gia ít ỏi đếm trên đầu ngón tay ở thời điểm này.

Như thế cũng tốt, miễn được việc phải chen chúc ở Vòng Sơ Tuyển, có khi lại lật thuyền trong mương không biết chừng — đây không phải chuyện kỳ lạ, tấp nập người chơi, đao thương không có mắt, lại còn quy tắc mỗi người mỗi ngày nhiều nhất có thể tham gia hai mươi trận tranh tài, tức là mỗi ngày đều phải cố sức mà đánh đủ hai mươi trận mới có cơ hội đi tiếp.

Cho nên mới nói, ở trong hoàn cảnh này, chuyện gì cũng có thể phát sinh. Mà có thể trực tiếp qua được một cửa ải như thế cũng là bất vô số điều phải lo nghĩ.

Đại Nhiệt đang nghĩ xem nên làm gì trong sáu ngày Vòng Sơ Tuyển kia — xem cuộc chiến hoàn toàn chỉ là hành vi góp vui, từ trước đến nay hẳn không có hứng thú...

- Trư ca ca, rốt cuộc có thể liên lạc với anh rồi!

Đã thật lâu không gặp Thiên Tâm Ái, tiếng cười trong vắt đã thật lâu không nghe kia giờ lại vang lên bên tai Đại Nhiệt, làm cho hẳn cảm thấy

thật kinh hi.

Đại Nhiệt cười nói:

- Ha ha, dạo này anh bế quan!

Thiên Tâm Ái nói:

- Chẳng trách cứ không liên lạc được! Anh đang chuẩn bị cho giải đấu Anh Hùng Tranh Bá ạ, mục tiêu chắc là Long Chi Giác phải không? Em rất tin tưởng anh đó nha — giờ anh thật nổi tiếng, em thường xuyên nghe thấy có người ca ngợi anh, tựa như là nói về một cái truyền kỳ vậy!

Đại Nhiệt thiếu chút nữa cười sặc sụa:

- Có khoa trương như vậy?

- Tuyệt đối có! Hơn nữa, hiện tại anh đã chính thức trở thành thần tượng của em, kề vai sát cánh cùng với hai thần tượng khác!

Giọng Thiên Tâm Ái quả quyết chắc nịch, mặc dù không có nói thẳng ra tên của hai thần tượng kia, nhưng tin chắc không phải dạng vô danh tiểu tốt.

-Thần tượng?

Có vẻ như đây là lần đầu tiên Đại Nhiệt được một cô gái đối đãi như vậy, cảm giác là lạ, đặc biệt đối phương mới đang ở tuổi của một loli. Tuy rằng hiện giờ rất lưu hành trào lưu “loli khổng”, nhưng dù sao đây chỉ là game online, muốn có phát sinh chuyện gì đó hơi “không trong sáng” thì quả thật si tâm nói mộng.

Nhưng có một tiểu loli hoạt bát lương thiện như thế ái mộ vẫn đủ khiến Đại Nhiệt vui đến cười không khép miệng — ở thời kì Tân Thủ Thôn,

Thiên Tâm Ái thiện lương không hề giữ lại mà tặng hẳn những đồng tiền duy nhất, đã muốn khắc thật sâu vào trong lòng Đại Nhiệt.

- Đúng rồi, em gấp gáp tìm anh thế là có chuyện gì sao?

Thiên Tâm Ái nói:

- Em muốn nhờ anh hỗ trợ! Không biết anh có rảnh không?

Đại Nhiệt vội nói:

- Có rảnh có rảnh. Chẳng những có rảnh mà còn có cả thực lực nữa. Giờ tu vi của anh đã cao hơn nhiều hồi đại chiến Cửu Đầu Trùng, cho nên dù em gặp phiền toái gì thì anh cũng có thể giải quyết!

- Thật ă? Vậy thì tốt quá!

Thiên Tâm Ái vui sướng mà kêu.

Đại Nhiệt vỗ ngực

- Nếu không thật thì sao anh làm thần tượng của em được chứ! Cái gọi là thần tượng không thể chỉ là để ngắm, mà còn ở thời khắc mấu chốt hóa thân thành siêu anh hùng, như vậy mới thể hiện ra giá trị của thần tượng!

Thiên Tâm Ái bỗng nhiên nghĩ đến điều gì đó, chần chờ một lát mới nói:

- Trư ca ca ơi, nhưng mà phiền toái của em lần này quả thật rất lớn...

Đại Nhiệt nghe nàng ngập ngừng mãi, liền trêu ghẹo hỏi:

- Rốt cuộc là phiền toái gì đây? Cứ việc nói ra đi ... Nhưng anh tuyên bố trước, anh không làm thay bác sĩ phụ khoa được đâu, cho nên nếu là vấn đề ở phương diện kia...

- Trư ca ca, anh lại bắt đầu không đứng đắn rồi!

Thiên Tâm Ái vội vàng cắt đứt lời của hắn, có trời mới biết hắn kế tiếp sẽ nói "đại di mục" vẫn là "tiểu di mục" a. Nàng sáng suốt đi thẳng vào vấn đề:

- Sự tình là như vậy, vài ngày trước em đang chuẩn bị đi Đông Hải tu luyện, đang qua Thông Thiên Hà (sông Thông Thiên) thì lại nhìn thấy một tòa thôn trang dựng cạnh bờ sông gọi là Trần gia trang, trùng hợp lúc ấy trang chủ Trần Trường đang quỳ gối cạnh Thông Thiên Hà mà bi thương khóc rống. Tò mò, em tiến lên hỏi thăm, ai ngờ lại nhận được một đại nhiệm vụ!

Đại Nhiệt hứng thú, vội hỏi:

- Nhận được nhiệm vụ là chuyện tốt mà, thế nhiệm vụ gì em?

Thiên Tâm Ái nói:

- Hắn là loại nhiệm vụ ẩn ọ, tên là Cứu Vớt Đồng Tử.

- Cứu Vớt Đồng Tử? Có chú thích gì không?

Thiên Tâm Ái dùng giọng trong trẻo từ tốn nói hết. Đại Nhiệt nghe xong, không kìm được hít một hơi lạnh — thật đúng là đại phiền toái!

Nguyên lai là một nhà Trần Trường đã ở cạnh Thông Thiên Hà nhiều thế hệ, luôn không gặp sóng gió gì. Ai biết mấy hôm trước Thủy tộc Tuần Hải Dạ Xoa bỗng nhiên vào tới trang, điểm danh nói muốn Trần Trường đem hai đứa con song sinh của ông ta cống nạp cho Long Vương Tam thái tử. Bởi vì Tam thái tử tu luyện Cửu Sắc Chân Long Thân sắp đại thành, cần một đôi đồng tử song bào thai làm tế điện.

Dạ Xoa hạ thông điệp, muốn Trần Trường vào đêm khuya ngày 2 tháng 10, giờ Tý (cũng chính là ngày mai) lập một tế đàn trên bờ sông, để nghênh đón Tam thái tử lên bờ rút âm dương song khí của đồng tử.

Từ cốt truyện này, nhiệm vụ "Cứu Vớt Đồng Tử" cần người chơi canh giữ ở cạnh Thông Thiên Hà, đánh lui Tam thái tử, cứu vận mệnh bi thảm của một đôi đồng tử.

Nhiệm vụ này nói trắng ra là để người chơi đánh nhau với Tam thái tử!

Long Vương Tam thái tử là địa vị gì? Tạm thời không bàn đến đủ loại truyền thuyết dân gian, theo những gì mà Đại Nhiệt nghe lén được ở bãi đá ngầm trên biển lúc còn ở Tân Thủ Thôn, so với nguyên bản bị Na Tra rút gân lột da thì trong Tây Du Nhất Mộng thực lực của hàng này tuyệt đối bay lên mấy bậc thang — buổi đêm ngày đó, Đại Nhiệt nghe lén Dạ Xoa cùng Bạng tinh đối thoại nói: Long Vương Tam thái tử bí mật tu luyện Cửu Sắc Chân Long Thân là để đối phó Tề Thiên Đại Thánh!

Trong Tây Du Nhất Mộng, không tính những tồn tại cường đại trong phó bản "Hồng Hoang Phong Thần", mấy mặt hàng dám cùng Đại Thánh gia gọi nhíp có thể đếm được trên đầu ngón tay, ví dụ như Trấn Nguyên Tử, Nhị Lang Thần. Bởi vậy "Cửu Sắc Chân Long Thân" mà Tam thái tử tu luyện tuyệt đối không phải công pháp tầm thường. Tuy rằng hiện tại có vẻ như hắn còn chưa tu luyện hoàn thiện, nhưng coi như chỉ có tám phần tu vi, phỏng chừng cũng có thể liều mạng với phân thân của Trấn Nguyên Tử. Cho nên, đối thủ này tuyệt đối là một cái đại phiền toái!

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sấu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 3: Thông Thiên Hà

oOo

- Trư ca ca, nhiệm vụ này có phải quá biến thái không? Nếu khó quá thì để em hủy là được, dù sao cũng không có trừng phạt gì!

Thiên Tâm Ái tuy rằng không nhìn thấy vẻ mặt của Đại Nhiệt lúc này, nhưng thấy hăn mãi vẫn chưa rep lại thì cũng đoán được bảy tám phần.

Kỳ thật Đại Nhiệt trầm ngâm hồi lâu cũng không phải đang lo lắng vấn đề nhiệm vụ này khó khăn thế nào, mà là đang nghĩ xem làm sao để đập bằng cái khó khăn này, vì thế cười nói:

- Thịt đã đưa đến miệng, mặc dù hơi cứng, nhưng nếu nhả ra thì rất là đáng tiếc.

- Đáng tiếc thì đáng tiếc chứ, giờ việc quan trọng nhất của anh là đấu giải, em không muốn thêm phiền toái cho anh đâu!

Thiên Tâm Ái chân thành nói — tên tuổi Long Vương Tam thái tử sờ sờ tại đó, tuyệt đối là cục xương khó gặm, vạn nhất Đại Nhiệt có gì sơ xuất, vậy thật là cái được không bù nổi cái mất.

- Anh thích phiền toái! Hơn nữa giao thủ với đối thủ bậc này còn có thể gia tăng kinh nghiệm thực chiến! Một công đôi việc chẳng phải quá tốt sao. Cứ quyết vậy đi, giờ em đang ở đâu?

Đại Nhiệt quyết định tiến hành nhiệm vụ.

Thiên Tâm Ái nói:

- Em đang ở Trần gia trang cạnh Thông Thiên Hà, anh cứ đi thẳng từ cửa Tây thành Trường An là sẽ đến!

- Ok, anh sẽ tới ngay!

Thiên Tâm Ái thắc mắc:

- Một mình anh tới thôi ạ? Sao không gọi thêm người giúp đỡ? Bây giờ anh không phải đại đương gia Cuồng Nhiệt Trại sao? Hô một tiếng nhất định có thể mời được rất nhiều cao thủ hỗ trợ.

Đại Nhiệt cười nói:

- Việc nhỏ này cần gì phải làm phiền mọi người? Yên tâm đi, anh có nắm chắc.

Nói xong, hắn cười gió mà tiến đến.

Một đường lướt gió, chừng 20 phút sau, xa xa chợt nghe tiếng sóng ngập trời. Chỉ chốc lát Đại Nhiệt đã thấy một con sông rộng lớn tới vài ngàn dặm, sóng dữ quay cuồng, tiếng ầm vang nổi liền không dứt, quả thật là một cảnh tượng hùng vĩ.

Đại Nhiệt bật người lên cao, giương mắt trông về phía xa, nhưng không sao thấy được bờ bên kia. Con sông này quả thật không nên coi là sông nữa, mà phải xem như là một vùng biển nhỏ.

Trên bờ sông cắm một tấm bia đá lớn, trên bia có ba chữ triện to: Thông Thiên Hà. Phía dưới chữ to còn mười chữ nhỏ, viết: kính quá bát bách lý, tự cổ thiếu nhân hành. (rộng quá 800 dặm, xưa nay ít ai qua được)

Quả nhiên rất khí phách!

Đại Nhiệt ném một cục đá lên mặt sông coi như thử độ sâu, sau đó nhìn quanh mãi vẫn không thấy Thiên Tầm Ái, càng không thấy Trần gia trang. Hăn lười đi kiếm, vì thế dậm chân một cái, hô to:

- Thổ Địa đi ra!

Ùynh, mặt đất bốc lên một cột khói trắng, một ông lão râu tóc bạc phơ chống gậy xuất hiện, trên đầu lộ ra dòng chữ màu lam rất bắt mắt: Thổ Địa Thông Thiên Hà!

Trong Tây Du Nhất Mộng, nhân vật đã khai khiếu mà muốn dò bản đồ thì có thể triệu hoán Thổ Địa lão nhân ra. Mỗi bản đồ sẽ đều có NPC này, phụ trách giải thích thắc mắc cho người chơi. Đại Nhiệt rất lễ phép bắt đầu hỏi:

- Xin hỏi Thổ Địa, gần đây có phải có một tòa Trần gia trang không ạ?

Ông lão vuốt râu bạc, nhẹ giọng trả lời:

- Không sai! Trần gia trang đã ở cạnh Thông Thiên Hà từ lâu rồi, ngài đi về bên trái năm trăm thước nữa là sẽ thấy.

- Dạ, cảm tạ!

Đại Nhiệt tức thì đi theo hướng được Thổ Địa chỉ, chỉ lát sau đã thấy dưới hàng liễu rủ kia là một tòa đại trang viện phòng ốc san, sân vườn rộng rãi, rất là phú quý. Mà trên cửa vào trang viện này có treo bảng hiệu "Trần gia trang".

Thiên Tầm Ái đứng bên ngoài cửa trang, bộ dạng u sầu, đi tới đi lui. Cô bé vẫn mang một tấm lụa mỏng che mặt, mặc bộ váy Tử La Thiên Tiên tỏa ánh hào quang mờ ảo, vừa nhìn đã biết là một kiện pháp bảo không tẻ.

Đại Nhiệt vội chạy tới, cười nói:

- Tiểu Ái, đợi lâu không?

Thiên Tâm Ái chắc đang pm trò chuyện với bạn, bỗng nhiên thấy một người toàn thân đen sì sì giống như sắt thủ hướng mình chào hỏi, không khỏi hoảng sợ, nhưng nhớ ra giọng nói kia thì kinh hỉ kêu lên:

- Trư ca ca, là anh sao?

- Trừ thần tượng của em thì còn là ai được nữa chứ?

Thiên Tâm Ái tò mò nhìn từ trên xuống dưới Đại Nhiệt, hỏi:

- Sao anh lại ăn mặc như sắt thủ thế này?

Đại Nhiệt nói ra thuộc tính của Lục Nhĩ Phi Phong, nàng giật mình gật đầu, tỏ vẻ lý giải.

- Sao rồi? Máy người anh chị của em đâu?

Thiên Tâm Ái nói:

- Anh chị ấy đang bận chuyện của mình. Nhiệm vụ của em khó khăn rất cao, người bình thường không giúp gì được, nên em không nói cho anh chị ấy biết.

Đại Nhiệt lập tức bắt lỗi:

- Vậy ý em anh không phải người bình thường sao?

Thiên Tâm Ái chớp chớp con mắt, cũng đùa lại:

- Đúng rồi, anh không phải người bình thường mà!

Đại Nhiệt ngớ ra rồi cười lên ha hả:

- Không đùa nữa, nhanh nói tiến trình nhiệm vụ cho anh đi.

- Vâng, phải chờ tới giờ Tý đêm nay tình cảnh nhiệm vụ mới được phát động. Giờ em dẫn anh tới Miếu Linh Cảm Đại Vương đi dạo một vòng để quen hoàn cảnh tác chiến nhé.

Đại Nhiệt hỏi:

- Miếu Linh Cảm Đại Vương? Có gì hot ở đấy?

- Chính là nơi phát sinh nhiệm vụ ạ — Dạ Xoa lệnh cho Trần Trường chuẩn bị đồ cúng tế ở gần Miếu Linh Cảm Đại Vương, thời điểm tới, Long Vương Tam thái tử kia sẽ hàng lâm ăn thịt đồng tử.

Nói tới đây, Thiên Tâm Ái có chút buồn bực:

- Mà không phải Tam thái tử là ở tại Long Cung sao? Hiện tại lại đột nhiên tới sông này làm ác.

Đại Nhiệt cười nói:

- Đây chỉ là thiết kế trong trò chơi thôi mà, nếu mấy thiết kế viên thích, họ sắp xếp Tam thái tử từ bồn cầu chui ra cũng được ấy chứ!

Thiên Tâm Ái nói:

- Em đã xem qua giới thiệu về bối cảnh của nhiệm vụ, trong đó nói là Tam thái tử sợ việc làm hại nhân gian sẽ bị Thiên Đình biết, sẽ gặp thiên khiển (trời khiển trách), cho nên mới chạy đến tận Thông Thiên Hà xa xôi để ra tay.

- Ha ha, giới thiệu này thú vị đấy! Cũng xem như hợp tình hợp lý, mà thế tức là Cửu Sắc Chân Long Thân hãn tu luyện cũng không phải công pháp chính đạo nên mới phải lén lút.

Thiên Tâm Ái bỗng nhiên nghiêm túc nhìn Đại Nhiệt, nói:

- Trư ca ca, mặc dù nhiệm vụ này chỉ là một trình tự trong trò chơi, nhưng em vẫn không hề hy vọng hai đứa bé sinh đôi kia gặp độc thủ của Tam thái tử.

Đại Nhiệt nói:

- Tiểu Ái, em yên tâm, mọi việc đã có anh! Dù sao anh cũng là cao thủ có pháp thuật đỉnh cấp! Tuy không dám nói có thể làm Na Tra thứ hai, nhưng làm cái thứ ba thứ tư thì tuyệt đối không thành vấn đề.

- Biết rồi! Đại cao thủ! Giờ chúng ta đi Miếu Linh Cảm Đại Vương thôi!

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 4: Đại chiến sắp đến

oOo

Miếu Linh Cảm Đại Vương chỉ cách Trần gia trang chưa đến trăm mét. Miếu này không lớn, xây theo kiểu đối xứng, hai bên cửa dựng hai bức tượng tướng quân bằng đá, tay cầm binh khí, tướng mạo uy mãnh. Tiến vào bên trong lại không có thờ tượng Thần, chỉ bày biện một cái bàn thờ lớn, hoa thơm nến sáng hương nghi ngút, cổng phẩm chông chất như núi. Trên bàn thờ dựng một cái bài vị màu vàng, bên trên viết: Linh Cảm Đại Vương chi thần!

Trong Tây Du Ký, Linh Cảm Đại Vương này là một con cá vàng thành tinh, vốn là con cá được nuôi tại cái hồ trong nhà Quan Âm Bồ Tát, xem như thuộc dòng thần tiên phụ — Tây Du Nhất Mộng tham khảo kiếp nạn thầy trò Đường Tăng gặp con cá tinh này đòi ăn thịt trẻ em, nhưng đổi cá tinh thành Tam thái tử, khiến độ khó của nhiệm vụ tăng lên một bậc lớn.

Đại Nhiệt nhìn xung quanh, quan sát địa hình.

Thiên Tâm Ái theo ở phía sau, nghĩ nghĩ, rốt cục vẫn hỏi:

- Trư ca ca, vì sao anh cứ giúp em mãi thế? Lần trước Cửu Đầu Trùng, hiện tại lại đối phó Tam thái tử.

Đại Nhiệt cười nói:

- Có gì đâu, anh noi theo tinh thần xã hội chủ nghĩa, lấy giúp người làm niềm vui thôi mà.

- Vậy anh thường xuyên giúp người khác như thế sao? Cần gì giúp nấy?

Đại Nhiệt nói:

- Nói thế nào nhỉ... Bình thường thì chỉ cần không phải người anh ghét, lại gặp lúc tâm trạng đang tốt thì anh sẽ đều xen vào.

Thiên Tâm Ái chớp chớp mắt:

- Không có lợi gì cũng can thiệp?

Đại Nhiệt dờ khóc dờ cười:

- Tại sao phải có lợi mới làm?

- Thế sao lúc ở Tân Thủ Thôn, khi anh kéo Sơn Thử Tinh đi còn đòi thù lao?

- Ha ha, bởi vì khi đó anh nhảy xuống là đánh cược sinh mạng, mà đã mạo hiểm thì nhất định phải có thù lao bồi thường. Đây là nguyên tắc làm việc của anh.

Thiên Tâm Ái “à” một tiếng:

- Em hiểu rồi! Ý của anh là: ở trong trò chơi, điều kiện đầu tiên để anh vô tư giúp người khác là mình không gặp phải bất kỳ nguy hiểm nào ạ?

- Có thể xem như thế!

Thiên Tâm Ái lại hỏi:

- Vậy tại sao anh lại đồng ý giúp em đối phó Tam thái tử, tuy anh nói có nắm chắc, nhưng với tu vi cùng công pháp của Tam thái tử, anh chắc chắn

mình sẽ không thất thủ sao?

- Không hề!

Đại Nhiệt không có nghĩ nhiều, lập tức thừa nhận.

- Vậy tại sao...

Đại Nhiệt trực tiếp cắt lời cô bé:

- Sao em lại hỏi nhiều như vậy? Đây là game online, không phải trên lớp học!

Thiên Tâm Ái nói:

- Nhưng em muốn biết nguyên nhân. Từ nhỏ đến giờ, bất kể là trong hiện thực hay trong thế giới ảo, em đều thích truy hỏi kỹ càng sự việc.

- Ngất! Trong hiện thực thì thắc mắc nhiều là tốt, nhưng trong trò chơi mà cứ hỏi hết cái này đến cái kia sẽ khiến mọi thứ lộn tùng phèo lên, không ai thích đâu em ạ.

Thiên Tâm Ái không đồng ý quan điểm của hắn:

- Không thích thì không thích chứ, mỗi người đều có tác phong của mình, như thế mới là xã hội!

Cô bé cứ cố chấp mãi khiến Đại Nhiệt có chút không thích ứng, cười nói:

- Tiểu Ái à, làm người không phải lúc nào cũng chính xác tuyệt đối được! Mọi việc đều có thể tùy cơ ứng biến thì mới khiến tất cả đều suôn sẻ.

- Vậy còn anh?

Thiên Tâm Ái hỏi ngược lại.

- Anh?

Đại Nhiệt chỉ chỉ cái mũi của mình:

- Anh thì tính như cáo già đi.

- Cáo già gì chứ, có cáo già nào lại đi giúp không công như anh, hi hi. Em đoán anh trượng nghĩa giúp em là vì muốn cảm ơn 5 đồng em tặng anh hồi ở Tân Thủ Thôn! Nhưng tại sao...

Thiên Tâm Ái cứ hỏi mãi, hỏi hoài không dứt, cứ tiếp tục như vậy nhân vật chính cũng muốn điên mất!

Đại Nhiệt lập tức nói:

- Hôm nay tới đây thôi, anh có chuyện phải đi gấp, trước giờ Tý anh sẽ online nhé!

Không đợi Thiên Tâm Ái đáp lời, hắn lập tức log out biến mất.

Mà Thiên Tâm Ái thì ở nguyên tại chỗ thì thào tự nói:

- Rốt cuộc là tại sao vậy chứ...

Đại Nhiệt tháo thiết bị online ra, nhớ tới chuyện vừa xong thì vừa bực mình vừa buồn cười: bé con đang trưởng thành có khác, thật là nhiều vấn đề!

Hắn uống một cốc nước lớn, cảm giác có chút mệt mỏi, bèn nằm ườn lên giường. Không biết qua bao lâu, tiếng chuông điện thoại inh ỏi đánh thức hắn.

Đại Nhiệt chưa thềm mở mắt, thần trí cũng mơ mơ màng màng, không bắt máy mà cứ nằm im không nhúc nhích, tựa như thi cùng tiếng chuông kia xem ai kiên nhẫn hơn.

"Các cô nương gọi này, mau bấm nghe điện thoại! Các cô nương gọi này, mau bấm nghe điện thoại! Các cô nương gọi này, mau bấm nghe điện thoại..."

Tiếng chuông vang liên tục không biết mệt mỏi, giọng điệu như đang mời chào gọi xuân!

Vì cái gì cứ đang ngủ ngon là lại có điện thoại? Liệu bạn bè gọi đến, hay là sai số đây? Nhưng mặc kệ ra sao, Đại Nhiệt vẫn không định mở mắt, hơn nữa âm thầm thề, từ nay trở đi hẳn sẽ vĩnh viễn không dùng lại nhạc chuông này.

"Các cô nương gọi..."

Không biết đã là lần thứ mấy, Đại Nhiệt rốt cuộc không chịu được nữa, tóm lấy di động ném ra ngoài.

Bộp! Chiếc di động đập lên tường, sau đó lại bắn về giữa giường, ma xui quỷ khiến thế nào tự động nhận cuộc gọi, còn phát qua loa ngoài.

- A Nhiệt, chú chán sống rồi đúng không, thấy ca gọi lại dám không nghe!

Là tiếng của Phong Tử (kẻ điên), cái giọng này dù chủ nhân của nó có bị cảm nặng thì Đại Nhiệt vẫn nhận ra được.

Phong Tử có tên khai sinh là Thái Chấn Hoa, đừng hiểu lầm, cũng không phải chỉ có huấn luyện viên bóng bàn nổi tiếng mới được dùng tên này nhé. (1)

Danh như ý nghĩa, Phong Tử bắt nguồn từ việc chủ nhân của nó chơi game online là lại thường xuyên lâm vào trạng thái điên cuồng, hẳn thậm chí còn lập cả kỷ lục giữ vững sáu mươi tám ngày đêm liên tục: bảy giờ tối

ra quán net, bảy giờ sáng quay về ký túc xá, còn việc lên giảng đường thì đã sớm bị liệt vào “việc thứ yếu” có cũng như không.

Đại Nhiệt cũng thích chơi game online, có điều đối với Phong Tử thì hẳn chỉ là một kẻ bình thường.

Hai người bạn họ là đồng hương, chơi chung từ nhỏ, cực kỳ thân thiết, sau lại thi đậu đại học cùng một năm.

Phong Tử học công nghệ thông tin, nhưng Đại Nhiệt hoài nghi hẳn chỉ học chơi game là chính. Có điều người điên cũng có phúc của người điên, hẳn cũng bởi chơi game mà tán được một cô gái có cùng sở thích.

Câu chuyện tình yêu của hai người kia rất có sắc thái truyền kỳ: cả hai rất có duyên chơi cùng một game ở trong cùng một quán net, sau đó chạm mặt trong game ở khía cạnh nhìn nhau là đánh, hô to gọi nhỏ mãi mới phát hiện kẻ thù sinh tử của mình lại đang ngồi ở máy đối diện. Có câu đánh nhau xong mới thành bằng hữu, bọn họ thì lại hơi khác một chút, đánh xong thành "vật lộn" —— đừng hỏi thăm "vật lộn" là có ý gì, đây là chuyện quá đáng khinh.

Thường thường sinh viên có đôi có cặp đều sẽ thuê nhà ở ngoài để góp gạo thổi cơm chung, Phong Tử cũng không ngoại lệ. Nhưng sau khi vượt qua ‘tuần trăng mật’, Phong Tử mới phát hiện không phải mình hái được "hoa hồng", mà là một đóa "hoa bìm bìm", tuy rằng bề ngoài đều đẹp đẽ giống nhau, nhưng hàm nghĩa bên trong lại một trời một vực, nói thô thiển một chút thì vị bạn gái kia đích thực là một nàng "cọp cái" không hơn không kém!

"Cọp Cái" chẳng những thành công khống chế Phong Tử bỏ thuốc, còn thành công khống chế túi tiền của hẳn! Đáng sợ hơn chính là nàng lại có thể cai game online, còn muốn Phong Tử làm theo, cứ tới khi trời tối là phải lên giường đi ngủ — về phần sớm như vậy lên giường làm gì tới lúc

ngủ, Đại Nhiệt cũng rất muốn biết, hỏi qua vài lần, nhưng Phong Tử đều lấy vẻ mặt Ngưu Lang số khổ mà kêu:

- Chờ sau này có bạn gái chú sẽ biết!

Bởi vậy, Đại Nhiệt chỉ có thể nói phụ nữ là một loài động vật có vú khó hiểu nhất hành tinh.

Đối với Phong Tử, hẳn cũng chỉ có thể bày tỏ sự đồng cảm cùng “niềm thương tiếc”.

Tốt nghiệp đại học xong, hai vợ chồng Phong Tử liền dắt tay nhau đến Hàn Quốc du học, nghe nói cuộc sống cũng rất thoải mái. Vấn đề là, du học thì du học đi, tự nhiên gọi điện về làm gì?

Đại Nhiệt tóm lấy điện thoại dí sát vào mặt, tức giận nói:

- Phong Tử, chưa chết sao!

- Ha ha! Phong Tử sống ngàn năm, cậu cũng đừng ôm hy vọng này!

- Có rằm mau thả, ca còn ngủ tiếp.

Phong Tử ra điều hiểu rõ hỏi:

- Hở! Hôm qua ku lại chơi game suốt đêm hả? Tây Du Nhất Mộng vui đấy chứ nhỉ!

Đại Nhiệt nghe thế vội hỏi:

- Sao biết ca đang chơi Tây Du Nhất Mộng?

- Hê hê, ca còn biết chú đang là đại đương gia Cuồng Nhiệt Trại thành Trường An server Đông Thăng Thần Châu nữa đấy!

Đại Nhiệt ngồi bật dậy, nói giọng khó tin:

- Không phải cậu sang đây học xem bói đây chứ?

Phong Tử cười nói:

- Cứ nghĩ xem!

Đại Nhiệt nghĩ thoáng một lát rồi kêu lên:

- Fuc.k, hay là chú cũng đang chơi game này?

- Bingo! Ca đang chơi server Bắc Câu Lô Châu ở Hàn Quốc, oai phong vô cùng luôn. À quên, ca cũng là một đại đương gia!

- Cọp Cái đâu? Cô ấy không quản lý ‘gia súc’ trong nhà sao?

- Ha ha! Cô ấy cũng đang chơi, là áp trại phu nhân của ca mà.

Ngất, thế sự như quân cờ, không thể đoán trước a!

Đại Nhiệt quả thực là muốn ngất rồi.

Phong Tử cực kỳ hứng thú nói:

- Hôm nay tớ vừa xem danh sách vòng loại giải Anh Hùng Tranh Bá thì thấy trong số các đại đương gia đại biểu server Đông Thăng Thần Châu có một người tên Đại Nhiệt, nghĩ cái tên quái dị này nhất định là cậu, cho nên đặc biệt gọi điện tới hỏi thăm, quả nhiên đoán trúng. Giờ ngon rồi, huynh đệ chúng ta lại có cơ hội độ sức.

Đại Nhiệt cũng phấn chấn hẳn lên:

- Hô hô, nghe khẩu khí có vẻ cậu rất tự tin sẽ trở thành quán quân Bắc Câu Lô Châu ấy nhỉ?

- Đương nhiên! Cậu cũng đừng để tớ thất vọng đây, chúng ta nhất định phải gặp nhau tại vòng Anh Hùng Quyết Chiến cuối cùng!

Đại Nhiệt cười ha ha:

- Phong Tử, chờ đi!

Hai người còn nói một hồi lâu, tới khi nghe tiếng "Cọp Cái" gọi vọng vào trong máy, Phong Tử có việc phải làm, lúc này mới dập máy.

Đại Nhiệt cũng không buồn ngủ nữa, đứng lên, phát hiện giờ đã sẩm tối, ngày cũng sắp tàn.

Phòng bên, Yêu Yêu đã xuống bếp nấu xong bữa cơm, đang bắt đầu dọn lên — có một cô gái ở cạnh bên thật tốt, tuy rằng trải qua sự kiện Long Hải Thanh, quan hệ của hai người tiến triển có chút thông thả, thậm chí bất động, nhưng bình thường lúc ở chung đều cười nói rất vui vẻ.

Tiếp đó đến màn ăn – uống – tắm tấp vệ sinh, tất cả cũng nhanh chóng hoàn thành.

Đại Nhiệt lại tới giờ tiến vào game, xuất hiện trong Miếu Linh Cảm Đại Vương. Vừa đi ra cửa miếu, hẳn phát hiện bên cạnh Thông Thiên Hà có một thân ảnh yếu điệu đang đứng, y phục bay múa theo gió, đúng là Thiên Tâm Ái. Dưới màn đêm, Thông Thiên Hà bất ngờ tĩnh lặng hẳn lên, chỉ còn tiếng sóng rì rào khe khẽ, tựa như một người đang say giấc, chốc lại chép miệng ngáy đều. Ánh trăng chiếu xuống, mặt sông ánh lên vô vàn tia sáng lấp lánh, xinh đẹp dị thường.

- Tiểu Ái, onl sớm thế.

Đại Nhiệt đi lên trước chào hỏi.

Thiên Tâm Ái nói:

- Em vẫn chờ ở đây mà!

- Không phải chứ! Em không đi học sao?

Đại Nhiệt thắc mắc.

Thiên Tâm Ái làm vẻ trợn mắt nói:

- Trư ca ca, anh lú lẫn quá đi mất, đang là kỳ nghỉ Quốc Khánh mà.

Đại Nhiệt há miệng — á đù, đúng là quên mất.

- Sắp đến giờ rồi, nhiệm vụ sẽ lập tức phát động, Trư ca ca, anh chuẩn bị xong chưa?

- Không thành vấn đề! Anh sẽ cố hết sức để giúp em hoàn thành nhiệm vụ này. Đúng rồi, phần thưởng nhiệm vụ là cái gì?

Thiên Tâm Ái nói:

- Em cũng không biết. Nhưng theo lời Trần Trường thì nếu em có thể hoàn thành nhiệm vụ ông ta sẽ đưa em một món trấn hà chi bảo (bảo bối trấn sông), cũng không biết là loại pháp bảo gì.

- Trấn hà chi bảo? Trấn Thông Thiên Hà? Vậy thì nhất định không tồi.

- Em không để ý phần thưởng quá đâu. Quan trọng là nếu lát nữa ca ca không phải đối thủ của Tam thái tử thì nhất định đừng chọi cứng, an toàn là nhất đó.

Nghe được nàng quan tâm, Đại Nhiệt cười nói:

- Đã nói anh là cáo già mà, sẽ tùy cơ ứng biến. Nhưng em tu vi hơi thấp, khi chiến đấu xảy ra nhớ ở lại trong miếu, tránh việc ngoài ý muốn nhé.

Thiên Tâm Ái hừ một tiếng, nói:

- Chớ xem thường em, em có cái này rồi!

Cô bé giơ tay lên, lộ ra một cánh sen lớn chùng cái đĩa, trong suốt. Cánh sen này dù không có hào quang vạn trượng, nhưng lại tỏa ra một làn sáng nhu hòa dịu nhẹ, khiến người gần đó như được thanh tẩy tâm hồn.

[Cánh sen trên đài sen Quan Âm từng ngời], pháp bảo tứ phẩm, thuộc loại pháp bảo hộ thân, người thi triển ra có thể ngời lên trên cánh sen, vạn vật khó làm thương tổn. Số lần sử dụng trước mắt là 1/1, chủ nhân: Thiên Tâm Ái!

Nhìn thấy giới thiệu về pháp bảo này, Đại Nhiệt cười nói:

- Đây là thứ tốt, sao em có được vậy?

Thiên Tâm Ái đặc ý nói:

- Là chị em tặng, tuy chỉ có thể sử dụng một lần, nhưng hiệu quả rất tốt, cho nên dù Long Vương Tam thái tử pháp lực thông huyền cũng đừng mong tổn thương tới em.

Hệ thống pháp bảo trong Tây Du Nhất Mộng đúng là rất phong phú, thứ thần kỳ thần diệu gì cũng có đủ — đáng tiếc những vật này phần lớn đều vô duyên cùng Đại Nhiệt.

Hai người đang nói chuyện, lại nghe thấy Trần gia trang bên kia chiêng trống âm vang. Rất nhanh, một đoàn có chừng mười mấy người kêu gào chạy vội tới, đi đầu là trang chủ Trần Trường, lão lệ tung hoành, vẻ mặt thê lương bi ai — thân là đại địa chủ một phương, ai ngờ trời giáng tai vạ bất ngờ, phải hy sinh hai đứa con nhỏ sinh đôi đẹp như tranh vẽ, hương hỏa muốn đoạn, bảo sao hãn không kêu gào thê thảm?

Trong đội ngũ nâng theo hai cái kiệu ghế dựa, trên ghế có hai đồng tử đang ngồi, đồng nam tên Trần Quan Bảo, đồng nữ tên Nhất Xứng Kim. Có lẽ vì còn quá nhỏ chưa biết gì, cho nên hai đồng tử này không có chút nào sợ hãi, còn cười vang ngồi gặm trái cây.

Đây là theo tiến trình nhiệm vụ, lúc này đoàn người mang hai đồng tử tới Miếu Linh Cảm Đại Vương để chờ Long Vương Tam thái tử hiện thân hưởng dụng, đến miếu sẽ rút về.

Lúc gần đi, Trần Trùng chạy tới, ‘phịch’ một tiếng quỳ rạp xuống trước mặt Thiên Tâm Ái, khóc nói:

- Thiên Tâm Ái đại tiên, một đôi nhi nữ của lão hủ xin toàn bộ nhờ vào người!

Thiên Tâm Ái vội đỡ lấy ông lão, an ủi:

- Lão bá đừng lo lắng, cháu đã tìm được người tài giúp đỡ, tuyệt đối sẽ không để Long Vương Tam thái tử làm việc ác.

Trần Trùng nhìn sang Đại Nhiệt một cái, cũng không nói nhiều thêm, cảm tạ sau đó tập tễnh rời đi.

Thiên Tâm Ái nhìn bóng lưng thê lương của ông lão, đồng tình nói:

- Người đầu bạc tiền kẻ đầu xanh, thật là một người đáng thương!

Đại Nhiệt cười nói:

- Đa cảm quá dễ bị hao tổn tinh thần lắm đó nhé, tiểu Ái, em phải đề phòng trầm mê đấy.

Thiên Tâm Ái thắc mắc:

- Sao em lại phải đề phòng trầm mê ạ?

- Còn không phải sao? Đây chỉ là trò chơi thôi, thế mà em lại bị cốt truyện trong đó làm xúc động, như thế là em muốn trầm mê vào rồi còn gì.

- Ặc, có gì đâu ạ? Giống như anh xem phim hay đọc truyện bị cảm động thôi mà, thế không gọi là trầm mê được, chỉ coi là giàu tình cảm thôi!

Thiên Tâm Ái nói lời đầy lý lẽ phản biện.

- Ha ha, nói cũng phải, phụ nữ quả nhiên là sống cảm tính hơn đàn ông mà.

Thiên Tâm Ái nói:

- Không nói linh tinh nữa, Trư ca ca, nhanh chuẩn bị đi, sắp tới giờ Tý rồi.

- Chuẩn bị?

Đại Nhiệt cười nói:

- Phải chuẩn bị gì chứ?

- Ờ, thì chuẩn bị tư thế chiến đấu, lấy ra pháp bảo ạ.

Thiên Tâm Ái một bộ rất có kinh nghiệm chiến đấu nói.

Đại Nhiệt cười nói:

- Anh không cần chuẩn bị như vậy!

Thiên Tâm Ái “ạ” một tiếng, cũng không quản nữa, trước lấy ra một thanh trường kiếm dài hơn mét tỏa ánh sáng sắc lẹm, sau lại tự buff thêm mấy lá bùa quanh người, khiến nhất thời cả người cô bé đều là bùa chú lưu động, quang hoa lóe ra, đủ loại ký tự phiêu dật bất định, trông rất đẹp mắt.

Bởi vì không có hồn phách, Đại Nhiệt không thể sử dụng bùa chú, nhưng Chân Vũ Độn Giáp của hắn cũng không rơi xuống hạ phong, chín

chuôi kiếm nhìn như thật thể xoay vòng quanh thân, tỏa hào quang chói mắt, làm người ta không dám dễ dàng tiếp cận.

Hai người cứ như vậy đứng trước Miếu Linh Cảm Đại Vương, kề vai sát cánh với hai bức tượng võ tướng cạnh cửa miếu, lẳng lặng chờ đợi Long Vương Tam thái tử đến.

- Trư ca ca, em thấy hơi sợ!

Gió đêm lạnh lẽo thổi qua, Thiên Tâm Ái cảm thấy lạnh cả người, nhin không được mở miệng nói.

Đại Nhiệt an ủi nói:

- Hay là em vào trong miếu đi, mắt không thấy tâm không sợ hãi, nhân tiện trò chuyện với hai đứa nhỏ cho tụi nó khỏi khóc, một mình anh canh ở ngoài là được rồi.

Thiên Tâm Ái quật cường nói:

- Không, em muốn kề vai chiến đấu với anh!

Đại Nhiệt ngửa mặt lên trời cười to, hào tình vạn trượng:

- Cơn giông trước lúc mưa nguồn, đến cả đi có gì chần chờ mãi!

Thiên Tâm Ái cảm nhận được ý chí chiến đấu mãnh liệt của hã, trong lòng cũng vững vàng hơn. Không biết tại sao, bỗng dưng cô bé cảm thấy chỉ cần bên cạnh có Đại Nhiệt là tất cả đều không có vấn đề gì.

Gió càng lúc càng lớn, rít gào từng đợt trong không trung. Gió cuốn mây đen đến, thế phô thiên cái địa che khuất đi ánh trăng, Thông Thiên Hà lập tức mất vẻ an ổn hiếm có mà gầm thét dữ dội, như là một con mãnh thú tức giận, từng đợt sóng cuộn trào dâng cao tới cả chục mét, hung mãnh đáng sợ.

- Tới rồi!

Đại Nhiệt thấy xung quanh đột nhiên biến đổi, mơ hồ cảm thấy được đại chiến sắp tới — giờ hẳn chỉ có một cảm giác rất hưng phấn, loại cảm xúc muốn bùng phát nổ tung này vẫn là lần đầu tiên xuất hiện.

- Hiện tại, ta chính là nhân vật chính!

Đại Nhiệt không nhịn được há miệng thét dài, tay vung lên, một viên gạch lớn màu xanh đã nằm gọn trong đó, Thái Cực Đạo ứng tâm mà sinh, Ngũ Hành Chi Độc kích phát ra, khói xanh quanh quẩn, chỉ mong chờ địch thủ tới.

- Đến đây đi! Cho dù ngươi là Long Vương Tam thái tử, ca cũng có thể đánh ngươi mặt nở hoa!

Đại Nhiệt trừng mắt nhìn Thông Thiên Hà sóng cuộn trào trước mắt.

Sóng xô ngàn dặm, gió xé tầng không, đột nhiên một luồng sét âm vang đánh ra, khiến trời đất cũng muốn nứt.

Ngay sau đó, tiếng sấm đì đùng không dứt, mưa bắt đầu rơi như trút nước.

Gràoooooooo....

Một tiếng rùng ngâm vang vọng đất trời, Thông Thiên Hà rộng lớn bọt sóng quay cuồng, chớp lóe lên, từ mặt sông bay ra một cái bóng khổng lồ dữ tợn!

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Thái Chấn Hoa: từng là huấn luyện viên cho Lưu Quốc Lương, đứng số 1 trong BXH thế giới bộ môn bóng bàn năm 1996.

- (2) Xung hô giữa Đại Nhiệt và Phong Tử lúc thế này lúc thế kia để thể hiện sự thân mật.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 5: Huyền thú Quý Mã

oOo

Gió rít gào, mây đen ùn ùn kéo tới, chớp giật đùng đoàng, trời dất như đến ngày tận thế khiến người khác sinh ra một cảm giác hít thở không thông.

Trời sinh dị biến, tất có yêu nghiệt!

Mà yêu nghiệt chính là cái bóng thật lớn giương nanh múa vuốt, chốc chốc lại há cái miệng khổng lồ gầm thét, quấy động Thông Thiên Hà mà bay lên giữa không trung kia.

Tổ sư, làm vai phụ mà cũng hung hăng càn quấy thế này sao? Hô phong hoán vũ, kêu còn âm ỉ hơn cả giết heo, thật không hổ là Long Vương Tam thái tử!

Đại Nhiệt lo lắng nhìn về phía Thiên Tâm Ái, chỉ thấy cô bé sớm đã phát động cánh sen, pháp bảo kia lập tức mở to lên như cái nắp giếng. Thiên Tâm Ái nhảy tới ngồi lên, khống chế cánh hoa trôi nổi cách mặt đất ba mét; mà hoa kia cũng lóe lên hào quang lập thành một vòng phòng ngự ánh sáng, ôn hòa bao kín lấy Thiên Tâm Ái, xem ra cô bé tự bảo vệ mình là không thành vấn đề.

Đại Nhiệt yên lòng, nắm chặt viên gạch, xoay người đối mặt với cự long còn đang thể hiện uy phong phía trên không Thông Thiên Hà, hét to:

- Long Vương Tam thái tử, lão tử chờ người đã lâu!

Cự long kia nghe có tiếng người, cặp mắt lớn như đèn lồng chiếu xuống, hướng về Đại Nhiệt. Sau đó cự long bắt đầu thu nhỏ thân mình, đáp xuống tới mặt đất thì đã hóa hình người, biến thành một công tử nhà giàu tay cầm quạt giấy, phong độ nhẹ nhàng. Kẻ này thân mặc thanh sam, đầu đội khăn nho sinh, bên hông còn đeo một miếng ngọc bội hình dáng cổ xưa. Phép biến thân của hắn không ngờ đã đạt tới cảnh giới thông huyền.

Tam thái tử thu hồi chân thân, pháp lực cũng thu liễm, khí tượng lập tức trở về bình thường, gió lộng mây tan, ánh trăng tái hiện nhân gian, Thông Thiên Hà cũng trở về an ổn, không còn gầm thét nữa.

Đại Nhiệt vốn tưởng rằng một lời không hợp lập tức sẽ đấu võ. Hiện tại thấy Tam thái tử hóa thân người, hắn không khỏi hơi lo lắng.

Tam thái tử nhàn nhã cất bước tới trước mặt Đại Nhiệt, mắt rồng lóe lên tia sáng, thế nhưng lại nhìn không thấu phạm nhân mặc một thân đồ đen này, có chút kinh ngạc “ồ” một tiếng, thản nhiên hỏi:

- Các hạ là ai, vì sao ở đây?

Đại Nhiệt cười ha ha nói:

- Lời này phải hỏi Tam thái tử người mới đúng? Người vì tu luyện công pháp mà dám mạo phạm luật trời, cắn nuốt đồng nam đồng nữ, không sợ trời phạt sao?

Tam thái tử ngửa mặt lên trời mà cười:

- Ha ha! Cái gì là trời, cường giả chính là trời! Vì có thể tu luyện thành Cửu Sắc Chân Long Thân, đừng nói tế điện một đôi đồng tử, coi như phải nhấn chìm của Trường An ta cũng sẽ làm!

- Hay cho câu cường giả chính là trời! Hiện tại đồng tử ở trong miếu, ta ở trước miếu, có bản lĩnh đến cướp đi!

Đại Nhiệt cũng không cùng hần nói nhảm thêm — vai phụ thì không nên để có nhiều lời thoại.

Tam thái tử nhìn quét qua:

- Chỉ bằng người?

- Chỉ bằng ta! Và cả viên gạch trong tay ta nữa!

Tam thái tử lúc này mới chú ý tới binh khí “dị hợm” trong tay Đại Nhiệt — viên gạch có khối nhẹ quán quanh. Về mặt hần bỗng trở nên nghiêm trọng:

- Ngũ Hành Chi Độc? Không ngờ trong phạm nhân lại có người tu luyện tới cảnh giới như thế.

Đại Nhiệt mỉm cười nói:

- Chuyện người không ngờ còn nhiều lắm.

Nói xong lời này, hần đột nhiên cao giọng hai, ngửa mặt nhìn trăng đêm rồi tru lên một tiếng dài, như là một con sói hoang đói khát!

Hần muốn làm gì đây?

Tam thái tử cùng Thiên Tâm Ái đều tò mò nhìn chăm chăm Đại Nhiệt, chờ đợi bước hành động tiếp theo của hần.

Tru lên xong, Đại Nhiệt bắt đầu niệm pháp quyết:

- Thiên Địa Huyền Hoàng, Vạn Vật Năng Sang! Dĩ Nhất Sinh Vạn, Vi Pháp Nhi Hàng! (khi trời đất còn chưa thành hình, mọi thứ đều có thể tạo

ra, lấy một mà sinh ra hàng vạn, theo luật mà giáng xuống)

Niệm xong, hấn cong tay làm trảo, bỗng dựng chụp vào không khí.

Không khí bỗng phát ra một loại âm thanh cổ quái mà bi thương, một trảo của Đại Nhiệt như xé không gian, một cỗ khí tức cường đại mà cổ xưa nhất thời tràn ra, trên không trung kết thành đủ loại ảo ảnh, có voi lớn sau lưng mọc hai cánh, có quái hổ răng nanh to như cái cột, có đại điểu toàn thân đỏ như máu v.v... đủ loại quái vật hình dạng kỳ lạ, mỗi con đều tản ra khí tức mãnh liệt.

Thấy một màn này, mặt Tam Thái Tử lập tức đổi sắc:

- Từ không thành có, lấy ảo thành hình! Người... người lại luyện thành con đường thứ ba lấy võ nhập đạo!

Đại Nhiệt không hề đình chỉ, lại thét dài, vèo một cái giơ tay lên không, sau đó như là bắt được thứ gì đó trên hư không, lập tức hưng phấn lên, kéo tay về.

Ầm một tiếng, một con quái thú cỡ lớn đột ngột xuất hiện.

Quái thú kia thoát ly khỏi hư không, đi vào không gian thật, lập tức hưng phấn mà nghển cổ hí to, tiếng vang thấu trời xanh.

Thấy kỳ quan như thế, Thiên Tâm Ái thét một tiếng thất thanh, biểu cảm không thể tin nổi.

Đại Nhiệt lại từ hư không tóm ra một con ngựa.

Một con quái mã kinh thế hãi tục, dài hơn ba mét, cao tầm hai mét, hai mắt như chuông đồng, hồng quang rạng rỡ. Ngựa này toàn thân phủ lân giáp, vảy tối đen tỏa sáng, các cạnh sắc bén như lưỡi dao; trên cái đầu thật lớn còn mọc ra một đôi sừng cong cong như hai thanh binh khí; bốn chân

như chùy, đập trên bốn đóa tường vân, như thực như ảo, như thần như ma. Con ngựa này không thuộc về Thần thú kỵ của người tu Tiên, cũng không thuộc Ma thú kỵ của người tu Phật, mà là một Huyền thú!

Cái gọi là Huyền thú, lấy ảo thành hình, chính là vật hư ảo không có thật, chỉ có người tu võ lực pháp lực thông huyền mới có thể triệu hoán chúng từ dị không gian ra; một người chỉ có thể triệu hoán một con Huyền thú, pháp lực cao thấp quyết định trình độ lợi hại của Huyền thú. So với Thần thú kỵ Ma thú kỵ, Huyền thú càng tốt hơn, chẳng những linh trí cao, công kích sắc bén, còn có thân thể bất tử, chỉ khi nào chủ nhân bị chết thì nó mới bị đưa về không gian cũ, chờ đợi lần triệu hoán tiếp theo.

Mặt khác, Huyền thú kỵ cũng có thể tiến hóa, bản thân nó có pháp môn tu luyện, cho dù khi mới ra không gian thực rất nhỏ yếu, nhưng theo tu luyện sẽ tiến hóa dần trở nên mạnh mẽ hơn.

Nhớ ngày đó, nhân vật thủy tổ con đường thứ ba lấy võ nhập đạo Trương Tam Phong tới gặp Đại Nhiệt thì cũng cười một Huyền thú.

"Người chơi Đại Nhiệt, chúc mừng bạn từ dị không gian triệu hoán ra một Huyền thú trở thành tọa kỵ của bạn — Huyền thú này có tên là: Quỷ Mã; có thuộc tính Ngũ Hành tương sinh cùng chủ nhân: Mộc sinh Hỏa, là hệ Hỏa; có được pháp môn tu luyện: Văn Vũ Hư Hỏa Quyết; tính cách Quỷ Mã: dữ dằn, mê rượu; cấp bậc trước mặt: tam đẳng; trạng thái chủ nhân: Đại Nhiệt!"

"Người chơi Đại Nhiệt, tọa kỵ của bạn Huyền thú Quỷ Mã cấp bậc cao siêu, có thể tiến vào Tọa Kỵ Bài Hành Bảng, hiện tại mời bạn lựa chọn lên bảng hay không!"

Nghe hệ thống nhắc nhở, Đại Nhiệt không chút do dự liền lựa chọn không hiện Quỷ Mã lên bảng xếp hạng — hiện tại ở Tọa Kỵ Bảng thì đẳng

cấp cao nhất là tứ đẳng, cho nên nếu Quỷ Mã vừa lên sẽ lập tức đoạt ngôi đầu. Nhưng hư danh đều là c-út chó, Đại Nhiệt cũng không muốn dấn vào.

Quỷ Mã xuất thế, thần trí linh thông, lập tức chạy tới bên người Đại Nhiệt, thân mật dùng đầu cọ cọ lên người hắn, thần thái tựa như một đứa trẻ đang làm nũng.

Đại Nhiệt tràn đầy phấn khởi trong lòng — kỳ thật lấy võ nhập đạo, chỉ cần có được trình độ đỉnh cấp là có thể triệu hồi ra Huyền thú. Nhưng Đại Nhiệt cảm thấy mới vừa sáng lập ra Thái Cực Đạo thì tu vi khá thấp, nếu lúc ấy dùng công năng triệu hoán sẽ chỉ triệu hoán ra được Huyền thú cấp bậc thấp, cho nên hắn đợi mãi tới khi đưa Thái Cực Đạo tăng lên tới cảnh giới thứ hai "Điểm Thiết Thành Kim, Hóa Hủ Hủ Vi Thần Kỳ", giờ đại địch trước mặt, cảm xúc tăng vọt, hắn mới triệu hồi ra Huyền thú.

Kết quả Đại Nhiệt rất hài lòng, thành công triệu hồi ra tam đẳng Huyền thú Quỷ Mã. Ở trước lúc chuẩn bị cùng Tam thái tử quyết một trận tử chiến thế này, điều này không khác gì tăng thêm một sự giúp đỡ mạnh mẽ.

Đáp ứng hỗ trợ Thiên Tâm Ái làm nhiệm vụ, lấy tính cách của Đại Nhiệt đương nhiên sẽ làm hết khả năng. Sở dĩ hắn không kêu gọi cao thủ Cuồng Nhiệt Trại giúp đỡ là vì đây là chuyện cá nhân giữa hắn và Thiên Tâm Ái, không có lý do gì để kêu người gọi hội; về phương diện khác, tu vi của Long Vương Tam thái tử chẵn chẵn thuộc về đỉnh cấp, chỉ giơ tay nhắc chân cũng đủ miểu sát vô số, như thế sao còn phải kiếm người làm hy sinh vô ích?

Bởi vậy Đại Nhiệt quyết định một người đi đối mặt, ngoại trừ Ngũ Hành Chi Độc bên ngoài, hắn còn có thể dựa vào một cơ hội khác, đó là có thể triệu hồi ra một con Huyền thú lợi hại.

Không thể nghi ngờ, hiện tại ý đồ của hắn đã thành công.

Một con Huyền thú tam đẳng, tạm chưa nói lực công kích cao hay thấp, quan trọng nhất là nó có được Bất Tử Chi Thân, tuyệt đối là vật hy sinh cao cấp nhất, tương đương với có trong tay vô hạn Hộ Thân Phù, thời khắc mấu chốt có thể phát huy đại công dụng, cũng triệt tiêu vô số nguy cơ sát thương ngoài ý muốn!

Tam thái tử thấy Huyền thú Quỷ Mã, sắc mặt lập tức ngưng trọng lên:

- Không thể tưởng được a! Hắc hắc, không thể tưởng được đương kim nhân gian còn có đối thủ đáng để ta giết!

Đại Nhiệt nhướng mày:

- Người nói lời này còn hơi sớm đấy, chưa biết ai giết ai đâu!

- Vốn ta tu luyện Cửu Sắc Chân Long Thân là vì đối phó con khi Đại Thánh kia, nếu hiện tại đã gặp người, vậy trước hết lấy mạng của người mở đường đi!

Tam thái tử đột nhiên động thân, lập tức phóng thích ra bá vương khí đầy trời.

Khí tượng lại bắt đầu thay đổi...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 6: Cứu Sắc Chân Long Thân

oOo

Trong Tây Du Nhất Mộng, quái vật pháp lực cao thâm gần như đều có khả năng biến thân — chẳng những có thể biến thành con người mà còn có thể biến sang các hình thái khác, lợi hại một chút thậm chí có thể biến thành cây cỏ, côn trùng hay bất kỳ thứ gì có thể nghĩ ra. Nhưng ngoại trừ số rất ít tồn tại cấp bậc Thánh Nhân thì đại bộ phận quái vật sau khi biến thân đều bị giảm đi pháp lực, bởi vậy thông thường đều chỉ sử dụng biến thân ở tình huống muốn giải trí giết thời gian hoặc trốn tránh tai nạn. Cho nên nếu chúng muốn đánh giết với đối thủ cường đại nhất định phải khôi phục chân thân, như vậy mới phát huy được 100% bản lĩnh.

Ví dụ như Long Vương Tam thái tử hiện tại!

Căn cứ tư liệu trong trò chơi, kẻ này tên Ngao Bính, là con trai thứ ba của Đông Hải Long Vương Ngao Quảng, tuổi trẻ tài cao, có chí lớn. Bởi vì mỗi hận cũ, hăn vẫn luôn có oán hận không đội trời chung với kẻ cướp đi thân châm trấn hải là Tề Thiên Đại Thánh, lúc nào cũng mong báo được thù.

Ở một lần vô tình, Tam thái tử từ chỗ sâu trong hải nhãn ở Đông Hải tìm được một cây hồ lô cổ quái, có thân không có lá, trên ngọn kết có một tiểu hồ lô màu xanh đen đã thành hình, dưới gốc thì bày biện một cái hộp ngọc thần bí, trong chứa một bí tịch công pháp.

Dưới loại tình huống này, Tam thái tử đầu tiên chọn hái hồ lô — theo một quy tắc có tính tương đối trong game, so sánh giữa pháp thuật và pháp bảo đương nhiên pháp bảo chiếm thượng phong. Dù sao pháp thuật có hiệu quả sát thương khá hạn chế, hơn nữa cũng khó tu luyện, bình thường bế quan tu luyện tới lâu thật lâu cũng chỉ mới chạm chút da lông.

Còn pháp bảo lại khác, một khi nhận chủ thành công sẽ một lòng cống hiến sức lực, hơn nữa sử dụng rất tiện, chỉ niệm chú mấy câu là có thể phát động. Quan trọng hơn là pháp bảo lợi hại chút có lực sát thương vượt quá tưởng tượng. Ví dụ như pháp bảo nhất phẩm Khốn Tiên Tác đặc biệt khắc chế quái vật Tiên tộc cùng người chơi tu Tiên thuật, một khi vận dụng, chỉ cần những gì có liên quan đến chữ "Tiên" là đừng hòng chạy thoát. Lại ví dụ như Tru Tiên Kiếm, một kiếm chém ra, trong phạm vi sát thương mặc kệ là người hay quái đều bị diệt sạch.

Thế mới nói chỉ cần có được một pháp bảo lợi hại thì uy lực cá nhân sẽ tăng lên nhiều cấp bậc, tác dụng so với đột nhiên vận đũa học được pháp thuật đỉnh cấp hay nhặt được bí tịch hàng khủng còn rõ ràng hơn nhiều.

Lại nói tới chuyện chính, lúc đó Tam thái tử cực kỳ hứng thú ngắt hồ lô xuống, nghĩ rằng đã chiếm được một pháp bảo Tiên Thiên thượng cổ, kích động vô cùng, một lòng muốn về Long Cung tu luyện, đương nhiên “tiện tay” nhắc luôn cái hộp báu theo.

Trở lại Long Cung, Tam thái tử sử dụng ra pháp quyết độc môn tu luyện tiểu hồ lô kia, nhưng hẫng thất vọng rồi. Hồ lô có vẻ hàng khủng kia lại không có lấy nửa tia linh lực, căn bản không có tiềm chất thành pháp bảo. Hẫng nghiến cứu thêm vài ngày vẫn không nhìn ra bất kỳ công dụng nào khác. Trong cơn tức giận, hẫng lấy tiểu hồ lô làm cái xô đựng nước tiểu, sau vứt vào thương khố chứa vật phẩm cấp thấp nhất của Long Cung, dùng làm phần thưởng nhiệm vụ cho phạm nhân.

Truyện tiếp theo mọi người cũng biết rồi, hồ lô kia bị Dạ Xoa vô sỉ lừa đảo ném cho nam nhân vật chính của chúng ta, khi đó Đại Nhiệt còn rất nghiêm túc tìm hiểu “mùi vị” bên trong. Còn Tam thái tử tuy không dùng được hồ lô nhưng trong hộp kia lại có một bộ pháp môn thượng cổ mà Thủy tộc thất truyền đã lâu — Cửu Sắc Chân Long Thân Quyết.

Cái gì là cửu sắc? Chính là đen trắng đỏ cam vàng lục lam chàm tím chín màu, mỗi màu đại biểu cho một loại lực lượng long phách. Một khi tu luyện thành công, chân thân của Tam thái tử sẽ có hồn phách của chín con rồng có màu sắc bất đồng xoay chuyển xung quanh, tựa như một tấm bảo y, chẳng những có công hiệu hộ thể huyền diệu mà còn có thể hấp thu sát thương đối thủ đánh ra để chuyển hóa làm pháp lực của bản thân, khá giống với Bắc Minh Thần Công trong Thiên Long Bát Bộ.

Đạt được pháp quyết này, Tam thái tử coi như chí bảo, lập tức bế quan tu luyện, nghĩ thầm chờ khi đại cáo công thành thì đừng nói chấp con khi Đại Thánh kia mà phóng mắt cả Tây Du Nhất Mộng, ngoại trừ mấy lão bất tử trong map "Hồng Hoang Phong Thần", cũng khó có ai là đối thủ của hắn.

Đây còn phải nói sao? Có hồn phách cửu long hộ thể cộng hấp thu chuyển sát thương cho mình không phải bất bại rồi sao?

Pháp thuật lợi hại như thế đương nhiên cách thức tu luyện không thể dễ dàng. Đầu tiên người tu luyện phải thu thập được hồn phách của chín con rồng có màu sắc khác nhau nhưng thực lực sần sần.

Vì thế Tam thái tử hạ nhãn tâm, được Tứ Hải Long Vương chống lưng phía sau màn bên chĩa hắc thủ với đồng bào đồng loại, thông qua đạo cụ đặc thù giết chết mười ba con rồng mới thu đủ chín cái hồn phách phù hợp yêu cầu. Có hồn phách làm phôi thai, kế tiếp cần phải làm là tu luyện chúng, hợp thành một khối cho mình dùng, cũng kích phát oán hận ẩn hàm

trong hồn phách bằng nhiều cách không mấy sáng sủa không dễ cho người biết.

Tam thái tử thiên phú kinh người, tiến trình tu luyện cực kỳ thuận lợi, tới lúc này chỉ cần cắn nuốt một đôi đồng nam đồng nữ song sinh, sau đó lại lịch lãm một phen là có thể hoàn toàn tu luyện thành Cửu Sắc Chân Long Thân — đây cũng chính là nhân quả của nhiệm vụ ẩn "Cứu Vớt Đồng Tử" mà Thiên Tâm Ái nhận.

Mắt thấy đồng tử đã đến miệng, công pháp sắp thành, lại đột nhiên một phạm nhân lấy võ nhập đạo nhảy ra ngăn cản, Tam thái tử cực kỳ căm tức, quyết định dùng Cửu Sắc Chân Long Thân để đối phó Đại Nhiệt, lấy mạng phạm nhân này làm đồ tế điện đầu tiên.

Tam thái tử nhanh chóng biến thân, bay vút lên không, khí tượng lập tức lại thay đổi, chớp gió ùng ùng.

Đại chiến cuối cùng cũng bắt đầu!

Đại Nhiệt phi thân nhảy lên Quỷ Mã, vững vàng ngồi trên lưng ngựa, tựa như một vị đại tướng quân xuất chiến sa trường, chẳng qua tướng quân bình thường đều cầm đại đao trường thương, còn hấn lại cầm viên gạch.

Cảm nhận được sát khí bùng phát trên bầu trời, Quỷ Mã như càng phấn khích hơn, cất vó ngẩng đầu, hí vang liên tục, hồng quang trong hai mắt càng mạnh, đầu chí tăng vọt trừng mắt nhìn Tam thái tử, chỉ chờ chủ nhân ra lệnh một tiếng, nó sẽ lập tức đăng vân giá vũ (cưỡi mây lướt gió) bay lên trời cùng Tam thái tử quyết một trận tử chiến — toàn bộ thú cưỡi đăng cấp cao đều có thần thông đăng vân giá vũ, có thể chở chủ nhân trên trời dưới đất. Chỉ là nếu chủ nhân không có đăng vân giá vũ thì chẳng may phát sinh chuyện ngoài ý muốn trên không rất có thể sẽ té xuống mà chết.

Đối với việc này Đại Nhiệt có chút bó tay, bởi vì hồn phách mất hết, hấn căn bản không thể học thuật đăng vân giá vũ, cho nên tác dụng của thú cưỡi

còn quan trọng hơn người khác nhiều lắm, liên hệ tâm thần giữa người với thú cũng càng phải thêm mật thiết mới có thể bảo trì trạng thái chiến đấu tốt nhất mà không bị ngã chết.

Bên kia Thiên Tâm Ái sớm đã nhìn đến choáng váng, đây là lần đầu cô bé được xem tình cảnh hung mãnh đồ sộ như vậy trong trò chơi, cũng lần đầu ngay mặt chứng kiến cao thủ giao đấu, khiến cô bé vừa có chút hoảng sợ lại vừa hâm mộ không ngừng.

Trên bầu trời, Tam thái tử hiện ra chân thân, hô mưa gọi sét, rít gào giận dữ không ngừng, thi triển ra Cửu Sắc Chân Long Thân còn chưa luyện thành.

Đen trắng đỏ cam vàng lục lam chàm tím! Chín loại màu sắc! Hồn phách của chín con rồng hình thái khác nhau hiện ra, xoay chung quanh thân thể cự long lớn tới trăm mét, sắc thái rực rỡ, cực kỳ hút mắt. Chỉ là hồn phách của chín con rồng kia còn chưa hoàn toàn thành hình, hoặc thiếu vảy, hoặc thiếu râu, hoặc không có mặt mày. Nhưng ngay cả như thế, hình ảnh chín con rồng mờ ảo sinh động múa lượn trên bầy trời cũng đã đủ làm không người ta nhìn mà tán thưởng không dứt.

Đại Nhiệt trông lên cảnh tượng kỳ ảo kia, không biết vì sao có chút ghen tị, chỉ hận tại sao mình không có được pháp thuật lợi hại cao thâm như thế. Hắn quay đầu lại, nói với Thiên Tâm Ái:

- Tiểu Ái, ác chiến sắp nổ, nhớ bảo trọng nhé! Nếu không chịu nổi thì mau vào miếu trốn.

Thiên Tâm Ái thấy màn Tam thái tử biến Cửu Sắc Chân Long Thân, biết hàng này rất khó đối phó, không khỏi vì Đại Nhiệt mà lo lắng, hô lên:

- Trư ca ca, nếu không chúng ta buông tha đi! Hiện tại chạy trốn có lẽ còn kịp!

Đại Nhiệt cười ha ha:

- Đối mặt nghìn vạn quân, ta vẫn tới! Huống chi trước mặt chỉ là một Tam thái tử!

Thiên Tâm Ái lo lắng nói:

- Nhưng mà...

- Em đừng lo, chiếu cố tốt cho mình là được rồi, anh sẽ không sao đâu!

Đại Nhiệt nói xong, đang muốn lệnh cho Quỷ Mã bay lên không, cùng Tam thái tử đại chiến thì đúng lúc này, tình cảnh lại phát sinh thay đổi...

Vèo! Một tiếng xé gió bén nhọn vang lên trong mưa gió, một dải ánh sáng xông ra từ người Đại Nhiệt, là một cái hồ lô nửa đen nửa trắng!

Hồ lô! Chính là cái hồ lô kỳ quái trong hành trang của mình sao?

Đại Nhiệt như nghĩ ra cái gì đó, nhưng vẫn không cắt nghĩa được rõ ràng, có chút loạn.

Chỉ thấy cái hồ lô kỳ quái kia bay lên giữa không trung rồi lơ lửng trên đó, thân mình chia hai nửa đen trắng rõ ràng hơi rung lên, tựa hồ đang cười nhạo Tam thái tử. Sau đó, nó nghiêng thân, hướng miệng hồ lô về phía Tam thái tử đang mặc sức thể hiện Cửu Sắc Chân Long Thân, bắt đầu dùng hết công suất mà hút vào.

Nói cũng kỳ quái, một cái hút này, chín cái long hồn sáng rực quanh thân Tam thái tử không hề có chút sức kháng cự nào mà chui cả vào trong hồ lô, cái sau so với cái trước càng nhanh, tựa như sợ nếu rút lại phía sau sẽ không được hồ lô tiếp nạp, mà đã đi vào là không bao giờ nguyện ý chui ra nữa.

Tình tiết phát triển đến trình độ này khiến toàn bộ những ai có mặt đều
trợn tròn mắt!

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 7: Hồ lô quái lạ

oOo

Chỉ trong chốc lát, chín long hồn quanh thân Tam thái tử đã ngoan ngoan tiến cả vào trong bụng hồ lô, đến nửa cái bóng cũng không lưu lại. Quá trình trong đó quái dị chẳng khác nào một đám cừu non tự mình đưa thân vào miệng sói, khiến người ta không thể không nghiêng ngẫm.

Sau khi mất đi toàn bộ chín cái hồn phách rỗng, Long Vương Tam thái tử vốn đang hung hăng càn quấy gào rú vang trời lập tức như bị trọng thương, kêu thảm một tiếng, “phụt” một cái phun ra một ngụm lớn máu tươi.

Tam thái tử tu luyện Cửu Sắc Chân Long Thân, tuy rằng còn chưa đại thành, nhưng bởi vì công pháp huyền diệu, tâm thần tương thông, bởi vậy toàn bộ long hồn đều cùng một nhịp với nguyên thần của bản thân, quan hệ chặt chẽ từng tia từng tấc. Mà trải qua một màn kia không khác gì lột da rút xương của hãn, khiến một thân tu vi của hãn cơ bản là bị phế sạch.

Hấp thu chín long hồn, cái hồ lô đang nửa đen nửa chắc lần nữa biến hình, trướng lên vài chục lần như muốn hóa thành một lu nước lớn vậy. Nó tự xoay chuyển càng lúc càng nhanh giữa không trung, hào quang đại thịnh, màu sắc dần dần bị nhuộm thành chín loại giống chín long hồn, đen trắng đỏ vàng cam lục lam chàm tím, quầng sáng chiếu rọi cả không gian, vô cùng đẹp mắt.

- Người... người...

Tam thái tử thu lại chân thân, lần nữa biến trở về bộ dáng công tử, chỉ là giờ phút này sắc mặt tái nhợt, hình dung khô héo, lưng lay sắp đổ, tựa hồ bị hút sạch nguyên khí, không còn chút nào tiêu sái hào hoa ban nãy. Hắn giơ ngón tay run run chỉ vào cái hồ lô kỳ lạ kia, thần tình không thể tin, lắp bắp mãi không nói nổi một câu nguyên vẹn:

- Người... người...

Phụtttt!

Hắn lại bắt đầu hộc máu, lần này thì như là đê vỡ, máu phun ra không ngừng nghỉ!

Tam thái tử rốt cuộc không cố được nữa, rầm một cái, té ngã sấp xuống ngay trước người Quý Mã, tạo thành một cái hố lớn.

Gặp kẻ sa cơ không đánh tựa như thấy mỹ nữ đến tận mồm còn chê, đều là không thể tha thứ. Vì thế Quý Mã lập tức không khách khí chồm hai vó trước lên mà dậm xuống liên tục, tựa như đang mài móng lên một “khóm hoa cúc”.

- Aaaaaaaa!

Lúc này đây Tam thái tử kêu càng thảm thiết hơn, như là đang bị “bạo cúc”, kêu đến tê lương động lòng người — Quý Mã mặc sức mà “chà đạp”, Tam thái tử đang trọng thương làm sao chịu nổi, cuối cùng hét thảm hóa thành một luồng sáng trắng tan biến, chờ đợi cơ hội diễn vai phụ lần sau.

Nói đi cũng phải nói lại, Tam thái tử cũng thật là xui xẻo. Cái hồ lô kia chính hắn ngắt xuống, sau đó lại vì không tìm ra công hiệu mà coi như phế phẩm tiện tay vứt bỏ. Ai biết hiện giờ Cửu Sắc Chân Long Thân tân tân

khổ khổ tu luyện ra lại bị "phế phẩm" kia thu thập sạch sẽ, khắc chế đến sít sao, đừng nói phản kháng, ngay cả cơ hội giãy dụa cũng không có. Nhưng cũng có một chuyện xem như vạn hạnh trong bất hạnh là hấn đến chết cũng không biết cái hồ lô khiến mình tử ọ là cái hồ lô mình ném đi, nếu không phỏng chừng chuyện này còn lưu lại trong lòng hấn bóng ma muôn đời, khiến hấn vĩnh viễn không được an bình.

Đây đều là số a!

Trên không trung, hồ lô vẫn còn tiếp tục tiến hóa, màu sắc biến ảo không ngừng, tựa như là trong bụng nó có mấy đại cao thủ đang đọ sức, nhìn bộ dáng thì tình hình chiến đấu cực kỳ kịch liệt.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng va chạm giao thủ vang dội như sấm, mà hồ lô kia lại có thể trở nên mềm hóa, bên này lồi ra một khối, bên kia thụt vào một đoạn, phập phồng bất định, làm cho người ta lo lắng nó sẽ bất ngờ bị những thứ bên trong xé nát ra thành mảnh nhỏ.

Đây là có chuyện gì?

Thế cục lần thứ hai thay đổi đột ngột, mà thắng bại đã xong, Thiên Tâm Ái đang xem cuộc chiến bên cạnh hoàn toàn ngây người.

Đại Nhiệt thúc Quỷ Mã chạy vội tới bên người cô bé, cười ha ha nói:

- Tiểu Ái, thấy không? Dễ dàng chóng vánh, đại cục đã định, sớm nói phải tin anh mà.

Thiên Tâm Ái lẩm bẫm nói:

- Nhưng... nhưng đây là chuyện gì vậy ạ? Trư ca ca, anh mau giải thích đi! Cả cái hồ lô kia nữa, đó là gì mà lợi hại vậy ạ?

Đại Nhiệt vé mặt cổ quái:

- Anh muốn nói lắm, nhưng vấn đề là anh cũng không rõ.

Thiên Tâm Ái tròn mắt nói:

- Không phải chứ! Đó là hồ lô bay ra từ trong người anh mà.

Đại Nhiệt dờ khóc dờ cười, lại có một chút đắc ý, tóm lại hẳn đang có loại tâm tình cực kỳ cổ quái, nói:

- Hồ lô mặc dù là của anh, nhưng bình thường anh dùng nó như cái bô, không có nghĩ ra nó có bản lĩnh nhường này, thật sự là làm anh cũng chấn động.

- Cái bô! ?

Bịch! Thiên Tâm Ái giật mình sẩy chân ngã xuống cánh sen, một hồi lâu mới đứng lên:

- Anh nói, anh dùng cái hồ lô này như cái bô? Trư ca ca, anh là đồ mất vệ sinh.

Đại Nhiệt cười nói:

- Thì ban đầu anh lấy được hồ lô này do làm nhiệm vụ ở Tân Thủ Thôn, nó không phải là trang bị, cũng không thuộc về pháp bảo, hoàn toàn vô dụng, lại còn không vớt được, vì thế anh đành đặt nó trang trí trong hành trang, không ngờ lại trâu bò thế.

Thiên Tâm Ái tròn mắt há hốc mồm, biểu tình không thể tưởng tượng nổi nhìn chằm chằm Đại Nhiệt.

Đại Nhiệt bị cô bé nhìn đến có chút nhột, vội nói:

- Tiểu Ái, anh nói đều là thật, tất cả chỉ là ngoài ý muốn thôi!

Thiên Tâm Ái đưa ánh mắt chuyển hướng lên cái hồ lô trên bầu trời, lấy tay chỉ, buồn bực hỏi:

- Như vậy, Trư ca ca, theo anh thì cái hồ lô này rốt cuộc là gì?

Vấn đề này đúng là hỏi khó Đại Nhiệt, ngay cả hẳn tự nhận bản thân có chỉ số thông minh 180, cộng thêm lăn lộn vô số game online, nhưng quái sự kỳ quặc bậc này vẫn là lần đầu tiên gặp phải, không hề có chút manh mối.

- Nói mau đi anh! Là gì ạ?

Thiên Tâm Ái tò mò truy vấn.

Đại Nhiệt trầm ngâm một lát, nói:

- Dựa theo biểu hiện trước mắt của cái hồ lô này, anh chỉ có thể xác định một việc, đó là trong trò chơi này, vật phẩm ngoại trừ loại trang bị và loại pháp bảo thì hẳn là còn tồn tại một loại hình vật phẩm độc đáo khác, loại này có công hiệu sử dụng riêng, ví dụ như cái hồ lô của anh!

Hẳn phân tích có chút đạo lý, Tây Du Nhất Mộng giờ mới đang ở giai đoạn đầu, còn không biết bao nhiêu bản đồ, bao nhiêu công dụng vật phẩm chưa bị khai phá, cho nên biến hóa kỳ lạ của hồ lô hiện tại mới thành hiểm lạ.

Thiên Tâm Ái hỏi:

- Vậy theo anh đoán thì công hiệu của cái hồ lô này là gì ạ?

Đại Nhiệt nói:

- Giờ anh cũng chưa rõ lắm, phải tìm hiểu thêm!

- Trư ca ca, mau nhìn, hồ lô lại có biến hóa!

Thiên Tâm Ái đột nhiên kêu lên.

Lúc này, hồ lô đã an tĩnh lại, không còn phát sinh tranh đấu, như là bên trong đã lấy được cân bằng thống nhất. Mà ở bên ngoài: đủ loại màu sắc bắt đầu dung hợp, cuối cùng biến thành một màu xanh biếc như ngọc, lại gần như trong suốt. Tiếp đến, hồ lô khôi phục kích thước bình thường, “vèo” một cái, lấy tốc độ cực nhanh bay về hành trang của Đại Nhiệt.

Thiên Tâm Ái lập tức bỏ nhào qua, tóm lấy tay Đại Nhiệt, hô:

- Trư ca ca, mau lấy ra nhìn một cái!

Đại Nhiệt cũng gấp gáp mở ra hành trang, cầm lấy cái hồ lô đã thay da đổi thịt, trong suốt như ngọc, vừa nhìn thuyết minh, quả nhiên lại phát sinh biến hóa:

Một cái hồ lô cổ xưa không rõ lai lịch, được cải tạo lần thứ hai, dần dần bắt đầu thể hiện ra bộ dạng vốn có; hồ lô này không phải trang bị, cũng không phải pháp bảo, hiệu quả không rõ.

Đệch! Chút tin tức này có cũng như không, khiến Đại Nhiệt hơi thất vọng.

Thiên Tâm Ái vội nói:

- Trư ca ca, cho em xem với!

Đại Nhiệt đang muốn đưa hồ lô tới, đã nghe hệ thống nhắc nhở: "Hồ lô này khóa chặt với bạn, không thể rơi xuống, không thể giao dịch, không thể bị người thứ hai tiếp xúc."

Ặc, gặp quỷ, lại còn hạn chế như vậy!

Đại Nhiệt không có cách nào, đành phải đem hạn chế nói ra.

Thiên Tâm Ái cũng không có biện pháp, chỉ đành nói:

- Vậy Trư ca ca chậm chậm xoay hồ lô để em nhìn cũng được.

Đại Nhiệt cười nói:

- Một cái hồ lô thôi mà, có lạ như vậy sao?

Thiên Tâm Ái lại nghiêm túc nói:

- Đây cũng không phải hồ lô bình thường, nó vừa tiêu diệt Tam thái tử đấy, mà không nói nó lợi hại ra sao, chỉ riêng lai lịch lắt léo cổ quái cùng cuộc đời nhấp nhô thốn thức của nó cũng đủ làm người ta tò mò không thôi rồi anh.

Đại Nhiệt liền giơ hồ lô lên cao cao cho Thiên Tâm Ái thấy rõ nhất mọi góc cạnh.

Gió mát đưa thư, trăng thu vô biên, ánh vàng dịu nhẹ kia chiếu rọi lên trên hồ lô làm toàn thân nó lấp lánh như một vì sao.

Chỉ thấy lờ mờ bên trong cái vỏ ngoài xanh ngọc là một màn sương khói ngập tràn, như Bồng Lai tiên cảnh, như cực lạc Niết Bàn, trong đó có thác nước, có tầng mây, có dãy núi, có rừng cây, như thật như ảo, rõ ràng là một đại thế giới!

Thiên Tâm Ái nhìn đến say mê, ngập ngừng nói:

- Đẹp quá, giống như là động thiên phúc địa vậy... Ờ! Cái gì đây?

Chợt đột nhiên cô bé nhìn trúng một thứ kỳ quái, kinh ngạc kêu lên!

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 8: Đại náo Thiên Cung

oOo

Nghe Thiên Tâm Ái kêu kinh ngạc, Đại Nhiệt không khỏi rướn cổ lên nhìn, muốn biết cô bé là thấy gì mà ngạc nhiên như vậy.

Chỉ thấy dưới ánh trăng sáng rọi, đằng sau vỏ ngoài xanh ngọc cùng lớp sương khói quấn quanh, lơ mờ nhìn ra bên trong hồ lô xuất hiện một cái bóng lớn, hình tượng cực kỳ uy mãnh, tóc tai xõa tung, đầu có hai sừng, nhưng không sao xem kỹ hơn được.

Quả nhiên có cỗ quái, là cái gì đây?

Đại Nhiệt vừa mừng vừa sợ, vội dùng sức lắc lắc, thầm nghĩ xem như chào hỏi thứ bên trong hồ lô, nếu may mắn không chừng còn có thể kinh động bắt nó đi ra.

Nhưng ai ngờ mới lắc mấy cái, cảnh quan bên trong hồ lô lại bỗng nhiên sinh ra biến hóa, sương khói càng đậm, che kín toàn bộ tình cảnh, không nhìn được cái gì nữa.

Không thể nào, chẳng lẽ còn thẹn thùng? Cố ý gọi ra sương khói che giấu thân hình?

Đại Nhiệt mặc kệ, đưa hồ lô giơ lên ngang miệng, lớn tiếng hét:

- Người ở bên trong nghe rõ, người đã bị bao vây, mau giơ cao hai tay đầu hàng!

Thiên Tâm Ái thiếu chút nữa ngã ngựa lần hai, bật cười nói:

- Trư ca ca, anh đúng là hài hước thật!

Đại Nhiệt thở dài, nói:

- Chuyện, đáng tiếc là kẻ trong hồ lô này lại không hề biết thưởng thức, quá làm tổn thương ca rồi!

Thiên Tâm Ái cười:

- Trư ca ca, anh thấy thứ kia là vật sống sao?

- Không dám khẳng định, nhưng nhìn qua thì là thế, anh cảm thấy thứ vừa hấp thu long hồn của Tam thái tử chính là nó. Tiên sư nó chứ, cứ chơi trốn tìm mãi không lộ mặt ra.

Thiên Tâm Ái tròn mắt:

- Thật sao? Ý anh là vật kia vốn luôn trốn trong hồ lô ạ? Rốt cuộc nó là cái gì nhỉ? Thần tiên hay yêu quái?

Đại Nhiệt đáp:

- Câu hỏi này rất hay, nhưng còn phải nghiên cứu khảo sát thêm nữa mới rõ ràng được.

- Vâng!

Thiên Tâm Ái cười khanh khách:

- Một cái hồ lô thật thú vị! Thật chờ mong đến ngày biết được trong đó tột cùng là giấu cái gì!

Đại Nhiệt gật gật đầu:

- Tất cả mọi người chờ mong. Nhưng có vẻ hiện giờ chưa đến thời cơ, đợi anh tìm hiểu rõ nhất định sẽ bắt nó phô bày ra toàn bộ công năng.

- Trư ca ca, vậy anh phải cố gắng lên nhé! Em tin anh làm được!

Thiên Tâm Ái nói những lời này hoàn toàn với biểu hiện của một “fan hâm mộ”.

- Ha ha, việc này tính sau đi. Giờ nhiệm vụ đã hoàn thành, em mau đi lĩnh thưởng nào!

Đại Nhiệt vừa dứt lời, Trần gia trang bên kia đã huyên náo vang trời. NPC Trần Trường cùng một đám liên quan đang khua chiêng gõ trống, hò reo liên hồi, vô cùng kích động chạy vội tới.

Trần Trường nhanh vọt đến trước mặt Thiên Tâm Ái, dập đầu mà bái, cảm tạ nói:

- Đa tạ Thiên Tâm Ái đại tiên xuất thủ tương trợ, đánh lui Đông Hải Long Vương Tam thái tử, cứu một đôi nhi nữ của lão hủ, lão hủ vô cùng cảm kích!

Tiến trình nhiệm vụ trong trò chơi chính là như vậy, tuy rằng Long Vương Tam thái tử chết dưới tay Đại Nhiệt, nhưng nhiệm vụ là Thiên Tâm Ái tiếp nhận, bởi vậy NPC cũng chỉ cảm tạ cùng thưởng cho một mình cô bé.

Thiên Tâm Ái vội đỡ lấy ông lão, nói:

- Lão bá không cần đa lễ. Trừ gian diệt ác, đánh mạnh giúp yếu là bổn phận của cháu.

Trần Trường nói:

- Thượng tiên có tấm lòng Bồ Tát, lão hủ không biết báo đáp thế nào, chỉ kính dâng trần hà chi bảo tổ truyền nhiều năm cho thượng tiên để tỏ lòng thành kính.

Nói xong, ông ta lấy từ trong lòng ngực ra một vật phẩm đen nhánh. Đó là một cây côn sắt dài gần 2 mét, toàn thân đen kịt, bên trên có điêu khắc rất nhiều hình ảnh, có sông núi, có trăng sao v.v... phủ kín thân côn, vừa nhìn đã biết không phải vật phàm.

Thông Thiên Côn! Pháp bảo tứ phẩm, do Thông Thiên Hà thần Linh Cảm Đại Vương luyện chế, một khi sử dụng sẽ có hiệu quả định an sóng điều khiển gió, rất là thần kỳ. Trạng thái chủ nhân trước mắt: vô chủ!

Hiển bảo bối xong, Trần Trường lần nữa cảm tạ, sau đó tiến vào Miếu Linh Cảm Đại Vương, dẫn hai đứa con song sinh của mình về nhà đoàn viên.

Thiên Tâm Ái cầm cây côn trên tay, có chút không vui nói:

- Tại sao lại là côn chứ? Còn không đẹp tí nào!

Đại Nhiệt cười nói:

- Anh lại thấy không tồi mà, công hiệu độc đáo, đối mặt địch nhân có năng lực hô sóng gọi gió là khắc chế được sát sao rồi.

- Nhưng em không thích!

Thiên Tâm Ái đột nhiên đưa Thông Thiên Côn qua:

- Trư ca ca, cái côn này anh dùng đi.

Đại Nhiệt vội vàng xua tay nói:

- Đây là phần thưởng nhiệm vụ của em mà, sao lại đưa anh!

- Nhưng em không thích! Huống hồ, nhiệm vụ này gần như là một mình anh hoàn thành, lấy phần thưởng cũng đương nhiên.

Đại Nhiệt cười nói:

- Nhưng căn bản là anh không dùng được pháp bảo, đưa anh cũng vô ích.

Thiên Tâm Ái tò mò hỏi:

- Tại sao anh không thể dùng pháp bảo?

Đại Nhiệt giải thích nói:

- Bởi vì anh tu luyện một loại công pháp kỳ lạ, xung đột với pháp bảo, không thể cùng lúc sử dụng cả hai, bởi vậy xem như vô duyên cùng pháp bảo.

- Thì ra là thế, thật đúng là kỳ quái, vậy phải làm thế nào bây giờ?

Đại Nhiệt cười nói:

- Em cứ cầm lấy Thông Thiên Côn đã, nếu không thích thì mang tặng hoặc cầm đi đổi trang bị khác mà mình thích.

- Cũng đành vậy ạ, Trư ca ca, cảm ơn anh!

Đại Nhiệt nói:

- Khách sáo quá. Việc đã xong rồi, giờ anh muốn về Trường An tu luyện và nghiên cứu thêm cái hồ lô đây. Còn em, kế tiếp định làm gì?

Thiên Tâm Ái nói:

- Giờ khuya rồi, em muốn log out đi ngủ.

Hai người chia tay. Đại Nhiệt một mình chạy về Trường An.

- Hiền đề! Đang lọ mọ ở đâu thế?

Đúng lúc này tin nhắn từ Yến Cuồng Đồ vang lên.

- Ha ha, em vừa giúp bạn làm xong nhiệm vụ!

Yến Cuồng Đồ cười nói:

- Chú hăng hái thế! Cũng phải, đại dương gia có thể vào thẳng Vòng Chung Kết, bớt được vô số thời gian. Đấy thấy chưa, giờ biết chỗ tốt của chức to rồi chứ!

Đại Nhiệt cười hắc hắc không ngừng:

- Không tệ! Lần đầu tiên hưởng thụ đãi ngộ đặc biệt như thế có tí sướng anh ạ... Đúng rồi, hôm nay anh đấu thế nào?

- Còn phải hỏi? Anh của chú là cấp bậc gì chứ, đương nhiên hai mươi trận toàn thắng!

- Không thể nào! Phong cách vậy sao?

Yến Cuồng Đồ vỗ ngực:

- Ca ca đây hoành tảo thiên quân vô địch thủ, trên giường dưới giường hai chiến trường!

Nghe hẳn nói thú vị như vậy, Đại Nhiệt không khỏi cười ha ha — Vòng Sơ Tuyển ngư long hỗn tạp, người báo danh đông như kiến, xác suất rút thăm trúng cao thủ cũng không cao, bởi vậy chỉ cần có pháp thuật chiến đấu cấp cao cộng vài món trang bị pháp bảo tốt một chút là tỷ lệ thắng có thể bảo trì ở một con số khả quan.

Yến Cuồng Đồ tiếp tục tự sướng:

- Chú cũng không biết ca lợi hại thế nào đâu. Hôm nay gặp một gã tên là Không Có Nước Tìm Ở Đâu, anh vừa mới chuẩn bị động thủ thôi thì hắn đã tự động xoay người lại, thở dài, vô cùng khách khí nói: nhị đương gia, sơn trại của anh còn nhận người không, em muốn xin gia nhập.

Nói đến đây, cả hai đều cười ha hả.

Đại Nhiệt nhắc nhở nói:

- Yến đại ca, cách mạng còn chưa thành công, đồng chí vẫn cần cố gắng! Mấy ngày thi đấu còn lại anh nhớ đừng chủ quan, nhất định phải gặp nhau ở chung kết đấy.

Yến Cuồng Đồ lớn tiếng nói:

- Đây là đương nhiên, Vòng Chung Kết còn không vào được thì chẳng phải khiến người đời cười nhạo rồi sao!

Đại Nhiệt đột nhiên nhớ tới hai món đồ mình mới thu được gần đây là Ngô Công Kỳ cùng Xích Kim Khôi vẫn nằm chết dí trong hành trang, chưa đưa cho Yến Cuồng Đồ, vì thế vội hỏi:

- Yến đại ca, anh đang ở đâu? Em có hai món pháp bảo kha khá, có lẽ giúp anh chiến đấu càng tốt đấy.

- Hử! Là thứ gì tốt?

Đại Nhiệt nói công dụng hai pháp bảo cho hắn nghe. Yến Cuồng Đồ lập tức nói:

- Bảo bối như thế anh không khách khí đâu. Anh đợi chú ở cửa Bắc thành Trường An nhé.

- Ok anh!

Đại Nhiệt tăng tốc, đang chạy trốn tru thì “uỳnh”, một luồng sáng lóe ra, một bóng người đột nhiên xuất hiện chắn trước mặt hắn.

Đại Nhiệt đúng lúc này lắc một cái, đổi hướng thành công, “tai nạn giao thông” cũng may mắn không có xảy ra.

Fuc.k, đưa đỡ nào đi đứng khôn vậy?

Đại Nhiệt nhìn kỹ, chỉ thấy càng nghi ngờ: đó là một NPC có tên Mộc Đức Tinh Quân, thân mặc quan bào màu tím, tay cầm một quyển chiếu chỉ.

- Nay Tinh Quân, trước khi ngài hạ phàm có thể lên tiếng báo hiệu được không, cứ đột ngột mà hạ có ngày lại đê nhằm chết người đấy!

Mộc Đức Tinh Quân kia bỗng nhiên quát to:

- Ngọc Hoàng Đại Đế hạ chỉ, người chơi Đại Nhiệt tiếp chỉ!

Đại Nhiệt sửng sốt:

- Ngài nói cái gì?

- Đông Hải Long Vương Tam thái tử mạo phạm thiên điều, ý đồ can nhiễu đồng tử thế gian, may nhờ có người chơi Đại Nhiệt ra tay đánh chết mới không tạo thành sai lầm lớn. Ngọc Đế an lòng, đặc biệt hạ chỉ, truyền người chơi Đại Nhiệt mau chóng lên Thiên Đình, nhận khen thưởng!

Nghe xong chiếu chỉ, Đại Nhiệt lại càng hồ đồ — chuyện gì xảy ra?

"Chúc mừng bạn đã phát động nhiệm vụ Tam giới cửa thứ hai Đại Náo Thiên Cung, mời năm chắc thời gian lên Thiên Đình hoàn thành nhiệm vụ!"

Hệ thống đúng lúc cấp ra đáp án.

Đại Nhiệt ngậy ngấn giữa đường!

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 9: Ngoài ý muốn

oOo

Trong đời mỗi một người đều sẽ gặp những chuyện ngoài ý muốn, có lớn có nhỏ, có cao hứng có bi thương, thậm chí có cả muốn chết! Bởi vì ngoài ý muốn cho nên không ai biết nó là tốt hay xấu, từ đó mới sinh ra đủ chuyện vui buồn tan hợp.

Đại Nhiệt sống đến bây giờ cũng chỉ gặp rất ít chuyện ngoài ý muốn, gần như là cả một chặng dài thuận buồm xuôi gió, đến trường về nhà, không cần lo lắng âm no, cũng chẳng phải nghĩ suy vận nạn.

Vì thế, Đại Nhiệt luôn cảm thấy cuộc sống của mình quá mức bình thản, chỉ mong ít nhất một lần được thay đổi, bởi vậy cứ chốc chốc hẳn lại suy nghĩ ra đủ ý nghĩ kỳ lạ: đi đường hy vọng từ trên trời rớt xuống một đồng tiền đập thẳng vào cái mặt vừa rửa của mình; vào toilet cứ nhìn chăm chăm vào lỗ thoát trong bồn cầu, thậm chí ngã vào liệu có xuyên qua đến đời Minh đời Tống gì đó được không; tất cả đều là vì muốn gặp chút phần khích trong đời.

Khát vọng gặp những chuyện không hề biết trước cũng là lý do lớn nhất khiến hẳn thích game online, bởi vì bất kể chuyện cổ quái đến nhường nào cũng đều có thể diễn ra ở đó.

Ví dụ hiện tại Đại Nhiệt đã phát động nhiệm vụ Tam giới cửa thứ hai: Đại Náo Thiên Cung!

Sau khi hoàn thành cửa Hành Trình Xuống Địa Ngục, Đại Nhiệt vô cùng chờ mong nhận được cửa thứ hai, nhưng mãi vẫn không có động tĩnh gì, cũng không biết lúc nào hệ thống có nhắc nhở. Hẳn cứ ngóng đợi như thế hơn mười ngày, thẳng đến lúc giải đấu Anh Hùng Tranh Bá mở màn.

Đến thời điểm đó, Đại Nhiệt lại không muốn nhiệm vụ xảy ra nữa — bởi vì muốn chuyên tâm chuẩn bị thi đấu, hẳn cũng không tự tin một lúc lo xong hai việc lớn như vậy. Chẳng may đúng lúc đang làm nhiệm vụ thì đến lượt hẳn tham gia thi đấu, vậy đương nhiên phải chọn một trong hai. Mà hai thứ này như lão bà với tình nhân vậy, căn bản bất kỳ gã đàn ông nào cũng đều muốn cả đôi!

Thế nhưng chuyện ngoài ý muốn rõ ràng đã xảy ra rồi! Đời người chính là như vậy, thường có những chuyện đến khi không mong đợi.

Thật sự là bi hài kịch! Thấy nhắc nhở của hệ thống, Đại Nhiệt không khỏi chờ người ra — một cửa nhiệm vụ này có tên "Đại Náo Thiên Cung", phải lên Thiên Đình mới hoàn thành được. Còn Thiên Đình là một map tập trung quái vật Tiên tộc trong Tây Du Nhất Mộng. Có thể nói, trong trò chơi này, ngoại trừ phó bản "Hồng Hoang Phong Thần" cùng map thế giới Tây Thiên cực lạc thì khó khăn cao nhất chính là map Thiên Đình – Chín Tầng Trời!

Trên Chín Tầng Trời, thần tiên tụ họp. Tuy rằng Tam Thanh đã nhập Thánh, dời đến Hồng Hoang, nhưng trong chúng Tiên còn có chung cực Boss Ngọc Hoàng Đại Đế; có Vương Mẫu Nương Nương; có Bắc Phương Bắc Cực Trung Thiên Tử Vi Đại Đế, Nam Phương Nam Cực Trường Sinh Đại Đế, Đông Phương Đông Cực Thanh Hoa Đại Đế, Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn, Tây Phương Thái Cực Thiên hoàng Đại Đế; lại có Ngũ Phương Ngũ Lão: có Tam Quan Đại Đế, Tứ Đại Thiên Vương, Tứ Trị Công Tào; có

Tứ Đại Thiên Sư, Mã - Triệu - Ôn - Quan Tứ Đại Nguyên Suất; có Bát Tiên, Cửu Diệu Tinh, Thập Nhị Nguyên Thần (mười hai con giáp), Nhị Thập Bát Tú v.v..., mỗi một cái tên đều vô cùng nổi tiếng. Nói trắng ra trên đó chính là trại tập trung quái vật cấp Boss Tiên tộc, đây là còn chưa nói đến hơn mười vạn thiên binh thiên tướng.

Chỉ là không rõ một cửa này phải tiến hành thế nào, có yêu cầu gì? Từ cái tên thì xem ra nhiệm vụ chính là ở chữ “náo” (loạn)! Càng nghiêm trọng là, "Đại Náo Thiên Cung" giống như có liên hệ với màn Tôn hầu tử nghịch thiên trong nguyên tác? Nếu đúng là như thế, chuyện này quả thật quá khoai...

Đại Nhiệt tự hiểu được mình chẳng phải Tề Thiên Đại Thánh, không có đại thần thông như vậy. Nếu quả thật bắt hãn phải làm loạn như nguyên tác mới tính là hoàn thành nhiệm vụ, vậy thì bó tay 99% rồi.

Bỏ nhiệm vụ? Không diễn tuồng vui này?

Lăn, đó không phải phong cách của ca!

Như vậy, bước tiếp theo nên lựa chọn như thế nào — nhiệm vụ Đại Náo Thiên Cung đã nhận, nhưng không có thời gian hạn chế, nói cách khác Đại Nhiệt có thể tùy ý lựa chọn thời gian để lên Thiên Đình.

Chỉ có một vấn đề, nhiệm vụ Tam giới là một đại nhiệm vụ có ẩn hàm giá trị không thể phỏng đoán, phần thưởng tự nhiên không cần nhiều lời. Hơn nữa nhiệm vụ này chỉ có thể do một người hoàn thành. Ai tới nhanh nhất, người đó có cơ hội lớn nhất!

Thời gian chính là sinh mệnh, ai xuất phát sớm sẽ chiếm được tiên cơ, cũng tức là Đại Nhiệt cần lên nhanh chóng Thiên Đình, sớm triển khai nhiệm vụ. Nhưng như vậy, vạn nhất nhiệm vụ quá khó khăn, cần nhiều thời gian, vậy rất có thể hãn sẽ phải bỏ qua giải đấu Anh Hùng Tranh Bá!

Năm ngày! Cách tham gia Vòng Chung Kết còn có năm ngày. Nói cách khác, nếu Đại Nhiệt có thể ở trong năm ngày hoàn thành nhiệm vụ "Đại Náo Thiên Cung" thì mới có thể trở về tiếp tục tham gia trận đấu, bất quá tựa hồ làm không dễ như nói.

Đại Nhiệt ngừng lại, bắt đầu tự hỏi vấn đề đau đầu này.

- Hiền đệ! Chú sắp tới chưa? Sao lâu vậy?

Trong thành Trường An, Yến Cuồng Đồ đợi đến sốt ruột, pm tới thúc.

Đại Nhiệt đột nhiên bưng tỉnh, ngượng ngùng nói:

- Sorry anh, vừa rồi có chút chuyện nên chậm.

- O, chuyện gì thế? Cần anh hỗ trợ không?

Đại Nhiệt vội nói:

- Không cần đâu ạ! Xong rồi, giờ em tới ngay đây!

Yến Cuồng Đồ buồn bực nói:

- Hiền đệ, sao anh cứ cảm giác hôm nay chú hành vi thần bí, cử chỉ khả nghi thế nhỉ! Chúng ta là huynh đệ, có cái gì cần giúp đỡ thì cứ việc lên tiếng, đừng khách khí!

Đại Nhiệt chần chờ một lát, nói:

- Kỳ thật là như vậy, em phát động nhiệm vụ Tam giới cửa thứ hai Đại Náo Thiên Cung.

- Địch, đây là việc vui còn gì! Anh nghe nói tới giờ chưa có mấy người mò thấy cửa thứ hai đâu! Hiền đệ, chú lại nhanh hơn người khác một bước rồi.

Yến Cuồng Đờ phẫn khích nói, từ khi kết bạn ở hầm mỏ tại Tân Thủ Thôn, hiền đệ này của hã đã luôn khiến người ta cảm giác xuất quỷ nhập thần, kinh hỉ ngoài ý muốn xảy ra không ngừng, mà từ đó tới nay, dường như không có chuyện gì là Đại Nhiệt không thể hoàn thành.

Đại Nhiệt buồn bực nói:

- Vốn là chuyện tốt, nhưng thời gian phát sinh không đúng lúc sẽ biến thành chuyện xấu.

Yến Cuồng Đờ sửng sốt, chột tỉnh ngộ:

- Trùng với giải đấu sao? Đen vậy!

- Vâng, em rất coi trọng giải lần này nên không muốn bỏ lỡ.

Yến Cuồng Đờ suy nghĩ một lát, nói:

- Nếu nhiệm vụ không hạn chế về thời gian thì chú cứ tham gia thi đấu xong đã rồi làm sau.

- Đúng là không có hạn chế, nhưng nếu cứ trì hoãn sẽ chậm chân. Mà người hoàn thành chỉ có duy nhất, cho nên thời cơ rất quan trọng.

Yến Cuồng Đờ nói:

- Nếu nhiệm vụ quan trọng thì làm nhiệm vụ trước. Dù sao hàng năm đều có giải đấu, bỏ lần này còn năm sau, nhưng nhiệm vụ Tam giới lại chỉ có một lần, vạn nhất bởi vì chậm trễ mà lỡ nửa nhịp so với người khác thì có mà hối hận muốn chết!

Yến Cuồng Đờ nói trúng vào mỗi lần tấn của Đại Nhiệt: mặc kệ ở tình huống nào, thời cơ thật sự rất trọng yếu. Nhiều khi, cùng là một người, làm cùng một việc nhưng bởi vì thời cơ khác nhau, hiệu quả sinh ra cũng sẽ hoàn toàn khác nhau.

Vấn đề là, Đại Nhiệt cũng không muốn bỏ qua giải đấu lần này. Để sang năm sao? Ai biết năm sau sẽ xảy ra những gì? Liệu hẳn có còn hứng thú với Tây Du Nhất Mộng nữa không?

Yến Cuồng Đồ đột nhiên kêu to lên:

- Hiền đệ, không phải chú còn đến năm ngày mới phải đấu sao? Nhiệm vụ kia có khi chỉ hai, ba ngày là xong thôi. Đến lúc đó về là vừa kịp, đoàn viên ba vợ bốn nàng hầu, thập toàn thập mỹ còn gì.

Đại Nhiệt cười khố nói:

- Em cũng muốn lắm, nhưng nhiệm vụ này có vẻ không ngon ăn vậy đâu. Cửa thứ nhất đã không dễ, cửa thứ hai nhất định còn khó hơn nhiều, chỉ sợ mất thêm vài ngày.

- Ha ha, đại đương gia của chúng ta sợ gì chút khó khăn nho nhỏ ấy chứ. Đừng lo, không phải trong bất kỳ một bộ phim nào thì vận khí luôn đứng về vai chính sao, giờ vai chính là chú đấy!

Yến Cuồng Đồ vội vàng trấn an.

Việc đã đến nước này, nhiều lời cũng không có tác dụng, tùy cơ ứng biến đi.

Nghĩ vậy, Đại Nhiệt cười nói:

- Ok, em quyết định trước hết đi làm nhiệm vụ, cố gắng trở về đúng lúc. Còn nếu không thì đành bỏ thi đấu vậy.

- Vấn đề gì đâu! Không phải nhân vật Forrest Gump trong bộ phim cùng tên do Tom Hanks thủ vai chính đã nói sao: cuộc đời giống như một hộp kẹo sôcôla, bạn không thể biết trước bạn sẽ nhận được những gì. Chú cứ yên tâm mà làm, anh sẽ vĩnh viễn ủng hộ chú trên phương diện tinh thần!

Đại Nhiệt trợn mắt:

- Yển đại ca, trước giờ anh đều ủng hộ em bằng vật chất, giờ sao lại thay đổi tác phong, chuyển sang tinh thần rồi?

- Hê hê, có gì lạ đâu. Giờ chú đã đổi vận rồi, đến phiên chú giúp anh bằng vật chất còn có lý hơn ấy!

Đại Nhiệt cũng cười:

- Hình như cũng đúng, mà em còn có chút không thích ứng!

Yển Cường Đồ khẽ thở dài, giọng trầm trầm nói:

- Đời mà, luôn là vậy, lúc thì nam nằm trên nữ, lúc thì nữ nằm trên nam, mãi rồi cũng sẽ quen.

Nghe hẳn nói thế, Đại Nhiệt không khỏi bật cười. Hẳn cũng không nhiều lời nữa, tăng tốc chạy về Trường An mới là vương đạo.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 10: Lên Thiên Đình

oOo

Chạy tới cửa Bắc thành Trường An, gặp Yến Cường Đồ, đem hai món pháp bảo kia giao dịch sang, sau đó lại tán phét một lúc, Đại Nhiệt liền log out bắt đầu nghỉ ngơi.

Rạng sáng ngày hôm sau, Đại Nhiệt theo thói quen dậy sớm, xử lý xong mấy chuyện sinh hoạt cá nhân là lại tiến vào game, chuẩn bị triển khai nhiệm vụ "Đại Náo Thiên Cung".

Hắn xuất hiện trong thành Trường An, ngẫm nghĩ một lát, quyết định trước tiên về Cao Lão Trang xem Hồ Ly có ở đó không rồi mới lên Thiên Đình.

Ở trong trò chơi, đôi vợ chồng son này đã tròn nửa tháng chưa liên lạc, Đại Nhiệt cũng hơi thấy nhớ. Lại nói, Hồ Ly này giỏi 'bơ' người thật, không hề sợ chồng ra ngoài ngắt cỏ tìm hoa, bao lâu không gặp rồi mà một tin nhắn cũng không có.

Nghĩ đến điểm này, Đại Nhiệt cảm thấy tức giận bất bình, cho rằng Hồ Ly căn bản không đem mình để ở trong lòng! Hừ hừ, quá là thiếu phẩm đức phu thê — tuy rằng, quan hệ của bọn họ chỉ là một loại ảo trên mạng, nhưng dù sao vẫn là chồng vợ.

Cảnh vật quanh Cao Lão Trang vẫn như cũ, nhưng vừa ngó từ cửa vào, Đại Nhiệt đã chấn động, còn cho rằng mình đi nhầm chỗ — cảnh tượng bên trong trang giống như đã phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Hoa! Thật là nhiều hoa, hoa tràn ra khắp mọi ngõ ngách, chỗ này một bông, chỗ kia một khóm, đủ mọi chủng loại, đủ mọi sắc màu, mùi hương bay xa tô điểm rực rỡ cho toàn bộ không gian.

Trong trò chơi có cửa hàng chuyên bán cây cỏ, nhưng giá cả xa xỉ, cụ thể thì Đại Nhiệt cũng không rõ. Đối với hãn mà nói, nuôi hoa cỏ không thú bằng ngắt hoa cỏ, chỉ có kẻ ăn no rừng mỡ mới đi làm công tác lãng phí lại nhầm chán kia. Mà hiện tại xem ra Hồ Ly này chẳng những là ăn no rừng mỡ, còn là ăn no đến phọt cả mỡ ra ngoài. Lượng hoa trước mắt nhất định không ít hơn 3 con số, chí ít cũng tiêu tốn tới sáu con số, nàng thật đúng là bỏ được. Fuc.k, có tiền không biết tiêu vào đâu thì cứ vào thành đã, trên phố phường có nhiều ăn mày như vậy, tùy tiện cho mấy trăm đồng có lẽ còn kiếm không ít nhiệm vụ tốt.

Càng làm cho Đại Nhiệt lú lờ còn ở phía sau. Hãn phát hiện toàn bộ tường lẩn nội thất trong Cao Lão Trang đều đã được sơn sửa thay mới, hoa lệ như trong hoàng cung vậy. Loại trang hoàng này tiêu phí phải dùng tới con số thiên văn để hình dung. Đại Nhiệt hiện tại cũng không dám tiến vào hậu hoa viên, sợ không nhịn nổi nổi trận lôi đình, đương trường phun ra mấy chục lít “nước ép cà chua” khi thấy thêm cảnh lão bà vung tay chân quá trán.

Nhà của ca a!

Mặc dù Đại Nhiệt luôn ôm tôn chỉ "ta xem phú quý như c-ứt chó" cho cuộc sống, nhưng lại xem không nổi việc lãng phí tiền tài tới mức này, cho dù đây chỉ là trò chơi.

Lãng phí! Đây là vô sỉ lãng phí!

Đại Nhiệt nhảy dựng lên, ôm một chậu hoa hồng lớn vọt vào phòng, nổi giận đùng đùng hô to:

- Hồ Ly, Hồ Ly, thê tử bại gia nhà cô mau ra đây cho tôi!

Hắn tìm mấy chỗ vẫn không thấy bóng dáng Hồ Ly, càng tức hơn, vừa tới cửa hậu hoa viên đã thấy Hồ Ly từ bên trong đi ra, tay cầm một cây kéo sắt to tướng dài gần mét, có vẻ như là đang cần mẫn làm công tác “người làm vườn”. Nàng thấy Đại Nhiệt, giọng điệu bình thản nói:

- Anh gào thét cái gì thế?

Nhìn cây kéo lớn sáng loáng trong tay nàng, Đại Nhiệt lập tức khách khí chấp tay nói:

- Hồ Ly tiểu thư, nàng vất vả rồi! Để trang hoàng nơi đây lộng lẫy thế này nhất định nàng đã bỏ ra rất nhiều tâm huyết.

Hồ Ly hừ một tiếng:

- Anh còn biết quan tâm? Hơn mười ngày không thấy bóng dáng, không biết đi nơi nào phong lưu khoái hoạt.

Đại Nhiệt vội vàng giơ một tay thề:

- Tuyệt đối không có! Mấy ngày nay tôi vẫn luôn bế quan tu luyện. À quên, đây là tôi từ cửa hàng bán hoa tí mĩ lựa chọn một chậu Hồng Mân Côi để tặng cô!

Hắn đưa chậu hoa qua.

Hồ Ly hoài nghi liếc mắt nhìn hắn, sau đó tiếp nhận, lập tức mặt tối dần thì thầm:

- Hồng Mân Côi! Một trong những trang sức phẩm của Cao Lão Trang!
Thời gian nhập trang: 10 ngày! Ấc, cái chậu hoa này hình như là tôi tự mình tìm mua, tại sao chớp mắt đã thành lễ vật của anh rồi?

Đại Nhiệt mặt không đỏ tim không nhảy:

- Có một câu rất hay là: mượn hoa hiến Phật mà.

- Đồ hâm dở! Không có chút đàng hoàng nào!

Hồ Ly thuận tay để hoa vào một góc, sau đó trở lại trong hậu hoa viên, tiếp tục làm người làm vườn.

Đại Nhiệt vội vàng đuổi theo, cười nói:

- Có gì cần tôi hỗ trợ không? Nói thế nào thì tôi cũng là nam chủ nhân của trang viên này, vì tương lai tươi đẹp của động phủ, tôi sẽ cúc cung tận tụy, làm việc cho đến khi ngã xuống!

Hồ Ly xì một tiếng liền nở nụ cười, gã này cứ nói liên tha liên thiên gì đâu không nhưng lại luôn làm người khác vui vẻ. Đúng là Trư Bát Giới đáng ghét!

Nàng đột nhiên nhăn mày, đôi mắt đẹp nhìn thẳng Đại Nhiệt:

- Tự nhiên lại ân cần, không phải lừa gạt thì là trộm cắp. Tới cùng anh muốn làm cái gì?

Đại Nhiệt vô tội nói:

- Lừa với trộm gì chứ? Tôi là chính nhân quân tử! Hành vi luôn luôn quang minh chính đại.

Hồ Ly chặn lời:

- Từ trong ra ngoài che kín áo choàng, lại còn đen xì xì, tôi chưa thấy nổi quang minh ở chỗ nào đấy!

Đại Nhiệt trầm ngâm một lát, nói:

- Thực ra là tôi nhận được nhiệm vụ Tam giới cửa thứ hai, lập tức phải khởi hành lên Thiên Đình. Tục ngữ nói lúc chia tay tiễn nhau bằng ánh mắt, còn tôi thì chia tay bằng ân cần.

Hồ Ly chột hiều ra:

- Thì ra là thế. Còn tưởng rằng có đại sự gì chứ.

- Hê hê, nhiệm vụ Tam giới đều có tính hạn chế, tôi sợ là đã đi lên thì một khi chưa hoàn thành sẽ không thể trở lại.

Hồ Ly cong miệng nói:

- Vậy thì sao chứ, không trở lại thì không trở lại thôi! Hơn nữa chỉ là đi ra ngoài làm nhiệm vụ thôi mà, lại cứ như sinh ly tử biệt, không có tiền đồ.

Đại Nhiệt cười gian nói:

- Nhưng tôi không nỡ để cô lại một mình...

- Ít làm trò!

Hồ Ly lập tức cắt lời của hắn:

- Thằng mát mẻ đê, đừng làm vương vúi tôi làm vườn!

Đại Nhiệt ngược mắt nhìn quanh, chỉ thấy hoa và cây cảnh trong hậu hoa viên đều đã được tu bổ chỉnh tề, cây thì được tía thành một con chim ưng tung cánh, cây lại tạo hình một con mãnh hổ, xa xa còn có cả trâu, ngựa, dê v.v... vô cùng đặc sắc. Hắn không thể không vỗ tay tán thưởng:

- Tài nghệ rất khá, đều là một mình cô làm sao?

Hồ Ly đặc ý nói:

- Đương nhiên, vì thế mà mười mấy ngày tôi đều chưa ra khỏi nơi này nửa bước.

Đại Nhiệt buồn bực:

- Trước kia nghe nói cô là cao thủ cao cao thủ của Long thị, là một kẻ cuồng cày game, thế mà sao giờ đổi tính, không đi tu luyện đánh bảo nữa rồi?

Hồ Ly cười nói:

- Có gì đâu, dù sao ngộ tính của tôi cũng nhiều vô số kể, căn bản không cần xuất môn tu luyện, có rảnh thì cứ ở động phủ bế quan, hiệu quả càng rõ ràng.

Nàng nói có lý, Tây Du Nhất Mộng không giống với game online thông thường chỉ biết mỗi đánh hết quái này sang quái khác, mà nó chú trọng nhiều hơn tới tu luyện pháp thuật và tăng lên cảnh giới.

Đại Nhiệt cười hỏi:

- Vậy hiện tại pháp thuật của cô ở mức nào rồi? Tôi nhớ là cô sáng lập ra pháp thuật chiến đấu cao cấp nhỉ!

Hồ Ly ngẩng đầu:

- Tiến trình hết thấy thuận lợi, tôi long trọng báo cho anh biết, tôi cũng đã đạt tới trình độ đỉnh cấp rồi!

- Không thể nào!

- Cho nên anh bây giờ cũng chưa hẳn là đối thủ của tôi!

- Không thể nào!

Lần này Đại Nhiệt kêu càng lớn.

- Còn nữa, tôi hi vọng sẽ cùng anh quyết một trận thư hùng ở Vòng Chung Kết giải đấu Anh Hùng Tranh Bá!

- Thật sao? Không thể nào!

Đại Nhiệt trợn tròn mắt:

- Vậy cô rất bất hạnh!

Hồ Ly ngân cao giọng:

- Anh có ý gì? Anh tự tin vậy sao?

Đại Nhiệt cười hắc hắc nói:

- Đây không phải tự tin, mà là sự thật hiển nhiên. Người xem thấy hai chúng ta giao đấu, bọn họ nhất định sẽ nói, tiểu cô nương này rất bất hạnh, lại đụng phải Cuồng Nhiệt Trại đại đương gia!

- Hừ, anh cứ tiếp tục tự tâng bốc mình đi. Đến lúc đó đừng có khóc!

Đại Nhiệt cười ha ha:

- Nam nhi có nước mắt nhưng không dễ dàng chảy, chỉ vì chưa đến lúc bị rút gân (1)! Tôi chỉ sợ bị nhiệm vụ Tam giới kéo dài thời gian, không thể đúng lúc quay về tham gia trận đấu thôi!

Hồ Ly liếc xéo hẳn, nói:

- Vậy còn đứng đây làm gì? Không mau đi làm nhiệm vụ!

- Tặng hoa hồng, hiến ân cần đều xong rồi, hiện tại coi như cô không đuổi, tôi cũng muốn đi.

Đại Nhiệt nói xong, đột nhiên đưa tay, niệm thần chú:

- Thiên Địa Huyền Hoàng, Vạn Vật Năng Sang! Dĩ Nhất Sinh Vạn, Vi Pháp Nhi Hàng!

Một tiếng hí vang, Quỷ Mã hiện thân, thực hưng phấn mà cất vó ngẩng đầu rít lên. Cái lỗ mũi lớn của nó phun ra từng luồng khí nóng, dòng khí liên miên bất tận, hiện ra màu đỏ hồng, như là muốn phát lửa.

Thấy Huyền thú đột nhiên xuất hiện, Hồ Ly chấn động vô cùng, thất thanh nói:

- Đây... đây là thú cưỡi gì?

- Huyền thú Quỷ Mã! Độc nhất vô nhị trong trò chơi!

Đại Nhiệt dương dương tự đắc, thoải mái nhảy lên Quỷ Mã, vỗ đầu ngựa, hô:

- Huynh đệ, chúng ta đi Đại Náo Thiên Cung thôi.

Quỷ Mã tựa hồ nghe hiểu chủ nhân nói gì, nghĩ đến sắp có thể giết chóc thoải mái, cảm giác cực kỳ hưng phấn, rít gào một tiếng, đập mây mà bay, ở trong ánh mắt kinh ngạc của Hồ Ly mà lao vút lên trời.

Loảng xoảng!

Cái kéo trong tay Hồ Ly rơi xuống đất.

- Huyền thú Quỷ Mã? Đây là loại thú cưỡi gì? Tại sao chưa nghe nói bao giờ? Lại bị Trư Bát Giới chết tiệt này làm kinh ngạc lần nữa!

Nàng càng nghĩ càng giận, cầm lấy kéo, xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt, quá tay
hủy mất cái đầu con chim của khóm cây đang tựa dờ...

-----oo0oo-----

Chú thích:

- (1) Câu chế để gây cười của Đại Nhiệt, nguyên văn là: Nam nhi hữu lệ
bất khinh đạn, chích nhân vị đáo thương tâm – Dịch: Đàn ông có nước mắt
nhưng không dễ dàng chảy, chính là vì chưa chạm tới chỗ thương tâm mà
thôi.

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 11: Nam Thiên Môn

oOo

"Thượng thiên nhập địa, tiêu dao nhân sinh!"

Đây là câu quảng cáo mà nhà phát hành đưa ra trước khi Tây Du Nhất Mơng chính thức mở cửa, cũng là nguyên nhân không nhỏ khiến trò chơi này được nhiều người quan tâm và tham gia. Xuống đất (nhập địa) cũng không có gì đáng nói, nhưng có lên trời (thượng thiên) lại hoàn toàn bất đồng. Đơn giản là chỉ mỗi khinh công nhảy cao bật xa trong võ hiệp cũng đã được vô số người ao ước, huống chi đây là cưỡi mây lướt gió? Hành vi phong quang tiêu sái này không phải người bình thường có khả năng lãnh hội được.

Trong trò chơi, việc cưỡi mây lướt gió còn phân làm nhiều hạng, thấp một chút là lơ lửng cách mặt đất chừng mười mét, bay vài dặm tiêu phí chừng vài phút, loại phi hành này chỉ có thể xưng là "dẫn mây". Còn hạng cao thâm ví dụ như Cân Đầu Vân của Tề Thiên Đại Thánh có thể dặm một cái vút ra xa vạn dặm, mà đó còn chưa phải cực hạn.

Trong trò chơi, để học tập cưỡi mây lướt gió có rất nhiều cách: làm nhiệm vụ được thưởng, bá sư NPC, đánh quái nhặt được bí tịch... Bất quá Đại Nhiệt hiện tại lại chẳng có cách nào để học, mất đi hồn phách cũng tức là không thể kiêm thêm pháp thuật, bởi vậy cũng bó tay với việc tự thân học thuật phi thăng để bay lên trời.

Vậy hẳn, hoặc những người sẽ theo con đường thứ ba lấy võ nhập đạo như hẳn phải làm sao? Không thể cứ mãi chạy trên mặt đất đi, vậy quá bất công. Từ đó hệ thống thiết kế ra thú cưỡi hỗ trợ, thông thường thú cưỡi có đẳng cấp từ ngũ đẳng trở về đều có năng lực cưỡi mây lướt gió, giống như là phi cơ vậy, có thể chở chủ nhân tiến vào thế giới Tiên tộc trên Chín Tầng Trời.

Lên trời thì thích rồi, nhưng tồn tại một tình huống vô cùng nguy hiểm — ở giữa không trung phát sinh ngoài ý muốn. Ngoài ý muốn có rất nhiều loại, sây chân, thú cưỡi “đến ngày” phát điên, gặp được địch nhân phát sinh chiến đấu v.v... nhưng tóm lại tất cả những điều này đều sẽ làm xuất hiện tình huống gần như tự sát — rơi khỏi lưng thú cưỡi!

Người bình thường bị chia cách với thú cưỡi cũng không sao, bởi vì bọn họ còn có thuật phi thăng, nhiều nhất chỉ là tốc độ kém một chút chứ không hề gặp nguy hiểm. Đại Nhiệt lại khác, hẳn không biết bay, cũng không thể sử dụng pháp bảo có công năng phi hành nào, cho nên một khi hẳn từ trên trời cao ngã xuống, trăm phần trăm là chết oan chết uổng.

Chú ý: giải thích ở trên dùng cho việc bay lên không trung chứ không nói tới bản đồ Chín Tầng Trời, bởi vì Chín Tầng Trời tính là một thế giới trên không, chia làm chín tầng, lên tới nơi có thể tự do hoạt động đi lại, dù bị đánh trọng thương cũng không bị rơi xuống, trừ phi tự mình lao tới cổng ra vào Nam Thiên Môn, sau đó nhảy xuống.

Trong trò chơi, không trung được đắp nặn cực kỳ mỹ lệ, trời xanh ở trên, mây trắng xung quanh, vươn tay là đụng đến. Đại Nhiệt lúc này đang điều khiển Quỷ Mã đi chậm chậm tới.

Trước khi tiến vào Chín Tầng Trời, Đại Nhiệt muốn thưởng thức cảnh đẹp của không trung. Hẳn huyết sáo, tò mò nhìn quanh, sau đó còn cố gắng ôm lấy một đám mây, nhưng lại tóm vào hư không, hóa ra đám mây kia tuy rằng có vẻ như chân thật, nhưng lại là mờ ảo.

Hiện tại đang lúc giải đấu Anh Hùng Tranh Bá sực sôi ngất trời, cho nên người lên trời cũng không nhiều lắm. Đi thêm một lát, Đại Nhiệt đã thấy Thiên Đình trước mắt.

Chín Tầng Trời không có tọa độ vị trí cụ thể! Nó giống như tự biết di động vậy, chỉ cần người chơi đạt tới độ cao nhất định sẽ đều có thể nhìn thấy ba chữ to "Nam Thiên Môn". Tới đó đứng khai báo xong là có thể đi vào.

Đến nơi này khai báo có hai loại: một là đến Thiên Đình nhận nhiệm vụ, sẽ để Kính Chiếu Yêu quét qua một lượt, sau đó được thiên binh thủ vệ duyệt là có thể đi vào.

Loại thứ hai là người chơi tự phát lên Chín Tầng Trời tu luyện đánh bảo, bọn họ sẽ phải giao nộp phí vào cửa vào một vạn đồng, sau đó mới được thủ vệ cho qua.

Đại Nhiệt đang vui thích nhìn quanh, đằng sau bỗng có một người chơi Tôn Ngộ Không có nick là Nam Nhân Tiểu Trấn, cười một con hổ màu lông sặc sỡ bay lên.

Lúc đi ngang qua Đại Nhiệt, Nam Nhân Tiểu Trấn kia chọt “ó” lên kinh ngạc, có vẻ như thấy rất tò mò với Huyền thú Quý Mã kỳ lạ của Đại Nhiệt. Sau đó Tôn Ngộ Không này liền chậm lại, đợi Đại Nhiệt tiến lên sóng vai.

Đại Nhiệt liếc mắt đánh giá hẩn một cái, thản nhiên nói:

- Có chuyện gì không?

Nam Nhân Tiểu Trấn hỏi:

- Ấc ặc! Người anh em, thú cười của ông là loại gì vậy, không giống Thần thú kỳ, cũng không giống Ma thú kỳ.

- Vậy sao? Nó là Ma thú ky đó, có lẽ ông chưa từng thấy loại này cho nên mới thấy lạ thôi.

Đại Nhiệt cũng không định nói thật, tùy tiện đáp một câu.

Nam Nhân Tiểu Trấn cũng không đi, tiếp tục nói:

- Ấc ặc! Không thể nào! Trong Ma thú ky có con uy mãnh thế này sao? Tại sao tôi không biết nhỉ? Người anh em, ông bắt được nó ở chỗ nào vậy?

Trong Tây Du Nhất Mộng, thú cưỡi theo thứ tự từ thấp đến cao là ngựa, thú ky, Huyền thú ky/ Thần thú ky/ Ma thú ky. Ngựa thông thường chỉ tồn tại ở thời điểm tân thủ, có thể mua từ NPC Bán Ngựa — nếu bạn thích cũng có thể cưỡi ngựa vào thành thị, nhưng nhất định sẽ bị người khác vây xem, “khen” là “bệnh thần kinh” mà thôi.

Thú ky cao cấp một chút cần có Thú Vương Thiết Bài (rơi ra sau khi đánh chết Boss Thú Vương tại Tân Thủ Thôn) mới có thể thu phục.

Mà muốn thu phục ba loại thú ky mạnh nhất (Huyền thú – Thần thú – Ma thú) thì lại càng khó, tuy rằng thuật khống chế ba loại đại thú ky sẽ được hệ thống tự động tặng sau khi khai khiếu xong, nhưng xác suất dùng nó để thành công bắt giữ thú ky rất thấp, đối tượng cấp bậc càng cao khó khăn càng lớn, cho nên thông thường người chơi giai đoạn này đều chỉ mới bắt được mấy loại khá thấp cấp, cần từ từ nuôi dưỡng để nó tiến hóa đến cấp cao.

Đương nhiên, nếu người chơi đủ nghị lực, ý chí kiên cường, lại không sợ bị mãnh thú cản trở thì vẫn có chút cơ hội thu phục ngay thú cưỡi đẳng cấp cao, điều này phải xem vận may và nhân phẩm.

Nam Nhân Tiểu Trấn có vận khí không tồi, hẳn thu phục được một con Ban Lan Giác Hồ ngũ đẳng, lại chỉ dùng một giờ là thành công, có thể nói là nhân phẩm bạo phát. Vì thế hẳn thường thường dương dương tự đắc,

luôn lấy quá trình này làm đề tài khoe khoang mỗi khi kết bạn cùng người mới.

Nhưng hiện tại hẳn thấy Huyền thú Quỷ Mã của Đại Nhiệt bất kể ở ngoại hình hay là khí thế đều hơn thú cưỡi của mình mấy bậc thì trong lòng dâng lên một cảm giác suy sụp, kì không được mà lên tiếng hỏi thăm.

Đại Nhiệt thuận miệng đáp cho xong chuyện:

- Thú cưỡi này tôi bắt được trên Chín Tầng Trời, gọi là Quỷ Mã.

- Ấc ặc! Thật sao? Của tôi cũng thế, lúc ấy tôi mất có một giờ đã thu phục được nó, còn ông?

Đại Nhiệt phát hiện gã này mỗi khi nói một câu đều thích chêm thêm “ặc ặc” vào, nghe thật là phản cảm, lập tức không có hứng thú bắt chuyện, thầm nghĩ sớm cho gã biến là tốt nhất, vì thế nói:

- Hình như mất khoảng năm phút đấy!

Kỳ thật đây là hẳn nói thật.

Có điều Nam Nhân Tiểu Trấn tất nhiên không tin, lần này hẳn “ặc” càng to, cảm giác như yết hầu cũng muốn bật ra, lúc này mới nói:

- Không phải chứ! Người anh em có đùa không thế!

- Chuyện này có gì lạ đâu?

- Ấc ặc! Đương nhiên kỳ lạ, diễn đàn sớm đã công bố số liệu, trong đó phục tùng một con thú cưỡi bát đẳng đã mất trung bình 3 giờ, cấp cao hơn càng không cần nói, sao ông chỉ dùng năm phút đã thu phục con Quỷ Mã này được?

Nam Nhân Tiểu Trấn không tin, lấy số liệu trên diễn đàn làm dẫn chứng, kết luận Đại Nhiệt đang nói xạo.

Đại Nhiệt gãi gãi đầu:

- Xem ra cũng hơi nhanh thật, nhưng xin lỗi, tôi nói đều là sự thật.

Nam Nhân Tiểu Trấn cười cười, làm vẻ “ca hiểu” nói:

- Ha ha, dù ông cố ý muốn giấu giếm, không hy vọng người khác biết được quá trình thu phục thú thì cũng đừng nói quá lên vậy chứ! Thật sự nghe rất giả.

Bố tở, gã này là đàn ông mà dai hơn đĩa, xem ra cách thông thường không đuổi nổi, lần này ca nhường, chạy vậy. Vì thế Đại Nhiệt không nói lời vô ích, thúc Quỷ Mã, bắt đầu gia tăng tốc độ rời đi.

Nhưng Nam Nhân Tiểu Trấn lại không buông tha, còn giữ chặt lấy một tay Đại Nhiệt, miệng lái nhai:

- Người anh em, nói cho tôi biết đi, có làm sao đâu? Dù sao cũng chẳng phải mảnh khóe kinh doanh gì, mà quá trình thu phục thú cười lắm thứ phát sinh lắm, cho dù ông nói cho tôi biết chi tiết thì cũng không sợ bị ăn cắp bản quyền đâu.

Đại Nhiệt chửi thầm, cười khổ nói:

- Ông hỏi thế có ý gì, tôi làm thế nào hình như cũng không liên quan tới ông.

- Ặc!

Nam Nhân Tiểu Trấn không bỏ qua nói:

- Cho tôi biết đi mà...

Ai nhìn được thì nhìn, không phải ca!

Đại Nhiệt bỗng nghĩ ra một kế, ngón tay chỉ lên trời cao, hô to một tiếng:

- UFO kìa!

Cách cũ rích mà hiệu quả không tàn, Nam Nhân Tiểu Trấn quả nhiên phân tâm nhìn qua. Lúc này Đại Nhiệt không chút khách khí xuất ra viên gạch, “đổ” một cái, đập cả người cả hổ!

- Ấc! Ngũ Hành Chi Độc!

Nam Nhân Tiểu Trấn lập tức xanh lét toàn thân, sau đó rớt xuống như một ngôi sao băng! Nguyên thánh thần phù hộ cho hắn!

Đại Nhiệt vẫn tức giận không thôi:

- Này thì ặc ặc không ngừng này! Tàu lượn!

Đề phòng tiếp tục lại phát sinh phiền phức, hắn kẹp chặt Quỷ Mã, gia tăng tốc độ.

Chỉ chừng mười phút sau, trước mắt đã trở nên sáng ngời, Đại Nhiệt tiến vào một nơi thật đồ sộ. Bạch ngọc làm đất, kim ngân làm tường, một cánh cửa cực lớn ngửa mặt lên mới thấy hết, bên trên treo bức hoành phi gắn ba chữ lớn tỏa kim quang chói lọi:

Nam Thiên Môn!

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 12: Nhị Lang Thần

oOo

Chỉ thấy Nam Thiên Môn kia thuộc kiến trúc lâu các, làm từ ngọc thạch trắng tinh, tạo hình cửa vòm, cao ngất hơn mười trượng, phía trên cùng đề ba chữ vàng "Nam Thiên Môn" phát ra vạn đạo kim quang, xa trăm dặm cũng có thể thấy được. Hai bên cánh cửa là dãy tường màu đỏ, trên lợp ngói lưu ly vàng, khí thế hùng vĩ.

Trên đỉnh Nam Thiên Môn chính là pháp bảo nhất phẩm Kính Chiếu Yêu. Từ dưới chân cổng nhìn lên, chỉ thấy mặt kính trơn nhẵn như nước, phản xạ ra ánh sáng nhu hòa, mà nơi luồng sáng đó chiếu qua, mặc kệ có phép biến thân cao siêu đến đâu cũng đều phải hiện nguyên hình.

Lúc này, Kính Chiếu Yêu soi rọi lên người Đại Nhiệt. Thế nhưng khiến thiên binh thiên tướng đang thủ hộ ở cạnh cổng không thể tin nổi là Đại Nhiệt vẫn chỉ một thân tối đen như cũ, tin tức gì cũng không lộ.

Công hiệu của Lục Nhĩ Phi Phong thật sự khó lường, ngay cả Kính Chiếu Yêu cũng bị qua mặt. Đại Nhiệt không khỏi âm thầm đặc ý.

Kính Chiếu Yêu lại có thể chiếu không ra thân phận khách đến, đây là trường hợp cá biệt từ khi trò chơi mở ra đến giờ. Đám thiên binh thiên tướng cũng luống cuống không biết làm sao, sớm có người chạy đi bẩm báo với chủ thần phụ trách trấn thủ Nam Thiên Môn – Cự Linh Thần!

Cự Linh Thần nghe được tin này cũng chấn động, nghi hoặc chạy tới trước mặt Đại Nhiệt, thật cẩn thận đặt câu hỏi:

- Xin hỏi tôn giá tên tuổi ra sao, vì sao tới đây?

Đại Nhiệt cười nói:

- Ta chính là người chơi Đại Nhiệt ở dưới phàm nhân giới, hiện tại phụng chỉ lên Thiên Đình yết kiến Ngọc Hoàng Đại Đế.

- Người chơi Đại Nhiệt?

Cự Linh Thần cảm thấy tên này rất quen, lập tức mở ra sách nhiệm vụ, vừa nhìn, quả nhiên thấy sự tích Đại Nhiệt chém giết Long Vương Tam thái tử, cứu đôi đồng tử phạm gian, vì thế cười nói:

- Thì ra là ngươi.

Hắn nhìn Đại Nhiệt từ trên xuống dưới, cười làm lạnh nói:

- Quy củ Thiên Đình, phàm là người lên Chín Tầng Trời đều phải kiểm tra thân phận, cho nên hiện tại mời các hạ cởi áo choàng pháp bảo để Kính Chiếu Yêu chiếu qua.

Đây là quy củ hệ thống định ra, Đại Nhiệt cũng đành cởi Lục Nhĩ Phi Phong, để cho Kính Chiếu Yêu rọi xuống.

"Người chơi: Đại Nhiệt;

Trạng thái thân thể: khỏe mạnh;

Võ lực: đỉnh cấp võ học Thái Cực Đạo; cảnh giới thứ hai Điểm Thiết Thành Kim, Hóa Hủ Hủ Vi Thần Kỳ; có công kích sát thương Ngũ Hành Chi Độc (thuộc tính trạng thái này đã ẩn giấu, chỉ có pháp bảo nhất phẩm Kính Chiếu Yêu mới có thể nhìn rõ);

Thiên phú: Hạnh Vận Nhất Đầu Trư cấp 2, may mắn thêm 10%;

Hồn phách: không có;

Căn cốt: thấp;

Công đức: ** điểm; (DG: lỗi text)

Ngộ tính: 95776 điểm;

Linh lực: ** điểm;

Thú cười: tam đẳng Huyền thú Quý Mã;

Phương thức di động: ngự phong hành (cười gió);

Toàn hệ công kích: 9;

Hình thức hộ thể: Chân Vũ Độn Giáp, trước mắt là cấp 2: Cửu Kiếm Thành Hình; có thể triệt tiêu sát thương đến từ bên ngoài: 80%."

Đọc xong tin tức của Đại Nhiệt, Cự Linh Thần giật mình không nhỏ, thầm nghĩ: không ngờ gã mặt trắng này lại là người chơi đầu tiên bước lên con đường lấy võ nhập đạo, cũng chính là đệ tử đầu tiên của Trương Tam Phong mũi trâu kia. Nhớ ngày trước hàng kia từng vui sướng hạ giới một chuyến, thì ra là đi thu đệ tử.

Qua cửa tra xét, Đại Nhiệt nhanh chóng mặc lại Lục Nhĩ Phi Phong — có lẽ mặc chiếc áo này đã thành một thói quen của hắn ở trong trò chơi, khi áo choàng không bao quanh thân thể, hắn liền có cảm giác như mình đang là một mỹ nữ khóa thân bị vạn người xem, cả người không được tự nhiên.

- Người chơi Đại Nhiệt, hiện tại mời theo ta, ta sẽ dẫn người lên thẳng Thiên Cung, gặp mặt Ngọc Hoàng Đại Đế.

Cự Linh Thần lịch sự làm ra thủ thế “mời” rồi dẫn theo Đại Nhiệt bay thẳng lên Chín Tầng Trời.

Chín Tầng Trời bao gồm chín bản đồ, chia làm từng tầng xếp dạng hình tháp theo mức độ từ thấp lên cao, tức là quái vật tầng trên lợi hại hơn tầng dưới. Trong tình huống bình thường, người chơi đến nơi đây tu luyện đánh bảo đều chỉ có thể hoạt động từ tầng 3 trở xuống, còn với tầng cao hơn thì giai đoạn này chưa đủ sức, trừ phi tổ chức thành đoàn thể mà tới còn có chút năng lực sinh tồn.

Nhưng nếu người chơi là tới Thiên Đình phục mệnh làm nhiệm vụ thì khá đơn giản, sẽ có NPC mở đường, có thể tốc hành một đường thông suốt.

Đại Nhiệt cười Quý Mã, cùng Cự Linh Thần sóng vai mà đi. Cự Linh Thần cười một con báo lông dài, khắp người có vảy, răng ranh chống ngược lên, nhìn qua rất dũng mãnh.

Cự Linh Thần một tay cầm Tuyên Hoa Phủ, tay kia chỉ cảnh vật, cười giới thiệu:

- Đại Nhiệt, người xem Chín Tầng Trời đẹp không? Ở trên trời một ngày đáng bằng cả một năm ở dưới mặt đất.

Đại Nhiệt nhìn quanh, chỉ thấy kim quang vạn đạo, khí lành ngàn dòng, bảo điện trùng điệp, lộng lẫy huy hoàng; thiên binh thiên tướng khí vũ hiên ngang v.v... đủ loại vật thể kỳ lạ thần diệu đến khó có thể tưởng tượng đều xuất hiện. Trong đó thỉnh thoảng có tiên nhân cười mây ra ngoài, tiên nữ múa lượn ca hát, cảnh tượng mỹ lệ mà hoành tráng, quả nhiên là nơi ở của thần tiên.

Cự Linh Thần đặc ý nói:

- Nếu không có ta, các người muốn lên Chín Tầng Trời đều phải từng tầng mà tiến, không biết sẽ hao phí bao nhiêu pháp lực tâm thần, trải qua

trăm loại gian khổ, khi ấy mới có thể tiến vào Thiên Cung.

Đại Nhiệt hỏi:

- Chín Tầng Trời thật sự khó qua như vậy sao?

- Đâu chỉ là khó! Mỗi một tầng trời đều có không dưới vạn thiên binh thiên tướng thủ vệ nghiêm nghị, hơn nữa ở mỗi tầng Ngọc Hoàng Đại Đế đều lệnh cho một đại thần làm thống lĩnh, như là Thác Thập Lý Thiên Vương, Nam Cực Tiên Ông, Na Tra Tam thái tử v.v...

Đại Nhiệt nghe được âm thầm lú lờ, cũng càng thêm âu sầu: nơi long đàm hồ huyết này mình “náo” kiểu gì đây? Sợ là vừa có hành động thì mạng nhỏ đã lập tức mất rồi.

Hai người đang đi, bỗng nhiên hồng quang chợt lóe, một đại thần tốc độ cực nhanh từ phía sau đuổi theo, thấy Cự Linh Thần, nói:

- Cự Linh Thần, lại có nhiệm vụ hả?

Cự Linh Thần thấy hẳn, lập tức cung kính dừng bước thi lễ, nói:

- Thì ra là Chiêu Huệ Linh Hiến Vương, lâu ngày không thấy, tiểu thần hữu lễ.

Chẳng phải Nhị Lang Thần sao? Cháu ngoại của Ngọc Hoàng Đại Đế, được phong làm Chiêu Huệ Linh Hiến Vương, thân mang Cửu Chuyển Huyền Công, có ba con mắt, có bảy mươi hai phép biến hóa, lấy nhục thân thành Thánh, cũng không ở Thiên giới làm quan mà trấn thủ tại Quán Giang Khẩu, có thể nói bá chủ một phương.

Lúc trước Kỳ Lân xuất thế ở Quán Giang Khẩu dẫn dắt cả vạn người chơi đến đại náo nơi đó, khiến tổng thể tan hoang như bãi chiến trường. Nhị Lang Thần tức giận trở về lại cũng chỉ giết được một đám nhỏ người

chơi. Vì thế hần nổi trận lôi đình, hạ mệnh lệnh chỉ cần có người chơi bước vào Quán Giang Khẩu nửa bước sẽ đánh chết không tha. Kể từ đó, vốn Quán Giang Khẩu nhân khí khá thịnh lại trở thành cấm địa.

Nhớ khi đó Nhị Lang Thần mới vừa xuất hiện trên không đã khiến người chơi ào ào bỏ chạy. Đại Nhiệt đương nhiên càng sẽ không ngốc ở lại xem náo nhiệt, chạy trốn còn nhanh hơn người khác, bởi vậy hần cũng chưa nhìn rõ nhân vật cấp bậc Thánh Nhân này là bộ dáng gì, hiện tại có cơ hội, không khỏi xem thêm mấy cái. Chỉ thấy vị này toàn thân giáp vàng, vô số khí lành uốn lượn xung quanh, bộ mặt uy nghiêm, không râu, mày rậm mắt to, diễn cảm cực kỳ lạnh lùng. Trên trán của vị này còn có một khe nứt màu đen, chính là chỗ của con mắt thứ ba. Bên chân hần là Hao Thiên Khuyển đang phe phẩy đuôi mà ngồi xồm. Chỉ là không thấy Mai Sơn huynh đệ theo hầu.

Nhị Lang Thần thấy Đại Nhiệt toàn thân kín mít, ánh mắt khê phát sáng hồng quang, thế nhưng lại không nhìn ra cái gì, có chút kinh ngạc. Bỗng nhiên khe nứt trên trán hần rộng ra, con mắt thần kim quang rạng rỡ xuất hiện, cẩn thận đánh giá Đại Nhiệt.

Bị vị đại thần này nhìn chăm chăm, Đại Nhiệt không khỏi run người, một loại cảm giác xấu hổ cùng bất lực khi bị người nhìn thấu bỗng nhiên dâng lên trong lòng, thật mất tự nhiên.

Nhị Lang Thần quan sát xong, hừ lạnh một tiếng, cũng không thèm nhìn tiếp, tăng tốc độ phi thân, rất nhanh đã biến mất không thấy gì nữa.

Đại Nhiệt lau mồ hôi lạnh, lòng còn sợ hãi nói:

- Một vị đại thần thật lợi hại! Ánh mắt kia như có thể nhìn xuyên, pháp bảo áo choàng trên người ta cũng không thể che giấu được con mắt đó.

Cự Linh Thần cười nói:

- Đó là đương nhiên! Chiêu Huệ Linh Hiển Vương là nhân vật bậc nào chứ! Nhục thân thành Thánh, thiên hạ vô song, tìm khắp Tam giới không thấy đối thủ! Ngay cả địa tiên chi tổ Trấn Nguyên Tử cũng phải nể ngài ấy ba phần.

Đại Nhiệt hỏi dò:

- Không phải nói toàn bộ Tiên Phật một khi thành Thánh đều sẽ dời đến phó bản Hồng Hoang Phong Thần sao? Chiêu Huệ Linh Hiển Vương vì sao không đi?

Cự Linh Thần cười ha ha:

- Đại sự bậc này há tiểu thần như ta có thể tìm hiểu. Chúng ta vẫn là nhanh lên đi, sớm chút sắp xếp xong cho người, ta còn phải quay về Nam Thiên Môn trực ban nữa, nếu không sẽ bị người khác trách cứ bỏ rơi nhiệm vụ.

Hay người tăng tốc, một đường thuận buồm xuôi gió thông qua từng tầng trời, cuối cùng tới đích — nơi cao nhất trên Chín Tầng Trời: Thiên Cung!

Chỉ thấy trước mắt là một quần thể cung điện cực kỳ hùng vĩ, ngay ngắn san sát, liên miên không ngừng. Mỗi một tòa kiến trúc đều được một loại trận pháp cấm chế cường đại bao phủ, bảo vệ kỹ càng.

Cự Linh Thần đánh thức Đại Nhiệt đang choáng váng vì cảnh vật trước mắt, nói:

- Đi thôi! Ta đưa người lên Linh Tiêu Đại Điện, yết kiến Ngọc Hoàng Đại Đế!

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 13: Bật Mã Ôn

oOo

Cự Linh Thần dẫn Đại Nhiệt đi dọc theo con đường rộng rãi tiến vào Thiên Cung. Sau khi bước qua cánh cổng vào, mọi người đều phải thu hồi thú cưỡi, chỉ có thể đi bộ đi vào để tỏ sự kính trọng. Dưới quy củ, Đại Nhiệt chỉ dành cho Quỷ Mã về dị không gian.

Rất nhanh, bọn hắn liền tới trước Linh Tiêu Đại Điện. Cự Linh Thần hướng Công Tào Quan trực trước điện bàn giao nhiệm vụ, sau đó lui về.

Công Tào Quan kiểm chứng trình tự nhiệm vụ không có lầm, phát tay ý bảo Đại Nhiệt chờ ở ngoài điện, chính mình thì cầm bảng nhiệm vụ tiến vào trong điện bẩm báo Ngọc Hoàng Đại Đế.

Bàn giao nhiệm vụ thành công, Cự Ly Thần chấp tay chào Đại Nhiệt, nói:

- Người chơi Đại Nhiệt, duyên phận chúng ta dừng ở đây, chỉ đành từ biệt. Hi vọng lần này người có thể lấy được phần thưởng là chức quan nào đó, như vậy ngày sau chúng ta sẽ là đồng sự. Đối với chúng ta, đó đều là vận khí lớn bằng trời.

Trong Tây Du Nhất Mộng, người chơi cùng NPC có đến n loại liên hệ, có thể kết thành thầy trò, có thể kết thành huynh đệ, thậm chí có thể làm cả

nghĩa phụ nghĩa tử v.v... — trong đó đặc biệt nhất chính là người chơi có thể can dự tới hệ thống NPC với hình thức làm một chức quan nào đó.

Hệ thống qua chức được nhà phát hành giới hạn ở bên trong Tam giới: Minh giới, Chín Tầng Trời, thế giới Tây Phương cực lạc! Quan chức cũng có rất nhiều loại, phân lớn nhỏ cao thấp, thậm chí phong Thần phong Phật cũng có khả năng, vận khí đủ, còn có thể làm cả đại nguyên soái thống lĩnh đại quân, dẫn dắt mười vạn thiên binh thiên tướng xuất chinh chiến trường.

Người chơi muốn giành được một suất quan chức trong hệ thống thì cách duy nhất là hoàn thành nhiệm vụ của hệ thống, mà những nhiệm vụ này đều chỉ chiếm số rất ít, thường thường đều là nhiệm vụ ẩn hoặc nhiệm vụ phụ tuyến phát triển từ cốt truyện. Sau khi hoàn thành những loại nhiệm vụ này thì sẽ có xác suất được đặc biệt ban thưởng chức quan. Còn chức vị lớn hay nhỏ sẽ phải xem mức độ ảnh hưởng cùng số điểm công đức của nhiệm vụ.

Tục ngữ nói: quan gồm hai cửa, trên ăn lương của công, dưới ăn lương của dân, rất nhiều chỗ tốt. Tuy ở đây chỉ là game online, thế nhưng tiện nghi khi kiếm được một chức quan vẫn là không thể thiếu.

Đầu tiên: mỗi tháng có bổng lộc cố định, nói cách khác là ở một thời gian cố định hằng tháng, hệ thống sẽ tự chuyển lương vào tài khoản của bạn, số lượng là bao nhiêu thì tùy chức vị mà định.

Tiếp theo: thân đã có quan chức thì việc đi lại khu vực liên quan cũng sẽ tự do hơn. Ví dụ, nếu nhận chức quan nào đó ở Thiên Cung, lên xuống Chín Tầng Trời sẽ khá dễ dàng, hầu như không bị cản đường mà tùy ý qua lại.

Tiếp nữa: sau khi làm quan, xác suất xúc động được nhiệm vụ sẽ lớn hơn người chơi bình thường. Nói là đi cửa sau cũng tốt, lạm dụng chức quyền cũng tốt, dù sao người chơi làm quan cũng sẽ thuận lợi hơn người

chơi bình thường nhiều, thậm chí có khi ngẫu nhiên gặp phải một NPC đại quan, nịnh nọt cùng uống mấy chén, có khi ban thường chính là một nhiệm vụ ẩn.

Cuối cùng: chức quan mà người chơi nhận cũng có lên có xuống. Nếu muốn lên, vậy thì phải lập công, phải có biểu hiện. Những thứ này đều được hệ thống tự động ghi lại nhật ký trong hồ sơ, sau đó sẽ được các cấp cao hơn khảo sát, nếu phù hợp thì sẽ được thăng quan. Nhưng nếu phạm vào sai lầm, không quan tâm là tham ô hay là nhận hối lộ, một khi bị hệ thống bắt được, đồng dạng sẽ phải chịu những hình thức xử phạt tương đương.

Nghe Cự Linh Thần vừa nói, Đại Nhiệt không khỏi có động tâm: làm quan? Hê hê, có lẽ hôm nay Ngọc Hoàng Đại Đế tâm tình tốt, không chừng ca sẽ thực sự vấp trúng một cái chức quan ấy chứ!

Hắn đang tự sướng đến khoái chí thì Linh Tiêu Đại Điện đột nhiên vang lên một loạt tiếng chuông ngân êm ái. Một gã tướng sĩ giáp vàng bước nhanh ra ngoài, hô lớn:

- Ngọc Hoàng Đại Đế có chỉ, truyền người chơi Đại Nhiệt vào điện yết kiến!

Đại Nhiệt đang muốn bước vào, hai hàng binh sĩ đứng trước cửa điện đã đồng loạt hạ binh khí xuống, lập thành một rào ngăn trở. Thị vệ hô to:

- Phàm là người nhập điện đều phải bỏ đi hết thủy pháp bảo y sức nguy trang.

Đù, lăm quỵ củ thật. Đại Nhiệt có chút không vui cời Lục Nhĩ Phi Phong rồi để vào trong hành trang.

Lúc này hai hàng vệ binh mới nhắc binh khí lên mở đường cho Đại Nhiệt vào.

Tiến vào đại điện, hai mắt Đại Nhiệt cũng sáng lên, cảm thấy mình được mở rộng tầm mắt.

Nơi đây, kim ngọc làm sàn, bảo bối xếp thành từng chồng, tiên khí quần quanh. Văn võ đại tiên chia làm hai hàng đứng thẳng, mỗi người đều tu vi cực cao, cầm đủ loại pháp bảo trong tay, mà mỗi một món trong đó ít nhất cũng đã ngoài tứ phẩm. Đặc biệt đứng ở góc đầu bên trái chính là Thác Thập Lý Thiên Vương, trong tay cầm pháp bảo Hậu Thiên nhất phẩm Linh Lung Tháp, cả vật thể màu vàng kim chói mắt, như là dùng vàng 4 số 9 tạo thành.

Sau đó Đại Nhiệt lại nhìn thấy Nhị Lang Thần, vị này đang đứng bên cạnh Ngọc Hoàng Đại Đế, đủ thấy được hắn có thân phận tôn quý cỡ nào. Lúc này hắn khép hờ hai mắt, như là không thèm để ý bất cứ chuyện gì.

Mà chỗ tiêu điểm toàn trường, đương nhiên là Ngọc Hoàng Đại Đế đang ngồi trên ngai vàng, thần thái ung dung, thân mặc long bào, đầu đội châu quan.

Đại Nhiệt hiện thân trong điện, trên trăm ánh mắt lập tức nhìn chăm chú lại đây, thực đáng khinh nhìn từ trên xuống dưới, tựa hồ muốn quan sát hắn không bỏ sót thứ gì.

Đưa thân vào tình cảnh như thế, Đại Nhiệt chợt dâng lên một suy nghĩ nổi loạn trong lòng — FUC.K, game thôi mà, làm thực quá thế này thật không thoải mái.

Đại Nhiệt rất muốn mạnh mẽ xông lên trước, bắt tay Ngọc Hoàng Đại Đế, sau đó nói một câu kinh điển:

- Ngọc Hoàng huynh khí vũ hiên ngang, thật sự là nghe danh không bằng gặp mặt!

Nhưng hiện trường không khí nghiêm túc, Boss san sát, thực không thích hợp pha trò. Chỉ cần tùy tiện phóng một cái rắm, hắt xì một tiếng to, sợ là chính mình liền chết không có chỗ chôn.

Đại Nhiệt không tình nguyện thi lễ một cái.

Ngọc Hoàng Đại Đế mắt phượng chợt lóe, đột nhiên bắn ra hai luồng quang mang chói mắt, dọa Đại Nhiệt suýt thì tim ngừng đập, âm thầm kinh hãi: chung cực Boss quả nhiên là nghe danh không bằng gặp mặt, chỉ bằng hai ánh mắt kia thôi cũng đã đủ giết người.

Lấy ánh mắt giết người, hình như là thủ đoạn mà mấy tiểu thuyết YY hay dùng. Nhưng chuyện này có thể thành sự thật ở trong trò chơi, bởi vì ánh mắt cũng có thể ngưng tụ pháp lực mà giết người trong lúc vô hình.

- Người chính là người chơi Đại Nhiệt đã chém Đông Hải Long Vương Tam thái tử, cứu hai đồng tử phạm gian sao?

Ngọc Hoàng Đại Đế khẽ mở miệng hỏi.

Đại Nhiệt làm bộ dạng nghiêm trang trả lời:

- Chính là thảo dân!

Đại Đế vuốt râu dài, cười nói:

- Quả nhiên là quân tử chính nghĩa. Hành vi của ngươi khiến trẫm rất vui lòng, bởi vậy hạ chỉ gọi ngươi lên Thiên Cung lĩnh thưởng.

Đủ sáng khoái! Nhanh như vậy đã nói tới phần thưởng. Đại Nhiệt hai mắt tỏa sáng, nhưng bề ngoài lại rất khiêm tốn nói:

- Cứu giúp muôn dân, trừ gian diệt bạo chính là nghĩa vụ của mỗi người, Đại Đế quá khách khí rồi ạ.

Ngọc Hoàng Đại Đế rất hài lòng với biểu hiện của hần, cười nói:

- Kỳ thật đối với phần thưởng của ngươi, trẫm đã cùng các khanh gia thương nghị thỏa đáng, hiện tại để Du Dịch Linh Quan tuyên chỉ đi!

Đại Nhiệt mừng thầm trong lòng — kỳ thật hần cũng không rõ mấy về nhiệm vụ lần này, chủ yếu là ở hai điểm. Thứ nhất: nhiệm vụ "Vãn Cứu Đồng Tử" vốn là Thiên Tâm Ái nhận, Trần Trùng cũng chỉ trao thưởng cho Thiên Tâm Ái. Thế nhưng nhiệm vụ lần này lại từ Thiên Tâm Ái chuyển dời sang Đại Nhiệt. Từ chỗ này, xem ra hệ thống đã nhận định sự thật Long Vương Tam thái tử là chết trong tay Đại Nhiệt, bởi vậy do hần dẫn xuất cốt truyện tiếp sau;

Thứ hai: bởi vì Đại Nhiệt đã hoàn thành xong nhiệm vụ Tam giới cửa thứ nhất "Hành Trình Xuống Địa Ngục" ; cho nên lần này lên Thiên Cung, dĩ nhiên là gây ra "Nhiệm vụ Tam giới" cửa thứ hai: Đại Náo Thiên Cung. Vấn đề ở chỗ: Đại Nhiệt là nhận lệnh Ngọc Hoàng Đại Đế lên nhận thưởng, vậy thì hần lấy cớ thì để “loạn” Thiên Đình? Mà náo loạn như thế nào mới tính là hoàn thành nhiệm vụ?

Đối với việc này, hệ thống không có bất kỳ nhắc nhở nào, Đại Nhiệt cũng không có gì rõ ràng. Chẳng lẽ muốn hần cởi quần đùi giỡn lưu manh trước mọi người trong Linh Tiêu Đại Điện? Hay là muốn ở trước mặt Ngọc Hoàng Đại Đế móc tiểu JJ ra phóng uế thành hàng chữ: Cuồng Nhiệt Trại đại đương gia Đại Nhiệt đã đến đây chơi? Hoặc là mô phỏng Tề Thiên Đại Thánh, coi đào tiên như nho mà vật sạch, coi linh đan như đậu phộng ném vào mồm?

Kỳ thật lấy lối suy nghĩ “thuần khiết” của Đại Nhiệt, hần cho rằng có khả năng nhất là mình chạy tới trước mặt Hằng Nga tiên tử, tái diễn động tác của Thiên Bồng Nguyên Soái năm đó: một tay chống nạnh, một tay ôm eo nàng, sau đó thâm tình chân thành nói:

- Tiên tử, anh muốn ngủ với em!

Lắc lắc đầu, Đại Nhiệt lập tức phủ định ý tưởng siêu thực này, nghĩ thầm cứ mặc kệ, nước đến thì thuyền dâng, thế mới là thượng sách.

Lại nói trở về hiện tại, Du Dịch Linh Quan thân nhiên đi tới, tay cầm quyển chiếu chỉ màu vàng tuyên đọc:

- Ngọc Hoàng Đại Đế có chỉ, vì ngợi khen người chơi phạm nhân giới Nhiệt giết Đông Hải Long Vương Tam thái tử, cứu lấy đôi đồng tử phạm gian, thu được đại công đức, cho nên tuyên thăng người chơi Đại Nhiệt lên Thiên Cung, trao tặng chức vị Thiên Đình...

Nghe đến đó, Đại Nhiệt đã hớn hở mặt mày— cuộc sống thật tốt đẹp, trò chơi thật thống khoái...

- Trải qua xét duyệt, hiện tại Ngự Mã Giám đang thiếu một quản sự chính đường, bởi vậy quyết định trao tặng người chơi Đại Nhiệt chức Bật Mã Ôn...

- Bật Mã Ôn?

Đại Nhiệt cơ hồ cho là tai mình xảy ra vấn đề. Đúng lúc này hệ thống vang lên nhắc nhở:

"Chúc mừng người chơi Đại Nhiệt, bạn đã được Ngọc Hoàng Đại Đế trao tặng chức Bật Mã Ôn, bạn có thể lựa chọn tiếp nhận hoặc là từ chối!"

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 14: Bão nổi

oOo

- Bật Mã Ôn!

Chức vụ không có tiền đồ mà năm đó Đại Thánh gia lần đầu tiên lên Thiên Đình được nhận. Lúc ấy Hầu Vương còn tưởng đó là chức quan to gì, mới đầu rất ra sức mà làm, đem hơn nghìn con ngựa mã nuôi đến béo mập. Nhưng sau hăn nghe ngóng được đây là chức vụ thấp kém nhất Thiên Đình, nói chính xác ra là làm một gã chăn ngựa, nhất thời giận tím mặt, rút ra Như Ý Kim Cô Bổng đánh ra Thiên Môn, trở lại nhân gian, tự lập là "Tề Thiên Đại Thánh", cũng là kíp nổ để ngày sau "Đại Náo Thiên Cung".

Hiện tại, chỉ có thể nói: bánh xe vận mệnh đã lần nữa chuyển động, bàn quay quyết định phương hướng chọn đến trước mặt Đại Nhiệt.

Đại Nhiệt vẫn giữ nguyên vẻ mặt phẫn khích ban nãy, nụ cười tươi cứng đờ trên miệng, hồi lâu vẫn không thể khôi phục bình thường.

Du Dịch Linh Quan đọc xong chiếu chỉ, hô lớn:

- Người chơi Đại Nhiệt, còn không mau thi lễ tạ ơn! Tức thời đi Ngự Mã Giám nhậm chức!

Đại Nhiệt chớp chớp con mắt, hỏi:

- Khoan, ta muốn hỏi một chút, bổng lộc của Bật Mã Ôn mỗi tháng là bao nhiêu?

Du Dịch Linh Quan đáp:

- 100 đồng, phát vào mùng 1 hàng tháng. Nếu nuôi nấng thiên mã tốt sẽ được thưởng thêm 10 đồng nữa.

- 100 đồng? Thưởng 10 đồng?

Nghe tiền lương thấp hơn cả đi làm bảo vệ dưới trần gian, Đại Nhiệt đã có quyết định trong lòng. Hẳn bổng nhiên hiểu được nhiệm vụ "Đại Náo Thiên Cung" là bắt đầu ra sao — đầu tiên chính mình phải từ chối làm chức quan culi này. Mà bị người từ chối, Ngọc Hoàng Đại Đế khẳng định sẽ khó chịu, sau đó sẽ ra mấy mệnh lệnh làm khó dễ. Mà bị làm khó dễ, Đại Nhiệt sẽ động thủ, lúc ấy "Đại Náo Thiên Cung" cũng bắt đầu — vấn đề duy nhất là, bên trong khu vực toàn Boss này, Đại Nhiệt có “náo” nổi không?

- Nếu đã rõ, vậy mau mau lĩnh chỉ!

Du Dịch Linh Quan đưa cuốn chiếu chỉ qua, ý bảo Đại Nhiệt nhận.

Đại Nhiệt lật tay một cái, một viên gạch lượn lờ khói nhẹ đã xuất hiện, lớn tiếng nói:

- Quên nói, kỳ thật ta không có hứng thú với nuôi ngựa, ta chỉ thích cưỡi ngựa thôi.

Nói xong, hần lập tức tập trung tinh thần đề phòng, ngừa trước Ngọc Hoàng Đại Đế làm khó dễ.

Kỳ quái là Ngọc Hoàng Đại Đế cao cao tại thượng lại không hề có bất cứ dị thường gì, thản nhiên nói:

- Ô, nghe ý tứ của người thì người không hứng thú với chức Bật Mã Ôn của Thiên Đình sao? Thật đáng tiếc, ta biết người là đệ tử đầu tiên của Trương chân nhân, cho nên hy vọng có thể thu nạp lên Thiên Cung, vì Thiên Đình ra sức.

Thái độ của hã làm cho Đại Nhiệt mở rộng tầm mắt, xem ra còn cần phải tăng “lửa”, cho nên nói to:

- Nếu Ngọc Hoàng Đại Đế tiếc nhân tài như thảo dân thì an bài một chức vụ khác cũng được mà.

Du Dịch Linh Quan lập tức hét lớn:

- Không được vô lễ! Người cho đây là cái chợ hay sao mà cò kè mặc cả. Không muốn làm thì xuống, đừng nói lên Thiên Đình nuôi ngựa, cho dù là tới đây trông cửa, cũng có thể khiến vô số phạm nhân tranh đoạt.

Đại Nhiệt nhảy dựng lên, chống nạnh mắng:

- Gã lùn này, ta đang nói chuyện cùng Ngọc Đế, ai cho người chen lời?

Du Dịch Linh Quan kia mặt bỗng tím tái như gan heo. Chức vụ của hã trên Thiên Đình dù không mấy cao, nhưng bởi vì làm người phát ngôn của Ngọc Hoàng Đại Đế, tựa như thư ký cho quan to trong hiện thực vậy, mặc dù không có thực quyền, nhưng lại có thể dựa hơi cấp trên để thường thường cáo mượn oai hùm. Hiện tại hã nghe Đại Nhiệt càn rỡ như thế, nhất thời nổi trận lôi đình, xông lên muốn liều mạng với Đại Nhiệt.

Tới vừa lúc! Chỉ chờ người động thủ!

Đại Nhiệt không chút khách khí, bắt đầu nổi bão, tay cầm chắc viên gạch mà đập lên mặt Du Dịch Linh Quan.

Du Dịch Linh Quan tu vi vốn là thấp kém, nhiều nhất chỉ ở trình độ thiên tướng, sao chống đỡ nổi Ngũ Hành Chi Đốc của Đại Nhiệt, kêu thảm thiết như giết heo, chỉ chốc lát đã hóa thành luồng sáng biến mất, chờ đợi được sinh mới.

Đại Nhiệt vừa động thủ, tình cảnh lập tức kịch biến. Ngọc Hoàng Đại Đế nổi trận lôi đình:

- Người chơi Đại Nhiệt, người thật to gan lớn mật, lại dám ở Thiên Cung làm loạn! Người đâu, tóm lấy yêu nhân này, thiên đao vạn quả!

"Người chơi Đại Nhiệt, xin chú ý! Bạn chọc giận Boss tối cao của Thiên Đình là Ngọc Hoàng Đại Đế, bạn chính thức xúc động nhiệm vụ Tam giới cửa thứ hai Đại Náo Thiên Cung. Nhiệm vụ này tính chất mơ hồ, không rõ lưu trình, chỉ khi nào bạn đạt tới yêu cầu của nhiệm vụ thì hệ thống mới lại có nhắc nhở. Đến lúc đó xin lưu ý kiểm tra lại."

Quả thế, hiện tại mới tính là mò tới mấu chốt của nhiệm vụ. Kế tiếp chính là phải hảo hảo làm bão nổi, đại náo một hồi.

Ngọc Hoàng Đại Đế truyền đạt mệnh lệnh ra, đã thấy Thác Thập Thiên Vương động thân, trong miệng lẩm bẩm mấy câu rồi hét một tiếng. Chỉ thấy Lung Linh Bảo Tháp trong tay hần bay tới, phóng đại lên mấy chục lần rồi tựa như cái lồng mà chụp xuống.

Thần tháp chưa tới, tiếng gió đã lên. Đại Nhiệt vừa định đánh bay cái tháp, lại bỗng phát giác thân thể mình căn bản không nghe lời, giống như bị một lực lượng thật lớn trói lại, không sao cử động.

Pháp bảo! Đây là uy lực của pháp bảo Hậu Thiên nhất phẩm, trong phạm vi trói buộc của nó, cả cơ hội né tránh cũng không có.

- Ôi thần linh ôi, cho ca một cơ hội nổi bão đi!

Đại Nhiệt giơ cao hai tay, vè, đã bị Lung Linh Bảo Tháp thu vào.

Chư vị thần tiên thấy Thác Tháp Thiên Vương nhắc tay đã thu phục được Đại Nhiệt, đều cười lên ha hả. Bọn họ đều có tu vi đặc đạo, sớm xem thấu cảnh giới của Đại Nhiệt, lấy tu vi bậc ấy lại dám trên điện Linh Tiêu càn quấy không khác gì tự tìm đường chết.

Ngọc Hoàng Đại Đế mỉm cười nói:

- Lý Tịnh ái khanh lại lập nhất công, trên sổ công đức ghi thêm một công trạng nữa.

Thác Tháp Thiên Vương cung kính nói:

- Người chơi Đại Nhiệt này phẩm hạnh không đoan, ý đồ trên đại điện giương oai càn quấy, vi thần đương nhiên phải ra tay thu phục, miễn cho phá hư uy nghi trong điện.

Ngọc Hoàng Đại Đế nói:

- Nếu hiện tại yêu nhân đã bị thu phục trong tháp, Lý ái khanh chuẩn bị xử phạt hãn thế nào?

Thác Tháp Thiên Vương trả lời:

- Trong Lung Linh Bảo Tháp của thần có càn khôn, có thiên địa riêng biệt, mặc kệ là Tiên hay Phật, một khi bị thu vào đó sẽ rất khó trốn ra.

Nhị Lang Thần bỗng nhiên nói:

- Thác Tháp Thiên Vương, Lung Linh Bảo Tháp của người tuy rằng ảo diệu vô cùng, nhưng lại chỉ có thể thu người, không thể giết người, chung quy vô dụng.

Thác Thập Thiên Vương nghe lời kia không hề che giấu vẻ khinh thường, lòng không thoải mái, nói:

- Thập không thể giết người, chúng ta lại có thể giết người. Giờ ta sẽ gọi khuyến tử Na Tra đi vào, đem yêu nhân đánh chết để phục mệnh Đại Đế.

Hắn lập tức đánh mắt cho Na Tra. Từ sau khi phong Thần, Na Tra đối với phụ thân vẫn là nói gì nghe nấy, lập tức bước ra khỏi hàng, chuẩn bị phi thân tiến vào Lung Linh Bảo Tháp, giết chết Đại Nhiệt.

Nhưng đúng vào lúc này, chuyện tình quái dị đã xảy ra.

Chỉ thấy Lung Linh Bảo Tháp lơ lửng trên không trung đột nhiên tỏa ra vô vàn ánh sáng đủ màu, chiếu rọi toàn bộ Linh Tiêu Đại Điện.

Bao gồm Ngọc Hoàng Đại Đế ở bên trong, tất cả Boss nơi đây đều đưa ánh mắt nghi vấn về hướng Thác Thập Thiên Vương, hy vọng nghe được lời giải thích.

Nhưng mà Thác Thập Thiên Vương tựa hồ cũng rất bất ngờ, vội vàng niệm chú, muốn thu lại Lung Linh Bảo Tháp để xem chuyện gì đã xảy ra.

Có điều càng ngoài ý muốn là bên trong Lung Linh Bảo Tháp kia tựa hồ sinh ra một cỗ lực lượng thật lớn, ngăn chặn niệm lực của Thác Thập Thiên Vương, lại còn muốn điều khiển Lung Linh Bảo Tháp bay ra khỏi điện.

Quái sự! Thật là quái sự!

Thấy pháp bảo luôn tương thông tâm thần với mình đột nhiên như muốn mất đi khống chế, Thác Thập Thiên Vương vừa sợ vừa giận, vội vàng gia tăng niệm lực, ngón tay chỉ lên trán, niệm chú càng lúc càng nhanh, đến nỗi mồ hôi cũng toát ra.

Thác Thập Thiên Vương ra sức như thế, Lung Linh Bảo Tháp đang trôi nổi nhất thời thong thả di động, bay trở về hướng chủ nhân.

Thấy Thác Thập Thiên Vương chiếm thượng phong, chúng đại tiên cũng không khỏi thở phào.

Lung Linh Bảo Tháp trở về tốc độ rất chậm, hơn nữa còn vừa bay vừa giảm tốc, lát sau thì đình chỉ di động. Dường như cỗ lực lượng bên trong tháp cũng vừa tăng sức, bắt đầu đối kháng với Thác Thập Thiên Vương.

Không phải chứ? Còn có loại chuyện này?

Thác Thập Thiên Vương ứa hết mồ hôi lạnh, vội vàng dùng miệng cắn ngón giữa tay phải, bức ra một giọt máu tươi, niệm:

- Hồn huyết phi dương, thần tức tương quan! Đi!

Giọt máu kia liền bay tới nhỏ trên Lung Linh Bảo Tháp. Xèo một tiếng, giọt máu bị bốc hơi thành một làn khói nhẹ, sau đó vây quanh Lung Linh Bảo Tháp. Làn khói kia cực kỳ cổ quái, dù rất nhạt nhưng không hề tan đi.

Bên cạnh, Na Tra Tam thái tử âm thầm kinh hãi: pháp bảo kia tới cùng là đã xảy ra vấn đề gì, lại có thể buộc phụ thân phải sử hoán ra bốn mạng hồn huyết để gia cố cấm chế?

Nhưng việc càng làm Na Tra kinh ngạc còn ở phía sau. Bốn mạng hồn huyết của Thác Thập Thiên Vương lại không thu được hiệu quả mong muốn. Uỳnh một tiếng, lực lượng ở bên trong Lung Linh Bảo Tháp đột nhiên mãnh liệt bùng phát, mang cả tòa tháp bay ra ngoài.

Toàn trường trợn mắt há hốc mồm. Một hồi lâu sau Thác Thập Thiên Vương mới kịp phản ứng, kêu một tiếng:

- Pháp bảo của taaaaa!

Sau đó, hân dùng tốc độ nhanh nhất có thể mà đuổi theo.

Những Boss khác giờ mới sức tỉnh, cũng rồi rít bay theo sau.

May mắn là Lung Linh Bảo Tháp bay ra bên ngoài cũng không có biến mất mà chỉ dừng lại phía trên không Linh Tiêu Đại Điện. Thế nhưng hiện tại nó đã phóng lớn lên mấy chục lần, giống như một ngọn núi lớn, lơ lửng trên không làm đại điện cũng tối om đi. Đáng sợ hơn là nó vẫn còn tiếp tục lớn thêm. Có vẻ như bên trong đó đang có một vật gì đó không ngừng bành trướng.

Cuối cùng, trong ánh mắt kinh hoàng của đám Boss thần tiên, pháp bảo Hậu Thiên nhất phẩm rốt cuộc đã đạt điểm tới hạn, phát ra một tiếng nổ đình tai rồi tan nát thành từng mảnh.

Sau đó, Đại Nhiệt vẻ mặt đáng khinh tươi cười bay xuống, cười dài nói:

- Các vị đại thần, trưa ấm áp nhé!

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 15: Hồ lô ảo diệu

oOo

Pháp bảo Lung Linh Bảo Tháp vừa nổ tung thì chủ nhân của nó là Thác Tháp Thiên Vương cũng phun ra một ngụm máu tươi, ngất lịm đương trường. Tiếp đó, Na Tra Tam thái tử vội vàng đỡ phụ thân tới "y viện" của Thái Thượng Lão Quân làm cấp cứu. Tình cảnh nhất thời phát sinh một trận đại rối loạn, khiến nhiều vị Boss Tiên tộc tu vi cao thâm cũng phải biến sắc, mắt nhìn chăm chăm Đại Nhiệt như nhìn một quái vật ngoài hành tinh.

Phá tháp mà ra ngoại trừ Đại Nhiệt còn có những làn khói rực rỡ đầy màu sắc. Vô số làn khói đủ màu theo gió dần tụ tập lại, cuối cùng hóa thành một bóng dáng cao lớn vô cùng, có khi tới tận vài chục mét. Tuy rằng bóng dáng này vẫn chưa ngưng tụ được thành thực thể, còn có chút mơ hồ, nhưng tổng thể vẫn nhìn ra được — toàn thân không che giáp, bộ lông đen mượt, nhìn qua tựa như vô số chiếc lông chim dẹt lại mà thành, tung bay theo gió, nhìn từ xa có một loại ảo giác như chúng nó là vật sống.

Khuôn mặt cực kỳ dữ tợn, làn da ngăm đen, cái mũi thật lớn hếch lên, còn xỏ một cái vòng bằng đồng qua, mỗi khi di chuyển lại phát tiếng leng leng. Kỳ dị nhất là trên đầu sinh vật kia còn mọc ra hai cái sừng bén nhọn, cong vút chọc trời, tràn ngập lực lượng.

Toàn bộ hình tượng, rõ ràng là bản copy hình tượng Ngưu Ma Vương trong Đại Thoại Tây Du!

Khác biệt chính là, "Ngưu Ma Vương" trước mắt có bóng chín con rồng với chín màu đen trắng đỏ cam lục lam chàm tím đang giương nanh múa vuốt uốn lượn thủ hộ quanh thân, không cho kẻ khác tới gần.

Ngưu Ma Vương cực kỳ phong cách này giờ lại đang theo sát phía sau Đại Nhiệt, tựa như một gã tiểu đệ cực kỳ nghe lời, gắt gao đi theo lão đại.

Đối mặt quái trạng như thế, ngay cả Boss cấp bậc Thánh Nhân như Nhị Lang Thần cũng phải trợn tròn mắt mà xem.

Chỉ có Đại Nhiệt mới tự mình hiểu — "Ngưu Ma Vương" đột ngột nhảy ra thay đổi tình hình này chính là sản phẩm của cái hồ lô kỳ quái kia.

Trở về lúc Đại Nhiệt bị Thác Tháp Thiên Vương thu vào trong tháp, dường như xuyên qua tới dị giới, phát giác chính mình đang ở trong một đại thế giới kỳ quái, nơi này có bầu trời với ánh mặt trời, có mặt đất toàn là cỏ, cũng có rừng rậm, gần như không khác gì thế giới bên ngoài. Chỉ có một vấn đề là nơi đây không có cửa ra, cũng không có biên giới. Bất kể là chạy bao xa, cảnh vật vĩnh viễn không nhìn ra điểm cuối.

Lung Linh Bảo Tháp là có diệu dụng như vậy, một khi người bị thu vào trong đó, nếu không được Thác Tháp Thiên Vương niệm chú giải thoát thì sẽ rất khó thoát thân ra. Bên trong tháp mặc dù không có cái gì nguy hiểm, nhưng bên ngoài có thể tùy thời phái người đến tiến hành vây bắt đuổi giết.

Đại Nhiệt kêu trời trời không biết, kêu đất đất chẳng hay, chỉ muốn tìm một cục đá để mà đập đầu tự sát. Biểu hiện này tuy rằng không giống hành vi của nam nhân vật chính, nhưng thật sự hẳn chẳng có cách nào. Ở trong trò chơi, bị thu vào pháp bảo bậc này gần như là không có cơ hội thoát thân, chỉ biết đợi người ta đi vào làm thịt. Đến lúc này, Đại Nhiệt mới thấy thật rõ mình cùng cao thủ chân chính chênh lệch lớn tới cỡ nào.

Cho tới nay, một đường trong trò chơi của hắn đều thuận buồm xuôi gió, đụng phải vấn đề khó khăn cũng sẽ hữu kinh vô hiểm an toàn vượt qua.

Nhiều lần như thế khiến Đại Nhiệt ngày càng tự tin vào bản thân mình, thế nhưng đối mặt với Thác Thập Thiên Vương, hẳn mới phát giác chút thực lực của mình căn bản còn chưa đặt lên nổi mặt bàn.

Con đường cách mạng có bao giờ trải hoa hồng đâu. Sau này phải thành thật tu luyện cùng tiến hành làm trang bị cho bản thân thôi. Mình bây giờ có lẽ có chút nổi trội trong đám người chơi, nhưng vừa cùng NPC Boss cấp cao giao đấu đã hóa thành bã đậu, không chịu nổi một kích, chứ đừng nói sau này còn phải đi chạm mặt đông đảo lão bất tử trong phó bản "Hồng Hoang Phong Thần" kia.

- Cho dù là trò chơi, thực lực cũng không thể chỉ dựa vào vận khí!

Đại Nhiệt đột nhiên tỉnh ngộ, nghĩ thông rồi. Hẳn thật vội muốn đi tự sát, sau đó sống lại rồi quay lên Thiên Đình lấy lại danh dự. Nhưng ngay khi hẳn vừa nhặt một tảng đá lớn lên, chuẩn bị "trọng sinh vì cách mạng" thì chuyện kỳ quái lại xảy ra — vầng sáng của nhân vật chính lại xuất hiện cứu mạng hẳn, lần này phao cứu nạn đến từ cái hồ lô không rõ lai lịch kia!

Trời sinh tất hữu dụng, cho dù một tờ giấy vệ sinh, một cái bao cao su nhỏ nhỏ cũng đều có tác dụng của mình, cho nên vĩnh viễn đừng xem nhẹ bất cứ vật phẩm nào mà bạn đang có.

Ví dụ như trong trò chơi, mới đầu Đại Nhiệt có được hồ lô này thì ba phen bốn bận chỉ muốn ném nó đi. Nếu quả thật vứt bỏ thành công, vậy thì rất nhiều chuyện phía sau đều đã không thể phát sinh. May mắn là công năng “khóa” của hệ thống sinh ra tác dụng, trói buộc gắt gao hồ lô cùng vận mệnh của Đại Nhiệt, để cho “hạt giống cách mạng” được bảo tồn xuống, dần dần có xu thế lửa cháy lan ra đồng cỏ.

Hạt giống được gieo khi Đại Nhiệt làm nhiệm vụ ở Tân Thủ Thôn thất bại, bị Câu Hồn Sứ Giả tới từ Địa Ngục rút hồn phách. Nhưng ba hồn bảy vía của hẳn vừa rời khỏi thân thể đã bị hồ lô hấp thu đi vào, trở thành tồn

tại như trụ cột của hồ lô. Mà cũng căn cứ nguyên tắc tới trước làm chủ, hồn phách của Đại Nhiệt trong trò chơi mặc nhiên thao khống cả cái hồ lô.

Hạt giống nảy mầm ở giai đoạn thịnh kinh, Nguyên Thần Xuất Khiếu của Ngưu Ma Vương trở thành phần thuốc bổ dinh dưỡng đầu tiên cho hồ lô — tân khách nhân hung hãn này vốn định làm “tu hú chiếm tổ chim khách”, nhưng trải qua một phen đọ sức gian nan, hồn phách của Đại Nhiệt vẫn chiếm cứ thượng phong, quyền đấm cước đá, thu phục nguyên thần của Ngưu Ma Vương. Được phần dinh dưỡng sung túc này, hồn phách của Đại Nhiệt bắt đầu sinh trưởng phát triển, dần dần thành hình, chỉ là hình tượng lại có kha khá nhiều chỗ ảnh hưởng bởi Ngưu Ma Vương, ví dụ thân thể dày lông, trên đầu mọc sừng.

Tiếp đó lại tới kẻ bị hại thứ ba: chủ nhân ban đầu của hồ lô - Đông Hải Long Vương Tam thái tử. Hãn tổn thất Cửu Sắc Chân Long Thân, cũng là chín long hồn tân tân khổ khổ mới thu thập được. Mà chín long hồn đầy phong cách kia dĩ nhiên trở thành công pháp hộ thể của Ngưu Ma Vương trong hồ lô.

Đủ sự việc ly kỳ cổ quái ở trên lại có thể nhất nhất phát sinh trong trò chơi, xét đến cùng là vì một loại đặc tính của hồ lô không tên kia — nó không phải là trang bị, cũng không phải pháp bảo, đó là bởi vì bản thân nó có một trí tuệ độc lập gần như hoàn mỹ, có thể không tốn chút sức nào hấp thu hồn phách nguyên thần trong trò chơi. Nói một cách đơn giản, chỉ cần có hồn phách nguyên thần xuất ra trong phạm vi của nó thì nó sẽ tự phát động, như là một kẻ đói khát theo bản năng đi tìm "thức ăn"! Mà không quản là loại hình "thức ăn" gì, đều không có năng lực phản kháng, hơn nữa còn rất thích ý mà chạy vào trong hồ lô, tựa như nơi đó mới là nơi thoải mái nhất trên cõi đời.

Đặc biệt chú thích: giới thiệu ở trên là những kiến thức cơ bản về hồ lô giai đoạn đầu. Nếu hết thầy thuận lợi, sau khi hồ lô thu thập được một lượng hồn phách nguyên thần nhất định thì những hồn phách nguyên thần

sẽ tiến hành chiến tranh đào thải trong hồ lô, tiếp đến dung hợp tiến hoá, cuối cùng tạo ra một tồn tại cố định. Theo tiến hóa, tồn tại kia sẽ có thực thể, có thể có trí tuệ, cuối cùng hoàn toàn trở thành một dạng tồn tại thứ ba độc lập với người chơi và NPC. Nói đơn giản, chính là sáng lập một loài mới.

Điều này không giống như "Nguyên Thần" của Tiên đạo hay "Kim Thân" của Phật môn, bởi vì nó có trí tuệ độc lập, tuy rằng nghe lệnh chủ nhân hồ lô, nhưng cũng có suy nghĩ của riêng mình. Ở phương diện khác, nó có chút giống với người hầu của các người chơi có tham gia sơn trại, nhưng cường đại hơn vạn lần.

Phải chú ý là, tồn tại trong hồ lô một khi đã thành hình cũng có nghĩa là thể cục bên trong hồ lô đã đạt đến cân bằng tốt nhất, không cần hồn phách nguyên thần nguyên vẹn mới tiến vào — chỗ này nói rõ là hồn phách nguyên thần nguyên vẹn, chứ phân tán là không tính, bởi hồ lô sẽ không chê hấp thu thêm để làm chất dinh dưỡng trưởng thành.

Đây là chỗ ảo diệu của cái hồ lô mà Đông Hải Long Vương Tam thái tử đi mãi tới tận chỗ hải nhãn sâu ngàn dặm nơi Đông Hải mới phát hiện ra.

Cho đến hôm nay, trải qua nhiều giai đoạn hấp thu tiến hoá, tồn tại trong cái hồ lô của Đại Nhiệt đã có hình thức ban đầu, đã có trí tuệ, cũng cùng Đại Nhiệt xây dựng liên hệ tâm thần nhất định. Cho nên Đại Nhiệt vừa định tự sát thì hồ lô liền bắt đầu phát động, bên trong tức thì nổi bão.

Chuyện tiếp đó mọi người đều đã biết. Mặt khác, để cho tiện xưng hô, Đại Nhiệt quyết định đặt cho tồn tại giết ra từ trong hồ lô một cái tên rất thân thương là "Ngưu Ma Vương Nhái!"

(Nhái = Fake, giả)

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 16: Ngưu Ma Vương Nhái

oOo

Ngưu Ma Vương Nhái xuất hiện khiến nam nhân vật chính của chúng ta nửa mừng nửa lo — ngoài ý muốn, rất ngoài ý muốn! Tựa như quen biết với một mỹ nữ, sau n giai đoạn tán tỉnh, đến lúc đưa lên giường được lại phát hiện đây là lần đầu tiên của nàng, sẽ có một loại cảm giác hưng phấn vượt quá cả mong đợi. Nhưng người trong cuộc thì thường mờ mịt, đối với hồ lô cùng Ngưu Ma Vương Nhái này, Đại Nhiệt đều chẳng biết bao nhiêu, bởi vì hệ thống không có đưa ra bất kỳ chú thích nào. Mặt khác, lần đầu tiên hồ lô "gây án" thì hẳn đã ngắt lịm, lần thứ hai hồ lô phát uy thì hẳn ngủ, đều không có thấy quá trình hồ lô tiến hóa. Như vậy, thử hỏi hẳn sao mà rõ được Ngưu Ma Vương Nhái là tạo thành ra sao? Lại càng không cần nói đến lai lịch cùng nhân sinh nhấp nhô của cái hồ lô này.

Tuy rằng chưa hiểu rõ, nhưng Đại Nhiệt cũng không muốn tốn công sức đi tìm hiểu, hẳn chỉ đơn giản quy hồ lô thành loại "thâm tàng bất lộ" linh tinh gì đó. Mà hồ lô sở dĩ mãi không có biểu hiện là vì đang chờ đợi một cơ hội thích hợp nhất để xuất tràng, ví dụ như hiện tại, như thế mới có thể thể hiện giá trị lớn nhất của nó.

Mà sống trong hồ lô, Ngưu Ma Vương Nhái xem như người điều khiển hồ lô, cũng chính là "cao thủ ẩn thân" luôn núp trong đó! Điều này thật dễ lý giải. Ở trong các câu chuyện thần thoại, bên trong rất nhiều pháp bảo binh khí đều có tồn tại một loại đồ vật tương tự như nguyên thần hồn phách,

thường thường được gọi là khí linh hay gì đó. Chúng nó hoặc là bị phong ấn, hoặc là bởi vì nguyên nhân đặc thù phải trốn vào đó, chỉ có thể dựa vào bí quyết phát động mới có thể kích phát chúng ra. Nhưng bây giờ những chuyện này đều không quan trọng, chỉ cần hiểu đây là một trong những bí ẩn được thiết kế viên của Tây Du Nhất Mộng tạo ra, mà theo trò chơi dần dần phát triển, những đạo cụ có công năng tương tự cũng sẽ chậm rãi xuất hiện.

Tóm lại, bỏ qua nhiều nghi vấn râu ria, trước mắt quan trọng nhất là có vẻ như Ngưu Ma Vương Nhái cao lớn uy mãnh này lại rất nghe lời của Đại Nhiệt. Có một tiêu đề như vậy hỗ trợ, hy vọng hoàn thành "Đại Náo Thiên Cung" lập tức lớn hơn nhiều.

Đại Nhiệt cười lên Quỷ Mã, mắt híp lại, suy tư xem cần “náo loạn” kiểu gì mới tính là hoàn thành nhiệm vụ.

Cục diện thay đổi đột ngột, phe mình đột nhiên tổn hại viên đại tướng Thác Thập Thiên Vương, Ngọc Hoàng Đại Đế giận tím mặt, quát to:

- Các ái khanh, ai có thể đương trường đánh chết Đại Nhiệt kia trăm sẽ thăng quan 3 cấp, bổng lộc gấp đôi.

Dưới trọng thưởng tất có dũng phu, một đám Boss thần tiên như ăn phải xuân dược lập tức la hét ầm ĩ, xuất ra binh khí pháp bảo chen chúc xông lên, cũng phóng tới Đại Nhiệt đủ loại pháp thuật công kích.

Đại Nhiệt trợn tròn mắt: Fuc.k, đạo đãi khách giờ bạc bẽo đến nhường này, còn có để cho người ta sống hay không?

Rất rõ ràng, toàn bộ Tiên tộc đều ra tay. Phần thưởng của Ngọc Hoàng Đại Đế hấp dẫn nhường ấy, thăng quan phát tài ai không muốn a?

Nhóm bạo động không cho Đại Nhiệt nửa cơ hội né tránh. Một đợt công kích này có thể nói là kinh thiên động địa. Mấy chục vị đại thần hợp lực ra

một kích, coi như tồn tại cấp bậc Thánh Nhân cũng chưa chắc chịu đựng được chứ đừng nói Đại Nhiệt người phạm một thân máu thịt.

Nhưng dưới làn mưa công kích kia, Đại Nhiệt lại vẫn chưa có chết. Ở thời khắc sống còn, từ trong hành trang của hắn đột nhiên bay ra một con quỷ tóc tai bù xù đỡ lấy hết mọi sát thương.

"Xin chú ý, Thế Tử Quý bạn có được đã phát huy tác dụng, chống toàn bộ sát thương ngoại lực! Đạo cụ này đã hết số lần sử dụng, lập tức biến mất, không cách nào vận dụng lần hai."

- Thế Tử Quý? !

Đại Nhiệt đột nhiên nhớ tới lúc cùng "Tiểu Điềm Điềm" ở tháp Tiểu Nhạn ngắm trăng, khi đó nàng có đưa cho hắn một cái Thế Tử Quý. Vật này vốn là chuẩn bị để đối phó cùng Trấn Nguyên Tử, nhưng sau lại bởi vì Hồ Ly hy sinh, cuối cùng Đại Nhiệt hữu kinh vô hiểm hái được quả Nhân Sâm, Thế Tử Quý vẫn chưa có nơi dụng võ.

Ài! Chuyện cũ không đáng tiền, nháy mắt đã trôi qua. Hiện tại Hồ Ly thành lão bà hữu danh vô thực của hắn trong trò chơi; mà bản thân hắn thì đang vô lực mà giãy dụa. Nhưng đáng ăn mừng nhất là Thế Tử Quý này lại đúng lúc phát huy tác dụng, cứu Đại Nhiệt một mạng ở thời khắc quan trọng nhất!

Về Thế Tử Quý, đó là dựa theo một truyền thuyết: dân gian kể rằng, người bị chết oan chết uổng thì hồn phách sẽ mãi vất vưởng ở nơi người đó chết đi, tới khi bắt được hồn phách của kẻ khác để thay thế mình thì mới được siêu thoát, mà những linh hồn mới bị bắt chịu khổ thay như vậy được gọi là Thế Tử Quý. Tây Du Nhất Mộng dựa theo truyền thuyết này mà thiết kế ra một đạo cụ gọi là "Thế Tử Quý", có hình dáng một con búp bê gỗ tóc tai bù xù.

Thế Tử Quý chỉ cần để ở hành trang sẽ tự phát huy công dụng. Có được vật này, người chơi tương đương với có hai cái mạng, một khi gặp sát thương trí mạng thì Thế Tử Quý sẽ xả thân cứu giúp, mà chủ nhân của nó sẽ được hệ thống đưa về thành an toàn.

Vật thần kỳ như vậy đương nhiên tỷ lệ đánh quái rút ra thấp hơn cả ba đại thần phù, bởi vì Hộ Thân Phù tuy rằng cũng có thể chống một kích trí mệnh, nhưng người chơi lại không thể đứng lúc rời khỏi hiện trường, một khi đợt công kích thứ hai đến thì vẫn khó thoát khỏi cái chết; mà Thổ Địa Phù tuy rằng có thể về thành bất cứ lúc nào, nhưng nhiều khi việc đột ngột xảy ra người chơi căn bản là chưa kịp dùng đã tử nạn (Loại thứ ba là Ấn Thân Phù, không cùng tác dụng, không nhắc đến). Cho nên nói Thế Tử Quý tương đương Hộ Thân Phù cùng Thổ Địa Phù dung hợp, giá trị tự nhiên lớn hơn nhiều, trên thị trường đã có người ra giá trăm vạn đồng để thu mua.

Đại Nhiệt lúc này được Thế Tử Quý cứu một mạng, đương nhiên cũng sẽ được hệ thống truyền tống trở về thành Trường An.

Mà biết được điều này, Đại Nhiệt cũng không dự định quay lại Thiên Cung. Đương nhiên, bị đuổi giết hội đồng một lần còn chưa đủ sao? Lại muốn bị hành hạ lần nữa mới đủ thống khoái? Họa có điên!

Về phần nhiệm vụ, công tác gian khổ này cũng chỉ có thể giao cho Ngưu Ma Vương Nhái làm culi. Ở trong nháy mắt trở về thành, Đại Nhiệt quyết đoán truyền tới Ngưu Ma Vương Nhái một mệnh lệnh: ở lại Thiên Cung đập phá.

Xin chú ý, nơi này là đập phá, không phải giết người!

Đối với thực lực của Ngưu Ma Vương Nhái, dù Đại Nhiệt là chủ nhân nhưng cũng không hiểu bao nhiêu. Mặc dù trong Lung Linh Bảo Tháp, hắt tận mắt nhìn thấy Ngưu Ma Vương Nhái biến thân lớn đến vô hạn, cuối

cùng làm nổ nát cái pháp bảo Hộ Thiên nhất phẩm đó, nhưng điều này vẫn chưa thể nói lên cái gì. Chỉ có đao thật thương thật đối mặt với những Boss siêu cấp kia mới là chứng thực tốt nhất.

Ở tình huống không xác định được thực lực Ngưu Ma Vương Nhái, Đại Nhiệt cũng chỉ dám lệnh cho nó đập phá, tận lực tránh đánh nhau với đám Boss thần tiên. Bất kể là Linh Tiêu Đại Điện hay Tuế Hàn Cung, bất kể là Trảm Yêu Đài hay Vườn Bàn Đào, bất kể là lò luyện đan của Thái Thượng Lão Quân hay phòng vệ sinh của Tây Vương Mẫu v.v... cứ thấy có gì đập được là đập! Phá hư mới là vương đạo.

Nhiệm vụ không phải "Đại Náo Thiên Cung" sao? Hàm nghĩa tinh túy đều ở một chữ "náo". Chỉ có náo nhiệt tình có thể tính được là hoàn thành nhiệm vụ.

Điểm này đối Ngưu Ma Vương Nhái mà nói không phải là việc khó. Thân nó cao lớn như vậy, vung tay một cái đủ đập tan vô số thứ. Mà vạn nhất “náo” đến thế vẫn còn chưa đủ, Đại Nhiệt sẵn sàng mang theo Ngưu Ma Vương Nhái đi lên Thiên Cung lần nữa, náo lần thứ hai thậm chí lần thứ ba, tới khi náo thành công mới thôi.

Lại nói về đoạn Thế Tử Quý phát huy tác dụng, ánh sáng trắng lóe lên, nam nhân vật chính của chúng ta đã biến mất dưới ánh mắt của đông đảo thần tiên, bị truyền tống trở về giữa phố phường Trường An phồn hoa. Hẳn đột nhiên xuất hiện trên đường khiến một đám người chơi phải hoảng hồn.

Đại Nhiệt đã sớm khoác lại Lục Nhĩ Phi Phong, cho rằng Ngưu Ma Vương Nhái phải ở Thiên Cung thêm một hồi lâu nữa mới có kết quả, thừa dịp chờ đợi dự tính đi uống chén trà. Nhưng hẳn mới vừa đi vài bước, đột nhiên nghĩ đến một vấn đề quan trọng: Ngưu Ma Vương Nhái có thể chết không nhỉ? Nếu chết, liệu nó có thể sống lại không?

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 17: Ngủ hay không?

oOo

- Ngưu Ma Vương Nhái có thể chết hay không? Nếu chết, nó có thể sống lại không?

Đại Nhiệt đột nhiên nghĩ đến vấn đề nghiêm trọng này, nhất thời dừng bước, ngơ ngác xuất thần nhìn lên bầu trời — Ngưu Ma Vương Nhái là một loài mới ra đời, hệ thống cũng không hề có bất kỳ thuyết minh nào — loại tình huống này khá phổ biến trong các game online mô phỏng thế giới thực. Dùng lời của nhà phát hành thì việc này để gia tăng cảm giác thần bí cho trò chơi và để người chơi có thể thỏa sức tìm tòi sáng tạo.

Có lợi tất có hại, tuy rằng người chơi sẽ rất tò mò với những sự vật mới, cũng sẽ không tiếc tiêu phí thời gian để lần mò thí nghiệm, đồng thời kiếm niềm vui từ thu hoạch; thế nhưng bởi vì hoàn toàn không biết đó là gì đồng dạng sẽ khiến người chơi phải trả giá thật nhiều.

Nói ví dụ, một vật phẩm người chơi cho là đồ bỏ không đáng tiền cho nên vứt đi hoặc bán đại hạ giá, cuối cùng được người khác tìm ra công dụng, giá trị tăng mấy nghìn lần, không phải khiến người ta hối hận đến muốn hộc máu sao.

Lại ví dụ như Đại Nhiệt hiện tại, không hề biết tồn tại trong hồ lô có thực lực cao đến đâu, nhưng bí quá hóa liều, cũng chỉ đành đẩy toàn bộ

nhiệm vụ gian khổ cho Ngưu Ma Vương Nhái phụ trách.

Loại hành vi này đành rằng chủ nhân an nhàn, nhưng nếu Ngưu Ma Vương Nhái gặp bất trắc, bị làm thịt, vậy thì mất nhiều hơn được.

Ngưu Ma Vương Nhái sẽ chết, đây là không thể nghi ngờ. Căn cứ hệ thống thuyết minh, trong Tây Du Nhất Mộng, vật bất tử chỉ có Huyền thú. Có điều tuy rằng nói như vậy, nhưng cũng Huyền thú cũng có bị thương, một khi thương tích quá nặng nó cũng sẽ mất đi uy lực, trở thành một phế vật không thể động đậy.

Tử vong kỳ thật cũng không đáng sợ, chỉ cần có thể sống lại thì không có bất cứ vấn đề gì. Đại Nhiệt chỉ lo một điều là không biết nếu Ngưu Ma Vương Nhái bị đông đảo Boss Tiên tộc xử lý thì còn có thể sống lại hay không?

Đối với thực lực của Boss Tiên tộc, Đại Nhiệt tuyệt không dám nửa điểm hoài nghi. Đừng nói hiện tại Ngưu Ma Vương Nhái đối mặt là mấy chục Boss, mà chỉ cần là Nhị Lang Thần nó cũng đã lành ít dữ nhiều.

Nghĩ đến điểm này, Đại Nhiệt lập tức bắt đầu liên hệ cùng Ngưu Ma Vương, chuẩn bị gọi nó về, còn nhiệm vụ Đại Náo Thiên Cung thì chỉ cần núi xanh còn đó lo gì thiếu củi đun, nhất định sẽ có cơ hội hoàn thành.

Nhưng hắn còn chưa mở miệng, tiếng “đình đình” đã vang lên: "Chúc mừng bạn đã hoàn thành nhiệm vụ Tam giới cửa thứ hai Đại Náo Thiên Cung. Kế tiếp, bạn có thể chủ động gây ra nhiệm vụ Tam giới cửa thứ ba Phá Tây Thiên!"

Hệ thống nhắc nhở làm cho Đại Nhiệt há hốc mồm. Ngay sau đó tiểu hồ lô cũng lấy tốc độ như sao chổi mà bay trở về bên người hắn.

- Không thể nào? Dù Ngưu Ma Vương Nhái có mạnh thì cũng không nhanh thế chứ?

Đại Nhiệt vừa kinh ngạc lại vừa vui mừng, vội vàng mở ra hành trang, lấy cái hồ lô ra mà ngắm nghía.

"Một cái hồ lô lai lịch phi phàm! Đạo cụ đặc biệt, bởi vì đã được cải tạo hoàn toàn, do đó mang theo công dụng đặc biệt."

Hệ thống đúng lúc sửa lại thuyết minh, thế nhưng Ngưu Ma Vương Nhái có vẻ cũng chưa tiến hóa hoàn thiện, không có công năng trò chuyện, hiện tại mới chỉ có thể bị động nhận mệnh lệnh của Đại Nhiệt chứ chưa giải đáp được thắc mắc của hắn.

Hồ lô như ngọc, sương mù ngập tràn, căn bản không thể thấy rõ bên trong. Cũng không biết này Ngưu Ma Vương Nhái là như thế nào đại triển thần uy, đại náo Thiên Cung, sau đó còn vẫn có thể toàn thân trở ra? Không đơn giản, tuyệt đối không đơn giản!

Lúc này, lòng hiếu kỳ của Đại Nhiệt đối với hồ lô đã lên gần max, hắn đang chuẩn bị tìm một quán trà yên tĩnh mà hảo hảo nghiên cứu một phen.

Đình đình!

"Quản gia Tây Du Nhất Mộng thông báo: hiện bạn có khách đến, xin chú ý tiếp đãi!" (Thiết bị online game có chức năng thông báo tình huống xảy ra ở hiện thực)

Đột nhiên có nhắc nhở làm Đại Nhiệt ngẩn người, một lát mới kịp phục hồi tinh thần. Té ra là hiện tại có người ngoài tiến vào phòng của hắn cho nên trò chơi mới nhắc nhở như thế — chẳng lẽ là Yêu Yêu?

Ha ha, nghĩ lễ Quốc Khánh, cô bé này cả ngày không cày phim thì cũng vào Tây Du Nhất Mộng, nhưng bởi vì cô nàng tiến vào thành Ngạo Lai, bởi vậy Đại Nhiệt vẫn chưa gặp trong game. Tuy rằng nàng luôn la hét muốn đến tìm người, nhưng vẫn chưa hề hành động. Mà hai người cũng chưa có thêm hảo hữu trong trò chơi, bởi vậy cũng không cách nào liên lạc.

Có người ngoài tiến vào, Đại Nhiệt nhanh chóng log out ra xem. Hắn tháo thiết bị online, vừa ngẩng đầu lên thì đã thiếu chút nữa tiếp xúc thân mật với khuôn mặt đẹp đến khuynh thành kia.

- Tiểu Long Nữ! Sao lại là cậu! ?

Đại Nhiệt kinh hô, bỗng nhiên nhớ ra nàng cũng có được chìa khóa phòng.

- Thấy tớ rất lạ sao?

Long Hải Thanh liếc hắn một cái, sau đó đi về phía cái giường, không chút khách khí cầm cái quần lót màu hồng mà Đại Nhiệt mới thay ra sáng nay chưa kịp giặt nhét xuống gầm giường, rồi để nguyên quần áo nằm lên nệm.

Đại Nhiệt vội vàng "cứu" quần lót ra, la lên:

- Đại tiểu thư của tôi, cậu có thể thực nữ một chút được không? Cứ đột ngột đến rồi lại không khách khí trèo lên giường có ngày dọa tớ chạy mất dép mất!

Long Hải Thanh khe khẽ nhắm mắt lại, có chút mệt mỏi nói:

- Dọa chạy là tốt, nói thật, cùng phòng với một sắc lang tớ có chút lo đấy.

Nghe vậy Đại Nhiệt lập tức ưỡn ngực, sau đó cố ý dùng ánh mắt mê đắm đảo qua gò bồng đảo cao ngất của Tiểu Long Nữ, nuốt nước miếng đánh "ực" một tiếng rõ to:

- Nếu biết ca là sắc lang, sao còn dám đưa đến tận cửa? Không sợ ca ăn tươi hả?

Long Hải Thanh cười khúc khích:

- Ai ăn ai còn chưa biết đâu, cậu có thể là sắc lang thì tớ cũng có thể là khắc tinh của sắc lang!

Nàng phản dame một cú quá tuyệt. Căn cứ Đại Nhiệt biết, không thiếu sắc lang thềm nhỏ dãi nhan sắc của Long Hải Thanh, không nhịn được muốn chiếm tiện nghi của nàng nên đã dùng một ít thủ đoạn, nhưng bọn hắn đều có chung một kết quả:

Rất thảm!

Đại Nhiệt tạm thời chưa định mang thân thử nghiệm xem thảm đến cỡ nào, nhưng muốn chết chính là Long Hải Thanh nằm ở trên giường lại không thềm đắp chặn, cứ thế lộ ra những đường cong đầy dụ hoặc.

Bất kể xem thế nào, cũng giống như nàng đang cố ý bày ra cái tư thế này để câu dẫn Đại Nhiệt.

Đại Nhiệt nuốt khan vài ngụm nước miếng, vội vàng đổi vị trí ánh mắt, rất sợ chính mình tiếp tục nhìn soi mói sẽ không nhịn được mà nhào lên, sau đó thì phạm tội.

- Tiểu Long Nữ, cậu lại định ngủ ở đây sao?

Đại Nhiệt cảm thấy không khí trầm mặc hiện tại rất dễ nảy sinh những vấn đề đen tối, vì thế vội lên tiếng.

- Ủ! Không biết tại sao, mỗi khi tớ cảm thấy phiền não thì đều muốn tới đây ngủ một giấc.

Đại Nhiệt nói:

- Tiểu Long Nữ, có thể được cậu xem trọng là vinh hạnh và may mắn lớn nhất cho cái giường của tớ. Nhưng tiếp tục như vậy cũng không phải là

biện pháp. Tuy rằng cậu rất thích cái giường này, nhưng nó thì lại thích tớ cùng với một cô gái ngủ ở trên hơn...

Long Hải Thanh liếc xéo hẳn:

- Hử, ý cậu là...

Đại Nhiệt nghĩ nghĩ, cảm thấy cứ nói toạc ra là tốt nhất:

- Ý của tớ là tuy rằng người có thể lựa chọn giường, nhưng giường cũng có quyền lựa chọn người. Cậu thường cách một đoạn thời gian lại chạy tới nơi này ngủ, hành vi này là không đúng. Mặc dù nói giữa chúng ta thanh thanh bạch bạch, nhưng miệng đời rất đáng sợ. Tớ là đàn ông tự nhiên không sao, nhưng cậu là phụ nữ...

- Phụ nữ thì làm sao? Lẽ nào phụ nữ cứ bị người chê trách là phải nhảy lầu tự sát sao?

Long Hải Thanh không phục, phản bác.

- Tớ không có ý này...

Đại Nhiệt lấp bắp, cảm thấy không biết mở mồm thế nào cho phải. Không bối rối được sao? Một mỹ nữ cấp thiên tiên muốn nằm trên giường của bạn, nhưng bạn lại đuổi người ta đi. Nếu chuyện này bị người biết thì trăm phần trăm sẽ bị mắng thành bệnh thần kinh, bất lực. Có điều nếu không nói rõ ràng thì phải làm gì đây?

- Tớ cùng là cậu có ý gì?

Long Hải Thanh gắt gao nhìn hẳn.

Đại Nhiệt lau mồ hôi, nói:

- Ý tớ là, hai chúng ta đều là người trưởng thành rồi, cậu chung quy phải tìm bạn trai; mà tớ, tớ đương nhiên cũng phải tìm bạn gái...

- Hiểu rồi!

Long Hải Thanh cắt lời hẳn:

- Ý cậu là tớ ngủ ở đây gây trở ngại việc cậu tìm bạn gái!

Đại Nhiệt vội vàng xua tay:

- Không, không phải như cậu nghĩ. Tớ muốn nói là nếu cậu ngủ trên giường của tớ thì tớ ngủ đâu?

Hắn nhanh chóng nói sang chuyện khác, rất biết điều lờ đi câu “lỗi mồm” vừa xong.

- Cậu có thể ngủ bên cạnh tớ! Lần đầu tiên tớ tới đây đã nói rồi mà!

Long Hải Thanh chớp chớp con mắt, bộ dạng rất vô tội.

- Ngủ bên cạnh cậu?

Đại Nhiệt thất thanh kêu lên, trong lòng khẽ động, liếc khoảng trống cạnh nàg — ngủ hay là không ngủ đây?

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 18: Chiến tranh trên giường

oOo

- Ngủ hay là không ngủ?

Đại Nhiệt nhìn chăm chăm lên khoảng trống trên chiếc giường, mắt đảo loạn, cân nhắc xem nếu mình nhào đi lên thì hậu quả sẽ nghiêm trọng đến mức nào.

Một cái tát vang dội? Một cước đá xuống giường? Hay là “cắt”...

Đại Nhiệt cẩn thận tính toán lợi hại trong đó, xem rằng liệu có nên buông tay đánh cuộc.

Long Hải Thanh hoài nghi nhìn hăn, kỳ quái nói:

- Bảo cậu lên giường chứ có bảo ra chiến trường đâu mà khẩn trương như vậy! Lại còn chảy cả mồ hôi nữa!

Đại Nhiệt miệng đắng lưỡi khô:

- Đối với mỗi một đôi nam nữ thì chiến trường kịch liệt nhất chính là ở trên giường.

Nghe hăn nói, Long Hải Thanh hừ một tiếng:

- Lên hay không tùy cậu!

Nghe giọng điệu khinh thường của nàng, Đại Nhiệt bị một luồng máu nóng xông lên não, sải bước vọt tới, lấy tư thế cao cao tại thượng nhìn xuống dưới, rất có hương vị đàn ông mạnh mẽ hỏi:

- Thật sự là tùy tớ?

Hắn đứng rất gần, Long Hải Thanh có chút không thích ứng nghiêng thân sang một bên, liếc hắn nhưng không nói lời nào.

Không nói chính là thừa nhận, vậy ca còn sợ cái gì?

Nghĩ vậy, Đại Nhiệt lập tức thống khoái mà nhảy lên giường, tốc độ cực nhanh nằm xuống, mặt đối mặt với Long Hải Thanh. Lúc này hai người chỉ còn cách nhau mấy chục xăng-ti-mét, cảm nhận rõ ràng nhịp thở của đối phương.

Mặt ửng hồng! Khuôn mặt tuyệt sắc của Long Hải Thanh rõ ràng có phản ứng ngượng ngùng.

Đại Nhiệt cảm thấy rất kích thích, bước đầu tiên là quan trọng nhất, có một sẽ có hai, vì thế được tiện nghi còn ra vẻ nói:

- Kỳ thật bây giờ không phải là lúc ngủ, tớ cũng chưa buồn ngủ, nhưng vì cậu muốn nên tớ đành nể tình chiều ý đấy nhé.

Long Hải Thanh mất tự nhiên lần thứ hai xoay người, nằm ngửa mặt nhìn trần nhà, sáng giọng:

- Lên thì lên, nói nhảm ít thôi.

Đại Nhiệt lấy hai tay gối đầu, nhắm mắt lại, thực thoải mái mà cảm thán nói:

- Chẳng trách thằng nào cũng thích lấy vợ, hóa ra nam nữ ngủ chung trên giường lại có hương vị như vậy!

- Hương vị gì?

Long Hải Thanh tò mò hỏi.

Đại Nhiệt cười nói:

- Là mùi của con gái!

Hắn nói đến đây, không khỏi khoa trương hít một hơi thật sâu, như là muốn hấp thu lấy toàn bộ mùi vị trong căn phòng vào bụng — mùi thơm này, tự nhiên là đến từ Long đại mỹ nhân bên cạnh.

Long đại mỹ nhân khẽ nhăn hàng mi thon dài, thân thể không khỏi xê xích ra xa thêm một đoạn:

- Hừ! Làm như chưa từng ngủ chung với nữ nhân.

- Hắc hắc, cậu nói đúng rồi, tớ chính là một nam nhân thuần khiết!

Đại Nhiệt vừa nói vừa "thừa thẳng xông lên", tự dẫn người tới gần thêm vài phần.

Điểm mờ ám này há có thể giấu được Long Hải Thanh, nàng hận đến nghiến răng — hóa ra nam nhân thuần khiết đều là đức hạnh như vậy. Nàng tiếp tục dịch người ra tận mép giường, nói:

- Kỳ thật phải nói cậu là bị bức phải thuần khiết, hồi đại học, tớ chưa bao giờ nghe nói có cô gái nào hứng thú với cậu cả.

Bị vạch trần nỗi đau, Đại Nhiệt thực ấm ức nói:

- Không có biện pháp a! Tớ là người nhát gan, vừa cùng con gái nói mấy câu đã mặt đỏ, chân run.

Vừa mới dứt lời, nam nhân vật chính "nhát gái" đã lại tiếp tục tiến sát thêm, khó khăn lắm hai người mới còn bảo trì được chút khoảng cách.

Tiếp tục dịch thì rơi xuống đất rồi! Long Hải Thanh tiếp cận "gối ôm thịt" bên cạnh, trong lòng có chút loạn, cũng có chút hối hận lúc trước đã thách thức Đại Nhiệt lên giường. Vốn tưởng rằng hẳn sẽ như dĩ vãng bị chính mình dọa chạy, ai ngờ hẳn làm thật, dứt khoát bò lên nằm cạnh mình.

Chiến tranh trên giường của đôi nam nữ chính thức bắt đầu từ giờ phút này.

Không hề nghi ngờ, chiếm cứ chủ động trước mắt là nam nhân vật chính của chúng ta.

Đối mặt Đại Nhiệt từng bước bức sát tới, Long Hải Thanh chỉ muốn rời giường. Thế nhưng nàng nghĩ lại, nếu quả thật làm thế, vậy sau này đừng mong trước mặt Đại Nhiệt đoạt lại quyền chủ động.

Nghĩ vậy, nàng lập tức ổn định địa thế, thản nhiên nói:

- Chẳng thể trách cậu mãi vẫn không có bạn gái. Nói thật nhé, thật ra cậu cũng không tệ, hiền lành, cũng khá đẹp trai, chỉ là hơi gầy một chút, so ra kém với trào lưu thích người có da có thịt hiện tại.

Hờ! Cô nàng lại còn khen mình, có cổ quái! Đại Nhiệt lập tức cảnh giác lên, nói:

- Còn không phải sao? Nhưng đáng tiếc là bất kể ra sao thì trào lưu cũng là chúa tể. Những người mập mập có da có thịt thoát nhìn rất phúc hậu, cả người một bộ vô hại thiện lương, đương nhiên dễ dàng có được sự yêu thích của phái yếu.

Long Hải Thanh nói:

- Không nghĩ cậu còn chút tự biết mình đấy, nhưng nếu đã biết khuyết điểm của mình thì sao không cố tăng cân?

Đại Nhiệt ho khan:

- Tớ đi khám qua bác sĩ rồi, họ nói tớ là âm dương không điều hòa, đề nghị tớ tìm một cô bạn gái thì sẽ nhanh chóng béo lên.

- Ồ! Vậy sao cậu không nghe lời bác sĩ mà tìm bạn gái đi... He he, hay là tớ làm bạn gái cậu nhé?

Nghe đến đây, Đại Nhiệt bật ra khỏi giường, mắt nhìn chăm chăm Long Hải Thanh.

Long đại mỹ nhân tung một đòn sát thủ, lập tức đảo ngược cuộc chiến. Nàng có chút đặc ý xoay thân chiếm nguyên cả cái giường, thành công thu phục lãnh địa.

Nhưng Đại Nhiệt đã sớm chẳng quan tâm vấn đề nhỏ này, hắn giống như choáng váng mà nhìn chăm chú lên mặt Long Hải Thanh, cố gắng tìm được đáp án.

Long Hải Thanh bị hắn nhìn trần trối cũng có chút ngượng ngùng, mai má ửng hồng, bỗng nhiên nghĩ đến chính mình rất liêu lĩnh, lỗ mãng: vạn nhất Đại Nhiệt tin là thật, vậy còn không phải xấu hổ chết?

Đại Nhiệt bỗng nhiên nở nụ cười, nói:

- Tiểu Long Nữ, cậu nghĩ tớ ngộ sao? Hừ, lần trước còn làm trò trước mặt bạn học, nói muốn gả cho ca, kết quả thì sao? Đến cả cái nắm tay ca còn chưa được!

Nghe vậy Long Hải Thanh yên lòng, rồi lại không khỏi dâng lên một cảm xúc kỳ quái, tựa hồ có chút thất vọng, có chút mất mát, nhưng nàng

vẫn nói cứng:

- Không tin thì thôi!

Đại Nhiệt một lần nữa nằm xuống, bất quá lần này không có "xâm phạm lãnh địa". Hoàn toàn tương phản, hẳn còn chủ động nằm sát mép giường, tận lực cách xa Tiểu Long Nữ, sau đó cười cười nói:

- Tiểu Long Nữ, cậu biết không? Lúc còn đi học, con trai cả lớp đều yêu thầm cậu đó!

- Thật sao?

Long Hải Thanh nhướn mày, mặt không che giấu được chút đắc ý nhẹ:

- Vậy còn cậu?

Đại Nhiệt cười nói:

- Tớ? Tớ không trong số đó! Tớ là người luôn sống có nguyên tắc: vật gì không hi vọng đạt được tớ tuyệt đối sẽ không mơ mộng.

Long Hải Thanh chớp chớp con mắt:

- Cậu thật biết điều.

- Cho nên mới nói: tự biết mình là trí giả, mình mình vui sống, đơn đơn giản giản giản hít thở qua ngày tất sẽ thấy niềm vui. Nếu phải gào khóc van xin mới có được một cô bạn gái thì tớ tình nguyện tiếp tục làm một kẻ gầy gò.

Long Hải Thanh bật cười:

- Nhìn cậu nói tội nghiệp thế, có khó khăn như vậy sao? Mà cách vách không phải có một cô gái thanh mai trúc mã rất thích cậu sao?

- Yêu Yêu ấy hả?

Đại Nhiệt có chút tự đắc xoa xoa cằm:

- Em ấy đúng là một cô gái tốt, rất có tương lai, mà quan hệ của bọn tớ cũng đang phát triển từng ngày.

Hắn vừa dứt lời, tiếng “ken két” vang lên, bên ngoài có người mở cửa vào phòng hắn — người thứ ba có được chìa khóa căn phòng này chỉ có Yêu Yêu.

Cái *&^\$, nhắc Tào Tháo, Tào Tháo liền đến.

Một đôi nam nữ trên giường bị sợ hãi kinh động, bỗng nhiên nghĩ đến nếu bị Yêu Yêu nhìn thấy hai người đang ngủ chung giường nhất định sẽ sinh ra vô số tưởng tượng.

Vì thế, Đại Nhiệt cùng Long Hải Thanh cơ hồ là đồng thời nhảy dựng lên, sau đó rất ăn ý mà cùng tiến hành một lần "họp hội ý bằng thân thể". Kịch liệt va chạm, hai người cùng trượt chân, cùng nhau ngã xuống giường, tạo nên tư thế rất tiêu chuẩn nam trên nữ dưới. Thậm chí trong lúc hỗn loạn, một đôi móng vuốt của Đại Nhiệt còn rất không khách khí đặt trên bộ ngực nhô cao của Long Hải Thanh.

Thượng Đế có thể làm chứng, một cái bóp tiếp đó tuyệt đối là Đại Nhiệt cố ý.

- Cậu...

Long Hải Thanh bối rối, cuống quýt gạt tay hắn ra.

Mất đi hai tay chống đỡ, Đại Nhiệt đặt cả thân lên người Long Hải Thanh, nụ hôn thứ hai sau lần hiến cho quả chuối rốt cuộc tìm được hai mảnh đồng loại.

Thực hạnh phúc, lần này chúng nó thuận lợi kết hợp!

Lúc này đây, Thượng Đế đồng dạng có thể làm chứng: Đại Nhiệt tuyệt đối là vô ý.

Một đôi nam nữ trên giường hôn ‘say đắm’, vừa lúc bị Yêu Yêu đẩy cửa vào nhìn rõ mồn một, mắt nàng trợn tròn, miệng há hốc.

- Anh... Các người làm gì thế nàyyyyyy?

Đại Nhiệt bối rối đứng lên, miễn cưỡng cười:

- Anh... anh đang làm công tác nghiên cứu!

Câu trả lời này, đừng nói Yêu Yêu, ngay cả Long Hải Thanh còn nằm ở trên giường cũng muốn học máu.

Yêu Yêu sắc mặt xanh mét, chỉ vào Long Hải Thanh:

- Chị ấy... chị ấy làm gì ở đây.

Giọng điệu rõ ràng đã sắp khóc.

Đại Nhiệt vẫn không đổi sắc mặt:

- Cô ấy đang bị anh nghiên cứu!

- Anh... vậy anh cứ tiếp tục nghiên cứu đi...

Rầm, Yêu Yêu đóng sập cửa lao ra ngoài, giống như đã khóc thành tiếng.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sấu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 19: Nhàm chán

oOo

Đuổi qua tận mấy con phố vẫn không bắt kịp Yêu Yêu, Đại Nhiệt quyết định dừng bước — kỳ thật kết quả như vậy ngược lại tốt nhất, trong lúc này hẳn vẫn chưa biết phải nói gì với cô bé.

Nếu như nói:

- Yêu Yêu, sự tình không phải như em nghĩ đâu...

Như vậy, cốt truyện kế tiếp khắc lại thành lê thê như phim tình cảm Đài Loan.

Còn nếu như nói:

- Yêu Yêu, không nên tức giận, mọi người cùng nhau nằm ngủ, cùng nhau làm công tác nghiên cứu không phải càng tốt sao?

Như vậy, đây là tiểu thuyết YY.

Đối với hai lựa chọn trên, Đại Nhiệt thiên về vế sau hơn một chút. Nhưng ngay lúc này mà nói ra câu ấy, chỉ sợ thanh mai trúc mã biến thành ô mai hắc mã mất.

Nếu đã chưa thể làm gì, không bằng đợi tất cả cùng tỉnh táo rồi ngồi lại nói chuyện cũng không muộn.

Trở lại phòng, không cần phải nói, "đối tượng nghiên cứu" của Đại Nhiệt cũng đã không thấy bóng dáng đâu nữa.

Đại Nhiệt tặc lưỡi luyến tiếc, sau đó thực đáng khinh là lưỡi liếm môi một vòng, tựa hồ muốn cảm nhận lại cảm giác ban nãy — môi của Long đại mỹ nhân thật là ướt át, hôn lên như chạm vào một khối thạch ngọt lịm vậy, thật hy vọng được nếm thêm lần nữa.

Kế tiếp, Đại Nhiệt bắt đầu suy nghĩ: liệu có nên 3 ngày không đánh răng để giữ lại hương vị này không nhỉ...

Sau đó hắn giơ bàn tay lên, "mê đắm" mà nhìn từng ngón, hồi tưởng lại vật ban nãy mình vừa nắm trên ngực Long Hải Thanh.

Không sợ thừa nhận, hắn chính là cố ý. Càng đáng khinh là sau khi đè tay xuống, hắn còn cố tình gập ngón tay lại, hoàn thành xong động tác "bóp".

Một trào này thật sự vô cùng mềm mại, vô cùng thoải mái. Một loại cảm giác tâm nguyện được đền bù nhất thời che kín trái tim hắn, khiến hắn đặc ý hét lớn trong lòng:

- Hố hố, rốt cuộc bị ca sờ rồi! Để xem sau này còn dám tùy tiện lên giường ca nữa không!

Đặc ý là rất nhiều, nhưng Đại Nhiệt cũng cảm thấy một chút bất an. Có hai loại bất an:

Thứ nhất: cảm thấy thật có lỗi với Yêu Yêu, để nàng "bắt gian tại trận", trong lòng nàng nhất định không dễ chịu;

Thứ hai: Long Hải Thanh sẽ có phản ứng gì? Giả vờ không có gì xảy ra? Nổi giận? Thích thú?

Đại Nhiệt bỗng nhiên rất muốn nhìn thấy Long Hải Thanh, đã thành như vậy, hẳn cảm thấy nên làm rõ quan hệ của hai người, không thể cứ nửa đực nửa trong thế này mãi được.

Vì thế hẳn cũng không có tâm trạng chơi game mà một lần nữa ra khỏi nhà, chạy tới sân trường.

Sân trường rộng lớn, phong cảnh cũng rất tuyệt vời, nhưng tuyệt vời nhất là những nữ sinh thanh xuân lui tới, các nàng hoặc chuyện trò vui vẻ, hoặc ngồi im lặng đọc sách trên những chiếc ghế đá khắp sân. Chỉ tiếc là phần lớn trong đó đều đã có hộ hoa sứ giả ở bên cạnh.

Đại Nhiệt dừng bước, có chút mờ mịt nhìn quanh — Long Hải Thanh ở nơi nào?

Không biết phòng ký túc xá, cũng không biết số điện thoại của nàng, giờ muốn tìm nàng giữa sân trường thế này không khác nào biển rộng tìm kim, hi vọng thật mong manh.

Đại Nhiệt khẽ thở dài, cảm thấy mình thật thất bại. Hẳn cũng lười đi bừa thử vận may, chọn một chiếc ghế đá mà ngồi xuống nghỉ chân.

Điện thoại đột nhiên reo, vừa nhìn, không ngờ là Yêu Yêu.

- Yêu Yêu, em đang ở đâu?

Tìm không thấy Long Hải Thanh, Yêu Yêu lại tự gọi điện thoại tới. Có vẻ như có hi vọng giải hòa rồi.

Yêu Yêu im lặng một lát mới nói:

- Tiểu ca, em đang ở trước cửa Đồ Thư Quán, nếu anh có rảnh thì tới đây một lát đi.

- Được, anh qua ngay đây.

Đại Nhiệt lập tức đứng dậy, vội vàng chạy tới Đồ Thư Quán. Hắn vừa đi, vừa nghĩ lát nữa sẽ xảy ra tình huống gì, mình nên nói cái gì.

(Đồ Thư Quán: tên thư viện trường này)

- Thôi, mặc kệ đi. Dù thế nào thì lát nữa cũng phải giải thích rõ ràng. Cứ lẽ mà lẽ mẽ cũng không phải là biện pháp, mình phải sớm làm rõ những quan hệ nam nữ phức tạp này, sau đó trốn vào trò chơi mấy ngày cho tĩnh tâm vậy.

Đại Nhiệt trầm hạ quyết tâm, có điều khi hắn đi tới trước cửa Đồ Thư Quán thì chấn động rồi — trong chòi nghỉ chân bên cạnh đó có hai cô gái, một là Yêu Yêu, còn người kia không ngờ là Long Hải Thanh!

Không thể tin nổi là các nàng lại đang ngồi cùng nhau, hơn nữa từ vẻ mặt thì dường như rất hòa hợp, không hề giống có mâu thuẫn.

- Lẽ nào sự việc đã xảy ra thêm vài phản ứng hóa học gì mà mình không biết?

Đại Nhiệt hồ nghi không thôi, đi vào trong chòi, không biết nên nói cái gì cho phải.

Thấy hắn, Long Hải Thanh không khỏi nhớ tới nụ hôn ban nãy, mặt hơi đỏ lên, nhưng vẫn không quên đón tiếp Đại Nhiệt bằng cái bĩu môi ra chiều xem thường để thể hiện tức giận.

Đại Nhiệt trầm buồn cười, thừa dịp Yêu Yêu vẫn đang cúi đầu mà tranh thủ đáp lại Long đại mỹ nhân bằng cách chu mỏ làm một động tác hôn gió không tiếng động.

Long Hải Thanh thiếu chút nữa muốn rít lên, hận đến nghiến răng — tên chết tiệt này bình thường có vẻ như ngoan hiền lắm, ai ngờ được tiện nghi một cái biến thành to gan lớn mật, lại dám trêu chọc mình.

Đại Nhiệt bước đến, nhưng hai nàng lại bảo trì im lặng, tình cảnh nhất thời lâm vào buồn tẻ.

- Khụ khụ!

Đại Nhiệt cảm thấy tình huống này thân là nam nhân phải bắt đầu trước, chủ động lên tiếng:

- Hai người ở đây làm gì vậy?

Long Hải Thanh tức giận thuận miệng trả lời:

- Chờ cậu thôi!

- Chờ tớ?

Đại Nhiệt chỉ vào chóp mũi của mình, không dám tin đặt câu hỏi:

- Chờ tớ làm gì?

- Chờ cậu chịu đòn nhận tội!

Long Hải Thanh nói thẳng.

- À, hiểu rồi!

Đại Nhiệt nhanh chóng hiểu ý, liền thực nghiêm chỉnh đứng trước mặt Yêu Yêu, chuẩn bị giải thích vài câu.

Yêu Yêu ngẩng đầu lên, hai mắt nàng có chút sừng đỏ, rõ ràng là vừa khóc. Nàng bỗng lên tiếng:

- Tiểu ca, em gọi anh tới không phải để xin lỗi em mà là để xin lỗi chị Hải Thanh!

- Cái gì?

Đại Nhiệt cơ hồ hoài nghi mình nghe lầm.

Yêu Yêu căn môi nói:

- Tiểu ca, anh làm ra chuyện ấy với chị Hải Thanh mà không định xin lỗi sao?

Chuyện ấy? Hai từ này thật là dễ hiểu nhầm!

Đại Nhiệt gãi đầu, vội giải thích:

- Yêu Yêu, sự tình không phải như em thấy đâu...

- Em biết!

Yêu Yêu cắt lời hăn:

- Chị Hải Thanh xinh đẹp như vậy, không có nam nhân nào không nổi tà tâm, em có thể lý giải.

Trời đất thánh thần ơi, đây là chuyện gì, sao con muốn hồ đồ rồi?

Đại Nhiệt nhăn mày, thực tổn sức ngẫm nghĩ ý tứ trong lời của Yêu Yêu.

Yêu Yêu tiếp tục nói:

- Nhưng mà tiểu ca à, mọi người đều là người trưởng thành rồi, phải lý trí một chút chứ, mọi chuyện không thể miễn cưỡng. Lần này anh mạnh động, may là chị Hải Thanh cũng không có trách anh, chỉ cần anh nói lời xin lỗi là tốt rồi.

- Chờ đã!

Đại Nhiệt quát lớn:

- Yêu Yêu, ý em là anh bá vương ngạnh thượng cung, cường hôn cô ta?

Hắn chỉ Long Hải Thanh bên cạnh.

Yêu Yêu nói:

- Không phải sao? Chị Hải Thanh đã kể hết với em rồi.

Thì ra là thế! Ca rốt cuộc hiểu rõ...

Đại Nhiệt liếc nhìn Long Hải Thanh, thấy nàng cố ý nghiêng đầu, giả vờ không chút để ý nhưng khóe miệng lại trộm nở một nụ cười đắc ý.

Đồ yêu tinh! Lại bêu riếu ca thành một gã sắc đảm che trời! Lần này đến phiên Đại Nhiệt hận đến nghiến răng nghiến lợi. Bất quá việc đã đến nước này, giải thích thêm chỉ làm chuyện càng hồng lét, vậy thì nhận đi, mà tính kỹ lại thì mình cũng không oan — chính là mấy ‘động tác’ có độ khó cao kia.

Vì thế hắn xấu hổ cười cười, đầu óc thì liên tục xoay chuyển, muốn nghĩ ra lời nào đó để cứu vãn lại bộ mặt.

Bên kia Long Hải Thanh bắt đầu thúc giục:

- Xin lỗi mau đi! Tớ còn có việc nữa.

Đại Nhiệt chột nghĩ ra một cách hay ho, vì thế nghiêm túc nói:

- Cậu yên tâm! Tớ nhất định sẽ xin lỗi, hơn nữa xin lỗi chân thành nhất.

Yêu Yêu kỳ quái nhìn hắn, không biết hắn lại muốn giở trò gì. Mà Long Hải Thanh thì khoanh tay trước ngực, dương dương tự đắc mà chuẩn bị lắng nghe lời xin lỗi từ hắn.

Đại Nhiệt làm mặt ủ rũ, một bộ đau đớn hối hận đến cùng cực mà kiểm điểm:

- Tôi thừa nhận, bởi vì không có thời gian chuẩn bị cho nên một cái hôn với Long Hải Thanh tiểu thư không được trọn vẹn, cũng không đủ lâu...

- Cậu... cậu...

Long Hải Thanh không thể tưởng được hãn dám nói ra lời "xin lỗi" như thế, vừa sợ vừa giận, làm sao còn dám nghe thêm, dậm chân tức tối chạy trốn.

Đại Nhiệt thực vô tội hỏi:

- Sao cô ấy lại chạy nhỉ?

Yêu Yêu tức giận mắng:

- Tiểu ca, đó là cách xin lỗi của anh sao?

Đại Nhiệt cười ha ha:

- Anh chính là một sắc lang mà, phương thức xin lỗi của sắc lang chính là như vậy.

- Nhàm chán!

Yêu Yêu bỏ xuống một câu, cũng chạy.

Đại Nhiệt thì thào tự nói:

- Đúng là rất nhàm chán! Nhưng còn cách nào đây? Ài, thôi quên đi, vẫn là về nhà chơi game cho sướng...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sấu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 20: Vòng Chung Kết đã tới

oOo

Đại Nhiệt đi tới cửa hoàng cung thành Trường An, chỉ thấy NPC Công Tào Quan phụ trách chiêu mộ tuyển thủ cho giải đấu Anh Hùng Tranh Bá đang bị vây chặt như nêm cối. Hàng trăm người chơi đều liều mạng chen chúc tới gần hẳn để báo danh.

Ở vòng đấu loại, tình hình thi đấu giữa các tuyển thủ là không được công khai, nói cách khác là không tồn tại người xem. Sau khi xác định cặp tuyển thủ giao đấu thì các cặp sẽ bị truyền tống vào những lô đài riêng biệt, phân thắng bại xong lại truyền tống ra.

Đại Nhiệt không phải người thích xem náo nhiệt, hẳn tới nơi này chẳng qua là để cố vũ cho Yến Cuồng Đồ.

Tình cảnh cực kỳ hỗn loạn, khó tìm được Yến Cuồng Đồ ở đâu. Đại Nhiệt thử pm lại được hệ thống lại nhắc nhở hẳn đang ở trong trận đấu, toàn bộ kênh trò chuyện đều bị đóng kín.

Bất đắc dĩ, Đại Nhiệt đành phải đứng đợi bên ngoài hoàng cung, tiện thể nhắm mắt tự tu.

- Ơ! Sao anh lại ở chỗ này.

Hồ Ly mặt vẫn mang mặt nạ đứng lẫn trong đám người, chợt thấy một bóng người toàn thân tối đen, lập tức nhận ra là Đại Nhiệt.

Thật sự không thể nào khéo hơn, lại ở chỗ này cũng gặp được lão bà, Đại Nhiệt cười hắc hắc, chợt nhả nói:

- Tôi tới đây để cô vũ trợ uy cho cô.

Hồ Ly gật:

- Anh còn không biết tôi định tham gia đấu lúc nào, chém gió cái gì chứ?

- Tôi bấm đốt ngón tay tính ra trước! Thấy chưa, tính quá là chuẩn luôn.

Đại Nhiệt tự thổi phồng mình lên tận trời, không hề có nửa điểm ngượng ngùng.

Hồ Ly làm tư thế muốn nôn:

- Tôi phát giác anh càng ngày càng nhàm chán, không thể đối trò gì mới sao?

Đại Nhiệt tặc lưỡi:

- Đúng là rất nhàm chán mà, ca không cần thi đấu, cũng không biết làm gì cho vui.

Hồ Ly kỳ quái nói:

- Không phải anh nói là đi làm nhiệm vụ Tam giới sao? Sao giờ còn ở đây?

Đại Nhiệt cười nói:

- Ngại quá, tôi làm xong rồi.

- Cái gì?

Hồ Ly giật mình:

- Mới nửa ngày đã xong rồi sao?

Đại Nhiệt đặc ý nói:

- Có vấn đề gì sao?

- Vấn đề lớn! Sao anh có thể hoàn thành nhiệm vụ này nhanh như vậy được? Hack?

Đại Nhiệt bĩu môi nói:

- Game này cũng không phải tôi mở, hack kiểu gì vậy! Cô mang tiếng là cao thủ mà một chút thường thức cũng không có.

Hồ Ly tròn tròn mắt, khiếp sợ mãi không hồi phục lại — theo lẽ thường, cửa thứ hai sẽ khó gấp 10 lần cửa thứ nhất, cũng tức là nếu nhiệm vụ Tam giới cửa thứ nhất cần mất một ngày mới hoàn thành, thì cửa thứ hai sẽ cần đến 10 ngày.

Đương nhiên số liệu này cũng chỉ là đại khái, nhưng không thể phủ nhận rằng độ khó ở cửa thứ hai tuyệt đối không phải cửa thứ nhất có thể so sánh.

Như vậy, trong thời gian ngắn ngủi thế kia, Đại Nhiệt là làm cách nào để hoàn thành nhiệm vụ?

Hồ Ly nhìn chăm chăm Đại Nhiệt, phát hiện cái gã lưu manh biến thái này ngày càng thần bí, lại còn phi thường khả nghi!

Nàng thậm chí nhận định, Đại Nhiệt đã làm cái gì đó không thể lộ ra ngoài ánh sáng cho nên mới có thể tạo thành đủ loại chuyện không đoán

nổi như thế.

Nàng nhìn chăm chú làm cho Đại Nhiệt cũng có chút ngượng ngùng, lập tức nói sang chuyện khác:

- Hồ Ly à, giờ thành tích của cô thế nào? Có hi vọng tiến Vòng Chung Kết không?

- Nói thừa!

Hồ Ly trả lời rất kiên quyết.

Đại Nhiệt cười nói:

- Đời nhiều chuyện ngoài ý料的, trò chơi cũng vậy, chủ quan một cái là ngã ngựa ngay, cho nên cô cũng cẩn thận một chút nhé.

- Đừng có đánh trống lảng sang tôi, anh thành thật khai báo chuyện của mình đi. Rốt cuộc là anh làm thế nào?

Hồ Ly gằn giọng, giống như một nữ cảnh sát đang thẩm vấn phạm nhân.

Loại ngữ điệu này làm cho Đại Nhiệt cảm thấy không thoải mái, bộ dạng uể oải nói:

- Không biết!

Hồ Ly thiếu chút nữa muốn nhảy lên bóp cổ hắn — tự mình hoàn thành nhiệm vụ lại nói không rõ làm cách nào, lừa trẻ lên ba sao?

- Hừ, không muốn cho tôi biết bí quyết hoàn thành nhiệm vụ thì cứ nói thẳng, không cần nói cái lý do sứt sẹo này đâu.

Hồ Ly khinh thường nói, cho rằng Đại Nhiệt nhất định là tìm được phương pháp có thể đơn giản hoàn thành nhiệm vụ cho nên không muốn

chia sẻ. Dù sao, những thứ này đều thuộc về kinh nghiệm chơi game, tới một mức độ nào đó sẽ có giá trị buôn bán nhất định.

Đại Nhiệt cười khố nói:

- Tôi không biết thật mà, bởi vì lúc nhiệm vụ được hoàn thành tôi không ở đây.

Càng nói càng thái quá, hoàn thành nhiệm vụ mà người nhận lại không ở hiện trường, quá vô căn cứ!

Hồ Ly cảm thấy người trước mắt đáng giận tới cực điểm, nổi giận đùng đùng vung tay áo, nói:

- Thôi khỏi! Tạm biệt.

Nàng xoay người biến mất trong đám đông.

- Này! Tôi nói đều là sự thật mà!

Đại Nhiệt cảm giác mình còn oan hơn cả Thị Kính:

- Vì sao mỗi lần ca nói thật thì không ai tin cả?

Hắn sờ sờ cằm, suy ngẫm vấn đề cổ quái này, nhưng cả nửa ngày vẫn không có đáp án.

Hắn lại nghĩ tới lúc trước bị Long Hải Thanh nói thành sắc lang, mà Yêu Yêu lại có thể tin trăm phần trăm. Ca đây nhả nhận tử tế, chỗ nào giống sắc lang chứ! Nhưng mà rất nhiều chuyện đều là như thế này, càng giải thích thì việc càng đen. Tục ngữ nói: nhảy vào Hoàng Hà, càng kỳ càng bẩn, đại khái chính là ý này.

Đại Nhiệt thở dài, phát giác sự tình càng ngày càng u ám. Trong hiện thực cùng Yêu Yêu, Long Hải Thanh loạn thành mặt xám tro, trong trò chơi

cũng không có thu hoạch gì, cảm giác đạt tới bình cảm, thật là khó chịu.

- Hiền đệ? Anh đấu xong rồi, chú đang ở đâu?

Tiếng của Yến Cuồng Đồ vang lên.

Đại Nhiệt từ trong suy nghĩ hoàn hồn lại, đáp:

- Em đang chỗ ngoài hoàng cung.

Chỉ lát sau, Yến Cuồng Đồ mặt mày hớn hờ chạy ra, đầu mang Xích Kim Khôi, thân mặc Lưu Ly Giáp, mặt mày uy mãnh, toàn thân lấp lóe kim quang, quả thật rất oai phong.

- Đợi lâu không, vừa xong gặp phải kinh địch cho nên tốn thời gian một chút!

Yến Cuồng Đồ áy náy nói.

Đại Nhiệt cười nói:

- Không có việc gì, dù sao em cũng rảnh mà, tranh thủ tự tu còn tốt lắm.

Yến Cuồng Đồ hỏi:

- Nhiệm vụ của chú xong rồi sao?

- Xong rồi!

Đại Nhiệt thản nhiên đáp, giọng điệu không có chút nào đặc ý.

Yến Cuồng Đồ “hả” một tiếng, cũng kinh ngạc như Hồ Ly, nhưng không hỏi thêm nữa câu — đây chính là ưu điểm của hắn, tuyệt đối sẽ không ép hỏi bằng hữu.

- Còn 3 ngày nữa mới đến Vòng Chung Kết, thời gian này chú định làm gì?

Đại Nhiệt nheo mắt lại, nhìn chân trời phía xa, nói:

- Chắc là tự tu thôi anh, chuẩn bị kỹ một chút. Còn cửa nhiệm vụ Tam giới cuối cùng thì hệ thống nói là có thể chủ động đi gây ra, em tạm thời chưa có hứng này.

- Ha ha, chú đã hoàn thành hai cửa, vượt qua tất cả mọi người rồi. Hiện tại chỉ còn có ba ngày tới lượt chú đấu, đúng là nên làm tốt chuẩn bị.

Đại Nhiệt nhìn sang Yến Cường Đồ, nói:

- Anh gọi em là có chuyện gì sao?

Yến Cường Đồ chần chờ một lát, nói:

- Anh hết tiền tiền...

Nghe vậy Đại Nhiệt không chút do dự, lập tức xin giao dịch với hắn, vung tay ra là 50 vạn đồng — đây là cực hạn cho một lần giao dịch.

Yến Cường Đồ thực sáng khoái tiếp nhận, sờ sờ đầu nói:

- Ài, cái trò chơi này thật là tốn tiền. Đạo này cứ thi đấu miết, không có cơ hội ra ngoài tu luyện kiếm bảo vật.

Đại Nhiệt nói:

- Quả Nhân Sâm làm phần thưởng đều đã thưởng xong rồi sao anh?

- Chưa! Chỉ mới thưởng một quả, những quả khác vẫn còn trong rừng chứa đồ của anh.

Đại Nhiệt cười nói:

- Nếu cần tiền gấp thì anh cầm đi bán cũng được mà!

- Như vậy sao được? Đây chính là phần thưởng của sơn trại, bất kể như thế nào, anh cũng sẽ không động đến của công.

Yến Cuồng Đồ chém đinh chặt sắt cự tuyệt đề nghị của Đại Nhiệt.

Đại Nhiệt cười, nói:

- Chờ em chút!

Hắn nhanh chóng lấy từ rương chứa đồ ra ba quả Nhân Sâm, sau đó giao dịch cho Yến Cuồng Đồ, nói:

- Ba quả này để anh bán đổi ra tiền!

Yến Cuồng Đồ chần chờ một chút, cuối cùng vẫn nhận, bất quá thần sắc có chút mất tự nhiên.

Đại Nhiệt nhìn thấu hẳn nghĩ gì, vỗ vai hắn, nói:

- Yến đại ca, chuyện tình trong sơn trại nhất định bề bộn nhiều việc, em không có cống hiến gì, toàn bộ chỉ biết nhờ anh vậy.

Yến Cuồng Đồ dù sao cũng là người tính cách tiêu sái, nhanh chóng nghĩ thông, cười nói:

- Có chú làm đại tài phiệt sau màn, cuộc sống của anh quả thật dễ chịu hơn nhiều. Chỉ là hiện tại tất cả mọi người đang bận thi đấu, chẳng có mấy trận PK với hội nhóm khác, thật là hơi ngứa tay.

Đại Nhiệt dờ khóc dờ cười:

- Em giờ theo chủ nghĩa hòa bình rồi, không có mấy hứng thú với PK nữa.

Yến Cuồng Đồ to tiếng nói:

- Thú vui đứng đầu trong trò chơi là PK, bất kể người với người, người với quái hay quái với quái thì cũng đều cực kỳ hấp dẫn, thế mà chú chê hả.

Hai người lại hàn huyên đủ loại đề tài, sự buồn bực trong lòng Đại Nhiệt cũng dần tiêu tán, trở về trạng thái sáng sủa. Sau khi tạm biệt Yến Cuồng Đồ, hần tới trà quán bế quan tự tu, hi vọng Thái Cực Đạo có thể có tiến một bước đột phá — tuy rằng hần hiện tại đã có được Huyền thú Quỷ Mã cùng Ngưu Ma Vương Nhái, nhưng phương diện võ học vẫn không thể đậm chân tại chỗ.

Thời gian trôi nhanh như gió thoảng, nhóng cái đã tới lúc Đại Nhiệt nghênh đón trận đấu đầu tiên của hần trong giải Anh Hùng Tranh Bá...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 21: Đột nhiên có người khiêu chiến

oOo

Vòng Chung Kết rốt cuộc đã đến. Người chơi thuộc thành Trường An có mười bốn người tiến tới vòng này, trong đó mười người từ thi đấu để đoạt đến vị trí, còn bốn là đại đương gia của bốn sơn trại.

Hiện tại Trường An đã có đến bốn đại sơn trại, trong đó danh sách bốn đại đương gia tham gia Vòng Chung Kết như sau:

Cuồng Nhiệt Trại đại đương gia Đại Nhiệt; Thiên Hạ Hội đại đương gia Thiên Hạ Nhất Thủ; Long Đầu Sơn đại đương gia Long Tiên Hương; Bắc Viên đại đương gia Cư Bắc; đều là những người thanh danh hiển hách.

Thể lệ của Vòng Chung Kết khác khá nhiều với Vòng Sơ Tuyển. Vòng Chung Kết kỳ hạn ba ngày, lấy server làm đơn vị, do toàn bộ tuyển thủ được quyền tiến vào Vòng Chung Kết tiến hành cuộc đua, người đạt được quán quân có thể tham gia Anh Hùng Quyết Chiến cuối cùng.

Quy tắc chi tiết của Vòng Chung Kết như sau:

Thứ nhất: vẫn là hình thức thi đấu một chọi một, lấy sinh tử phán thắng bại; thắng một trận được ba điểm, thua một trận trừ một điểm, không tồn tại khả năng hòa.

Thứ hai: mỗi tuyển thủ có thể tiến hành nhiều nhất 10 trận mỗi ngày, ngoại trừ hình thức rút thăm, các tuyển thủ cũng có thể tự do gửi thư khiêu chiến tới người chơi khác, hai bên đồng ý thì giao đấu thành lập. Nếu đến lúc đó người chơi phát sinh tình huống không thể online thì sẽ bị phán định bỏ quyền, bỏ quyền không bị trừ điểm. Đối thủ của người bỏ quyền sẽ tự động được tính đạt thắng lợi trận đó.

Thứ ba: ba ngày thi đấu kết thúc, tuyển thủ điểm cao nhất sẽ đạt quán quân, có tư cách tham gia Anh Hùng Quyết Chiến cuối cùng — xuất hiện tình huống điểm số giống nhau thì lấy quy tắc như Vòng Sơ Tuyển.

Khác biệt lớn nhất so với Vòng Sơ Tuyển chính là hệ thống sẽ xếp đặt một bản đồ độc lập cho tuyển thủ của mỗi thành thị. Tuyển thủ có tư cách tiến Vòng Chung Kết sẽ được đưa vào nơi đây, tùy thời tiến hành thi đấu.

Bản đồ Vòng Chung Kết bố cục u nhã, là từng dãy nhà kiểu đời Đường. Mỗi tuyển thủ sẽ có một gian phòng độc lập, tựa như là một động phủ thu nhỏ, rất thoải mái.

Nói thật khéo, sau khi bấm rút thăm trên bảng thao tác, Đại Nhiệt cùng Yến Cuồng Đồ lại rút trúng hai gian phòng kề nhau, phân biệt là 9567 và cùng 9568. Yến Cuồng Đồ qua Vòng Sơ Tuyển với thành tích xếp thứ tư, chuyện này làm Đại Nhiệt hơi bất ngờ, bởi lẽ Trường An cao thủ nhiều như mây, thành tích này tuyệt đối không dễ chiếm.

Mỗi một thành thị đều chỉ có 14 người, khá ít, cho nên hầu hết mọi người rút thăm chọn phòng xong đều đứng ở sân chung bắt chuyện làm quen.

Đại Nhiệt một thân tối đen, thần thần bí bí, chọn phòng xong liền đóng cửa bế quan, cũng không có ra nói lời khách sáo.

Yến Cuồng Đồ biết tính hẩn cho nên cũng mặc kệ, bản thân mình thì đi ra ngoài chào hỏi những người khác.

Thiên Hạ Nhất Thủ cùng Yến Cuồng Đồ đã quen, lập tức đi tới cười nói:

- Cuồng Đồ, quả nhiên không ngoài dự liệu của tôi, cậu cũng tiến vào Vòng Chung Kết.

Yến Cuồng Đồ vẫn luôn hợp tính hẳn, tuy rằng từng có vài xung đột, nhưng theo Thiên Hạ Hội cùng Cuồng Nhiệt Trại kết minh, mấy việc không thoải mái kia đều đã bay theo gió.

Yến Cuồng Đồ nói:

- Vận khí mà thôi, một đường cũng không gặp cao thủ, bởi vậy mới bất bại mà lấy được hạng bốn.

- Không tồi không tồi! Nếu chúng ta có cơ hội, tôi cũng muốn được cậu chỉ giáo mấy chiêu đấy.

Thiên Hạ Nhất Thủ nháy mắt cười nói, âm thầm có ý khiêu chiến.

Yến Cuồng Đồ chỉ chờ hẳn nói những lời này, đáp lại:

- Đó cũng là ý nguyện của tôi từ lúc tỉnh kinh rồi. Để xem Chương Ác Pháp Ấn của anh lợi hại hay Cuồng Phật Pháp Ấn của tôi lợi hại.

- Thống khoái!

Thiên Hạ Nhất Thủ vỗ tay tán thưởng:

- Quyết định thế đi, đợi cho Vòng Chung Kết chính thức bắt đầu, hai chúng ta sẽ dùng cách gửi thư khiêu chiến đánh một trận.

Yến Cuồng Đồ tự nhiên sáng khoái đáp ứng — lấy đánh giá của hẳn, lấy vị trí thứ tư để tiến vào Vòng Chung Kết đã là kinh hỉ lớn, còn chuyện

trở thành server quán quân thì không phải muốn là được, mà hẳn cũng không dễ tâm.

Bên kia Cư Bắc nghe được bọn hẳn đối thoại, cười to nói:

- Nhất Thủ huynh, Cuồng Đồ, hai người làm thế là không đúng rồi. Vòng Chung Kết lấy server làm đơn vị, hiện tại chúng ta nên thương nghị xem làm cách nào để hợp lực đối phó các thành thị khác mới phải chứ. Quán quân chỉ có một, nhưng chúng ta nhất định phải đưa chức quán quân về với Trường An.

Ý kiến của hẳn giành được một tràng vỗ tay nhiệt liệt của mọi người — con người là như vậy, đều có chủ nghĩa địa phương mãnh liệt! Nói hòa nhã trước mặt chính là yêu nước, còn nói đằng sau thì là ích kỷ. Coi như quang vinh không có cơ hội rớt xuống đầu mình thì cũng hy vọng nó sẽ rớt xuống nơi liên quan đến mình, như vậy bản thân mình cũng có thể dính một điểm thanh danh.

Thiên Hạ Nhất Thủ nói:

- Trường An chúng ta nhân tài đông đúc, những thành thị khác cũng không dám dễ dàng tìm tới cửa, tối đa chỉ là do rút thăm gặp phải thôi.

Long Tiên Hương mỉm cười nói:

- Nói thế cũng chưa hẳn, thành Ô Kê gần đây xuất hiện một đại nhân vật tên là Muối Tai To, một thân pháp thuật chiến đấu Phật môn có vẻ như đã đạt tới đỉnh cấp.

Cư Bắc nói:

- Không sai, trong server của chúng ta, nổi bật nhất hiện tại chính là hẳn. Hẳn đã có thể sử dụng ra Ngũ Hành Chi Hỏa, cũng đã tổ chức một cuộc tấn công tới Long Cung, mặc dù không thể chém giết tứ đại Long

Vương, nhưng đã giết được mấy Long nữ Long tử, ngay cả Quy thừa tướng cũng bị bọn hăn phế đi, rơi ra Định Hải Thần Châu, thanh thế vang dội từ đó.

Thiên Hạ Nhất Thủ nhân này:

- Muối Tai To này đúng là không đơn giản. Trên diễn đàn đã sớm đem việc này âm ỉ ngất trời, còn có một đoạn clip ghi lại cảnh hăn dùng pháp thuật chiến đấu đỉnh cấp, quả nhiên phi phàm. Xem ra hăn có cơ hội rất lớn thành quán quân giải đấu lần này.

Yến Cuồng Đồ hừ một tiếng:

- Nhất Thủ, sao anh lại nói câu đề cao chí khí người khác, diệt uy phong bên mình như thế, đó không phải phong cách của anh. Tôi tin quán quân của server nhất định sẽ thuộc về Trường An.

Thiên Hạ Nhất Thủ cười khở nói:

- Nếu tính trên góc độ thực lực tổng hợp thì Trường An chúng ta đúng là cao hơn các thành thị khác một bậc, nhưng thi đấu lại là một chọi một, hoàn toàn thiên về lực lượng cá nhân. Căn cứ điều tra của tôi, Trường An chúng ta tựa hồ còn chưa ai có pháp thuật chiến đấu đỉnh cấp, mà pháp bảo cao cấp cũng không nhiều lắm.

Yến Cuồng Đồ to tiếng nói:

- Nhân tài ẩn dật, anh hùng đều từ dân gian, trò chơi lớn như vậy, có rất nhiều tình huống chúng ta sẽ không dự đoán được đâu.

Cư Bắc nghe thế tò mò hỏi:

- Cuồng Đồ, ý anh là Trường An của chúng ta có một cao thủ có thể đấu với Muối Tai To?

Yến Cuồng Đồ đang muốn buột miệng nói tới Đại Nhiệt thì “kẹt” một tiếng, Đại Nhiệt một thân tối đen từ phòng bước ra. Hắn đi đến bên cạnh Yến Cuồng Đồ, hỏi:

- Mọi người đang nói chuyện gì vậy?

Mọi người tại đây đều rất kỳ quái mà đánh giá người mới tới, không biết lai lịch ra sao — Lục Nhĩ Phi Phong thật sự rất biến thái, mặc kệ bao nhiêu "Hỏa Nhân Kim Tinh" quét qua cũng không thu hoạch được gì. Đối mặt tình hình cổ quái như thế, tất cả sôi nổi xì xào bàn tán, thảo luận thân phận của Đại Nhiệt.

Thiên Hạ Nhất Thủ suy nghĩ một lát, bỗng kêu lên:

- Cậu là Đại Nhiệt?

Đại Nhiệt cười ha ha, chủ động cời Lục Nhĩ Phi Phong, để lộ bộ dáng tiểu bạch kiếm.

Hắn hiển lộ chân tướng, mọi người lại cùng nhau “a” một tiếng.

Đại Nhiệt! Đại đương gia đệ nhất sơn trại Cuồng Nhiệt Trại thành Trường An; một mình chiếm hết quả Nhân Sâm trong hoạt động Trung Thu.

Chỉ bằng hai điểm này đã đủ để hắn trở thành nhân vật tiêu điểm trong trò chơi.

Có lẽ Đại Nhiệt làm việc không giống Muối Tai To, hắn không thích ghi lại hành vi của mình rồi đăng lên diễn đàn cho mọi người quan sát. Đó là lý do mà Muối Tai To gặt hái được sự nổi tiếng hơn xa Đại Nhiệt ở trong server, thậm chí là ở toàn bộ trò chơi. Thế nhưng cũng lý do đó khiến Đại Nhiệt được phủ thêm một quầng sáng thần bí, người ngoài vĩnh viễn cũng không biết hắn đã tu luyện tới trình độ thể nào.

Bắc Phương Gia Viên lão đại Cư Bắc thấy Đại Nhiệt thì trong lòng có chút không thoải mái. Thiên Hạ Hội cùng Cuồng Nhiệt Trại kết minh còn có thể hóa giải ân oán, nhưng hẳn thì không, vì thế hẳn âm dương quái khí nói:

- À! Thiếu chút nữa đã quên rồi, Trường An chúng ta còn có đại nhân vật số 1 Đại Nhiệt, xem ra lần này đối phó Muối Tai To kia không phải đại dương gia Cuồng Nhiệt Trại thì không còn ai làm được.

Đại Nhiệt thản nhiên nói:

- Muối Tai To thì sao chứ? Cũng chỉ là một con muối dị dạng mà thôi, một đập qua là chết.

Lời này vừa ra, toàn trường đều ngẩn ngơ — cuồng! Nguyên lai trầm mặc nhất mới là cuồng ngạo nhất.

Ngay cả Yến Cuồng Đồ hiểu rõ Đại Nhiệt nhất cũng có chút mờ mịt: hiền đệ trở nên khoe mẽ như thế từ khi nào vậy? Không giống phương châm thích giả heo ăn thịt hổ của hẳn a?

Chợt một giọng nói trong trẻo vang lên:

- Không hổ là Cuồng Nhiệt Trại đại dương gia, lời chém đinh chặt sắt. Bất quá tôi thật hi vọng trước khi anh đập được muối thì qua xong cửa của tôi đã.

Là giọng của Hồ Ly, quả nhiên nàng cũng tiến vào Vòng Chung Kết, lúc này xuất hiện buông lời khiêu chiến cùng Đại Nhiệt.

Từ sau khi Đại Nhiệt đại náo quán Ngũ Trang, Hồ Ly vẫn luôn muốn tỷ thí một trận với hẳn, muốn tìm hiểu nội tình của Đại Nhiệt, xem tới cùng là hẳn đã luyện tới cảnh giới gì. Giờ lúc thi đấu gặp nhau đúng là như ý nguyện.

Đột nhiên chạy ra một người khiêu chiến, toàn trường lại ngẩn ngơ. Chỉ có Yến Cuồng Đồ thầm cười trộm: hai vợ chồng đánh nhau, xem ra cuộc sống trên giường không nhịp nhàng rồi.

Đại Nhiệt cười lớn:

- Có thể cùng Long thị cao thủ cao cao thủ đấu một trận là vinh hạnh của tôi, tôi xin đợi thư khiêu chiến của cô!

Hắn nói xong, lại mặc vào áo choàng, cũng không quay đầu lại, tiến vào phòng riêng, lại bắt đầu tự tu...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 22: Muối Tai To

oOo

Choeng choeng choeng choeng!

Phật Di Lặc với tư cách là trọng tài ngày hôm nay tươi cười đánh tiếng công biểu hiện giải đấu Anh Hùng Tranh Bá lần thứ nhất của Tây Du Nhất Mộng chính thức bắt đầu.

Tiếng công được hệ thống khuếch trương truyền tới tai mỗi tuyển thủ của Vòng Chung Kết. Tất cả không khỏi có chút kích động, bẻ khớp tay chân, chỉ chờ đối thủ xuất hiện.

Trong khu nhà ở cho các tuyển thủ thuộc thành Trường An, mười bốn người đang tụ tập cùng một chỗ, vừa trò chuyện vừa chờ đối thủ của mình ở Vòng Chung Kết.

Phạch phạch phạch!

Là tiếng của một con chim vỗ cánh trên không! Một con đại bàng màu xanh đột ngột xuất hiện giữa sân, dừng trên một cành cây đại thụ, há miệng thốt ra tiếng người:

- Tuyển thủ Muối Tai To đến từ thành Ngạo Lai gửi thư khiêu chiến, muốn khiêu chiến tuyển thủ Thiên Hạ Nhất Thủ của thành Trường An. Nội

dung thư khiêu chiến: Thiên hạ há lại nâng bằng được một tay! Nhân gian từ nay nhiều thêm một con muỗi!

Xem ra Muỗi Tai To này cũng có chút văn chương, tuyên ngôn khiêu chiến cũng hoa mỹ như thế, hơn nữa chiến ý tràn đầy.

Lúc này trước mặt bảng điều khiển, mục Vòng Chung Kết của Thiên Hạ Nhất Thủ hiện ra nhắc nhở: "Tuyển thủ Muỗi Tai To đến từ thành Ngạo Lai gửi thư khiêu chiến tới bạn, xin hỏi có đồng ý hay không?"

Thiên Hạ Nhất Thủ cười khố nói:

- Con muỗi này tới cũng đúng lúc thật!

Cư Bắc cười to nói:

- Nhất Thủ huynh, chúc mừng anh. Cây có bóng, người có danh, nếu là tôi thì tôi cũng sẽ chọn anh khai đao đầu tiên để lập uy!

Thiên Hạ Nhất Thủ ngang nhiên nói:

- Trận này ta nhận!

Hắn nhìn phía Yến Cuồng Đồ, nói:

- Cuồng Đồ, cuộc chiến giữa chúng ta phải để sau rồi.

Yến Cuồng Đồ xoa tay, nói:

- Không sao cả! Phải đánh ngoại xong mới lo đến nội, chúng tôi ở đây chờ anh đập muỗi, chiến thắng trở về.

Thiên Hạ Nhất Thủ hướng mọi người ôm quyền ý tạm biệt, đồng ý khiêu chiến Muỗi Tai To, toàn thân liền biến thành một luồng sáng xanh, đã bị đưa vào lô đài Vòng Chung Kết.

Lúc này, những người khác cũng không vội tiến hành thi đấu mà sôi nổi bàn luận trận thi đấu giữa Thiên Hạ Nhất Thủ cùng Muỗi Tai To — Vòng Chung Kết đồng dạng không phát tường thuật trực tiếp, cũng không có sắp xếp vị trí khán đài quan sát, bởi vậy người chơi chỉ có thể ở ngoài phòng đoán thắng bại.

Long Tiên Hương hỏi:

- Cư Bắc, anh xem trận này nghiêng về ai?

Cư Bắc trầm ngâm một lát, trả lời:

- Theo cách nhìn của tôi, đây là lưỡng hổ tương tranh. Muỗi Tai To là nhân tài mới xuất hiện, hiện tại thành tích nổi bật. Mà Nhất Thủ huynh thành danh đã lâu, pháp bảo nhiều, cho nên tôi cũng không cách nào phán định ai chiếm ưu thế hơn... Đại Nhiệt, cậu nói thử xem?

Hắn xoay đầu, đem vấn đề đẩy sang cho Đại Nhiệt.

Đại Nhiệt đang bộ dạng uể oải nhìn Hồ Ly đứng ở đối diện, chờ nàng phát thư khiêu chiến, còn lại chẳng để ý chuyện gì khác, cho nên thân nhiên nói một câu:

- Không biết.

Tiếp đó, hắn lại bổ sung:

- Ai thắng ai bại không liên quan tới tôi!

Cư Bắc cười lạnh nói:

- Lã Vọng buông cần mặc sóng gió lên, cậu cũng có bộ dạng cao nhân ẩn thế rồi đó. Nhưng mà không phải Cuồng Nhiệt Trại kết minh với Thiên Hạ Hội sao? Thân là đồng minh, chẳng lẽ không quan tâm lẫn nhau?

Bên kia Yến Cuồng Đồ lên tiếng xen vào:

- Cư Bắc lão đại, anh nói vậy không đúng. Công là công, tư là tư, vào tới đây rồi thì đồng minh hay không không còn quan hệ. Nhất Thủ thắng hay thua là dựa vào bốn sự, cho dù chúng tôi quan tâm hay không thì cũng chẳng thay đổi cái gì.

Cư Bắc bị phản bác không cãi lại được, không khỏi hừ lạnh một tiếng, từ chối cho ý kiến.

Đại Nhiệt như cũ đặt toàn bộ ánh mắt lên trên người Hồ Ly, đợi nàng phát thư khiêu chiến — một trận chiến này, khẳng định rất thú vị.

Kỳ quái chính là Hồ Ly vẫn không nhúc nhích, như không hề có ý muốn động thủ.

"Ban tổ chức giải đấu Anh Hùng Tranh Bá lần thứ nhất tại Tây Du Nhất Mộng xin thông báo: trận thi đấu Vòng Chung Kết giữa tuyển thủ Muối Tai To đến từ thành Ngạo Lai và tuyển thủ Thiên Hạ Nhất Thủ đến từ thành Trường An đã chấm dứt, tuyển thủ Muối Tai To giành được thắng lợi, đạt được ba điểm!"

Thông báo vừa ra, ai nấy đều ngạc nhiên. Có lẽ không ít người cũng cho rằng Thiên Hạ Nhất Thủ sẽ bại, chỉ là không ngờ hăn lại bại nhanh như vậy.

Ánh sáng xanh lại hiện, Thiên Hạ Nhất Thủ mặt xám mày tro xuất hiện ở trong sân, sắc mặt âm trầm, cũng không nói lời nào mà bỏ về phòng riêng đóng chặt cửa lại.

Khó trách, hăn đường đường là lão đại Thiên Hạ Hội, càng là thanh danh hiển hách trong giới game online, hiện tại không nổi một kích xem như mất hết mặt mũi.

Nhưng trò chơi là như thế, ở những game khác nhau cũng không có tồn tại nhân quả liên quan gì. Coi như bạn đang ở một game online khác oai phong lẫm liệt, thì sang một game online mới cũng là bắt đầu chập chững từng bước như mọi người.

Phạch phạch phạch! Lại là con đại bàng màu xanh ban này bay tới, miệng nói tiếng người:

- Tuyển thủ Muỗi Tai To đến từ thành Ngạo Lai gửi thư khiêu chiến, muốn khiêu chiến tuyển thủ Long Tiên Hương của thành Trường An. Nội dung thư khiêu chiến: Hương gì cũng theo gió bay, chỉ còn phân lưu lại!

Nghe câu tuyên ngôn như thế, Đại Nhiệt phì một tiếng, bật cười.

Nhưng những người khác lại không có tâm tình để cười, ai nấy đều vẻ nghiêm trọng — Muỗi Tai To này thế tới hung hãn, có chuẩn bị mà đến, chẳng lẽ muốn diệt sạch các đại nhân vật của Trường An? Khẩu vị thật lớn.

Long Tiên Hương ha ha cười lạnh, không chút do dự liền đồng ý, bị hệ thống truyền tống tới lôi đài.

Cư Bắc kỳ quái nói:

- Người ta nói nắn quả hồng mềm, Muỗi Tai To này lại cố tình chọn toàn tảng đá cứng mà đụng, ý chí không nhỏ a!

Bên kia Hồ Ly rất cuộc mở miệng:

- Bất quá lần này xem ra hẳn phải đụng đến vỡ đầu chảy máu!

Nàng nói lời này rất có lòng tin, có vẻ như một mực cho rằng Long Tiên Hương sẽ thắng.

Nhưng nàng nói xong chưa được bao lâu, hệ thống lại thông báo: "Ban tổ chức giải đấu Anh Hùng Tranh Bá lần thứ nhất tại Tây Du Nhất Mộng

xin thông báo: trận thi đấu Vòng Chung Kết giữa tuyển thủ Muối Tai To đến từ thành Ngạo Lai và tuyển thủ Long Tiên Hương đến từ thành Trường An đã chấm dứt, tuyển thủ Muối Tai To giành được thắng lợi, đạt được ba điểm!"

Lúc này đây, ngay cả Đại Nhiệt cũng bị chấn động!

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 23: Người thua thứ ba

oOo

Hai trận thắng liên tiếp, Muỗi Tai To đến từ thành Ngạo Lai đã lập tức trở thành một ngôi sao mới. Vòng Chung Kết vừa mới bắt đầu, hắn đã gửi thư khiêu chiến hai nhân vật thanh danh hiển hách là Thiên Hạ Nhất Thủ cùng Long Tiên Hương, hơn nữa gọng gàng nhanh chóng dành thắng lợi, như là giết chết hai kẻ vô danh tiểu tốt.

Hắn là làm sao làm được?

Trong Tây Du Nhất Mơng, người chơi PK với nhau dựa vào hai yếu tố: cấp bậc pháp thuật chiến đấu cùng trình độ lợi hại của pháp bảo.

Trong đó pháp thuật chiến đấu chiếm địa vị chủ đạo, mà pháp bảo là bổ sung quan trọng. Tại sao lại nói vậy? Chủ yếu là có ba nguyên nhân:

Thứ nhất: vật phẩm đỉnh cấp trong pháp bảo cực hiếm thấy, một server lớn như vậy cũng chỉ có vài món, đều là trên người những Boss cực trâu, bởi vậy ở thời điểm hiện tại chúng chưa có khả năng xuất thế. Ở một góc độ nào đó, nói thẳng ra là trò chơi thiết kế mấy thứ này là để nhử người chơi nhìn mà thèm.

Thứ hai: pháp bảo tam phẩm trở xuống tuy rằng cũng có uy lực rất cường đại, nhưng không có khả năng nghịch thiên. Tóm lại, chỉ cần phòng ngự cao là vẫn có thể ứng phó được.

Thứ ba: đại bộ phận pháp bảo đều có hạn chế khi sử dụng, có món cần niệm thần chú dài dằng dặc, có món rất tốn thời gian phát động, có món lại bị hạn chế đối tượng, ví dụ như Tru Tiên Kiếm chỉ giết được những gì liên quan tới chữ Tiên;

Cứ như vậy, tác dụng của pháp bảo bị hạn chế không ít, rất khó phát huy ra toàn bộ uy lực, hoặc đơn giản là không đủ thời gian, cho nên PK giữa người chơi với nhau chủ yếu vẫn dựa vào pháp thuật chiến đấu.

Nói cho đơn giản một chút: Tiểu Lý Phi Dao thiên hạ vô địch không phải là tiểu đao trong tay hắn, mà là trình độ của bản thân hắn. Trò chơi cũng dựa trên nguyên lý tương tự.

Pháp thuật chiến đấu của Muỗi Tai To đã tiến lên đỉnh cấp, điều này tất cả mọi người biết, bởi vì hắn từng tự phát clip mình dùng skill lên diễn đàn. Hắn sử dụng ra Ngũ Hành Chi Hỏa có thể lập tức khiến đối thủ tê liệt, không thể động đậy, tùy ý mà xâu xé.

Đối với hành động tự tung clip kia, rất nhiều người cảm thấy kỳ quái, giải đấu lúc ấy đã tới gần, vì sao Muỗi Tai To lại đi triểm lãm thực lực của mình ra, để đối thủ nâng cao tinh thần phòng bị như vậy?

Tây Du Nhất Mộng không có công năng mất phí mới được xem clip như một số trò chơi khác, cho nên Muỗi Tai To không phải là vì tiền, mà người khác theo đó cũng chỉ có thể giải thích là: hắn đang thị uy! Đây cũng là một loại thủ đoạn để nổi danh chỉ sau một đêm.

Không thể nghi ngờ, hiện tại hắn đạt được mục đích rồi!

Cộng với hai trận thắng liên tiếp Thiên Hạ Nhất Thủ cùng Long Tiên Hương, thanh danh của hắn ở server Đông Thăng Doanh Châu đã đạt đến đỉnh phong, trở thành nhân vật cấp thần tượng được vạn người ngưỡng mộ.

Nhưng mấy thứ này cũng không quan hệ gì tới Đại Nhiệt! Nam chính của chúng ta vẫn đứng bất động tại chỗ, không cảm thán, không cảm giận, cũng không có bàn luận với người bên cạnh.

Đối với việc hăn hờ hững, Yến Cuồng Đồ có chút khó hiểu — bất kể là thế nào, nếu Đại Nhiệt có ý nghĩ muốn cướp lấy ngôi vị quán quân server thì Muỗi Tai To cũng là đối thủ nhứt đầu nhứt cơ mà?

Yến Cuồng Đồ khẽ chọc chọc sau lưng Đại Nhiệt, hỏi:

- Hiền đệ, chú có ý kiến gì không?

- Không anh!

Đại Nhiệt trả lời rất kiên quyết:

- Em vẫn luôn lười động não mà.

Yến Cuồng Đồ nhăn mày:

- Nghe giọng có vẻ là chú nắm chắc thắng lợi rồi ấy nhỉ? Chú thực sự tự tin như vậy sao?

Đại Nhiệt cười nói:

- Cơ hội đấu với người ta em còn chưa có chứ nói gì thắng bại?

- Chẳng lẽ chú không muốn đoạt quán quân, đại biểu quốc gia xuất chiến?

Đại Nhiệt nói:

- Muốn!

Yến Cuồng Đồ càng thấy lạ:

- Chú đã muốn giành quán thân thì Muối Tai To phải là chướng ngại vật lớn nhất chứ, chú không dọn dẹp được hẳn sao vươn lên ngôi đầu được.

Đại Nhiệt cười nói:

- Mọi con đường đều dẫn đến thành Rome, đường này có chướng ngại vật thì chọn đường khác là được rồi.

Yến Cuồng Đồ cười khở — Đại Nhiệt luôn là vậy, ít khi nói ra ý nghĩ thật trong lòng.

Yến Cuồng Đồ cũng lười hỏi nhiều, hết thầy nhìn tình huống đi.

Còn Đại Nhiệt thì lại nhìn chăm chăm Hồ Ly, tính toán xem lúc nào nàng mới gửi thư khiêu chiến. Theo biểu hiện hung hăng của nàng ở dĩ vãng, tin chắc rằng con đại bàng truyền tin kia sẽ mau chóng xuất hiện mở lời.

Nghĩ đến trận đấu đó, Đại Nhiệt cũng có chút hưng phấn — Long thị cao thủ cao cao thủ, khi còn ở Tân Thủ Thôn chính là một bóng ma khổng lồ, mà hiện tại có cơ hội thổi tan bóng ma kia đi, Đại Nhiệt tự nhiên rất chờ mong.

Quả nhiên, không bao lâu sau, Hồ Ly bắt đầu có hành động, mở ra hình thức khiêu chiến, triệu hồi một con đại bàng màu xanh.

Đến rồi! Đại Nhiệt có chút căng thẳng, tay nắm thật chặt lại thành đấm.

Chỉ thấy con đại bàng kia vỗ cánh bay lên, kêu một tiếng thật dài rồi bay ra khỏi sân, đảo mắt đã không biết tới nơi nào.

Đại Nhiệt ngạc nhiên, Hồ Ly truyền đạt khiêu chiến, nhưng đối tượng lại không phải hẳn. Dưới tình huống này, có thể làm Hồ Ly thay đổi quyết

định chỉ có một người: kẻ vừa mới đả bại Long Tiên Hương — Muỗi Tai To.

Long thị gia tộc không phải là tổ chức game thủ chuyên nghiệp, nhưng cảm tình giữa các thành viên cũng rất tốt, hơn nữa còn có cảm tình ở ngoài hiện thực. Hiện tại Hồ Ly thấy lão đại Long Tiên Hương bị đánh bại, không khỏi có cảm giác "cùng chung mối thù", tạm thời dừng dự định khiêu chiến Đại Nhiệt mà tập trung lên Muỗi Tai To.

Bên kia Muỗi Tai To thu được thư khiêu chiến, ha ha cười, lập tức đáp ứng. Hắn đang muốn ở trong vòng một ngày đánh bại toàn bộ cao thủ của Trường An, trải đường để cướp lấy ngôi vị quán quân server.

Thấy Hồ Ly bị hệ thống truyền tống tới lôi đài, Đại Nhiệt không khỏi khe khẽ thở dài, có chút thất vọng, nhưng cũng có chút thả lỏng, coi như bớt được một việc phiền lòng: thật sự phải đánh với 'lão bà'?

Yến Cuồng Đồ nhìn ra manh mối, vỗ vỗ vai Đại Nhiệt, cười nói:

- Hiền đệ, nhất chú nhá, có lão bà tự thân xuất mã giúp chú phá tan cái chướng ngại vật kia. Chẳng trách chú luôn luôn không để trong lòng. Quả nhiên là nhà có thể tử như có một cái thể (thang), muốn đi đẳng nào cũng được!

Đại Nhiệt có chút lo ngại nói:

- Em thấy chưa chắc cô ấy đã là đối thủ của hắn, chỉ sợ sẽ thành người thất bại thứ ba.

- Hả! Chú không tin cả lão bà mình sao? Cô ấy chính là cao thủ cao cao thủ của Long thị đó!

Đại Nhiệt nói:

- Khó nói lắm, hi vọng cô ấy có thể thắng!

Thế nhưng chỉ mười phút sau, hi vọng của hắn tan vỡ rồi.

Hệ thống vang lên thông báo: "Ban tổ chức giải đấu Anh Hùng Tranh Bá lần thứ nhất tại Tây Du Nhất Mộng xin thông báo: trận thi đấu Vòng Chung Kết giữa tuyển thủ nặc danh đến từ thành Trường An và tuyển thủ Muối Tai To đến từ thành Ngạo Lai đã chấm dứt, tuyển thủ Muối Tai To giành được thắng lợi, đạt được ba điểm!"

Hồ Ly quả nhiên đã trở thành bại tướng thứ ba dưới tay Muối Tai To!

- Không ngờ trong trận đấu mà cô ấy cũng dùng phương thức nặc danh, chẳng lẽ cái tên thực sự rất khó nghe sao? Là Long Truyền Nhân, hay là cái gì đó càng kỳ quặc?

Đại Nhiệt thoáng lâm vào trầm tư...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 24: Một trận chiến không thể tránh khỏi

oOo

Vòng Chung Kết vừa mới bắt đầu, Muỗi Tai To đã gửi thư khiêu chiến, sau đó lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai mà chém Thiên Hạ Nhất Thủ xuống ngựa. Lúc ấy, toàn bộ tuyển thủ trong Vòng Chung Kết của thành Trường An chỉ biết khiếp sợ!

Nhưng "động đất" giờ mới bắt đầu, rất nhanh đến phiên Long Tiên Hương — nhân vật kiệt xuất mặc dù không phải game thủ chuyên nghiệp. Hẳn bị thua chậm hơn một chút so với Thiên Hạ Nhất Thủ, nhưng vẫn chỉ có thể hình dung bằng câu cũ: không chịu nổi một đòn;

Ngay sau đó, được xưng là thiên phú tối cao trong Long thị, cũng là cao thủ thần bí nhất Long Thị, Hồ Ly giận dữ xuất chiến, kết quả trở thành bại tướng thứ ba dưới tay Muỗi Tai To.

Đến thời khắc này, trận doanh thành Trường An dĩ nhiên lại bị Muỗi Tai To hoành không xuất thế khiến lung lay sắp đổ. Mọi người đưa mắt nhìn nhau, thậm chí có chút mờ mịt.

Thú vị! Xem ra Muỗi Tai To này quả nhiên có thực lực.

Hồ Ly đương nhiên đã tăng pháp thuật chiến đấu lên tới đỉnh cấp, nếu không theo tính cách của nàng không có khả năng mù quáng tới khiêu chiến Đại Nhiệt.

Thế nhưng, Hồ Ly cùng Muối Tai To đều có pháp thuật đỉnh cấp thì tại sao chênh lệch lại lớn như lòng sông so với mặt biển như vậy? Giải thích duy nhất của chung tất cả mọi người là Muối Tai To nắm trong tay pháp bảo lợi hại, hơn nữa còn không phải lợi hại bình thường.

- Ha ha, có cơ hội nhất định phải đánh cùng hãn mấy chiêu!

Đại Nhiệt nghĩ như vậy trong lòng, nhưng lại không định phát thư khiêu chiến.

Dưới cục diện này, Đại Nhiệt thấy mình chẳng có lý do gì lại tự dừng đi làm "chim đầu đàn", tránh cho lại bị hiểu lầm thành "giả heo ăn hổ". Về phương diện khác, hãn cũng không có nắm chắc tất thắng, pháp bảo lợi hại có uy lực kinh khủng cỡ nào thì hãn cũng đã thử qua.

Một khi đã như vậy, sao không nghêu cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi?

Hãn nghĩ đến điểm này, liền mở ra mục Vòng Chung Kết trên bảng thao tác, chuẩn bị tiến hành rút thăm — quy tắc thi đấu quy định, tuyển thủ có thể tự chủ lựa chọn cách thức tìm đối thủ, là rút thăm hoặc khiêu chiến, hệ thống không có yêu cầu áp đặt.

- Hiền đệ! Tới lúc này rồi mà chú vẫn không định ra tay sao?

Yến Cuồng Đồ đột nhiên mở miệng, mắt mở to nhìn chăm chăm Đại Nhiệt.

Đại Nhiệt mỉm cười nói:

- Anh rất muốn em ra sân sao?

- Đó là đương nhiên! Về công, Muối Tai To tạt thẳng vào mặt thành Trường An chúng ta, thân là người Trường An, anh đương nhiên muốn có anh hùng xuất hiện lấy lại mặt mũi. Về tư, chú là hiền đệ của anh, anh hi

vọng chú có thể cướp lấy quán quân, mà nếu thế thì bước quan trọng nhất là chú phải đánh bại Muỗi Tai To!

Đại Nhiệt khẽ gật đầu:

- Những lý do này xác thực đầy đủ, nhưng em sẽ không ra trận.

- Tại sao?

Đại Nhiệt cười nói:

- Bởi vì em cũng không chắc mình đã là đối thủ.

Yến Cuồng Đồ ngạc nhiên, giờ hẳn mới nghĩ đến yếu tố quan trọng này: vạn nhất Đại Nhiệt cũng không phải đối thủ của Muỗi Tai To thì phải làm sao?

Đây vốn là chuyện rất bình thường, Đại Nhiệt cũng không phải có bất tử kim thân a. Nếu hiền đệ trở thành kẻ thất bại thứ tư, vậy chính mình ép hiền đệ ra trận chẳng phải thành tội nhân?

Nghĩ vậy, Yến Cuồng Đồ tặc lưỡi, nói:

- Bà nó chứ! Thiếu chút nữa anh quên điểm này! Ha ha, có lẽ tại từ lúc quen chú tới nay đều thấy chú quá thuận lợi, đầu xuôi đuôi lọt quá, cho nên mới cho rằng không có gì là chú làm không được.

Đại Nhiệt cười khố, trong lòng nói thầm: mình lúc nào cũng thuận lợi sao? Lúc ở Tân Thủ Thôn mình chịu không ít đả kích, lấy kinh xong còn nghèo đến không có tiền vào thành. Mãi về sau sau khi lấy võ nhập đạo thì mới có chút khởi sắc, nhưng cũng không có đại thu hoạch nào cả! Con đường phía trước còn dài lắm, biết đi được tới đâu.

‘Két’ một tiếng, Hồ Ly mở cửa phòng riêng bước ra, không ngờ đã thay đổi cả trang phục lẫn mặt nạ.

Từ điểm này có thể thấy được một trận vừa rồi giữa nàng với Muỗi Tai To gian khổ thế nào, khiến toàn thân trang bị đều bị tổn hại, bao gồm cả mặt nạ.

Thiên Hạ Nhất Thủ cùng Long Tiên Hương vẫn đóng kín cửa không ra, giờ thấy Hồ Ly xuất hiện, mọi người cùng chạy tới muốn tìm hiểu thực lực thật sự của Muỗi Tai To.

Nhưng mọi người còn không có cơ hội mở miệng, Hồ Ly lại đi tới cạnh Đại Nhiệt, nói:

- Đại Nhiệt đại đương gia, anh không cần rút thăm, Muỗi Tai To sẽ nhanh chóng tới tận cửa tìm anh thôi.

Đại Nhiệt ngẩn ngơ:

- Sao cô biết?

Hồ Ly chớp chớp con mắt, nói:

- Sau khi tôi bị đánh bại, tôi nói với anh ta, anh mới chân chính là đệ nhất cao thủ của Trường An, cho nên giờ anh ta rất hứng thú với anh!

Đại Nhiệt dờ khóc dờ cười:

- Đáng tiếc, hãn ta là nam! Tôi không có hứng thú với đồng giới.

Bên kia Yến Cuồng Đồ sáng mắt lên, trận này xem ra không cách nào tránh khỏi rồi, cho dù Đại Nhiệt không đi trêu chọc Muỗi Tai To, nhưng người ta lại tự động trêu chọc đến — chờ mong a! Một trận chiến này!

Cư Bắc cười nói:

- Cái này tốt rồi! Đại Nhiệt đại đương gia, thành Trường An chúng ta toàn bộ nhờ vào cậu. Đừng để mọi người tuyệt vọng đó.

Nghe ra mĩa mai trong lời hăn, Yến Cuồng Đồ mất hứng trừng mắt nhìn hăn, sau đó quay đầu hỏi Hồ Ly:

- Em dâu, Muỗi Tai To kia có tuyệt chiêu gì vậy? Mau nói chút tình báo đi!

Hồ Ly liếc qua Đại Nhiệt, thản nhiên nói:

- Nói chút tình báo đương nhiên là được! Chẳng qua tôi thấy Đại Nhiệt đại đương gia không muốn nghe.

Đại Nhiệt cười nói:

- Cô không nói tôi cũng biết!

Lời này khiến tất cả đều ngây người, trăm miệng một lời đặt câu hỏi:

- Biết thế nào?

Đại Nhiệt nói:

- Nếu tôi đoán không sai, Muỗi Tai To kia hăn là đã thành công kiêm chức!

- Kiêm chức?

Tất cả mọi người giật mình kêu lên, Cư Bắc thất thanh nói:

- Lẽ nào công năng kiêm chức mà trò chơi tuyên truyền trước khi đưa ra thị trường thật sự tồn tại? Không thể nào!

Trước lúc Tây Du Nhất Mộng được đưa ra thị trường, công ty Thánh Đại tiến hành tuyên truyền một loạt, quảng cáo rất nhiều công năng hay ho của trò chơi mà giờ vẫn chưa xuất hiện hết.

Kiểm chức chính là một trong số đó!

Ở những game online bối cảnh phương Tây đều có chuyển chức, tức là chuyển từ class này sang class khác, nhưng game về văn hóa phương Đông như Tây Du Nhất Mộng lại không áp dụng chức năng này mà đổi thành kiêm chức.

Cái gọi là kiêm chức, tên như ý nghĩa, tức là một người chơi ngoại trừ class bản thân chọn khi tạo nhân vật còn có thể kiêm thêm công năng của một class khác, và duy nhất chỉ một.

Tây Du Nhất Mộng sở hữu năm class, dựa theo nguyên tác năm thầy trò Đường Tam Tạng trong Tây Du Ký, trong đó Tôn Ngộ Không, Sa Tăng, Trư Bát Giới dành cho người chơi nam, còn Tiểu Bạch Long và Đường Tăng dành cho người chơi nữ.

Năm class trên lại phân ra theo học thuyết Ngũ Hành, Tôn Ngộ Không thuộc tính Kim, Trư Bát Giới thuộc tính Mộc, Sa Tăng thuộc tính Thổ, Đường Tăng thuộc tính Hỏa, Tiểu Bạch Long thuộc tính Thủy.

Ngũ hành tương sinh tương khắc, đều có kỳ diệu, cụ thể biểu hiện ở pháp thuật chiến đấu của từng class. Một khi pháp thuật tu luyện tới đỉnh cấp là có thể kèm theo sát thương Ngũ Hành uy lực kinh người.

Công năng ‘kiêm chức’ trong trò chơi chính là nhằm vào sát thương Ngũ Hành đó, kết hợp hai trong một. Ví dụ đơn giản, nếu Đại Nhiệt có thể kiêm chức, vậy hẳn chẳng những có thể sử dụng Ngũ Hành Chi Độc, còn có thể sử dụng ra một trong bốn loại sát thương Ngũ Hành còn lại — xin chú ý, mỗi người chơi chỉ có thể chọn một lần kiêm chức duy nhất, sau khi chọn là không thể thay đổi.

Muỗi Tai To chính là người chơi đầu tiên tìm được cách để kiêm chức, đây là nguyên nhân một Sa Tăng có thể sử dụng ra Ngũ Hành Chi Hỏa trong khi class đó thuộc tính Thổ — lúc trước, rất nhiều người đều cho rằng, hẳn có thể xuất ra Ngũ Hành Chi Hỏa là nhờ pháp bảo đặc thù nào đó.

Bởi vì một ít vật phẩm đặc thù hiếm thấy sẽ có kèm theo hiệu quả các loại sát thương, chỉ cần bản thân người chơi tu luyện được thực lực nhất định là có thể sử dụng ra.

Nhưng hiện tại Đại Nhiệt một câu nói toạc ra, mọi người mới biết được, hóa ra Muối Tai To là người có kiêm chức!

Trời ạ! Bản thân Muối Tai To là một Sa Tăng, Ngũ Hành thuộc tính Thổ, pháp thuật chiến đấu đạt tới đỉnh cấp có thể sử dụng ra Ngũ Hành Chi Thổ, có hiệu quả sát thương phiền muộn, lại còn kiêm chức Ngũ Hành Chi Hỏa, chẳng thể trách biến thái như thế.

Phải biết rằng, cùng lúc bị trúng phiền muộn cùng tê liệt còn thảm hơn cả trúng Thuật Định Thân. Ở trong khoảng thời gian ngăn cản bản không thể tiến hành đánh trả, thậm chí cả động tác né tránh cũng không thể hoàn thành.

Chẳng thể trách hãn mạnh như vậy! Chẳng thể trách ba người Thiên Hạ Nhất Thủ bại triệt để như vậy!

Như thế, kế tiếp Đại Nhiệt nhận khiêu chiến của Muối Tai To thì kết quả lại là cái chết tương tự sao?

Mọi người thương cảm nhìn phía Đại Nhiệt, giống như đang nhìn một xác chết.

Phạch phạch phạch! Có đại bàng xuất hiện. Quả nhiên lại là Muối Tai To gửi khiêu chiến, đối tượng cũng chính là Đại Nhiệt — đây thật là một trận chiến không thể tránh khỏi.

Hồ Ly thở dài, nói:

- Đại Nhiệt, tôi hi vọng anh có thể chống đỡ ít hơn tôi một giây. Như thế, cho dù chúng ta không có đối chiến, cũng có thể nhận định được anh so

với tôi kém một giây!

Đại Nhiệt cười to:

- Tôi sẽ tận lực chậm hơn một giây!

Hắn xoay người đối mặt Yến Cường Đồ:

- Yến đại ca, em phải ra chiến trường, anh có gì định nói không?

Yến Cường Đồ trầm ngâm một lát, nói:

- Thiếu nữ rồi cũng biến thành thiếu phụ cả thôi. Hiền đệ, chết một lần cũng không sao, về sau càng thành thực!

Đại Nhiệt dựng ngón giữa lên đáp lễ với hắn, sau đó nhấn đồng ý, bị hệ thống truyền tống tới lôi đài...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 25: Không hài lòng

oOo

Một lôi đài thật là lớn!

Cao vút trong mây, lấy khoảng mây bằng phẳng làm đất, diện tích chừng trăm mét vuông, bốn góc bốn cây cột vững chắc khắc đủ loại văn tự cổ xưa tạo thành cấm chế.

Cấm chế này tồn tại là để đề phòng tuyển thủ trong quá trình thi đấu chạy trốn mất, như vậy rất hao phí thời gian.

Có cấm chế, không gian liền nhỏ đi rất nhiều, muốn chạy là không thể. Cho nên tuyển thủ thi đấu một khi tiến vào nơi đây, trừ phi phân ra thắng bại, nếu không không thể rời đi.

Muỗi Tai To chặn gió mà đứng, gió thổi tung bay chiếc áo choàng đỏ như máu của hắn tạo thành cảm giác như một đám mây phiêu dật. Hắn đáng người không cao, ngũ quan có chút gian tà, nhìn qua không phải hạng hiền lành.

Nhưng mà...

Hắn đứng ở nơi đó, hai tay ôm ngực, thần sắc hờ hững, một loại phong phạm cao thủ ập thẳng vào mắt người xem, khiến người ta thấy một cỗ khí thế bề ngỗ thiên hạ.

Đại Nhiệt đi tới, bắt tay chào hỏi, rất khoa trương lớn tiếng nói:

- Muỗi huynh, nghe danh không bằng gặp mặt, hóa ra cũng không có ba đầu sáu tay nhỉ.

Muỗi Tai To cũng không tức giận, cười nhạt:

- Anh chính là Cuồng Nhiệt Trại đại đương gia Đại Nhiệt?

Đại Nhiệt nói:

- Không ngờ tôi che giấu kín thế vẫn bị anh nhận ra.

Muỗi Tai To nói:

- Ha ha, đã sớm nghe tiếng anh, quả nhiên là nghe danh không bằng gặp mặt.

- Khách khí khách khí, hiện tại chúng ta sinh tử tương kiến, tôi đang tính xem có nên phun thêm mấy chục lít nước ép cà chua ra cho có không khí bi tráng chút không nhỉ.

Muỗi Tai To cười lạnh nói:

- Đợi lát nữa thi đấu thì anh tha hồ có cơ hội phun máu thay nước ép cà chua.

Đại Nhiệt hơi nheo mắt lại, tay kia lấy ra hồ lô thần bí, nói:

- Vậy để xem lát nữa ai sẽ phun nước ép cà chua.

Muỗi Tai To đánh giá hồ lô kỳ quái kia, hỏi:

- Đây là pháp bảo gì vậy? Có vẻ như có chút bất thường.

- Đánh thì đánh thôi, nói nhảm làm gì nhiều.

Muối Tai To cười nói:

- Chúng ta không thù không oán, chẳng qua là một cuộc tranh tài thôi mà. Tâm sự thêm mấy câu, có khi đánh xong lại thành bằng hữu.

Đại Nhiệt mở lớn con mắt — sự tình lại có thể phát triển trở thành tình trạng này.

Vốn theo lệ cũ, luôn là Đại Nhiệt chuyện trò vui vẻ, sau đó giết người trong nháy mắt. Không thể tưởng được hiện tại đến phiên Muối Tai To cướp lời thoại rồi.

Có vấn đề!

Đại Nhiệt nghĩ nghĩ, đột nhiên hỏi:

- Xin hỏi Muối huynh, skill kiêm chức của anh cần bao nhiêu thời gian chuẩn bị?

Muối Tai To sừng sốt, không thể tưởng được Đại Nhiệt này quả nhiên ánh mắt sắc bén, đoán được mình đang kéo dài thời gian — hẳn dưới cơ duyên xảo hợp, làm một cái nhiệm vụ ẩn tàng, sau khi hoàn thành lại nhận được công năng kiêm chức. Vui mừng quá đỗi, hẳn lập tức lựa chọn hệ Hỏa.

Nguyên nhân có hai:

Thứ nhất: bản thân hẳn là Sa Tăng, Ngũ Hành Chi Thổ gây sát thương phiền muộn. Cái gì gọi là "phiền muộn"? Chính là một khi trúng chiêu, nhân vật trong trò chơi sẽ cảm thấy trong lòng có một cơn tức giận không sao kiềm chế nổi. Cơn giận này ngăn cản chân khí vận chuyển, khiến trên người như vác nặng ngàn cân, khó có thể vận hành pháp thuật;

Thứ hai: Ngũ Hành Chi Hỏa gây sát thương "tê liệt", lửa nóng đánh lên người khiến đối tượng trúng đòn có ba giây tê liệt, cả người như hóa đá, không thể động đậy.

Ngũ Hành Chi Thổ cùng Ngũ Hành Chi Hỏa kết hợp lại, đó chính là phiền muộn cùng tê liệt kết hợp, hiệu quả không chỉ gấp đôi. Đối tượng trúng đòn sẽ bị hai tầng hạn chế, trong mười giây bị vây trong trạng thái bị động chịu đòn, giống như một con cá nằm trên thớt, để người muốn cắt sao thì cắt.

Đây là nguyên nhân mà Muỗi Tai To có thể chém giết ba người Thiên Hạ Nhất Thủ trong thời gian ngắn như thế.

Thế nhưng công năng kiêm chức không phải là cứ muốn là lập tức hoàn mỹ hợp lại cùng một chỗ. Nếu muốn hai loại sát thương Ngũ Hành đồng thời xuất hiện sẽ cần có thời gian chuẩn bị, cũng cần người sử dụng nắm chắc thời cơ, nếu không sẽ thất bại khi sử dụng.

Hiện tại Muỗi Tai To cùng Đại Nhiệt dài dòng chính là muốn đợi thời cơ tốt.

Nếu Đại Nhiệt đã khám phá ra tâm cơ của hắn, há lại để cho hắn có thời gian chuẩn bị, liền cười nói:

- Muỗi huynh, đừng nhịn nữa không nghẹn đấy.

Miệng nói, tay hắn đã xuất hiện viên gạch thân quen, thân xông lên trước.

Thấy viên gạch có khói nhẹ lượn lờ, Muỗi Tai To sớm nhận ra là Ngũ Hành Chi Độc, vội lùi thân né đi. Tiếp đó, hắn ngậm ngón tay vào miệng, huyết sáo một hơi vang dội.

Nhận được tín hiệu, một con Trường Mao Tượng (voi lông dài) rất lớn vọt ra.

Đây chính là Ma thú ky của hẳn, một con Ma thú dị chủng cấp bậc tứ đẳng, luận thể tích hay thể trọng đều là cấp bậc bá chủ trong thú cưỡi!

Trường Mao Tượng rống giận, hai mắt đỏ lên, nâng thẳng hai chiếc ngà voi khổng lồ nhọn hoắt về phía trước, tiếp đến lao về hướng Đại Nhiệt.

Hừ, cho là ca không có thú cưỡi sao!

Đại Nhiệt không cam lòng yếu thế, gọi ra Quỷ Mã đón đỡ Trường Mao Tượng.

Tuy rằng luận vóc dáng hay trọng lượng thì Quỷ Mã đều gặp sự phụ, nhưng nó chính là tứ đẳng Huyền thú, thực lực nhỉnh hơn một chút. Nó hí vang lên cản lại công kích của Trường Mao Tượng, còn thi thoảng há miệng phun ra một luồng Văn Vũ Hư Hỏa, đốt sạch từng mảng lông con Ma thú.

Nhưng Trường Mao Tượng cũng không phải ăn không ngồi rồi, Thổ sinh Kim, một thân tu vi của nó đều ở cặp ngà trên miệng. Tu luyện lâu ngày, vốn ngà voi trắng tinh cũng đã chuyển sang màu ố vàng, thậm chí mơ hồ còn muốn hóa thành vàng thật. Nếu bị cặp ngà kia chọc trúng, gần như chắc chắn thân thể bị xuyên thủng.

Trong lúc thú cưỡi liều chết độ sức, chủ nhân của chúng cũng không có nhàn rỗi.

Kỳ thật bọn họ đều là sơn trại đại đương gia, đều có thể triệu hồi ra người hầu. Nhưng vấn đề là tốc độ phát triển của người hầu khá chậm, hiện giờ vẫn chưa trưởng thành, cũng chưa học được pháp thuật phụ trợ nào.

Bởi vậy coi như triệu hoán đi ra cũng chỉ là hai đứa trẻ đánh nhau, tác dụng làm pháo hôi, lãng phí giá trị ngộ tính. Do đó bọn hắc cũng không định sử dụng.

Kỳ thật Đại Nhiệt còn có một vũ khí bí mật, chính là Ngưu Ma Vương Nhái. Chỉ tiếc đồ chơi này là tự động hoá, Đại Nhiệt không thể điều khiển, chỉ có thể đợi hồ lô tự giác hỗ trợ. Nói cách khác, phải xem tâm tình làm việc của nó.

Đại Nhiệt tuy rất bất mãn với điều này, nhưng cũng chẳng biết làm thế nào.

Muỗi Tai To rút ra một tấm lá chắn dạng tròn lớn bảo vệ toàn thân, tay còn lại nắm thành quyền, sử dụng ra pháp thuật chiến đấu hắc sáng lập — Phật Quyền!

Bởi vì đã tu luyện tới đỉnh cấp, chân khí phóng xuất ra đã thành hình, biến ảo thành một nắm đấm lớn, thoát phá không khí, nhiều lần ngưng tụ nện vào phía trên Chân Vũ Độn Giáp của Đại Nhiệt, khiến kiếm trận cũng phải vụn vẹo, kêu lên răng rắc như muốn vỡ tan.

May mắn là sát thương Ngũ Hành của hai phái Tiên Phật không có xác suất gây ra lớn như Võ lực, đại khái chỉ có 10%.

Càng may mắn là, hiện tại Muỗi Tai To đã xuất liên tục hơn mười quyền, thế nhưng đừng nói hai Ngũ Hành cùng lên mà một loại sát thương Ngũ Hành cũng chưa có ra nổi một lần, khiến hắc giận đến sôi máu.

Có điều Đại Nhiệt bên này cũng không tốt bao nhiêu, gạch đập túi bụi, thế nhưng ngoại trừ hai lần trúng lá chắn của đối phương thì còn lại đều MISS.

- Tiếp tục như vậy không phải biện pháp a! Phải kết thúc nhanh nhanh còn ăn cơm.

Đại Nhiệt rất không hài lòng thế cục trước mặt, vì thế đành phải ra tuyệt chiêu. Hắn lặng lẽ lấy ra một con sâu nhỏ màu xanh ngắt, có sáu cái chân, đầu mang đôi râu, lưng có hai cánh, chốc lại lắc lắc cái cổ, rất là đáng yêu.

Khạp Thụy Trùng! Linh vật đặc biệt, thế gian hiếm thấy; sau khi sử dụng sẽ khiến đối phương lâm vào trạng thái ngủ say, thời gian liên tục 3 giây, dù là Tiên Phật cũng không thể tránh thoát, thật sự kỳ diệu vô cùng.

Nhưng một con Khạp Thụy Trùng chỉ có thể sử dụng một lần, sau khi sử dụng sẽ tự động hồn phi phách tán, cộng thêm tỷ lệ rút ra rất thấp, cho nên thứ này rất quý giá, không phải thời điểm trọng yếu Đại Nhiệt cũng không nỡ dùng tới.

Nhưng bây giờ, đã là lúc nó đi làm nhiệm vụ! Cứ tiếp tục thế này, nếu Muỗi Tai To thành công hợp hai Ngũ Hành dù chỉ một đòn thì Đại Nhiệt sẽ chết rất thảm.

Khạp Thụy Trùng tuy rằng quý giá, nhưng thắng lợi trận này càng quý giá!

Đại Nhiệt giơ tay lên, Khạp Thụy Trùng kia lập tức bay ra ngoài, vô thanh vô tức úp sấp trên cổ Muỗi Tai To, há mồm cắn một cái.

- Cái gì vậy?

Muỗi Tai To cảm thấy cổ ngứa một cái, trong lòng nhất thời cảnh giác lên. Nhưng hắn còn không kịp làm ra phản ứng, một cơn buồn ngủ nồng đậm đã ập tới, không thiết gì đến đánh đấm nữa.

Chỉ thấy hắn mắt nhắm mắt mở, ngón tay không nghe sai sử chỉ xéo lên Đại Nhiệt, câu "nhà người giở trò đê tiện gì với ta" không có sức mà bật thốt. Hình ảnh cuối hắn thấy là nụ cười gian của Đại Nhiệt, sau đó con mắt nặng nề nhắm lại, cái gì cũng không biết nữa...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 26: Thắng bại

oOo

Yến Cuồng Đồ thỉnh thoảng lại ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, thần sắc có chút nôn nóng, nhất là hai bàn tay to cứ chốc lại chà sát, chốc lại nắm chặt, thể hiện sự sốt ruột của chủ nhân.

Hồ Ly ở một bên thấy, thầm buồn cười, ho khan một cái, nói:

- Cuồng Đồ, sao anh giống như là chồng đang đợi vợ đẻ ngoài phòng hộ sinh vậy?

Yến Cuồng Đồ liếc xéo nàng, nói:

- Hiền đệ tốt đang thi đấu, anh lo lắng chút không phải rất bình thường sao? Mà em dâu này, sao cô một chút cũng không nóng vội thế?

- Đừng gọi tôi là em dâu! Chướng tai!

Yến Cuồng Đồ cười hắc hắc:

- Cho dù là trò chơi thì cô chú cũng có quan hệ vợ chồng mà! Thân là đại ca, anh gọi cô một tiếng em dâu có gì không ổn?

Hồ Ly sẵn giọng:

- Không được gọi tôi như thế nữa!

Cùng nữ nhân tranh luận khác nào cùng hồ nói “đừng ăn thịt”, rõ ràng rất không thực tế. Yến Cuồng Đồ am hiểu sâu sắc đạo lý này, vội vàng nói sang chuyện khác:

- Cô đã đấu với Muỗi Tai To rồi, vậy cô nói Đại Nhiệt có cơ hội thắng không?

Hồ Ly trầm ngâm một lát:

- Không biết!

Yến Cuồng Đồ kỳ quái hỏi:

- Sao lại không biết?

Hồ Ly cắn cắn môi:

- Tôi xem như hiểu sâu cạn về Muỗi Tai To, nhưng lại không rõ Đại Nhiệt giờ tu luyện đến cảnh giới gì, cho nên không biết ai lợi hại hơn.

Yến Cuồng Đồ bật cười:

- Cô chú là vợ chồng, lẽ nào lúc đi ngủ hiền đệ không thủ thi tâm sự gì với cô sao?

- Yến Cuồng Đồ!

Hồ Ly nói như hét:

- Anh nói hươu nói vượn cái gì đấy!

Yến Cuồng Đồ sờ sờ đầu, cười nói:

- Xin lỗi xin lỗi, có vẻ như anh hỏi hơi kỹ chuyện riêng của cô chú...

- Anh còn nói nữa! Tôi thật sự sẽ tức giận đấy!

Hồ Ly trợn mắt nhìn, cũng không phải là nói đùa.

Xem nàng thật sự nổi giận, Yến Cuồng Đồ đúng lúc thu miệng lại, cười nói:

- Hiện tại không khí quá khẩn trương, cho nên anh đùa chút thôi mà, đừng có giận hại thân!

- Hừ! Khẩn trương cái gì chứ! Chẳng qua là một trận đấu thôi mà. Mỗi tuyển thủ có đến 30 trận tranh tài, nếu trận nào cũng lo lắng hồi hộp thì có vỡ tim mà chết sao.

Yến Cuồng Đồ không đồng ý cái nhìn của nàng, biện luận nói:

- Nhưng trận này bất đồng! Trước hết chưa nói người thi đấu là hiền đệ, chỉ riêng cấp bậc của trận này cũng đủ xem như có trọng lượng nhất trong toàn bộ Vòng Chung Kết của server chúng ta rồi.

Bên kia Cư Bắc chen lời đến:

- Tôi đồng ý với Cuồng Đồ! Cho dù cuối cùng quán quân server chúng ta không phải Đại Nhiệt hoặc Muối Tai To thì tôi vẫn cho rằng trận đấu này là trận chung kết sớm!

Hồ Ly cười lạnh nói:

- Cũng chưa chắc, nếu như Đại Nhiệt cũng giống bọn tôi, bị miểu sát thì sao? Trận đấu nghiêng về một bên thì có gì đáng xem?

- Ấc ặc! Em dâu à, sao em lại đi chê chồng mình thế nhỉ!

Yến Cuồng Đồ bất bình thay cho Đại Nhiệt — đây không phải là sao? Nào có lão bà nào lại đi kể xấu về chồng, cho dù là trong trò chơi cũng không được.

Hồ Ly bị hấn quở trách, hờn giận nhưng cũng không thể phát tác.

Kỳ thật, nếu theo bình thường nàng đã sớm hờ hững không thèm tranh luận, chỉ là không biết tại sao, hôm nay nàng đặc biệt giận Đại Nhiệt, hận không thể lột sạch hấn ra mà khám phá hết bí ẩn của tên lưu manh biến thái thích úp mở đó.

- Yến Cuồng Đồ, anh bớt nói nhảm đi, còn chọc giận tôi nữa tôi sẽ không khách khí với anh đâu!

Hồ Ly nắm chặt bàn tay trắng như phấn, thêm một lời không hợp hấn sẽ khiêu chiến.

Yến Cuồng Đồ ngạo nghễ nói:

- Anh đây chưa bao giờ cần người khác khách khí! Nếu không phải hiền đệ nói với anh đây rằng cô từng vô tư giúp hấn lúc cướp quả Nhân Sâm thì cô nghĩ rằng anh đây cần khách khí với cô sao?

Hồ Ly cũng phát hỏa, nói:

- Một khi đã như vậy thì chúng ta chiến đi! Xem ai khách khí với ai!

Yến Cuồng Đồ nhảy dựng lên:

- Chính hợp ý tôi!

Hấn vừa muốn khởi động hình thức khiêu chiến, chợt nhớ tới một chuyện:

- Chậm đã, tôi muốn đợi hiền đệ đi ra, sau đó sẽ tính toán với cô.

Hồ Ly nói:

- Chờ hãn làm gì! Hãn đánh của hãn, chúng ta đánh của chúng ta, tất cả không liên quan!

Yến Cuồng Đồ khoanh hai tay trước ngực:

- Cô không tiếp thu chồng nhưng tôi lại nhận hiền đệ này, trước khi hãn thi đấu phân ra thắng bại thì tôi không có tâm tư động thủ với bất luận kẻ nào cả.

Hồ Ly mới vừa bị Muối Tai To nốc-ao, trong lòng đang tích tụ lửa giận, vừa muốn cùng Yến Cuồng Đồ đánh một trận xả bớt thì Yến Cuồng Đồ lại nói phải đợi Đại Nhiệt trở lại, điều này làm cho nàng có chút không kiên nhẫn, nói:

- Kể cũng lạ, bọn họ thi đấu khá lâu rồi, tại sao lại chưa có động tĩnh gì?

Cư Bắc phụ họa nói:

- Đúng vậy, sắp được mười phút rồi!

Yến Cuồng Đồ cười ha hả:

- Đánh mười phút còn chưa phân thắng bại, tức là trình độ thi đấu rất kịch liệt, cũng tức là bọn họ ngang tay, và Đại Nhiệt có cơ hội chiến thắng!

Hồ Ly chớp chớp con mắt:

- Hình như rất có khả năng này. Chẳng qua Đại Nhiệt dùng cách nào để đối phó với song Ngũ Hành sát thương của Muối Tai To nhỉ?

- Ha ha!

Yến Cuồng Đồ tâm tình đại khoái:

- Tây Du Nhất Mộng là game online mô phỏng thế giới thực, tồn tại đủ loại tương sinh tương khắc, không có gì là thiên hạ vô địch. Kiên chức song sát thương Ngũ Hành tuy rằng lợi hại, nhưng nhất định cũng có phương pháp phá giải

Cư Bắc thở dài

- Không sai! Trình độ hiểu biết của chúng ta với trò chơi này vẫn đang ở mức ếch ngồi đáy giếng mà thôi, còn rất nhiều thứ chưa biết.

Hồ Ly lẩm bẩm nói:

- Kỳ thật xác suất gây ra sát thương song Ngũ Hành cũng không lớn, hơn nữa còn cần thời gian chuẩn bị cùng năm bắt thời cơ, đây là nhược điểm lớn nhất của Muỗi Tai To.

Yến Cuồng Đồ khinh thường nhìn liếc sang:

- Cô thông thái nhỉ, sao ban nãy không nói?

Hồ Ly cười khố nói:

- Không phải tôi đã nói rồi sao? Hẳn có muốn nghe đâu! Nhắc tới lại thấy khó chịu, hẳn làm như cái gì cũng biết, lúc nào cũng một bộ cao cao tại thượng.

Yến Cuồng Đồ cười nói:

- Anh hiểu rồi! Hóa ra cô đang giận hẳn có chủ nghĩa đại nam nhân hả? Chuyện đó có gì đâu, làm đàn ông phải cứng rắn một chút, thích thì nhích, cứ lẽ mề còn ra thể thống gì!

Hồ Ly vừa bực mình vừa buồn cười trừng mắt đáp lại, nghĩ thầm gã này cũng là quái nhân a! Cùng Đại Nhiệt tạo thành một đôi Cuồng Nhiệt song tiện, một miệng thổi một tâm gian!

Một tiếng ‘két’ vang lên, Thiên Hạ Nhất Thủ đổi qua một thân trang bị mới cũng bước ra khỏi phòng.

Hiển nhiên hẳn cũng một mực chú ý trận đấu của Đại Nhiệt, qua hồi lâu còn không thấy hệ thống thông báo, nhất thời cảm giác có hi vọng, lập tức chạy đến tham dự thảo luận.

Phải biết rằng, Thiên Hạ Hội cùng Cuồng Nhiệt Trại kết minh, Thiên Hạ Nhất Thủ chính là cảm giác Đại Nhiệt có thực lực cướp lấy tín vật trọng yếu để xây dựng bang phái: Long Chi Giác.

Vì vật này, Thiên Hạ Nhất Thủ đánh cuộc một lần, lựa chọn cùng Đại Nhiệt kết minh. Đến lúc đó nếu như Đại Nhiệt thực sự lấy được Long Chi Giác, vậy Thiên Hạ Hội cũng có hi vọng kiến lập giáo phái — đây chính là sách lược nuôi gà đẻ trứng.

Muốn lấy được Long Chi Giác cần điều kiện tiên quyết là giành được quán quân server, mà muốn đoạt chức quán quân này đương nhiên là thắng hết các trận trong Vòng Chung Kết, như vậy mới có thể thu được thành tích chắc ăn nhất.

Muỗi Tai To hoành không xuất thế, lại học xong kiêm chức sát thương song Ngũ Hành, sau khi lên lô đài biết được điều này, Thiên Hạ Nhất Thủ muốn sụp đổ hi vọng rồi — chính hẳn chẳng những phải bại, mà Đại Nhiệt chỉ sợ cũng khó tránh một kiếp.

Sau khi thua cuộc, Thiên Hạ Nhất Thủ lập tức pm riêng nói tất cả tình huống về Muỗi Tai To cho Đại Nhiệt — đây là nguyên nhân Đại Nhiệt biết Muỗi Tai To kiêm chức. Chẳng qua hẳn cũng không nói ra, đám Hồ Ly không biết còn tưởng hẳn sớm hiểu rõ từ bao giờ.

Ngay cả như thế, Thiên Hạ Nhất Thủ cũng không ôm thái độ lạc quan, nhận định 80% Đại Nhiệt sẽ bại. Nhưng sự tình lại phát triển ra xa dự liệu của hẳn, hơn mười phút đồng hồ trôi qua mà thi đấu vẫn còn chưa phân

thắng bại. Điều này muốn nói lên Đại Nhiệt có năng lực giằng co cùng Muối Tai To, cũng có hi vọng chiến thắng.

Một khi đánh bại Muối Tai To, như vậy chỉ cần không phát sinh tình huống đặc biệt thì Đại Nhiệt gần như đã nắm chắc giành ngôi vị quán quân của server Đông Thăng Thần Châu. Căn cứ thông tin tình báo, người chơi có thể sánh cùng Muối Tai To còn chưa xuất hiện.

- Đại Nhiệt! Hi vọng tranh đoạt Long Chi Giác toàn bộ nhờ vào cậu!

Thiên Hạ Nhất Thủ âm thầm cầu khẩn.

Yến Cường Đồ càng tin tưởng Đại Nhiệt mười phần, cười ha ha nói:

- Em dâu, nếu hiền đệ thắng trận này, anh không cùng cô so đo nữa!

Hồ Ly giận dữ nói:

- Đừng kiêu cố! Sợ thua thì có!

Lời tuy như thế, nhưng nàng cũng không còn giận nữa, nội tâm mơ hồ hi vọng Trư Bát Giới chết tiệt kia có thể thắng lợi.

Đúng lúc này, hệ thống vang lên thông báo: "Ban tổ chức giải đấu Anh Hùng Tranh Bá lần thứ nhất tại Tây Du Nhất Mộng xin thông báo: trận thi đấu Vòng Chung Kết giữa tuyển thủ Muối Tai To đến từ thành Ngạo Lai và tuyển thủ Đại Nhiệt đến từ thành Trường An đã chấm dứt, tuyển thủ Đại Nhiệt giành được thắng lợi, đạt được ba điểm!"

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sấu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 27: Quán quân tới tay

oOo

Tin tức thắng lợi truyền đến khu nghỉ của nhóm tuyển thủ thành Trường An, dẫn tới một tràng im lặng — im lặng ngoài ý muốn, sau đó theo Thiên Hạ Nhất Thủ đi đầu, tiếng vỗ tay vang lên như pháo nổ.

Đại Nhiệt thắng lợi!

Vốn đây chỉ là một trận PK như bao trận khác trong game, nhưng trải qua ba trận lúc trước đều là Trường An thất bại, các người chơi của Trường An rất cần một trận thắng như vậy để vãn hồi tình cảnh.

Không khí cần tăng thêm gia vị, anh hùng cũng là như thế.

Giờ phút này, Đại Nhiệt đã trở thành nam nhân vật chính độc nhất vô nhị trong lòng các người chơi của thành Trường An.

Khi ‘anh hùng’ một thân tối đen xuất hiện trở lại trong sân, mọi người đồng loạt lao tới vây hãm vào giữa. Yến Cuồng Đồ lại càng khoa trương ôm lấy bắp đùi của Đại Nhiệt, ghen ngào một hồi lâu mới bật một câu rầm thối:

- Anh hùng! Bắp đùi của ngài thật to nha!

Lời vừa nói ra tất cả mọi người đều nở nụ cười.

Đại Nhiệt cố ý nghiêm sắc mặt lại, vẻ nghiêm túc phê bình:

- Yến đại ca, anh đã từng này tuổi, xem vô số phim anh hùng rồi mà diễn chẳng ra gì cả, đặc biệt là cách gọi hai chữ anh hùng cũng chẳng có điểm nhấn tẹo nào.

- Thế hả?

Yến Cuồng Đồ sờ sờ cái mũi, rất phối hợp hòa theo:

- Nhất định là vừa rồi anh chưa đưa cảm xúc vào, nếu không chúng ta diễn lại đi, anh cam đoan lần này kê sẽ có thêm cảm tình.

Mọi người thấy cặp đôi dở hơi này diễn trò, không nhịn được lại cười phá lên.

Bên kia Hồ Ly nói:

- Yến Cuồng Đồ, hiện tại hiền đệ của anh đi ra rồi, nợ nần giữa chúng ta coi như hết!

- Nợ! Nợ gì cơ?

Hồ Ly thấy Yến Cuồng Đồ giả ngây giả dại không khỏi nghiến răng:

- Không phải anh nói muốn khiêu chiến với tôi sao?

Yến Cuồng Đồ chột nói:

- À cái đó hả! Nhưng lúc sau anh cũng nói nếu hiền đệ thắng thì anh không truy cứu nữa, cũng không thi đấu với cô.

Nhìn thấy hai người cãi nhau, Đại Nhiệt có chút không thoải mái, vội lên tiếng:

- Này này, hai người đừng có cướp khung hình như thế chứ. Giờ ca mới là nam chính. Hai người cứ âm ỉ thế thì chiếm hết đất diễn của ca rồi.

Yến Cuồng Đồ lập tức phụ họa nói:

- Đúng đúng! Chúng ta dừng, ra sau để nam chính lên đài đi.

Hắn nói xong lại thật sự dờn bước đứng đằng sau Đại Nhiệt, vẻ mặt nghiêm trang như một bảo tiêu.

- Anh... Các anh...

Hồ Ly nghe bọn hắn liên thiên một hồi loạn cả lên, không còn sức mà tức giận, chỉ biết hung hăng dậm chân rồi mở hình thức rút thăm, ngẫu nhiên chọn một đối thủ mà đi thi đấu cho khuất mắt.

Tội nghiệp vị tuyển thủ 'may mắn' được nàng chọn để xả giận kia. Cầu thần phật phù hộ cho người ta!

Hồ Ly vừa biến mất, Yến Cuồng Đồ lúc này mới đưa tay lau mồ hôi — nói thật khi so với Long thị cao thủ cao cao thủ hắn vẫn còn biết tự hiểu mình. Thất bại không sợ, thế nhưng thất bại dưới tay em dâu thì vai vế chắc chắn rớt mấy cấp bậc rồi. Đây là điều hắn không thể tiếp nhận!

Đại Nhiệt kỳ quái hỏi:

- Cô nàng này hôm nay làm sao vậy? Cứ như là ăn phải thuốc nổ, gặp ai cũng muốn bùm một cái thế! Đúng rồi, Yến đại ca, sao anh cũng bị cô ấy giận thế?

- Còn không phải là vì chú!

Yến Cuồng Đồ tức giận trả lời — tại thời khắc này hắn rất cuộc hiểu được sâu sắc hàm ý trong câu "quan thanh liêm khó lo được việc nhà".

- Vì em? Xin chỉ giáo?

Yến Cuồng Đồ to tiếng nói:

- Thôi bỏ qua đi, làm nhảm mãi người ta ghét cho. Vẫn là nên nói chú đánh bại Muỗi Tai To thế nào đi.

- Đúng thế! Mau nói tường tận một chút!

‘Khán giả’ chung quanh cũng chỉ đợi lúc này, vội lên tiếng ủng hộ.

Đại Nhiệt tặc lưỡi:

- Chỉ gói gọn trong năm từ: không giống như dự tính!

Yến Cuồng Đồ ngạc nhiên:

- Ngay cả Muỗi Tai To cũng bị chú đánh bại, chú còn không hài lòng cái gì?

Đại Nhiệt lạnh nhạt nói:

- Yến đại ca, đây chỉ là một trận tranh tài trong Vòng Chung Kết thôi, chưa nói lên được cái gì mà!

Thiên Hạ Nhất Thủ có chút tán thưởng nói:

- Thẳng không kiêu, đủ bình tĩnh. Có tiền đồ! Đây chính là điểm tôi thích ở cậu. Xem ra chúng ta liên minh là rất đúng đắn.

Thiên Hạ Nhất Thủ không hề ‘vỗ mông ngựa’, đây là hẳn thật sự vừa lòng với Đại Nhiệt.

Yến Cuồng Đồ nói:

- Thế nhưng vạn sự khởi đầu nan. Hiện giờ chú xử xong khối xương khó gặm nhất, về sau tự nhiên là thuận buồm xuôi gió đánh đâu thắng đó.

Đại Nhiệt chỉ cười không nói gì thêm — kỳ thật hắn cũng rất có lòng tin vào bản thân, nhưng đời người luôn tràn ngập chuyện ngoài ý muốn, hắn cũng không định nói trước để dễ bước không qua.

Hắn chính là một người như thế, thế nói dễ nghe là ôn trọng, khó nghe thì là lo trước sợ sau. Có điều bất kể thế nào thì tính cách của Đại Nhiệt cũng sẽ không thay đổi.

Thời gian kế tiếp, các trận thi đấu trong Vòng Chung Kết được tiến hành trong khí thế hừng hực. Ở trong ba ngày này, Vòng Chung Kết của giải đấu Anh Hùng Tranh Bá lần đầu tiên được tổ chức trong Tây Du Nhất Mộng đã trở thành sự tình để toàn bộ người chơi chăm chú dõi theo. Mỗi một cuộc tranh tài trong đó đều trở thành đề tài để mọi người nói chuyện say sưa.

Đại Nhiệt cũng như Yến Cuồng Đồ đã dự đoán, ở những trận tiếp theo quả thực có thể dùng thế như chẻ tre để hình dung, một đường không có gì ngăn cản nổi, giành trọn cả 30 trận thắng lợi, viên mãn lấy được ngôi vị quán quân của server Đông Thăng Thần Châu.

Đây cũng là điều được dự đoán trước, bởi trong server này cũng chưa thấy xuất hiện người nào có thể đối kháng được Muối Tai To, mà Muối Tai To thua một trận dưới tay Đại Nhiệt cho nên chỉ có thể giành vị trí á quân.

Vấn đề là, bất kể trong hiện thực hay trong trò chơi, người ta đều chỉ nhớ tới cái thứ nhất.

- Khá lắm cu! Thực sự là cậu!

Phong Tử biết tin lập tức gọi điện tới, giọng rất phấn khích.

Đại Nhiệt cười ha ha nói:

- Lấy cái quán quân mà thôi, có chế ra xuân dược đâu mà cậu hưng phấn thế hả.

Phong Tử trêu ghẹo nói:

- Hử! Tự dừng lại khiêm tốn thế? Khi nào thì thay đổi rồi? Xem ra giang sơn dễ đổi bản tính cũng theo!

Đại Nhiệt cười mắng:

- Đổi đổi cái sh:t ấy! Kẻ ăn nơ rừng mỡ như chú làm sao hiểu được trái tim bao dung của ca!

- Chém gió! Ca còn không hiểu cách làm người của chú sao?

Đại Nhiệt thở dài:

- Hiện tại ca biết mình sai rồi, sửa không được sao?

- Ha ha, thôi không đùa nữa! An ủi tớ đi. Mẹ nó chứ, tớ thua mất một trận, trượt ngôi quán quân rồi, cho nên không có cơ hội gặp cậu tại Anh Hùng Quyết Chiến.

Phong Tử buồn bực nói.

- Hử, xem ra server bên đó không ít cao thủ nhỉ, cả cậu cũng không thể phá vậy.

Phong Tử nói:

- Hử, đen thôi! Mà cậu biết quán quân bên server của dân Nhật tên là gì không? Gọi là Tùng Hạ Nhất Kê, người này chẳng những luyện pháp thuật

chiến đấu tới đỉnh cấp mà nghe nói còn nắm giữ trong tay một món pháp bảo Tiên Thiên!

- Cái gì? Pháp bảo Tiên Thiên?

Đại Nhiệt giật mình kêu lên.

- Đúng, nhưng người này lại không có sử dụng nó lần nào trong Vòng Chung Kết, bởi vậy cũng không ai rõ đó là vật gì, nhưng trình độ lợi hại thì không cần nhiều lời... Hơn nữa, đó còn là nữ!

Đại Nhiệt hậm hực nói:

- Nghe tên thôi cũng biết rồi! Tùng Hạ Nhất Kê! Làm gì có gã nam nhân nào lại đi sử dụng cái tên biến thái này chứ. (Bởi vì giữa các server là ngôn ngữ bất đồng, cho nên hệ thống sẽ tự động thêm phần phiên dịch trên bảng thao tác của từng người chơi, cả tên nick cũng sẽ dịch phiên âm sang ngôn ngữ mà người kia sử dụng).

Phong Tử buồn bực nói:

- Đáng ghét thật, ca ghét dân Nhật, mà cô ả này lại mạnh quá, sợ là tuyển thủ Trung Quốc chúng ta thua mất.

Đại Nhiệt la lớn:

- Hừ, còn có ca đây.

- Dưới tình huống như vậy tớ lại không hi vọng cậu đụng trúng cô ta, như vậy còn có thể có cơ hội giành chiến thắng.

Đại Nhiệt khinh bỉ nói:

- Tự mình không bằng người ta đừng có suy ca cũng vậy! Mỗi người đều có nhược điểm để lợi dụng chứ.

Nghe hẳn nói, Phong Tử nghi ngờ:

- Cậu biết nhược điểm của Tùng Hạ Nhất Kê?

Đại Nhiệt cười ha ha:

- Thì kê là gà mà! Gà sợ bị nhổ lông!

- Shut up! Chỉ giỏi liên thiên.

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sấu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 28: Trái tim dũng cảm

oOo

Sau khi cúp điện thoại, Đại Nhiệt thoải mái ngả lưng vào ghế tựa, nhắm mắt lại, bắt đầu cẩn thận suy tính:

Anh Hùng Quyết Chiến do quán quân bốn server tham gia, 4 tuyển thủ và ba Long Chi Giác làm phần thưởng, nhìn ở ngoài xem ra xác suất lấy được là rất lớn.

Thế nhưng bởi vì tuyển thủ tham gia đều là quán quân của từng server, mỗi người đều thân mang tuyệt kỹ, do đó cạnh tranh sẽ vô cùng kịch liệt.

Càng quan trọng hơn là, Anh Hùng Quyết Đấu đã vượt xa phạm trù PK thông thường mà trở thành "đấu tranh vì nước".

Đừng quên, trong mấy server Châu Á này, bởi vì lịch sử quốc gia mà luôn có khúc mắc với nhau, muốn cởi bỏ khúc mắc này cũng không phải bằng cách thông thường.

Trực tiếp nhất, chính là dùng vũ lực!

Đương nhiên, ở hiện thực thì cách này rất khó thực hiện, cũng không có ý nghĩa thực tế, thế nhưng tại trò chơi lại là một cơ hội tuyệt hảo để giải quyết ân thù.

Tại loại bối cảnh này, mỗi cuộc tranh tài thực sự trở thành mỗi cuộc chiến tranh, thắng thua chẳng những ở một chuỗi số liệu giả thiết mà còn liên quan tới kỳ vọng của hàng nghìn hàng vạn người chơi.

Cho nên nói, nếu Đại Nhiệt đã tới được vòng này tức là hẳn không thể thua — nhất là khi đối thủ của hẳn đến từ quốc gia có thù hận cũ!

Trong vòng Anh Hùng Quyết Chiến đồng dạng cũng có quy chế khiêu chiến; chỉ khi không có khiêu chiến nào thì mới thực hiện rút thăm, do hệ thống quyết định đối thủ. Nhưng rất rõ ràng, tròng thi đấu này căn bản không cần rút thăm.

Căn cứ tin tức từ Phong Tử, quán quân Tây Ngưu Hạ Châu là một cô gái có nick là Tùng Hạ Nhất Kê. Cô nàng này cũng thật lợi hại, nắm trong tay pháp bảo Tiên Thiên, đủ để cho người trông đã khiếp sợ.

Nói một ví dụ đơn giản, nếu như pháp bảo Hậu Thiên nhất phẩm là một quả lựu đạn thì pháp bảo Tiên Thiên lại là một quả tên lửa, ẩn hàm sức mạnh có hủy diệt tính.

Như vậy, vấn đề đã tới rồi — trong thi đấu, có người sẽ cố ý chọn đựng tảng đá, tự tìm thất bại sao?

Do đó, nếu muốn khiêu chiến Tùng Hạ Nhất Kê tại Anh Hùng Quyết Chiến thì nhất định cần có dũng khí hơn người.

Đại Nhiệt có dũng khí này.

Từ lúc hẳn đạt được quán quân của server Đông Thăng Thần Châu là đã quyết định như thế. Mặc kệ tình huống như thế nào, tham gia Anh Hùng Quyết Chiến thì hẳn nhất định sẽ gửi thư khiêu chiến tới Tây Ngưu Hạ Châu.

Có lẽ có người mắng hăn là trẻ trâu, cũng có người cười nhạo, nhưng hăn mặc kệ, hăn chỉ biết là mình nhất định sẽ dùng cách này để bản thân có thể đòi lại một chút gì đó cho đất nước qua những gì hăn biết và hiểu về lịch sử xưa kia; kể cả đây chỉ là một cuộc thi đấu trong trò chơi.

Về phần thực lực của Tùng Hạ Nhất Kê, cứ để tất cả trôi theo dòng nước trong bồn cầu tự hoại đi!

Nghĩ đến đây, Đại Nhiệt mỉm cười, một cỗ nhiệt huyết quanh quẩn ở trong lòng. Thật muốn Anh Hùng Quyết Chiến lập tức triển khai, trước mắt nghìn vạn người mà biểu diễn một lần thống khoái lâm li "Kungfu Trung Quốc"!

Kétttt!

Cửa phòng được mở ra, hai cô gái thiên kiều vạn mị đi vào.

Sau lần "chiến tranh trên giường", quan hệ giữa Yêu Yêu và Long Hải Thanh lại nâng cao một bước, giống như một đôi chị em ruột, thường xuyên cùng nhau đi chơi, dạo phố, ăn cơm v.v...

Điều này làm cho nam nhân vật chính của chúng ta không thể không thờ thật dài: lòng của nữ nhân như kim dưới đáy biển!

- Tiểu ca, chúc mừng anh đoạt ngôi quán quân server chúng ta!

Yêu Yêu ngọt ngào lên tiếng chúc mừng.

Đại Nhiệt nhún nhún vai:

- Có gì đâu, lấy đồ trong túi thôi mà!

Long Hải Thanh hừ một tiếng:

- Được tiện nghi còn khoe mẽ! Trước kia sao không thấy cậu khoe khoang thế này nhỉ!

Đại Nhiệt cười hắc hắc:

- Trước kia tớ thích điệu thấp, còn giờ lại thích đi đầu! Bởi vì tớ rất cục hiểu được một lần khiêm tốn bằng đến bốn lần tự kiêu.

Yêu Yêu nghe thế, đá xoáy:

- Tiểu ca, anh nói quốc ngữ đi. Tiếng sao Hỏa bọn em không hiểu!

Long Hải Thanh cười lên ha ha.

Đại Nhiệt thở dài:

- Cao siêu quá ít người hiểu, anh hùng luôn tịch mịch. Tuy rằng anh đúng là anh hùng, thế nhưng tịch mịch đến nỗi nói chuyện cũng không ai tiếp được thì anh cũng phải tự khen ngợi mình mất.

Long Hải Thanh dựng ngón giữa lên đáp lễ, tức giận nói:

- Da mặt cậu giờ sắp bằng tường thành rồi đấy, chém cũng không rách!

Đại Nhiệt rất phối hợp sờ sờ khuôn mặt, ra vẻ kinh ngạc nói:

- Mọi người biết cả rồi sao?

- Nín! Không nói nhảm nữa, mai cậu dự tính tiến hành Anh Hùng Quyết Chiến thế nào?

Long Hải Thanh không muốn cùng hấn dây dưa, cứ nói qua lại giường thương múa kiếm thế này thật giống hai vợ chồng liếc mắt đưa tình, có chút không được tự nhiên.

Đại Nhiệt kỳ quái hỏi:

- Sao cậu lại quan tâm tới việc này?

Yêu Yêu cướp lời:

- Đương nhiên rồi! Chị Hải Thanh cũng chơi Tây Du Nhất Mộng mà, cũng thật khéo, chị ấy cũng ở cùng thành Trường An với anh đó.

Đại Nhiệt đứng bật dậy, phẫn chấn nói:

- Thật sao? Sao anh không biết nhỉ?

Long Hải Thanh thản nhiên nói:

- Tớ chỉ là vô danh tiểu tốt, làm sao có thể lọt vào mắt các đại đương gia được.

- Á đù, nhìn bộ dáng của cô nàng thì có vẻ biết hết mọi hành vi của mình, thực là gặp quý mà! Hay là bên người có gian tể?

Đại Nhiệt đảo đảo con mắt, hỏi:

- Tiểu Long Nữ, nick cậu trong game là gì? Cậu đã sớm nhận ra tớ, sao lại không liên lạc?

Long Hải Thanh hàm hồ nói:

- Vẫn là Tiểu Long Nữ... Tớ chỉ thích chơi một mình, không muốn kết giao với ai... Nói sang cậu đi, chuẩn bị thi đấu ngày mai xong chưa?

Nghe nàng nói cho qua, Đại Nhiệt cũng lười truy vấn. Mỗi người đều có cách chơi của mình, không gì đáng trách. Vì thế hắn dứt khoát trả lời:

- Không cần chuẩn bị, tớ sẽ khiêu chiến đại diện server Tây Ngưu Hạ Châu, trực tiếp quật ngã cô ta là hoàn thành mục tiêu rồi!

- Cậu muốn khiêu chiến Tùng Hạ Nhất Kê?

Long Hải Thanh tròn mắt.

Đại Nhiệt kỳ quái hỏi:

- Cậu cũng biết cô ta sao?

- Đương nhiên! Bốn đại quán quân vừa có tên thì lập tức có đầy đủ tư liệu luôn mà, trên diễn đàn đã sớm bàn luận đến tóe lửa.

Thì ra là thế!

Đại Nhiệt tỉnh ngộ: hóa ra chính mình cũng trở thành danh nhân rồi.
Hắn lại hỏi:

- Tư liệu nói thế nào?

Long Hải Thanh trầm ngâm một lát, nói:

- Căn cứ phân tích các phương diện thì người có thực lực mạnh nhất trong bốn người là Tùng Hạ Nhất Kê. Nghe nói cô ta có một món pháp bảo Tiên Thiên.

- Pháp bảo Tiên Thiên? Đây không phải là đạo cụ có thể hủy thiên diệt địa trong truyền thuyết sao? Tiểu ca, sao anh lại đi chọn cô ta vậy?

Lúc này Yêu Yêu chen vào một câu.

Đại Nhiệt nhìn hai khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy nghi vấn, không khỏi mỉm cười:

- Có phải hai người cảm thấy hành động của tớ là không hợp lý, rất không lý trí?

Hai nàng đồng thời gật đầu.

Đại Nhiệt thản nhiên nói:

- Kỳ thật nguyên nhân rất đơn giản. Bởi vì cô ta đến từ Tây Ngưu Hạ Châu, bởi vì cô ta đến từ quốc gia kia.

Lúc này hai nàng đều hiểu rồi, không hẹn mà cùng trầm mặc. Qua hồi lâu, Yêu Yêu dùng ánh mắt lấp lánh nhìn Đại Nhiệt, tràn ngập tán thưởng nói:

- Tiểu ca, tốt lắm, anh có một trái tim thật dũng cảm!

Đại Nhiệt cười ha ha:

- Mặc kệ chuyện gì xảy ra, anh vẫn quyết định đánh một trận này.

Long Hải Thanh cắn cắn môi:

- Tuy rằng quyết định của cậu có chút ngu ngốc, nhưng dũng khí là đáng khen, cho nên tớ quyết định... thưởng cho cậu một nụ hôn!

Nói xong, nàng bỗng nhiên kiễng ngón chân lên, thơm nhẹ một cái lên khuôn mặt đang kinh ngạc của Đại Nhiệt...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 29: Khiêu chiến

oOo

Một cái hôn này như đưa Đại Nhiệt lên tới Thiên Đường.

Hai chân hẫng như đang dẫm lên trên hai bịch bông, chỉ thấy nhẹ nhàng thoải mái như muốn bay lên — cảm giác vui sướng ngoài ý muốn này không khác gì mua một tờ xổ số ở ven đường rồi quên băng đi, tới buổi tối mới bỏ ra dò lại thấy trúng giải đặc biệt, làm cho người ta vui sướng không sao kể xiết.

Thế nhưng kinh hỉ vẫn chưa hết mà còn ở mặt sau.

- Tiểu ca, nếu chị Hải Thanh đã thưởng cho anh lên má phải thì em cũng thưởng cho anh vào má trái.

Yêu Yêu đột nhiên mở miệng, sau đó học theo Long Hải Thanh mà hôn lên má trái Đại Nhiệt.

Đại Nhiệt hoàn toàn hôn mê rồi!

Thấy hẫng ngây ngốc, Long Hải Thanh mới hỏi:

- Sao vậy? Còn không hài lòng?

- Hài lòng?

Đại Nhiệt có chút thất thần — tình huống trước mắt có quan hệ với “hài lòng” sao?

Hắn bỗng rùng mình một cái, vẻ mặt nghi ngờ nhìn hai cô gái trước mặt, buồn bực nói:

- Không thể nào! Hai người đang giai đoạn tiền mãn kinh sao?

Long Hải Thanh tức giận không thôi, véo một cái lên tay hắn:

- Cậu mới tiền mãn kinh!

Đại Nhiệt đau đến kêu to:

- Không phải tiền mãn kinh thì tại sao đột nhiên như thần kinh vậy?

Yêu Yêu không cam lòng yếu thế véo cánh tay còn lại của Đại Nhiệt, thở phì phì nói:

- Tiểu ca, anh nói nhầm cái gì đó, hôn anh một chút là thần kinh sao?

- Ái đau, coi ca là cục thịt mỡ muốn véo thế nào thì véo sao? Là hai người bức ca... Bóp Zú Long Trảo Thủ!

Khăn cấp thông báo: những lời trên là nam nhân vật chính của chúng ta nghĩ thầm trong lòng, chứ không dám làm thật.

Đại Nhiệt nhịn đau biện bạch nói:

- Nếu một trong hai người hôn ca thì rất bình thường, thế nhưng hai người cùng làm thì thử hỏi một người lý trí như ca sao có thể nhận chuyện vô căn cứ như thế đây?

Long Hải Thanh thản nhiên nói:

- Cậu đừng hiểu lầm! Đó chỉ là khích lệ vì hành động cậu sẽ làm ở Anh Hùng Quyết Chiến ngày mai thôi, chẳng còn lý do nào cả.

Yêu Yêu dương dương tự đắc nói:

- Đúng thế! Tiểu ca, tư tưởng của anh quá cổ lỗ rồi. Mọi người đều đã trưởng thành, hôn thưởng một cái có gì đáng ngạc nhiên đâu!

Đại Nhiệt trộm lau mồ hôi lạnh, sau đó làm bộ cột nhà:

- Nếu đã khích lệ, vậy sao không làm chút chuyện kích thích hơn đi?

Yêu Yêu hỏi:

- Cái gì kích thích hơn?

Đại Nhiệt hăng giọng, nói:

- Ví dụ như múa cột hoặc tắm uyên ương chẳng hạn.

- Hừ! Mơ hay lắm!

Long Hải Thanh khẽ gắt, mặt chuyển hơi hồng.

Yêu Yêu cười nói:

- Tiểu ca, anh thật là xấu! Nhìn bình thường thì nhã nhặn hiền lành, hóa ra toàn nghĩ thứ đen tối.

Nghe giọng điệu nũng nịu của nàng, Đại Nhiệt chỉ muốn xông lên “xấu” thêm cho nàng biết.

Tiếc là hai vụ mỹ nhân trước mặt cũng không dễ để hấn toại nguyện như thế.

Vì vậy Đại Nhiệt chỉ có thể để cái miệng đã nghiền:

- Không phải em nói anh cổ hủ sao? Anh sẽ chứng minh cho em thấy điều hoàn toàn ngược lại, để em hiểu rằng em hoàn toàn sai rồi!

Long Hải Thanh chép miệng:

- Đấy đấy! Lại bắt đầu nói tiếng sao Hỏa!

Thấy Đại Nhiệt vẻ mặt vô tội ngẩn ra, Yêu Yêu cười đến gập cả người...

Kỳ thật Đại Nhiệt cũng rất cao hứng, có thể cùng các nàng ở chung một chỗ quả là vui vẻ cả thể xác lẫn tinh thần. Trêu đùa, chọc ghẹo lẫn nhau, thi thoảng còn có thể chiếm chút tiện nghi, niềm vui này còn lớn hơn cả việc ‘chiến tranh trên giường’ — đương nhiên, nếu quả thật có thể đi tới bước này, Đại Nhiệt cũng rất vui lòng mà "xông pha chiến đấu" quên mình!

Kết thúc một ngày không tệ, rạng sáng hôm sau, Đại Nhiệt dậy thật sớm đánh xong bài Thái Cực Quyền, tinh thần phấn chấn bắt đầu chuẩn bị đầu nhập vào trò chơi, tham gia Anh Hùng Quyết Chiến.

Giải đấu Anh Hùng Tranh Bá lần đầu tiên được tổ chức, dĩ nhiên không thể qua loa, đấu trường cũng được thiết kế theo phong cách riêng.

Nơi thi đấu được dựng trên trời, là cả một sân đấu lớn hình bầu dục, có chi chít cột chống cao vút xung quanh, vươn lên cao rồi uốn cong lại chụm vào thành mái.

Nơi đây lộng lẫy, trang nghiêm, trên vách tường điêu khắc đủ hình thù từ phi tượng mãnh hổ đến bàn long cự mãng, hiện ra khí thế vạn phần.

Người đặt mình trong trong đó, tựa như đấu sĩ đang trong đấu trường cổ đại, chỉ cảm thấy một cỗ nhiệt huyết theo mạch máu sôi trào lên.

Đối với vòng thi đấu vạn người chú ý thế này, nhân viên thiết kế của trò chơi đã mở thêm công năng tường thuật trực tiếp, theo đó ở trên bảng thao tác của mỗi người chơi sẽ có thêm một menu video.

Menu này sẽ bắt đầu tiến hành quay trực tiếp tại hiện trường từ 10 phút trước khi vòng đấu bắt đầu đến tận khi kết thúc để toàn bộ những người online được có thể theo dõi tình hình thi đấu, giống như truyền hình trực tiếp trên tivi.

Anh Hùng Quyết Chiến tổng cộng chỉ có ba trận thi đấu, chia ra các chặng như sau:

Bốn quán quân của bốn server ra sân, trước hết tiến hành rút thăm hoặc khiêu chiến để chia làm hai cặp. Hai người giành chiến thắng đầu tiên sẽ tự động thu được Long Chi Giác; sau đó hai người thua trận sẽ tiếp tục đấu với nhau để tranh một cái Long Chi Giác cuối cùng.

Thời gian đã tới, tuyển thủ vào sân.

Anh Hùng Quyết Chiến không bố trí chỗ ngồi nghỉ cho tuyển thủ, đối tượng tham gia sẽ hiện thân ở bốn góc đấu trường, đứng nhìn đánh giá lẫn nhau.

- Xin chào các vị tuyển thủ cùng quý vị khán giả, tôi là phóng viên game Gia Quả Khí Thủy của Tây Du Nhất Mộng!

Phía trên không sân đấu xẹt qua một con rồng lớn màu đỏ, trên lưng có người đang cười, vẻ mặt tươi cười dễ gần, chính là ‘người quen’ Gia Quả Khí Thủy.

Con rồng hân cười dài đến hơn 20 mét, sừng dài sắc nhọn, chân đạp trên bốn đám mây ngũ sắc, gầm rú như sấm, thi thoảng còn phun ra lửa, cực kỳ uy mãnh.

- Thật là vinh dự và may mắn cho tôi khi được chọn làm người tường thuật trực tiếp tại hiện trường Anh Hùng Quyết Chiến hôm nay! Xin mọi người tặng một tràng vỗ tay thật lớn cho vòng đấu cuối cùng của chúng ta!
!

Gia Quả Khí Thủy hưng phấn kêu to, bắt đầu phát động không khí. Phải biết rằng, đây chính là hoạt động đang được tường thuật trực tiếp cho toàn bộ người chơi ở cả bốn server.

- Để làm nóng thêm bầu không khí của vòng đấu, tôi xin thay mặt nhà phát hành Tây Du Nhất Mộng tuyên bố một công năng đặc biệt vừa được mở: người chơi có thể bình luận trực tiếp đối với mỗi trận đấu qua kênh bình luận Anh Hùng Tranh Bá, mỗi một tin nhắn gửi đến sẽ có phí là 1 đồng. Hi vọng mọi người sẽ dốc sức cố vũ thật tốt cho tuyển thủ yêu thích của mình, không để họ cảm thấy lẻ loi giữa đấu trường.

Fu.ck! Cái game này cũng thật nhạy, không quên cơ hội kiếm tiền.

Gia Quả Khí Thủy nói xong lời dạo đầu bèn vào vấn đề chính:

- Giờ không chần chờ nữa, đầu tiên tôi xin giới thiệu bốn tuyển thủ tham gia Anh Hùng Quyết Chiến lần này!

- Vị thứ nhất, chính là tuyển thủ đang được đánh giá có thực lực mạnh mẽ nhất, nổi bật nhất, đại diện cho server Tây Ngưu Hạ Châu: Tùng Hạ Nhất Kê!

Gia Quả Khí Thủy hét một hơi thật dài, khi giới thiệu đến Tùng Hạ Nhất Kê lập tức vỗ đầu rồng, con rồng đỏ kia liền bay nhào xuống dưới, lượn quanh Tùng Hạ Nhất Kê một vòng, xem như một hành động giới thiệu thật long trọng.

Tùng Hạ Nhất Kê hôm nay mặc tương đối phong cách, toàn thân trọng giáp, hào quang chói mắt, nhìn qua đã biết không phải hàng pháp bảo thông

thường.

Cô nàng mặt mày như vẽ, có cảm giác ngọt ngào đến tận xương, thế nhưng khí chất lại bất đồng với diện mạo, bồng bồng anh khí, như là một con ngựa hoang kiêu ngạo nhất.

Gia Quả Khí Thủy tiếp tục giới thiệu tuyển thủ:

- Vị thứ hai, đại diện cho Nam Chiêm Bộ Châu, soái ca to cao: Tiểu Kiếm Cuồng Sinh!

Người này quả nhiên đủ cao lớn, dáng người khô ngô, đứng trên lôi đài như một ngọn núi nhỏ, càng khó được là tướng mạo đường đường, anh tuấn mười phần, hơn nữa một thân cổ trang trắng như tuyết, tay cầm quạt giấy, tạo nên hình tượng công tử hào hoa phong nhã.

Chỉ tiếc hăn mặt hăn lạnh như băng, miệng thi thoảng lại nở nụ cười lạnh, làm cho người ta vừa nhìn cũng cảm giác hăn là loại người ẩn giấu rất sâu.

Gia Quả Khí Thủy tiếp tục giới thiệu:

- Vị thứ ba, quán quân đến từ Bắc Câu Lô Châu, Drift Thêm Nửa hiền lành thân thiện!

Nghe cái tên Drift Thêm Nửa cũng biết đây là một người rất yêu thích đua xe. Người này trẻ tuổi, trên mặt lúc nào cũng có nụ cười hiền lành, nghe đến tên mình được giới thiệu còn chủ động vỗ tay thi lễ vào khoảng không xem như chào khán giả.

- Kế tiếp...

Gia Quả Khí Thủy điều khiển con rồng bay đến trước mặt Đại Nhiệt, âm điệu rõ ràng lớn hơn hẳn, bởi vì Đại Nhiệt cùng hăn là đến từ chung

một quốc gia.

Tuy công ty có văn bản không cho phép phân biệt chủng tộc, nhưng ưu ái hơn một chút khi giới thiệu người mình cũng không sai phạm.

- Vị này, chính là quán quân đến từ Đông Thắng Thần Châu chúng ta, cường giả thần bí nhất: Đại Nhiệt! Mọi người hãy vỗ tay thật lớn ủng hộ anh ấy nào!

Nam nhân vật chính của chúng ta vẫn mặc Lục Nhĩ Phi Phong như cũ, lập tức rất phối hợp giơ cao hai tay, làm thủ thế đang nhận tiếng hoan hô của vạn người, hét lớn:

- Cảm ơn! Cảm ơn sự ủng hộ của mọi người! Tôi sẽ không để mọi người thất vọng!

Ba tuyển thủ kia thấy thế cùng cười lên — tuy rằng toàn bộ quá trình của vòng Anh Hùng Quyết Chiến đều được trực tiếp, nhưng hiện trường lại không xếp chỗ cho người xem, động tác của Đại Nhiệt thật giống như là đang tự kỷ vậy.

Có điều trận cười này làm cho không khí khẩn trương giảm bớt, tăng thêm sự sinh động.

Phóng viên Gia Quả Khí Thủy thầm nhủ: sớm nghe danh Đại Nhiệt này, chỉ là không biết tu vi như thế nào? Mong là hắn có thể ở vòng đấu này thắng một trận, lấy được Long Chi Giác, ngàn vạn lần đừng đụng phải Tùng Hạ Nhất Kê kia.

Thân là phóng viên game, tin tức của hắn đương nhiên linh thông hơn người chơi bình thường nhiều, biết rõ sự đáng sợ của Tùng Hạ Nhất Kê. Bởi vậy Gia Quả Khí Thủy cũng không muốn Đại Nhiệt cùng Tùng Hạ Nhất Kê giao đấu.

Chẳng những hãn không muốn, hiện tại hơn 70% người chơi server Đông Thăng Thần Châu cũng không muốn.

Đây là một đề bài thật mâu thuẫn:

Ở góc độ chủ quan, tất nhiên là mọi người đều hi vọng Đại Nhiệt có thể khiêu chiến Tùng Hạ Nhất Kê, hung hăng đả bại cô nàng để phát tiết mỗi hận quốc gia. Đây gọi là ‘tinh thần yêu nước’ ...

Nhưng ở phương diện khách quan, bởi vì Tùng Hạ Nhất Kê kia quá mạnh, chỉ cần cô ta xuất ra pháp bảo Tiên Thiên thì cơ bản là bất bại. Đối mặt đối thủ cường hãn như thế, nếu tự mà đâm đầu vào rõ ràng không lý trí.

Bởi thế, các người chơi Đông Thăng Thần Châu ngược lại không hi vọng Đại Nhiệt gặp Tùng Hạ Nhất Kê. Giữ được núi xanh, lo gì thiếu củi đốt, sau này còn rất nhiều cơ hội xả giận, mà tràng diện long trọng như thế này tốt nhất không nên để bị thua.

Thời gian giới thiệu đã hết, Gia Quả Khí Thủy lập tức bay lên giữa không trung, hô lớn:

- Các vị tuyển thủ, các vị khán giả, hiện tại Anh Hùng Quyết Chiến chính thức khởi động, bắt đầu lựa chọn hình thức giao đấu!

Hãn vừa dứt lời, hai con đại bàng phụ trách đưa thư khiêu chiến đã đồng loạt vỗ cánh, chúng nó phân biệt đến từ quán quân Nam Chiêm Bộ Châu Tiểu Kiếm Cuồng Sinh, cùng quán quân Bắc Câu Lô Châu Drift Thêm Nữa.

Càng trùng hợp là mục tiêu của cả hai con đại bàng đều là Đại Nhiệt.

Đệch, coi ca là thịt béo sao? Các người đều muốn đến cắn?

Đại Nhiệt tức giận bất bình, xoay đầu nhìn, chỉ thấy Tùng Hạ Nhất Kê vẫn không nhúc nhích, chỉ đứng im nhắm mắt dưỡng thần.

Kỳ thật cũng không thể trách Tiểu Kiếm Cuồng Sinh và Drift Thêm Nữa. Suy nghĩ của bọn họ rất đơn giản, đó là không muốn cùng Tùng Hạ Nhất Kê là địch. Còn trong bốn người, Đại Nhiệt có ít tư liệu nhất, hơn nữa hẳn bị đánh giá là thông qua mưu mẹo để đoạt quán quân, khiến cho người khác có cảm giác yếu nhất, không chọn hẳn thì chọn ai?

Lúc này, ngàn vạn người chơi của Đông Thăng Thần Châu đều nhẹ nhàng thở ra, nghĩ thầm chỉ cần Đại Nhiệt tùy tiện lựa chọn người nào cũng được, miễn là không cần đánh với Tùng Hạ Nhất Kê.

Thế nhưng Đại Nhiệt chỉ mỉm cười mà không nhận khiêu chiến, hơn nữa phát tay, thả ra đại bàng khiêu chiến của mình.

Con đại bàng kia vỗ cánh bay cao, kêu vang mấy tiếng rồi lao thẳng tới hướng Tùng Hạ Nhất Kê...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 30: Đại Nhiệt VS Tùng Hạ Nhất Kê

oOo

Đại bàng tung cánh, kêu vang một tiếng, sau đó dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người mà bay thẳng tới Tùng Hạ Nhất Kê.

Tiểu Kiếm Cuồng Sinh cùng Drift Thêm Nữa đưa mắt nhìn nhau, nghĩ thầm gã này có phải điên rồi hay không, có hai mâm tiệc lớn trước mắt không chọn, đi chọn một tảng đá?

Kỳ thật, khi thấy mục tiêu khiêu chiến là giống nhau, bọn hắn đã nhận ra cả hai là cùng mục đích, khiến bọn hắn vô cùng hối hận: sớm biết như thế, còn không bằng khiêu chiến lẫn nhau, để cho Đại Nhiệt tự đi mà tìm chết chỗ Tùng Hạ Nhất Kê đi.

Nhưng thư khiêu chiến đã phát ra như bát nước bị đổ đi, không cách nào lấy lại.

Nói cách khác, quyền chủ động giờ nằm trong tay Đại Nhiệt, bất kể hắn chọn người nào thì người còn lại chỉ có thể đánh với Tùng Hạ Nhất Kê, mặc cho số phận.

Nhưng mà sự tình phát triển ngoài dự đoán của mọi người, Đại Nhiệt lại không tiếp nhận lời khiêu chiến nào cả, ngược lại tự mình tung ra đại bàng đi khiêu chiến Tùng Hạ Nhất Kê!

Kết quả này đương nhiên là tốt nhất đối với Tiểu Kiếm Cuồng Sinh cùng Drift Thêm Nữa, nhưng bọn hắn không thể ngừng nghi hoặc: chẳng lẽ gã thần thần bí bí toàn thân đen kịt này còn trâu hơn cả Tùng Hạ Nhất Kê?

- Không thể nào! Đồng chí Đại Nhiệt của tôi, tôi biết cậu rất thích nghịch lửa, nhưng đây cũng không phải lúc để đùa giỡn, đừng có đem Long Chi Giác ra tung hứng như vậy chứ!

Thiên Hạ Nhất Thủ đang ngồi cùng một chỗ với đội ngũ lãnh đạo Thiên Hạ Hội, tập trung tinh thần theo dõi nhất cử nhất động trong đấu trường Anh Hùng Quyết Chiến. Hắn thấy Đại Nhiệt đột nhiên không biết sống chết là gì đi khiêu chiến Tùng Hạ Nhất Kê thì lo lắng đến đứng bật dậy kêu lớn.

- Hay lắm hiền đệ! Đã biết cô ả kia là cọp rồi mà vẫn muốn đi làm Võ Tông, quá khí khái rồi!

Yến Cuồng Đồ lại hoàn toàn trái ngược, nắm chặt nắm tay, hét to cổ vũ.

- Quả nhiên hắn nói là làm, hì hì, chẳng lẽ hắn thực sự có bản lĩnh đánh bại Tùng Hạ Nhất Kê?

Bên trong Cao Lão Trang, Hồ Ly dùng hai tay chống cằm, nghiêm túc suy nghĩ.

Nhận được thư khiêu chiến của Đại Nhiệt, Tùng Hạ Nhất Kê cũng cảm thấy ngoài ý muốn. Cô nàng đã sớm luyện pháp thuật chiến đấu lên đỉnh cấp, hơn nữa ở trong một lần tu luyện nơi hoang vắng lại vô ý mở ra cánh cửa thông tới Tây Thiên, tiến vào thế giới Tây Thiên cực lạc trong truyền thuyết!

Đó là một thế giới mà Phật Tổ, Bồ Tát, La Hán v.v... tu luyện, số lượng quái vật tuy không nhiều lắm, nhưng mỗi một cái đều là siêu cấp Boss.

Lấy tu vi thân thủ của Tùng Hạ Nhất Kê lúc ấy, ngay cả Boss xếp hạng cuối là mười tám vị La Hán cũng không chọi nổi, thế nhưng cô nàng lại có vận khí tốt, chạy bậy chạy bạ trốn tránh thế nào lại đến đúng Tàng Kinh Bảo Các trong Đại Lôi Âm Tự.

Lại nói ở Tàng Kinh Bảo Các có một vị Boss chuẩn Thánh Nhân: Nhiên Đăng Cổ Phật, thế nhưng trùng hợp là vị này đã đi Đại Hùng bảo điện nghe Như Lai Phật Tổ giảng kinh.

Tàng Kinh Bảo Các không người trông coi, bởi vậy bị Tùng Hạ Nhất Kê chui vào chỗ trống, trộm được một món pháp bảo Tiên Thiên.

Dù rằng nàng ta vừa cầm nó lên đã bị Nhiên Đăng Cổ Phật phát hiện, cười mây trở về giết chết, cả trang bị cũng rơi đầy đất, thế nhưng món pháp bảo Tiên Thiên kia lại không có rơi ra, bị Tùng Hạ Nhất Kê mang theo về phàm nhân giới.

Có được pháp bảo Tiên Thiên này, Tùng Hạ Nhất Kê mừng rỡ như điên, nghĩ thầm từ nay về sau có thể thiên hạ vô địch.

Cô nàng không chút che giấu đặc ý, mang theo thủ hạ điều võ dương oai tại server Tây Ngưu Hạ Châu, tự cho mình là lão đại của server, cũng bắt tay thành lập một đội ngũ viễn chinh vạn người xưng là "Thần Ngưu Quân", chuẩn bị sau khi cô nàng đại xuất danh tiếng ở Anh Hùng Quyết Chiến sẽ xuất binh tiến đánh cả ba server còn lại, sáng tạo một phen đại nghiệp.

Đối với Anh Hùng Quyết Chiến đang tiến hành, Tùng Hạ Nhất Kê tràn đầy tự tin. Duy chỉ có một điều cô nàng không thỏa mãn là giải đấu này lại khác hẳn các game online khác, căn bản không chú trọng thứ tự nhất nhì mà chỉ cần không nhất ngược là đủ.

Xếp đặt như vậy làm Tùng Hạ Nhất Kê cảm thấy khó chịu, nghĩ thầm vốn tưởng đây là cơ hội tốt nhất để dương danh tạo thế, nhưng lại bị nhà

phát hành phá hỏng.

Trên thực tế giải đấu Anh Hùng Tranh Bá lần thứ nhất này an bài như thế cũng có lý do của mình: nhà phát hành cảm thấy hiện giờ còn quá sớm để tranh "Đệ nhất thiên hạ".

Trò chơi mới mở ra mấy tháng, rất nhiều đồ vật vẫn chưa có cơ hội xuất hiện, thậm chí người chơi còn chưa biết hết các bản đồ của trò chơi, vậy tranh đệ nhất thiên hạ khác gì con ếch ngồi trong đáy giếng tả bầu trời? Còn không bằng hợp thời đẩy ra phần thưởng "Long Chi Giác", để người có thực lực xây dựng lên giáo phái.

Phải biết rằng, ở trong các hình thái đoàn thể game thủ, xây dựng giáo phái mới được tính là đoàn thể có tổ chức nhất. Điều này cũng càng có ảnh hưởng thôi thúc mâu thuẫn giữa các người chơi, từ đó làm trò chơi càng trở nên máu lửa.

Về phần muốn bốn quán quân tranh ba Long Chi Giác, tự nhiên là vì đề cao tính cạnh tranh, nếu mỗi người đều có phần thì còn đánh cái rắm! Ngoan ngoãn ngồi im trên ghế, chờ đợi được kêu tên lên nhận quà là được.

Đối mặt với khiêu chiến của Đại Nhiệt, Tùng Hạ Nhất Kê không chút do dự, lập tức đồng ý. Nàng vốn tưởng rằng ở đây không người nào dám hướng nàng khiêu chiến, hiện tại Đại Nhiệt không biết tự lượng sức mình nhảy ra chính là gã đúng chỗ ngựa.

Như vậy, tình thế đã rõ ràng:

Đại Nhiệt đánh với Tùng Hạ Nhất Kê; Tiểu Kiếm Cuồng Sinh đánh với Drift Thêm Nữa.

Phóng viên Gia Quả Khí Thủy cười rồing bay lượn một vòng trên không, lớn tiếng tuyên bố:

- Hiện tại, hình thức giao đấu trong vòng Anh Hùng Quyết Chiến đã hình thành, quán quân Đông Thăng Thần Châu Đại Nhiệt giao đấu quán quân Tây Ngưu Hạ Châu Tùng Hạ Nhất Kê; và quán quân Nam Chiêm Bộ Châu Tiểu Kiếm Cuồng Sinh giao đấu quán quân Bắc Câu Lô Châu Drift Thêm Nữa! Thời gian còn lại năm phút nữa, hai trận đấu sẽ chính thức bắt đầu!

Bốn người Đại Nhiệt đồng loạt được hệ thống hóa thành luồng sáng, tiến vào lôi đài của mình.

Lúc này menu video của khán giả cũng mở thêm hai lựa chọn, là trận đấu ở hai lôi đài riêng biệt để người chơi tùy chọn quan sát tuyển thủ yêu thích.

Trong đó, căn cứ số liệu thông báo: trận đấu giữa Đại Nhiệt với Tùng Hạ Nhất Kê chiếm tới 76% lượng người xem.

Đây tuyệt đối là cuộc chiến tiêu điểm của Anh Hùng Quyết Chiến lần này!

Như vậy thì:

Tùng Hạ Nhất Kê tới cùng là sở hữu loại pháp bảo Tiên Thiên nào? Uy lực ra sao?

Đại Nhiệt có bản lĩnh thế nào lại dám đối kháng cùng pháp bảo Tiên Thiên?

Một nam một nữ này như sao Hỏa đung trái đất, sẽ tạo thành tràng cảnh như thế nào?

Quả thật mỗi điều này đều đáng được trông chờ cùng bàn tán.

Lôi đài tại vòng Anh Hùng Quyết Chiến khác với lôi đài tại Vòng Chung Kết, hư vô mờ mịt, diện tích vô hạn, cũng không có kiến trúc tường vây gì cả.

Lôi đài lần này được dựng trên tận trời xanh, lấy mây trắng làm mặt đất, người đứng trên đó như ngự không mà đứng — đó cũng không phải người chơi sử dụng thuật ngự không, mà là hệ thống biến hóa hư không thành đất bằng, chẳng qua là nhìn không thấy mặt đất mà thôi.

Tùng Hạ Nhất Kê khoanh tay trước ngực, toàn thân trọng giáp, gió không thể lay, đôi mắt lạnh lùng đánh giá Đại Nhiệt đứng ở đối diện, hi vọng có thể xuyên qua lớp áo choàng đen để thấy thuộc tính trạng thái của hắn.

Người này đã biết cô nàng có pháp bảo Tiên Thiên mà còn cả gan khiêu chiến tới cửa, nguyên nhân quyết không phải đơn giản, chẳng lẽ có đòn sát thủ gì đó?

Gió thổi tung bay Lục Nhĩ Phi Phong, tiếng phần phật phần phật — hệ thống tạo hiệu quả hình ảnh thật tốt. Nếu có thể tung thêm mấy con chim sẻ quạ đen gì đó bay ra từ sau lưng hoặc trên đầu thì càng hoàn mỹ.

- Oaaaaaa...

Dường như nghe được ý tưởng trong lòng Đại Nhiệt, một con hạc trắng giương cánh bay tới, xuyên qua mây, lượn một vòng tuyệt đẹp rồi dừng lại bên cạnh Đại Nhiệt. Nó co duỗi cái cổ dài, đôi mắt nhỏ tò mò nhìn hai con người trước mặt.

Thấy con hạc trắng này, Đại Nhiệt còn ngồi xồm xuống, vươn tay khẽ vuốt cái cổ trắng muốt của nó.

Con học kia lại không hề sợ hãi, cũng không có chạy trốn, tùy ý hấn vuốt ve.

Tùng Hạ Nhất Kê khẽ cười nói:

- Anh có tâm tình thật tốt đó nhỉ!

Bởi vì giữa các server có khác biệt về văn hóa cùng bất đồng ngôn ngữ, cho nên hệ thống sẽ tự động phiên dịch trên bảng thao tác của mỗi người chơi, như vậy người chơi từ server khác nhau có thể tùy ý tiến hành trao đổi mà không có ngăn cách về ngôn ngữ.

Đại Nhiệt cười nói:

- Tôi luôn như vậy, đối thủ càng mạnh, tâm tình càng tốt!

Tùng Hạ Nhất Kê hừ lạnh:

- Một khi đã như thế, vậy xin mời ra tay!

Cô nàng lấy ra một thanh Hàng Ma Trượng dài chừng hai mét, kim quang lóe ra.

[Phương Thốn Hàng Ma Trượng]! Pháp bảo tứ phẩm, là dụng cụ chuyên dụng để Đại Lực Kim Cương Phật thủ hộ sơn môn. Phật lực gia tăng 74%, cộng thêm 2% hiệu quả sát thương đóng băng hệ Thủy!

Class cô ả chọn là Đường Tăng, tu luyện con đường Phật môn.

Nên ra tay rồi...

Đại Nhiệt đứng lên, chậm rãi lấy ra từ trong hành trang một cái hồ lô trong suốt...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 31: Kịch đấu

oOo

Hồ lô nơi tay, Đại Nhiệt cảm thấy bình tâm hơn nhiều — có thể nói Ngưu Ma Vương Nhái là chỗ dựa lớn nhất của hắn trong trận này.

Chỉ tiếc là Ngưu Ma Vương Nhái có vẻ vẫn còn chưa hoàn thiện, bởi vậy không có khả năng trao đổi. Mà vậy cũng tức là việc được cứu nguy lúc nguy cấp hay không cũng trở thành rất hên xui.

Có thể nói Đại Nhiệt chủ động khiêu chiến Tùng Hạ Nhất Kê hoàn toàn là đang đặt cược, hắn cược hồ lô trong tay mình sẽ xoay chuyển càn khôn ở thời khắc mấu chốt.

Hiển nhiên là đánh bạc tất có thắng thua.

Đại Nhiệt cũng từng nghĩ tới một khi mình thất bại thì hậu quả sẽ kinh khủng thế nào: chỉ sợ mỗi một người chơi phun một ngụm nước miếng cũng đủ dìm chết hắn.

Cho nên việc đã là tìm đường sống trong cái chết, vì thế Đại Nhiệt tận lực chủ động để hi vọng có thể chiếm tiên cơ.

Tùng Hạ Nhất Kê đánh giá hồ lô trong tay Đại Nhiệt, nghi ngờ: hồ lô này nhất định không phải vật phàm, thế nhưng tại sao không hề có một chút hào quang nào tỏa ra cả?

Điểm này không phù hợp quan niệm về pháp bảo trong Tây Du Nhất Mộng.

Hễ là pháp bảo nhất định sẽ có hào quang chiếu xạ, pháp bảo càng lợi hại thì hào quang cũng càng sáng, càng mạnh.

- Chẳng lẽ còn chưa khai quang (chưa mở ra ánh hào quang)? Bảo bối này cũng là pháp bảo Tiên Thiên giống của mình ư?

Tùng Hạ Nhất Kê nghĩ đến khả năng này, tim không khỏi đập mạnh.

Khai quang là một nội dung cơ bản nhất trong hoạt động của các tôn giáo, tức là cấp "linh khí" cho cho các vật phẩm như tượng Thần, tượng Phật, linh vật v.v...

Việc này cần những người tu hành có thành tựu gia trì thêm nguyên rủa hoặc linh lực cho các vật phẩm, khiến vật phẩm đó trở thành vật phẩm phong thủy hoặc là bùa hộ mệnh của người sử dụng.

Trong Tây Du Nhất Mộng cũng có khái niệm này, là nhằm vào pháp bảo Tiên Thiên.

Quy tắc trong trò chơi này: chỉ cần là pháp bảo Tiên Thiên thì mặc kệ là thu được bằng cách nào, khi người chơi mới sở hữu nó, nó đều nhất định bị vây ở trạng thái chưa khai quang.

Chưa khai quang ở đây nói đơn giản giống như là bị phong ấn vậy, chẳng qua Tây Du Nhất Mộng dùng từ khai quang cho sát với văn hóa tôn giáo mà thôi.

Người chơi có thể mang pháp bảo Tiên Thiên chưa khai quang đi tìm NPC phục vụ riêng cho việc khai quang. Những NPC này thường sẽ có

quan hệ với pháp bảo đó, ví dụ pháp bảo Tiên Thiên của Tùng Hạ Nhất Kê lấy từ Tây Thiên sẽ phải tới thế giới Tây Thiên tìm Nhiên Đăng Cổ Phật để khai quang.

Không cần phải nói, khó khăn trong quá trình này quả thực là không phải người bình thường có khả năng hoàn thành.

Hệ thống an bài như thế ở mặt ngoài nói là vì gia tăng tính giải trí phong phú của trò chơi, thế nhưng sự thật là muốn hạn chế uy lực của pháp bảo Tiên Thiên.

Pháp bảo Tiên Thiên chưa khai quang thì uy lực giảm nửa, cộng với một số công năng không thể sử dụng, thế nhưng vẫn lợi hại hơn pháp bảo Hậu Thiên nhiều lắm.

Nghĩ vậy, Tùng Hạ Nhất Kê không dám khinh thường, lập tức triệu hồi ra Ma thú kỳ của mình — một con Kỳ Lân thật lớn màu xanh đậm.

Con Kỳ Lân này rất uy mãnh, toàn thân phủ kín lân giáp, có chút giống với Thủy Kỳ Lân từng bị Đại Nhiệt “vô lễ” tại Quán Giang Khẩu. Nó phụt ra từng luồng sương trắng từ mũi, hung ác trừng mắt nhìn Đại Nhiệt, chỉ đợi chủ nhân ra lệnh một tiếng sẽ lập tức bổ nhào qua cản xé Đại Nhiệt thành mảnh nhỏ.

Đại Nhiệt không cam lòng yếu thế triệu hồi Quỷ Mã. Trải qua một đoạn thời gian tu luyện, Văn Vũ Hư Hỏa của Quỷ Mã đã tăng lên một cấp bậc, không cần hành động gì mà cả người cũng toát ra một luồng hơi nóng mỏng bao quanh, tựa như một cái lồng khí màu đỏ nhạt.

Đại Nhiệt tung người lên ngựa, thu lại hồ lô rồi xuất ra vũ khí đường phố quen thuộc — viên gạch màu xanh đã qua bao phen chung hoạn nạn.

Cử động của hắn lại làm cho Tùng Hạ Nhất Kê sinh nghi: vì sao người này lại cất hồ lô đi? Lẽ nào trong đó có cái gì mê hoặc? Hừ, một khi đã như vậy ta sẽ dùng cách bất biến đối vạn biến xem người đùa giỡn ra hoa chiêu gì!

Tùng Hạ Nhất Kê không chút hoang mang cũng cười lên Kỳ Lâm, giờ cao Phương Thốn Hàng Ma Trượng, chỉ chờ thời gian đến sẽ lập tức tiến lên đấu võ.

Boong boong boong...!!!!!!

Tiếng chuông du dương vang lên, chính là tín hiệu cho trận thi đấu chính thức được bắt đầu.

Gràoooooooo...

Kỳ Lâm gầm một tiếng kinh thiên động địa, bốn vó âm vang chạy tới. Trên lưng nó, Tùng Hạ Nhất Kê không chút nương tay vung lên Phương Thốn Hàng Ma Trượng, đâm thẳng hướng lồng ngực Đại Nhiệt.

Quý Mã cùng Đại Nhiệt tâm thần tương thông, căn bản không cần chủ nhân ra hiệu đã tự biết hí dài rồi bốn chân đạp mây bay cao lên mười mét, tránh công kích của Tùng Hạ Nhất Kê

Tùng Hạ Nhất Kê được thế không buông tha người, tay chụm lại đánh ra một trào. Đây chính là pháp thuật đỉnh cấp cô nàng sáng lập: Cửu Âm Đoạn Tôn Trảo!

Cái tên này chẳng những âm độc: đoạn tử tuyệt tôn đối thủ, hơn nữa hiệu quả cũng không hề kém.

Chỉ thấy một trào lớn chùng cái đấu, như thật như ảo hiện lên trong không khí, còn mang theo màu xanh biển, đúng là hiệu quả đóng băng của

Ngũ Hành Chi Thủy — người nếu dính vào sẽ bị đóng băng toàn thân không thể cử động.

Quý Mã nhanh chóng cúi đầu phun ra một ngọn lửa nóng hùng hực đón đỡ một trảo kia.

Uỳnh!

Một lửa một băng gặp nhau, phát ra một tiếng nổ vang trời.

Chỉ thấy Văn Vũ Hư Hỏa của Quý Mã bị Cửu Âm Đoạn Tôn Trảo áp chế, trong nháy mắt đông cứng thành một khối băng có hình dạng ngọn lửa.

Quý Mã bị phản phệ kêu lên một tiếng đau đớn, nhưng vẫn lập tức chúi người rồi chơi đòn cảm tử, cứng rắn lao thẳng thân tới va chạm với Kỳ Lân của Tùng Hạ Nhất Kê.

Gràooo....

Kỳ Lân bị đụng mạnh kêu lên đau đớn, thân thể cũng loạng choạng.

Cùng lúc đó lập tức Đại Nhiệt phối hợp nâng viên gạch đập tới Tùng Hạ Nhất Kê, lại bị cô ả nghiêng đầu tránh được rồi vung Phương Thốn Hàng Ma lên đâm tới mạng sườn hăn.

Phương Thốn Hàng Ma Trượng vừa đánh trúng mục tiêu thì đầu trượng tức thì toát ra một luồng kim quang, hình thành một quả đấm khổng lồ.

Quả đấm tung ra kèm theo một câu niệm Phật rõ to: Ngã phật tử bi pháp lực thành quyền; hàng phục ma chướng yêu nghiệt!

Đại Nhiệt bị đâm đến quay cuồng đầu óc, suýt nữa ngã xuống từ trên lưng ngựa.

Răng rắc răng rắc!

Một loạt tiếng gậy giòn vang lên, Cửu Kiếm Thành Lưu hộ thể của Đại Nhiệt lại bị đánh đến xuất hiện những vết rạn rõ ràng.

Ở hiệp đấu đầu tiên, Đại Nhiệt ăn không ít thiệt thòi, nghĩ thầm phải thay đổi sách lược. Hắn lập tức thúc Quỷ Mã bay vọt lên trời cao.

- Muốn chạy trốn? Không dễ dàng như vậy đâu!

Tùng Hạ Nhất Kê lập tức chỉ huy Kỳ Lân đuổi sát theo sau...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 32: Ngưu Ma Vương Nhái tiến hóa

oOo

Ở phương diện tốc độ, Kỳ Lân không bì được với Quỷ Mã. Quỷ Mã dậm lên bốn đám mây, bởi vì di chuyển quá nhanh thậm chí còn tạo thành những ảo ảnh, như là có thuật phân thân vậy.

Kỳ Lân truy cản không nổi, Tùng Hạ Nhất Kê có chút căm tức, không ngừng phát ra Cửu Âm Đoạn Tôn Trảo. Nhưng cho dù là pháp thuật chiến đấu đỉnh cấp thì khoảng cách công kích cũng chỉ có 10 mét, căn bản không tới Đại Nhiệt.

Tùng Hạ Nhất Kê tức giận chửi ầm lên:

- Đại Nhiệt, anh có phải là đàn ông hay không, đứng lại đánh một trận tử tế đi, chạy quanh tính gì là anh hùng hảo hán!

Đại Nhiệt không để ý tới cô nàng, nhàn nhã cười trên lưng Quỷ Mã như là đang cười ngựa xem hoa vậy, miệng còn thềm thì một khúc hát, hình như là Thập Bát Mô.

Tùng Hạ Nhất Kê nổi trận lôi đình — thật không nghĩ tới ở đại bối cảnh "trực tiếp toàn dân", gã này lại dám làm lính đào ngũ? Chẳng lẽ không sợ bị ngàn vạn người chơi chửi mắng?

Mà người chơi server Đông Thắng Thần Châu quả thật cũng đã bắt đầu ồn ào:

- Cái đêch gì thế này? Chạy trốn không thèm động thủ sao? Fuc.k you, Đại Nhiệt!

- Không đánh nổi thì đừng có khiêu chiến, bà nó chứ, làm mất mặt chúng ta!

- Đánh đi! Dừng lại đánh đi! Đứa nào chạy làm chó!

- Đánh! Đánh! Đánh...

Trường An, thành Ngạo Lai, thành Ô Kê v.v... toàn bộ người chơi Đông Thắng Thần Châu không hện mà cùng vung tay hô to, thanh thế kinh người.

Trong phòng VIP tại Khách Vân Lai, thành Trường An.

Thiên Hạ Nhất Thủ nhíu mày, khó hiểu nhìn trận đấu một bên chạy một bên đuổi, nghĩ thầm:

- Hắn đang tính làm cái gì vậy?

Trong Cao Lão Trang, những thành viên chủ chốt của Cuồng Nhiệt Trại đều có mặt để hò hét trợ uy cho Đại Nhiệt.

Yến Cuồng Đồ cũng thầm sốt ruột, nhưng ngoài miệng lại giải vây cho Đại Nhiệt:

- Đánh du kích! Hiền đệ khăng định muốn sử dụng cách đánh du kích. Đây là tri thức quý báu các bậc tiền nhân đã lưu lại cho chúng ta, đáng để phát dương quang đại!

Trong một căn phòng riêng biệt, Hồ Ly chớp chớp con mắt: Trư Bát Giới chết tiệt này quỷ kế đa đoan, khăng định lại muốn sử xuất thủ đoạn hạ

lưu nào đây, Tùng Hạ Nhất Kê không cẩn thận sẽ biến thành Tùng Hạ Tử Kê...

Tùng Hạ Nhất Kê có thể bị Đại Nhiệt xử lý hay không chưa biết, nhưng hiện giờ cô nàng đã bị chọc giận đến muốn tức chết rồi — bởi vì tầm quan trọng cùng tính vinh dự của vòng đấu này, hệ thống cho phép tuyển thủ có thể không bị hạn chế nào về không gian mà thoải mái thi đấu, đem chiến trường mở rộng ra vô tận, không giống Vòng Sơ Tuyển cùng Vòng Chung Kết bị thiết kế cấm chế phong bế xung quanh.

Điều này vốn rất hợp lý, bởi dưới vạn con mắt nhìn chăm chăm, làm một kẻ đào ngũ không đánh mà chạy thì còn dọa người hơn chết trận sa trường nhiều.

Một khi làm lính đào ngũ, vậy sau khi đi ra đừng nghĩ gặp ai nữa, so với bị “đội nón xanh” còn đáng xấu hổ hơn. Bỏ mình bại trận, còn có thể dùng “thà chết chứ không chịu khuất phục” để hình dung; chứ nếu là chạy trốn, cả dũng khí đánh một hồi cũng không có, vậy đợi ở ngoài chính là “mưa nước miếng”.

Tùng Hạ Nhất Kê rất muốn phun một ngụm nước miếng tới Đại Nhiệt thể hiện sự khinh bỉ, đáng tiếc là quá xa, đành phải tạm thôi. Cô nàng âm thầm dùng tay phải đưa vào hành trang, nhiều lần định lấy bảo bối kia ra, sau đó miếu sát Đại Nhiệt cho xong chuyện.

Có điều nghĩ đến tính trân quý của bảo bối này, cô nàng lại thấy luyến tiếc, nghĩ thầm Đại Nhiệt tuy rằng hành vi cổ quái, nhưng vốn không phải là đối thủ của mình, chỉ cần đuổi kịp hẵn thì không cần bảo bối này cũng có thể làm thịt, một khi đã như vậy cần gì phải lãng phí.

Nghĩ tới những thứ này, tay ả lại rút trở về.

Quả nhiên, sau khi tản bộ một vòng, Đại Nhiệt đột nhiên thả chậm tốc độ — chạy trốn cũng rất hao phí tâm thần pháp lực, có đôi khi cần thuốc

cũng không hồi kíp.

Tùng Hạ Nhất Kê mừng rỡ, lập tức đuổi tới, chuẩn bị đại khai sát giới.

Đúng lúc này, Đại Nhiệt bỗng nhiên từ trên lưng Quỷ Mã nhóm dậy, theo mỗi lần xóc nảy của bước chân ngựa mà nhấc người lên, tư thế cực kỳ cổ quái, hơn nữa còn phóng ra sát khí.

Các người xem ở bên ngoài cho rằng hẳn rồi cuộc muốn xuất ra tuyệt chiêu "hồi mã thương", nhao nhao hét "hay lắm"!

Tùng Hạ Nhất Kê đuổi theo ở phía sau, không bỏ qua cảnh giác, cũng cho là hẳn muốn dùng ám chiêu, vội vàng khom người nằm sát lên lưng Kỳ Lân — bất kể là cái gì, tránh thoát ám chiêu nói sau!

- Hê hê! Ngại quá, Tiểu Kê, cô đừng khẩn trương, ca chỉ đánh rắm một cái thôi mà!

Đại Nhiệt thấy Tùng Hạ Nhất Kê né tránh, tâm tình thật tốt, không khỏi trêu chọc, đồng thời ném một viên Đại Hoàn Đan vào miệng, tiếp tục chạy trốn.

Tùng Hạ Nhất Kê giận tím mặt, hung hăng quật một trượng lên mông Kỳ Lân, muốn thúc nó chạy nhanh hơn. Đáng thương là súc sinh này tuy da dày phòng ngự cao nhưng tốc độ lại thiếu hụt, thật sự không có biện pháp, bị quật đau, chỉ có thể gầm lên với Quỷ Mã đằng trước, ra điều nói:

- Đại ca! Đừng chạy nhanh như vậy mà! Ta là Kỳ Lân cái chứ có phải cọp cái đâu!

Kỳ thật Quỷ Mã cũng không chịu được mấy nữa, đã bắt đầu thở dốc, tốc độ cũng giảm dần.

Lúc này đây, Tùng Hạ Nhất Kê không có lãng phí cơ hội, một đòn Cửu Âm Đoạn Tôn Trảo hung hăng chộp tới Cửu Kiếm Thành Lưu của Đại Nhiệt...

- Phụtttt...

Đại Nhiệt phun ra mấy chục miliLit "nước ép cà chua". Hấn bị thương, nằm sấp trên người Quý Mã, lồm bồm nói:

- Ngưu Ma Vương Nhái à, anh đã ăn đủ khổ nhục, chú còn không mau hiện thân...

Ở bên ngoài, Đông Thăng Thần Châu một mảnh im lặng — người mù cũng nhìn ra được, luận đấu pháp thuật, Đại Nhiệt căn bản không phải là đối thủ của Tùng Hạ Nhất Kê.

Quả Thật, Thái Cực Đạo của Đại Nhiệt ở giai đoạn "Điểm Thiết Thành Kim, Hóa Hủ Hủ Vi Thần Kỳ" tồn tại rất nhiều nhân tố bất lợi cùng khuyết điểm, một khi gặp phải cao thủ chân chính căn bản là không thể so.

Giống như trận với Muối Tai To, 90% công lao quy ở Khạp Thụy Trùng.

Tùng Hạ Nhất Kê một chiêu đắc thủ, lòng phấn khởi, nghĩ rèn sắt khi còn nóng, sớm một chút giải quyết Đại Nhiệt, vì thế trực tiếp bật người đứng lên trên lưng Kỳ Lân, chuẩn bị hạ đòn sát thủ.

Mà Đại Nhiệt, chỉ có thể ôm chặt Quý Mã, cố nép thân mình để né tránh thêm chút thời gian.

Tùng Hạ Nhất Kê thấy thế cười lạnh, năm ngón tay giơ lên, hào quang xanh lam bắt đầu từ ngón giữa xoay tròn lan ra cả bàn...

- Con mụ xấu xí kia! Định làm gì lão đại của ta thế hả?

Đột nhiên một tiếng hét lớn như sét đánh vang lên, khiến Tùng Hạ Nhất Kê giật mình thiếu chút nữa sẩy chân rớt xuống Kỳ Lân. Cô nàng cũng không còn tâm trí mà phát đòn, vội ngồi ổn định xuống.

Chỉ thấy một làn khói xanh đen từ trên người Đại Nhiệt phóng lên cao, dần dần tụ tập lại thành một bóng hình thật lớn, toàn thân mặc khải giáp huyền thiết màu đen.

Không sai, bóng hình trước mắt chính là Ngưu Ma Vương Nhái, nhưng đã không còn là vẻ mờ ảo như muốn tan biến lúc trước nữa, mà là tiến hóa tới cảnh giới mới.

Hình thể của hắn đã gần như hóa thực chất, hai sừng, tóc dài, mắt to như chuông đồng, tay nắm chặt một thanh bô cào thật lớn, tất cả đều có cảm giác hết sức chân thật.

Càng quan trọng hơn là hắn đã có được năng lực trò chuyện, cũng tức là từ nay về sau Đại Nhiệt có thể trao đổi câu thông với hắn.

- Trời ạ! Đây... đây là vật gì??

Tất cả những người chơi đang xem video đều kinh hô lên như vậy. Mà nghe thấy tiếng, những người đang chú ý tới trận tranh tài còn lại cũng ào ào đổi màn hình sang xem bên này rất cuộc là có chuyện gì.

- Đây, đây... đây là vật gì?

Trong sân, Tùng Hạ Nhất Kê lắp bắp mãi mới thốt ra một câu, hiển nhiên cũng rất muốn biết chân tướng.

Nhưng bóng hình như thần ma kia lại không thèm đáp lời, âm âm lao tới, cái bô cao to lớn quét ngang đánh bay Kỳ Lân, sau đó không chút thương hương tiếc ngọc nào mà vươn bàn tay to tóm lấy Tùng Hạ Nhất Kê.

Tất cả chuyện này phát sinh quá nhanh, làm cho người ta không kịp chuẩn bị, đến khi mọi người hoàn hồn lại thì Ngưu Ma Vương Nhái đã bóp chặt tay, giết chết Tùng Hạ Nhất Kê, cái pháp bảo Tiên Thiên kia cũng chỉ có thể đợi lần sau xuất hiện.

Sự tình chấm dứt như phim hài, khiến cả nam nhân vật chính của chúng ta cũng ngỡ ngàng đương trường, một hồi lâu sau mới tỉnh lại, trầm ngâm một lát rồi lên tiếng:

- Lần này, tất cả mọi người đều thỏa mãn rồi chứ?

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sấu

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 1: Ca không phải là người tùy tiện

oOo

- Tiểu ca, tiểu caaaaa... Mau dậy đi! Mặt trời đã chiếu đến mông rồi mà anh còn chưa chịu dậy nữa! Từ khi nào mà anh thành con heo đại lười thế này hả?

Yêu Yêu mở cửa tiến vào, thấy Đại Nhiệt vẫn còn không nhúc nhích nằm ườn trên giường thì rất bất mãn mà bước tới kéo chăn của hắn ra.

Kết quả điều này là sao? Nàng cũng quá không kiêng kỵ rồi.

Bởi vì ai hiểu vấn đề của nam giới đều biết, tối hôm qua Đại Nhiệt thực hưng phấn mà tiến hành "nghiên cứu truyện tranh cho người lớn tuổi" một phen, tiện tay ném cả quần lót đi ra, cho nên hiện tại hạ thân hoàn toàn chỉ có mỗi lớp chăn che chắn.

Đại Nhiệt vội vàng nắm chặt lấy đầu chăn, che hạ thể, lớn tiếng nói:

- Đây đây, Yêu Yêu, em định làm gì thế hả? Anh không phải người tùy tiện!

Yêu Yêu cười khúc khích lườm hắn một cái:

- Nghĩ hay quá nhỉ, em chẳng qua là muốn đuổi anh xuống giường mà thôi.

- Xin em, giờ trời đang nắng đẹp thế này, đúng là thời gian tốt nhất để ngủ, em bắt anh xuống giường làm gì?

Đại Nhiệt cảm thấy có chút ảm ức. Hiếm khi hẳn cảm thấy thư giãn thế này, ngay cả Thái Cực Quyền tổ truyền cũng không thêm luyện, chỉ muốn an tĩnh mà ngủ một giấc thật đã, đợi chút mộng đẹp, đặc biệt là mấy giấc mộng có tí sắc!

Yêu Yêu chống nạnh nói:

- Tiểu ca, từ khi anh chiến thắng ở Anh Hùng Quyết Chiến thì đã hai ngày không thêm online rồi. Anh có biết là hiện tại anh đã trở thành đại anh hùng của Đông Thắng Thần Châu không. Vô số người chơi đang vây kín ngoài động phủ của anh, nói là nhất định phải đợi để được xem phong thái đại đương gia Cuồng Nhiệt Trại đó!

- Chẹp!

Đại Nhiệt không cho là đúng, chép miệng nói:

- Anh không phải khi, cũng chẳng phải quái vật, làm gì có chuyện vạn người đòi xem? Nếu mà thế thật thì phải chạy ra chạy vào biểu diễn đến mệt chết à.

Yêu Yêu không hiểu, nói:

- Tiểu ca, đây là vinh quang anh nên được, cũng là điều bao người tha thiết ước mơ cũng không có mà. Anh nghĩ lại đi, nhận vạn người hoan hô cùng vỗ tay như bản thân mình là một đại minh tinh thì oai phong đến cỡ nào chứ!

Đại Nhiệt không chút để ý, bộ dạng uể oải nói:

- Dù sao thì anh cũng không thích! Game thôi mà, kiêu ngạo thế để làm gì. Hơn nữa càng bị nhiều người soi thì càng mệt thôi.

Tây Du Nhất Mộng đã chú định sẽ không đánh đồng cùng hiện thực, ngược lại giống với thế giới giang hồ trong các tiểu thuyết võ hiệp.

Nhân tại giang hồ thân bất do kỷ!

Dù hiện tại phong quang như thế nào chẳng nữa thì chẳng qua cũng là phù dung sớm nở tối tàn, đừng mong các người chơi sẽ quý bái cung kính với bạn. Đối với bọn họ, những nhân vật nổi danh trong trò chơi chẳng qua là chong chóng chỉ hướng gió hay một đòn bẫy đang đợi để bắt bọn họ lên mà thôi.

Bạn vừa có trang bị tốt, người khác đã nghĩ giết bạn để trang bị đó rơi ra — chỉ cần có cơ hội, các người chơi tuyệt đối sẽ không bỏ qua thời cơ, cũng sẽ không bởi bạn là "anh hùng" gì đó mà mang lòng tôn kính không dám xuống tay. Hoàn toàn tương phản, mọi người sẽ lấy giết "anh hùng" làm vẻ vang cùng "cướp của anh hùng" làm mục tiêu.

Bởi vì tại thế giới ảo, dã tâm của mỗi người đều bị mở rộng ra vô hạn. Mỗi người đều muốn chính mình được làm nhân vật chính, cho nên cái gì mà "vung tay một cái vạn người quý bái" tuyệt đối không tồn tại ở trong trò chơi.

Đại Nhiệt rất rõ ràng đạo lý này cho nên hăn sau khi hăn chiến thắng Tùng Hạ Nhất Kê, thu được phần thưởng Long Chi Giác thì chỉ lẳng lẳng gửi nó qua hệ thống thư tín cho Yến Cuồng Đồ rồi offline.

Một lần off chính là hai ngày.

Đây cũng không phải là trốn tránh, cũng chẳng phải "công thành lui thân". Đây chỉ là một loại thả lỏng.

Game vốn là một cách để giải trí, thế nhưng cũng có thể trở thành một loại gánh nặng khiến người ta mệt mỏi. Mà đúng lúc nghỉ game để ngủ nướng thì gọi là thả lỏng thư giãn.

Đại Nhiệt cho rằng mình cần phải thả lỏng.

Nhưng Yêu Yêu thì mãi vẫn không rõ — nếu tiểu ca đã khẳng khẳng chủ động đi khiêu chiến Tùng Hạ Nhất Kê dưới tình huống không được coi trọng, sau đó lại tiến hành một trận đấu khiến người xem phải nhôn nhao toát mồ hôi hột thì tại sao tiểu ca lại không thích sự tung hô mà mình nên được khi đã giành chiến thắng?

Chỉ là nàng cũng lười nghĩ nhiều, la lớn:

- Tiểu ca, dù anh tạm thời không muốn online thì cũng phải rời giường đi ăn chứ! Anh xem, hơn mười giờ rồi này.

Đối với người có thói quen dậy sớm ăn sớm như Đại Nhiệt thì lúc này đúng là đã hơi trễ. Vấn đề là hẳn hiện tại thật sự không muốn ăn, bởi vì vừa tỉnh, việc đầu tiên hẳn nghĩ đến là muốn vào game.

Tạm thời bỏ qua những chuyện khác, trong lòng hẳn vẫn lẩn tẩn về cửa cuối cùng của nhiệm vụ Tam giới. Nhưng có lẽ vì đã đại xuất danh tiếng qua trận Anh Hùng Quyết Chiến, mục tiêu lớn cũng đã hoàn thành, hẳn cũng không có bức thiết phải làm nhiệm vụ này như trước nữa, tất cả tùy cơ duyên đi.

Hắn đảo mắt mấy cái, muốn nghĩ cách đuổi Yêu Yêu đi để lên mạng, vì thế hỏi:

- Em nhất định muốn đánh thức anh dậy là có tiết mục gì hot sao?

Yêu Yêu sừng sốt, chớp chớp đôi mắt to:

- Vậy anh muốn tiết mục gì?

Đại Nhiệt nhún vai:

- Anh cũng không biết, nhưng anh tuyên bố trước, anh không phải người tùy tiện, cho nên...

Hắn còn chưa nói hết câu, đôi môi đỏ mọng của Yêu Yêu đã đưa tới, đột nhiên hôn lên mặt hắn...

Trái với Long Hải Thanh ma mãnh khó hiểu, Yêu Yêu là một cô gái dám yêu dám hận. Từ sau khi thổ lộ trước mặt Đại Nhiệt, nàng chưa bao giờ che giấu việc mình thích hắn.

Đại Nhiệt lần nữa bị gái tập kích, lập tức mặt nghiêm trang bật thốt mấy lời chính nghĩa:

- Anh đã nói anh không phải là người tùy tiện... Ồ!

Lúc này đây, Yêu Yêu lại hôn tới, đích đến là miệng của hắn.

Lần này cũng làm cho vị “người không tùy tiện” kia tìm được một cái lý do thích hợp để "phòng thủ phản kích": là em bịt miệng anh không cho anh tuyên thệ, kế tiếp nếu có hành vi nào tùy tiện thì không phải tại anh...

Cảm nhận được cảm giác ướt át mềm mại trên môi, Đại Nhiệt có chút ý loạn tình mê, kìm không được dùng miệng nút chặt lấy hai mảnh ngọt lịm kia, biến bị động thành chủ động.

Đang lúc hắn tập trung tinh thần vào, Yêu Yêu lại đột nhiên tránh ra, mặt ửng đỏ nói:

- Tiểu ca, anh chẳng đứng đắn chút nào cả!

Đại Nhiệt lưu luyến lè lưỡi liếm môi, cười nói:

- Kỳ thật làm người mà đứng đắn quá thì không tốt!

Yêu Yêu lè lưỡi một cái, cắn môi, thấp giọng nói:

- Vậy giờ anh muốn làm tiết mục gì?

Đại Nhiệt vươn tay ôm lấy nàng rồi kéo cho nàng ngồi trên giường, ghé miệng sát tai nàng nói thầm:

- Bây giờ vẫn còn sớm, chúng ta tập thể dục buổi sáng một chút đi!

Cho tới tận lúc này, hẳn luôn là người bị động trong "chiến tranh nam nữ", giờ quyết định muốn chủ động một phen, hảo hảo biểu hiện ra hành vi mà một người nam nhân nên làm...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 2: Vấn đề khó khăn

oOo

"Thế dục buổi sáng" đều rất tiêu hao tinh thần cùng thể lực, cho nên khi Đại Nhiệt bước xuống giường thì cả người đầy mồ hôi, hai chân mềm nhũn ra, đứng trên mặt đất cũng muốn xiêu vẹo.

Đừng hiểu lầm, bởi vì một nguyên nhân đặc thù mà hãn và Yêu Yêu cũng không có chân chính tiêu hồn — xin chú ý, đừng hiểu sai nam nhân vật chính của chúng ta, chuyện này không quan hệ tới cái chân nhỏ thứ ba của hãn, mọi người đều biết thứ đó luôn “tăng như giá điện”; muốn trách cũng chỉ có thể trách Yêu Yêu.

Ở thời khắc mấu chốt, nàng lại thanh tỉnh lại, ngoan cường thủ vững trước “cầu môn” không cho Đại Nhiệt “sút tung lưới”.

Nàng nói:

- Tiểu ca, hôm nay không thể, cái kia của em đến...

Nghe được câu này, Đại Nhiệt hận không thể cào nát ga trải giường, đục thủng ván giường...

Đương nhiên, cho dù hai người không có lên đỉnh Vu Sơn, cùng ‘làm mưa làm mây’, thế nhưng một chút động tác ‘thế dục thân mật’ vẫn có, khiến Đại Nhiệt cảm thấy vừa thỏa mãn vừa mệt mỏi.

Hắn mặc quần áo tử tế rồi vào toilet làm vệ sinh cá nhân. Sau khi hắn trở ra thì Yêu Yêu đã dọn xong đồ ăn, còn ngồi gọt cả hoa quả.

Kích tình rút đi, lý tính khôi phục. Đại Nhiệt vừa ăn vừa có chút áy náy nói:

- Yêu Yêu, xin lỗi em nhé, vừa rồi hình như anh hơi lỗ mãng.

Yêu Yêu với gương mặt còn nguyên màu đỏ ửng lại không ngại ngần nói:

- Tiểu ca, không sao, đó là bản sắc nam nhân thôi mà. Nam nhân vốn là háo sắc.

- Ấc ặc! Sao anh cảm thấy lời của em toàn là gai vậy!

Yêu Yêu cười hắc hắc:

- Có gai thì làm sao? Hoa hồng đẹp là phải có gai! Mọi người thích là được.

Đại Nhiệt biện bạch:

- Anh cũng không háo sắc mà. Mỹ nữ như mây, mà mây thì ở trên trời, anh chưa bao giờ tận lực theo đuổi thứ đó, no bụng quan trọng hơn.

Yêu Yêu lăm băm:

- Có thể là anh tốt số, anh không đi kiếm nhưng cứ có mỹ nữ chủ động tìm anh, như em với chị Hải Thanh vậy.

Đại Nhiệt liên tục xoa tay:

- Yêu Yêu, em hiểu lầm rồi, anh với Long Hải Thanh thật sự không có gì!

Yêu Yêu nhìn hẩn thật kỹ, nghiêm túc nói:

- Tiểu ca, anh nhìn vào mắt em mà trả lời, anh thật sự không có ý gì với chị ấy sao?

- Hai chuyện này khác nhau!

Đại Nhiệt thành thật nói:

- Anh tin chắc là không có mấy nam nhân không hứng thú với Tiểu Long Nữ đâu. Chỉ là anh cùng cô ấy là người của hai thế giới cho nên anh không có tự tìm phiền não.

- Vấn đề là nếu chị ấy chủ động ghép thế giới của mình vào thế giới của anh thì anh nghĩ gì?

Đại Nhiệt cười cười:

- Chuyện này không thể có từ nếu được...

Yêu Yêu không đồng ý:

- Tiểu ca, anh thật là ngốc! Anh cho rằng đủ loại hành động của chị Hải Thanh đều không có ý tứ gì sao? Đến chỗ của anh ngủ, về nhà thăm bố mẹ anh, còn có trong trò chơi...

Nói đến chỗ này, nàng đột nhiên nhớ Long Hải Thanh đã dặn dò, vội vàng im miệng.

Đại Nhiệt thực miễn cảm bắt được sơ hở trong lời của nàng, truy hỏi:

- Cô ấy ở trong trò chơi làm sao cơ?

Yêu Yêu phản ứng rất nhanh:

- Em nói là chị ấy ở trong trò chơi cũng rất ngưỡng mộ anh. Mặc dù chị ấy không chủ động liên hệ với anh trong đó nhưng luôn chú ý tới mọi hành động của anh.

Đại Nhiệt “à” một tiếng:

- Cô nàng này quái thật, mọi người đều là bạn, nếu đã cùng chơi game Tây Du Nhất Mộng thì sao không tụ tập lại cho vui, cứ trốn trốn tránh tránh... Anh biết rồi, nhất định là anh chơi pro quá, đã kích tự ái của cô ấy, cho nên cô ấy mới không muốn chạm mặt anh. Nhất định thế rồi, Tiểu Long Nữ luôn tranh cường hão thắng trong game online mà.

Yêu Yêu thềm cười trộm, mặt ngoài lại tỉnh bơ phụ họa nói:

- Chắc là nguyên nhân ấy đó.

Đại Nhiệt đột nhiên vỗ đùi, rất kỳ quái nhìn nàng:

- Yêu Yêu, chúng ta sao cứ nói về Long Hải Thanh vậy nhỉ? Em sẽ không ăn giấm chua chứ?

Yêu Yêu không thèm để ý, cười nói:

- Ăn giấm có thể giết vi khuẩn, có lợi cho cả thể xác lẫn tinh thần, ăn nhiều một chút cũng không sao cả.

Đại Nhiệt chép miệng nói:

- Không đúng, giữa em và Long Hải Thanh nhất định là có chuyện gì gạt anh! Nói mau!

Mắt hần cũng trừng lớn lên.

Có điều Yêu Yêu một chút cũng không sợ, ngược lại cười dài:

- Không sai. Em và chị Hải Thanh xác thực đã lập một hiệp nghị về anh. Nhưng nội dung hiệp nghị thì giờ chưa phải thời điểm nói cho anh đâu.

Hiệp nghị? Oh my god, bị hai nữ nhân đánh chủ ý mà chính mình lại hồn nhiên không biết.

Đại Nhiệt hiện tại cảm giác thật sự là rất cao hứng!

Đúng, chính là cao hứng! Có hai mỹ nữ nhìn chăm chăm sao không cao hứng đây?

Một khi đã như vậy Đại Nhiệt cũng lười truy hỏi, an tâm ăn uống bổ sung dinh dưỡng thể lực.

Ăn xong, Đại Nhiệt lại ngồi ba hoa tán phét với Yêu Yêu thêm một lát, sau đó đương nhiên là đội thiết bị online vào, bắt đầu một hành trình "đại náo" mới. Không cần phải nói, việc quan trọng nhất chính là hoàn thành một cửa cuối cùng của nhiệm vụ Tam giới.

Theo tình huống trước mắt, nhiệm vụ Tam giới cửa thứ ba "Phá Tây Thiên" cơ hồ là động lực lớn nhất của Đại Nhiệt ở hiện tại — một cửa này tên "Phá Tây Thiên" tự nhiên là có quan hệ với bản đồ Tây Thiên.

Trong Tây Du Nhất Mộng, Tây Thiên hư vô mờ mịt, thuộc loại bản đồ ẩn tàng chờ được mở, cần người chơi chạm tới một vài bí quyết mới có thể đi vào. Bản đồ này không cố định vị trí, người chơi có thể tiến vào từ bất kỳ đâu, chỉ cần thôi động được bí quyết.

Hơn nữa khi Đại Nhiệt nhận nhiệm vụ này hệ thống cũng đã chú thích rõ: muốn người chơi chủ động đi phát động, không nói rõ trình tự, cũng không có xếp đặt chi tiết, chỉ có thể ở trong trò chơi rộng lớn này làm thầy bói xem voi.

Đây là một đề bài khó khăn dành cho Đại Nhiệt.

Đại Nhiệt ưa thích những đề bài khó khăn, có khiêu chiến mới có hứng thú, tuy nhiên hẳn lại chưa bao giờ tận lực đi làm việc gì cho ra hồn. Nhưng chính loại tính cách này mới khiến hẳn làm ra đủ chuyện kinh thiên động địa trong trò chơi. Về phần những việc cơ bản của game online như giết quái cày ngô tính, hẳn cơ hồ không có chạm qua.

Hẳn chính là như thế, lấy một hình thức không thể phục chế mà một đường chơi đùa đến tận chỗ này — không thể làm duy nhất thì phải làm đệ nhất, hẳn luôn hướng theo phương hướng này mà nỗ lực.

Mà bây giờ, đến phiên giải quyết nan đề mới...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 3: Cuồng Nhiệt Thiên Hạ

oOo

Trường An vẫn phồn hoa như cũ, chỉ có một điểm khác biệt là trên không trung giờ đã có đầy người đang bay. Bọn họ cười tóa kỳ hoặc sử dụng pháp bảo mà lui tới trên bầu trời như những con chim nhỏ.

Trải qua một đoạn thời gian phát triển, nhóm người chơi đầu tiên tham gia Tây Du Nhất Mơng đã đồng loạt tiến vào giai đoạn “khá giả”, pháp thuật chiến đấu cơ bản đều từ cấp cao trở lên. Tuy rằng giải đấu Anh Hùng Tranh Bá lần thứ nhất mới chấm dứt được hai ngày, thế nhưng dưới sự kích thích của những màn PK đặc sắc trong đó đã khiến một số lượng không ít người chơi cố gắng cày cuốc để pháp thuật chiến đấu lên đến đỉnh cấp.

Các người chơi nâng cao không chỉ pháp thuật chiến đấu mà còn ở đủ loại pháp thuật phụ trợ. Không ít loại hình đều bị người chơi dưới cơ duyên xảo hợp học được. Đến giờ cười mây đạp gió đã trở thành pháp thuật cơ bản, mặc dù tốc độ phi hành còn có tì vết, thế nhưng có thể thỏa mãn yêu cầu "xuất hành du lịch, giết người cướp của" thường ngày.

Về phần những pháp thuật phụ trợ khác lại càng quái lạ, đủ thứ trên trời dưới biển vốn chỉ tồn tại trong phim ảnh truyện sách giờ đều được đưa vào trò chơi. Nghe nói ngay cả Thuật Định Thân mà Đại Thánh gia thích dùng cũng bị một gã người chơi có vận cứ-t chó nào đó học được.

Cho đến ngày nay, trò chơi mới chính thức tính là tiến vào giai đoạn "trăm hoa đua nở, phát triển toàn diện". Tại Đông Thăng Thần Châu, dấu hiệu cho việc này là giáo phái — "Cuồng Nhiệt Thiên Hạ" thành lập!

Đánh bại Tùng Hạ Nhất Kê, Đại Nhiệt không chút do dự mà đem phần thưởng Long Chi Giác giao cho Yển Cuồng Đồ.

Cuồng Nhiệt Trại và Thiên Hạ Hội liên minh thành lập giáo phái sớm đã là việc ván đã đóng thuyền. Bởi vì Đại Nhiệt có cống hiến lớn nhất, là chủ nhân của Long Chi Giác, cho nên Yển Cuồng Đồ thành công đấu tranh để hai chữ "Cuồng Nhiệt" đứng trước "Thiên Hạ" trong cái tên của giáo phái.

Dù sao cái tên cũng chỉ như là tấm biển hiệu ngoài quán, Thiên Hạ Nhất Thủ tự nhiên không quá để ý, mau chóng thành lập giáo phái mới là vương đạo.

Cơ hồ đồng thời, Bắc Câu Lô Châu cùng Tây Ngưu Hạ Châu đều xây dựng lên giáo phái thuộc về mình — Tùng Hạ Nhất Kê tuy rằng bất ngờ bị Đại Nhiệt đánh bại nhưng cũng không có nản chí, tại trận đấu quyết định người xếp hạng chót giữa hai người thua trận đầu, cô nàng hung hăng ngược đãi kẻ bị quán quân server Bắc Câu Lô Châu Drift Thêm Nữa chém xuống ngựa là Tiểu Kiếm Cuồng Sinh của Nam Chiêm Bộ Châu một phen, cuối cùng vẫn hồi chút mặt mũi.

Drift Thêm Nữa đạt được Long Chi Giác bèn thành lập lên giáo phái "Dưới Cờ Thái Cực"; mà Tùng Hạ Nhất Kê thành lập lên giáo phái gọi là "Đại Hòa Đoàn".

Ba đại giáo phái được kiến lập cũng là dấu hiệu trò chơi tiến vào kỷ nguyên mới.

Tầm quan trọng của giáo phái thể hiện tại công năng của bản thân nó, chủ yếu có ba đặc điểm sau:

Thứ nhất: sau khi giáo phái được thành lập sẽ tự động sinh ra một bản đồ riêng của giáo phái đó, chỉ có thành viên giáo phái mới có tư cách tiến vào.

Trong bản đồ này cơ duyên trùng điệp, giống như một mỏ tài nguyên khoáng sản khổng lồ vậy, ẩn chứa đủ thứ có thể thu được điểm ngộ tính. Quan trọng hơn là nơi đây có xác suất xuất hiện các loại NPC có trí tuệ tương đối lớn. Những NPC này cũng không phải ăn không ngồi rồi, mỗi người đều thân mang tuyệt kỹ, chỉ cần hữu duyên là có thể bá sư học nghệ. Điều này so với tìm kiếm tương tác với NPC ở bên ngoài chẳng khác nào đang hưởng đãi ngộ VIP.

Thứ hai: giáo phái có thể mở ra "kỹ năng sống".

Cái gọi là kỹ năng sống chính là may vá, luyện đan, rèn đúc v.v... Cái này so với "luyện kim thuật" mà người chơi tự động có được sau khi khai khiếu tiên tiến hơn nhiều, bất kể ở xác suất thành công hay tỷ lệ thành phẩm. Thành viên giáo phái sau khi lựa chọn tu luyện các kỹ năng này sẽ đạt rất nhiều chỗ tốt, ví dụ như chọn luyện đan thì sẽ có thể luyện ra đan dược còn tốt hơn cả Đại Hoàn Đan do hệ thống bán ra, phát tài ở trong tầm tay; còn nếu chọn rèn đúc, tu luyện tới cảnh giới cao nhất, một khi có được tài liệu hoàn mỹ, vận khí tốt thậm chí có thể tạo ra pháp bảo Hậu Thiên nhất phẩm...

Tóm lại, những kỹ năng sống này đều là thứ mà người chơi khát khao có được.

Thứ ba: giáo phái là cách duy nhất mở ra phó bản "Hồng Hoang Phong Thần".

Nghiêm chỉnh mà nói, pháp bảo Tiên Thiên là đạo cụ lợi hại nhất trong Tây Du Nhất Mộng. Mà tuyệt đại bộ phận chúng nó đều ẩn giấu trong phó bản này.

Được trò chơi an bài trong phó bản này, không ngoại lệ đều là tồn tại cấp bậc Thánh Nhân — Tam Thanh, Thông Thiên Giáo Chủ, Đông Hoàng Thái Nhất, Tổ Vu vu tộc ... mỗi người đều là nhân vật lừng danh kim cổ. Nghe nói trò chơi biến thái này còn an bài cả thần thoại tối cao là Bàn Cổ cùng Hồng Quân ở trong phó bản.

Đây là khái niệm gì? Làm so sánh đơn giản — tu vi hiện tại của Tùng Hạ Nhất Kê có thể nói là có một không hai, thế nhưng nếu cô nàng so chiêu với Trấn Nguyên Tử thì sợ là chống đỡ không nổi 30 giây. Mà Trấn Nguyên Tử được hệ thống xác định chẳng qua mới là chuẩn Thánh Nhân mà thôi. Khác biệt giữa chuẩn Thánh Nhân và Thánh Nhân thì lại như người lớn cùng trẻ con vậy.

Cho nên nói phó bản "Hồng Hoang Phong Thần" là bản đồ chung cực của Tây Du Nhất Mộng. Nơi đây chẳng những có thể thu được pháp bảo Tiên Thiên; quan trọng hơn là bất kể người chơi tu Tiên, tu Phật hay tu Võ lực, muốn tu vi lên một cảnh giới mới đều phải tiến vào phó bản tìm kiếm tài liệu tu luyện.

Trong đó: người chơi tu Tiên muốn tu Nguyên Thần phải đi vào trong Hồng Hoang chém giết thượng cổ yêu để Đông Hoàng Thái Nhất, đạt được Yêu Nảo — Yêu Nảo: do tinh khí hồn phách của vạn yêu chi để Đông Hoàng Thái Nhất cô đọng lại mà thành. Người ăn được có thể trực tiếp tạo phôi thể Nguyên Thần. Sau khi phôi thể Nguyên Thần sinh ra còn cần người chơi thông qua tu luyện thời gian dài mới có thể chậm rãi phát triển thành Nguyên Thần thành thực.

Người chơi tu Phật cũng tương tự, phải vào Hồng Hoang chém giết mười hai Tổ Vu, đạt được toàn bộ mười hai cái Tổ Vu Cốt mới có thể hình thành Kim Thân Cốt Giá, sau cùng mới tu được đại viên mãn.

Về phần con đường thứ ba lấy võ nhập đạo thì phải đi vào trong đó tìm kiếm một món thần binh thượng cổ thần bí...

Những đoạn thuyết minh này tuy rằng tạm thời vẫn chỉ là lý luận hư vô mờ昧, nhưng theo thời gian chung quy có một ngày sẽ có người chơi biến lý luận thành sự thật.

Nhưng bây giờ, đối với những thứ này, Đại Nhiệt cũng không có nghĩ nhiều, bởi vì bằng thành tựu hiện tại thì ý tưởng gì cũng đều là không thực tế.

Thấy trên bảng thao tác của mình có thêm một menu Giáo Phái, Đại Nhiệt không khỏi mỉm cười: Cuồng Nhiệt Thiên Hạ! Cái tên này cũng không tệ lắm.

Hắn không chần chờ thêm, trực tiếp triệu hồi ra Quỷ Mã, một đường phi nhanh về Cao Lão Trang...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 4: Cơ hội

oOo

Yến Cuồng Đồ pm, biết Đại Nhiệt đang ở Cao Lão Trang bèn chạy đến. Vừa nhìn thấy Đại Nhiệt, hấn đã xông lên, dùng động tác gấu trúc ôm cây mà bám chặt lấy Đại Nhiệt, cứ như là sợ vừa bỏ ra thì Đại Nhiệt sẽ bay mất:

- Hiền đệ, chú đây rồi!

Đại Nhiệt rất khoa trương làm vẻ mặt ngạt thở sắp chết:

- Nếu anh không buông tay thì em chết đấy!

Yến Cuồng Đồ không có ý định buông, nói:

- Một ngày không thấy như cách ba thu, chú không biết mấy hôm nay chú đi vắng anh cơm nước khó vào thế nào đâu...

- Dừng! Dừng khẩn cấp!

Đại Nhiệt nghe hấn nói thái quá cuống quýt ngắt lời:

- Dừng có nói giống như một đôi cầu nam nữ vậy chứ! Phải chú ý chọn từ, đừng dùng mấy lời kịch buồn nôn này, đại ca!

Hắn liếc liếc sang Hồ Ly đứng cạnh, sợ nàng thấy tình hình như thế lại bắt đầu sinh hiểu lầm.

Hồ Ly hôm nay thật khác thường, không hề lên tiếng mỉa mai mà chỉ bình tĩnh nhìn hai người bọn hắn, không cảm thấy chỗ nào không thỏa đáng.

Đại Nhiệt lúc này mới thở phào — hắn trở lại Cao Lão Trang vừa vặn nhìn thấy Hồ Ly đang ở trước sân làm công tác dọn dẹp trang hoàng.

Không biết nguyên nhân gì, từ khi vị cao thủ Long Thị này trở thành phu nhân của Cao Lão Trang lại hoàn toàn chuyển dời tâm trí lên việc "trang hoàng dọn dẹp", đưa Cao Lão Trang trở thành một nơi cảnh sắc tinh mỹ: có nước chảy có suối phun có giả sơn có đồ cổ... Nhìn qua, cô nàng ít nhất đã đầu tư vào Cao Lão Trang hơn trăm vạn.

Điều này làm cho Đại Nhiệt vô cùng, vô cùng khó hiểu. Mặc dù nói trò chơi có nhiều cách để người chơi tìm được niềm vui thích trong đó, thế nhưng Hồ Ly lại chuyển biến phong cách hành sự đến 180 độ làm cho người ta khó hiểu.

Có lẽ ứng với câu: phụ nữ luôn khát vọng có một mái ấm gia đình, cả ở game online cũng không ngoại lệ.

Nhưng những điều này cũng không ảnh hưởng gì lớn đến Đại Nhiệt. Mặc dù hắn là chủ nhân chính thức của Cao Lão Trang, nhưng ở phương diện kiến trúc cũng không có yêu cầu gì đặc biệt, mặc cho Hồ Ly bày biện đi.

Yến Cuồng Đồ cười ha ha nói:

- Chú đánh bại Tùng Hạ Nhất Kê cái là biến mất, anh còn tưởng chú "công thành lui thân", muốn về sau màn lĩnh lương hữu đấy, làm anh sốt

ruột gân chết. Phải biết là Tây Du Nhất Mộng không có chú không khác gì nước luộc trứng, một chút hương vị cũng không có.

- Ha ha, sao thế được! Chẳng qua là từ nay em không thể chăm chỉ onl như trước thôi, em cũng sắp thi cao học rồi. Đến giờ em vẫn chưa ôn được cái gì đó, chủ quan sợ lại rớt cái rằm.

Đại Nhiệt thản nhiên giải thích.

Yến Cuồng Đồ gật đầu:

- Cũng phải. Trò chơi chỉ là một phần giải trí trong cuộc sống thôi, hứng thì cày cuốc, bận lại tạm xa, không có gì cần lăn tăn cả.

Đại Nhiệt không muốn tiếp tục đề tài này, ho khan, nói:

- Thôi bỏ qua đề tài thốn thức kia đi. Hôm nay em online là hi vọng tìm được manh mối để có thể hoàn thành nốt cửa thứ ba nhiệm vụ Tam giới.

Yến Cuồng Đồ vỗ đùi:

- Ở đây, nói đến nhiệm vụ này mới nhớ. Giờ nó đang là tiêu điểm trong game đấy. Hiện tại đã có không ít người hoàn thành xong cửa thứ hai, đang tích cực tìm kiếm cơ hội hoàn thành cửa thứ ba!

Hắn nói, giọng có chút tiếc hận, ý là Đại Nhiệt lãng phí mấy ngày nên mất đi tiên cơ — trò chơi chính là như vậy, trăm vạn người sinh hoạt, cho dù chỉ ngăn ngủi chốc lát cũng có thể phát sinh những biến hóa long trời lở đất.

Đại Nhiệt hoàn toàn không thèm để ý:

- Nhiều người mới tốt. Vừa náo nhiệt vừa tăng thêm cơ hội tìm ra hướng làm. Tuy rằng cách thu được nhiệm vụ của mỗi người đều bị hệ thống bố trí khác nhau, nhưng cũng có thể tham khảo không ít mà anh.

Nghe Đại Nhiệt nói như vậy, Yến Cuồng Đồ cũng không cần tiếc nuôi hộ thêm nữa. Hần bỗng nói:

- Hiền đệ, chúng ta cùng Thiên Hạ Hội sẽ tổ chức đại hội giáo phái lần đầu tiên vào ngày mai, thảo luận việc phân chia quyền lực chức vụ. Chú là đại đương gia của chúng ta, nhất định phải tham dự đấy.

Đại Nhiệt trầm ngâm một lát:

- Có lẽ em sẽ bận một thời gian, không để ý đến giáo phái được đâu, đại sự mình anh quyết là được rồi.

Yến Cuồng Đồ lập tức nóng nảy:

- Như vậy sao được! Chú là đại công thần trong việc sáng lập Cuồng Nhiệt Thiên Hạ, chú mà không có mặt thì cả đại hội cũng ảm đạm thất sắc!

Đại Nhiệt dờ khóc dờ cười:

- Em có quan trọng như vậy sao?

Yến Cuồng Đồ rất nghiêm túc:

- Có lẽ chú không quan trọng với Thiên Hạ Hội nhưng tuyệt đối quan trọng với Cuồng Nhiệt Trại. Anh đã thương lượng xong với các thành viên chủ chốt trong sơn trại rồi, tại đại hội sẽ tranh thủ để chú lên làm giáo chủ. Đây cũng là một phần trong hiệp nghị khi cùng thành lập giáo phái với Thiên Hạ Nhất Thủ.

Thiên Hạ Hội thậm chí ngay cả điều kiện này cũng đáp ứng, có vẻ không giống phong cách của Thiên Hạ Nhất Thủ!

Đại Nhiệt sờ lên cằm tự hỏi...

Chỗ khác biệt lớn nhất giữa giáo phái và sơn trại là ở quyền sở hữu. Sơn trại thuộc về chế độ tư hữu mà giáo phái chính là chế độ công hữu.

Chức vụ lớn nhất giáo phái đương nhiên là giáo chủ, thế nhưng giáo chủ lại không thể nắm toàn bộ mọi chuyện của giáo phái trong tay. Bởi vì dưới giáo chủ có một nguyên lão đoàn gồm 10 người. Thông thường sự kiện trọng đại của giáo phái đều phải thông qua nguyên lão đoàn thảo luận xem xét, sau đó tiến hành bỏ phiếu quyết định, quá bán mới có thể thông qua.

Chức vụ giáo chủ cũng do nguyên lão đoàn bầu lên, có nhiệm kỳ 3 tháng một, đến thời hạn sẽ lại tổ chức một lần đại hội mới để quyết định xem giữ nguyên giáo chủ hay thay người.

Về phần ai được chọn làm nguyên lão thì phải thông qua toàn bộ thành viên giáo phái bầu cử, nhiệm kỳ là 5 tháng.

Ở phương diện này, hệ thống bắt chước rất nhiều quy chế điều lệ của cơ cấu chính trị ngoài hiện thực, nói là muốn đạt tới sự dân chủ để bảo hộ lợi ích của mỗi thành viên trong giáo phái. Còn chi tiết trong đó thực sự quá phiền phức cho nên không kể ra ở đây.

Đại Nhiệt luôn ghét những việc phiền toái, nhưng để hãn không cách nào từ chối là khi thành lập Cuồng Nhiệt Trại hãn đã từng thăm thề phải làm cho các công thần đóng góp xây dựng sơn trại có được hồi báo lớn nhất. Như vậy, trước mắt giúp những thành viên chủ chốt của Cuồng Nhiệt Trại đạt lợi ích cao nhất trong giáo phái chính là hồi báo lớn nhất.

Đây đồng dạng là một cơ hội hiếm có!

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sầu

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 5: Đại hội giáo phái

oOo

Đại hội giáo phái tất nhiên là được cử hành trong bản đồ riêng của giáo phái.

Bản đồ này có cảnh tượng giống như các bản đồ khác trong game, đồng dạng có núi rừng thảo nguyên, đồng dạng có đông đảo các loại quái vật, cũng chính là những đối tượng tốt nhất để cày ngô tính.

Bản đồ giáo phái sẽ không xuất hiện Boss lợi hại — đây là một ưu đãi của hệ thống, để cho thành viên giáo phái vừa an tâm tu luyện trong đó vừa không sợ người ngoài quấy nhiễu.

Chỉ có điều khi bản đồ được tự động tạo ra sẽ không có bất kỳ kiến trúc nào cả mà cần giáo phái tự xuất tiền túi ra xây dựng, ví dụ như phòng họp, nhà ăn, phòng vệ sinh v.v... Trọn vẹn không có mấy trăm vạn thì đừng mơ tưởng có chỗ sáng sửa chui ra chui vào.

Cho nên nói tổ chức vận hành một giáo phái rất hao tổn tài chính.

Nhưng tất cả chuyện này không quan hệ gì với Đại Nhiệt cùng Cuồng Nhiệt Trại — ở trong hiệp nghị Yến Cuồng Đồ cũng đã cùng Thiên Hạ Nhất Thủ nêu rõ: tín vật giáo phái Cuồng Nhiệt Trại bỏ còn tiền xây dựng do Thiên Hạ Hội ra.

Đối với Thiên Hạ Hội tài đại khí thô thì mấy trăm vạn đồng cũng không là vấn đề, bọn hăn sớm đã chọn một vùng đất phong thủy tại bản đồ giáo phái xây dựng lên một tòa đại điện nguy nga, vàng son lộng lẫy.

Trước cửa điện treo cao bức phù điêu viết bốn chữ rồng bay phượng múa "Cuồng Nhiệt Thiên Hạ", còn hai bên là hai câu đối. Vế bên trái viết: "Cuồng nhiệt trương dương mạc phụ thanh xuân lãng vân chí!"

Bên phải viết: "Thiên hạ trì sinh tráng ngã thiếu niên phá địa công!"

Hai câu đối này quả thực rất khí thế, là Thiên Hạ Nhất Thủ tự mình viết, xem ra hăn cũng không phải chỉ hư danh.

(Tạm dịch, không đảm bảo sát nghĩa: cuồng nhiệt nữa lên, đừng phụ chí tung hoành của tuổi trẻ - rong ruổi thiên hạ, thiếu niên tráng sĩ quyết lập vạn công)

Trước cửa điện còn đặt hai bức tượng đá trừ tà to lớn đang trợn mắt nhe nanh, cực kỳ uy phong — hai bức tượng này cũng không phải vật trang trí cho đẹp mà là bảo vật trấn phái hệ thống giao cho giáo phái. Một khi giáo phái bị kẻ thù bên ngoài xâm lấn, hai bức tượng trừ tà này sẽ hóa thành thực thể lao ra giết địch, uy lực có thể so với hai con thú cưỡi nhất đẳng.

Đương nhiên muốn thỉnh chúng nó tới canh cửa cũng phải trả tiền, lên tới 100 vạn đồng, mà một khi chết là phải mua con khác.

Vì muốn lôi kéo nhân tâm, Thiên Hạ Nhất Thủ thậm chí không có thu phí hội viên của những thành viên mới, hoàn toàn là tự mình bỏ tiền ra chống đỡ. Tạo dựng danh tiếng trong lòng thành viên mới là mục đích quan trọng nhất của người này.

Làm như vậy, không ngoài việc hăn muốn Thiên Hạ Hội ở nhiệm kỳ lần sau chiếm được đại đa số ghế ngồi, cuối cùng đạt tới mục đích khống chế được "Cuồng Nhiệt Thiên Hạ".

Bằng vào lực ảnh hưởng của Thiên Hạ Hội cùng với tinh lực mà bọn hắn đã bỏ vào, một bước này tin tưởng không bao lâu là có thể đạt tới. Đến lúc đó coi như đám Yến Cuồng Đồ gây sức ép thế nào thì cũng không cách nào ngăn cản.

Từ góc độ bản chất mà nói, người ta là game thủ chuyên nghiệp, còn bên Cuồng Nhiệt Trại chẳng qua là game thủ nghiệp dư, tập hợp những người thích chơi game, căn bản không cách nào so sánh.

Kết quả ở trên sẽ là tất yếu, bởi vậy Thiên Hạ Nhất Thủ cũng không để ý tới ban lãnh đạo lần thứ nhất, còn nhượng bộ thật lớn cấp cho Cuồng Nhiệt Trại năm ghế nguyên lão, cả bảo tọa giáo chủ cũng trực tiếp đưa cho Đại Nhiệt.

Đó là lý do đại hội lần này cứ thế bình thản trôi qua, toàn bộ sự việc trọng yếu đều đã được thông qua từ sớm, chỉ cần một bước công bố trước toàn đại hội cùng được hệ thống chứng thực là xong.

Cả quá trình không hề có tranh cãi, Đại Nhiệt được hệ thống nhận định là giáo chủ đầu tiên của Cuồng Nhiệt Thiên Hạ. Được Yến Cuồng Đồ dặn dò từ sớm, một người chơi mập mập tên là "Trâu Ngưu Ngưu" đột nhiên ôm lấy một bó hoa loa kèn to tướng, sóng thịch trên người núc ních chạy lên tặng hoa cho Đại Nhiệt, miệng còn rất khoa trương kêu to:

- Giáo chủ! I love You!

Màn này muốn bao nhiêu giả tạo có bấy nhiêu! Diễn xuất thô như một thân toàn mỡ của hắn vậy.

Đại Nhiệt xấu hổ đến nỗi muốn quát to một tiếng "có UFO" để dời tầm mắt của mọi người sau đó đá bay gã mập kia đi. Nhưng cuối cùng hắn vẫn khách khí nhận lấy bó hoa loa kèn trị giá 50 đồng kia, trong lòng thầm nghĩ đợi khi đọc danh sách nguyên lão, đến tên Yến Cuồng Đồ có nên sắp xếp một "Như Hoa cô nương" chạy tới ôm hôn hay không.

(Như Hoa cô nương: nhân vật phụ gây hài trong phim của Châu Tinh Trì, nổi tiếng với tạo hình để nguyên ria, bôi phấn son, một tay lấy ngón út ngoáy mũi)

Yến Cuồng Đồ không biết Đại Nhiệt lại thù dai như thế, hấn sai mập mập lên tặng hoa chỉ là sáng kiến nhất thời, muốn làm không khí phấn chấn hơn. Trên thực tế Trâu Ngu Ngu cũng không để cho hấn thất vọng. Mập mập xuất hiện làm cho hội trường hơi nặng nề lập tức hoạt bát lên. Mọi người đều hiểu ý cười lớn.

Trâu Ngu Ngu đồng học diễn xuất thành công, cười rạng rỡ như một đóa hoa loa kèn nở toét!

Tới đây, hết thầy đều kết thúc trong tốt đẹp. Ở đại hội Cuồng Nhiệt Thiên Hạ lần thứ nhất, ban lãnh đạo gồm Đại Nhiệt làm giáo chủ; bên Thiên Hạ Hội có Thiên Hạ Nhất Thủ, Thiên Hạ Nhất Bôi, Thiên Hạ Nhất Thống, Thiên Hạ Nhất Đồng, Thiên Hạ Nhất Đóa năm người làm nguyên lão, bên Cuồng Nhiệt Trại có Yến Cuồng Đồ, Tuổi Trẻ Long Bông, Ta Là Tiểu Bảo, Thánh Mệnh, Tà U Lam ngồi vào năm ghế còn lại.

Thánh Mệnh cùng Tà U Lam là nhân tài mới xuất hiện của Cuồng Nhiệt Trại, cho tới nay vẫn rất trung thành và tận tâm, khiến Yến Cuồng Đồ coi trọng đề cử lên làm trưởng lão.

Đối với vấn đề nhân sự này Đại Nhiệt hoàn toàn không có ý kiến. Để cho hấn khó chịu là bởi vì nhân tài phong hoa tuyết đại giống "Như Hoa cô nương" thật sự quá khó tìm nên khi Yến Cuồng Đồ làm nghi thức nhậm chức hấn không an bài được chút nhạc vui tương tự.

Quân tử báo thù, từ sáng sớm đến tối!

Đại Nhiệt chỉ đành nhớ kỹ khoản sổ sách này, về sau tiếp tục tìm cơ hội.

Đại hội kết thúc, giáo phái mở tiệc rượu, đồ ăn uống đều là những món cho ngộ tính phong phú, chúc mừng "Cuồng Nhiệt Thiên Hạ" chân chính thành lập. Đùn đẩy trách nhiệm không được, Đại Nhiệt thân là giáo chủ đương nhiên phải phát biểu một chút cảm tưởng, đều là mấy câu khách sáo hoa mỹ, không đề cập tới cũng được.

Kỳ thật Đại Nhiệt cũng rất kích động trong lòng, đứng đầu một giáo a! Riêng cái danh hiệu này thôi đã có thể ăn khắp thiên hạ không cần trả tiền! Nhớ ngày đó một thân một mình, tao ngộ long đong, hiện tại làm đến giáo chủ, quả thật trò chơi này như một giấc mộng vậy. Tuy rằng hẳn không thích xử lý đủ loại công việc phiền phức, cũng không muốn đương chức quá lâu, nhưng có cơ hội ngồi bảo tọa mấy tháng cũng là một chuyện thống khoái!

Tiệc tan đi, mọi người lại bắt tạt tản ra làm việc của mình, tất cả trở về quỹ đạo.

Đại Nhiệt bởi vì phải làm nhiệm vụ Tam giới nên vội vã rời bản đồ giáo phái. Đám Yến Cuồng Đồ ra tiễn, lưu luyến chia tay.

Đại Nhiệt kéo Yến Cuồng Đồ qua một bên, nói thầm:

- Yến đại ca, cục diện trong giáo tạm thời ổn định rồi, về sau thì phải xem mọi người! Tốt nhất giáo chủ kỳ tiếp theo là do anh làm!

Yến Cuồng Đồ hiểu được ý tứ của hẳn, vỗ ngực:

- Hiền đệ yên tâm đi! Bá vương ngành thượng cung là sở trường của anh, anh sẽ không thua Thiên Hạ Nhất Thủ.

Đại Nhiệt cười cười, nhẹ lướt đi, bước lên con đường "Phá Tây Thiên".

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 6: Cực kỳ bất ngờ

oOo

"Tây Thiên có thế giới cực lạc, mở rộng cửa ở khắp mọi nơi. Người nếu có duyên có thể tùy thời tùy chỗ tiến vào trong đó, đạt được đại kỳ ngộ; nhưng nếu vô duyên, đạp bằng muôn sông nghìn núi cũng chẳng thấy cửa mà vào..."

Đây là nhà phát hành chú giải về thế giới Tây Thiên cực lạc.

Ngoại trừ phó bản "Hồng Hoang Phong Thần", đây được coi là bản đồ thần bí nhất, cao cấp nhất trong trò chơi, đáng giá toàn bộ người chơi đi truy tìm.

Hư vô mờ mịt, thế giới Tây Thiên chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu. Bình thường cũng chẳng sao, không thể đi vào thì không vào thôi, chẳng có tổn thất nào, dù sao trong đó cơ bản đều là Boss, dù cho đi vào cũng chưa chắc có cái gì tốt.

Nhưng đối với người chơi có nhiệm vụ trong người thì lại khác, ví dụ như những người muốn hoàn thành nhiệm vụ Tam giới như Đại Nhiệt.

Liên tiếp mấy ngày, Đại Nhiệt đều lượn lờ ở cả trong lẫn ngoài thành, chú ý hết những gì liên quan đến Phật. Thế nhưng bất kể hăn vất vả ra sao thì vẫn không tìm được chút manh mối nào để đi thế giới Tây Thiên.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, Đại Nhiệt lần đầu tiên sinh ra cảm xúc mất kiên nhẫn, thậm chí quẫn trí lao ra ngoài thành, liên tiếp đồ sát hơn chục người chơi tu Phật, khiến bọn hắn khóc cha gọi mẹ mà cũng không hiểu vì sao đang không oán không cừu nhảy ra một gã sát thủ nặc danh.

Tây Thiên không phải được xưng là ngọn nguồn của Phật môn sao? Xử lý môn hạ đệ tử của người, xem người có ra không?

Thế nhưng hành vi chó cùng rứt giậu này của hắn cũng chẳng thấy hiệu quả gì mà chỉ tạo ra tác dụng phụ là khiến cho công phần, mấy chục người chơi cùng chung mối thù liên hợp lại, tụ tập thêm rất nhiều bằng hữu lập sẵn trận địa ngoài thành Trường An, chuẩn bị hợp công đối phó Đại Nhiệt.

May mắn là nam chính của chúng ta nghe được tiếng gió, đã chuồn trước cho nên mới không bị làm thịt.

Đường này không thông, Đại Nhiệt chỉ biết thở dài: có tâm giết tặc nhưng lại chẳng cách nào chuyển xoay trời đất.

Càng làm cho hắn buồn bực là trong trò chơi truyền ra tin tức mới nhất, không ít người đã tìm ra cách tiến vào được Tây Thiên, bắt đầu triển khai nhiệm vụ.

Căn cứ thống kê ban đầu: trong bốn đại server của Tây Du Nhất Mộng, người chơi có thể trùng kích nhiệm vụ cửa thứ ba đã lên tới hai con số.

Để cho Đại Nhiệt càng buồn bực chính là trong danh sách này bao gồm cả áp trại phu nhân của hắn — Hồ Ly!

Đối với Hồ Ly, Đại Nhiệt vẫn luôn duy trì lòng hiếu kỳ. Tuy rằng bởi vì Đại Nhiệt quá sáng chói mà gần đây nàng luôn thu mình sau màn, không có chỗ nào biểu hiện xuất sắc, nhưng với năng lực và tính cách của nàng thì tuyệt đối không phải người dễ chịu thua.

Còn phải nói?

Nàng nhận được nhiệm vụ Tam giới chậm hơn so với đại bộ phận người chơi, nhưng mạnh mẽ đi sau đến trước, hiện tại còn vượt cả Đại Nhiệt.

Loại này tốc độ, cũng không phải là những người như Yến Cuồng Đồ có thể so đo — Yến Cuồng Đồ kỳ thật cũng nhận được nhiệm vụ Tam giới, nhưng bởi vì vấn đề khách quan cùng chủ quan mà giờ vẫn còn đang ngâm cháo dầu dưới Địa Ngục.

Nói đến Yến Cuồng Đồ xuống chảo dầu, không biết là hần may mắn hay là xui xẻo, cửa thứ nhất cũng rơi xuống Địa Ngục Dầu Oa. Bởi vì hần luôn chú trọng pháp thuật chiến đấu, không bỏ công ở công pháp hộ thân nên kết quả vừa nghĩ đã biết.

Nhưng xuống chảo dầu có chỗ tốt của xuống chảo dầu, bản thân nó đã là một quá trình tu luyện, cho dù bị đun chết thì cũng có thu hoạch, đồng thời có động lực để phát triển thêm về mặt phòng thủ.

Quan trọng hơn là mỗi lần cùng một đám "đồng chí" xuống chảo dầu, Yến Cuồng Đồ đều có thể lôi kéo được vài "fans" tiềm năng tiến vào Cuồng Nhiệt Thiên Hạ. Do đó dù đã xuống đây đến bốn lần vẫn chưa thành công, nhưng hần cũng không có bao nhiêu buồn bực.

Người buồn bực bây giờ là Đại Nhiệt. Đoán được về mặt hần sẽ như thế nào khi thấy tên mình, Hồ Ly rất là vui vẻ: Trư Bát Giới chết tiệt, lần này bị bốn tiểu thư cho hít khói rồi nhé. Cho là bốn tiểu thư làm vườn dọn nhà cả ngày thì không còn chỗ nào vượt nhà anh được sao? Không sai, luận thực lực cùng thú cưỡi tôi thua, thế nhưng người ta luận nhân phẩm cơ!

Hồ Ly đích xác là bạo nhân phẩm, nàng ở Cao Lão Trang thấy một con chim sẻ bị thương bèn trị liệu cho nó, sau đó vòng quay nhiệm vụ Phá Tây Thiên cứ thế quay thôi.

Dùng lời của hệ thống: "Vì bạn có đức hiếu sinh nên khiến Tây Thiên chư Phật cảm động, bởi vậy cánh cửa Tây Thiên vì bạn mà mở!"

Nếu nguyên nhân này bị Đại Nhiệt biết, hẳn tuyệt đối sẽ phun ra mấy chục miliLit "nước ép cà chua", sau đó dựng thẳng ngón giữa đối với đạo diễn:

- Có làm hay không, ca mới là nam nhân vật chính!

Cho nên Đại Nhiệt rất buồn bực, loại cảm xúc tiêu cực này so với trước lúc khai khiếu chỉ hơn chứ không kém. Dù sao khi đó hẳn vốn là tầng lớp rể cỏ, tâm tính còn rất vững vàng, nhưng trải qua liên tiếp oai phong lẫm liệt, đột nhiên đậm chân tại chỗ, chậm hơn người khác, mùi vị tất nhiên không thể dễ chịu.

Không thể làm duy nhất thì đi làm đệ nhất!

Tính tranh cường háo thắng ai cũng có, gọi là Phật cũng biết giận.

Nhưng trò chơi là như thế, quy tắc không định riêng cho ai cả. Lại mười ngày nữa trôi qua, Đại Nhiệt vẫn không mò tới cái tay nắm cửa chứ đừng nói là cửa vào Tây Thiên. Ngay cả ngâm chảo dầu chuyên nghiệp như Yến Cuồng Đồ cũng đã chạy ra khỏi Địa Ngục, bắt đầu Đại Náo Thiên Cung, nhưng nam nhân vật chính của chúng ta vẫn như cũ quanh quẩn bên ngoài “cửa Phật”.

Thật sự là có điểm không thể tưởng tượng.

Nhưng ngay lúc Đại Nhiệt muốn tuyệt vọng, đột nhiên hệ thống phóng ra một hàng chữ thông báo màu đỏ tươi: "Hệ thống xin thông báo: bởi vì Tây Thiên chi chủ Như Lai Phật Tổ công đức viên mãn, sắp sửa di giá Hồng Hoang, cho nên mở cửa đón khách, kỳ hạn ba ngày. Người muốn tiến vào Tây Thiên cực lạc có thể liên hệ với Tiếp Dẫn La Hán ở trong mỗi thành thị!"

Quá bất ngờ!

Tuyệt xử phùng sinh, Đại Nhiệt lập tức phun ra một ngụm lớn nước ép cà chua...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 7: Lại bất ngờ

oOo

Tây Thiên Tiếp Dẫn La Hán là để phối hợp hoạt động "Như Lai nhập Hồng Hoang" nên được hệ thống an bài làm một NPC có vị trí xác định tại Tịnh Đàn ở mỗi tòa thành thị.

Tịnh Đàn này bình thường cũng chỉ đặt một cái đỉnh đồng lớn làm nơi thắp nhang đốt vàng mã cúng Phật. Lại nói, Tịnh Đàn cũng là một cách tu luyện mà hệ thống cung cấp cho người chơi Phật môn, chỉ cần bỏ tiền ra mua tiền giấy nhang thơm đốt hay cắm lên đỉnh đồng sẽ thu được giá trị ngộ tính nhất định.

(Tịnh Đàn: nơi xếp đồ cúng chay tịnh cửa Phật)

Thế giới Tây Thiên mở rộng cửa, cơ hội này không biết bao lâu mới lại xuất hiện, một đám người chơi đang online biết tin lập tức chạy như bay về Tịnh Đàn trong thành.

Trong bọn họ, có người tò mò muốn đi Tây Thiên viễn cảnh, có người lại tổ chức thành đoàn thể tiến vào đánh bảo tùm vận may, đương nhiên, cũng có không ít người giống Đại Nhiệt, đang không thể xúc động trình tự của nhiệm vụ thứ ba.

Tịnh Đàn nhất thời vây kín người, Tây Thiên Tiếp Dẫn La Hán hai tai rũ xuống vai, hai tay dài quá gối vì bán vé vào cửa quá chạy mà mặt mũi rạng

rỡ hơn hở — nói nhảm, tiếp dẫn đương nhiên cũng cần phí rồi, không nhiều lắm, 500 đồng.

Đối với tất cả người chơi, chút tiền ấy không là vấn đề, có thể sử dụng 500 đồng mua được một cơ hội, bọn họ cực kỳ nguyện ý

Đại Nhiệt cũng nguyện ý. Tiến độ nhiệm vụ của hắn đã rút lại phía sau người khác rất nhiều, nếu không nắm chắc lên, chỉ sợ rất nhanh sẽ vì người khác thành công mà thở dài.

Cho nên đừng nói 500 đồng, 5 vạn đồng Đại Nhiệt cũng cho.

Diên cuồng chen lấn mất 5 phút, Đại Nhiệt cuối cùng từ Tây Thiên Tiếp Dẫn La Hán mua được vé, thân mình hóa thành một luồng sáng trắng, bị truyền tống tiến vào một cảnh tượng kỳ diệu.

Quả nhiên là Tây Phương đất Phật, đây đất đều là ngọc thảo kỳ hoa, nơi nào đều có tiếng ngân nga kinh Phật, khiến không khí có ý vị bình yên thanh nhã, làm người thư thái như tắm gió xuân.

Mọi người bị truyền tống đi vào những vị trí không giống nhau, thậm chí có người may mắn còn trực tiếp rơi vào trong Đại Lôi Âm Tự.

Đại Nhiệt đang ở một sườn núi không cao lắm, hắn triệu hồi ra Quỷ Mã, cưỡi lên rồi ngưng thần đề phòng — tràng cảnh tuy có vẻ rất cực lạc, thế nhưng dưới tường vân thanh phong đều là sát khí trùng điệp.

Quả thật, ẩn hiện trong sương mù tại dãy núi phía nam là một dãy lâu các cao tận lưng trời, nơi đó đang truyền lại tiếng chém giết, rất có thể là có người chơi đang chiến đấu cùng quái vật Phật tộc.

Đại Nhiệt một lòng muốn đi hoàn thành nhiệm vụ, cũng không quản nơi kia có chuyện gì, thúc ngựa chuẩn bị rời đi.

Ầmmmmmm!

Một tiếng nổ vang, cát bụi đầy trời, chỉ thấy dây lều các kia toàn bộ sụp đổ, hóa thành đồng tro tàn. Ngay sau đó là một tiếng kêu to, cuồng phong gào thét, mây đen cuộn cuộn tới, từ hướng lều các bay ra một con quái vật khổng lồ, là một con Kim Sí Đại Điêu.

Đại điêu này rất không tầm thường, mỏ sắc vuốt nhọn, hai cánh mở ra muốn che cả bầu trời, đôi mắt lớn lại càng bắn ra kim quang vạn trượng, quét đến đâu chỗ ấy nóng lên như muốn bốc cháy.

Kỳ quái là con điêu hình tượng oai phong lẫm liệt này giờ lại có vẻ rất khẩn trương, vỗ cánh bay cao như là đang chạy trốn cái gì đó.

Nó quả nhiên là đang trốn chạy, bởi phía sau có hai bóng người đang đuổi theo — hai cô gái, hai người Đại Nhiệt quen.

Không ngờ là Hồ Ly cùng Tùng Hạ Nhất Kê!

Hồ Ly vẫn đeo mặt nạ, dáng dấp phong tình vạn chủng; Tùng Hạ Nhất Kê lại thay đổi một thân trang phục trắng tinh, giáp tỏa hào quang, tựa như một con gà chọi khí thế kinh người.

Tại sao hai cô nàng này lại ở cùng một chỗ?

Đại Nhiệt đầu đầy mờ mịt, đã thấy đại điêu kia vọt thẳng về phía hẳn.

Hồ Ly nhận ra Đại Nhiệt, vội vàng hô to:

- Đại Nhiệt, mau ngăn nó lại, nó là sủng vật của Tây Thiên chi chủ Như Lai Phật Tổ, là mấu chốt của nhiệm vụ!

Nghe được câu này, Đại Nhiệt tái cả mặt, vỗ Quỷ Mã:

- Lên, đánh cho ta!

Kim Sí Đại Điêu thấy có người đột ngột chặn đường, không khỏi giận điên, cự trào xuất ra, lấy tốc độ kinh người quắp được cả Đại Nhiệt lẫn Quỷ Mã.

Một trào này lực lớn kinh người, răng rắc, Cửu Kiếm Thành Lưu của Đại Nhiệt liền bị bẻ gãy ba thanh.

Đại Nhiệt hoảng hốt, giờ mới ý thức được mình cùng đại điêu chênh lệch lớn thế nào. Như vậy, Hồ Ly cùng Tùng Hạ Nhất Kê là làm sao đánh bại nó đây?

Chẳng lẽ... chẳng lẽ Tùng Hạ Nhất Kê vận dụng pháp bảo Tiên Thiên?

Cục diện không phải lúc để Đại Nhiệt nghĩ nhiều. Hắn vỗ một cái thật mạnh lên hông Quỷ Mã. Quỷ Mã bị quắp chặt, mất hết mặt mũi, tự nhiên cũng hết sức tức giận, lập tức co rút bốn vó lại, làm một động tác xoay tròn như mũi khoan, khó khăn lắm mới thoát được trào của Kim Điêu.

Kim Điêu thấy con mồi chạy trốn, đập cánh một cái, khiến Đại Nhiệt cả người lẫn ngựa bị thổi ra xa cả trăm mét, thiếu chút nữa người ngã ngựa đổ, khá là chật vật.

Mặt sau Hồ Ly bắt kịp, thấy Đại Nhiệt vừa ăn thiệt thòi lớn thì không dám chủ quan, vội vàng niệm chú tế ra pháp bảo Hậu Thiên nhị phẩm đặc ý nhất là Thiên Sư Ấn.

Ấn kia đang không bay lên, đột nhiên phóng to ra như quả núi, đủ loại phù văn uổng lượn quanh thân nó, hào quang bùng ra, đập thẳng lên sống lưng Kim Điêu.

Kim Điêu bị đau, lửa giận bốc ngùn ngụt, thi triển ra đại thần thông, há miệng phun một ngọn lửa màu tím xanh. Ngọn lửa kia rất kỳ quái, như là có linh tính vậy, biến ảo thành hình cái lồng chụp tới Hồ Ly.

- Ly Hỏa!

Bên kia Đại Nhiệt nhận ra lai lịch ngọn lửa, kinh hãi hét lớn — "Ly Hỏa" cũng giống như "Văn Vũ Hư Hỏa" và "Tam Muội chân hỏa", đều là tồn tại vượt qua Ngũ Hành.

Ly Hỏa này nhìn như rất ôn hòa, vừa chạm thân cũng không gây ra sát thương gì, nhưng chỉ mấy giây sau ngọn lửa sẽ nổ tung như lựu đạn, lực sát thương kinh người.

Ầmmmmm!

Hồ Ly còn không kịp làm động tác gì, Ly Hỏa bao trùm thân thể nàng đã nổ tung, ngọn lửa phần phật, nhất thời phá tan công pháp hộ thể của nàng, sau đó phá hư lên cả trang bị.

Loảng xoảng loảng xoảng, mặt nạ hồ ly của nàng cũng bị vỡ đôi rơi xuống đất, lộ ra khuôn mặt thật.

Đại Nhiệt nôn nóng tới hỗ trợ nhìn thấy một màn này, không khỏi chờ người ra...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 8: Quá đột ngột

oOo

- Cô... cậu...

Nhìn thấy gương mặt kiều diễm mà quen thuộc kia, Đại Nhiệt như bị sét đánh, sững sờ lắp bắp, tay run run chỉ về phía nàng.

Chuyện này thật quá bất ngờ!

Đại Nhiệt quả thực không dám tin vào hai mắt của mình, vô số chuyện cũ trong đầu hiện lên, nhất nhất ghép lại cùng một chỗ, cuối cùng tụ tập thành một dấu chấm than thật to!

Nếu không phải Kim Sí Đại Điều lần thứ hai phát uy, đập cánh một cái hất bay Tiểu Long Nữ ra ngoài, Đại Nhiệt cơ hồ hoài nghi có phải mình đột nhiên sốt cao, mê sảng mà mơ mộng ra đủ loại ảo ảnh không.

Nhưng tất cả chuyện này đều là chân thật!

Giai nhân ngộ nạn, tự nhiên anh hùng cứu mỹ nhân. Vì thế Đại Nhiệt hô to một tiếng:

- Cầm thú lăm lông kia, không được đánh nữ nhân của ca!

Hắn khống chế Quỷ Mã xông lên trước, vững vàng đỡ lấy Long Hải Thanh, sau đó niệm tụng, Ngưu Ma Vương Nhái xuất hiện bay lên không.

Trải qua qua một đoạn thời gian tự mình phát triển, hình tượng của Ngưu Ma Vương Nhái càng cụ thể hóa hơn, mắt to miệng rộng sừng dài. Nó vừa chui ra từ hồ lô đã gầm lên một tiếng kinh thiên động địa. Thân thể khổng lồ của nó gào thét mà ra, khiến toàn bộ thiên địa như trở nên chật chội không chịu nổi, phảng phất như sắp bị nó chọc thủng.

Áp lực! Áp lực tựa như một ngọn núi lớn đang đè nén không khí xuống.

Kim Sí Đại Điều cảm nhận được loại áp lực này, một loại bản năng sợ hãi trời sinh bao phủ lấy nó, nó kêu rú lên, quay đầu bay nhanh chạy trốn.

Bên kia Tùng Hạ Nhất Kê thấy đại quái vật từng miếu sát mình trong giải Anh Hùng Tranh Bá lại xuất hiện, không khỏi rùng mình, sau đó hung hăng mắng to:

- Lại là con này, không có trò gì mới sao!

Mặc dù sợ hãi Ngưu Ma Vương Nhái, nhưng cô nàng cũng không phải là ngời không, hơn nữa Kim Sí Đại Điều là mấu chốt trong nhiệm vụ, sao lại chịu dừng tay?

Chỉ thấy cô nàng đột nhiên kêu thét ầm lên, sau đó lấy từ trong ngực ra một vật, là một đoạn xương trắng bóng, dài chừng một mét, hai đầu phình ra ở giữa rút vào, không hề thu hút.

Đoạn xương này vừa xuất hiện, không gian trong phạm vi vài dặm bỗng nhiên sản sinh một loại biến hóa kỳ diệu, tiếng gió ngừng, dòng khí dừng lại, toàn bộ không gian như bị bao phủ trong một quả cầu vô hình, có vẻ áp lực, hơn nữa trầm buồn.

Lẽ nào đoạn xương kia chính là pháp bảo Tiên Thiên?

Nhưng bây giờ đối với Đại Nhiệt mà nói, coi như Tùng Hạ Nhất Kê sử dụng ra "pháp bảo Tiên nhân" thì hẳn cũng không có hứng nhìn — bởi vì

hắn có chuyện trọng yếu hơn phải làm.

Hắn còn đang bận đỡ Long Hải Thanh, lấy góc độ từ trên cao nhìn xuống, khuôn mặt hai người chỉ cách nhau có chục xăngtimet. Lúc này, Đại Nhiệt còn đang đầy đầu "dấu chấm than", cố gắng làm rõ góc gác sự tình, cố gắng tìm cho ra được một nguyên nhân tất cả có thể chấp nhận.

Mà Long Hải Thanh thì là thần tình thoải mái, con mắt chớp chớp vô tội nhìn Đại Nhiệt.

Suy nghĩ thật lâu, Đại Nhiệt rốt cuộc tìm được một câu mà hắn cho rằng thỏa đáng với tình cảnh hiện tại:

- Tiểu Long Nữ, cậu, à em thăm mển anh bao lâu rồi?

Long Hải Thanh bật cười, cười đến run rẩy cả thân hình tha thướt, như là vừa nghe được một chuyện cười quá hài hước.

Đại Nhiệt hiển nhiên sẽ không bị nụ cười của nàng đánh lừa, ánh mắt trước sau như một nghiêm túc nhìn qua, nói:

- Tiểu Long Nữ, nụ cười của em thật gian!

Long Hải Thanh thôi cười, đột nhiên thoát thân ra không để hắn dìu nữa, cười lên Tiên thú của mình, bĩu môi:

- Giờ là lúc nào rồi mà còn ngủ mơ chứ!

Đại Nhiệt nhảy dựng lên:

- Ngủ mơ gì chứ, anh hỏi nghiêm túc!

Hắn bỗng ngừng lời, reo lên:

- Anh biết rồi, kỳ thật là em vẫn luôn yêu thích anh, đúng không?

Long Hải Thanh cười tinh quái:

- Anh đoán xem!

Nói xong, nàng thúc thú cưỡi, lao tới Kim Sí Đại Điều, không để Tùng Hạ Nhất Kê một mình cướp toàn bộ công lao.

- Gợi ý một chút được không?

Đại Nhiệt la lớn với theo.

Tùng Hạ Nhất Kê vừa lộ ra đoạn xương, bên kia Kim Sí Cự Điều lập tức cảm ứng được một loại cảm giác vô lực. Trước đó nó sợ dĩ trốn chạy bởi nhận ra đoạn xương kia là vật khắc tinh của nó. Tuy rằng thực lực nó cao hơn mấy lần cả Tùng Hạ Nhất Kê cùng Long Hải Thanh liên thủ, nhưng đối mặt uy hiếp từ khắc tinh nó vẫn phải chạy trốn chết.

Đại Nhiệt cũng cảm thấy áp lực phô thiên cái địa này, lực chú ý dồn tới đoạn xương cổ quái trong tay Tùng Hạ Nhất Kê – nó đã bắt đầu phát ra hào quang chói mắt của pháp bảo Tiên Thiên.

Nhưng hiện tại hẳn đã không có tâm tình đi tranh hùng đoạt bảo, ở trước mặt Long Hải Thanh, ngay cả nhiệm vụ Tam giới cũng có chút thất sắc, vụt qua một bên.

Hiện tại Đại Nhiệt chỉ muốn biết Long Hải Thanh "nằm vùng" ở bên cạnh mình rốt cuộc là dụng ý gì, còn những chuyện khác đều là cứ-t chớ, bao gồm cả pháp bảo xương trong tay Tùng Hạ Nhất Kê, nó là xương heo hay xương cầu thì kệ nó đi.

Thượng Đế sẽ tha thứ cho hành vi thiếu hụt khí khái anh hùng của hẳn, bởi vì mặc kệ là nhìn từ góc độ nào thì bạn gái trong hiện thực đều quan trọng hơn game.

Đại Nhiệt còn nhớ rõ trước khi chơi Tây Du Nhất Mộng, mục đích của hẳn ngoại trừ có một cái mộng thật đẹp, còn có một lý tưởng vĩ đại nữa là từ trong game online tìm được một người bạn gái.

Mà giờ, loại chuyện so với trúng xổ số còn khó hơn này có vẻ muốn thành sự thực...

Đại Nhiệt chẳng thèm để ý, nhưng lại xuất hiện biến số là Ngưu Ma Vương Nhái. Nó sau khi hiện thân lập tức đánh tới Kim Sí Cự Đê. Nó vốn là vật do hồn phách hợp thành, thiên sinh dị bẩm, không biết sợ hãi là gì, chỉ lấy đánh giết đối thủ làm mục đích.

Mà Kim Sí Đại Đê gặp phải sống chết trước mắt, không có tâm tư hiếu chiến, bất kể thực lực hay khí thế đều ở hạ phong. Dưới bàn tay khổng lồ của Ngưu Ma Vương Nhái, từng mảng từng mảng lông chim bong tróc ra, chặt vật không thôi.

Đúng lúc này, pháp bảo Tiên Thiên trong tay Tùng Hạ Nhất Kê rốt cuộc hoàn toàn tuôn ra uy lực kinh thiên động địa, một vòng hào quang rực rỡ bắn ra, bao phủ phạm vi vài dặm...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 9: Uy lực của pháp bảo Tiên Thiên

oOo

Luồng sáng kia cực kỳ chói mắt, hào quang mở rộng ra vô cùng tận, thanh thế muốn thổi quét bốn phía. Uy lực này giống như đủ để hủy thiên diệt địa, khiến người ta nhìn thấy tâm thần muốn vỡ vụn.

Đây chính là uy lực của pháp bảo Tiên Thiên!

Đại Nhiệt đang muốn đuổi theo Long Hải Thanh, chuẩn bị dùng động tác "gấu trúc ôm cây" linh tinh thì đúng lúc này luồng sáng kia đã mãnh liệt lan đến.

Ánh sáng vốn không có thực thể, nhưng hiện tại, Đại Nhiệt lại cảm thấy luồng sáng kia giống như một cơn thủy triều, dùng lực dờn non lấp biển trực tiếp hất tung hẳn từ lưng Quỷ Mã bay ra ngoài.

Ầm!!!

Đại Nhiệt căn bản không có thời gian phản ứng, cũng chẳng có cách nào chống cự, tựa như một con diều đứt dây, ở trong mưa bão mặc cho số phận.

Răng rắc răng rắc!

Chân Vũ Độn Giáp của hắn bị đập vỡ sáu chuỗi kiếm, dưới lực sát thương cực lớn, Đại Nhiệt há to miệng phun như điên "nước ép cà chua".

Tình hình hiện tại, đại khái là lần chạt vật nhất từ khi Đại Nhiệt chơi Tây Du Nhất Mộng đến nay, so với khi bị Thú Vương ở Tân Thủ Thôn miểu sát còn muốn mất mặt gấp trăm lần; so với lúc hiên ngang lên Tiểu Hoa Quả Sơn rồi thiếu chút nữa bị đám khỉ móc mắt tiểu kê kê còn buồn bực gấp chục lần.

Dù sao, những tao ngộ bất hạnh kia đều rất ngắn, tới nhanh đi cũng nhanh, căn bản không có thời gian để người ta nhận thức được ý tứ hàm xúc trong đó. Nhưng hiện tại, Đại Nhiệt bị luồng sáng kia thổi quét đã “bay” có chừng 10 phút.

- Ngaoooo....

Một tiếng rên rỉ vang đến bên tai. Đại Nhiệt cố quay đầu lại nhìn, lại thấy tọa kỵ Quỷ Mã của hắn cũng đang bị động mà bay cách đỉnh đầu hắn không xa. Nó cứng ngắc tứ chi, bị ánh sáng kia bọc kín, như là một con ngựa gỗ trong vòng đu quay ở công viên trò chơi, lấy tốc độ nhanh hơn cả Đại Nhiệt mà bắn ra ngoài.

Về phần Long Hải Thanh, mặc dù Đại Nhiệt chưa nhìn thấy nàng ở đâu, nhưng phỏng chừng tình cảnh càng tồi tệ hơn, có khi còn bị luồng sáng kia miểu sát rồi.

Cho tới bây giờ, Đại Nhiệt mới cảm nhận được độ biến thái của loại đạo cụ được mệnh danh là có thể khiến trò chơi mất tính cân bằng kia, trong lòng không khỏi hung hăng hỏi thăm từ trẻ đến già của người thiết kế ra pháp bảo Tiên Thiên.

Ân cần thăm hỏi xong rồi hắn lại bắt đầu YY, nghĩ thầm nếu chính mình có thể có một món bảo bối như vậy, đừng nói phải làm vai phụ lâu lâu mới xuất hiện thốt được một lời mà coi như đóng một vai "xác chết" hắn cũng nguyện ý.

Kỳ thật, hắn hiện tại đã muốn tiếp cận rất gần vai "xác chết" này.

Sau một lát, Đại Nhiệt rút cuộc bay khỏi phạm vi luồng sáng đáng sợ kia, thân thể không còn bị khống chế đột ngột rớt xuống. Lục Nhĩ Phi Phong trên người hẳn nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, đón gió tung bay, mắc vào đỉnh một tòa tháp cao ngất, tránh cho Đại Nhiệt khỏi phải tiếp xúc thân mật cùng mặt đất.

Bất quá hẳn hiện tại cũng chỉ còn lại có nửa cái mạng nhỏ, Cửu Kiếm Thành Lưu hoàn toàn bị phá đi, nhất thời nửa khắc căn bản không cách nào khởi động lần nữa. Trang bị trên người mặc dù không gặp tổn hại quá lớn, nhưng nội thương nghiêm trọng cơ hồ khiến cho hẳn lâm vào trạng thái hôn mê.

Đại Nhiệt run rẩy lấy hơn mười viên Đại Hoàn Đan bỏ vào miệng, sau đó cố hít thở thật sâu, muốn khôi phục trạng thái. Nhưng hiện tại hẳn lơ lửng trên đỉnh tháp, tạo hình cực kỳ quái dị, dù có khôi phục cũng chưa xuống được.

Ở thế giới Tây Thiên, loại kiến trúc tháp nhọn thế này hết sức bình thường, chỗ nào cũng có thể thấy được. Cũng may là bên trong tháp này không có quái vật Phật tộc gì cả, cho nên Đại Nhiệt tính là đã an toàn.

Vấn đề duy nhất là, không có quái vật, nhưng có người chơi.

Từ khi thế giới Tây Thiên mở rộng cửa đón khách, lượng người chơi tiến vào bản đồ này đã đạt tới mấy vạn, cho dù Tây Thiên cực kỳ rộng lớn nhưng người đông nhường ấy đương nhiên cơ hội chạm mặt nhau cũng lớn.

Không phải sao, Đại Nhiệt đang nhắm mắt dưỡng thương thì phía Tây liên tục vang lên tiếng thú rống, một người chơi cười con Ma thú kỳ ngữ đẳng phi nước đại chạy tới.

Người này chọn Phật đạo, tên là "Thịnh Tiểu Bình", dáng người vừa phải, tướng mạo khôi ngô, mặc trên người một cái áo cà sa lấp lánh kim quang, quả thực rất phong cách.

Phương hướng hấn chạy tới đúng là nơi Tùng Hạ Nhất Kê sử dụng pháp bảo Tiên Thiên. Uy lực của pháp bảo kia cũng quá kinh người, ở trong phạm vi của nó không chết cũng phải trọng thương, còn người chơi bên ngoài phạm vi lại vô cùng hiếu kỳ, muốn tới xem đến cùng đó là cái gì.

Thịnh Tiểu Bình này tới nơi bỗng thấy Đại Nhiệt đang bị treo trên đỉnh tháp. Lúc này Lục Nhĩ Phi Phong đã hết độ bền, pháp lực hoàn toàn biến mất, cần người chơi sửa chữa mới có thể tái hiện hiệu quả, cho nên cả mặt lẫn tên của Đại Nhiệt đều lộ rõ ra ngoài.

Thấy là hấn, Thịnh Tiểu Bình hai mắt sáng lên, bất chấp tất cả xông tới rồi đưa tay mãnh liệt bắt lấy tay Đại Nhiệt, kích động nói:

- Đại Nhiệt ca, không ngờ là anh, thật sự là nghe danh không bằng gặp mặt, các hạ quả nhiên khí vũ hiên ngang, nhất biểu nhân tài! Từ lúc anh đánh bại Tùng Hạ Nhất Kê ở Anh Hùng Quyết Chiến thì anh đã là thần tượng của em!

Đại Nhiệt đột ngột bị tóm tay thì không khỏi hoảng hốt, suýt nữa tẩu hỏa nhập ma, vội lên tiếng:

- Cảm tạ đã ưu ái, nhưng tôi đang luyện công...

- Luyện công?

Thịnh Tiểu Bình đánh giá tạo hình của hấn, hai mắt đầy dấu hỏi, lát sau thở dài:

- Người phi thường làm chuyện phi thường, người khác không sao đoán nổi. Lại nói lúc anh triệu hồi ra Ma Vương đại thần kia thật sự là quá thần kỳ! Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, em vẫn không tin được là trò chơi còn tồn tại lợi hại như thế!

Nghe nhắc tới Ngưu Ma Vương Nhái, Đại Nhiệt không khỏi căng thẳng lên. Hiện tại nó vẫn chưa trở về hồ lô, hay là đã bị pháp bảo Tiên Thiên kia tiêu diệt rồi?

- Em không làm ảnh hưởng Đại Nhiệt ca luyện công nữa, em đi trước nhé.

Thịnh Tiểu Bình nói xong liền ôm quyền, cười thú ky rồi đi, tiến về hiện trường nơi hắn thấy ánh sáng bạo phát.

Đại Nhiệt nhìn theo lưng hắn, trong lòng thầm niệm: Ngưu Ma Vương Nhái à, chú ngàn vạn lần đừng có việc gì nha!

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sáu

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 10: Lục Đạo Luân Hồi mở

oOo

Thịnh Tiểu Bình tốc độ khá nhanh, không bao lâu đã chạy tới "hiện trường vụ án".

Lúc này luồng sáng kinh thể hải tục kia đã tan, chung quanh hết thấy đều khôi phục bình thường, nhưng tình trạng kỳ dị ở trung tâm hiện trường vẫn đủ làm cho Thịnh Tiểu Bình trợn mắt há hốc mồm.

Chỉ thấy một cột sáng phóng lên cao, trong suốt trong như gương, sau đó có vô vàn tia sét bao quanh nhấc cả cột sáng bay lên rồi bao bọc lại thành một quả cầu ánh sáng khổng lồ. Mà trong quả cầu này đang giam giữ hai thân thể khổng lồ.

Một trong đó có hai sừng, mặt đen như đáy nồi, toàn thân mang giáp trụ, chỗ lộ ra ngoài giáp kín lớp lông mượt như nhung, là một tồn tại như ma thần — nó đang bị quả cầu kia giam cầm, không thể tự do hoạt động, phần nộ rít gào như sấm, không ngừng vung nắm đấm thật lớn công kích từ bên trong quả cầu, chốc lại lấy sừng đâm tới, muốn phá vây mà ra.

Nhưng mà quả cầu này thật sự uy lực vô cùng, mềm mại mà cứng cõi, nhìn như chỉ có một lớp màng sáng trong suốt thể nhưng mặc kệ ma thần kia gây sức ép thế nào thì vẫn không hề có chút suy chuyển, ngược lại càng kích phát lớp tia sét bao bọc bên ngoài, khiến chúng càng thêm chói mắt.

Còn một vật thể khác, là một con Kim Sí Đại Điều thật lớn. Hẳn nó vốn là tồn tại không ai bì nổi, thế nhưng giờ lại như một con gà trống bị rù, lông xơ xác, ủ rũ đờ đẫn ra, ngay cả con mắt cũng nửa khép nửa mở.

Thịnh Tiểu Bình giật mình nhìn chăm chăm hai ma thần kia, nghĩ thầm:

- Kia không phải là Ma Vương đại thần mà Đại Nhiệt ca từng triệu hoán trong Anh Hùng Quyết Chiến sao? Sao nó lại bị nhốt ở đây?

Hắn vừa quay đầu, liền nhìn thấy Tùng Hạ Nhất Kê.

Cô ả xinh đẹp người Nhật Bản này đang đứng ở bên phải quả cầu ánh sáng, tay trái giơ lên một đoạn xương không có gì đặc sắc, trong miệng lẩm bẩm, tựa hồ đang niệm chú.

Mà theo ả niệm chú, những tia chớp bên ngoài quả cầu kia càng du động nhanh hơn, giống như được trao cho sinh mệnh, vẽ nên những đường tròn tuyệt đẹp.

Tia chớp hoạt động thúc giục uy lực của quả cầu. Áp lực bên trong ngày càng lớn hơn khiến Ngưu Ma Vương nhái rít gào không ngừng, cuối cùng phần nộ không thể nào phát tiết mà đối đối tượng, hung hăng đâm đá Kim Sí Đại Điều.

Kim Sí Đại Điều cũng là thân mang thần thông, nhưng phía trước trải qua hàng loạt đả kích đã sớm đại thương nguyên khí. Nó vốn không phải đối thủ của Ngưu Ma Vương Nhái, hiện tại lại càng bó cánh chịu trời, nửa điểm năng lực phản kháng cũng không có.

Bên ngoài Tùng Hạ Nhất Kê thấy Ngưu Ma Vương nhái xuống tay với Kim Sí Đại Điều thì trong lòng khẩn trương, sợ Ngưu Ma Vương đem đại điều đánh chết, như vậy coi như toàn bộ công sức của cô ả đều thành mây khói, ngay cả dùng pháp bảo Tiên Thiên cũng thành đưa giá áo cho người.

Kế hoạch ban đầu của cô ả là sử dụng pháp bảo Tiên Thiên giết tất cả, gồm Đại Nhiệt, Hồ Ly, Ngưu Ma Vương Nhái cùng Kim Sí Đại Điêu.

Như vậy, tuy phải trả giá thật lớn, nhưng vừa báo được cừ hận ở Anh Hùng Quyết Chiến, vừa xong tiến trình nhiệm vụ. Một hòn đá ném hai chim, sao lại không làm?

Nhưng không ai nghĩ tới Ngưu Ma Vương Nhái lại mạnh đến nghịch thiên như vậy, chẳng những chống chọi được sát thương từ luồng sáng kinh khủng ban nãy mà còn “đỡ” cho cả Kim Sí Đại Điêu, khiến kế hoạch của Tùng Hạ Nhất Kê thất bại.

Sự tình phát triển không thuận lợi, làm cô ả có cảm giác trộm gà không được còn mất năm gạo, tức hộc máu, lần nữa sử dụng pháp bảo Tiên Thiên!

Đoạn xương kia đại phóng hào quang, uy lực lại tăng thêm, Ngưu Ma Vương Nhái bị ép đến độ toàn thân giáp trụ đều vỡ nát, thất khiếu chảy ra máu tươi đỏ thẫm.

Thịnh Tiểu Bình nhìn thấy, lập tức phân rõ địch ta, rút ra binh khí là hai cái chiêng to như hai cái nia, cười gằn đi đến.

Tùng Hạ Nhất Kê thấy, hoảng hốt:

- Người muốn làm gì?

Cô ả hiện tại đã đặt toàn bộ tâm lực vào việc phát động pháp bảo Tiên Thiên, căn bản không có khí lực đi ứng phó công kích của kẻ thứ ba.

Thịnh Tiểu Bình cười hắc hắc nói:

- Đánh cô!

Nói xong, hấn dùng hai cái chiêng gõ liên tiếp vào hai bên tai Tùng Hạ Nhất Kê, khiến ả chỉ cảm thấy "như sấm bên tai", đầu đau muốn nứt ra, kêu

thảm một tiếng, rớt từ trên không xuống.

Thịnh Tiểu Bình không chịu buông tha, hô to đuổi theo:

- Ca còn chơi chưa đủ, chúng ta tiếp tục.

Hắn bay nhanh xuống, tiếp tục ra sức gõ chiêng lên đầu Tùng Hạ Nhất Kê!

Mất đi chủ nhân phát động, đoạn Phật cốt kia nhất thời mất đi uy lực. Ngưu Ma Vương Nhái giãy thoát ra, ngửa mặt lên trời rống to, một quyền trút giận nện xuống đầu Kim Điêu làm nó nát vụn.

"Hệ thống nhắc nhở! Người chơi Đại Nhiệt giết chết Linh thú thủ hộ thế giới Tây Thiên, Đại Bàng Kim Điêu, phá giải bí mật Lục Đạo Luân Hồi, Lục Đạo Luân Hồi yên lặng ngàn năm từ đây mở ra."

Thông báo này hiện lên bảng thao tác của toàn bộ người chơi, đồng thời còn xuất hiện một đoạn văn dài thuyết minh về "Lục Đạo Luân Hồi".

Cái gọi là "Lục Đạo Luân Hồi", chính là một thiết định trong Tây Du Nhất Mộng, một khi có người phát động sẽ có thể mở ra ở toàn bộ server một công năng quan trọng bậc nhất trong trò chơi — trọng sinh!

Trong Tây Du Nhất Mộng có năm class, đối ứng Ngũ Hành, đây là quyết định phải chọn đầu tiên khi gia nhập trò chơi. Nhưng đương nhiên có rất nhiều người chơi không hiểu biết bao nhiêu về điều này mà chỉ lựa chọn theo cảm giác, do đó khẳng định sẽ có lúc hối hận.

Hối hận phải làm sao bây giờ?

Trọng sinh!

Đây là ý nghĩa tồn tại của Lục Đạo Luân Hồi!

Lục Đạo Luân Hồi được mở, những người chơi đang không hài lòng vì class mình đã chọn có thể tới Cửa Lục Đạo trong mỗi đại thành thị, giao nộp chút phí tổn gọi là ‘phí Luân Hồi’ để tiến vào luân hồi, tương đương với thay da đổi thịt, sau đó một lần nữa lựa chọn class, một lần nữa trở lại Tân Thủ Thôn, một lần nữa bắt đầu tất cả!

Nhưng tất cả chuyện này hiển nhiên không quan hệ với Đại Nhiệt. Hắn đang lắc lư trên đỉnh tháp, đột nhiên hệ thống truyền tới nhắc nhở làm cho hắn có chút không thích ứng.

"Người chơi Đại Nhiệt, bởi vì bạn mở ra Lục Đạo Luân Hồi nên thu được công đức vô thượng, bởi vậy được Tam giới nhất trí tuyển định bạn đảm đương chức vụ chương quản giả (người điều hành) Lục Đạo Luân Hồi, phụ trách hết thảy công việc luân hồi! Bạn thu được 50% lợi nhuận từ phí Luân Hồi!"

- Đệch, sao không thưởng một món pháp bảo Tiên Thiên cho ca chứ?

Đại Nhiệt oán trách một câu, lúc này thương thế cũng đã tốt lên bảy tám phần, vội nhảy xuống. Đột nhiên hồ lô hiện ra, Ngưu Ma Vương Nhái rất cuộc trở về.

Có bảo vật này tương đương với có một phân thân cường hãn, ăn cơm ngon, uống canh canh ngọt, làm gì cũng thuận lợi.

- Hiền đệ à, cái gì ngon chú cũng chén hết rồi, bảo đại ca phải làm thế nào mới yên ổn được đây!

Yến Cường Đồ đúng lúc pm tới.

Đại Nhiệt cười hắc hắc nói:

- Vậy giúp em trông đồ ăn là được rồi! À thôi, em phải log out!

- Từ từ đã! Việc lớn thế này mau về giáo bà Mãn Hán toàn tịch ăn mừng đã chứ!

- Không được, em phải ra ngoài tìm một người, là người rất quan trọng...

Đại Nhiệt nghĩ tới Tiêu Long Nữ, nơi mềm mại nhất đáy lòng bị chạm tới. Ở một khắc này, hết thảy trong trò chơi đều chỉ là gió thoảng, quan trọng chỉ còn người kia...

Hắn đăng xuất, cực nhanh đẩy cửa mà ra...

-----oo0oo-----

TÂY DU NHẤT MỘNG

Trần Sấu

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 11: Ta nghĩ, đây là kết cục

oOo

- Hiền đệ! Chú hốt ha hốt hoảng out rồi lặn đi đâu thế? Nhanh online đi, lần này chú xuất đầu lộ diện, hoa khôi thanh lâu cũng không nở mày nở mặt như chú!

Yến Cuồng Đồ gọi được điện cho Đại Nhiệt, hưng phấn mà nói như hét. Đại Nhiệt mở ra Lục Đạo Luân Hồi, đây chính là đại phúc lợi hạng nhất cho toàn bộ game thủ, vượt qua cả giới hạn server, khiến cho đông đảo người chơi đều rất cảm kích hẳn.

- Nô nô nô, giờ em không rảnh!

Yến Cuồng Đồ thắc mắc:

- Chú đang làm gì?

- Cởi quần!

Giọng Đại Nhiệt tựa hồ rất hưng phấn.

Yến Cuồng Đồ lớn tiếng nói:

- Đệch! Bất kể chú tiểu tiện hay đại tiện thì cũng nhịn chút đã. Đờ dai sịp ngắn, nhanh chóng online đi, hiện tại mấy ngàn fan cuồng đang chờ chú đấy!

- Kệ bọn họ! Em giờ đang sịp ngắn JJ dài, không chờ được đâu!

- Gì! Chú cởi quần là bởi vì muốn lên giường? Nếu trên giường có mỹ nhân chờ thì đành tạm thông cảm, anh cho chú một tiếng!

Nghe Đại Nhiệt nói phải tiến hành đại sự nhân sinh, Yến Cuồng Đồ cũng đành thôi giục.

- Địch! Một tiếng, anh cho là em cùi bắp thế sao? Ít nhất cũng phải nửa năm một năm!

Yến Cuồng Đồ nghe được mắt trợn to như muốn lồi ra ngoài:

- Một năm nửa năm thì gậy sắt cũng bị mài thành kim, chú không nên nhất thời ham vui mà hối hận cả đời.

- Mặc kệ, dù thế nào thì ít nhất cũng phải nửa năm một năm nữa em mới có thể vào game.

Yến Cuồng Đồ giật mình há hốc mồm:

- Không thể nào! Chú đùa cái gì vậy hả!

- Thật mà, em đồng ý với cô ấy như vậy mới được cởi quần...

Giọng Đại Nhiệt thật ủy khuất.

- Không thể nào. Chúng ta còn chưa đem giáo phái phát dương quang đại, còn chưa tung hoành tứ hải, chưa cả đại chiến Hồng Hoang nữa, bao nhiêu chuyện còn chưa làm đấy! Sao chú có thể chỉ vì cởi quần mà bỏ qua bao nhiêu việc hay nhường ấy!

Đại Nhiệt buồn bực nói:

- Em cũng không muốn, nhưng game dù sao cũng chỉ là game, không ăn thay cơm, cũng không ôm thay vợ được, xin lỗi mọi người!

Yến Cuồng Đồ hét lên:

- Fu.ck! Chú là nam chính mà còn trốn thì bọn anh lăn lộn cái rắm gì. Anh còn cân nhắc muốn làm vai nam diễn viên phụ xuất sắc nhất, chú không thể đang lúc nước sôi lửa bỏng thế này rút lui được! Chú mà làm thế là có lỗi với mọi người, có lỗi với Tây Du, càng có lỗi với tiểu JJ của chú!

Đại Nhiệt thở dài, nói:

- Em cũng chẳng có cách nào. Em phải sống thôi, cha mẹ đặt kỳ vọng quá lớn vào em, em cũng không thể lỡ mất cơ hội!

- Không thể thay đổi sao? Không thì chú dọn sang ở cùng anh, cơm anh nấu, tối cho chú ôm?

Đại Nhiệt tí nữa thì sặc, gắng gượng nói:

- Đại ca à, kỳ thật em cũng muốn tạm thời thay đổi sinh hoạt, thư giãn một chút...

Yến Cuồng Đồ nhảy dựng lên:

- Chú biết là mọi người cùng tức giận thì hậu quả rất nghiêm trọng không hả!

- Không nói nữa, em bận đã...

Đại Nhiệt chột dạ tắt điện thoại, phi một cái nhảy lên giường, bàn tay to xòe ra, lập tức chộp được hai khối cầu mềm mại.

- Bàn giao với huynh đệ xong rồi sao?

Một giọng nói kiều mị truyền tới, khiến Đại Nhiệt xương cốt đều mềm nhũn.

- Ừ!

Đại Nhiệt tay chân không chút nào để yên, chỗ sờ chỗ nắn, vui sướng quên trời đất.

- Anh thực sự muốn bỏ thời gian lâu như vậy theo em xuất ngoại sao? Không hối hận chứ?

Đại Nhiệt cười nói:

- Anh chỉ hối hận là không sớm hiểu lòng em thêm chút nữa.

- A... Đừng, anh không thể nữa đâu...

- He he, không phải anh nói anh có sức chiến đấu rất mạnh sao?

- Đại tiểu thư à, mạnh mẽ thì cũng có giới hạn chứ, lên một lượt trăm hiệp, chày sắt cũng bị mài thành kim...

- Á. Sao anh dám bắn vào trong?

- Không được sao? Hê hê, giờ em đã là người của anh, anh thích bắn vào đâu thì bắn! Trên hay dưới đều được!

- Biến thái! Sao em lại không phát hiện anh biến thái nhường này nhỉ?

- Ha ha ha, em phải hiểu là đàn ông cứ lên giường là thành biến thái chứ.

- Anh biết không, Yêu Yêu cũng sẽ cùng chúng ta đi du lịch nước ngoài.

Trải qua mưa gió, giọng của cô gái thẽ thọt như đang ở trên mây vọng xuống vậy.

- Cái gì? Em ấy theo làm gì?

- Chẳng lẽ anh không muốn đi cùng em ấy sao?

Cô gái nói rõ ràng đang thử.

- Không muốn!

Chàng trai chém đinh chặt sắt trả lời, không một kẽ hở.

- Hừ, còn lâu em mới tin, đừng cho là em không biết anh đã làm gì với em ấy, em ấy kể hết cho em rồi, bọn em là chị em tốt.

- Oan uổng quá! Bọn anh thực sự là trong sạch...

Chàng trai kêu thảm muốn thấu trời xanh.

- Đại Nhiệt, anh có biết đàn ông có hai câu mà phụ nữ không thể tin tưởng nhất không?

- Không biết!

Đại Nhiệt ngây ngô hỏi:

- Hai câu gì cơ?

Cô gái cười ha ha nói:

- Câu đầu tiên là: ngoan, không đau tí nào đâu; câu thứ hai: hai người bọn anh trong sạch.

Đại Nhiệt gãi gãi đầu:

- Vậy em muốn anh nói thế nào em mới tin đây?

- Bất kể anh nói gì em cũng không tin!

Đại Nhiệt bó tay bó chân, vén chăn lên:

- Vậy anh chỉ còn cách dùng hành động để chứng minh!

Cô gái kinh ngạc hỏi:

- Anh vẫn được?

- Được! Cứng rắn là tiêu chí của đàn ông, anh lại tới đây...

~~~~The End~~~~

Đôi lời người dịch:

Vậy là bộ truyện đã đi đến hồi kết. Thật ra tên gốc của nó là “Đại Náo Tây Du”, nhưng người dịch lại cảm giác cái tên “Tây Du Nhất Mộng” – một giấc mộng về Tây Du sẽ chính xác hơn nên đổi thành như vậy. Quả thật, bộ truyện có phần nào mơ hồ, mờ ảo, thậm chí là hụt hẫng, tất cả như một giấc mộng, để rồi mộng nào cũng phải tan, Đại Nhiệt tỉnh mộng và đi tìm những lý tưởng mới ngoài cuộc sống thật cho mình.

Vì trình độ và thời gian có hạn, toàn bộ hơn 160 chương truyện sẽ không thể tránh khỏi có những lỗi lớn nhỏ về chính tả, ngữ nghĩa; mong mọi người thông cảm. Chúc tất cả vui, khỏe và sống thật tốt với những giấc mộng của riêng mình!